உ

ஸ்ரீ ராமஜயம் — அ-1 — (1)

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

ச்லோகம் மனுஸ்ம்ருதி — அத்யாயம் (1)

1 — மஹாமுனிவர்கள் மன அடக்கத்துடன் உட்கார்ந்திருக்கும் மனுவிடம் (ஸ்வாயம்புவமனு) அவரால் உபசரிக்கப்பட்டு பதில் மரியாதையையும் செய்து அடக்கத்துடன் முறைப்படி பின்வருமாறு கேட்டார்கள்।

2 — பூஜிக்கத்தக்கவரே! நான்கு வர்ணத்தவர்கள், ஸங்கரஜாதிகள் இவர்களுக்குரிய தனித்தனியான தர்மங்களை வரிசைக்கிரமமாகச் சொல்ல வேண்டும்।

3 — இது புண்யம் இது பாபம் என்று தீர்மானிப்பதில் ஸாமர்த்யமுள்ளவரே! நேராகவும் ஸ்ம்ருதிகளால் ஊகிக்கக்கூடியதுமான அக்நிஹோத்ரம் முதலான ஸகல கர்மாக்களை விதிப்பதும், அசிந்தியமானதும் அளவற்ற தன்மைகளையுடையதும், மீமாம்ஸா சாஸ்திரத்தின் உதவியால்தான் பொருளின் அறியமுடியாததுமான வேதத்தின் பொருள்களான தர்மம், ப்ரஹ்மம் இவைகளை உண்மையாக உள்ளபடி அறிந்தவர் நீங்கள் ஒருவரே।

ஸ்லோகம்

4— மிகுந்த க்ஞானமேம்பட்டதெ சக்கெல்லாமேற்பட்ட
முன்னா அந்த குருவானவர், மஹாத்மாக்களான
அந்த முனிவர்களால் கேட்கப்பட்டவராய்க்
கொண்டு அவர்களை பூஜித்து கேள்விகளை
ஒன்றுகூறி நன்கு பதில் கூறினான் ।

5— இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் பிரளயகாலத்தில்
இந்திரியங்களால் அறியமுடியாமலும் அனுமா
னத்தால் ஊகிக்க முடியாமலும் சிந்தித்தால் கூட மு
டியாமலும் மனதுக்கெட்டாமலும் அசைவற்
றும் எல்லாம் பிரகிருதியான மாயையால் ஆவ்
ருதமாக ஒடுங்கியிருந்தது ।

6— பிறகு பிரளயத்தின் முடிவில் — ஸ்ருஷ்டி ஆரம்பத்
தில், தன் இச்சைப்படி அவதரிப்பவரும் ஸர்வக்ஞரும்
இந்திரியங்களுக்கு விஷயமில்லாதவரும், மற்றவரா
ல் தடுக்க முடியாத சக்தியுள்ளவருமான பரமாத்
மா முன்பு மாயாபிரகிருதியில் ஸூக்ஷ்மமாக இரு
ந்த அகங்காரம் மஹத்தத்வம் ஸூக்ஷ்ம பஞ்சபூதங்
கள் இவைகளை ஸ்தூலமாக வெளியில் பிரகா

சங்கோசம்

இச்சை செய்து, பரமய நிலையை மாற்றி வெளியே
தோற்றுவித்தார்।

7 — எந்த பரமாத்மா, தியானத்திற்கெட்டாதவ
வரோ, வெளி இந்திரியங்களுக்கு எட்டாதவ
ரோ, அவயவங்களில்லாதவரோ, என்றுமுள்ள
வரோ, எல்லா பூதங்களாகவும் தோன்றுகிறவ
ரோ, அளவிட முடியாதவரோ அந்த பரமாத்மா
தானே மஹத்தத்வம் பஞ்சபூதங்களாகத் தோன்
றினார்।

8 — அவர் பலவாறு பாவனைகளை நிச்சயம் செய்ய
விரும்பி, ஸங்கல்பம் செய்து அஹங்காரம், மஹத்
தத்வம் பஞ்சபூதங்களை ஸ்ருஷ்டி செய்யும் விதையும்
ஜீவாத்மா தத்வத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்து அதில் தன்னு
டைய சக்தியை செலுத்தினார்।

9 — அந்த சக்தி (வீர்யம்) பரமாத்மாவுடைய இச்சை
யால் ஸூர்யனுக்கொப்பான காந்தியுடை
ய ஒரு அண்டமாக (முட்டை) ஆயிற்று; அதில்
இந்த பரமாத்மா, தானே ஸகல லோக பிதாமஹரான

ச்லோகம்

ஹிரண்யகர்பராகத் தோன்றினார்।

10 — நாரன் என்ற பரமாத்மாவால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்ப
ட்டதால் ஜலத்திற்கு நாரம் என்று பெயர், அ (ஜலத்தில்)
ந்த ஜலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டதால் ஹிரண்ய
கர்ப்ப ப்ரம்மாவுக்கு நாராயணன் எனப் பெயர்।

11 — ஸர்வ ப்ரபஞ்சத்திற்கும் காரணமானதும், வெளி
இந்திரியங்களுக்கு கோசரமில்லாததும், உத்பத்தி
நாசமற்றதும், இருக்கு, இல்லையென்ற எல்லா
ப் ப்ரஸித்தமாகவும் உள்ள அந்த பரமாத்மாவின் ஸ்ரு
ஷ்டியாக அந்த பரமாத்மாவால் ஸ்ருஷ்டி செய்ய
ப்பட்ட அந்த புருஷன் லோகத்தில் ப்ரம்மா
என்று சொல்லப்படுகிறார்।

12 — மேல் கூறப்பட்ட அந்த அண்டத்தில் (பகவான்) அந்த ஹிர
ண்யகர்ப்ப ப்ரம்மா ஒரு வருஷம் வஸித்து
தானாகவே தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தால் அந்
த ப்ரம்ம அண்டத்தை இரண்டாக பிளந்தார்।

13 — அந்த ப்ரம்மா அந்த அண்டத்தின் இரண்டு
துண்டுகளால் - மேல் துண்டால் ஸ்வர்க்கத்

ஸ்லோகம்-

ஐயும் கீழ் நோக்கும் இப்பு பிராணனையும் மே
ல் யோகத்தால் ஆகாசம் என்ற [illegible]
ஸ்திரமான மேம்பட்ட நிலையை அடைகிறா
[illegible]।

14— அந்தரங்கமாய் பரமாத்மாவானது ஒன்றி
சு. 20— மறைந்து. அகங்காரம், புத்தி, மனம் ஆகிய பஞ்ச
சூக்ஷ்மங்கள் கர்மேந்திரியங்கள் ஞானேந்திரி
யங்கள் மனம் ஸ்தூல பஞ்ச பூதங்கள், விஷ
யங்கள் ஆகிய இருபத்து நான்கு தத்துவங்களை
[illegible] அந்தந்த நிலைப்படி [illegible]
நிலைகள் எல்லாம் மாயையான் காரியமான
யால் தத்துவம் [illegible] என்று [illegible]
கொண்டுவருகின்றன। ஸ்தூல பஞ்ச பூதங்
கள் அகங்காரம் இவ்வாறையும் சேர்த்து
மொத்தம் கொண்டதால் சரீரத்தை "சரீரம்"
[illegible] கள் [illegible]। ஸ்தூல பூதங்
களில் இருந்து ஸ்தூல பூதங்களும் அகங்காரத்தி
லிருந்து மனதும் உண்டாயின। அவைகளில்

ஓம்

ச்லோகம்

அல்லது அவகாசம்

ஆகாசத்தின் குணம் சப்தம், வாயுவின் குணம் சப்த ஸ்பர்சம், தேஜஸ்ஸின் குணங்கள் சப்த ஸ்பர்ச ரூபம், ஜலத்தின் குணங்கள் சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸம், ப்ருதிவியின் குணங்கள் சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தம். காலம் ஸங்கல்பம், ஜீவர்களுக்கிருக்கிற நானா புண்ய பாபங்கள் இவைகள் மனதின் தர்மங்கள். இவ்விதம் திவ்யமான ஸூக்ஷ்ம பஞ்சபூதங்கள் மஹத்தத்வம் அஹங்காரம் என்கிற மேலான காரணங்களிலிருந்து உண்டான உலகம் அழிவு காலத்தில் தன் காரணங்களில் லயமடைகிறது. ஆகாசம் இடம் கொடுப்பது, வாயு சலிப்பிப்பது, தேஜஸ் பொசுக்குதல், ஜலம் பிணைக்கிறது, ப்ருதிவி தாங்கிக் கொள்கிறது, உடையதென்று அறியவும்.

21 — அந்த யஜ்ஞேச்வரனையும், பசு தேவ மனுஷ்யர் முதலான ஜீவர்களையும், பரமாத்மாவிடமிருக்கின்றன; அவரவர்களுக்கு உரிய அத்யயனம் முதலான கர்மாக்களையும் வேதத்தின் மூலமாக அறிந்து

ச்லோகம்

முந்திய கல்பத்தில் உள்ளபடியே ஸ்ருஷ்டித்தார் /
22- அந்த ப்ராணிகளுக்கு ப்ரபு- ~~கர்~~ கர்மம் செய்கிற இந்திரா
தி தேவர்களின் கூட்டத்தையும் ஸாத்யரென்கிற தே
வ கணத்தையும், ஸூக்ஷ்மமான யாகங்களின் கூ
ட்டத்தையும், அநாதியான யக்ஞத்தையும் ஸ்ரு
23- ஷ்டித்தார்|| யக்ஞங்கள் நிறைவேறுவதற்கா
க அநாதியாக உள்ள வேதங்களை, அக்னி தேவன் மூலம்
ரிக்வேதத்தையும், வாயு மூலம் யஜுர் வேதத்தையும்
ஆதித்யன் மூலம் ஸாமவேதத்தையும் வெளிப்படு
24- த்தினார்|| காலத்தையும், காலத்தின் பாகங்களான
வருஷம் ருது மாஸம் அயனம் இவைகளையும், ந
க்ஷத்திரங்கள் ஸூரியன் முதலான கிரகங்கள் நதிகள்
ஸமுத்திரங்கள் மலைகள், ஸமமான இடங்கள் பள்ள
25- மான இடங்கள் இவைகளையும்|| தபஸ், ச்ரத்தை-வாக்
கு, ஸந்தோஷம் ஆசை கோபம் இவைகளையும்
ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்க விரும்பிய ப்ரம்மா ஸ்ரு
26- ஷ்டித்தார்|| செய்ய வேண்டியது தர்மம், அதன்ப
லன் ஸுகம், செய்யக்கூடாதது அதர்மம்- பாபம்,

ச்லோகம்

அதின் பலன் துக்கமென்று பாவித்துக்கொ
ண்டு, வைராக்யத்தைப் பெற்றவர்களாக இவை
களை பாவனைகள் அனுபவிக்கும்படி செய்கிறது॥
27— அறிவைக் கலக்கமடையச் செய்து பந்தங்களுடன் இயை
ந்திருக்கச் செய்யும் க்ரமமாக உண்டாகிறது।
28— மேலும், ஆசைப்பற்று ஆசைப்பாவத்தில் எந்தப் ப்ரா
ணிக்கு எந்தக் காரியம் என்று நியமித்தாரோ
அப்படி இட, அவ்வாறே யோகியானாலும்
அந்த ப்ராணி அதைக் காரியமாக்கச் செய்கிறது।
29— எவ்விதமெனில் — சிருஷ்டியில் ப்ராணிகளிடம்
அனேக பாவம் மனுஷ்யரிடம் அறிவில்லை,
ப்ராமணருக்கு தயை, க்ஷத்ரியருக்கு க்ரோத
மும், வைச்யருக்கு லோபமும், மாம
ஸபக்ஷணம் செய்தியல்லாத தாமஸம், தேவர்களுக்கு
ஸத்யம் வைராக்யம் பரதாபம், மனுஷ்யர்களுக்
கு வையச் சொல்வது அதிகம், என்று யாவும் அத
நம்பத்தகுந்த அவ்விதமே கூறவேண்டிய
வையால் அதனதை செய்கிறார்கள்।

ஸ்லோக

30— வஸந்தம் முதலான ருதுக்கள், ஒவ்வொரு ருதுக்கு
உரிய பலம் புஷ்பம் முதலானவைகளால் தம்முள்
அடையாளங்களை வெளிப்படுத்துகின்றனவோ அ
வ்வாறே தேஹாபிமானிகளும் தங்கள் கர்மங்களை வெளிப்ப
டுத்துகிறார்கள்।
31— ப்ரம்மா லோகவ்ருத்திக்காக தன்னுடைய
முகம், தோள், துடை, பாதம் இவைகளிலிருந்து
முறையாக ப்ராமணன் க்ஷத்ரியன் வைசியன் சூத்
32— ரன் இவர்களை ஸ்ருஷ்டித்தார்॥ பிறகு அவர் தன்
ஏகபாகம் ஸ்திரீயாகவும் ஏகபாகம் புருஷனாகவு
ம் ஆகி அந்த ஸ்திரீயிடம் விராட் புருஷனை
33— ஸ்ருஷ்டித்தார்॥ ப்ராம்மணோத்தமர்களே, அந்
த விராட் தபஸ் செய்து ஸர்வ ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டி
கர்த்தாவான என்னை (மனுவான) ஸ்ரு
34— ஷ்டித்தார்॥ நான் ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்க வி
ரும்பி கடுமையான தபஸ் செய்து, முதலாவதாக
மஹரிஷிகளான பத்து ப்ரஜாபதிகளை ஸ்ரு
ஷ்டித்தேன்।

ச்லோகம்

35 — அவர்கள் — மரீசி, அத்ரி, அங்கிரஸ், புல
ஸ்தியர், புலஹர், கிரது, ப்ரசேதஸ், வஸிஷ்டர்,
ப்ருகு, நாரதர் என்பவர்கள்.

36 — இந்த பத்து ரிஷிகள் மிகுந்த சக்தியுள்ளவர்களை,
இவர்கள் மிகுந்த சக்தியுள்ளவர்களும் அதிகா
ரியுள்ளவர்களுமான வேறு ஏழு மனுக்களையும்
முன்னாலிருக்கப்படாத தேவர்களையும், தேவர்
களுக்கிருப்பிடமான ஸ்வர்க்காதிகளையும்,
மஹரிஷிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தார்கள்.

37 — யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், பிசாசர்கள், கந்தர்
வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுக்கள், அஸுரர்கள்,
நாகங்கள், ஸர்ப்பங்கள், (கருடன் முதலான) பக்ஷிகள், பித்ருக்களு
டைய தனித்தனியான கூட்டங்கள் (கணம்)

38 — மின்னல்கள், இடிகள், மேகங்கள், சிவந்த ஆகா
யக்கோடு, வானவில், ஆகாயக்கொள்ளி,
பூகம்பம், தூமகேது நக்ஷத்திரம், மற்ற

39 — நக்ஷத்திரங்கள், கின்னரர்கள், வானரங்கள்
மீன்கள் பலவகை, பலபக்ஷிகள், பசுக்கள் (பசு முதலான)

சங்க்ஷேப்

மான்கள் முதலானவை, மனிதர்கள், இருபக்கமு
தலான துஷ்டமிருகங்கள், மேல்கீழ் இருவரிசை—
40– பல்லுள்ள கிருமிமுதலானவைகள் 14 புழுக்கள்
இறகு பக்ஷிகள், வாட்டுப்பூச்சி முதலியன, பேன்-ஈ-க
கள் மூட்டைப்பூச்சிகள், மரம் செடிகொடிகள்,
41– இவ்விதம் ஸ்தாவர ஜங்கமமான இவையெல்லாம்
என்னுடைய ஆக்ஞையால், அதற்கேற்ற
தொழிலுடன், மஹாத்மாக்களான தவமுடைய
ரிஷிகளால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது।
42– எந்தெந்த பிராணிகளுக்கு எது எது தொழிலாக
பூர்வம் (முன்பு) ஆசாரியர்களால் கூறப்பட்டிருக்கிற
தோ அதை அவ்விதமே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்।
பிறப்பின் முறையையும் வரிசையாகக் கூறுகிறேன்
43– கோ முதலானவைகள், மான் முதலியன, இருபல்
லியன, குதிரை முதலியன, ராக்ஷஸர்கள், பிசாசர்கள்
மனுஷ்யர்கள், இவர்கள் கர்ப்பப்பையிலிருந்து ~~பிறப்~~
44– வெளிவருகிறவர்கள் । பக்ஷிகள் ஸர்ப்பங்கள்
முதலைகள் மீன்கள் ஆமைகள், இவையொன்றிலிருந்தே

ஜீவாத்மா

ஜலத்திருப் உண்டாகிற பராண்கோர் அண்டத்து
கள் (பெண்யாகிற்வ லயனைகள்) பண்டைல
45 — தெள் கொசு பெண் ஈ, பேட்டை கிளை பொன்
றவைகளும் உஷ்ணத்தால் உண்டாகும் ஸ்வதேஜங்க
ள் ஸ்வேதஜங்கள் எனப்படும் // வானத்யால் கிளிர்
47 — கிளையாகிற்து உண்டாகும் மரங்கள், செடிகள்
கொடிகளை தெருகிடும், அதிகமானது கிளைப்பழுத்து
கிளையுடைய வகைகள், புதுப்பல்லாவல் பழுக்கு
ம் அந்தி கொடிகளைகள், புதுப்பழுத்தல்
48 — பல கொடிகளைகள் // பல்லிதை கொடிக
ளை, நானைக் கிடிப்பு கொடியை, புல்கள், தலை
49 மதலைகளை, கொடிகள் / திருக்கறுப்பட்ட
மதலைகள், மண்டலத்தில் செய்த பலவா
து பாபகர்மத்தால் தெய்கிறதின்று ஆக
ளோ அறிவுடன் அதிக துக்கங்களை அ
50 — னாக தொகுக்கின்றன // எப்போதிருந்தேடுக்
கொண்டிருக்கின்ற வரன் இந்த
ஸம்ஸாரத்தில், ஜீவர்களுக்கு உண்டாகும்

[illegible]

ஜீவன்முக்தர்கள் (பரமஹம்ஸர்கள்) [illegible]
ம் பெறுமோ மேல் பலம் செய்யக்கூடியவையாம் என்று
51- கூறப்பட்டது || அந்தந்த ஜென்மங்களில் [illegible]
த்தை நிவ்ருத்தி செய்து, அதிக சக்தியுள்ளவராதலால், [illegible]
னங்களிலேயே ஜகத்தை லயம் செய்து கொள்வதான
ஸம்ஹாரத்தைச் செய்கிறார். இவ்வாறு [illegible]
னாகிய ப்ரளயத்தைச் செய்கிறார்।
52- அவர் விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இந்த உ
லகம் செயல்படுகிறது। அவர் தூங்கும்போது அ
53- மைதியாக லயமடைகிறது।। அப்போது ஆகாசத்தை
ச் சேர்ந்த ப்ராணிகள் போக யோக்யமான சரீரங்
களை பெறாமல் மனமும் அடங்கி இருக்கின்றன।
54- மஹா ப்ரளய காலத்தில் எல்லாம் பரமாத்மாவிடம்
ஒடுங்குகின்றபோது இதுகாறும் [illegible] பரமாத்மா
விடம் [illegible] அன்று [illegible] கிறது।
வெளிவரும்
55- இந்த ஜீவன் எப்போது அறிவு இழந்து இந்திரியங்
களுடன் இருக்கிறானோ [illegible] வாஸம் [illegible] மேலான [illegible]
[illegible] அப்போது சரீரத்திலிருந்து வெளியேறு
கிறான்।

ஸ்ரீ

ச்லோகம்

56 – பார்த்தீ இவன் புர்யஷ்டகம் என்ற லிங்கசரீரத்துடன்
கர்மானையனுஸரித்து ஸ்தாவரசரீரத்தையோ
மனுஷ்யாதி சரீரத்தையோ பெறுகிறான்।

57 – இவ்வாறு ம்ருத்யு ஸம்ஸார கர்மபந்தமுடையவனாகி
ஜாக்ரத்ஸ்வப்ன காலங்களில் லோகத்தை அனுபவித்து
செய்தும் ஸம்ஹாரம் செய்தும் வருகிறான்।

58 – அந்த ப்ரம்மா, இந்த சாஸ்திரத்தைச் செய்து (ஸ்வயம்பு)
முதலாவதாகத்தானே எனக்கு உபதேசித்தார்।
பிறகு நான் மரீசி முதலான ரிஷிகளுக்கு உபதேசி

59 – த்தேன்॥ என்னிடமிருந்து இந்த சாஸ்திரமே
மூலத்தையும் படித்த இந்த ப்ருகு மகரிஷிகளுக்கு

60 – மேலையும் உபதேசித்தார்॥ பிறகு அவ்வாறும்
மனுவால் சொல்லப்பட்ட அந்த ப்ருகுமஹரிஷி
வந்தோரத்துடன், தேவர்கள் என்ற ரிஷி அத்
திரிஷிகளுக்கு உபதேசித்தனர்॥

61 – ப்ருஹ்மாவின் மொழி ஆனதிந்த ஸ்வாயம்புவ
மன்வந்தரத்தில் வெவ்வேறான ஆறு மனுக்கள்
தங்கள் தங்கள் ஆட்சிகாலத்தில் தங்களது

சிலேசை

62 — பிராணிகளை இருந்து செய்தவர்கள் ‖ ஸ்வாரோசி
ஷர், உத்தமர், தாமஸர், ~~[illegible]~~, ரைவதர், சா
க்ஷுஷர், வைவஸ்வதன், என்று கூறுகிறார்கள்।

63 — ஸ்வாயம்புவர் முதலான இந்த ஏழு மனுக்களும் மிகுந்
த சக்தியுள்ளவர்கள் தங்கள் தங்கள் காலத்தில் ச
ராசரங்களை உண்டுபண்ணி பரிபாலனம் செய்தார்கள்।

64 — ஒரு இமை கொட்டும் காலம் ஒரு நிமிஷம், பதினெட்டு நி
மிஷங்கள் ஒரு காஷ்டை, முப்பது காஷ்டை ஒரு கலை,
முப்பது கலைகள் ஒரு முகூர்த்தம், முப்பது முகூர்த்தங்கள்

65 — ஒரு பகல் இரவு (ஒரு நாள்)। மனுஷ்யர்களுக்கும் தேவர்
களுக்கும் பகல் இரவு களை சூரியன் தனித்தனியாக பி
ரித்திருக்கிறார்। பிராணிகளுக்கு இரவு தூங்குவதற்கா
கவும் பகல் வேலை செய்வதற்கும் காலமாகின்றது।

66 — மனிதர்களுடைய ஒரு மாதம் பித்ருக்களுக்கு ஒரு
நாள், அவைகளில் கர்மானுஷ்டானத்திற்காக கிரு
ஷ்ண பக்ஷம், தூங்குவதற்கு சுக்ல பக்ஷம்।

67 — மனிதர்களுடைய ஒரு வருஷம் தேவர்களுக்கு ஒரு
நாள், உத்தராயணம் பகல், தக்ஷிணாயனம் இரவு।

ச்லோக:-

68 — பிரம்மாவினுடைய பகல் இரவு அளவுகளையும் யுகங்
களின் அளவுகளையும் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்/ கேளுங்கள

69 — தேவ வருஷங்களுக்கு நாலாயிரம் வருஷங்கள் கிருத
யுகம். அதில் நானூறு வருஷங்கள் ஸந்த்யா, பின்பாகம் நா
னூறு வருஷங்கள் ஸந்த்யாம்சமெனவும்/

70 — மூவாயிரம் வருஷங்கள் திரேதாயுகம், ஸந்த்யா
ஸந்த்யாம்சம் முன்னூறு வருஷங்கள். இரண்டாயி
ரம் வருஷங்கள் த்வாபரயுகம், இருநூறு வருஷங்
கள் ஸந்த்யாம்சம், ஆயிரம் வருஷங்கள் கலியுகம்
நூறு வருஷங்கள் ஸந்த்யா ஸந்த்யாம்சம்.

71 — முன் கூறப்பட்டபடி சதுர்யுகங்கள் பனிரெண்டாயி
ரம் தேவர்களுக்கு ஒரு யுகம் ஆகும்/

72 — அவ்வாறு தேவயுகங்கள் ஆயிரம் பிரம்மாவிற்கு

73 — பகல். அவ்வாறே இரவும்/ இவ்வாறு பிரம்மா
வினுடைய அஹோராத்திரத்தை அறிந்து கொள்பவர்
புண்ணியம் உடையவர்/

74 — பிரம்மா தன்னுடைய அஹோராத்திரியின் முடிவில்
விழித்து மனத்தை தத்வத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார் (தோற்றுவித்தார்)

த் சோகம்

75- மாயை தன் முக்குணத்தினால் தூண்டப்பட்டதும்
அகங்காரத்தை விருத்தி செய்து அதன் மேல் ஆகா
சம் உண்டாயிற்று, அதன் குணம் சப்தம்/

76 - அந்த ஆகாசத்திலிருந்து சாத்விகமான வாயு உண்டாயிற்
று. அதன் குணம் ஸ்பர்சம்//

77 - வாயுவிலிருந்து அக்னியைப் போலும் தேஜஸ்

78 - உண்டாயிற்று அதன் குணம் ரூபம்// அதனின்
று ஜலம் உண்டாயிற்று அதன் குணம் ரஸம் அதனின்
றும் பிருதிவி உண்டாயிற்று அதன் குணம் கந்தம்/ இவ்வாறு
பஞ்சபூதங்களிலிருந்தே லோகம் விருத்தியாகும்/

79 - மேற்கூறியபடியான எழுபத்தொன்று சதுர்யுகங்கள்
ஒரு மன்வந்திர காலம் எனப்படும்/

80 - இவ்வாறு மன்வந்திர காலங்கள் எண்ணற்றவை,
இவை காலவிருத்தி [illegible]
[illegible] செய்கிறார்/

81 — கிருதயுகத்தில் தர்மம் பூர்ணமாக இருந்தது,
மக்கள் அதர்மம் [illegible]/

82 — த்ரேதாயுகம் என்ற கிருதயுகத்தைத் தொடர பாக்கி

உ சிவமயம்

மற்ற மூன்று யுகங்களில் திருட்டு பொய் வஞ்
சகம் என்ற பாவங்களால் கால் பாகங்களா
குறைந்து தர்மத்தின் கால்பாதங்கள் குறைகின்
83— றன || கிருதயுகத்தில் பாபமின்மையால் ரோக
மில்லாதவர்களாகவும் அவரவர்கள் வேண்டிய
இஷ்டங்களைப் பெறுபவர்களாகவும், நானூறு
வருஷம் ஆயுள் உள்ளவர்களாகவும் மனிதர்கள்
இருந்தார்கள் / மற்ற மூன்று யுகங்களிலும் கால்
கால் பாகம் குறையுமவர்கள் எனவும் /
84— மனிதர்களுக்கு வேதத்தில் கூறப்பட்ட ஆயுள்
(நூறு) கர்மபலன்கள் சக்தி இவைகள் யுகத்தி-
85— ற்கேற்றவாறு மாறுபடும் || கிருத, த்ரேதா,
த்வாபர, கலியுகங்களில் யுகங்களுக்கேற்றவா
று மனிதர்க்கு தர்மங்கள் மாறுபடும் /
86— கிருதயுகத்தில் தபஸ் ப்ரதான தர்மம், த்ரேதா
யுகத்தில் ஆத்மஞானம், த்வாபரயுகத்தில் யக
ஞம், கலியுகத்தில் தானம் ப்ரதானம் /
87— இந்த ஸகல லோகத்தினுடைய க்ஷேமத்தின்

உலகை

பொருட்டு பிரம்மா பிராமணர்க்கு க்ஷத்திரிய வைசிய
சூத்திரர்களுக்கு தொழில்களைத் தனித்தனியாக விதித்தான்।

88 — பிராமணர்களுக்கு வேதம் ஓதுதல், வேதம்
ஓதுவித்தல், யாகம் செய்தல், யாகம் செய்வித்தல்,
தானம் கொடுத்தல், தானம் பெறுதல்
இவைகளை ஏற்படுத்தினான்।

89 — க்ஷத்திரியருக்கு, பிரஜைகளை ரக்ஷித்தல், தானம்
கொடுத்தல், யாகம் செய்தல், வேதம் படித்தல்,
சிற்றின்பங்களில் (விஷயங்களில்) அதிகமாக
ஈடுபடாமலிருத்தல் ஆகியவைகளை
விதித்தான் என்பது சாஸ்திரம்।

90 — வைசியருக்கு பசுக்களைப் பாதுகாத்தல், தானம் செய்தல்,
யாகம் செய்தல், வேதம் படித்தல், வியாபாரம்,
வட்டிக்கு விடுதல், விவசாயம் இவைகளை
விதித்தான்। சூத்திரருக்கு, மேற்சொன்ன
மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் அசூயையின்றி சேவை (சேவகம்) செய்வது
ஒன்றையே விதித்தான்।

91

92 — பொதுவாக மனிதன் பரிசுத்தமானவன். அதிலும்

டீகை

நாபிக்கு மேல்பாகம், மிகவும் சுத்தம், அதைக் காட்டிலும் சுத்தமானது முகமென்று ப்ரம்மதேவர் சொன்னார்।

93 — பிராமணன் பிரம்மாவினுடைய முகத்திலிருந்து உண்டானதாலும், க்ஷத்ரியர்களுக்கு முன் தோன்றினதாலும் வேதத்தைப் படித்தல் உபதேசித்தல் என்ற இரண்டையும் வேதத்தைத் தரிப்பதாலும், மற்றவர்களுக்கு தர்மோப தேசம் செய்வதாலும் பிராமணன் ஸ்ருஷ்டிகளுக்கெல்லாம் காப்பதாலும் மேலானவன்।

94 — * தேவர்களுக்கு ஹவிஸ்ஸையும் பிதுருக்களுக்கு சிராத்தத்தையும் (கவ்யம்) சேர்ப்பிக்க வேண்டியும். ஸகல உலகத்தையும் தர்மத்தின் மேல் காக்க வேண்டியும் பிரம்மா தன் முகத்திலிருந்து முதல் வதாக பிராமணனை ஸ்ருஷ்டித்தார்।

95 — * எந்த பிராமணனுடைய வாயினால் மேலும் தேவர்கள் எப்பொழுதும் ஹவிஸ்ஸை சாப்பிடுகிறார்களோ, பிதுருக்கள் கவ்யங்களை சாப்பிடுகிறார்களோ, அந்த பிராமணனைக் காட்டிலும் மேலான வேறு பிராணி ஏது?॥

ஸ்லோக

96 — ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்குள் புழு பூச்சி ஜீவப்ரா
ணிகள் மேல், ப்ராணிகளுக்குள் அறிவுள்ள பசுபக்ஷிகள் மேல்
அறிவுள்ள ப்ராணிகளுக்குள் மனிதர்கள் மேல்,
மனிதர்களுக்குள் ப்ராம்மணர்கள் மேல், ।

97 — ப்ராம்மணர்களுக்குள் வேதசாஸ்திரம் படித்த
வர்கள் மேல், வாத்யார்களுக்குள், வைதிகக
ர்மங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றுணர்ந்தவ
ர்கள் மேல், அவர்களில் அனுஷ்டான
ம் செய்பவர்கள் மேல் அவர்களிலும் ப்ரம்ம
ஞானிகள் மேல்।

98 — ப்ராம்மணனுடைய சரீரமே அழியாத தர்மத்தின்
ஸ்வரூபம், ஏனெனில் அவன் தர்மத்திற்க்காகவே
பிறந்தவன், தர்மானுஷ்டானத்தால் மோக்ஷத்தை
யும் அடையத் தக்கவன்।

99 — ப்ராம்மணன் பிறவியாலேயே லோகத்தில் மேலா
னவன், ஸர்வப்ராணிகளுடைய தர்மமாகிற பொ
க்கிஷத்தை (தர்மகோசத்தை) காப்பாற்றுவத
ற்க்கு சக்தியுள்ளவன்।

ச்லோகம்

100— உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பொருளும் ப்ராம்மண
னுக்கே சொந்தம் போன்றது, மேல்குலப்பிறப்
பாலும் மேன்மையாலும் எல்லாப்பொருளை
யும் எடுத்துக்கொள்ளத் தகுதியுள்ளவன்।

101— ப்ராம்மணன், ~~(தன் பொருளையே அனுபவிக்கிறான்)~~
தன் அன்னத்தையே சாப்பிடுகிறான், தன் வஸ்
திரத்தையே உடுத்துகிறான், தன் பொருளையே
தானம் செய்கிறான், ப்ராம்மணனுடைய தயவி
னால் (கிருபையால்) மற்றவர்கள் அனுபவிக்கி
றார்கள்।।

102— ப்ராம்மணனுடையவும், மற்ற க்ஷத்தி
ரியாதிகளுடையவும் தர்மாதர்மங்களை முறை
யாக விளக்குவதற்காக ஸ்வாயம்புவ
மனு இந்த சாஸ்திரத்தை இயற்றினார்।

103— வித்வானான ப்ராம்மணன் மனு செய்துள்ள
சாஸ்திரத்தை அத்யயனம் (படிக்க) செய்ய வே
ண்டும், சிஷ்யர்களுக்கும் நன்கு உபதேசி
க்க வேண்டும், மற்றவர்கள் உபதேசிக்கக்கூ
டாது। (அர்த்தத்துடன்)।

ஸ்ரீ லேகா

104- இந்த சாஸ்திரத்தை நியமத்துடன் அத்யயன
ம் செய்யும் ப்ராம்மணனுக்கு மனம் வாக்கு
சரீரம் இவைகளால் செய்யும் பாபங்கள்
105- லேபமாகாது॥ மேலும், தோஷமுள்ள பங்க்
தியையும், தனக்கு முந்திய ஏழு தலைமுறையினரை
யும், தனக்கு பிந்திய ஏழு தலைமுறையினரையும்
பரிசுத்தம் செய்விக்கிறான்; இந்த பூமியை யெடுத்து
க்கொள்ளத் தகுதியுள்ளவன்।
106- இந்த சாஸ்திரத்தின் அத்யயனம், ஸகல விருப்பங்க
ளையும் கொடுக்கும், மேலானது, புத்தியை வ்ருத்
தி செய்யும், புகழைக் கொடுக்கும், ஆயுர்வ்ருத்
தியைக் கொடுக்கும், முடிவில் மோக்ஷத்தையும்
107- கொடுக்கும்॥ இந்த சாஸ்திரத்தில், தர்மங்
கள் முழுவதும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது,
புண்ய பாபங்களின் பலன்களும் கூறப்பட்டு
இருக்கின்றன, நான்கு வர்ணத்தாருக்குரிய
பரம்பரையாக வந்த ஆசாரமும் கூறப்பட்டு
இருக்கிறது॥

अ।

ச்லோகம்

108 - வேதத்திலும் ஸ்ம்ருதிகளிலும் கூறப்பட்டுள்ள
ஆசாரமே முக்யமான தர்மம், ஆகையால்,
தனக்கு நன்மையை விரும்பும் ப்ராம்மணன்
இந்த ஆசாரத்தில் எப்பொழுதும் மிகுந்த
கவனத்துடன் இருக்க வேண்டும்।

109 - (ஆசாரம்-ஒழுக்கம்) ஆசாரத்திலிருந்து
நழுவிய ப்ராம்மணன், வைதிக கர்மத்தின் பல
னையடையமாட்டான், ஆசாரத்துடன்
கூடியவனே வைதிக கர்மத்தின் பூர்ண பல

110 - னையடைவான்॥ இவ்விதம் ஆசாரத்தா
லேயே தர்மத்தின் பலன் உண்டாகுமென்று
அறிந்து, முனிவர்கள் ஸகல தபஸ்ஸுக்கு
ம் மூலகாரணம் ஆசாரமென்று ~~அறிந்தா-~~
~~ர்கள்~~ அதை அனுஷ்டிக்க வேண்டியதாக
எடுத்துக்கொண்டார்கள்।

111 - இந்த சாஸ்த்ரத்தில் - உலகஸ்ருஷ்டி, ஜாத
10-118 - கர்மா முதலான ஸம்ஸ்காரங்கள், ப்ரும்மசா
ரிவ்ரதம், பெரியோர்களுக்கு (குருமுதலான)

ச்லோகம் —

ச்ரேய்யவென்பதுபரிபாதை (பூஜை), மாதருஸ்வ
ரூபம், மஹாவ்ரதங்களின் லக்ஷணமும், மஹாவ்ரதம்,
பஞ்ச மஹாயக்ஞங்கள், சௌசம், ஜீவனோ
பாய முறை, ஸம்ஸ்காரங்களின் நியமங்கள்,
சாப்பிடத்தகுந்தது, சாப்பிடத்தகாதது, மர
ணநிமித்தமான ஆசௌசம் (சுத்தி, அசுத்தி)
த்ரவ்யங்களின் சுத்தி, ஸ்த்ரீதர்மம், வானப்
ப்ரஸ்த தர்மம், மோக்ஷம், ஸந்யாஸம், க்ஷத்
ரிய தர்மம், ந்யாய வ்யவஹாரம், ஸாக்ஷி வ்யவஹா
ரம், ஸ்த்ரீ புருஷர்களுக்குரிய தர்மம், தாய
பாகம் (பாகப்பிரிவினை) சூதாட்டம், துஷ்
டநிக்ரஹம், வைச்யதர்மம், சூத்ரதர்மம்,
ஸங்கரஜாதிதர்மம், ஆபத்தர்மம், ப்ராய
ச்சித்தகர்மா, "புண்யகர்மா, பாபகர்மா, இ
ரண்டும் சேர்ந்த மிச்ரகர்மா, இவைகளால் ஏ
ற்படும் ஜன்மா" ஆகியவைகளும், புண்யபா
பங்களின் வ்யவஹாரம், தேசதர்மம், ஜாதிதர்ம
ம், குலதர்மம், வேதசாஸ்த்ர வாதத்தை பாஷண்ட

ஶ்லோகம்-

தர்மங்கள், இவைகளென்று கூறியிருக்கிறேன்।
119— மகரிஷிகளே— முன்காலத்தில் ஸ்வாயம்புவமனு
என்னால் கேட்கப்பட்டிருந்த சாஸ்திரத்தை
எவ்விதம் தெரிந்தேனோ அவ்விதமே, உலக
நன்மைக்காக கூறுகிறேன், நீங்களும் இப்பொ
ழுது என்னிடமிருந்து கேளுங்கள்॥

முதலாவது அத்யாயம் முற்றிற்று॥

இரண்டாவது அத்யாயம்—

~~1— வேதங்களையறிந்தவர்களும் அவைகளின்படி~~
~~பட தர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களும், ராக~~
~~த்வேஷமில்லாதவர்களும் அவர்களுக்கான~~
~~சதாசாரீர் (மனதில்) கண்டதுமான தர்ம~~
~~த்தை (அந்த தர்மத்தைக் கூறுகிறேன்)~~

1— வேதமறிந்தவர்களும், தர்மத்தையனுஷ்டிப்பவர்க
ளும், எப்பொழுதும் ராகத்வேஷமில்லாதவர்களுமான
பெரியோர்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவதும், மனதால்
நல்லதென அறியப்படுவதுமெதோ அதை தர்மமென
அறிந்து கொள்ளுங்கள்।

ஸ்லோகம்

காம்ய

2— பலனையெதிர்பார்த்து காம்ய கர்மாக்களைச் செய்வது நல்லதில்லை, ஏனெனில் அவ்வித கர்மாக்களால் ஸ்வர்க்காதி போகங்களையனுபவிக்க ஜன்மாவையெடுக்கவேண்டும். வேதாத்யயனம் நித்ய நைமித்திக கர்மாக்கள் இந்த வைதிக கர்மாக்களையனுஷ்டிப்பதும் ஆசையால் (இச்சை)தான், ஆனால் இவைகள் உத்தமமான பலத்தைக் கொடுக்காது. ஞானத்தின் மூலம் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்.

3— இந்த கர்மாவால் இந்த பலனுண்டாகிறதென்றெண்ணுவதே ஸங்கல்பமெனப்படும். பிறகு அந்த கர்மாவைச் செய்ய வேண்டுமென்று காமமேற்படுகிறது, இந்த விதமாக, வெகு ஜன்மங்கள் வ்ரதங்கள், யமங்கள் என்று நாலாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்போகும் தர்மங்கள் மற்றும் எல்லா தர்மங்களும் ஸங்கல்பத்தாலேயே உண்டாகின்றன என்பது.

4— லோகத்தில் போஜனாதிகளான எந்த க்ரியையும் எக்காலும் ஆசையில்லாதவனுக்கு உண்டாவதில்லை, ஆகையால், [illegible] வைதிக லௌகிக எந்த

ஸ்லோகம்

கர்மாக்களைச் செய்கிறதோ அவையெல்லாம் காமத்தாலேயே உண்டாகின்றன।

5— ஸம்ஸாரபந்த ஹேதுவான பலேச்சையை விட்டு வைதிக கர்மாக்களை யனுஷ்டிப்பவன் ப்ரும்ம ஸாயுஜ்யமான மோக்ஷத்தை யடைவான், அல்லாதும் இம்மையிலேயே இருந்து ஸங்கல்ப ப்ரகாரம் ஸர்வ வேண்டும் பலன்களையும் அடைகிறான்।

6— நான்கு வேதங்களும், ஸ்மிருதிகளும், வேதமறிந்தவர்களின் சீலமும் (சீலம் = ஒழுக்கம்) தார்மிகளின் பரம்பரா வழக்கமும், ஸந்தேஹமான விஷயங்களில் தன் மனதின் த்ருப்தியும் தர்மவிஷயத்தில் ப்ரமாணம்।

7— ப்ராமணாதிகளில் யார் யாருக்கு என்னென்ன தர்மம் மனுவால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதெல்லாம் தர்மமே வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஏனெனில் மனு ஸர்வக்ஞரல்லவா।

ச்லோகம்

8 — இந்த சாஸ்திரம் முழுவதையும், மீமாம்ஸை, வியா
கரணம் முதலியவைகளின் மேல் நின்று பரிசீலனை செ
ய்து வேதத்தைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு தான்
அநுஷ்டிக்கவேண்டிய தர்மத்தில் ஸ்திதியுடன்
அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

9 — ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் கூறப்பட்ட தர்மத்தை அனு
ஷ்டிக்கும் மனிதன் இவ்வுலகில் கீர்த்தியையும்
மறுவுலகில் ஸ்வர்க்க மோக்ஷங்களையுமடைவான்.

10 — ச்ருதி என்பது வேதம்; ஸ்ம்ருதி என்பது தர்மசா
ஸ்திரம்; இவ்விரண்டையும் குதர்க்கங்களால்
விசாரிக்கக் கூடாது, அவைகளால் தர்மமெல்
ல வெளியாகிறது.

11 — எந்த பிராமணன் ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளைத் தர்க்கங்க
ளால் அவமதிக்கிறானோ, அவனை நல்லோர்க
ள் பஹிஷ்கரிக்கவேண்டும், அவன் நா
ஸ்திகன், வேதத்தை நிந்திப்பவன்.

12 — வேதம் ஸ்ம்ருதி ஸாதுக்களின் ஆசாரம், தன்
ஆத்மதிருப்தி இந்நான்கும் தர்மப்ரமா
ணங்கள்

ஸ்ரீ:

வாத்வானகாமரும்)

ச்லோகம்

13 — அந்த காமங்களில் ஆசையல்லாதவர்களுக்கு
இந்த ஸ்மோபதேசம் / தன்னைதையறியவரு
ம்புக்ஷுக்களுக்கு சுருதியே மேலான ப்ரமாணம் /

14 — எந்த அனுஷ்டானவிஷயத்தில் ஒன்றுக்கொ
ன்று மாறுபட்ட சுருதியுள்ளதோ அந்த இர
ண்டுமே ப்ரமாணம் - ஏதாவதொன்றைய
னுஷ்டிக்கலாமென்று மனுவென்னும் ஸ்ம்ருதி /
ஏனெனில் - மனுவாக்கு மேத்தியவர்களாலும்
அவ்விதமிரண்டுமே தர்மமென சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது /

15 — த்ருஷ்டாந்தம் - சூரிய உதயத்திற்கு முன் அக்
நிஹோத்ரம் செய்ய வேண்டுமென்றும் சூரிய
உதயத்திற்கு பின் செய்ய வேண்டுமென்று
ம் உள்ள இரண்டு சுருதிகளுமே ப்ரமாணம் /

16 — நிஷேகம் முதல் அந்திய க்ரியை (ஸாமா) வரை
யில் உள்ள கர்மாக்கள் மந்த்ரத்துடன் செய்ய
வேண்டுமென்று எவனுக்கு விதிக்கிறதோ
அவனுக்கு இந்த மனுசாஸ்திரம் படிக்க அதி

ச்லோகம்

காரமும் மற்றவருக்குக் கிணையாது.

17- தேவநதிகளான ஸரஸ்வதீ, த்ருஷத்வதீ என்கிற நதிகளுக்கும் மத்தியிலுள்ள தேசத்தை, தேவ தேசம் பிரம்மாவர்த்தம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

18- அந்த தேசத்தில் நான்கு வர்ணத்தாருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பரம்பரையாக வந்த ஆசாரமே ஸதாசாரம் எனப்படும்.

19- குருக்ஷேத்ரம் மத்ஸ்ய தேசம் பாஞ்சால தேசம் சூரஸேன தேசம் (மதுரா) இவை ப்ரம்மரிஷி தேசம், இவ்வளவு பிரம்மாவர்த்த தேசத்திற்குக் கொஞ்சம் குறைவானது.

20- இங்குள்ள தேசங்களில் பிறந்த ப்ராமணன் மூலமாகவே பூமியிலுள்ள மற்ற மனிதர்கள் தங்கள் தங்கள் ஆசாரத்தைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

21- ஹிமய மலை விந்திய மலை இவைகளுக்கு மத்தியில் ஸரஸ்வதி நதிக்கு மேற்கிலும் ப்ரயாகைக்குக் கிழக்கிலுள்ள தேசம் மத்ய தேசம் எனப்படும்.

22- கிழக்கு ஸமுத்திரம், மேற்கு ஸமுத்திரம் இவைகளுக்கு

ச்லோகம்

ஹிமய விந்த்ய மலை இவைகளுக்கு மத்தியிலே
புண்ய தேசம் ஆர்யாவர்த்த மென்னப்படும்।
23 – க்ருஷ்ணஸார மென்ற கருப்பு மான் எந்த இடத்
தில் ஸ்வேச்சையாக ஸஞ்சரிக்கிறதோ அந்த
தேசம் யக்ஞம் செய்ய யோக்யமானது,
மற்ற தேசம் ம்லேச்ச தேசம், யாகார்ஹமில்லை
24 – ப்ராமணர்கள் யக்ஞம் செய்வதற்காக மே
ற்கூறிய புண்ய தேசங்களிலேயே எவ்விதத்தி
லாவது வஸிக்க வேண்டும்; சூத்ரன் ஜீவனத்
திற்காக எந்த தேசத்திலும் வஸிக்கலாம்।
25 – இதுவரை தர்ம விஷயத்தில் ப்ரமாணம் ஸங்க்ஷே
பமாக உங்களுக்குக் கூறப்பட்டது, ப்ரபஞ்ச
ஸ்ருஷ்டியும் கூறப்பட்டது, மேல் வர்ணங்களின்
தர்மங்களைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள்॥
26 – த்விஜர்களுக்கு வேதத்தில் கூறப்பட்ட சோ
பன கர்மாக்களால், இவ்வுலகிலும் மறுஉலகி
லும் சுத்திகரமான, நிஷேகம் முதலான
சரீர ஸம்ஸ்காரம் செய்ய வேண்டும்।

ச்லோகம்

27 — ஹோமத்துடன்கூடிய கர்ப்பாதானம், ஜாதகர்மா, சௌளம், உபநயனம் முதலான கர்மாக்களால், பிதாவிடமிருந்து ஏற்பட்ட பீஜதோஷம், மாத்ருகர்ப்பவாஸ நிமித்தமான தோஷம் என்ற பாபம் த்விஜர்களுக்கு போக்கப்படுகிறது।

28 — வேதாத்யயனம், மதுமாம்ஸ வர்ஜனம், அக்நிஹோமம், த்ரைவித்யம் என்ற கர்மா, தேவருஷிதர்ப்பணம், புத்ரன், பஞ்சமஹாயக்ஞங்கள், ஸோமயாகம் முதலான யாகங்கள் இவைகளால் தேஹம் புனிதமாக்கப்படுவதால் ஆத்மா ப்ரும்மப்ராப்திக்கு யோக்யமாக செய்யப்படுகிறது।

29 — ஜாதகர்மா, தொப்புள்கொடி அறுக்கும்முன் செய்யவேண்டும், மந்திரத்தால், ஸ்வர்ணம், தேன், நெய் இவைகளை ப்ராசனம் செய்விக்கவும்।

30 — பிறந்தலக்கு பிறந்த பன்னிரண்டாவது நாள் நாமகரணம் செய்யவேண்டும், அல்லது நல்லவார நக்ஷத்திர முஹூர்த்தத்தில் செய்யவும்।

31 — ப்ராம்மணனுக்கு மங்களத்தையும், க்ஷத்ரியனுக்கு

ஸ்லோகம்

பலத்தையும் வைசியனுக்கு தனத்தையும், சூத்
ரனுக்கு நிந்தையையும் குறிக்கும் பெயர் இட
32— வேண்டும் / பிராமணனுக்கு சர்மா க்ஷத்ரியனு
க்கு ரக்ஷா வைசியனுக்கு "புஷ்டி" சூத்ரனுக்
கு "சேவை" சொற்றுடன் கூடி பெயரிட வேண்டும் /
எவ்வாறெனில் கிருஷ்ண சர்மா, பலவர்மா,
வஸுபூதி, தீனதாஸன். என்றபடி /
33— ஸுலபமாக உச்சரிக்கக்கூடியதும் குரூரமில்
லாததும், தெளிவான அர்த்தமுள்ளதும் மன
துக்கு ரஞ்சகமானதும் மங்களத்தைக் குறி
ப்பதும் கடைசி அக்ஷரம் தீர்க்கமான
தும் ஆசீர்வாதத்தைக் குறிப்பதுமான பெயர்
இடவேண்டும். "யசோதா தேவி" என்பது போல் /
34— குழந்தைக்கு நாலாவது மாதம் நிஷ்க்ரமணம்
என்கிற பாலையும் ஆறாவது மாதத்தில் அன்
னப்ராசனம் என்பதையும் செய்யவும்,
அல்லது இந்த மங்கள காரியத்தில் உலகத்தின்
வழக்கப்படி செய்யலாம் /

சௌளம்

35 — எல்லாத் த்விஜர்களுக்கும் தர்மத்தை அனுசரித்து முதல் வரு
ஷமோ மூன்றாவது வருஷத்திலோ, அல்லது ச்ருதியின்
படியால் சௌள கர்மா செய்யவேண்டும்।

36 — கர்ப்பத்திலிருந்து எட்டாவது வயதில் ப்ராமணனுக்
கும், பதினொராவது வயதில் க்ஷத்ரியனுக்கும், பன்னிரெ
ண்டாவது வயதில் வைசியனுக்கும் உபநயனம் செய்

37 — யவேண்டும்॥ ப்ரம்ம தேஜஸ்ஸை விரும்பும் ப்ரா
மணனுக்கு ஐந்தாவது வயதிலும், பலத்தை விரும்பும்
க்ஷத்ரியனுக்கு ஆறாவது வயதிலும், தனத்தை விரும்பும்
வைசியனுக்கு எட்டாவது வயதிலும் உபநயனம் (செய்யலாம்)

38 — ப்ராமணனுக்கு பதினாறு வயது முடியும் வரையிலும்,
க்ஷத்ரியனுக்கு இருபத்திரண்டு வயது வரையிலும்,
வைசியனுக்கு இருபத்திநாலு வயது வரையிலு
ம் உபநயனம், ஆபத்கல்பத்தில் செய்யலாம்।

39 — மேற்கூறியவர்கள், மேற்குறிப்பிட்ட காலத்திலும் உப
நயனம் செய்யப்படவில்லையானால், உபநயனமில்லாத
அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டவர்களால் நிந்திக்கப்பட்ட
வர்களாகவும் வ்ராத்யர்களென்று பெயரடையப்பெ
டுவார்கள்

[illegible]

40— உபநயனமாகாத, பரிசுத்தமில்லாத இந்த வ்ராத்யர்களுடன், ஆபத்காலத்திலும், எக்காலும் பிராமணன், வேதம் கற்பித்தல் கன்யாதானம் முதலான வகையில் சம்பந்தத்தைக் கொள்ளக்கூடாது, (பிராயச்சித்தம் செய்யாவிடில்)

41— முதல் மூன்று வர்ண ப்ரம்மசாரிகள், முறையாக சணல், க்ஷௌமமான்ற [illegible] ஆவரத்திலும் பண்ணப்பட்ட, ~~[illegible]~~ செம்மறி [illegible]ன் தோல் இவைகளை வஸ்திரமாகவும், கறுப்பு மான், ருருமான், வெள்ளாட்டு இவைகளின் தோலை உத்தரீயமாகவும் தரிக்க வேண்டும்॥

42— முப்புரி [illegible] மென்மையாகவும் சிறிதுவாயுமுள்ள முஞ்சம் என்ற தர்ப்பை சேர்த்தால் செய்த மேகலை (இடுப்புக்கட்டுக்கயிறு) பிராமணனுக்கும், நாண் [illegible] க்ஷத்ரியனுக்கும், சணல் நாரால் செய்த மேகலை வைசியனுக்கும்।

43— மேற்கூறிய மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் — இ[illegible]ம், நாணல், [illegible] இவைகளை முறையாக மேகலைக்கு, [illegible] உபயோகிக்கலாம்॥

[illegible] மூன்றுவர்ணத்தாருக்கும், பருத்தி, சணல், செம்மறி
+ செய்யப்பட்ட
யாட்டின் ரோமம் இவைகளால் பூணூல் உபயோகிக்கவும்

45 — உபநீதன் (பிராமணன்)॥ பலாசமரத் தண்டம், அல்லது வில்வ
ம், ஆல், அல்லது கருங்காலி, பீலு (ஒருமரம்) அல்லது

46 — அத்தி, என்ற இவையால் தண்டம்॥ அந்த தண்ட
ம் முறையாக, கேசம், நெற்றி, மூக்கு, வரையில் அள

47 — வுள்ளதாகவும்॥ கோணலில்லாததும், சேதப்படா
மனிதர்களுக்கு
மலும் அழகாகவும், × பயங்கரமில்லாததாகவும்
தோலுடன் கூடியதாகவும் அக்கினியால் எரிக்கப்ப
டாததாகவும் (தண்டம்) இருக்க வேண்டும்।

48 — இஷ்டமான தண்டத்தைப் பற்றிக்
கொண்டு ஸூர்யோபஸ்தானம் செய்து அக்கினியை
வலம் வந்து முறைப்படி பிக்ஷை எடுக்க வேண்டும்।

49 — பிராமணன் "பவதி பிக்ஷாம் தேஹி" என்றும், க்ஷத்ரி
யன் "பிக்ஷாம் பவதி தேஹி" என்றும், வைசியன்
"பிக்ஷாம் தேஹி பவதி" என்றும் கூற வேண்டும்।

50 — உபநயனமான உடன், முதலில், தாயார் அல்லது ஸகோ
தரி, தன் தாயின் ஸகோதரி, அல்லது யார் அவமான
ம் (இல்லை என்று) செய்யமாட்டார்களோ அவர்களிடமோ

ச்லோகம் பண்ணிகேட்கவேண்டும்/

51— தனக்கு வேண்டிய அளவு பணத்தை எடுத்துவர
து குறைவாட்டம் விசாரிக்காமல் தெரிவித்து அவ
ளைய அநுமதியுடன் அத்தமாக ஆசமனம் செய்து
ட்டு கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து போஜனம்
செய்ய வேண்டும்/

52— காலையில் போஜனவதி - பொது / கிழக்கு முக போ
ஜனம் ஆயுள்ளையும், தெற்கு முக போஜனம்
யெசஸ்ஸையும், மேற்கு முக போஜனம் த
னத்தையும், வடக்கு முக போஜனம் ஸத்ய பல
த்தையும் கொடுக்கும்/— போஜனவதி—

53— ஸ்நானம் தீர்த்தம் ஆசமனம் செய்து வடக்கே
ன அனுமதியுடன் போஜனம் செய்ய வேண்டும்
போஜனம் செய்யும் முன் கை ஆசமனம்
செய்து ஜலத்தை தொட்டு கொண்டு புசிக்கு
54- ம் ஈய தொட வேண்டும் // நித்யம் அன்னத்
தை பாராணக்காக என்று தியானம் செய்து
நிந்திக்காமலும், பார்த்து ஸந்தோஷமடைந்
து இவ்விதமே என்றும் அன்னம் கிடைக்கவே

சிஷ்டம் ஸ்ரேஷ்டம் என்று பாராட்டி எப்பொழுதும் சாப
55- பிட வேண்டும்॥ அவ்விதம் பூஜிக்கப்பட்ட அன்ன
ம் நித்யம் சரீரபலம் இந்திரியபலம் இவைகளைக்
கொடுக்கும், பூஜிக்கப்படாத அன்னம் புஜி
த்தால் மேற்கூறியவைகளையும் அழிக்கும்।
56. போஜனம் செய்து இலையிலுள்ள மிச்சத்தை
எவருக்கும் கொடுக்கக்கூடாது। காலை இ
ரவு போஜனத்திற்கு இடையில் வே
று போஜனம் (ஆகாரம்) செய்யக்கூடாது,
அதிகமாகவும் (அளவுக்கு மீறி) சாப்பிடக்
கூடாது, எச்சில் கை அலம்பாமல் வெளி
57- யே செல்லக்கூடாது॥ அளவுக்கு மீறி சாப
பிட்டால், ஆயுள், ஆரோக்யம் இவைகளும், ஸ்
வர்க்க ப்ராப்திக்கு இடையூறு, புண்யம் செ
ய்ய விரோதம், லோகஜனங்களின் நிந்தை
இவைகள் ஏற்படும் ஆகையால் கூடாது।
58- த்விஜர்கள் நித்யம், ப்ராம்மதீர்த்தத்தாலோ
காயதீர்த்தத்தாலோ, தேவதீர்த்தத்தாலோ
ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்।

59 – கட்டைவிரலடிபாகம் ப்ராம்மதீர்த்தம்;
சுண்டுவிரலடிபாகம் ப்ராஜாபத்யம், விரல்
களின் நுனி தேவதீர்த்தம், கட்டைவிரலுக்
கும் சுட்டுவிரலுக்கும் மத்யபாகம் பித்ரு
தீர்த்தம் எனச் சொல்லுகிறார்கள்.
60 – மேலாவது மூன்று தடவை ஜலத்தை ஆசமன
ம் செய்து முகத்தை மூன்றுதடவை தொட்டு
(துடைத்து) கட்டைவிரலின் அடியால்) ஜலத்
தால் இந்த்ரியங்கள் சேர்ந்திருக்குமிடங்களை
61 – சூடு, வெண்மை இவையில்லாததும் நு
ரையில்லாததுமான ஜலத்தால் சுத்தமான இட
த்தில் (கிழக்கில்) கிழக்கு முகமாய் உட்கார்ந்து
மாகிழவன் தர்மத்தை அறிந்தவன் கிழக்கு முகமாகவோ
வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து ஆசமனம்
62 – செய்யவேண்டும். ப்ராம்மணன் ஹ்ருதயத்தை
த் தொடும்படி ஜலத்தினாலும், க்ஷத்ரியன் கழுத்தை
(கண்டத்தை) தொடும்படியும், வைச்யன் வாயைத்
தொடும்படியும், சூத்ரன் உதட்டைத் தொடும்படி
ஜலத்தை ஆசமனத்தால் சுத்தியடைகிறான்.

63— வலதுகையை விட்டு இடது தோளில் தொங்கும்
நூல் உபவீதி, இடதுகையை விட்டு வலது தோளில்
பிராசீனாவீதி, கழுத்தில் மாலையாகத் தொங்கும் நூல்

64— நிவீதி எனப்படும்॥ மௌஞ்சி, தோல், தண்
டம், நூல், கமண்டலு (ஜலபாத்ரம்) இவைகள்
இன்னும் பின்னமாகக் கெட்டுவிட்டால் வேறொன்
றை மந்திரம் சொல்லி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்

65?— கோதானமென்ற கர்மா, பிராமணனுக்கு
பதினாறாவது வயதிலும், க்ஷத்ரியனுக்கு இருபத்தி
ரெண்டாவது வயதிலும், வைசியனுக்கு இருபத்தினா
லாவது வயதிலும் செய்ய வேண்டும்।

66— ஸ்திரீகளுக்கு இந்த ஸம்ஸ்காரங்கள்
எல்லாம் உசிதமான காலத்தில் முறைப்படி, சரீரசுத்
தியை உத்தேசித்து மந்திரமில்லாமல் செய்ய வேணும்।

67— ஸ்திரீகளுக்கு உபநயனஸ்தானத்தில் வேதோக்த
மான விவாஹவிதியே ஸம்ஸ்காரமென்று முனிவர்
களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது। அவர்களுக்கு
பதிசேவையே குருசேவை, கிருஹகார்யம்
ப்ராதஸ்ஸாயம் ஸமித்தாதானம் போலான அக்னிகார்யம்॥

68 — இவ்வாறு த்விஜர்களுக்கு உபநயன விதி சொல்லப்பட்டது, இது அவர்களுக்கு த்விஜன் என்ற ஜென்மத்துக்கு ஞாபகம், பிறகு அவர்களின் தர்மங்களைச் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள் —

69 — குரு, சிஷ்யனுக்கு உபநயனம் செய்து அவனுக்கு முதலாவதாக சௌசம் ஸ்நானம் ஆசமனம் முதலான ஆசாரம் அக்நிகார்யம் ஸந்த்யோபாஸனம் இவைகளை ஒழுங்காக உபதேசிக்கவும் //

70 சிஷ்யன் அத்யயனம் செய்வதற்கு முன் முறைப்படி ஆசமனம் செய்து வடக்கு முகமாக உட்கார்ந்து அஞ்ஜலி பந்தனம் செய்து கொண்டும், லகுவான வஸ்த்ரத்துடனும் இந்திரியங்களை அடக்கியும் இருக்கிற சிஷ்யன் ஆசாரியரால் அத்யயனம் செய்விக்கத் தக்கவன்।

71 — அத்யயன ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் எப்பொழுதும் குருவினுடைய பாதங்களைத் தொடவேண்டியவனாகவேண்டும், இரண்டு கைகளையும் கூப்பியவாறு அத்யயனம் செய்யும்போது ப்ரம்மாஞ்சலி என்று சொல்லப்படுகிறது।

72— தன்னைக்கீழ்வைத்து குருவுடைய காலை தொடவே
ண்டும். அதாவது தன்னுடைய வலது கையால் வலது கா
லையும் இடது கையால் இடது காலையும் தொடவும்.

73 — அத்யயனம் செய்விக்கும் போது குரு எப்பொழுதும்
சோம்பல் இல்லாமல் 'போ' அத்யயனம் செய்ய
என்று சொல்லவும், முடிவிலும் நிறுத்தவும் என்

74 — று சொல்ல வேண்டும். அத்யயனத்தின் ஆரம்பத்திலு
ம் முடிவிலும் எப்பொழுதும் ஓம் என்று சொ
ல்ல வேண்டும். முன்னால் ஓங்காரமில்லை
யாகில் அத்யயனம் வெளியாகப் போய்விடும், பின்னால்
சொல்லாவிடில் வேதாத்யயனம் நிற்காது.

75— [illegible] கிழக்கு நுனியான தர்ப்பத்தை பரப்பி அதில் உட்கார்
ந்து கொண்டு கைகளிலும் பவித்ரம் (தர்ப்பம்) தரித்து மூன்
று ப்ராணாயாமங்கள் செய்து பரிசுத்தனாகி ஓங்காரம்

76— உச்சரிக்க வேண்டும். ஓங்காரத்துக்கு அகாரம் உகா
ரம் மகாரம் என்ற மூன்றுக்களையும், பூ:, புவ:, ஸுவ
வ:, என்ற வ்யாஹ்ருதிகளையும் ப்ரஜாபதி மூன்று வே
* தங்களிலிருந்து ஸாரமாக எடுத்தார்.

77— மேலும் பரமேஷ்டியான ப்ரஜாபதி ! என்ற காயத்ரியின்

அங்ஙனம் ஒவ்வொரு வேதங்களிலிருந்தும் ஒவ்வொரு பாதமாக மூன்று வேதங்களிலிருந்தும் மூன்று பாதங்களை கிரஹித்தனர்।

78 — வேதமறிந்த ப்ராமணன் இந்த ஓம்காரம் வ்யாஹ்ருதி காயத்ரிகளை சேர்த்து இரண்டு ஸந்த்யா காலங்களில் ஜபம் செய்தால் மூன்று வேதங்களை அத்யயனம் செய்து புண்யத்தை

79 — ப் பெறுவான்॥ ப்ரணவ வ்யாஹ்ருதி த்ரிகங்களுடன் காயத்ரியை ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரந்தடவை நதீ தீரங்களில் ஒருமாதம் ஜபம் செய்தால், ஸர்ப்பம் சட்டையிலிருந்து விடுபடுவது போல் மஹா பாபங்களிலிருந்தும் ப்ராமணன் விடுபடுவான்॥ ஸந்த்யா காலம் தவிர வேறு காலங்களில் செய்யவும்।

80 — ஸந்த்யா காலங்களில் காயத்ரி ஜபத்தையும் அக்னிகார்யத்தையும் விட்ட ப்ராமண க்ஷத்ரிய வைஶ்யர்களை ஸாதுக்கள் நிந்திப்பார்கள்।

81 — ப்ரணவ வ்யாஹ்ருதிகளோடு கூடிய காயத்ரி ஜபம் ப்ரஹ்ம ப்ராப்தி ஸாதனம்।

82 — [illegible] காயத்ரி ஜபத்தை மூன்று வருஷங்கள்

+ இது ஜபயக்ஞஸ்துதி வாதிஎக்கைத்தை
நிவேதிக்கதல்ல

அபேஷம் சொல்லாமல் அநுஷ்டிப்பாரேனே அவன் பரம
ம் மந்த்ரன்ஸ்வரணை (பரமம்பாவத்தை) அடைந்த
வியாபகமாக ~~ஆகிறான்~~ வான் ।

83 — ஓம் என்ற பிரணவம் பரம் பிரம்ம மென்றையும்
ன்றும் பிராணாயாமம் செய்தல் மேலான உயர்ந்த தபஸ், கா
யத்ரீயைக் காட்டிலும் மேலான மந்திரம் கிடை
யாது, மௌனத்தைக் காட்டிலும் உண்மையே
அதில் மேலானது।

84 - வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட ஹோமயாகாதிகள்
அழிவுள்ளவை, அதுகளின் பலனும் அழியக்கூடி
யவை, ஓம்காரம் உபாஸிப்பதின் மேலம் பிரம்ம
ப்ராப்திகாரணமானதால் அழிவில்லாதது।

85 - அதுபிரம்மம் விதிக்கப்பட்ட யாகாதிகளைக் காட்டிலும்
ஜபரூபமான எக்ஞம் பத்துமடங்கு மேலானது
அதைக்காட்டிலும் உதடு அசைவு மாத்ரமான மௌ
ன்ன ஜபம் (உபாம்சு) நூறுமடங்கு மேல், அ
தைக்காட்டிலும் மானஸ ஜபம் ஆயிரமடங்கு

86 - மேல்।। பஞ்சமஹாயக்ஞத்தில் பிரம்மயக்ஞம் தி
ஹரடசிதி நான்கு எக்ஞங்களும், தெர்சம் மேலான

சுலோகம் விதியக்ஞங்களும் ஜபயக்ஞத்தின் பதினாறி
87— லொருபங்குக்கு ஈடாகாது॥ ப்ராம்மணன்
ப்ரணவாதி ஜபத்தினாலேயே ப்ரம்மப்ரா
ப்தியோக்யனாகிறான், இந்த விஷயத்தில்
ஸந்தேஹமில்லை, மற்ற யாகாதிகளை செய்தா
லும் செய்யாவிட்டாலும் பாதகமில்லை,
ஏனெனில் - கருணையுள்ளவன் ப்ராம்மணன் —
ப்ரம்மபாவத்தை அடைகிறான் என்று।
88— ஸர்வ வர்ணத்தினர்க்கும் பொதுவானதை
ச்சொல்லுகிறார் — விஷயங்களில் இழுத்து
ச் செல்லும் இந்திரியங்களை; ஞானத்தினு
ள்ள தோஷங்களை அறிந்து, ஸாரதி குதி
ரைகளை அடக்குவது போல் அடக்க வேண்
89— டும்॥ முந்திய பண்டிதர்கள் எந்த பதினொ
ரு இந்திரியங்களைக் கூறினார்களோ அவை
களை முறையாக நான் கூறுகிறேன்॥
90, 91— ச்ரோத்ரம், த்வக், கண், நாக்கு, மூக்கு,
என்ற ஐந்தும் ஞானேந்திரியங்கள்,
அபானம், உபஸ்தம், ஹஸ்தம், பாதம், வாக்,

அபேக்ஷை என்ற ஐந்தும் கர்மேந்திரியங்கள் என்று
92— கூறுகிறார்கள் // மனது பதினொராவது இந்திரியம்;
இது ஸங்கல்பரூபமாயிருந்து இந்திரியங்களை
பிரவர்த்திக்கச் செய்கிறது, இதை ஜயித்தால்
இதர இந்திரியங்களும் ஜெயிக்கப்பட்டதாக
93— ஆகும் // இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் ஈடுப
டுவதால் தோஷத்தையடைகிறான், ஸந்தேகமில்
லை, ஆகையால் அவைகளை யடக்கியவன் மோக்ஷ
94— மடையத் தகுதி பெறுகிறான் // விஷயங்களை அனு
பவிப்பதால் ஒருக்காலும் ஆசை தீருவதில்லை,
ஆனால், நெய் சேர்வதனால் அக்நி விருத்தி
யடைவது போல், ஆசை வளருகிறது /-
95— எவன் இஷ்டமான விஷயங்களையெல்லாம் ஸ்வீ
கரிக்கிறானோ, எவன் விஷயங்களை உபேக்ஷிக்
கிறானோ இந்த இருவரையும் உபேக்ஷிப்பதே (தியாகமே)
96— மேல் // இந்த இந்திரியங்களையும் மனதையும்,
விஷயங்களிலுள்ள தோஷ ஞானத்தால் எவ்விதம்
நிரந்தரமாக அடக்க முடியுமோ அவ்விதம் விஷயங்களை விலக்கு
வதால் அடக்க முடியாது /

97 – வேதாத்யயனம் தானம் யக்ஞங்கள் நியமவிர
தங்கள் தபஸ்ஸுக்கள் இவைகள், விஷயபோ
கஸங்கல்பத்திலேயே கிடப்பவனுக்கு ஒருபோதும்
இப்பலனைக் கொடுக்காது //

98 – சப்தஸ்பரிசரூபரஸகந்தங்கள் நல்லதோ
கெட்டதோ வந்தடைந்தபொழுது ஸந்தோ
ஷமோ துக்கமோ எவனுக்கு வரவில்லையோ

99 – அவன் ஜிதேந்திரியன் // இந்திரியங்
களெல்லாவற்றிலும் ஏதாவது ஒரு இந்திரியம்
விஷயத்தில் ஈடுபடுமேயானால் மற்ற இந்திரி
யங்களின் மேல் வசமும் அறிவு மங்கிவிடும் அஃதெது
போலவென்னில் தோல் துருத்தியில் உள்ள
நீர் அதில் ஒரு துவாரம் இருந்தாலும் நீர்
முழுவதும் வெளியேறுவது போல் //

100 – வெளி இந்திரியங்களையும் மனதையும் அடக்கி
பரிசுத்தமான போஜனம் (2) முதலான உபாயத்தால்
(1) சரீரத்தை வருத்திக்கொள்ளாமல் ஸகல
புருஷார்த்தங்களையும் ஸாதிக்கவேண்டும்
ஸந்தியா——

101— காலைஸந்தியால் ஸூரியனைப்பார்க்கும்வரை
யால் காயத்ரியை நின்றுகொண்டு ஜபஞ்செய்
ய வேண்டும், மாலையில் நக்ஷத்திரம் தெரியும்
வரையால் உட்கார்ந்துகொண்டு காயத்ரீஜபம்
செய்ய வேண்டும் ॥ (ஸந்த்யாகாலம் ஒருமுஹூர்த்
102— தம் 48 நிமிஷங்கள்) ॥ ப்ராத:காலஸந்
த்யா காயத்ரீ ஜபத்தால் இரவு செய்த பாபம் நீங்
கும், ஸாயம்ஸந்த்யா ஜபத்தால் பகலில் செ
103— ய்த பாபம் நீங்கும் ॥ எவன் (த்விஜன்) இவ்வே
ளையாகும் ஸந்த்யாநுஷ்டானம் செய்யவில்
லையோ அவன் சூத்ரனைப்போலான த்விஜர்
களுக்குரிய வைதிக கர்மாக்களுக்கு (செய்ய)
104 தகுதியற்றவன் ॥ பகலும் மாலைக் கர்மாவை
செய்ய பூர்ணமாக வேதாத்யயனம் செய்யா
தவன், ஜனஸஞ்சாரமில்லாத நதீதீரத்தில்
உட்கார்ந்து மனத்தை இந்த்ரியங்களையடக்கிகா
யத்ரீ மந்திரத்தை ப்ரணவ வ்யாஹ்ருதிகளுடன்
செய்ய வேண்டும் ॥
105— இனிமேலான வேதாங்கங்களை

படிப்பதற்கும், நித்யகர்மாநுஷ்டானத்தி
ஜபம், பகவதாராதனத்துக்கும் செய்வதற்கும், ஹோ
மம் செய்ய மந்த்ரஜபம் சொல்வதற்கும்
அநந்யார்ஹமாகும் கிடைப்பதாக (செய்யலாம்)
106— நித்யமான பகவதாராதனத்துக்குமான வேதுபடைத்
திருக்கு அநந்யார்ஹமோடு கூடின்னையாது அது
பகவல்லத்வம் என்று மறுவாதிகளால் கூறப்பட
தின்னது - பகவத்ஸமைக்குரியாகக் கொண்ட
107— யாகமாகும் // எவன் ஒரு வேளையும் தீர்த்தி
ரியமண அடக்கத்துடன் அத்யபாதமுறைப்
படி பகவதாராதனத்தை அனுஷ்டானம் செய்கி
றானோ, அவனுடைய பகவதாராதனத்துக்குப் பால்
தயிர் நெய் தேன் இவைகளைப் பெருக்குகிறது,
ஸூர்யர்ய பால் நெய் தயிர் தேன் இவைகளால்
தேவர்களைத் திருப்தி செய்கிறது அவர்கள்
திருப்தியடைந்து இவனுக்கு வேண்டியதெல்லா
வற்றையும் கொடுக்கிறார்கள் //
108— உபாஸனமான அக்னிஹோத்ரம், தினந்தோறும்
ஸமிதாதானம், பகவதாராதனம், கடவுள்

அல்லாமல் தன்னை அபாயப்படுத்தல், இவைக
ளை, இவைகளைத் தவிர்த்து ஸமாவர்த்தனமாகு
ம்வரையில் செய்ய வேண்டும்/

109— ஆசார்யபுத்ரன், சுச்ரூஷை செய்பவன், ஞான
த்தை உபதேசிப்பவன், தர்மாநுஷ்டானம் செய்
பவன் (தர்மம் அறிந்தவன்) வஞ்சகமில்லாத சு
த்தமானவன், பந்து, புத்திசாலி, பணம் கொ
டுப்பவன், நல்லது செய்ய விரும்புபவன், தன்
ஜாதி, இந்தப் பத்துப் பேர்களும் தர்மத்தை
அநுஸரித்து அத்யயனம் செய்விக்கத் தக்கவர்
கள்//

110— வேறொருவனிடம் தவறிலாதபடி
த்து வந்தவனுக்கும், அந்யாய முறைப்படி வந்து கே
ட்டவனுக்கும் உபதேசம் செய்யக்கூடாது.
தான் மேதாவியாக இருந்த போதிலும் லோ
கத்தில் மூடன் போல் நடக்க வேண்டும், முறை
யாக வந்த சிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்//

111— தர்மத்திற்கு விரோதமாக எவன் கேட்கிறானோ
தர்மத்திற்கு விரோதமாக எவன் சொல்லுகிறானோ
அந்த இருவர்களுக்குள் ஒருவன் மரணமடைவான்

அவ்வது விரோதமடைவான்।

112- எந்த சிஷ்யனுக்கு வித்யையை உபதேசிப்பதால்
தர்மமோ பணமோ கிடையாதோ அவனுக்கு
உபதேசிப்பது உவர் பூமியில் நல்ல விதையை வி
113- தைப்பது போலாகும் // வேதவித்யையை
யோக்யமான சிஷ்யன் கிடைக்காவிடில் வித்
யையுடனேயே மரணமடையவேண்டும்;
பயங்கர ஆபத்து நேரினும் அயோக்ய
னுக்கு உபதேசம் செய்யக்கூடாதென்கிற
114- திருஷ்டாந்தம் // வித்யையான அதிஷ்
டானதேவதை அத்யாபக ப்ராம்மணனிடம்
வந்து கூறியது - உனக்கு நிதியாக இரு
க்கிறேன், என்னைக் காப்பாற்று, என்னை அ
ஸூயையுள்ளவனான கெட்ட நடத்தையுள்ளவனுக்
கு உபதேசிக்காதே, அவ்விதமிருந்தால்தான்
வீர்யமுள்ளவளாக இருப்பேன் //
115- எந்த சிஷ்யனை சுத்தமானவனாகவும் ப்ரம்மசா
ரியத்தோடு கூடியவனுமாக அறிகிறீரோ
வித்யாநிதியான என்னை காப்பாற்றுபவனும்

ஜாக்ரதையுள்ளவனுமான அந்த ப்ராமணப்ரு
ம்மசாரிக்கு என்னை உபதேசம் செய்।

116 — குரு, ஒரு சிஷ்யனுக்கு வேதம் சொல்லிக்கொடுக்கு
ம்பொழுது அவனுடைய அனுமதியில்லாமல் பக்க
த்திலிருந்து கேட்டு வேதத்தைத் தெரிந்துகொள்கி
றவனோ, அவன் வேதத்தைத் திருடிய பாவத்தால்
நரகமடைவான்॥

117 — ⊕ லௌகிகமான அர்த்தசாஸ்திரஞானமும் வேதார்
த்தஞானம், ப்ரும்மஞானம், இவைகளை யிதி
ருந்த ஆசார்யர்களிடத்தில், முதலாவது ப்ரும்ம
க்ஞான ஆசாரியர், பிறகு வேதார்த்தஞான ஆசாரி
யர், லௌகிகஞான ஆசாரியர் என்கிற முறை
ப்படி அபிவாதனாதிகளைச் செய்யவும்।

118 — காயத்ரீமந்த்ரம் மாத்திரம் அறிந்து நியமத்துடன்
இருக்கும் ப்ராமணன் மேல் ச்ரேஷ்டன்,
மூன்று வேதங்களைப் படித்தவனாயினும் சாஸ்த்ரநி
யமமில்லாமல், எதையுஞ்சாப்பிட்டு எதையும்
வியாபாரம் செய்யும் ப்ராமணன் சிறந்தவனில்லை।

119 — குருவோ பெரியோர்களோ, படுத்துக்கொண்டோ

ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும்
பொழுதோ, தான் உட்காரக்கூடாது; தான் உட்கார்ந்தோ
படுத்துக்கொண்டோ இருந்தால் எழுந்து மரியாதை
செய்ய வேண்டும்// அவர்கள் வந்தபொழுது //

120 — பெரியோர்கள் வரும்பொழுது எழுந்திருக்காவிடில்
அவனுடைய ப்ராணன்கள் மேலே கிளம்புகின்றன,
ஆகையால் அவர்கள் வந்த பொழுது எழுந்து நமஸ்கா
ரம் செய்வதால் அந்த ப்ராணனை திரும்ப அடைகிறான்
(ஆயுள் க்ஷீணம் என்பது கருத்து)// [illegible]

121 — பெரியோர்களுக்கு எழுந்து அபிவாதனம் செய்யும்
ஸ்வபாவமுள்ளவனுக்கும் பெரியோர்களுக்கு ஸே
வை செய்பவனுக்கும், ஆயுஸ், வித்யை, யசஸ்,
பலம், இந்த நான்கும் வ்ருத்தியடையும் //

122 — ப்ராமணன் தனக்குப் பெரியோர்களுக்கு அபிவாத
னம் செய்யும் பொழுது அபிவாதயே — கூறி நான்
இன்ன பேருடையவன் என்று தன் பெயரைக்
கூற வேண்டும் //

123 — சாஸ்திரமறிந்து அபிவாதனம் செய்கிறவன்,
ப்ரத்யபிவாதனம் (ஆசீர்வாதம்) செய்யத்தெரி

யாதவன் (ஸம்ஸ்கிருதமாகத் தானம் பின்னையால்)
என்று பெரியவரை அழைத்தல். அபிவாதயே—
(நமஸ்காரம்) என்று மாத்திரம் சொல்லிவணங்கி
னால் போதும், ஸ்திரீகளை வணங்குவதாலும்
124 – அபிவாதயே// அபிவாதனம் செய்யும்பொழுது
தன்னுடைய பெயருக்குக் கடைசியில் "போ:"
என்று கூறவேண்டும். "போ:" என்ற சப்தம்
பெரியவர்களுடைய பெயரைக் குறிப்பதாகும்.
125 – ப்ராஹ்மணர்கள் ப்ரத்யபிவாதனம் செய்யு
ம்பொழுது "ஆயுஷ்மான் பவ ஸௌம்ய" என்
று சொல்லி நமஸ்காரம் செய்பவருடைய பெ
யரைச் சொல்லி கடைசியிலுள்ள அக்ஷ
ரத்தை நீட்டிச் சொல்லி பாடு அ- என்று
126 – முடிக்க வேண்டும்// அபிவாதனம் செய்
யும் முறை தெரிந்தவன், ப்ரத்யபிவாதனம்
செய்யத் தெரியாதவனுக்கு ஸாதாரணமாக
அபிவாதயே (நமஸ்காரம்) என்று மாத்திரம் சொ
ன்னால் போதும். ப்ரத்யபிவாதனம் செய்ய
த் தெரியாதவன் சூத்ரனுக்கு ஸமானம்)//

127- தனக்குக் குறைந்த வயதுள்ளவனையோ ஸ
மானவயதுள்ளவனையோ ஸந்தித்தால்,
ப்ராம்மணனிடம் "குசலமா" என்றும் க்ஷத்
ரியனிடம் "அநாமயமா" என்றும், வைசி
யனிடம் க்ஷேமமா என்றும், சூத்ரனிடம்
"ஆரோக்யமா" என்றும் கேட்கவேண்டும்.
(குசலம்—க்ஷேமம், அநாமயம்—ஆரோக்யம்)

128- தர்மத்தை அறிந்தவன் வயதில் தனக்குக் குறைவாகயிருந்தாலும் யாகதீ
க்ஷையில் இருப்பவனை அவப்ருத ஸ்நானம் வரையில்
"போ:" "பவந்" என்றே சொல்லவேண்டும், அவ
னுடைய பெயரைச் சொல்லக்கூடாது.

129- ஸஹோதரி போன்ற ஸம்பந்தம் (உறவு) இல்
லாத பரஸ்த்ரீயை "பகவதி" "ஸுபகே"
"பகினி" என்றே கூறவேண்டும் (அழைக்கவே
ண்டும்) ஸஹோதரி, தெரிந்தவர்களுடைய கு
ழந்தைகளை ஆயுஷ்மதீ, ஆயுஷ்மான் என்று
அழைக்கலாம்.

130- மாமா, தகப்பனாரின் ஸஹோதரர்கள், மாம
னார், ருத்விக்குகள் வயதில் தனக்குச் சிறி

யங்களாக இருந்த போதிலும், அபவாதனம்
செய்யாமல் "அஸாவஹம்" அந்த நாமதேய
மான்" என்று கூறி எழுந்து மரியாதை செய்ய
131— வேண்டும்॥ தாயின் ஸஹோதரி, மாதுலமா
மான் மனைவி, மாமியார், தகப்பனுடைய ஸ
ஹோதரி, இவர்களை இவைக் கீழைப் போல்
நினைத்து எழுந்து மரியாதை செய்யவே
132— ண்டும்॥ தன்னுடைய பராதாவான் பார்யை
ஸவர்ணயாக இருந்தால் தினந்தோறும் பா
தாபவந்தனம் செய்ய வேண்டும், பிதாவைச்
சேர்ந்தவர்களான ஞாதிகளையும், மாதாவை
ச் சேர்ந்தவர்களையும், மாமன் முதலானவர்களை
யும், அவர்களுடைய மனைவிகளையு
ம் தான் அயலார் போய் வந்தால் வந்தனம் செய்ய
133— வேண்டும்॥ பிதாவின் ஸஹோதரி, மாதாவின்
ஸஹோதரி, தன்னுடைய ஜ்யேஷ்ட ஸஹோதரி இவர்
களிடம் தனது தாயாரிடம் போல் நடந்து கொள்
ள வேண்டும், ஆனால் தாயாரே அவர்களைக்
காட்டிலும் மேலானவள்॥

134— ஒரே நகரத்திலோ, கிராமத்திலோ, வித்யை முதலான யோக்யதையில்லாதவனுடன் வஸித்தால், அவன் பத்துவயதிற்கு மேற்பட்டவனாகி லிருந்தாலும் அவன் ஸகா, ஸங்கீதம் முதலான கலைகளில் வல்லவனுடன் வஸித்தால் ஐந்துவயதிற்கு மேற்பட்டவனும் ஸகா, ச்ரோத்ரியனுடன் வஸித்தால் மூன்றுவயதிற்கு மேற்பட்டவனும் ஸகா, க்ஞாதிகள் ஸ்வல்ப கால வ்யாஸத்திலும் ஸகா" என்பவோர்கள்॥

135— பத்துவயதான ப்ராம்மணனும் நூறுவயதான க்ஷத்ரியனும் பிதா புத்ரர்களாவார்கள், அந்த இருவர்களில் ப்ராம்மணனே பிதாவாகவும் க்ஷத்ரியனே புத்ரனாகவும் அறியவும்॥

136— பணம், பந்து, வயஸ், க்ரியை, வித்யை இந்த ஐந்தும் மரியாதை செய்யவேண்டியவை, அதாவது—

ஆறுமுக— பணத்தைக் காட்டிலும், பந்து மேல், அதைக்காட்டிலும் வயஸ், அதைக்காட்டிலும் சிரௌத ஸ்மார்த்த க்ரியை, அதைக்காட்டிலும் வேதாந்த தத்வ க்ஞானம் என்று முறையாக அறியவும்।

137- முதல் மூன்று வர்ணத்தார்களுள் எவனிடம்
மேற்கூறிய ஐந்து மரியாதைக்குரிய இனங்களில்
அதிகமாக உள்ளதோ அவனே ச்ரேஷ்டமாகவும் அவனும்
தொண்ணூறு வயதுக்கு மேற்பட்ட சூத்திரனும் மரி
யாதைக்குரியவர்கள்॥
138- வாகனத்தில் இருப்பவன், தொண்ணூறு வயதான
வன், நோயாளி, கனமான சுமை சுமப்பவன்,
ஸ்திரீ, ஸமாவர்த்தனமானவன், அரசன், விவா
ஹத்திற்காக (திருமணம்) செல்பவன்; இ
வர்களுக்குப் பாதையை விட்டுவிட வேண்டும்।
139- மேற்கூறியவர்களுக்குள், அவர்கள் ஒன்றுகூடும் இடத்தில்
ஸ்நாதகனும் அரசனும் மரியாதைக்குரியவர்கள்
அந்த இருவர்களில் ஸ்நாதகன் அரசனைவிட மரி
யாதைக்குரியவன்॥
140 ⊕ எவர், சிஷ்யனுக்கு உபநயனம் செய்து, யக்ஞங்
கள் செய்ய வேண்டிய முறைகளோடு கல்பம், உ
பநிஷத் இவைகளுடன் வேதங்களையும் போ
தனையும் அத்யயனம் செய்விக்கிறாரோ அவர்
~~[illegible]~~ ஆசார்யர் என்று முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள்।

141— வேதத்தின் ஒரு பாகத்தையும் வ்யாகரணம் முதலான வேதாங்கங்களையும் எவன் ஜீவனத்திற்காக கற்பிக்கிறானோ அவன் உபாத்யாயனென ப்படுவான்॥

142— எந்த ப்ராம்மணன் நிஷேகம் முதலான ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து அன்னத்தினால் வளர்க்கிறானோ அவன் குருவெனப்படுவார்॥

ஒரு ப்ராமணன் அதை

143— அக்நி ஆதானம் பாகயஜ்ஞங்கள், ஸோமயாகம் முதலான யாகங்களிவைகளைச் செய்யவைக்க வரணம் செய்யப்பட்டவர் ருத்விக்கென (அவருக்கு) சொல்லப்படுகிறார்॥

144- எவர் முறைப்படி வேதத்தை உபதேசித்து காதுகளை நிரப்புகிறாரோ அவரே மாதா, பிதா, எனஅறியவும். ஒருக்காலும் அவரை பகைத்துக்கொள்ளக்கூடாது॥

145— பத்து உபாத்யாயர்களைக்காட்டிலும் ஆசாரியர், நூறு ஆசாரியர்களைக்காட்டிலும் பிதா, ஆயிரம் பிதாக்களைக்காட்டிலும் மாதா, என்று கௌரவத்தில் மேலானவர்கள்।

146— தன் பிதாவும், உபநயனம் செய்த ஆசாரியரும் பிதாக்கள், அவர்களுக்குள், வேதத்தை உபதேசித்த ஆசாரியரான பிதா மேலானவர், ஏனெனில்—

பிராமணனுக்கு வேதாத்யயன யோக்யதையை
இவன் பாவநன்மை, இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும்
அழியாதது - உபகாரமானது ||

147 — மாதா பிதாக்கள் பரஸ்பரம் காமத்தால் இவனை
உத்பத்தி செய்கிறார்கள், அது பசுவுக்கும் ஸமம்
தான், மாதிருகர்ப்பத்தில் அவயவங்கள் உண்டாகின்றன.

148 - வேதமறிந்த ஆசாரியன் இந்த மாணவனுக்கு
விதிப்படி காயத்ரீ உபதேசத்தால், ஸாங்கவேதா
ப்யாஸம் செய்வித்தலாலும் எந்த ஜன்மா(~~ப்ரா~~
ம்மணத்வம்)வை உண்டாக்குகிறாரோ அந்த
ஜன்மா ஜராமரணமில்லாத நித்யமானது ||

149 — எவர், கொஞ்சமாகவோ அதிகமாகவோ வேதோ
பதேசம் செய்து உபகாரம் செய்தாரோ அவரை
யும் வேதோபதேச உபகாரத்தினுக்கு குருவாக
நினைக்க வேண்டும் ||

150 — உபநயனம் செய்வித்தவன், ஸ்வதர்மத்தை
உபதேசித்தவன் வயதில் சிறியவனாக இருந்தபோ
திலும் பிராமணன் தர்மப்படி வயதில் பெரியவனு
க்கும் பிதாவாகிறான் || (பிதா ஸக்கியம்)

151 — அங்கிரஸின் புத்ரன் பாலன் வித்வான்,
தனக்கு மூத்தவர்களுக்கு அத்யயனம் செய்வி
த்தார், அவர், தன் ஞானத்தின் பெருமையால்
அவர்களை "புத்ரர்களே" என அழைத்தார்।
152 — அவர்கள் கோபங்கொண்டு, தேவர்களிடம்
விளக்கம் கேட்டார்கள், தேவர்களும் ஒன்று
கூடி, உங்களை "புத்ரர்களே" என்றழைத்தது நி
யாயம் தான் என்று கூறினார்கள்।
153 — வேதமறியாதவனே பாலன், வேதமறிந்து பெரியவன்
கூறுபவன் பிதாவாகிறான், இவ்விதமே மேன்மையறி
154 வர்கள் கூறுகிறார்கள்॥ அதிகமான வயதினாலேயோ,
தலை நரைத்ததாலேயோ, பணத்தாலேயோ, பந்து
க்களாலேயோ பெருமையில்லை, நமக்குள் எவன்
வேத வேதார்த்தமறிந்தவனோ அவனே "மஹான்"
பெரியவன், என்று தர்மத்தை ரிஷிகள் செய்திருக்கிறார்
155 கள்॥ ப்ராமணர்களுக்கு ஞானத்தால் மேன்
மை, க்ஷத்ரியர்களுக்கு வீர்யத்தால், மேன்மை,
வைச்யர்களுக்கு தனதான்யங்களாலும், சூத்ரர்
களுக்கு பிறவியிலேயே மேன்மை॥

156— தலைநரையானதால் பெரியவனாகமாட்டான்
ஆனால் எவன் யுவாவாக இருந்தாலும் வேதமறிந்தவனோ
அவனை பெரியவனாக தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்॥
157— மரத்தால் யானையும், தோலால் செய்த மிருகமும்
பெயரளவில், அத்யயனம் செய்யாத பிராமணனும் அது போல்,
158— ஸ்த்ரீக்களிடம் உதவாதவன்॥ ஸ்திரீகளிட
த்தில் நபும்ஸகன், பெண் பசு பசுவினிடத்தில்,
மூடனுக்குக் கொடுக்கும் தானம், இவைகள் பயன
ற்றவைகளோ அவ்வாறே அத்யயனம் செய்யாத
பிராமணனும் பயனற்றவன்॥
அழுத்து
159— ஜீவர்களிடம் ஹிம்ஸை செய்யாமல் உபதேசம்
செய்வதே மேல், இனிமையானவர் தர்மத்தை விரும்பு
வார் வார்த்தை ப்ரியமாயும் மிருதுவாகவும் பேசவே
ண்டும்॥ பொது தர்மங்கள் —
160— எவனுடைய மனதும் வாக்கும் சுத்தமாகவும் கட்டு
ப்பாட்டுடன் காப்பாற்றப்படுகிறதோ அவன் வேதா
ந்தத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள பலனை யடை
161— வான்॥ தான் கஷ்டத்தை அடைந்திருந்த போதிலும் பிற
நோகும்படி பேசக்கூடாது, பிறர் ஹ்ருதயத்தில்

த்ரோகம்செய்யக்கூடாது, நினைக்கவுங்கூடாது।
பரர்வஸ்த்திற்கும் பரலோகத்திற்குமிடை
யூறு விளைவார்த்தையைப் பேசக்கூடாது।

162 – ப்ராமணன் ப்ரார்த்தனைக்கு செய்யும் மரியாதை
யை, எப்பொழுதும் விஷத்தைப் போல் எண்ணி
வெறுக்கவேண்டும்। அவமானத்தை அமிருதம்
போல் நினைத்து எப்பொழுதும் ~~[illegible]~~ வாஞ்சிக்கவே
ண்டும்। (எதிர்பார்க்கவேண்டும்)।

163 – பிறர் செய்த அவமானத்தால் துக்கத்தை அடை
யாதவன் ஸுகமாக தூங்குவான் ஸுகமாக எழு
ந்திருப்பான் ஸுகமாக ஸஞ்சாரம் செய்வான்,
அவமானம் செய்தவன் பாபத்தால் அழிவான்॥

164 — இதுவரை கூறிய முறைப்படி ஜாதகர்மா முதல்
உபநயனம் வரையிலான ஸம்ஸ்காரத்தையடை
ந்த த்விஜன் குருகுலவாஸம் செய்துகொண்டு
அவஸரப்படாமல் வேதத்தைப் படிக்கும்போது கூ
றியதும் கூறப்படப்போகிறதுமான நியமவிதிக ளை
யனுஷ்டிக்கவேண்டும்॥

165 – ப்ராமணன் விசேஷமான தபஸ்களாலும், —

நியமங்களாலும், ~~[illegible]~~ கிருச்ச்ர சாந்த்ராயணங்களால்
விதிக்கப்பட்ட விரதங்களாலும் - இவைகளை அ
னுஷ்டித்துக்கொண்டு உபநிஷத்துக்களையும் வேதம் முழு
வதையும் அத்யயனம் செய்ய வேண்டும்॥
166 - ப்ராம்மணோத்தமன் நியமமாகிற தபஸ்ஸை அ
னுஷ்டித்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் வேதத்தை
யே அப்யாஸம் (ஆவர்த்தி) செய்ய வேண்டும்,
ஏனெனில் ப்ராம்மணனுக்கு வேதாப்யாஸமே மே
லான தபஸ் என்று மஹரிஷிகளால் சொல்லப்படுகி.
167 - ஆ॥ எந்த த்விஜன், புஷ்பமாலையணிந்து
கொண்டாலும் (ப்ரும்மச்சர்யமில்லாவிட்டாலும்) தின
ந்தோறும் யதாசக்தி வேதாப்யாஸம் செய்கிற
னோ அவன் நகநுனிவரையில் - தேகம் முழு
தும் உயர்வான தபஸ் செய்தவனாகிறான்।
168 - எந்த த்விஜன் வேதம் படிக்காமல் வேறு அர்த்தசா
ஸ்திரம் முதலியவை படிக்கிறானோ அவன் ஜீவனு
டனிருக்கும்பொழுதே புத்ராதிகளுடன் சீக்கி
ரமே சூத்ரத்தன்மையை அடைகிறான்॥
169 - த்விஜனுக்கு மாதாவிடமிருந்து முதலாவது

ஜன்மம், உபநயனமான உடன் இரண்டாவ
து ஜன்மா, யாகதீக்ஷையைப் பெற்றதும் மூன்றாவது
ஜன்மம், என்று வேதம் கூறுகிறது॥

170 — அந்த மூன்று ஜன்மாக்களுக்குள், வேதாத்யய
னத்திற்குக் காரணமென ஞ்சியோ ப்ரஹ்ம உபநய
ன கர்மாவாநல் ஏற்படும் இரண்டாவது ஜன்
மா, அதற்கு காயத்ரியே மாதா, உபதேசிக்
கும் ஆசார்யனே பிதா என்று சொல்லப்படுகிறது॥

171 — வேதாத்யயனம் செய்விப்பதால் ஆசார்யனைப் பிதா
வாக மனு முதலானவர்கள் கூறுகிறார்கள் - ஏனென்றால் —
உபநயனத்திற்கு முன்னானவனுக்கு வைதிக
கர்மாக்களைச் செய்ய யோக்யதையில்லைய

172 — ல்லவா॥ உபநயனமாகாதவன் பித்ரு கார்யங்களை
த்தவிர வேறு கார்யங்களில் வேத மந்திரங்களைச்சொ
ல்லக்கூடாது, உபநயனமாகாதவனை ஸூத்ர

173 — னுக்கு ஸமானம்॥ உபநயனமானவனுக்குத்
தான், வ்ரதாதானம், பகலில் தூங்கக்கூடாது,
முதலான வ்ரத உபதேசம்; விதிப்படி வேதாத்யய
னம் இவைகள் முறையாக உபதேசிக்கப்படுகிறது,

ஆசையைப் பேயைத் துரத்திக்கொண்டு வேதஞ் சொல்ல
174— க்கூடாது॥ எந்தெந்த வர்ணத்தாருக்கென்ன
என்ன தோல், நூல், மேகலை, தண்டம், வஸ்தி
ரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவைகள் தான் தோ
ரணவரை தத்திரம் புத்திகளாக எடுத்துக்கொள்ள
175— வேண்டும்॥ பிரம்மசாரி, இவ்வளவு மேலத்தில்ல
ளாத்துக்கொண்டு இந்திரியங்களையடக்கி, தின
க்கு போல பலம்வாய்ந்தியனாகுதார்க்காக இல்
லட்டுறிய மரங்களையறுத்து வைக்க வேண்டும்॥
176— தினந்தோறும் ஸ்நானம் செய்து அத்ருகதேவ
ரிஷிகளுக்கு தர்ப்பணங்கள் செய்து ஸமிதாதானஹோ
177— மமலச்செய்ய வேண்டும்॥ மதுமாம்ஸம் வாஸனை
த்ரவியங்கள் புஷ்பமாலை, வெல்லம் முதலானகு
ணையான வஸ்துக்கள், புளித்துப்போன பழைய
ஆகாரங்கள் பிராணிஹிம்ஸை, ஸ்திரீஸங்கம்
178— இவைகளைவிடுத்து॥ எண்ணெய்க்குளி, கண்மை,
பாதரக்ஷை, குடை, காமம், கோபம், லோபம்,
179— நர்த்தனம், கானம், வாத்யம் வாசித்தல்,॥ சூதாட்
டம், வீண் கலஹம் ஜனங்களோடு, கோள் சொல்லுதல்,

பொய்சொல்லுதல், ஸ்திரீகளை உற்று நோக்கு
தல், தொடுதல், பிறருக்குக் கெடுதல் செய்தல்,
180— இவைகள் கூடாது॥ எப்பொழுதும் கட்டிலில்
லாமல் தனியாய் தனித்து (துணையில்லாது) படுக்கை
யில் படுக்கவேண்டும், ஒருக்காலும் ரேதஸ்ஸை
வெளியிடக்கூடாது, ப்ரயத்னத்தால் வெளியிட்
டால் ப்ரஹ்மசரிய வ்ரதபங்கதோஷம் ஏற்படும்॥
181— ப்ரஹ்மசாரிக்கு ஸ்வப்னத்தில் ரேதஸ் ஸ்கலனம்
ஏற்பட்டால் ஸ்நானம் செய்து ஸூர்யனைப் பூஜை
செய்து "புநர்மாம்" என்ற ருக்கை மூன்று தட
182— வை ஜபம் செய்யவேண்டும்॥ குடஜலம், புஷ்ப
ங்கள், பசுவின் சாணம், மண், (அத்திக்கை) தர்ப்பப்
புல், இவைகளை ஆசார்யனுக்கு வேண்டியவரை
சேகரிக்கவேண்டும், தினம் பிக்ஷையெடுக்கவேண்டும்॥
183— வேதாத்யயனம் (யஜ்ஞ) யெக்ஞானுஷ்டானம்,
ஸ்வதர்மானுஷ்டானம் செய்யும் க்ருஹஸ்தர்
களின் க்ருஹங்களில் அடக்கத்துடன் ப்ரஹ்
ம்மசாரி பிக்ஷையெடுக்கவேண்டும்॥
184— ஆசாரியர்க்கு ஞாதிகள் பந்துக்கள், மாமன் முதலான

வர்களுடைய கிருகங்களில் பிக்ஷையெடுக்கக்கூடாது
வேறு கிருகம் கிடைக்கவில்லையானால் பந்து, ஜ்ஞாதி,
குருகுலம் இவர்களின் கிருகம் என்று முறையே, எடுக்கலாம்॥

185 — மேற்சொல்லியபடி யோக்ய கிருகங்களில் பிக்ஷை கிடைக்கவில்லையானால், எந்த கிருகங்களிருக்கிறதோ அவைகளில் மஹாபாபங்கள் செய்தவர்களின் கிருகங்களைத் தவிர பாக்கியிருக்கிற கிருகங்களில் சுத்தனாகவும் மௌனமாகவும் பிக்ஷையெடுக்கலாம்॥

186 — தூரத்திலிருந்து ஸமித்துக்களைக் கொணர்ந்து பந்தலில் வைத்து காலைமாலை ஸமித்துக்களால் அக்னியுடன் ஹோமம் செய்யவும்॥

187 — தான் வியாதியில்லாமல் இருக்கும்பொழுது ஏழுநாள்கள் பிக்ஷையெடுக்காமலும் ஹோமம் செய்யாமலுமிருந்தால் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்॥

188 — ப்ரம்மசாரி நித்யம் பிக்ஷையெடுத்தே ஜீவிக்கவேண்டும், ஒருவனுடைய அன்னத்தை புசிக்கக்கூடாது, ப்ரம்மசாரிக்கு பிக்ஷையெடுத்து ஜீவிப்பது உபவாஸத்திற்கு ஸமம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது॥

189 — ப்ரம்மசாரி, தேவர்களுக்கு உத்தேசித்துச் செய்யப்படுகிற யஜ்ஞங்களில்

ஒருவரால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டால் நியமத்துடன் போ
ஜனம் செய்யலாம், அவ்வாறே யதிகார்யங்களில்
வரிக்கப்பட்டால் ஸந்யாஸியைப் போல் எண்ணிக்கொ
ண்டு போஜனம் செய்யலாம், அதனால் பராச
ரண நியமலோபம் கிடையாது॥

190 — முன்கூறிய, தைவமாத்ரகார்யங்களில் அதிகிருச்சத்
தில் போஜனம் செய்யலாம் என்று வாதிகராமண மதி
நம்பசாலிக்கு மட்டுமே வாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது॥

191 — இது தக்தராமாட்டாரும் தக்கரமாட்டாரும் தின
த்தோறும் அத்யயனம் செய்வதிலும் ஆசார்யர்க
ளுக்கு அனுகூலமான காரியங்களிலும் மெய்ந்நிலைய

192 — யவேண்டும்॥ சரீரம் வாக்கு ச்ரோத்ரேந்த்ரியங்
கள் மனது இவைகளை யடக்கி கைகூப்பி அஞ்ச
லி செய்து குருவின் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு

193 — நிற்கவேண்டும்॥ எப்பொழுதும் உத்தரீயமேல் வ
ஸ்த்ரத்திற்கு வெளியே வலதுகையை வைக்கப்
படியாகவும், ஸதாசாரமுள்ளவனாகவும் வஸ்தி
த்தரன் சரீரத்தை மூடிக்கொண்டும், உட்கார் என்று
குரு சொன்னபிறகு குருவின் முகத்தை நோக்

194— கி உட்கார வேண்டும்// எப்பொழுதும் குருமேன்
னிலையில் அவரைக்காட்டிலும் ஏழ்மையான அன்ன
வஸ்திரவெகுஙக்களுடன் இருக்கவேண்டும், காலையில்
குருவை எழுந்திருக்கும் முன் எழுந்திருக்கவேண்டும்
இரவு அவர் தூங்கியபின் தூங்கவேண்டும்//
195— குருவினுடைய உத்தரவை அங்கீகரிக்கும்பொழு
தும், அவருடன் ஸம்பாஷணை செய்யும்பொழுதும்,
படுத்துக்கொண்டோ, உட்கார்ந்துகொண்டோ,
சாப்பிட்டுக்கொண்டோ, நின்றுகொண்டோ,
குருவைப் பார்க்காமலோ இருக்கக்கூடாது/ குருவு
டைய உத்தரவையோ ஸம்பாஷணையோ மற்றுயே நிலை
196— யில் செய்யக்கூடாது// குரு உட்கார்ந்து ~~நின்று~~ கொண்டு உத்தர
வு செய்தால் எழுந்து பதில்சொல்லவேண்டும்,
நின்றுகொண்டிருந்தால் ஸமீபம் சென்று மேத்
தைப் பார்த்தும், அவர் வந்தால் எதிர்கொண்டு செ
ன்றும், அவர் ~~[illegible]~~ ஓடினால் பின்னால் ஓடிச்செ
197— ன்றும் பதில் கூறவேண்டும்// குரு மறைவாக்கூ
ந்தால் நேரில் சென்றும், தூரத்திலிருந்தால் ஸமீபம்
சென்றும், படுத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது

நமஸ்காரஞ் செய்தும், ஸமீபத்திலிருந்தால்
வாயைத்தொடனும் உத்தரவைக்கேட்டுப்பெறவே
198— ண்டும்॥ குருவுக்குமுன்னால் சிஷ்யனுடைய
படுக்கை ஆஸனம் தணிவாகவேயிருக்கவேண்
டும்; குருவின் பார்வையிற் காலை நீட்டுதல் முத
லானயதேஷ்ட சேஷ்டை செய்யக்கூடாது॥
199— மறைவாகவுங்கூட குருவுடைய பெயரைச்
சொல்லக்கூடாது, அவருடைய நடை உடை
பாவனை இவைகளை சிஷ்யன் அபிநயமும்
200— செய்யக்கூடாது॥ எந்த இடத்தில் குரு
வுடைய குற்றத்தைக் கூறுகிறார்களோ, எந்த
இடத்தில் குருவிடமில்லாததைக் கூறி நிந்தைசெய்
கிறார்களோ, அந்த இடத்தில் காதுகளைப்
பொத்திக்கொள்ளவேண்டும், அல்லது அ
ங்கிருந்து வெளியே செல்லவேண்டும்॥
201— குருவைக் குறைகூறுபவன் கழுதையாகப் பிறப்பான்
அவரை நிந்திப்பவன் நாயாகப் பிறப்பான்;
முறையில்லாமல் குருவினுடைய தனத்தால் ஜீ
விப்பவன் புழுவாகப் பிறப்பான், குருவிடம்

சீலை-யொருமை பூண்டவன் பூசிப்பானாகப் பெறுபவான்॥

202- தனக்கு, சக்தி இருக்கும் பொழுது எதுவுங் கிறின்று
வேறொருவனைக் கொண்டு தெய்வக் கைங்கரியம் செ
ய்யக்கூடாது, ஒரு கோபத்துடனிருக்கும் பொழு
தும் ஸ்திரீயுடன் இருக்கும் பொழுதும் தான் பூ
ஜிக்கக்கூடாது; தான் வாஹனத்திலோ ஆஸனத்தி
லோ இருந்தால் கீழே இறங்கி தெய்வ வந்தனம்
203- செய்ய வேண்டும்॥ ஒரு கோவிலுக்குப் பின்னிருந்து
காற்று வந்தாலும், இவ்வண்ணம் முன்னிருந்து கா
ற்றடித்தாலும் இவ்வண் தெய்வத்தின் ஸமீபமாக இரு
க்கக்கூடாது, ஒருவன் காதில் படாமல் ஒருவனை
ப்பற்றியோ மற்றவனைப்பற்றியோ ஒன்றும் பே
204- சக்கூடாது॥ மாட்டுவண்டி, குதிரைவண்டி, ஒட்
டகைவண்டி, பெரிய மெத்தை, மாளிகை, ஊஞ்சல், பாய்,
பாறை, பெஞ்சு, தோணி இவைகளில் ஒருவ
205- ன் இவ்வண் உட்காரலாம்॥ ஒருவனுடைய கு
லதெய்வத்தின் சந்நிதியில் இருந்தால் அவரை இவைப்போ
ல் அபிவாதனம் செய்யவேண்டும், இதைக்க
த்தில்லாக்கும் பொழுது இவ்வண் ஒருவனுடைய

அநுமதியில்லாமல் தன்னுடைய தாயார்
தகப்பனாரைக்கூட வந்தனம் செய்யக்கூடாது॥
206— தன் ஆசாரியனிடத்தில் போலவே, மற்ற வித்யா
குருக்களிடமும், தகப்பனுடைய
ஸோதரர்கள் மேலானவர்களிடமும், பாபம்
செய்யாமல் தடுப்பவர்களிடமும் தர்மோபதே
சம் செய்பவர்களிடமும் நடந்துகொள்ளவேண்
207— டும்॥ வித்யை தபஸ்ஸுகளால் பெரியோ
ர்களிடமும் யோக்யமான தனக்கு வயதில்
மூத்தவனான குருபுத்ரனிடமும், குருவுடை
ய பந்துக்களிடமும் எப்பொழுதும் குருவிட
ம் போல் நடந்துகொள்ளவேண்டும்॥
208— குருவின் புத்ரன் வயதில் சிறியவனாகவோ, ஸம
வயதுள்ளவனாகவோ பெரியவனாகவோ இருந்து பூர்ண
மாக வேதம் படித்து இதருக்குச் சொல்லிக்கொடுக்
கும் திறமைவாய்ந்தவன். யாகத்தில் ருத்விக்காக
வோ தெரிசனத்திர்க்காகவோ வந்தால் குருவைக்
குப்போல் மரியாதை செய்ய வேண்டும்॥
209— அங்க- உடம்பு பிடித்துவிடுதல் ஸ்நானம்

செய்வதற்கு உச்சிஷ்ட போஜனம், பாதப்ரக்ஷா
ளனம் இவைகள் கிடையாது குருபுத்ரனுக்கு ॥

210 — ஸமான வர்ண குருபத்னிகளுக்கு குருவுக்கு ஸம
மாக மரியாதை செய்யவும், வேறு வர்ணமாக இரு
ந்தால் எழுந்து வணங்கி மட்டும் மரியாதை செய்யவும்

211 ~~111~~ — குருபத்னிக்கு, எண்ணெய் ஸ்நானம் செய்வித்தல், உடம்
பு துடைத்துவிடுதல், ஸ்நானம் செய்வித்தல், தலைவாரி
கூந்தல் பின்னலிடுவன செய்யக்கூடாது ॥

212 ~~112~~ — குணதோஷங்களை அறிந்த இருபது வயதான இளை
யன் யுவதியான குருபத்னிக்கு காலைத் தொட்டு

213 ~~113~~ — வணங்கக்கூடாது ॥ ஏனெனில் — ஸ்திரீக
ளுக்கு இவ்விதம் அலங்காரசேவையால் புருஷர்களை மய
க்குவது ஸ்வபாவம், ஆகையால் புத்திசாலி
ன்மையைக் கருதி ஸ்திரீகள் விஷயத்தில் ஏமார

214 ~~114~~ க்கூடாது ॥ லோகத்தில், ஸ்திரீகள், வேதமு
ள்ளவனையோ, (பண்டிதனையோ) இல்லாதவனை
யோ, காமக்ரோதங்களுக்கு உட்பட்டவனை
நல்வழியிலிருந்து நழுவச்செய்வதற்கு
ஸாமர்த்யமுள்ளவர்கள் ॥

215 — ஆகையால் — புருஷன், மாதா, ஸஹோதரீ,
பெண், இவர்களுடன் தனிமையாய் இருக்கக்
கூடாது, ஏனெனில், சக்திவாய்ந்த இந்திரி
யங்கள் சாஸ்திரங்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட
வனையும் தப்புவழியாய் இழுத்துச் செல்லும்।
216 — குருபத்நீ யுவதியாகவும் தான் யுவாவாக
இருந்த போதிலும், சிஷ்யன் காலைத்தொடா
மல் தன்பெயரைச் சொல்லி விதிப்படி வந்த
217 — னம் செய்யலாம்॥ சிஷ்யன் குருபத்நீ
விஷயத்தில் அயலூர் சென்றுவந்தால் பாதா
பிவந்தனமும், தினந்தோறும் அபிவாதனமும்
பெரியோர்களின் தர்மத்தை நினைத்து செய
218 — ய வேண்டும்॥ எவ்வாறு மனிதன் மண்வெ
ட்டியால் பூமியைத் தோண்டி ஜலத்தைப் பெறுகி
றானோ அவ்வாறே சிஷ்யன் சுச்ரூஷையால்
குருவிடமுள்ள வித்யையைப் பெறுகிறான்॥
219 — ப்ரம்மசாரி, மொட்டையடித்துக் கொண்
டோ, ஜடையை போட்டுக்கொண்டோ சிகையை வைத்து
ஜடையுடனோ இருக்கலாம், கிராமத்தில் அவன்

தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒருக்காலும்
ஸூர்யன் அஸ்தமனத்தையோ உதயத்தையோ
220— அடையக்கூடாது॥ ப்ரும்மசாரீ அஜாக்ரதை
யால் ஸூரியன் உதிக்கும்பொழுதோ அஸ்தமி
க்கும்பொழுதோ தூங்கிவிட்டால் காயத்ரீஜபம்
செய்து பகலில் உபவாஸமிருந்து கொண்டுதான்
221— போஜனம் செய்ய வேண்டும்॥ ஏனெனில் —
ஸூரிய உதயாஸ்தமனகாலத்தில் தூங்கியவ
ன் ப்ராயச்சித்தம் (அநுஷ்டியாம) செய்யாவிடி
ல் பெரிய பாபத்தால் நரகமடைவான்॥
222— தினந்தோறும் ஆசமனம் செய்து பரிசுத்தனாகி
வேறு சிந்தையில்லாமல் சுத்தமான ப்ரதேசத்தில்
காயத்ரியை ஜபித்துக்கொண்டு காலைமாலை ஸ
ந்த்யாவந்தனத்தை விதிவத்தாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும்
223— ஸ்திரீயோ சூத்ரனோ நல்லகாரியத்தையார் செ
ய்தாலும் அவையெல்லாவற்றையும் சிரத்தையு
டன் செய்ய வேண்டும், சாஸ்திரவிரோதமில்லாத
மனதிற்குப்படுத்த காரியங்களையும் செய்யலாம்॥
224— புருஷார்த்தங்களுக்குள், ஸுகத்திற்க்குக் காரண

மானதால் தர்மமும் அர்த்தமும் மேலான
து என்று சிலர் கூறுகிறார்கள், அர்த்தமும் கா
மமும்தான் மேலானது ஸுகத்திற்க்குக் கார
ணமானதால் என்று சிலர், அர்த்தமும் காம
மும் ஸாதனமானதால் தர்மமே மேலானபுரு
ஷார்த்தம் என்று சிலர், ஆனால் தர்மம் அ
ர்த்தம், காமம் என்னும் மூன்று புருஷார்த்
தங்களும் சேர்ந்துதான் ஸுக ஸாதனமா
கும் என்பதுதான் சித்தாந்தம். இங்கு கூறிய
மோக்ஷத்தையும் அவைகளைக் குறித்து இம்மூன்
றுக்கு மேலாயும் சிறந்த புருஷார்த்தமாகும்.

225— ஆசாரியன், பிதா, மாதா, ஜ்யேஷ்டப்ரா
தா, இவர்களை எந்தவித கஷ்டமான நிலை
யிலும் எவரும் அவமதிக்கக்கூடாது,
அதிலும் ப்ராமணன் விசேஷமாக (கட்டாயமாக)
அவமதிக்கக்கூடாது. ஏனெனில் —

226— ஆசாரியர் பரப்ரும்மத்தின் ஸ்வரூபம்,
பிதா ப்ரும்மாவின் ஸ்வரூபம், மாதா பூமி
தேவியின் ஸ்வரூபம், ப்ராதா தன்னுடைய

+ ஒரு மனிதனை ப்பெற்று வளர்த்த மாதா பிதாக்க
ளின் சிரமக் கடனை நூறு ஜன்மங்களில் கூட தீர்க்க
முடியாது!

அவர்களை
எவ்வரூபம், ஆகையால் சமர்த்திக்கப்படாது॥

227 — ஒரு மனிதன் பிறந்து வளர்வதற்கு, மாதா பிதாக்க
ள் அனுபவித்த சிரமத்திற்கு, அந்தக் கடனைத்
தீர்க்க முடியாது நூறு ஜன்மங்களிலும்!

228 — ஆகையால் மாதா பிதா குரு இவர்களுக்கு எப்பொ
ழுதும் நல்லதையே செய்ய வேண்டும், அப்பே
ரவர்கள் சந்தோஷமடைந்தால் எல்லா தர்ம
ங்களும் பலனளிக்கும்॥

229 — மாதா பிதா குரு மூவர்களுக்கும் செய்யும் சே
வை மேலான தபஸ் ஆகக் கூறப்படுகிறது, அவ
ர்களுடைய அனுமதியில்லாமல் வேறு தர்மத்தை

230 — ச் செய்யக் கூடாது॥ அந்த மூவர்களுமே
மூன்று லோகங்கள், (பூ: புவ: ஸுவ:) அவர்களே
மூன்று ஆச்ரமங்கள், அவர்களே மூன்று வேதங்
கள், அவர்களே மூன்று அக்நிகள், என்று சொல்ல

231 — ப்படுகின்றன॥ பிதா கார்ஹபத்ய அக்நி, மா
தா தக்ஷிணாக்நி, குரு ஆஹவனீயாக்நி, இம்மூன்

232 — று அக்நிகளும் மேலானவைகள்॥ இந்த மூன்று
அக்நிகளையும் ச்ரத்தையுடன் உபாஸிக்கும்

ப்ரம்மசாரி யோகிகளைத்தேடுமென்று
லோகங்களையும் அடைவான், அப்ப
ரகாசமான சரீரத்துடன் தேவர்களைப்
போலஸ்வர்க்கத்தோவழமாக வஸிப்பான்॥
233— மாத்ருபக்தியால் இந்த பூலோகத்தையும்;
பித்ருபக்தியால் அந்தரிக்ஷலோகத்தையும்;
குருசுச்ரூஷையால் ப்ரம்மலோகத்தை
234— யும் அடைவான்॥ எவனால் இந்த
மூவர்களும் உபசரிக்கப்படுகிறார்களோ
அவனுக்கு ஸகல தர்மங்களும் பலன் கொடு
க்கும்; எவனால் உபசரிக்கப்படவில்லையோ அ
வன் செய்யும் தர்மங்கள் பலனளிக்காது॥
235— அந்த மூவர்களும் ஜீவிக்கும்வரையிலும்
அவர்களுடைய அனுமதியில்லாமல் வேறு
தர்மங்கள் செய்யக்கூடாது, அவர்களுடை
ய ப்ரீதியையும் நன்மையையும் தேடி
அவர்களுக்கு நித்யம் ஸேவை செய்யவே
236— ண்டும்॥ அவர்களுடைய ஸேவைக்கு
விரோதமில்லாமல், மனதுவாக்கைய்

+சண்டாளாதிகளிடமிருந்தும் லௌகிகவித்தை தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று மேதாதிதி பாஷ்யம்

னையால் பரலோகத்திற்கு வேண்டிய எந்தக
ர்மாவைச் செய்தாலும் [illegible] அவர்களிடம் தெரிய
237— க்க வேண்டும்॥ ஏனெனில், இவ்விதம் [illegible]
சுச்ரூஷையைச் செய்தால் மனிதன் ச்ருதி ஸ்ம்ருதி
களில் கூறிய ஸகல தர்மங்களையும் அநுஷ்டித்த
பலனையடைகிறான், ஆகையால் இந்த தர்மம்,
ச்ரேஷ்ட (ப்ரத்யக்ஷமான) மேலான தர்மம், மற்ற தர்
மங்கள் உபதர்மங்கள் (அதைப்பற்றியவை)॥
238— ஞானத்தை திவாகீர்த்தி செய்யும் ஞானமேலான
லௌகிக சூத்ரனிடமிருந்தும் ச்ரத்தையுடன்
தெரிந்து கொள்ளலாம், கர்மவசத்தால் ஜாதி
ஸ்மரணைக்கு ஞானியாக சண்டாளனாகப் பிறந்த
வனும் அவனிடம் ஞானம் (பரமஞானம்)
பெறலாம், தன்னைக்காட்டிலும் தாழ்ந்த குல
த்திலிருந்தாலும் வைவாஹத்திற்கு நல்ல ஸ்த்ரீயை
(கன்னிகையை) பெற்றுக் கொள்ளலாம்॥ +
239— விஷத்திலும் அம்ருதம் கலந்திருந்தால் விஷத்தை விலக்
கி அம்ருதத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம், சிறுவனி
டமிருந்தும் நல்வார்த்தையை எடுத்துக்கொள்ள
லாம்,

விரோதியிடமிருந்தும் ஸதாசாரத்தைக்
கைக்கொள்ளலாம்; அமேத்யத்திலிருந்
தும் தங்கத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்॥

240— கன்னிகைகள், ரத்னங்கள், வித்யை, தர்மம்,
சௌசம், நல்வார்த்தை, சிற்பவகை மு
தலான பலவித சில்பங்கள், இவைகள் யாரிடமிரு
ந்தும் கைக்கொள்ளலாம் (பெற்றுக்கொள்ளலாம்)

241— பிராமணன், அத்யயனம் செய்ய பிராமண
ன் கிடைக்காவிடில், க்ஷத்ரியனிடமிருந்தும் அல்
லது வைசியனிடமிருந்தும் அத்யயனம் பெற
லாம், ஆனால், குருவுக்கு பணிவு செல்லுதல்
சுச்ரூஷை அத்யயனம் முடியும்மட்டும்॥

242— மோக்ஷத்தை விரும்புகின்ற ப்ரம்ம
சாரி, பிராமணனைத் தவிர மற்றவரிடத்திலும்,
ஸாங்க வேதாத்யயனம் செய்யாத பிராமண
னிடமும் யாவஜ்ஜீவம் இருக்கலாகா
க்கூடாது॥

243— நைஷ்டிகன் யாவஜ்ஜீவம்
குருகுலவாஸத்தை விரும்பினால் குருவுக்கு
சுச்ரூஷை செய்து கொண்டே வாஸிக்க வேண்
டும்॥

+ தர்மஸிந்த

244— எந்த வைஷ்ணவன் மரணபரியந்தம் கைங்கர்ய
ஸேவை செய்கிறானோ அவன் அந்திமஸ்ம்ருதியில்லாதபோதிலு
ம் ப்ராப்தியை நேரிடையாக அடைகிறான்॥

245— + உபகாரவான பகவத்ஸ்வாமிசாரி, வித்யாப்யாஸமுத
தியவற்றுக்கு குருக்களுக்கு உபகாரம் செய்ய
வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை, ஆனால் வித்
யாப்யாஸம் பெற்றுவரும் ஸமயம் செய்யும்
பண்பு குருவானவருக்கு யதாசக்த்
யாசகம் செய்தாவது குருதக்ஷிணை கொடு

246— க்கவேண்டும்॥ பூமி, தங்கம், கிராமம், குதி
ரை, குடை, பாதரக்ஷை, ஆஸனம், தான்யம்,
காய்கறி, வஸ்திரம், இவைகளில் ஸ்வய
ன் சக்தியை அனுஸரித்து மெய்புத்தனைத் தெளிவு
யாகக் கொடுத்து குருவைத் திருப்தி செய்
விக்கவேண்டும்॥

247— வைஷ்ணவ ப்ரஹ்மசாரி, குரு இறந்துவிட்டால்
வித்வானாக இருந்தால் குருபுத்ரனிடமோ, இல்லா
விட்டால் குருபத்னியிடமோ, அல்லது குருவின்
ஞாதியிடமோ குருவிடம்போல் சுஸ்ரூஷை
செய்யவேண்டும்॥

248— மேற்கூறியபடி அவரெவருமில்லாவிட்டால்
நைஷ்டிகன் ஸஞ்சிதஸ்வதர்மங்களைச்
செய்துகொண்டும் அக்நிக்கு வேண்டு
ஹோமாதிகள் செய்வதின் மேலும் சுச்ரூஷை
செய்துகொண்டு தன் தேஹம் மோக்ஷப்ராப்
திக்கு யோக்யமாகச் செய்துகொள்ளவே
249— ண்டும்॥ இவ்விதம் மேற்கூறியபடி எந்த
ப்ராம்மணன் நைஷ்டிக ப்ரம்மசர்யவ்ர
தத்தை தவறாமல் அனுஷ்டிப்பா
னோ அவன் புனர்ஜன்மா இல்லாத மோக்ஷ
ப்ராப்தியை அடைவான்॥
இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று॥

மூன்றாவது அத்யாயம்—

1— ப்ரம்மசாரீ(உபகுர்வாணன்) மூன்று வேதங்க
ளையும் படிக்க குருகுலத்தில் முப்பத்தாறு வரு
ஷங்கள், அல்லது பதினெட்டு வருஷங்கள், அல்ல
து ஒன்பது வருஷங்கள் அல்லது அத்யயனம்
முடியும்வரை ப்ரம்மசர்ய நியமம் அனுஷ்டி
க்க வேண்டும்॥

2 — தன்னுடைய வேதசாகையை அத்யயனம் செய்து,
சக்தியை அநுஸரித்து, மூன்று, அல்லது இரண்டு அல்லது
ஒன்று வேதசாகைகளை அத்யயனம் செய்த பிறகும்
ப்ரஹ்மசர்யத்தில் வழுவாமல் அனுஷ்டித்து, பிறகு க்ரு
ஹஸ்தாச்ரமத்தையடைந்து அதற்குரிய தர்மங்களை அ
3 — னுஷ்டிக்க வேண்டும்॥ பிறகும் ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதானு
ஷ்டானத்தால் பரிசுத்தனும் பிதாவிடமிருந்தோ
வேறு ஆசார்யரிடமிருந்தோ வேதமாகிய தனத்
தைப் பெற்றவனும் (ஸமாவர்த்தனம் செய்து) புஷ்
பமாலையணிந்து உயர்ந்த படுக்கையில் (கட்டிலில்)
உட்கார்ந்திருக்கும் அவனுக்கு விவாஹத்திற்கு
முன் பிதாவோ ஆசார்யனோ மதுபர்க்க பூஜை
4 — செய்ய வேண்டும்॥ குருவினுடைய அனுமதி
பெற்று முறைப்படி ஸ்நானம் ஸமாவர்த்தனம் செய்துகொ
ண்டவன், தனக்கு ஸமான வர்ணமும்
நல்ல லக்ஷணமுள்ளவளுமானவளை பார்யை
யாக விவாஹம் செய்துகொள்ள வேண்டும்॥
5 — மாதாமஹனுடைய ஜ்ஞாதிகள் பிதாவின் ஜ்ஞாதிகள்
இவர்களின் கோத்ரத்தினைத் தவிர்க்கக்கு

6.— ௬ விவாஹத்திற்குரியவன் ॥ பசு ஆடுமாடு
தனதான்யங்கள் இவைகள் ஏராளமாக
இருந்தபோதிலும் விவாஹ விஷயத்தில் சொல்லப்
போகும் பத்து குலங்களை விலக்கவேண்டும் ॥

7— ௭ அதாவது — ஜாதகர்மாதிகளான ஸம்ஸ்காரக்கிரி
யைகளில்லாதது, ஆண்ஸந்ததியில்லாதது, வே
தாத்யயனமில்லாதது, மிகவும் நீண்டதலை
ரோமமுள்ளது, மூலவியாதியுடையது, க்ஷயரோ
கமுள்ளது, அக்நிமாந்த்யம், அபஸ்மாரம்,
வெண்குஷ்டம், குஷ்டம் இவைகளுடை
யது. இந்த குலங்கள் விலக்கத்தக்கன ॥

8— ௮ சிவப்புகறுப்புக்கலந்த சிகையுடையவள்,
அதிகமான விரல் முதலான அங்கங்களையுடைய
வள், ரோகமுள்ளவள், ரோமமேயில்லாதவ
ள், அதிகமாக ரோமமுள்ளவள் அதிகமாகப் பு
ணப்பேச்சுப் பேசுபவள், பொன்னிறமான கண்
களையுடையவள், இவ்வாதி கன்னிகையை விவா
ஹம் செய்துகொள்ளக்கூடாது ॥

9— ௯ நக்ஷத்திரம், விருக்ஷம், நதி, ம்லேச்ச, பர்

வதம், பக்ஷி, ஸர்ப்பம், வேலைக்காரி, பயங்கரம்,
இவ்வித பெயருடைய கன்னிகையையும் விவாஹம்
செய்து கொள்ளக்கூடாது ||

10 — குறையில்லாத அவயவங்களையுடையவளும்,
இனிமையான பெயருடையவளையும், ஹம்ஸ
ம் யானை போன்ற அழகான நடையுடையவளும், அதிக
ப்படியில்லாத ரோமம், தலைமயிர், பல்களி
னவைகளையுடையவளும், மிருதுவான அவய
வங்களையுடையவளுமான கன்னிகையை மண
க்கவேண்டும் ||

11 — ஸஹோதரனில்லாத பெண்ணை விவாஹம் செய்து
கொள்வதில் அவளுக்கு புத்ரன் உண்டானால் பெண்
ணுடைய பிதாவுக்கும் அந்த புத்ரன் வேண்டுமோ
என்று ஸந்தேஹத்திற்கிடமுண்டாகுமையால்
அவளையும், பெண்ணுடைய பிதா யாரென்று தெரி
ப்படாத தெரியாதவளையும் விவாஹம் செய்து கொ
ள்ளக்கூடாது ||

12 — ப்ராமண க்ஷத்ரிய வைஸ்யர்களுக்கு முதலாவது வி
வாஹத்தில் ஸவர்ண விவாஹமே மேலானது,

காமத்தால் செய்து கொண்டு மேலவாஹத்
தில் முறையாக அநுலோமவிவாஹம் மேல்॥
13 — சூத்ரனுக்கு சூத்ராதான் பார்யை, வைசிய
னுக்கு சூத்ரையும் வைச்யையும், க்ஷத்ரிய
னுக்கு சூத்ரா வைச்யா க்ஷத்ரியா, பிராம
ணனுக்கு சூத்ரா வைச்யா க்ஷத்ரியா, பிராமணீ
என்று பார்யை என் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது॥
14 — பிராமணக்ஷத்ரியர்கள் ஸவர்ணாஸ்திரீ கிடைக்
காதிருந்தாலையாரும் சூத்ரா பார்யையாக
லாமென்று புராணத்தில் காண்கின்றபடியாகு॥
15 — பிராமணக்ஷத்ரியவைசியர்கள் சாஸ்திர
மறியாததால் சூத்ரஸ்திரீயைவிவாஹம் செ
ய்து கொண்டால் அவநுக்குப் பிறக்கும் புத்ர
திபரம்பரையை சூத்ரநாதியாகவே செய்கிறா
16 — ர்கள்॥ சூத்ரஸ்திரீயை விவாஹம் செய்து கொண்
ட பிராமணன் பதிதன், என்று அத்ரி கௌத
ம அபிப்ராயம், க்ஷத்ரியனும் பதிதனென்று
சௌநகாபிப்ராயம், வைசியனும் பதிதன்
என்று ப்ருகு மதம், (புத்ரோத்பத்தி ஏற்பட்டால்

(13) +ஸவர்ண ஸ்திரீஸம்பந்தத்தில் இல்லாத போதிலும்

17 — என்று இலக்) ॥ ப்ராமணன் தன் ஸவர்ணஸ்திரீ
யை விவாஹம் செய்து கொள்ளாமல் சூத்ரஸ்திரீயை
விவாஹம் செய்து கொண்டால் நரகத்தையடைவா
ன், அவனிடம் புத்ரோத்பத்தி ஏற்பட்டால் அவனு
க்கு ப்ராமண்யம் போய்விடுகிறது ॥

18 — சூத்ரஸ்த்ரீயை பார்யையாகக் கொண்டு தெய்
வ பித்ரு அதிதிகார்யங்கள் செய்யும் ப்ராமணனு
டைய பித்ருக்கள் கவ்யத்தையும், தேவர்கள் ஹ
வ்யத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள், ஸ்

19 — வர்க்கமும் கிடையாது ॥ சூத்ரஸ்த்ரீயுடைய
அதரபானம், சேர்ந்து சயனம், புத்ரோத்பத்தி
இவைகள் செய்த ப்ராமணனுக்கு ப்ராயச்சித்தமே
கிடையாது (சுத்தி கிடையாது ॥

20 — நான்கு வர்ணத்தவர்களுக்கும் இந்த லோகப
ரலோகங்களில் நன்மையோ தீமையோ கொடுக்
கும் எட்டு விவாஹங்களைப் பற்றி சுருக்கமாகக்
கூறுகிறேன் கேளுங்கள் ॥

21 — ப்ராம்மம், தைவம், ஆர்ஷம், ப்ராஜாபத்யம்,
ஆஸுரம், காந்தர்வம், ராக்ஷஸம், பைசாசம்,

என்று எட்டுவிதம் பைசாசம் அதமம்॥

22 — எந்த வர்ணத்திற்கு எந்த விவாஹம் தர்ம
மானது, அந்தந்த விவாஹத்தின் குணதோ
ஷங்கள், அந்தந்த விவாஹத்தில் புத்ரோத்
பத்தியாகும் குழந்தைகளின் குணதோஷங்க
ள் இவைகளை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறே

23 — ன்॥ ப்ராம்மணனுக்கு முதலாவதான ஆ
று விவாஹமும், க்ஷத்ரியனுக்கு ஆஸுர காந்
தர்வ ராக்ஷஸ பைசாசமும், வைசிய சூத்ரர்
களுக்கு ஆஸுர காந்தர்வ பைசாசமும்
இந்த விவாஹங்கள் தர்மமானவைகள்॥

24 — ப்ராம்மணனுக்கு முதல் நாலு விவாஹங்களும்
க்ஷத்ரியனுக்கு ராக்ஷஸமும், வைசிய சூத்திர
களுக்கு ஆஸுர விவாஹமும் மேலானது
என்று அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள்॥

25 — ப்ராஜாபத்யம் ஆஸுரம் காந்தர்வம் ராக்ஷ
ஸம் பைசாசம் இந்த ஐந்தில், ப்ராஜாபத்
ய காந்தர்வ ராக்ஷஸம் மூன்றும் தர்மவி
வாஹங்கள், பைசாசம் ஆஸுரம் இந்த

இரண்டும் எல்லாவற்றைத் தாங்கும் மேடையாகும்॥

26 — ஸாஸ்த்ரீய விவாஹ முறையால் நிர்ணீதமான
முறையிலோ கலப்பான முறையிலோ க்ஷத்ரியருக்
காந்தர்வ ராக்ஷஸமென்னும் தர்மவிவாஹ
மன்னருக்கு முறை - மேலாவது வதுவரர்கள்
இணைந்து பாணிக்ரஹணம் செய்த விவாஹம் செய்துகொ
ள்ளல் (அக்னிஸாக்ஷியாக ஸப்தபதி விவாஹமே

27 — கன்னிகைவரனுக்கு வேண்டியவைகளையும் ஸேவைமா
ன ஆடை அலங்காரங்கள் செய்து, வித்யை
ஆசாரமுள்ள வரனை, வீட்டில் அழைத்து
1 கன்னிகையை தானம் செய்வது ப்ராஹ்மவிவா
ஹம் எனப்படும்॥

28 — யாகம் நடக்கும்பொழுது ருத்விக்காக கர்மா
வை செய்பவனுக்கு, கன்னிகையை அலங்
2 கரித்து தானம் செய்வது தைவவிவாஹமெ
ன்று கூறுகிறார்கள்॥

29 — வரனிடமிருந்து, ஒருகோ, ஒருபசு, அல்லது இரண்
டுகோக்களைக் கன்னிகைக்காக (யாகாதி தர்
3 மகார்யம் செய்வதற்க்காக) ப்பெற்றுக்கொண்டு

அலங்கரித்த கன்னிகையை தானம் வாங்கித்
தாகர் செய்வது ஆர்ஷமெனப்படும்॥
30— கன்னிகையைப் பிதா கன்யாதான காலத்தில்
நீங்கள் இருவர்களும் தர்மோபதேசங்களைச்செ
4 ய்யுங்கள் என்று கூறி கன்யாதானம் ப்ராஜாபத்
யம் எனப்படும்॥
31— கன்னிகையின் பெற்றோர்களுக்கும் கன்னிகை
5 க்கும் *யதாசக்தி பணம் கொடுத்து இப்படி கன்யாதான
ம் ஆஸுரவிவாஹம் எனப்படும்॥
32— வதூவரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஆசைப்
6 பட்டு ஸ்வயம் யோக்யதை விவாஹம் செய்
து கொள்வது காந்தர்வம் என்று அறியவும்॥
33— பலாத்காரமாக கன்னிகையை அபஹரிக்கும்
போது பெற்றோர்களின் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டால்
அவர்களைக் கொன்றோ அங்கச்சேதம் செய்
1 தோ கோட்டைகளை இடித்தோ கிரஹமில்லா
மல் கன்னிகை அலறி அழும் பொழுதே
அபஹரித்துச் சென்று செய்யும் விவாஹம் ராக்ஷ
ஸமெனப்படும்॥

34— தூங்கிக்கொண்டோ, மத்யபானத்தால் மயங்
கியோ, தன்னைக்காத்துக்கொள்ளாதிருக்கையிலோ
இருக்கும் பெண்ணை தனியான இடத்திற்குத்
தூக்கிச்சென்று அவளுடன் சேருகின்றதே அந்
த விவாஹம் பைசாசம், என்ற விவாஹம். பாபமான
தும் விவாஹங்களுக்குள் கடைசியும் கேவலமானதும் ||

35— ப்ராம்மண விவாஹத்தில் ஜலம் விட்டு கன்யாதான
ம் செய்வதே மேலானது, மற்ற வர்ணத்தாருக்கு
பரஸ்பர இஷ்டப்படி வாக்கினால் சொல்லி கன்யா
தானம், ஜலம் விட்டும் செய்யலாம் ||

36— இங்கு கூறப்பட்ட விவாஹங்களுக்குள் எந்த வி
வாஹத்திற்கு என்ன குணம் மனுவால் சொல்லப்பட்
டிருக்கிறதோ அதை கூறுகிறேன் கேளுங்கள் ||

37— ப்ராம்ம விவாஹ முறைப்படி விவாஹம் செய்துகொண்ட
வளுக்கு பிறக்கும் புத்ரன் தர்மவானாக இருந்தால், தன்
பிதா வழியிலிருந்து பத்து தலைமுறைகளையும், தன் புத்ரனி
லிருந்து பத்து தலைமுறைகளையும் தன்னையும் சேர்த்து
இருபத்தியொன்று தலைமுறையாளுமான பித்ருக்களை பா
பத்திலிருந்தும் நரகத்திலிருந்தும் விடுவிக்கிறான் ||
அந்த விதத்தில் பாபமில்லாத புத்ரர்கள் பிறப்பார்கள்

38 — தைவவிவாஹம் செய்துகொண்டவனுடைய பு
த்ரன் முன் ஏழு பின் ஏழு தலைமுறைகளை
யும், ஆர்ஷவிவாஹம் செய்துகொண்டவனுடை
ய புத்ரன் முன் மூன்று பின் மூன்று தலைமுறைகளை
யும், ப்ராஜாபத்யவிவாஹம் செய்து கொண்டவன்
புத்ரன் முன் ஆறு பின் ஆறு தலைமுறைகளையும்,
தன்னையும் பாபவிமோசனம் செய்கிறார்கள்//

39 — ப்ராம்மம், தைவம், ஆர்ஷம், ப்ராஜாபத்யம் என்ற
நான்கு விவாஹங்களில், வைதிகாத்யயனத்தாலு
ண்டான ப்ரம்மதேஜஸ்ஸுடனும், தார்மிகர்க
ளுக்கு ப்ரியமானவர்களுமான புத்ரர்
கள் உண்டாவார்கள்//

40 — அவர்கள், நல்ல அழகு, தைர்யமுதலான நல்ல
குணங்கள், தனம், புகழ், வஸ்த்ராபரணாதி
போகம், தர்மானுஷ்டானம், நூறுவருஷம்
ஆயுஸ் இவைகளுடன் ஜீவிப்பார்கள்//

41 — ப்ராம்மாதிகளைத்தவிர ஆஸுரம் முதலான நான்
கு விவாஹங்களில், க்ரூரச்செயல், பொய் பேசு
தல், வேதத்வேஷம், யாகாதிதர்மத்வேஷம்,

+ இல் வியாக்யானத்தின் சில குறிப்புகள் உள்ளது கவனிக்கவும்

இவைகளுடன் கூடிய புத்தகங்கள் பார்ப்பார்கள்||

42 — மனுஷ்யர்களுக்குத் தோஷமென்ன விவாஹத்தால் தோஷமென்ற ஸந்ததியும் தோஷமில்லாத விவாஹத்தால் தோஷமில்லாத ஸந்ததியும் உண்டாகும்||

43 — ஸவர்ண விவாஹத்தில் பாணிக்ரஹண ஸம்ஸ்காரம் விதிக்கப்படுகிறது, அஸவர்ண விவாஹத்தில் மேலே கூறப்போகும் முறையைத் தெரிந்து

44 — கொள்ளவும்|| ப்ராமண க்ஷத்ரிய கன்யையை விவாஹத்தில் அம்பும் அங்குசமும், வைச்ய கன்யையை ப்ராமண க்ஷத்ரியர்கள் விவாஹத்தில் தார்க்கோலையும், சூத்ர கன்யையை விவாஹத்தில் முதல் மூன்று வர்ணத்தாரும் வஸ்திர நுனியை கிரஹிக்க வேண்டும் (பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும்)||

45 + தன் பத்நியுடன் ப்ரீதியுடன் எப்பொழுதும் ருது காலங்களில் (~~[illegible]~~) சேரவேண்டும்,

ஆனால் — ஏகபத்நீவ்ரதனுக்கு இதிற்கு அமாவாஸ்யை முதலான பர்வகாலங்கள் தவிர மற்ற நாட்களில் பத்நியின் விருப்பத்தை அநுஸரித்து ஸங்கமிக்கவும்||

46— ஸ்திரீகளுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் ரஜோதர்
சனத்திலிருந்து பதினாறு நாட்கள் மொத்தம் ரு
து காலம், இதில் முதல் நாலு நாட்கள் ஸ்திரீ ஸங்கமம்
கூடாது என்று பெரியோர்கள் விலக்கியிருக்கி
றார்கள், ஸ்திரீகளுக்கு ருதுகாலம் என்பது இய
ற்கையாக அமைந்தது॥

47— அந்த பதினாறு நாட்களில் முதல் நாலு நாட்க
ள் பதினொன்று பதிமூன்றுவது நாட்கள் தவிர
பாக்கி பத்து நாட்களே சேர மானவைகள்।

48— அந்த பத்து நாட்களிலும் இரட்டைப்படை நாட்களில் (
ஆறு எட்டு என்பன) புத்ரர்கள் பிறப்பார்கள், ஒற்றைப்
படை நாட்களில், (ஐந்து ஏழு என்பன) புத்ரிகள் பிறப்
பார்கள், ஆகையால் புத்ரனை விரும்புபவன் இரட்ட
த்த நாட்களில் ஸ்திரீயைச் சேர வேண்டும்॥

49— ஒற்றைப்படை நாட்களிலும் புருஷ வீர்யம் அதிகமாக
இருந்தால் புருஷப்ரஜையும், ஸ்திரீ வீர்யம் அதி
கமாகயிருந்தால் ஸ்திரீப்ரஜையும், ஸமமாக
இருந்தால் நபும்ஸக ப்ரஜையும், அல்லது இரட்
டை ப்ரஜையும் ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய வீர்யம்

சக்தியில்லாமலிருந்தால் கர்ப்பமுண்டாகாது ||

50 — மேற்கூறியபடி ருதுகாலத்தில் விலக்கப்பட்டராத்ரிகள் த
விர மீதமுள்ள இரண்டு ராத்ரிகள் மட்டுமே ஸ்திரீஸங்கம்
செய்பவன் கிருஹஸ்தனாகவோ வானப்ரஸ்தனாகவோ
இருந்தாலும் ப்ரம்மசாரியென்னப்படுவான் ||

51 — சாஸ்திரமறிந்த கன்னிகையின் பிதா கன்னிகைக்கா
க வரனிடம் பணம் வாங்கிக்கொள்ளவோ அல்லது
கொடுக்கக்கூடாது, பணம் வாங்கினால் அவன் கன்னி

52 — கையை விற்பவனாவான் || கன்னிகையைச் சேர்ந்த
பர்த்தா பிதா தேவரனவர்கள், தன் பெண்ணுடையவோ
மனைவியுடையவோ, ஸொத்துக்களை, ஸொத்து
க்கள் வேலைக்காரி, வாஹனம், வஸ்திரம் முதலியன அறியாமை
யால் அனுபவிக்கிறார்களோ அந்த பாபாத்மாக்கள் நரக

53 — த்தையடைவார்கள் || முன்கூறியபடி தைவவிவாஹ
ங்களில் ஆர்ஷவிவாஹத்தில் கன்னிகையின் பிதா
வரனிடமிருந்து ஒரு காளையும் பசுவும் வாங்கிக்கொ
ள்ளும்படி கூறியிருக்கிறது, அது தனலோபத்தாலல்ல
ஆசாரத்தை அனுஸரித்து ஆகையால் அது சுல்கம்
அல்ல, அதனால் தோஷமில்லை (பாபமில்லை) ||

54— வரன்கன்னிகையிடம் பிரியமாயும் ஒருவராயும்
வரனுக்கன்னிகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டவையாகிய
பெற்றோர்கள் தாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளாமல் கன்
னிகைக்கே கொடுத்துவிடுகிறார்களோ அது கன்னி
யாவிக்கிரயமென்றதோர் தோஷமில்லை॥

55— அதிகமான ஸம்பத்தை விரும்புபவர்கள், (ஸவாநுகா
லம் தவிர வேறு காலங்களிலும்) என்றுடைய பெண்
டீர்களின் ஸஹோதரர்கள், பர்த்தா, பர்த்தாவைச்
சேர்ந்தவர்கள் போஜனம் வஸ்திராபரணாதிக
ளால் பெண்களுக்கு மரியாதை செய்ய வேண்டும்॥

56— எந்தக் குடும்பத்தில் ஸ்திரீகள் மரியாதை செய்யப்படு
கிறார்களோ அங்கு தேவதைகள் ஸந்தோஷப்படு
கிறார்கள், எங்கு மரியாதை செய்யப்படவில்லையோ
அங்கு செய்யும் யாகத்தின் பலனளிக்காது॥

57— எந்தக் குடும்பத்தில் ஸஹோதரி முதலான பந்துக்கள்
துக்கப்படுகிறார்களோ அந்த குடும்பம் சீக்கிரம்
ஏழையாகிவிடும், எங்கு அவர்கள் துக்கப்படவில்
லையோ அந்தக் குடும்பம் நித்யமாய் விருத்தி
யடையும்॥

58— எந்த வீடுகளில், ஸ்ரோத்ரீயர்களான பந்துக்கள் தங்க
ளுக்கு மரியாதை கிடைக்காத கோபத்தால் சபிக்கிறா
ர்களோ. அந்த வீடுகள் பேயால் பிடிக்கப்பட்டது போல் ஸகல
59— சொத்துக்களுடன் அழியும்॥ ஆகையால் பந்துக்
கள், போஜனம் ஆடையாபரணங்களால் எப்பொ
ழுதும் - [illegible] திவா சேவல் கண்ணை
களின் மரியாதை செய்யத்தக்கவர்கள், அது மனித
ர்களுக்கு ஐச்வர்யத்தைக் கொடுக்கும்॥
60— எந்த வீட்டில் பார்யையால் பர்த்தா ப்ரீதியுடன் ஸந்
தோஷமாக இருக்கிறாரோ, பர்த்தாவால் பார்யையும்
அவ்வாறே, அந்த வீட்டில் நித்ய கல்யாணம் நி
61— ச்சயம்॥ ஸ்த்ரீ ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரி
க்கப்படவில்லையானால் புருஷனுக்கு ஸந்தோஷமே ஏற்
படாது, அவனுக்கு ஸந்தோஷமில்லையானால் ப்ரஜோத்
62— பத்தி ஏற்படாது॥ ஸ்த்ரீ ஆடையாபரணங்களால்
ப்ரகாசமாக இருந்தால் அந்த குலம் முழுவதும் ப்ர
காசமாக இருக்கும், அவள் ப்ரகாசமாக இல்லாவி
ட்டால் அந்தக் குலம் முழுவதும் அழுக்காகும்,
தோஷமுடையதாக ஆகிவிடும்॥

63— ஆஸுரம் முதலான தகாத விவாஹங்களாலும்,
ஜாதகர்மா முதலான கர்மாக்களைச் செய்யாததாலும்,
வேதாத்யயனம், ப்ராம்மணபூஜை இவைகளைச் செய்
யாததாலும் ப்ரஸித்தி பெற்ற குலம் கூட அழிவுபடும்||
64— சித்திரம் வரைதல் முதலான சில்பத்தொழிலாலும், வட்
டிக்குப் பணம் கொடுப்பதாலும், சூத்ரஸ்த்ரீயா
லும், பசுக்கள் குதிரைகள் வாஹனங்கள் இவைகளை
விற்பதாலும் (வியாபாரம்) விவசாயம் ராஜஸே
65— வை இவைகளாலும்|| தகாதவர்களுக்கு யாகாதி
வைதிககர்மாக்களைச் செய்விப்பதாலும், சாஸ்
திரீயகர்மாக்களுக்கு பலனில்லை என்ற நாஸ்திகத்
தாலும், வேதாத்யயனமில்லாமையாலும் குலங்
கள் சீக்கிரம் அழிவுபடும்|| (அழிவு அடையும்)
66— தனம் குறைவாக உள்ள குலங்களாக இருந்த போ
திலும், வேதத்தின் அத்யயனம், அர்த்தஞானம்
கர்மானுஷ்டானம் இவைகளில் ஈடுபட்டிருக்கு
மேயானால் அந்த குலங்கள் உத்தம குலங்களில்
எண்ணப்படும் மேலான புகழையும் ஸம்பாதித்து
க்கொடுக்கும்||

சில சூத்ரக்காரர்களுக்கு

67 — கிருஹஸ்தன் ஸமாவர்த்தனம் செய்த அக்னியில் (ஔபாஸநாக்னியில்) கிருஹ்ய ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள பாகயஜ்ஞம் மேலான கர்மாக்களையும், வைச்வதேவத்தையும் மேற்படி செய்யவேண்டும், தினந்தோறும் சமையலும் செய்யவேண்டும்॥

68 — கிருஹஸ்தனுக்கு ஹிம்ஸாஸ்தானங்கள் ஐந்து, அடுப்பு, அம்மி, துடப்பம், உரல் உலக்கை, ஜலபாத்ரம் இவைகளை உபயோகிப்பதால் பாபம் ஏற்படுகிறது॥

69 — முறையாக அந்த ஹிம்ஸா பாபங்கள் நிவ்ருத்தியாவதற்கு தினந்தோறும் பஞ்ச மஹாயக்ஞங்கள் மஹரிஷிகளால் கிருஹஸ்தனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன॥

70 — அத்யயனம் அத்யாபனம் ப்ரஹ்ம எனவும், பித்ரு எனவும் தர்ப்பணம், அக்னியில் ஹோமம் செய்வது தேவ எனவும், பூதபலி பூத எனவும், அதிதி பூஜை மனுஷ்ய எனவும்॥

71 — கிருஹஸ்தன் இந்த பஞ்ச மஹாயக்ஞங்களை விடாமல் யதாசக்தி செய்தால் (தினந்தோறும்) ஹிம்ஸா தோஷம் நிவ்ருத்தியாகும்॥

72— எந்த கிரஹஸ்தன், தேவர்கள், அதிதி, காப்பாற்ற வேண்டிய குடும்பத்தினர்கள், பித்ருக்கள், தான், இந்த ஐந்து பேர்களுக்கும் அன்னம் கொடுக்கவில்லையோ அவன் உயிருடனிருந்தாலும் இறந்தவனுக்கொப்பானவன்॥

73— இவர் அஹுதம், ஹுதம், ப்ரஹுதம், ப்ராம்ஹ்யம் ஹுதம், ப்ராசிதம், என்று ஐந்து மஹாயக்ஞங்களை

74— என்று கூறுகிறார்கள்॥ அதாவது— அஹுதம் ஜபயக்ஞமும், ஹுதம் தேவயக்ஞமும், ப்ரஹுதம் பூதபலி, ப்ராம்ஹ்யம் ஹுதம், அதிதி பூஜையாகிய மனுஷ்யயக்ஞமும், ப்ராசிதம் பித்ரு தர்ப்பணம், என்பவை ஆகும்॥

75— தாரித்ரியத்தால் அதிதி பூஜை முதலியன செய்ய முடியாவிட்டாலும், ப்ரம்மயக்ஞத்தையும் ஹோமமாகிற தேவயக்ஞத்தையும் தினந்தோறும் விடாமல் செய்ய வேண்டும், தெய்வயக்ஞமாகிற ~~ஹோ~~ ஹோமத்தைச் செய்பவன் இந்த உலகத்தைக் காப்பாற்றுகிறான்॥

76— எப்படியெனில்— அக்நியில் நன்கு ஹோமம்

செய்யப்பட்ட ஆஹுதியானது ஆதித்யனை அடை-
கிறது, ஆதித்யனால் மழை உண்டாகிறது, மழையால்
அன்னமும் அதனால் பிரஜைகளும் உண்டாகின்றனர்॥
77 எல்லா பிராணிகளும் எவ்விதம் மேல்காற்றை
பற்றி ஜீவிக்கிறார்களோ அவ்விதமே கிருஹஸ்
தனை ஆச்ரயித்து மற்ற ஆச்ரமிகள் ஜீவிக்கிறார்கள்॥
78 மற்ற ஆச்ரமிகள், வேதார்த்தவ்யாக்யானத்தாலும்
அன்னதானத்தாலும் கிருஹஸ்தனால் காப்பாற்றப்
படுவதால் கிருஹஸ்தாச்ரமியே மேலானவன்॥
79 அழிவற்ற ஸ்வர்க்கஸுகத்தை விரும்புபவனும், இ
ந்த லோகத்தில் ஸ்திரீஸுகம் நல்ல போஜனங்க
ளை விரும்புபவனும் எவ்விதத்திலாவது கிரு
ஹஸ்தாச்ரமத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும்,
அந்த கிருஹஸ்தாச்ரமம் இந்திரிய நியமமில்லாத
வர்களால் அனுஷ்டிப்பது கஷ்டம்॥
80 ரிஷிகள் பித்ருக்கள் தேவர்கள், பிராணிகள், அ
திதிகள் இவர்கள் எல்லோரும் குடும்பிகளான கிரு
ஹஸ்தர்களிடமிருந்து ப்ரயோஜனத்தை எதிர்
பார்க்கிறார்கள், ஆகையால் அறிவுள்ளவன

கிருஹஸ்தன் அவர்களுக்கு வேண்டிய
காரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்॥
81— அத்யயனத்தால் ரிஷிகளையும், ஹோமங்களால்
தேவர்களையும், சிராத்தங்களால் பிதுருக்களை
யும், அன்னத்தால் மனுஷ்யர்களையும், பலி
யால் பூதங்களையும் பூஜிக்க வேண்டும்
82— பிதுருக்களின் திருப்திக்காக ஒவ்வொருநாளும் அன்
னத்தினாலாவது ஜலத்தினாலாவது மூலம் பால்
கிழங்கு பழங்களாலும் சிராத்தம் செய்ய வேண்டும்॥
83— பஞ்சமகாயக்ஞங்களுக்குட்பட்ட பித்ரு திருப்திக்
காக ஒரு பிராமணனையாவது போஜனம் செய்விக்க
வேண்டும், ஆனால் வைச்வதேவத்திற்காக இல்லை
84— ஸகல தேவதைகளையும் உத்தேசித்து செய்யும் கர்மா
ஆனபடியால் வைச்வதேவமென்பதாகும், ஆவஸத்
யம் என்ற அக்னியில் மேலே சொல்லப்போகும்
தேவதைகளைக் குறித்து விதிப்படி த்விஜன்
தினந்தோறும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்॥
85— அக்னி, ஸோமன், அக்னீஷோமர்கள், விச
86— வேதேவர்கள், தன்வந்திரி, குஹூ, அனுமதி,

ஹரஞாபதி. திரயோவா பகேதிஷ், அத நிவ்வாலிட்டகித்;
87 — இவ்விதம் தேவதைகளைக் குறித்து ஹோமம் செய்து
கிழக்கு தொடங்கி நின்று திசைகளைக் குறித்து
பலி போடவேண்டும், மருத்துக்களுக்கென்று வாசலி
(திவ) ஐம்; ஹோமேப்ய: என்று பாவத்திரும், வனஸ்பதிப்ய: என்று
88 ஷெல்லைக்குள்ளும், இ சனாபுத்ராயாய புஸ்னிக்கி
ஸ்வர்க்ரியை, என்றும், நிருதிக்கில் அவுதமையரா
திர்ரூபத்தக்கராய, என்றும், கிழக்குதிசைப்பக்கமே
89 — லாஸ் ப்ரஸ்பதயே என்றும் ஊட்டலேப்யோ தேவேப்ய:
90 — என்றும் ப்ருதிவீகாசத்திரும், திவா சரேப்ய: பூதேப்
91 — யோ ரிப்ய: பூதேப்ய: என்றும் மேல்முடுயல்லாவாத்த
தயே என்றும் பலிபோடவேண்டும், யக்ஞோபவீதா
தெற்கில் பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதா என்றும் போடவும்॥
92 — நாய்களுக்கும், பதிதர்களுக்கும், சண்டாளர்களுக்கும்,
பாபரோகிகளுக்கும், காக்கைகளுக்கும், புழுக்களுக்கு
93 — ம் மெதுவாக பூமியில் பலி போடவேண்டும். இவ்விதம் தர்
மபூர்வமான தினத்தோறும் அப்ரமணிகளுக்கும்
பூஜை செய்கிறவனை அவன்பாகாசமானத்திற்கு
ன் ஸ்வர்க்கலோகத்தை பரம்பரையாக அடைகிறான்॥

94— இவ்வாறு பலகார்யங்களைச் செய்துவிட்டு அதிதிக்கு
கொடுப்பது போஜனம் செய்விக்கவேண்டும்; வேறும்
பயத்திக்கும் [illegible] பண்ணு போடவேண்டும்
95— இருக்கிறதைப் போஜனம் செய்தால் உண்டா
னபலனே, கிருஹஸ்தன் பண்ணுபோகிறதால் அடை
96— கிறான்॥ ஆசனமாக போஜனம் செய்விக்க வேண்டா
மென்றும் வேதத்தில் [illegible] யாருடைய
ப்ராமணனுக்கு திக்கு) வாதிப்படி எதுவானாலும் மானமல்லது
நுவைத்து கொடுக்கவேண்டும்॥
97— வேதாத்யயனம் செய்தவனாய் அனுஷ்டானம்
இவைகளில்லாத ப்ராமணனுக்கு, பக்ஷிக்கும் தேவ
ர்களுக்கு இவைகளை [illegible] கொடுக்கிறதா
னம், அறியாமையால் செய்வது, சாம்பலில் செ
ய்த ஹோமம் போல வீண்; பலனைத் தராது॥
98— வேதத்யயனமில்லாதவனான ப்ராமணனை
க்காத்துக் கொடுக்கும் [illegible]
ராதவனாதிகள் [illegible] போஜனம் [illegible]
[illegible] இவைகளில் [illegible]
ஷம்॥

99 — வீட்டுக்கு வந்த அதிதிக்கு யதாசக்தி ஆஸனம்
ஜலம் அன்னம் இவைகளை முறைப்படி உபசரித்துக்
கொடுக்கவேண்டும்॥

100 — சிலோஞ்சமென்கிற ஏழ்மையான ஜீவனத்துடனும்
பஞ்சாக்னிகளில் ஹோமம் செய்துகொண்டிருந்த
போதிலும் வந்த அதிதிக்கு உபசாரம் செய்யாவிட்டா
ல் அதிதி உபசாரம் செய்யாதவனுடைய புண்ணியத்தை
யெல்லாம் கொண்டு போகிறான்॥

101 — வந்த அதிதிக்கு போஜனம் செய்விக்க சக்தியில்லா
விட்டாலும் உட்கார படுக்கப் பாய், இனிய வார்த்தை
(கள்) கால் அலம்ப ஜலம் ப்ரிய வசனம் இவைகள்
தார்மிகர்களுடைய க்ருஹத்தில் எக்கால
மும், அதிதிக்கு இல்லாமல் போகக்கூடாது (கொடுக்கவேண்டும்)

102 — ராத்திரி வீட்டில் ஒரு நாள் தங்கும்
பிராமணனுக்கு அதிதி என்று பெயர். அநித்தியமாக
அவன் அந்த வீட்டில் தங்குவதால் அவன் அதிதியென்று
சொல்லப்படுகிறது॥

103 — ஒரே கிராமத்தில் வசிப்பவனும்
பரிஹாஸங்களைச் செய்து கொண்டு போகிறவனும் பார்
யை அக்னியுடன் கூடவே தேவகாலத்தில் வந்தாலும் அவ

அதிதிகளைக்கவனிப்பவர்கள்॥

104 — அறிவில்லாத எந்த கிரஹஸ்தர்கள் பரான்னபோ
ஜனத்திற்கு ஆசைப்பட்டு கிராமங்களுக்கு யாத்ரை
செய்கிறார்களோ. அவர்கள் இறந்தபிறகு அன்ன
மிட்டவர்களுக்கு பசுவாக ஆவார்கள்॥

105 — ஸூர்யாஸ்தமனத்திற்கு பிறகு வைச்வதேவ
காலத்திலோ, அல்லது சாப்பாட்டு நேரமோ,
தன்னிடம் திரும்பிப் போகமுடியாமல் வந்த அதிதிக்
கிரஹஸ்தன் அவச்யம் போஜனம் செய்விக்க
வேண்டும். அதிதி போஜனம் செய்யாமல் கிருஹத்தில்

106 — வஸிக்கக்கூடாது॥ நல்ல நெய்யாயினும் இவைக
ளை அதிதி வேண்டாமென்று மறுத்தாலும் அதை
சாப்பிடக்கூடாது, அதிதி பூஜை தனம், புகழ், ஆ
யுள், ஸ்வர்க்கம் இவைகளைக் கொடுக்கும்॥

107 — ஆஸனம், கால் அலம்ப இடம், படுக்கை, விருப்பப்
பதில், உபசாரம், இவைகள், ஒரே ஸமயத்தில் ப
ல அதிதிகள் வந்தாலும் அவரவர்களுடைய யோக்
யதைக்குத் தகுந்தபடி செய்ய வேண்டியது.
ஒரேமாதிரியாகச் செய்யக்கூடாது॥

108— வைத்த தெய்வம் ஆனபடியாலே வேறொரு சத்திரத்தா
ல் அவனுக்கு திருமெய்ப்பும் சமையல் செய்ய அன்ன
மாகிக்க வேண்டும், திருப்பணியே தொண்டு
109— வையாதே பரமனைத் தன்னுடைய போகன
லாபத்திற்காக சில கோத்ரங்கள் (தன்னுடைய)
ச்சேர்வல்லக் கிடைத்து, தொண்டில் அவன்தான்
வாழ்த்து செய்து அன்னத்தை ச்சாப்பிட்டவன் என்று
110— பலர் புத்ரர்கள் கூறுகிறார்கள்॥ பரமனை
யடைகிறதற்கு திவ்ய ப்ரியன் தேவரானவர்களும்.
லோகத்துக்கு திகழும் தேவரானவர்கள் அழித்தபாத
111— மட்டார்கள்॥ க்ஷத்ரியர்கள் யாதவர் தொண்டில்
அதிதியாக வந்தால் பரமனை ஆராய்ந்து பட்டதும்
அவனுக்கு வைத்து கொண்டு போகம் செய்து பல
112— லாபம்॥ பரமனை திருப்பத்திற்கு நேர வைத்து
கொண்டு அதிதி முறையாக வந்தால் அவர்களுக்கு
தயவை தன்னிட்டு வைக்கிறார் ஆனால் பொது
113— நம் செய்கைக்கு॥ தன் கிருத்திக்கு பரிதி
புடைவந்தவர்கள் தேவரானவர்களுக்கு வந்தாத
திவ்ய போகம் அவர் செய்து பார்வைக்கொண்டு

போஜனம் அளிக்கவேண்டும்॥

114 — ⊕ புதிதாகக் கல்யாணமான பெண்கள், குமரிப் பெண், பெண்கள், கர்ப்பிணிகள், ரோகிகள், இவர்களுக்கு அதிதி போஜனத்திற்கு முன்பே ஸந்தேகமின்றிப் போஜனம் செய்விக்கலாம்॥

115 — இவர்களுக்கு முன்பு அதிதிக்குக் கொடுக்காமல் வேலைக்காரர்கள் வரையில் போஜனம் செய்வதைக் காலன் என்னறியாமையால் தான் இறந்தபின் தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ அவன் மரணத்திற்குப் பிறகு நாய் கழுகுகளால் தின்னப்படுவதை அறிவதில்லை॥

116 — பிராமண அதிதிகள், தன் ஞாதிகள், தன் வேலைக்காரர்கள் சாப்பிட்டபிறகு மீதியுள்ளதைத் தம்பதிகள் புசிக்கவேண்டும்॥

117 — தேவர்கள், ரிஷிக்கள், மனிதர்கள், பிதிருக்கள், கிருக தேவதைகள் இவர்களைப் பூஜித்து (பஞ்சமஹாயக்ஞம் அனுஷ்டித்து) தேவபூஜை செய்தபிறகு மீதியை கிருஹஸ்தன் சாப்பிடவேண்டும்॥

118 — ⊕ எவன் பஞ்சமஹாயக்ஞம் செய்யாமல் தனக்கு போஜனத்திற்காக பாகம் செய்து போஜனம் செய்கிறானோ அவன்

பாபத்தைப் போக்குபவனாக ஆகிறான். சாஸ்த்ரக்காரர்களால்
உபதேச போதனை பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால்॥

119 — க்ஷத்ரிய அரசன், வைச்யன், பாரதன் ஹனனம் செய்தவன்,
பாப்பாத்தீ, கோ, மாமனார், மாமா, இந்த ஐவரையும்
க்கும் அகால மரணத்திற்கு ஹேதுவானால் மூன்று பர்க்ருச்ரம்
120 — செய்ய வேண்டும்॥ ஆசார்யன், ராஜாவுக்கும் ஸ்த்ரீக்கும்
கும் அகால மரணத்திற்கு ஹேதுவானால் யாகசாலையில் வந்தால்
பட்டரும் ப்ராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும்॥
121 — ஸாயுஜ்ய கைவல்யம் செய்த அன்னத்தை பகதிரக்ஷ்
நியில்லாமல் பலிபோட வேண்டும்। அந்தவிதமே
வம் காலமாக இவைகளிலும் பாதிக்கப்படுகின்
றது॥
122 - அவ்வாறு பிராமணத்திரும் அமாவாஸ்யையன்று
பண்டாதிகளுக்கு கர்மாவைச் செய்து பாதி மாஸிக
123 - ஸ்ராத்த கர்மாவைச் செய்ய வேண்டும்॥ அந்தமாஸிக
ஸ்ராத்தம் அன்வாஹார்யம் எனப்படும்; அந்த
ஸ்ராத்தம் சாஸ்த்ரோக்த மார்க்கத்தால் சிரத்தையுட
124 — ன் செய்ய வேண்டும்॥ தேவ பராமணேஷு ப்ரயத்
னே அந்த ஸ்ராத்தத்தில் போஜனம் செய்விக்க

துக்கவர்க்கங்களும், சுகவர்க்கங்களும், எத்தனையோ
கள், எவ்வித போஜனம், அவைகளையெல்லாம்
125— சுருக்கினேன்॥ ஸ்ராத்தத்தில் விச்வேதேவஸ்தான
த்தில் இரண்டு பிராமணர்கள், பித்ருஸ்தானத்தில் மூன்
று பேர்கள், அல்லது விச்வேதேவஸ்தானத்தில் ஒரு
வர், பித்ருஸ்தானத்தில் ஒருவர் என்று போஜனம்
செய்விக்க வேண்டும், எவ்வளவு ஐச்வர்யவா
னாக இருந்தபோதிலும் இதைவிட ப்ராமணர்களை
வைத்து விஸ்தாரம் (அதிகமானவர்கள்) கூடாது॥
126— ஏனெனில், வஸ்திராதி உபசாரம், இடம், காலம்,
சுத்தி, யோக்யமான பிராமணலாபம், இந்த
ஐந்தையும் விஸ்தாரம் கெடுக்கிறது; ஆகையால், அதை
யால் விஸ்தாரம் கூடாது॥
127— இறந்த பிதா முதலானவர்களைக் குறித்து,
(அவர்களுடைய திருப்திக்காக;) செய்யப்படுவது
பித்ர்யம் என்று சொல்லப்படும்; அது ஸ்ம்ருதியில்
கூறப்பட்டுள்ளது, அதை அமாவாஸ்யை முதலா
ன காலங்களில் செய்ய வேண்டும், அவ்விதம் செ
ய்தால் நல்ல கீர்த்தி, புத்ர பௌத்ராதி ஸம்ருத்தி,

பலன்
தானதான்யாதி ஸம்பத்து கீர்த்திகளுக்கு கிடைக்கும் ||

128 — தேவர்கள், பிதுருக்கள் இவர்களைக் குறித்துச் செய்யும்
கர்மாக்களில், வேதாத்யயனம் ஸதாசாரம், நல்ல
குலம் இவைகளுடைய ப்ராமணனுக்கே போஜனாதி
ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும், இவ்வித யோக்யருக்
குக் கொடுப்பது அதிக பலனைக் கொடுக்கும் ||

129 — தேவ பித்ரு கார்யங்களில் மேற்கூறிய யோக்யமான
ஒருவனை போஜனம் செய்வித்தாலே போ
தும், அதிக பலன் கிடைக்கும்; மேற்கூறிய யோக்யதை
யில்லாத அநேகம் பேர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்தா
லும் பலனில்லை ||

130 — ச்ராத்த ப்ராமணவரணத்தில்
அவர் அத்யயன ஸதாசாரமுள்ளவரா நல்ல குலமா
என்று விசாரித்தறிய வேண்டும், அவ்வித ப்ராம
ணனைப் பார்த்து அவருக்குக் கொடுப்பது
அதிக பலன் கொடுப்பதால் அவர் அதிதியாகிறார் ||

131 — அத்யயனம் செய்யாத பத்து லக்ஷம் ப்ராமணர்
களுக்குச் செய்விக்கும் போஜன பலனை ஒருவே
தவித்தினுடைய போஜனம்; (பலனைக்) கொடுக்
கிறது ||

தர்க்கவாக்கியங்கள், திருஷ்டாந்தங்கள், எத்தனையோ
கள், எவ்வித பொருளை, அவைகளெல்லாம்
125— கூறுகின்றன॥ சிராத்தத்தில் விச்வேதேவஸ்தான
த்தில் இரண்டு பிராமணர்கள், பித்ருஸ்தானத்தில் மூன்
று பேர்கள், அல்லது விச்வேதேவஸ்தானத்தில் ஒரு
வர், பித்ருஸ்தானத்தில் ஒருவர் என்று போஜனம்
செய்விக்க வேண்டும், எவ்வளவு ஐச்வர்யவா
னாக இருந்தபோதிலும் இந்த பிராமணர்களை
[illegible] விஸ்தாரம் (அதிகமானவர்களை) கூடாது॥
126— ஏனெனில், வஸ்த்ராதி உபசாரம், இடம், காலம்,
சுத்தி, யோக்யமான பிராமணலாபம், இந்த
ஐந்தையும் விஸ்தாரம் கெடுத்துவிடும், ஆகை
யால் விஸ்தாரம் கூடாது॥
127— இறந்த பிதா முதலான முன்னோர்களைக்குறித்து,
(அவர்களுடைய திருப்திக்காக;) செய்யப்படுவது
பித்ர்யம் என்று சொல்லப்படும், அது ஸ்மிருதியில்
கூறப்பட்டுள்ளது, அதை அமாவாஸ்யை முதலா
ன காலங்களில் செய்ய வேண்டும், அவ்விதமே
ய்தால் [illegible] [illegible] ஸந்ததி,

பலன்
தனதான்யாதி ஸம்பத்து கீர்த்தி ஆயுள் கிடைக்கும் ||

128— தேவர்கள், பிதுருக்கள் இவர்களைக் குறித்துச் செய்யும் கர்மாக்களில், வேதாத்யயனம் ஸதாசாரம், நல்ல குலம் இவைகளுடைய ப்ராம்மணனுக்கே போஜனாதி களைச் செய்விக்க வேண்டும், இவ்விதம் யோக்யனுக் குக் கொடுப்பது அதிக பலனைக் கொடுக்கும் ||

129— தேவ பித்ரு கார்யங்களில் மேற் கூறிய யோக்யமான ஒவ்வொருவனை போஜனம் செய்வித்தாலே போ தும், அதிக பலன் கிடைக்கும்; மேற் கூறிய யோக்யதை யில்லாத அநேகம் பேர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்தா லும் பலனில்லை ||

130— தூரத்து ப்ராம்மணனாயினும் அவர் அத்யயன ஸதாசாரமுள்ளவரா நல்லவரா என்று விசாரித்தறிய வேண்டும், அவ்விதம் ப்ராம் மணனே ஸத்பாத்திரம்; அவனுக்குக் கொடுப்பது அதிக பலன் கொடுப்பதால் அவர் அதிதியாகிறார் ||

131— அத்யயனம் செய்யாத பத்து லக்ஷம் ப்ராம்மணர் களுக்குச் செய்விக்கும் போஜன பலனை ஒரு வே தவித்துடைய போஜனம் (பலனைக்) கொடுக் கிறது ||

132— வேதவித்தையுள்ளவர்களுக்கே ஹவ்யகவ்யங்
கள் (பித்ருக்களின்) கொடுக்கவேண்டும், அந்தவி
த்தையல்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால், ரத்தம்
தோய்ந்தகையை ரக்தத்தால் அலம்புதல் போல.
133— பலன் கிடைப்பு [illegible] // வேதவித்தையல்லாத ப்ரா
மணனுக்கு ஸ்ராத்தபோஜனம் செய்வித்த கர்த்
தா, மரணத்திற்குப்பின் யமலோகத்தில் மண்
ணீத்தத்தில் டேன் எத்தனை கபளம் அன்னம் போ
ஜனம் செய்தானோ அத்தனை காய்ந்த சூலங்
களை விழுங்க வேண்டியிருக்கும் //
134— ப்ராமணர்களில் சிலர் ஆத்மஞானிகள், சி
லர் தபஸ்விகள், சிலர் தபஸ் அத்யயனம் உள்ள
135— வர்கள், சிலர் யாகாதிகர்மநிஷ்டர்கள், // இவ்வித
நால்வர்களில், பித்ருக்களுத் தேசித்த போ
ஜனம் ஆத்மஞானிக்கே முக்கியமாய்
கொடுக்கவேண்டும், தேவர்களுத் தேசித்
த போஜனம் நால்வருக்கும் உரியதுபோல் கொ
டுக்கலாம் //

136— அநுவாதமுடையதா [illegible] த்யயனம் செய்ய

137— வைஸ்ய புத்ரன் அத்யயனம் செய்திருக்கிறான்,
புத்ரன் அத்யயனம் செய்யவில்லை பிதா அத்யய
னம் செய்திருக்கிறார், இவர்களில் பிதா அத்ய மேலானவர்
யனம் செய்து அத்யயனம் செய்யாத புத்ர
னே சிராத்த போஜனத்திற்கு மேல், அத்யயனம்
செய்த புத்ரனுக்கு அவன் படித்த வேதத்திற்காக
மரியாதை செய்ய வேண்டும்॥
138. சிராத்தத்தில் ஸ்நேகிதனை போஜனம் செய்வி
க்கக்கூடாது, ஸ்நேகிதனை பணத்தால் வெகுமா
னத்தில் திருப்தி செய்விக்கலாம், சிராத்தத்தில்
ஸ்நேகிதனும் விரோதியும் கூடாது॥
139— எவனுடைய சிராத்தாதிகளில் ஸ்நேகிதனை மு
ன்னிட்டதோ, அவனுடைய ஹவ்யகவ்யங்க
ள் பரலோகத்தில் பலன் கொடுக்காது॥
140— எவன் அறியாமையால் சிராத்த போஜன
ம் செய்வித்து எவனுடைய ஸ்நேகத்தை
ஸம்பாதிக்கிறானோ, அந்த பேயவா மனுஷ
141— க்கு ஸ்வர்க்கம் கிடையாது॥ நேர., திதி
முன்னிட்டுச் செய்யும் சிராத்தத்தில் கொடுக்க
கொடுக்கு

தக்ஷிணை கொடாது தக்ஷிணை பைசாசிகர் என
று மறு ஜென்மாவை அடைகிறார்கள், அத்த
க்ஷிணை இங்கேயே தான் பரலோகம் செல்லாது.
கிடைப்பது வேறுவீட்டுக்குச் செல்லாது போ
142— ல்॥ எவ்வாறும் உலக்ஷ்மியில்லாமைத் துவாதை
நோக்காதோ அவ்வாறு மேனைவதிகணிவ்வாறு
பராமணனுக்கு இராந்த போஜனம் செய்வித்து
வன்பலனையடையவடைடான் (கிளையாத
ச்ராத்தம் செய்தால், அவனுக்கு ஆயுள், புத்ர
ஜை, தனம், வித்யை, ஐஸ்வர்யம், மோக்ஷம்,
சுகம், ராஜ்யம், இவைகளெல்லாம் திருப்தியடை
ந்த பிதுருக்கள் கொடுக்கிறார்கள்) ஸாதிப்பு
143— வேதவாக்குக்கு தக்ஷிணை கொடுத்துச் செய்த
ச்ராத்தம் செய்தவனுக்கும் போக்தாவுக்கும்
இவ்வுலகிலும் மறு லகிலும் பலனை அளிக்கும்॥
144— வித்வானான பிராம்மணன் கிடைக்காவிடில்
குணவானான மித்ரனை ச்ராத்தத்தில் வரிக்கலாம்,
வித்வானுடைய ஸ்வ ஜோதிடனாய், வரோதியா
ன் ச்ராத்தத்தில் போஜனம் பரலோகத்திற்கு உதவா
து॥

145— ருக்வேதம் யஜுர் வேதம் ஸாமவேதம் இவைக
ளில் ஏதாவது ஒரு வேதம் ஸாங்கமாக அத்யயன
ம் செய்த ப்ராமணனை வரிப்பது நல்லது।

146— ஸ்ரோத்ரிய வேதங்களில் ஒருவர் எவனுடைய சி
ராத்தத்தில் உபசாரத்துடன் போஜனம் செய்வி
க்கப்படுகிறாரோ அந்த கர்த்தாவினுடைய பித்
ராதி ஏழு தலைமுறைவரை த்ருப்தியடை
வார்கள்॥

147— இதுவரை ஸ்ராத்த போஜனத்தில்
முக்யமாக சொல்லப்பட்டது, அதுவே யாவதால்
அடுத்தபடியாக ஸாதுக்கள் அநுகல்பத்தை
யைக் கூறுகிறேன்॥

148— மாமா, மாதாமஹர், மருமான், மாமனார், [illegible],
தௌஹித்ரன், மாப்பிள்ளை, பந்து அத்தான் மு
தலானவர்களை, ருத்விக், சிஷ்யன், இந்தப் பத்துப்
பேர்களை போஜனம் செய்விக்கலாம் ([illegible])।

149— தர்மத்தை அறிந்தவன் தெய்வ கார்யத்தில்
ப்ராமணனை பரீக்ஷிக்க வேண்டாம், பித்ரு கார்ய
த்தில் அதிகமாக பரீக்ஷை (யோக்யதையை) செய்ய
வேண்டும் ([illegible] பரீக்ஷை)॥

150— திருடன், பஞ்சமஹாபாதகங்களில் ஒன்
றைச் செய்தவன், நபும்ஸகன், நாஸ்திகன்,
இவர்களை தேவபித்ருகார்யங்களுக்குத்
தகாதவரா மனைவர்கள் என்று மனு கூறினார் ॥
151— வேதம் படிக்காத ப்ரம்மசாரி, சர்மரோகி,
சூதாட்டக்காரன், அதிகமான பேர்களுக்கு
வைதிக கார்யங்களைச் செய்து வைப்பவன் இவர்
கள் சிராத்த போஜனத்திற்கு தகாதவர்கள் ॥
152— வைத்யன், பணத்திற்காக தேவபூஜை தொழி
ல் செய்பவன், மாம்ஸம் விற்பவன், வ்யாபா
ரத்தால் ஜீவிப்பவன், இவர்கள் தேவபித்ரு
கார்யங்களுக்குத் தகாதவர்கள் ॥
153— ஒரு கிராமத்திற்கோ அரசனுக்கோ ஏவல் வே
லை செய்பவன், சொட்டை நகமுள்ளவன், கருத்
த பல்லுடையவன், குருவுக்கு விரோதமா
ன (நடத்தை) ஆசாரமுள்ளவன், அக்நிஹோத்ரம் செய்
யாதவன், வட்டியால் ஜீவிப்பவன், ॥
154— க்ஷயரோகமுள்ளவன், ஜீவனத்திற்காக பசு
ரக்ஷணம் செய்பவன், (ஆடு மாடுகள்)
மேய்ப்பவன்

ப்ரிவேத்தா, பரிவித்தி, வைசுதேவம் செய்யா
தவன், பராமன்ன, வேத, தேவதை மொழிபவன், ஸ
155 — ஸோமபானத்தை நிந்திப்பவன், தீர்த்தமை
செய்து நிந்திப்பவன், ப்ரதிக்ஷணம் செய்து பலம்
மசலி, யதிகள், பதிவ்ரதாக ஸ்த்ரீகளை வ
பலாத்காரம் செய்து கொண்டவன், விவாஹமான
ஸ்திரீயை பலாத்காரம் செய்து பார்த்தவன், தேவ
தோஷமொழிபவன், பத்தியான ஸூர்யநமஸ்கா
156 — கத்தில் வைத்திருப்பவன், பணத்தை வாங்கிக்கொ
ண்டு வேதம் போதிப்பவன், பணம் பெற்று வேத
ம் படித்தவன், வியாகரணத்தில் சாஸ்திரத்தில்
சூத்ரனிடமிருந்து படித்தவன் சூத்ரனுக்கு உப
தேசித்தவன், கடுமையாகப் பேசுபவன், கோட
157 — ள் கோளன், காரணமில்லாமல் மாதா
பிதா குரு இவர்களுக்கு சிச்ருஷை செய்யாதவ
ன், மஹாபாதகம் செய்து பதிதர்களோடு
அத்யயனம் விவாஹம் போன்ற ஸம்
158 — பந்தம் செய்பவன், வீட்டுக்கு தீ வைப்பவன்
விஷம் கொடுப்பவன், கொள்ளையடிப்

அன்னத்தைப் புசிப்பவன், கிளைகளுடைய
வும், (பார்த்தா ஜீவாக்கும் யோகேசுவரருக்குப்
பாரத்திவன் என்டன், பார்த்தா இறந்து யோகேசுவ
ரனுக்குப் பொறுத்தவன் கோணகன்) । வேதமலனை
வாழ்பவன், தேவனியைப் பெறுப்பயாதனை செய்
பவன், ஸ்துதி பாடுபவன், எண்ணெயாட்டு
159- பவன், பொய்ஸாக்ஷி பேசுபவன், ।। மாதாவோடு
வைராக்கியமாகவோ சாஸ்திரவிரூபமாகவோ
விவாதம் செய்பவன், தனக்கு கொடுக்கப்பட
உன சூதாட்டம் செய்பவன், மதுபானம் செய்
பவன், கெட்டவோக்கி, பாபியே।। என்று ஸத்
தேவத்திற்கு கெடானவன், வைணிவேதத்திற்
க்கு தர்ப்பணம் செய்பவன், தலவஸ்துக்களை வாங்
160- பவன், ।। வில் அம்புகளைச் செய்பவன், மேத்த
வர்கல்யாணமாகாமலிருக்க இளையவனுக்
கல்யாணம் செய்து கொண்டவன், மித்ர
னுக்கு துரோகம் செய்பவன், சூதாட்டம் நட
த்துபவன், புத்ரனிடம் வேதம்படித்தவன், ।।
161- காதினைவலியப் உன்னவன், கொட்டைமில்ரோ

குஷ்டமுள்ளவன், வெண் குஷ்டமுள்ளவன், கோள்
சொல்பவன், புத்தியில்லாதவன் (பைத்தியம்) குரு
162- டன், வேதத்தை நிந்திப்பவன், ॥ யானை, பசு, குதி
ரை, ஒட்டகம் இவைகளைப் பழக்கிப் பழக்குபவன்,
ஜ்யோதிஷத்தால் சொல்லி ஜீவிப்பவன், கூண்டில
டைத்து பக்ஷி வளர்ப்பவன், யுத்தத்திற்காக ஆ
163- யுதப் பயிற்சி செய்விப்பவன், ॥ நதி பிரவாஹத்
தை அணைகட்டி வேறு இடத்திற்கு ஜலத்தைக்
கொண்டு செல்பவன், ஜலத்தைத் தேக்கி வைப்
பவன், வாஸ்து சாஸ்திரத்தை (வீடுகட்டுமு
றை) ஜீவனத்திற்காக கற்பிப்பவன், தூதன்,
பணத்திற்காக மரம் நடுகிறவன், ॥
164- விளையாட்டிற்காக நாய் வளர்ப்பவன், கழு
கு வியாபாரம் செய்பவன், கன்னிகையை
க் கெடுப்பவன், ஸதா பிராணிஹிம்சை செய்
பவன், சூத்திரனை அண்டிப் பிழைப்பவன், கணதே
வதைகளைக் குறித்து யாகம் செய்விப்பவன், ॥
165- ஆசாரமில்லாதவன், தர்மகார்யங்களில் உத்ஸா
ஸாஹமில்லாதவன், நிரந்தரம் யாசகம்

ஹவ்யம் - தேவர்களுக்கு கொடுக்கும் அன்னம் -
கவ்யம் - பிதிருக்களுக்கு கொடுக்கும் அன்னம்

செய்து பாணைத் தன் புசிக்குபவன், ப்ராமண
னாயினும் வியாபாரம் செய்து பிழைப்பவன், வி
யாதியால் கால் வீங்கியவன் (மந்துக்கால்), ந
ல்லோர்களுடைய நிந்தைக்கு பாத்திர
166 — மானவன், ॥ ஆடு எருமைகளை வைத்
து ஜீவிப்பவன், விவாஹமான பெண்ணை விவா
ஹம் செய்துகொண்டவன், பணத்திற்காக பி
167 — ணம் சுமப்பவன், ॥ இதுவரை கூறப்பட்ட, பா
பாசாரமுள்ளவர்களும், பங்க்தி போஜனத்தி
ற்கு யோக்யதையில்லாதவர்களுமான
கெட்ட ப்ராமணர்களை, சாஸ்திரமறி
ந்த ப்ராமண ஸ்ரேஷ்டன் தேவபிதிர்கர்
மாக்களில் விலக்க வேண்டும் ॥
168 — வேதாத்யயனம் செய்யாத ப்ராமணன் புல்லி
லெரிந்த அக்கினியைப்போல, அவனுக்கு ஹவ்யக
வ்யங்கள் கொடுக்கக்கூடாது, கொடுத்தா
ல் சாம்பலில் செய்த ஹோமம் போல் நிஷ்ப
லம் ॥
169 — பங்க்தி போஜனத்திற்குத் தகாதவர்களுக்கு

ஹவ்ய கவ்யங்கள் கொடுத்தவனுக்கு என்ன
பலன் என்பதை முழுமையாகக் கூறுகிறேன் ॥

170 — வேதவ்ரதஸ்நானம் செய்யாதவர்கள், பரிவேத்தா முதலானவர்கள், மற்றும் பங்க்தி பொருணத்திரு க்குத் தகாதவர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஹவ்யகவ் யங்களை (இவ்வுலகம்) ரக்ஷஸர்கள் சாப்பிடுகிறா ர்கள் (பலனொன்றுமில்லை) ॥

171 — தனக்கு மூத்த ஸஹோதரன் விவாஹம் செய்துகொ ள்ளாமலும், அக்னிஹோத்ரம் ஆரம்பம் செய்துகொள்ளாமலும் இருக்க எவன் விவாஹமும் அக்னிஹோத்ரம் செய்துகொள்கிறானோ அவ ன் பரிவேத்தா, மூத்தவன் பரிவித்தி என்று அறியவும் ॥

172 — பரிவித்தி, பரிவேத்தா, கன்னிகை, கன்னிகை யின் பிதா, செய்துவைக்கும் புரோஹிதர், ஐவர்க ளும் நரகத்தையடைவார்கள் ॥

173 — புத்ரனில்லாமல் மரணமடைந்த ப்ராதாவினுடை ய பத்நியிடம் புத்ரோத்பத்திக்கான நியோக மு றைதவறி இப்படி நடக்கிறானோ அவன் திதிஷு

பதினனப்படுவான், அவனும் சிராத்தயோக்

174— யனில்லை॥ பர்த்தா ஜீவிக்கும்பொழுது ஜாரனு
க்குப் பிறந்தவன் குண்டன், பர்த்தா இறந்தபி
றகு ஜாரனுக்குப் பிறந்தவன் கோளகன் எனப்படு॥

175— மேற்கூறிய குண்ட கோளகர்களானவர்கள்
பிறரால் தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஹவ்ய
கவ்யங்களை இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்
திலும் உதவாமல் நாசம் செய்கிறார்கள்॥

176— சிராத்தாதிகளில் வைதிகர்களுக்குப் போ
ஜனம் செய்விக்கும்பொழுது, திருடர் முதலா
னபங்க்தி போஜனத்திற்குத் தகாதவர்க
ள் வந்து எத்தனை பேருக்கு அவர்கள் பா
ர்க்கிறார்களோ அத்தனை பேருக்குக் கொ
டுத்த அன்னதானபலன் எஜமானனுக்குக் கி
டையாது (நிஷ்பலம்॥ அவர் பார்க்கக்கூடாது)

177— குருடன் அன்னதானம் செய்யும்பொழுது,
பங்க்தியாக உட்கார்ந்திருந்தால் தொ
ண்ணூறு பேருக்கு அன்னதானம் செய்த பலனை
யும், கண் ஒன்றில்லாதவன் அறு

பதுமே பருக்குச் செய்த அன்னதானபலனையும், வெளி
இச்சிமிராவன்நாது, சூரிய ரோகி ஆயமைச் செய்து
தாதாவனன் அன்னதானபலனை நாசம் செய்கிறான்॥

178— சூத்திரனுக்கு வைதிககார்யம் செய்து வைக்கும் ப்ராம
ஹ்மணன் சிராத்தாதிபங்க்தியில் தள்ளத்தக்கவன். அவனுக்கு
தானாயுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சிராத்தபலன் கிடை
யாது। (ஆத்வயானுகனபங்க்திபோஜன அர்ஹதன்)

179— சவமாகத்தான ப்ராம்மணனும் கூட சூத்ர யாகனி
டம் தனதேவதாபத்தாப் (தக்ஷை) ப்ரதிக்ரஹம் செய்தால்
(தானம் வாங்கினால்) அக்கினியில் வேகாதபக்கா மண்
பாண்டம் போல் சீக்கிரம் அழிந்துபோவான்॥

180— சோமலதை (கொடி) விற்பவனுக்கு சிராத்தத்தில்
அன்னதானம் செய்தவன், மலத்தை சாப்பிடும் ப்ராணி
யாக மறுஜன்மத்தில் பிறப்பான், வைத்யனுக்குக் கொடு
த்த தானத்தால் (சீழ்) சலம் பருகும் ப்ராணியாக பிறப்பான்,
கனத்திற்க்கொண்ட தேவபூஜை செய்பவன், வட்டி வாங்
கிறவர்களுக்கு தானபலனில்லை॥

181— வியாபாரிக்குச் செய்த சிராத்த போஜனம் இவ்வு
லகிலும் பரலோகத்திலும் பலனளிக்காது,

புனர்ஜன்மத்துக்கு, சாம்பலில் செய்த ஹோம
182 - ம் போலேயன்றோ இவையாகில் || மேற்படி பங்க்தி போஜ
ன யோக்யதையில்லாதவர்களுக்கு தானம்
செய்த அன்னம் மறுஜன்மத்தில் ப்ரேத புக்தி
கொடிய ப்ரேதர்க்கும் மாம்ஸம் அஸ்திகளைக் கா
ரியமாக ஆகும் என்று பராசர ஸ்ம்ருதியில் கூ
றுகிறார்கள் ||
183 - பங்க்தி போஜன யோக்யதையில்லாத இடை
ன் மேலானவர்களால் (ஏ பங்க்தியில் இருந்து)
தெரிக்கப்பட்ட அந்த பங்க்தியை விட்டு ப்ர
ரிக்ஷித்தம் செய்யும் ஹோம மந்த்ரங்களாக
கூறுகிறான் / மே ஜகா—
184 - ப்ராஹ்மண வேதம் படித்தவர்கள், அத்துடன் ஸ்வ
ர்க்கம் படித்து பரிவசனம் செய்பவர்கள், பங்க்
தியில் வேறு யோக்யதை கல்பங்கள் பரிபவர்
185 கள், || த்ரிணாசிகேத வேதபாகம் அத்யயனம்
பண்ணியவன், த்ரிமதுசாக்யங்களை உ
ணர்ந்தவன், த்ரிஸுபர்ணம் என்ற வேதபாகம்
படித்தவன், வேதாங்கங்கள் ஆறையும்

வியாக்யானம் செய்பவன், ப்ராம்மவாக்யத்தில்
பாரங்கதன், ஜ்யேஷ்டஸாமகானம் செய்தவன்,
186— வேதார்த்தங்களின் அர்த்தமறிந்தவர், வேதார்த்த
ப்ரவசனம் செய்பவன், ப்ரம்மசாரி, ஆயிரங்கோ
தானம் செய்தவன், நூறுவயதானவன், இவர்கள்
ஸ்ரோத்திரிய ப்ராமணர்கள் பங்க்தியை சுத்தம் செய்
பவர்கள்॥
187— சிராத்தத்தினத்திற்கு முதல்நாளோ, அன்றோ, மேற்
சொல்லியபடி, மூன்றுக்குக்குறையாமல் ப்ராமணோத்தமர்க்
கு உபசாரம் செய்துவிக்க வேண்டும்॥
188— சிராத்தத்திற்கு நிமந்திரணத்திற்கு வரிக்கப்பட்ட ப்ராமண
னும், கர்த்தாவும் ப்ரம்மசர்யாதி நியமத்துடனிருக்
கவேண்டும், அத்யயனம் செய்யக்கூடாது॥
189— நிமந்திரணத்திற்கு வரிக்கப்பட்ட ப்ராமணர்களை, அ
ந்த பித்ருக்கள், ப்ராணவாயுவைப்போல் வெளியாய்
தோன்றும்படி அவர்களுடன் கூடப் பொருந்திச் செல்லு
கிறார்கள் உட்கார்ந்தால் கூட உட்காருகிறார்கள்॥
190— சிராத்தத்தில் ஒப்புக்கொண்டு வரிக்கப்பட்ட ப்ராமணன்
ஏதாவது காரணத்தால் போஜனம் செய்யாவிட்டால்

அந்த பயத்தால் அவன் பன்றியாக பிறப்பா
191— ன்|| ஶ்ராத்தத்தில் வரிக்கப்பட்டவன் சூத்ராஸ்தி
ரீ ஸம்போகம் (ஸ்திரீ ஸம்போகம் பொதுவாக) செய்தால்
ஶ்ராத்தகர்த்தாவின் பாபம் முழுவதையும் பெறு
192— வான்|| பிதிருதேவதைகள், கோபமில்லாத
வர்கள், உள்ளும் புறமும் சுத்தமானவர்கள்,
எப்பொழுதும் பிரம்மசர்யம் அனுஷ்டிப்பவர்
கள், சண்டையிடாதவர்கள், தயையுள்ளவர்,
எட்டு குணங்கள் உள்ளவர்கள் அனாதி தேவதை
மேன்மையானவர்கள் பிதுர்க்கள்||
193— இந்த பிதுருக்கள் எல்லோரும் எதிலிருந்து உ
ண்டானார்கள், எந்த பிதுருக்கள் எந்தவர்ணத்
தாரால் எந்தவாதத்தால் பூஜிக்கத்தக்கவர்களோ
என்பதைக் கேட்க கூறுகிறேன்||
194— ப்ரம்மதேவரான ஸ்வாயம்புவ மனுவு
டைய புத்ரர்கள் மரீசி முதலானவர்கள், அ
வர்களுடைய புத்ரர்கள் பிதுர்கணங்கள் என்று
கூறுகிறார்கள்||
195— விராட்புருஷன் புத்ரர்கள், ஸோமஸதர்கள்,

ஸௌம்யர்களின் பிதிக்கள், அக்நிஷ்வாத்தர்கள்

196 — என்று மரீசிபுத்ரர்கள் தேவ பிதிக்கள்॥ பர்ஹிஷத்
களென்ற அத்ரிபுத்ரர்கள், தேவர்கள் அசுரர்கள்
யக்ஷர்கள், கந்தர்வர்கள், உரகர்கள், ராக்ஷஸர்கள்,
ஸுபர்ணர்கள், கின்னரர்கள், இவர்களுக்கு பிதுக்கள்

197 — பிராமணர்களுக்கு ஸோமபர்கள், க்ஷத்ரியர்களுக்
கு ஹவிர்புஜர்கள், வைசியர்களுக்கு ஆஜ்யபர்கள்,
சூத்ரர்களுக்கு ஸுகாலிநர்கள், என்றுமேற்

198 — படி பிதிருக்கள்॥ ஸோமபர்கள் கவியின் புத்ர
ர்கள், அங்கிரஸின் புத்ரர்கள் ஹவிஷ்மான்கள்,
ஆஜ்யபர்கள் புலஸ்தியபுத்ரர்கள், வசிஷ்டரி
ன் புத்ரர்கள் ஸுகாலிகர்கள்॥

199 — அக்நிதக்தர்கள், அநக்நிதக்தர்கள், காவ்யர்கள்,
[பர்ஹிஷத்கள்]
பர்ஹிஷதர்கள், அக்நிஷ்வாத்தர்கள், ஸௌம்யர்கள்,
இவர்களெல்லாம் பிராமணர்களின் பிதிருக்களாக

200 — வேயும்॥ இங்கு கூறிய பிதிருகணங்களுடைய புத்
ர பௌத்ராதிகள் இவ்வுலகில் அனந்தமானவை॥

201 — ரிஷிகளிடமிருந்து பிதிருக்களும், பிதிருக்களிடமிரு
ந்து தேவர்கள் மனிதர்களும், தேவர்களிடமிருந்து

ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபேண ஸ்தீயமானோ யாத்ரு //

202 — திர்யக் பதி ரக்ஷகர் தேசித்து வொள்ளிப்பாத
திரவ்ய அல்லது வொள்ளிகளைத் தர்ம சாஸ்த்ரம் சொ
லைகளால் கொண்டுபோய் ஜலத்தை மேய்ந்து
ம் கொண்டுதரும் அருமையான சக்தியைக்
203 — கொடுக்கும் // தர்மத்திற்கு தேவகார்யத்
தைக்காட்டிலும் பித்ருகார்யம் அவசியமாக
~~ச் செய்ய~~ வேண்டும் / தன்னில் தெய்வகார்
யம் பித்ருகார்யத்திற்கு அங்கமாய்ப் பண்ணப்பட்டு
பித்ருகார்யத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறது //
204 — பித்ருக்களுக்கு ப்ரதானமாக நித்யம் ச்ராத்
தே தேவவரணம் செய்ய வேண்டும், ப்ரத்யக
ஷிச் வேதேவவரணமில்லாமல் செய்கிற ச்ரா
த்தத்தை ராக்ஷஸர்கள் அபஹரிப்பார்கள் //
205 — ச்ராத்தத்தில் விச்வேதேவர்களுக்கு ஸ்தால
வரணம் செய்து கண்டிப்பாய் ராஜவரண
ம் செய்ய வேண்டும், அவைப்பத்திரம் ~~கனை~~
களையும் பித்ருக்களுக்கு ஏற்படாது, அப்படி
ச் செய்தால் ச்ராத்த கர்த்தா வம்சத்துடன் அழிவான் //

206— சுத்தமானதும் ஏகாந்தமானதும் தெற்கே பள்ளம்
தணிந்ததும் உள்ள இடத்தை கோமயத்தால் சுத்தம் செ
207— ய்ய வேண்டும்॥ ஸ்வபாவமாக சுத்தமானவைப்
ப்ரதேசங்களிலும், நதிதீரங்களிலும், நிர்ஜனதேசங்
களிலும் செய்யப்பட்ட சிராத்தத்தினால்
பித்ருக்கள் திருப்தியடைகிறார்கள்॥
208— நன்கு ஸ்நானம் ஆசமனம் செய்த அந்த ப்ராமணர்
களை, தர்ப்பை பரப்பிய ஆஸனத்தில் தனித்தனி
யாக உட்காரச் செய்யவும்॥ [illegible]
209— அந்த ப்ராமணர்களை நல்ல வாஸனையுள்ள சந்
தனம் புஷ்பங்களால் பூஜிக்கவும். தேவஸம்பந்த
வே தேவர்களை முதலில் பூஜிக்கவேண்டும்॥
210— அந்த ப்ராமணர்களுக்கு பவித்ரத்துடன் அர்க்யம்
கொடுத்து அவர்களிடம் அநுமதி கேட்டுக்கொண்டு ஹோமம்
211— செய்யவும்॥ அக்னி ஸோம யமன் இவர்களுக்கு ஹோ
ஹோமம் செய்து பிறகு பித்ருக்களை திருப்தி செய்யவே
212— ண்டும்॥ ஔபாஸனாக்னி இல்லாவிடில் ப்ராம
ணனுடைய கையிலேயே ஹோமம் செய்யவேண்
டும், அக்னியே ப்ராமணன் என்று வேதம் அறிந்த

பிராமணர்களால் சொல்லப்படுகிறது॥

213-கிருத சாதகப் பிராமணர்களே, கோபமில்லாதவர்
கள், பரலென்ன வேலைகளைக் கவர்கள், பரம்பரை
யாகவே இயவர்கள், லோக க்ஷேமத்திற்காக
பாராயணம் செய்பவர்கள் என்று மனு முத
லானவர்கள் கூறுகிறார்கள்॥

214—
6-217 புண்ணிய இடம் போட்டுக் கொண்டு அக்கினி
யால் ஹோமம் செய்து, பூமியைத் தொளையாமல்
மேல் தீ வைத்து அதையும், ஹோமம் செ
ய்த பின் மாணவர்கள் பால் வோர்ப்பூரண
டங்கள் பழுத்தவைகளைக் கொண்டும்,
பருத்தி குயவகத் தீர்த்தில் வேர் மற்றவகை
பழங்களும் தொளையாமல் வேலை கட்டு
ம், கையில் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அ
ன்னத்தை தொளையாமல் துடைக்கவும்;
வடக்கிலே கொண்டு வந்து போட்டு
க்கொண்டு ஹோமம் செய்யவும், வேண்
டியவைகளைச் செய்யவும், ஆகுதி
களைக் கொடுக்கவும் கொள்ளவும் ஆகும்।

218— பட்டத்தின் மேல் பட்டமே போகபாக்கியம் [illegible]
ல-123— [illegible] பட்டத்தின் ஸம்பத்தில் பட்டமும், பட்டாபிஷே-
கம் பார்க்கவும், [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
'ப்ரதாபவதீ' என்று சொல்லிக் கொடுக்கவும். ||
224— பெருமாள் [illegible]
ல-228— [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பாத்திரத்துடன் பூமியிலேயே வைக்கவேண்டு
ம். பலனை குலாசாரின் மேல்வைக்கக்கூடாது,
பலவிதமான பக்ஷ்ய போஜ்யங்களிருந்தாலு
ம் கள் சாதித்தபட்ட அன்னமானவைகளை
னதும் மேலியான கைகளைக் கைவல்லாம்
பாதமான மீபம் சொல்லப்பத்து
னமாகவே துபாக அனைத்தையும்
வைவையச் சொல்லி பரிமாறவும். ||

229 — போஜனகாலத்தில் கண்ணீர் விடக்கூடாது;
to 232 கோபிக்கக்கூடாது, பொய் சொல்லக்கூடாது,
காலால் பாத்திரத்தைத் தொடக்கூடாது, பட்டேசி
யசைக்கக்கூடாது, கண்ணீர்விட்டால் பிராம்மணர்
அன்னம் ப்ரேதங்களையும், கோபம், சத்
ருக்களையும் சேரும், பொய், நாய்க
ளை, பாதத்தால் பரிசம் ராக்ஷஸர்களை, அசைத்தல்
பாபிகளையும் அடையச் செய்யும் || ப்ராம்மண
ர்களுக்குப் பிரியமானதை பொறுமையுடன்
கொடுக்கவும், பரமாத்மாவுடைய கதைகளை
வேதம், தர்மசாஸ்திரம், வேதாந்தம்

[illegible]

233— [illegible]

234— [illegible]

235— [illegible]

236— [illegible]

237— [illegible]

135 34

இங்கு கூறப்பட்ட [illegible] பொதுவாகி, [illegible]

238 — தனியாயிருந்தவனை போஷித்துக்கொள்ளும்
தெய்வீகமாகவும் [illegible]
பொருளை [illegible]

239 — கள்ளச் செவிடம் // [illegible]
கோழி [illegible]
இவர்கள் [illegible]

240 — [illegible] // இவர்கள், [illegible]
[illegible]
பொருளை [illegible]
[illegible] //

241 — பன்றி கொல்வதாயும் கோழி இருக்கையான்
காற்றிலும் நாய்பாலையாயும், சுற்றி
ன் திரட்டாலும் [illegible] //

242 — தொன்டு பொட்டைக்காரனன், எருமை
மாடுடைய சுத்தவேலைக்காரன் [illegible]
யாரா [illegible] வன், இவர்கள் [illegible]
திம் செய்யுமிடத்தில் இருக்கக்கூடாது //

243 — இராத்திரிகாலத்தில் [illegible]
நிவேத்யமாயிவைகளுக்கு [illegible]

ன அருமையிலொன்று பொருளைச் செய்யக்கடவன்॥

244— அன்னம் உபவாசத்திற்காதல்லாவர்ஜனையும் பெ
ருக்கெடுத்து பருகப்பட்ட பாத்திரங்களின் மிஞ்சி
தர்ப்பத்தின்மேல் வைக்கப்பட்டு பூமியால் போடப்பட்ட

245— டும்॥ ஸம்ஸ்காரயோக்யமில்லாதபாலர்
கள் தோஷமில்லாமல் தியாகம் செய்யப்பட்ட ஸ்திரீ
ள் இவர்களுக்குக் கிரஹிக்கிறானவை॥

246— பூமியிற் சிந்தப்பட்ட பாகமெல்லாம் பிதிர்
சேஷம் வஞ்சகமில்லாத தாஸவர்க்கத்திற்கு

247— என்று கூறுகிறார்கள்॥ ஸபிண்டீகரணத்திற்கு
முன் செய்யும் மாசிகாதி சிராத்தங்களில் ஒரு
பிராமணனை ஏகபிண்டம் தெய்வமில்லாமல்॥

248— ஸபிண்டீகரணமான பிறகு வேதோக்த விதியுடன்
செய்யும் சிராத்தத்தில் தர்ச சிராத்த முறைப்
படி செய்ய வேண்டும்॥

249— சிராத்தம் புசித்தபின் உச்சிஷ்டத்தை சூத்திரனுக்
குக் கொடுப்பவன் காலசூத்திரமென்ற நரகத்தில்

250— தலைகீழாக விழுவான்॥ சிராத்தம் போஜனம் செய்த
வன் அன்று ஸ்திரீஸம்போகம் செய்தால் அவனுடைய

யதிகேக்கள் அவருடைய மனத்தில் ஒழுகுமே

251— அஹோர்சவார்கள் யராமனர்கள் திருத்திய
னைபுர்தஸ்காரர என்று சொல்லி (திருத்திகேட்டு)
"ஸ்வஸ்திதம்" என்று சொல்லி யாக செகமனம்செ
ய்வாதும் "பேர: ஸ்ரீமயதாம" கொடுப்படி செய்வ

252— ராம் என்றுச்சு வேண்டும் யாக யராமனர்
கள் கொள்ளத்தக்கவாடம் "ஸ்வாதாரஸ்து" எ
ன்று சொல்ல வேண்டும்; கொத்துப்பரப்பனம்
தேவானபதிசொர்யர்களில் ஸ்வஸ்தாசுஸ்தும்
யதிகேக்களுக்கு உயர்ந்த யராமர்த்தினை

253— யாக ஸ்ரீராமனர்களிடம் அன்னசேஷத்
தை என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு
அவர்கள் சொன்னபடி செய்ய வேண்டும்

254— யதிசொவாக்கத்தில் "ஸ்வஸ்திதம்" என்றும், ஸ
ம்ருத்திவாக்கில் "ஸங்கேதம்" நாற்கு சொத்தில்
"ஸம்பன்னம்" தெய்வ சொத்தில் "ஸ்ருதம்"
என்றும் சொல்ல வேண்டும்

255— அபராண்ணேவாம், தர்ப்பைகள், ஸ்வஸ்திகத்தி,
என், தாநாரணமாக பொருள ஸம்ஸ்காரம்,

யோக்யமான ப்ராமணர்கள், இவைகள் சிரா
த்தத்தில் ப்ரதானமானவைகள்॥
256 — தர்ப்பைகள், மந்திரங்கள், முற்பகல், ஹோமத்திரவிய
ங்கள், முன் சொன்ன பொருள்கள் தெய்வ கார்யங்
களில் சம்பத்தாக இருக்கவேண்டும்॥
257 — காட்டு நெல், பால், சோமலதைரஸம், நாற்றமில்
லாத மாம்ஸம், கல்லுப்பு இவைகள் ஸ்வபாவமாக ஹவி
ஸ் எனப்படும்॥
258 — இவ்வித ப்ராமணர்களை உத்வாஸனம் செய்து
மனம் ஒன்றி, பேசாமல், சுத்தனாக, தெற்கு திசை
யைப் பார்த்துக் கொண்டு, மேல் கூறப்போகும் வர
ங்களை பிதுருக்களிடம் ப்ரார்த்திக்கவேண்டும்॥
259 — எங்களுடைய குலத்தில் தானம் செய்பவர்கள் அபி
வ்ருத்தியடையவேண்டும்; வேதங்கள் வே
தோக்த கர்மாக்கள் வளர்ச்சியடைய வேண்டும்;
புத்ர பௌத்ராதி ஸந்ததிகள் விருத்தியடைய வேண்டும்;
வேதார்த்தத்தில் சிரத்தை குறையக்கூடாது, தானம்
செய்ய அதிகமாக த்ரவ்யம் கிடைக்கட்டும்॥
260 — பிண்டப்ரதானம் செய்து அந்தப் பிண்டங்களை

பசுவர்க்கோ பராமணருக்கோ, அடுக்கோ
கொடுக்கலாம், அல்லது அக்கினிஹோத்ரத்திலே
261— போட போடலாம்॥ இவர் பண்டபரதானத்தை
பொய்யாக் கள்ளோத்துடனாவடனே செய்ய
கிறார்கள், இவர் பண்டுகளை (கொள்ளைமுதலான)
பலவிதருக்கும் கொடுக்கிறார்கள் இவர் அக்கினியோ
ஹுவத்தியோடு போடுகிறார்கள்॥
262— ⊕ பதிவாரணத்தையும் தர்மபத்தியும் இராத்திரியோ
டல் இறந்தாலும் உன் ஈவன் புத்திராலயும் பாலும்
மத்யமபண்டத்தை (பதாமரு) மற்றும்பல்
263— நிசலப்பட வேண்டும்॥ அதனை தீர்க்காயுள்
கீர்த்தி, பில்வ புத்தி (மேதை) தனம், ஸந்ததி,
இவைகளோடு கூடியவனாய்ச் சகலமான ஆத்மா
சுபுத்திரனைப் பெறுவான்॥
264- பெண்கள் சுத்த மனைச் சுலபமாக
செய்து, உபசாரத்துடன் க்ஷத்ரியருக்கும், தா
பானைச் சேர்த்தவர்களுக்கும் பொறுமைய
265— ஸ்வாக்க வேண்டும்॥ பதராமணர்களைய றுப்
பயபாரு அவர்கள் சமர்ப்பட்டதற்கு அதிதும்

மாம்ஸ சிராத்தம் யுகாந்தரவாயம்
கலியுகத்தில் கூடாது

செய்ய வேண்டும்,, சிராத்தம் முடிந்தபிறகு
வைச்வதேவம் அதிதிபூஜை முதலியன செய்ய வேண்டும்॥
266 எந்த ஹவிஸ்ஸை (விதிப்படி) பிதிர்க்களுக்குக் கொடுத்தால், அவர்
களுக்கு அளவில்லாத வெகுகால திருப்தி ஏற்படுமோ
அதைக் கூறுகிறேன்॥
267— திலம், தான்யம், யவை, உளுந்து, ஜலம், கிழங்கு,
பழம், இவைகளை விதிப்படி சிரத்தையுடன் பிதிர்க்களு
க்குக் கொடுத்தால் மனுஷ்ய பிதிர்க்கள் ஒருமாதம் திரு
268— ப்தியடைகிறார்கள்॥ மத்ஸ்ய மாம்ஸத்தால் இரண்
to-271 டுமாதம், மான்மாம்ஸத்தால் மூன்றுமாதம், ~~வெள்~~
செம்மறி ஆட்டின் மாம்ஸத்தால் நான்குமாதம், பக்ஷிமாம்ஸ
த்தால் ஐந்துமாதம், வெள்ளாட்டின் மாம்ஸத்தால்
ஆறுமாதம், புள்ளிமான் மாம்ஸத்தால் ஏழுமாதம்,
கறுப்புமான் மாம்ஸத்தால் எட்டுமாதம், ருருவென்ற
மான்மாம்ஸத்தால் ஒன்பதுமாதம், காட்டுப் பன்றி
எருமை மாம்ஸத்தால் பத்துமாதம், முயல் ஆமை
மாம்ஸத்தால் பதினொருமாதம், பசுவின்பால் பாய
ஸத்தால் ஒருவருஷம், வார்த்ரீணஸம் என்ற ஆட்டின்
மாம்ஸத்தால் பன்னிரண்டு வருஷங்கள், திருப்தி
உண்டாகும்॥

272 - காலசாகம் (லகோதகீனா) மீனாருள்ள மீன்,
கட்கம் (காண்டாமிருகம்) என்ற மிருகம், செம்
மறியாடு இவைகளின் மாம்ஸம்; தேன், காட
டு அல் தான்யம் இவைகளால் அன்னவருந்திவப்
273 - திருப்திகிறது|| வஸிஷ்டருடைய புகாரத்தை
திடம் கூடிய திரயோதசியால் தேன் கலந்த
எள்ளைப் பொடி பித்ருக்களுக்குக் கொடுத்தா
லும் அனைந்து பலனைக் கொடுக்கிறது||
274 - மேற்கூறிய படி மகாளய பக்ஷ திரயோதசியன்று,
"இந்தினத்தில் தேன் நெய் பாயஸத்துடன் பிது
க்கு ஸ்ராத்தம் செய்யக் கூடிய பிள்ளை எவனும்
குலத்தில் பிறப்பானோ என்று பித்ருக்கள் எதிர்
பார்க்கிறார்கள்||
275 - பித்ருக்களை உத்தேசித்து சாஸ்திர விதிப்படி
சுத்தியான அன்னத்தை ச்ரத்தையுடன் கொ
டுப்பதால் பரலோகத்தில் பித்ருக்களுக்கு அக்ஷ
யமான திருப்தியை உண்டுபண்ணுகிறது||
276 - கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் தசமியாதிகளில் ச்ரா
த்தத்தை பார்க்கின்றவர்கள் ஸ்ராத்தம்

செய்ய இசைவுட்டளைவைகள்।

277 — இரட்டித்த திதி வாட்டித்த தனத்திரயங்கள் இவைகளில்
சிராத்தம் செய்தால் பார் வேஷ்டமங்கலியுமணவாள
அன்னைப்படிதி திருத்திரயங்களில் சிராத்தம் செய்ப
வன் தனம்வாத்யை கணோர கோடிய ஸந்ததியை
278 — அடைவான்॥ சிராத்தம் செய்ய சகலபாத்
திரக்காட்டிலும் எப்படி இலைப்பாத்ரம் மேலோ
அவ்வாறும் ஒப்பகலிலக்காட்டிலும் பாரப்பகல் மேல்
279 — யதிகளாயுள்ளவர்கள் பெறுவதும் கையால் பாத்தணி
ர்ச்சு ஞாலிடம் பொட்டுக்கொண்டு யதிகளின்
த்த ஒப்பட (மறைத்து) சோமம் பல்கல்லாமலிருத்
தலுடன் ஒப்ப பூசெய்ய வேண்டும்॥
280 — ⊗ இரவில் சிராத்தம் செய்யக்கூடாது, செய்தால் அவ
ராக்ஷஸமாகும், இவைகந்தியாகாலத்திலும்,
பராதக்காலத்திலும் சிராத்தம் செய்யக்கூடாது॥
281 — தஸ்டிகுறியவதிப்படி இப்பமாஸம் ஆடிப்பமாஸ
ம் கார்த்திகைமாஸம் இவைகளில் சிராத்தம் செய்ய
வேண்டும்; வைகுவ தேவத்தில் பொன்னையதற்கு
க்கு மேற்கொண்டு பூசெய்ய வேண்டும்॥

282 — முன்புகூறிய பித்ருயஜ்ஞ ஹோமம் லௌகிகாக்னி
யால் செய்யக்கூடாது (ஔபாஸநாக்னியில் செய்யவேண்
டும். ஆஹிதாக்னிக்கு அமாவாஸ்யையன்று தர்சஸ்ரா
த்தத்தால் வேறு ஸ்ராத்தம் இல்லையாயினும், மாஸிகஸ்
ராத்தம் உண்டு॥

283 — பஞ்சமஹாயஜ்ஞத்தில் உட்பட்ட ஸ்ராத்தம் செய்ய இயலா
விட்டால் ஸ்நானம் செய்து பாகம் செய்யும் பதிவ்ர
மணத்தால் வேலையற்ற மனைவியின் ஸ்ராத்த பலத்தை
யடைகிறான்॥

284 — பிதிருக்களை வஸு தேவதைகளாகவும், பிதாம
ஹர்களை ருத்ரர்களாகவும், ப்ரபிதாமஹர்களை
ஆதித்யர்களாகவும் மனு தேவர் வர்ணிக்
கிறார். (ஸ்ராத்த கர்த்தா பிதா பிதாமஹ ப்ர
பிதாமஹர்களை வஸு ருத்ர ஆதித்ய தேவதைகளா
க த்யானம் செய்யவேண்டும்)॥

285 — நித்யம் வைகானஸாக்னியாகவோ அம்ருதாக்னியா
க வைத்திருக்க வேண்டும், ப்ராம்மணர்களுக்கு
போஜனம் செய்வதற்கு அந்த சேஷத்தைச்
ச ... "பங்க்தியவன் வைகானஸா ..." என்றும்

தர்ச பூர்ணமாஸயாகம் செய்து அதன் பேறு மான புரோடாசம் (மாவு) அசிக்கிறது; அதை ப்ராப்புபவன் "அமிர்தாசீ" என்றும் சொல்லப் படுகிறான்॥

286 — ப்ராம்மணர்களே, இதுவரை உங்களுக்கு பஞ்சமகா யக்ஞாதி முறைகளும் சொல்லப்பட்டது, இனி த்விஜர்களில் ச்ரேயமான ப்ராம்மணர்களுடைய வ்ருத்திகளின் முறையைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள்॥

மூன்றாவது அத்யாயம் ஸமாப்தம்॥

நான்காவது அத்யாயம் —

1 — முதலாவது ப்ரம்மசர்ய ஆச்ரமம் முடிந்த பிறகு த்விஜன் கிருஹஸ்தாச்ரமத்திற்கு வரவேண்டும்॥

2 — கிருஹஸ்த ப்ராம்மணன் ப்ராணிகளுக்கு ஹிம்ஸையில்லாமல் சிலோஞ்சம், அயாசிதம் என்ற வ்ருத்தியாலேயோ அல்லது கொஞ்சம் ஹிம்ஸையுள்ள யாசனம், யாஜனம், அத்யயனம் ப்ரதிக்ரஹம் இவைகளாலேயோ ஆபத்தில்லாத ஸாதாரண காலத்தில் ஜீவிக்க வேண்டும்॥

3 — சாஸ்திர முறைப்படி குடும்ப ஸம்ரக்ஷணம், நித்யகர்மானுஷ்டானம் செய்துகொண்டு, ஜீவனத்திற்கு மாத்திரம் வேண்டிய அளவு, சரீரத்தை அதிகம் சிரமப்படுத்திக்கொள்ளாமல், தனக்குரிய ஜீவனவ்ருத்தியால் தனம் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்॥

4 — ருதம், அம்ருதம் இவைகளால் ஜீவிக்கவும், அல்லது ம்ருதம், ப்ரம்ருதம் இவைகளாலும் ஜீவிக்கலாம், அல்லது ஸத்யாந்ருதங்களால், வருயொமுசும், ச்வவ்ருத்தியால் (ச்வாவ்ருத்தி) ஜீவிக்கக்கூடாது॥

5 — மற்றவர்க்கிடைஞ்சல் இல்லாததும் வேலைபோடப்படாததும் அந்தமானதுமான மார்க்கத்திலோ (மார்க்கம் ரோடு வீதி) வயல்களிலோ சிந்திய தான்யத்தை ஒவ்வொன்றாக பொறுக்கி ஒன்றுசேர்த்துக்கொள்வது "உஞ்சம்" எனப்படும், நெல்லை கொத்தாக ஒன்று சேர்ப்பது சிலம், இவைகளால் ஜீவிப்பது "ருதம்" எனப்படும், யாசிக்காமல் கிடைப்பது "அம்ருதம்" என்பது,

பக்தியுடன் தமக்கும் பிறருக்கும் யாசகம்
செய்து கிடைக்கும் அரிசி "மிருதம்" (அன்னபா
னைக்கூடாது) தானாக வேளாண்மையில் வியவசாயம்
~~செய்பவர்க்கு~~, "பிரமிருதம்" எனவும்;

6— வியாபாரம் செய்பவர்க்கு நேரிடையாக, ஸ/
"ஸத்யாந்ருதம்", எனவும், தன்னையும் ஜீவிக்கலாம்,
பிறருக்கு சேவை (ஏவல்வேலை) செய்வது
"ச்வவிருத்தி" இதை பிராமணன் பிழைப்பும்
செய்யக்கூடாது॥

7— தன் பரிவாரங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு ஸ்வ
தர்மத்தையும் செய்து கொண்டு மூன்று வருஷம்
ஜீவனத்திற்கு வேண்டிய ஆகாரதானியத்தை
உடையவன் "குசூலதான்யன்" (குசூலம்
- நெல் குதிர்). ஒரு வருஷப்படி பெரியவருஷத்திற்
கு வேண்டிய ஆகாரமுள்ளவன் "கும்பீதான்
யன்" (கும்பீ - குதிர், பானை) மூன்று நாளைய
மூன்று நாட்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரமுள்ளவன்
"த்ர்யஹைஹிகன்" எனவும், அன்றன்று தினங்களு
க்கு மட்டும் உள்ளவன் "அச்வஸ்தனிகன்" எனவும்
கூறப்படுகிறது॥

8 — இவ்விதம் கூறப்பட்ட நான்கு வேத ப்ராம்மணர்களுக்குள், முன்னவர்களைக் காட்டிலும் பின்னவர்கள் மேலானவர்கள், ஏனெனில் தன்வ்ருத்தியை (ஜீவனோபாயம்) குறைத்துக்கொள்பவன் அதிகமாக ஸ்வர்க்கத்திற்குரியவன்॥

மேற்கூறிய ப்ராம்மணர்களுக்குள் —

9 — அதிகஸம்ஸாரியான ப்ராம்மணன், கிருஹஸ்தன் (முன்சொன்ன, ருதம்[1], அம்ருதம்[2], ம்ருதம்[3], ப்ரம்ருதம்[4], ஸத்யாந்ருதம்[5], ச்வவ்ருத்தம்[6] (வட்டி) இவைகளால் ஜீவிக்கிறான், மற்றவன், யாஜனம் அத்யாபனம் ப்ரதிக்ரஹத்தால், ஜீவிக்கிறான், ஒருவன், யாஜனம் அத்யாபனத்தால், ஒருவன், நாலாமவன், அத்யாபனத்தால் மட்டுமே ஜீவிக்கிறான்॥

10 — சிலோஞ்ச வ்ருத்தியுள்ள கிருஹஸ்த ப்ராம்மணன் அக்னிஹோத்ர தர்சபூர்ணமாஸாதிகளை மட்டுமே செய்துவந்தால் போதுமானது, தனக்கு தனலாக வேண்டிய மற்ற கர்மாக்கள் தேவையில்லை॥

11 — ஜீவனத்திற்காக, கெட்டவர்களைப் புகழ்தல், தற்புகழ்ச்சி, டம்பம் இவைகளில்லாமல்

வேடிக்கையான கதை பேசுதல் இல்லாமலும்
உன்னதமான ப்ராம்மண வ்ருத்தியால் ஜீவிக்கவும்॥
12— தன் குடும்ப ஸம்ரக்ஷணம், தர்மானுஷ்டானம்
இவைகளுக்குப் போதுமான தனத்தால் ஸந்தோ
ஷத்தையடைந்து புலன் திருப்தியடைய வேண்டும்; அதி
கமாக பணம் ஸம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்
ணம் கூடாது, ஏனெனில் திருப்தியே ஸுகத்தி
க்குக் காரணம், திருப்தியின்மை துக்கஹேது॥
13— ஆகையால் கிருஹஸ்த ப்ராம்மணன் மேற்கூறிய வ்ருத்தியி
ல் (வ்ருத்தி ஜீவனோபாயம்) ஏதாவதொரு வ்ருத்தியால் ஜீவ
னம் செய்துகொண்டு ஸ்வர்க்கம் ஆயுள் யசஸ் கீர்
த்திகளைக் கொடுக்கும் வ்ரதங்களை அனுஷ்டிக்க வே
14— ண்டும்॥ ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் விதிக்கப்பட்டதன்றா
னையவற்றுள் ஸ்வதந்த்ரத்திற்குரிய கர்மாக்களை ச்ரத்தை
யுடன் ஜீவத்காலம் முழுதும் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்,
அவைகளைச் ச்ரத்தையுடன் அனுஷ்டிப்பதால் மோக்ஷமடைவான்॥
15— ப்ராம்மணன், பாட்டு வாத்யம் வாசித்தல் இவைகளால்
பணம் ஸம்பாதிக்கக் கூடாது, சாஸ்த்ரவிரோதமான
வையாவதும்; போதுமான தனம் இருக்கும்பொழுதும்

பணம் ஸம்பாதிக்க-சேகரிக்கக்கூடாது।
என்றவிதமான கல்வி~~க~~டதையையாரும் வேறுபா
யமின்றிக் கேள்வியோ டுபதிதர்களிடமிருந்து ப்ரதிக்
ரஹம் செய்வதும் கூடாது॥

16 - லோகவிஷயங்களில் (இந்திரிய விஷயங்களில்) இஷ்டப்ரே
ல் அதிகம் ஈடுபடக்கூடாது, இந்த விஷயங்கள் நிலைய
ற்றது, பர லோகவிரோதி என்பது போன்ற தோஷ
ங்களை மனதில் எண்ணி இவைகளை விலக்க வேண்டும்॥

17 - வேதவிரோதமான ஸகல பாரலௌகிகங்களையும் விட
வேண்டும், வேதாத்யயன அத்யாபனவிரோதமி
ல்லாமல் ஜீவிக்க வேண்டும், அத்யயன அத்யாப
னமே ப்ரதானம்॥

18 - தன்னுடைய வயஸ், செய்கை (ஸக்தி) பணம், படிப்
பு, குலம், இவைகளுக்கேற்றபடி, வேஷம் (ட்ரஸ்) ~~ஆடை~~ அலங்காரம்
பேச்சு, எண்ணம், இவைகளுடன் நடக்க வேண்டும்॥

19 - வேதத்திற்கு விரோதமல்லாதவைகளும் அறிவை வ்ருத் (ஸ்ரீகரம்)
தி செய்யக்கூடியதுகளுமான வ்யாகரணம் மீமாம்
ஸை ஸ்ம்ருதி புராணம் ந்யாயம் இவைகளையும், அர்த்த
சாஸ்திரங்களையும் வைத்ய ஜோதிஷ சாஸ்திரங்களை
யும் வேதார்த்த போதக க்ரந்தங்களையும் நித்யம்

20 — இருக்கவேண்டும்॥ மனுஷ்யன் எவ்வளவுக்கெவ்
வளவு நிஷ்டை சாஸ்திராப்யாஸம் செய்கிறானோ அவ்வளவுக்
களவு அறிவு வளர்ந்து இயல்படைகிறது, மற்றும் உலக அறிவும்
21 — தெளிவாகிறது॥ மேற்படி பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களை
கடைசிவரையில் அனுஷ்டிக்கவேண்டும் விடக்கூடாது॥
22 — சில கிருஹஸ்தர்கள், சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் க
ந்தம் என்ற ஐந்து விஷயங்களில் ஐந்து ஞானேந்திரி
யங்களைச் செல்லவிடாமல் தடுப்பதே பஞ்சமஹாயக்ஞம்
என்று தியான ரூபமாகச் செய்கிறார்கள்॥
23 — யக்ஞ ஞானிகளான சில கிருஹஸ்தர்கள், பேசும்போ
து வாக்கில் ப்ராணனை ஹோமம் செய்வதாகவும்,
பேசாதிருக்கும்போது வாக்கை ப்ராணனில் ஹோ
மம் செய்வதாகவும், இதே சாச்வதமான யக்ஞானு
ஷ்டானம் என்று எண்ணி தியானம் செய்கிறார்கள்॥
24 — வேறுசில ப்ராஹ்மணோத்தமர்கள், உபநிஷத் ஸாரத்தால்
உண்டான ஞானத்தால் பஞ்சமஹாயக்ஞங்களை
யும் ஞானமூலமாகப் பார்ப்பதால் பஞ்சயக்ஞபலனை
யடைகிறார்கள்॥ மூன்று ச்லோகங்களால் கிருஹஸ்தக்
ஞானிகளுக்கு விதி சொல்லப்பட்டது॥

25— இவர்களுக்கு ஸூரிய உதயத்திற்கு பிறகும் அஸ்தம
னத்திற்கு முந்தியும், இவர்களுக்கு ஸூரிய உதயத்திற்
கு முந்தியும் அஸ்தமனத்திற்கு பிறகும் அக்நிஹோத்ர
ஹோமம் செய்ய வேண்டும், தர்சம் பூர்ணமாஸம்
என்ற யாகங்களும் செய்ய வேண்டும்॥

26— புதிதாக நெல் அறுவடையான உடன் ஆக்ரயண இஷ்
டியும், நான்கு மாஸத்திற்கு ஒருதடவை சாதுர்மாஸ்
யயாகமும், ஆறுமாதத்திற்கு ஒருதடவை தக்ஷிணா
யன உத்தராயணத்தில் பசுபந்த யாகமும் வருஷ
த்தில் ஒருதடவை வஸந்தகாலத்தில் ஸோமயாகமும்
செய்ய வேண்டும்॥ — தீர்க்காயுஸ்ஸை
விரும்புகிற

27— ஆஹிதாக்நியான ப்ராம்மணன் ஆக்ரயண இஷ்டி
செய்யாமல் புதிய அன்னத்தை உபயோகிக்கக்கூ
டாது, பசுபந்தம் செய்யாமல் மாம்ஸபோஜனம் செய்யக்கூ

28— டாது॥ ஆஹிதாக்நியான அக்நிஹோத்ரி ப்ராம்ம
ஸோமயாகம்
ணன் ஆக்ரயண இஷ்டி, பசுபந்தம் செய்யாமல்
புதிய அன்னம், மாம்ஸம் சாப்பிட்டால் ப்ராணன்
அவனை அக்நிகள் சாப்பிட விரும்புகிறார்கள்॥

29— யதாசக்தி ஆஸனம் போஜனம் இவை

காலம் உபசரிக்கப்படாமல் அதிதி, கிருஹஸ்
தனுடைய வீட்டில் இருக்கக்கூடாது ||

30 — பாஷண்டிகள் - புத்தர்கள் ஜைனர்கள், வேதவிருத்த மான கொள்கையை ஸ்தாபிப்பவர்கள், பகவிருத்தி, பைடா லவிருத்தியுடையவர்கள் (டம்பக்காரர்கள்), பாவ ச்சூளி - வெளிவேஷதாரிகள், வேதத்தில் நம் பிக்கையில்லாதவர்கள், வேதவிரோதமாக தர் க்கம் பண்ணுபவர்கள், இவர்கள் அதிதியாக ஸமயத்தில் வந்தால் வார்த்தையால் கூட உபசாரம் சொல்லாமல் அன்னத்தை மட்டும் கொடுத்து அனுப்பவேண்டும் ||

31 — வித்யாவ்ரதஸ்நானம் செய்த ஸ்ரோத்ரிய க்ருஹ ஸ்தர்களை ஹவ்ய கவ்யங்களில் - தெய்வ பித்ருகா ரியங்களில் உபசரிக்கவேண்டும், மற்றவர்களை விலக்கவேண்டும் ||

32 — குடும்பத்திற்கு இடையூறில்லாமல் யதாசக்தி, யதி, ப்ரம்மசாரீ பாஷண்டர்கள், ஜீவராசிக ளின் மேல ப்ரேமங்கள் இவ்வாதனல்லா ப்ராணிகளை யும் கிருஹஸ்தன் போஷிக்கவேண்டும் ||

33— பசியால் வருந்தப்படும் ஸ்நாதகன் க்ஷத்ரிய
அரசனிடமிருந்தும், தான் யாகாதிகளைச் செய்வி
ப்பவர்களிடமிருந்தும், சிஷ்யர்களிடமிருந்து
ம் (தனம்) யாசிக்கிறதைச் செய்யலாம், மற்றவ
ர்களிடம் கூடாது என்று சொல்கிறார்॥

34— ஸ்நாதக ப்ராம்மணன் பசியால் ஒருக்காலும்
வருந்தப்படக்கூடாது, சக்தியிருந்தால் கிழிந்
த அழுக்கடைந்த வஸ்திரம் கட்டக்கூடாது॥

35— ஸ்நாதகன், க்ஷவரம் செய்து கொண்டு
நியமத்துடனும், அடக்கத்துடனும், வெள்
ளையான வஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டு, உ
ள்ளும் புறமும் சுத்தமாகவும், (நித்யம்) வேதாத்யயன
ம் செய்து கொண்டும் ஸாவதானமாக
தன் சரீரத்தை ரக்ஷித்துக் கொண்டும் இருக்க
வேண்டும்॥

36— மூங்கில் கம்பு, ஜலபூர்ண கமண்டலு, யக்
ஞோபவீதம், தர்ப்பை, அழகான தங்க
குண்டலங்கள் காதுகளிலும் தரிக்க வேண்
டும்॥

ஜ்யோதிஷ [illegible] 31–4 [illegible]
[illegible]

37 — லக்னத்தின், உதயகாலம்; அஸ்தமனகாலம்; ம
த்யான்ன காலம், கிரகணாதி காலம், ஜலத்தில் ப
்ரதிபிம்பம் [illegible]

38 — [illegible] (...) [illegible]
[illegible]
[illegible]

39 — [illegible] (...)
[illegible]
[illegible]
[illegible] வேண்டும் ॥

40 — காமாதுர [illegible]
[illegible]
[illegible]

41 — [illegible]
[illegible]
[illegible] ஆயுஸ் [illegible] ॥

42 — ஜன்மலக்ன காலத்தில் [illegible]
[illegible] ॥

43 — பார்வையுடன் [illegible] பாகத்திரத்தில் [illegible]
[illegible]

அவள் போஜனம் செய்யும்பொழுதும், கொ
ட்டாவி விடும் பொழுதும், தும்மும் பொழுதும்,
தன்னிஷ்டமாக வஸ்த்ரமின்றி செய்து கொண்டிருக்கும்
பொழுதும் பார்க்கக்கூடாது॥
45— ஒரு வஸ்திரத்துடன், உத்தரீயமில்லாமல் போ
ஜனம் செய்யக்கூடாது, நிர்வாணமாக ஸ்நா
னம் செய்யக்கூடாது, மார்க்கத்திலும், சாம்
பலிலும், பசுக்கொட்டிலும் மலமூத்ரவிஸர்ஜ
46— னம் செய்யக்கூடாது॥ உழுதபூமியிலும், ஜலத்
திலும், அடுக்கிய செங்கல் மேலுமிலும், மலையி
லும், இடிந்த கோவிலிலும், புற்றிலும், எக்
காலும் மலமூத்ரவிஸர்ஜனஞ் செய்யக்கூடாது॥
47— ப்ராணிகளுள்ளனவான பொந்துகளிலும் (பள்ளம்), நட
ந்துகொண்டும் நின்றுகொண்டும், நதிக்கரை
களிலும் மலை உச்சிகளிலும் மலமூத்ரவிஸர்ஜனஞ்
48— செய்யக்கூடாது॥ காற்று அக்நி ப்ராமணன் ஆதித்ய
ன் ஜலம் பசு இவைகளுக்கெதிராக புரீஷஞ்செய்யக்கூடாது॥
49— காய்ந்த புல் கட்டை முதலியவைகளால் பூமியை ம
றைத்து அதன்மேல், வாய்பேசாமல் உடம்பை மறைத்து

நீக்கொள்ளேதிலனை துணியால் மறைத்துக்கொ
ண்டு மலமூத்ர விஸர்ஜனஞ் செய்யவும்॥

50- பகலிலும் ஸந்தியாகால இரண்டிலும் வடக்குதிக்கை
பார்த்துக்கொண்டு இரவில் தெற்கு நோக்கியும் மலவிஸர்ஜனம்॥

51- இரவில் இருட்டினாலும் பகலில் பனி மேகத்தா
லும் இருளாலும் திக்கு தெரியாத காலத்திலும் இஷ்
டம்போல் எந்த திக்கிலும் திரும்பியிருக்கலாம்॥

52- அக்னி ஸூர்யன் சந்திரன் ஜலம் ப்ராம்மணன் பசு, காற்று
இவைகளை எதிர் நோக்கி மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யலாகாது

53- நல்லறிவு அடையும்॥ அக்னியை வாயால் ஊதக்கூடாது,
ரதிகாலம் தவிர மற்றகால ஸ்திரீயில் தன் ஸ்திரீயையும்
நிர்வாணமாகப் பார்க்கக்கூடாது, மலமூத்ராதிகளை
அக்னியில் போடக்கூடாது அக்னியில் பாதத்தைத்
தூக்கி சூடுபடுத்தக்கூடாது॥

54- கட்டிலுக்கு கீழாக அக்னியை வைக்கக்கூடாது, அக்
னியை தாண்டக்கூடாது, படுக்கும்பொழுது கால்
பக்கம் வைக்கக்கூடாது, ப்ராணோபத்ரவமான காரி
யத்தையும் செய்யக்கூடாது॥

55- ஸந்தியாகாலத்தில், போஜனம் கிராமாந்திரத்

நீர்க்குச் செல்லுதல், தூக்கம் இவைகள் கூடாது
பூமியை (நகங்களால்) கிளறக்கூடாது, தானே கிழித்துப்
போட்டுக்கொண்ட மாலையை தானே கழற்றக்கூடாது॥
56— மலமூத்திரங்கள், கோழை, மலம் சம்பந்தப்பட்டவஸ்
திராதிகள் ரத்தம் விஷங்கள், இவைகளை ஜலத்
57— தில் போடக்கூடாது॥ ஒருவருமில்லாத வீட்
டில் தனியாகத் தூங்கக்கூடாது, படிப்பு பணத்தால்
தனக்கு மேலானவரை தூங்கும்பொழுது எழுப்பக்
கூடாது, ரஜஸ்வலையுடன் பேசக்கூடாது, அ
ழைக்கப்படாமல் யாகத்திற்குச் செல்லக்
கூடாது, தெரிசனார்த்தம் செல்லலாம்॥
58— அக்கினிசாலையிலும் பசுக்கொட்டிலிலும் பிராம்ம
ணர்களின் முன்னிலையிலும் அத்யயனம் செய்யும்
பொழுதும் போஜனகாலத்திலும் வலது கையை வெளி
யே போட்டுக்கொள்ள வேண்டும்॥
59— அயலான் பசு மற்றவனுடைய ஜலத்தையோ பா
லையோ குடிக்கும்பொழுது தடுக்கவோ பிறரிடம்
சொல்லவோ கூடாது, ஆகாயத்தில் வானவில்
லைப் பார்த்து மற்றவருக்குக் காட்டக்கூடாது॥

60— தீர்த்தங்களில்லாததும் அதிகமானவியாதியுள்ள
ஒருக்காலும்
ளதுமானகிராமத்தில்வஸிக்கக்கூடாது, ஒருபோ
துந்தனியாகவழிநடக்கக்கூடாது, மலையில்நெடு
நேரம்வஸிக்கக்கூடாது॥

61— ⊕ சூத்திரன் அரசனாகும் ராஜ்யத்திலும், பாபிகள்சூழ்ந்த
தும், புத்தசமணாதிபாஷண்டர் இருக்கைக்கூட்ட
டதும் சண்டாளாதிகளை உபத்ரவமுள்ளதுமா
னகிராமத்திலும்வஸிக்கக்கூடாது॥

62— ⊕ எண்ணெயெடுத்த பண்டத்துக்குமேலானவைகளை சாப்
பிடக்கூடாது, திருப்திக்குமேல் அதிகமாகபோஜன
ம்செய்யக்கூடாது, சூரியோதய, அஸ்தமனகா
லங்களில்சாப்பிடக்கூடாது, காலையில் அதிகமா
னதிருப்தி போஜனம்செய்தவன்மாலையில்சாப்பி

63— ⊕ டக்கூடாது॥ திறப்புகளானதில் ஜலபானமே
சேர்ந்திடக்கூடாது, இரண்டுகைகளையும்சேர்த்து
கைகளால்ஜலம்சாப்பிடக்கூடாது, பக்ஷணங்க
ளைமடியில்வைத்துக்கொண்டுசாப்பிடக்கூடாது,
ப்ரயோஜனமில்லாமல் அதைப்பார்க்கவேண்டும்
இதைப்பார்க்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கக்கூடாது॥

64 — சாஸ்திர விரோதமான, நர்த்தனம், கானம்,
வாத்யம் வாசித்தல் இவைகள் கூடாது, கையால்
தோளில் தட்டி சப்தம் எழுப்பக்கூடாது, பல்லைக்
கடித்து சப்தம் உண்டாக்குதல், ஆசையுடன் கழு
தை நாய் ஓலாண இவைகளைப் போல் சப்தம் எழுப்பு
65 — தல் கூடாது॥ எவ்வொருவரும் வெங்கலப் பாத்தி
ரத்தில் கால் அலம்பக்கூடாது, உடைந்த பாத்திரத்
திலும், மனதுக்கு ஸந்தேஹமானவற்றையும்
66 — சாப்பிடக்கூடாது॥ பாதரக்ஷை, வஸ்திரம்,
உபவீதம், அலங்காரம், புஷ்பஹாரம், ஜலபாத்திர
ம் இவைகள் மற்றவர்களுடையவைகளை உபயோ
67 — கிக்கக்கூடாது॥ அடக்கப்படாததுகளும், பசி
வியாதி உள்ளவைகளும், சேதமடைந்த கொம்பு
கண் குளம்பு வால் இவைகளையுடைய குதிரைகளோ
டு பூட்டிய வாகனங்களில் செல்லக்கூடாது॥
68 — அடக்கப்பட்டதுகளும், வேகமாகச் செல்லக்கூ
டியதுகளும், நல்ல லக்ஷணமுள்ளவைகளும்,
நல்ல நிறம் தோற்றம் இவைகள் உள்ளவைகளும்,
அதனதன் தேவானத்து பூட்டிய வாகனங்களிலான

அதிதியாக தான் இருந்தாலும் தெரியாமல் செல்ல வேண்
69 — டும்॥ இளம் காலை வெய்யில், பாடைப்புகை, உடை
ந்த ஆஸனம் இவைகள் கூடாது, நகங்கள் ரோமங்க
ள் இவைகளை நினைத்து வேளைகளில் வெட்டக்கூடாது,
நகங்களைப் பல்லால் கடிக்கக்கூடாது॥
70 — காரணமில்லாமல் மண்கட்டிகளை பொடி செய்ய
க் கூடாது (பாசக்கூடாது) நகத்தால் துரும்பு கிள்ளக்
கூடாது, உபயோகமற்ற கெட்ட எண்ணங்களை
தில் கூடாது, பரகாலத்தில் துன்பம் கொடுக்கும்
71 — செயல் கூடாது॥ கட்டை பொடி செய்பவன்
துரும்பு கிள்ளுபவன், நகம் கடிப்பவன், கோள் சொ
ல்லுபவன் உள் வெளி சுத்தமில்லாதவன் இவர்கள்
சீக்கிரம் தனது கிளையோடு அழிவார்கள்॥
72 — ⊕ அத்திரத்துடன், வைராக்கி, சாஸ்திர வாதங்கள்
செய்யக்கூடாது, தலைமுடிக்கு வெளியில் தெரியும்
புஷ்பம் சூடிக்கக்கூடாது, எருதோ பசுவும்
காளையின் முதுகின் மேல் ஏறிச் செல்லக்கூடாது॥
73 — அடைகிராமத்திற்குள்ளோ, வீட்டிற்குள்ளோ
நேர்வாசல் வழியே செல்லவேண்டும்;

குறுக்கு வழியாகச் செல்லக்கூடாது, இரவில்
மரத்தடியில் தங்கக்கூடாது॥

74 — வெறியொழுக்கும்
~~[illegible]~~ சூதாடக்கூடாது, தன் ஆடை
யை யாதொன்றுக்கின் கையால் எடுத்துச் செல்லக்
கூடாது, படுக்கையில் இருந்துகொண்டும், கை
யில் வைத்துக்கொண்டும், ஆஸனத்தில் பாத்தி
ரத்தை வைத்துக்கொண்டும் போஜனம் செய்ய

75 — க்கூடாது॥ எள்ளுஸம்பந்தமுள்ளவைகளை
இரவிலும் அஸ்தமனத்திற்குப் பிறகு சாப்பிடக்கூ
டாது, நிர்வாணமாகத் தூங்கக்கூடாது, எச்சி
ல் கையுடன் வெளியே (மேலாசிசத்தம் செய்யாம
ல்) செல்லக்கூடாது॥

76 — கால் அலம்பிய ஈரக்காலுடன் போஜனஞ் செ
ய்ய வேண்டும், ஈரக்காலுடன் சயனம் கூடாது,
ஈரக்காலுடன் போஜனம் செய்தால் ஆயுஸ் வ்ருத்

77 — தியாகும்॥ புதரான இடத்தில் செல்லக்கூடாது,
மலமூத்ரங்களை உற்றுநோக்கக்கூடாது (பார்க்கக்
கூடாது) கைகளால் [illegible] தலையைக் கடக்கக்கூ
டாது॥

78— தீர்க்ககாலம் ஜீவிக்க விரும்புபவன், தலை ரோமங்கள்
சாம்பல், எலும்புத்துண்டுகள், பருத்திவிதை, உமி இவைகளின்
79— மேல் உட்காரக்கூடாது॥ பதிதர்கள் சண்டாளர்கள்
புல்கஸர்கள், மூடர்கள், கர்விஷ்டர்கள் வண்ணான் முதலா
னவர்கள், அந்த்யாவஸாயிகள், இவர்களுடன் மரத்தின்
நிழல் முதலான இடங்களிலும், சேர்ந்து இருக்கக்கூடா
80— து॥ சூத்ரனுக்கு லௌகிகார்த்த உபதேசமும், தா
ஸனில்லாத சூத்ரனுக்கு உச்சிஷ்டான்னமும், ஹோமம்
செய்த சேஷமும், நேரிடையாக தர்மோபதேசமும், ப்ரா
யச்சித்த வ்ரதம் உபதேசித்தல் இவைகள் கூடாது॥
81— எவன் (ப்ராம்மணன்) சூத்ரனுக்கு தர்மோபதேசம்
வ்ரதோபதேசம் செய்கிறானோ அவன் சூத்ரனுடன்
அஸம்வ்ருதம் என்ற நரகத்தை அடைவான்॥
82— இரண்டு கைகளையும் சேர்த்து தன் தலையை
சொறியக்கூடாது, தலையை எச்சில் கையுட
ன் இருக்கும் பொழுது தொடக்கூடாது, அதுவுமின்றி
காதரச் செய்யும் நித்யநைமித்திக ஸ்நானம். ச
க்தி இருக்கும் பொழுது ஸ்நானம் (தலை முழுகி)
செய்ய வேண்டும்॥

83 கோபத்தால் தன்னுடையவோ பிறருடை
யவோ தலைமயிரை பிடித்து இழுக்கடாது,
தலையால் அடிக்கவோ அடித்துக்கொள்ள
வோ கூடாது, தலையில் எண்ணெய் தேய்த்துக்
கொண்டு அந்த எண்ணெயை உடம்பில் தேய்த்
துக்கொள்ளக்கூடாது॥

84 க்ஷத்ரியனுக்கு பொருக்காத அரசன், மாம்ஸம்
விற்று ஜீவிப்பவன், எண்ணெயாட்டுபவன், மத்
யம் விற்று ஜீவிப்பவன், தாஸியான பணத்தால்
ஜீவிப்பவன், இவர்களிடமிருந்து ப்ராமணன்
ப்ரதிக்ரஹம் வாங்கக்கூடாது॥

க்ஷேத்ர
85 மாம்ஸம் விற்பவனிடம் ப்ரதிக்ரஹ தோஷத்தைக்
காட்டிலும், வாணியனிடம் பத்து மடங்கு தோஷமும்
அதைக்காட்டிலும் பத்து மடங்கு மத்ய விக்ரயியி
டம், அதைக்காட்டிலும் பத்து மடங்கு தா
ஸி மேளம் பிழைப்பவனிடம் அதைக்காட்
டிலும் பத்து மடங்கு, க்ஷத்ரிய ராஜ ப்ரதிக்
ரஹ தோஷம்॥

86 க்ஷௌமங்ய வாயா பாரிபதிஷ்யாரம் ப்ராணிகின்

கொன்றவனுக்கு ஸமம அரசன், ஆகை
யால் அவனிடம் ப்ரதிக்ரஹம் செய்தல்
பயங்கர நரக ஹேதுவாகும்।

87— எவன் லோபமும் சாஸ்திரவாதியை மீறினவ
னுமான அரசனிடம் ப்ரதிக்ரஹம் (தானம்)
வாங்குகிறானோ அவன் வெவ்வொன்றிக்கே
லேஸாப் போகும் இருபத்தொரு நரகங்களையு

88— மடைவான்॥ அதாவது - தாமிஸ்ரம், அந்ததா

89-90— மிஸ்ரம், மஹாரௌரவம், ரௌரவம், கால
ஸூத்ரம், மஹாநரகம், ஸஞ்ஜீவநம், மஹாவீசி, தபந
ம், ஸம்ப்ரதாபநம், ஸங்காதம், ககோலம், குட்ம
லம், பூதிம்ருத்திகம், லோஹசங்கு, ருஜீஷம், பந்தா
நம், சால்மலி, நதீ, அஸிபத்ரவநம், லோஹதா

91— ரகம், என்று இருபத்தொன்று॥ இந்தத் தோஷத்
தை அறிந்தவர்களும் தர்மசாஸ்திரம் அறிந்தவர்
களும் வேதாத்யயனம் செய்தவர்களுமான ப்ராம்
மணர்கள், பரலோக ஸுகத்தை விரும்பி ரா
ஜாவிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹம் வாங்குவதில்லை,
ராஜப்ரதிக்ரஹம் மிகுந்த தோஷமென்பது கருத்து।

92 - அதிகாலையில் (ப்ராம்ம முகூர்த்தத்தில்) எழுந்திருந்து,
அன்று செய்ய வேண்டிய கார்யம், அர்த்தம், இவைகளை
யும் அதற்கு ஏற்படும் சரீர சிரமத்தையும், ஆலோசித்
து ப்ரம்மானுஸந்தானம் செய்ய வேண்டும்॥
93 - உஷக்காலத்தில் எழுந்து சௌசங்களை முடித்துக்கொ
ண்டு வெந்நீருடன் காலை மாலை ஸந்த்யாவந்தனம் கா
94 - யத்ரீ ஜபம் செய்ய வேண்டும்॥ ரிஷிகள் வெகுகால
ம் ஸந்த்யா காயத்ரீ ஜபம் செய்ததால் தீர்காயுஸ்,
நல்ல அறிவு புகழ் ப்ரம்ம தேஜஸ் இவைகளையடை
95 - ந்தார்கள்॥ ஆவணி அல்லது புரட்டாசியில் உபாகர்
மாவை ச்ரத்தையுடன் செய்து ப்ராம்மணன் நாலரை மாதங்களில் அத்
96 - யயனம் செய்ய வேண்டும்॥ புஷ்ய மாஸம் அல்லது
மாக சுக்ல ப்ரதமையில் கிராமத்திற்கு வெளியில் ப்ர
வாஹ ஜலத்தில் (மேற்பகல்) உத்ஸர்ஜனம் செய்யவும்॥
97 - உத்ஸர்ஜனம் செய்து அன்றும் மறுநாளும் அத்யய
98 - னம் செய்யாமல் பாரு செய்யவும்॥ பிறகு சுக்லப
க்ஷத்தில் வேதங்களையும் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் வேத
அங்கங்களையும் நன்றாய் படிக்கவும்॥
99 - ஸ்வர வர்ணங்கள் ஸ்பஷ்டமில்லாமலும், துரிதமு

னையையே பக்கத்திலும் வேதபடனம் கூடாது, பின் இரவில்
எழுந்து வேதம் படித்து விட்டு மறு தூங்கக் கூடாது॥
100— ப்ராமணன் காயத்ரீ முதலான சந்தஸ்ஸுடன் கூடிய மந்
திரபாகமாத்திரம் படிக்கவும், ஸௌகரியமிருந்தால்
மந்திர ப்ராமணம் இரண்டையும் படிக்கலாம்॥
101— முறைப்படி அத்யயனம் செய்பவரும், செய்து வைப்பவ
ரும் கூறப்போகும் அநத்யயன தினங்களில் வேதம் கூடாது॥
102— வர்ஷாகாலத்தில் இரவு காற்று சப்தம் பொழுதும் பகலில்
புழுதிக் காற்று வீசும் பொழுதும் அத்யயனம் கூடாது॥
103— மின்னல் இடியுடன் மழை பெய்யும் பொழுதும் ஆகாய
க் கொள்ளி விழும் பொழுதும் அநத்யாயம்॥
104— மேற்கூறிய மின்னல் இடி மழைகள் அக்னிஹோத்ர காலமான
ஸந்த்யாகாலங்களில் வந்தாலும் அகாலத்தில் வந்தாலும்
105— அநத்யாயம்॥ ஆகாயத்தில் பெரிய இடி சப்தம் கிரகங்களி
ன் ஸூர்ய சந்திர நக்ஷத்ரங்களின் சேர்க்கைகள் உண்டானாலும்
106— இவ் அநத்யாயம்॥ காலையில் இடி மின்னல் ஏற்பட்டால்
பகல் முழுவதும் மாலை ஏற்பட்டால் இரவு முழுவதும் அநத்யா
யம்
107— விசேஷமாக தர்மத்தை விரும்புபவருக்கு கிராமத்தி
லோ நகரத்திலோ துர்கந்தம் வீசும் பொழுதெப்பொழு
தும்

108 — அநத்யாயம்॥ கிராமத்தினுள் சவம் இருக்கும் பொ
ழுதும், பாபாத்மாக்களின் ஸமீபத்திலும், அழுகுரல் கேட்கும்
பொழுதும் கூட்டத்திலும் அத்யயனம் கூடாது॥
109 — ஜலத்திலும் நடுநிசியிலும் மலமூத்ரவிஸர்ஜனம் செ
ய்யும் பொழுதும், எச்சில் வாயுடனும் ச்ராத்த போ
ஜனம் செய்த தினத்திலும் மனதாலும் வேதம் கூடாது॥
110 — ஏகோத்திஷ்ட ச்ராத்த போஜனம் செய்தாலும், க்ஷத்ரிய
அரசனுக்கு புத்ர ஜனனம், கிரகணம் இவைகளுக்கு
111 — மூன்று நாள் அநத்யாயம்॥ சாஸ்திர ஞானமான
னானுடைய சரீரத்தில் [illegible] யோகித்து [illegible]
டையவராயினும், இவைகள் இருக்கும் வரையில்
112 — அநத்யாயம்॥ படுத்துக்கொண்டும், ஆஸனத்தில் கா
ப்ரௌடபாதம் ல்களை வைத்துக் கொண்டும் அவரில் சாய்ந்து கொ
ண்டும், மாம்ஸ போஜனம் செய்தும், ஆசௌச
அன்ன போஜனம் செய்தும், அத்யயனம் கூடாது॥
பண்டிகை
113 — ப்ரதிபத் பொழுதும் பானம் செய்தும் கேட்கும்
பொழுதும், ஸந்த்யாகாலத்திலும், அமாவாஸ்யை
சதுர்த்தசி, பௌர்ணமி, அஷ்டமி இவைகள் அந
114 — த்யாயம்॥ அமாவாஸ்யை இவைகளுக்கு முன்னை,

சதுர்த்தி சிஷ்யனுக் கெடுதலை, அஷ்டமி பௌர்
ணமிகள் வேதமறதியை உண்டாக்கும்; ஆகையால் இத்
தினங்களில் அத்யயனம் அத்யாபனம் கூடாது॥
115 — புழுதிமழை, திக்குகள் சிவக்கையில், நரிச்சத்தம், நாய் கழுதை
ஒட்டகசப்தங்களைக் கேட்கும் பொழுதும் பங்க்தியமாக
ர்களின் கூட்டத்திலும் அத்யயனம் கூடாது॥
116 — ஸ்மசானஸமீபத்திலும் கிராமஸமீபத்திலும், மாட்டுத்தொழு
விலும், ஸ்த்ரீஸங்கமத்தில் அணிந்திருந்த உடையுடன் சிராத்த
117 — தானம் செய்தும் அத்யயனம் கூடாது॥ கோ, வஸ்திரம் மு
தலான தானம் வாங்கும் பொழுதும் அத்யயனம் கூடாது, ச்ராத்த
118 — போஜனத்தை யெவராயாகிலும் கொள்பவன்॥ திருடர்களா
லும் கிராமத்தில் உத்பாதங்கள் ஏற்பட்ட காலத்தில் அத்ய
119 — யனம்॥ உபாகர்மா உத்ஸர்ஜனம் செய்தவர்களுக்கு மூன்
று நாள், அஷ்டகைகள், ருதுக்களின் கடைசி நாள்க
120 — ளுக்கும் ஒரு இரவு அத்யயனம்॥ குதிரை, யானை, ஒட்
டகம், தோணி, கழுதை, வண்டி, உயர்ந்த மரங்க
ளில் ஏறிக்கொண்டு அத்யயனம் கூடாது॥
121 — வாய்ச்சண்டை, கைச்சண்டை, ஸைன்யமத்தியத்தும்
இவைகளிலும் போஜனம் செய்த உடனும், அன்னம் ஜீர்ணமாகா

ஸமயத்திலும், வாந்தி செய்த உடனும் புளியேப்பம் வந்

122- த காலத்திலும் வேதம் ஓதக் கூடாது॥ அதிதியை வழியனுப்பி

ய உடனும், காற்று அதிவேகமாய் வீசும் பொழுதும், தன் சரீ

ரத்திலிருந்து ரத்தம் வரும் பொழுதும், காயம் பட்ட உ

123- டனும் அத்யயனம்॥ ஸாமகானத்தைக் கேட்கும்

பொழுது ருக்யஜுர் வேதபாடம் கூடாது, ஏக வேதம்

முடித்து, ஆரண்யகம் முடித்தோ அன்று வேறு வேதம்

124- ஆரம்பிக்கக் கூடாது॥ ருக்வேதம் தேவதைவத்யம்,

யஜுர்வேதம் மானுஷம், ஸாம வேதம் பித்ர்யம், அ

து ஆகையால் அசுத்தம் போன்றது ஆகையால் அதனா

லேயே ருக்யஜுர் வேதம் படிக்கக் கூடாது॥

125- மேற்கூறிய படி வேதத்தத்வத்தையறிந்த ஸாஸ்திரக்ஞர்கள்,

தினமும் ப்ரணவம் வ்யாஹ்ருதி காயத்ரிகளைச் சொல்

126- லி பிறகு வேதம் படிக்கவேண்டும்॥ பசுக்கள் தவளை

பூனை நாய் ஸர்ப்பம், கீரி எலி, இவைகள் அத்யயனகா

லத்தில் குறுக்கே சென்றால் அன்று அனத்யாயம்॥

(2)- வைத்யயால் தோர்க்கிரையாகும் பயனுக்கு, சுத்த

மான இடமும் தான் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும்

இடசுத்தி இல்லையும் தான் அசுத்தமாயிருந்தாலும் அனத்

யாயம்

இவனுக்கு முன் கூறிய விதிகள் கிடையாது ||

128 — அமாவாஸ்யை அஷ்டமீ, பௌர்ணமி; சதுர்த்
தீ, இந்த திதிகளில் ஸ்நாதகன் எப்பொழுதும்
ப்ரஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டிக்க வேண்டும் இக்கா
லங்களில் ஸ்த்ரீஸங்கம் கூடாது ||

129 — போஜனம் செய்த பிறகும், ரோகியும்; நடுஇரவி
லும், அநேகவஸ்திரங்களுடனும், பழக்கமில்லாத
நீர்தேக்கங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது ||

130 — தேவதாவிக்ரஹங்கள், மாதா பிதா குரு ராஜா, ஸ்நாதகன்
பசு, தீக்ஷிதர், இவர்களுடைய நிழலை வேண்டுமென்
று மிதிக்கக்கூடாது (தாண்டக்கூடாது) ||
(சண்டாளனுடைய நிழலையும் மிதிக்க (தொட) க்
கூடாது ||

(129 - போஜனத்திற்கு பிறகு இப்படி ஸ்நானம்
கூடாது, தீட்டு ஏதாவது ஏற்பட்டால் செய்யலாம்.
சரீர அஸௌகரியம் இருந்தால் கழுத்துவரை ஸ்
நானம், அல்லது ஈரவஸ்திரத்தால் ~~[illegible]~~
துடைத்துக்கொள்வது அல்லது மந்த்ர
ஸ்நானம் செய்து ஆசமனம் ப்ராணாயாமம் செய்யலா
ம் மறுஉச்சரித்து ஸ்நானம் செய்து கொள்ளவும்)

இன்னொரு அந்த நோட்டு புக்கில்
பார்க்கவும்

இதில் ஏகதேச அனுவாதமாத்திரம்,
இவைகளைப் பின் வேறு பக்கங்களில்
பார்த்து நிச்சயிக்க வேண்டும்॥

உ

ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:।

சில வரைச் -

இந்த மநுஸ்ம்ருதியால் தமிழில் அநுவாதம் செய்யப்பட்ட நூலிடங்களில் ஒன்றும் தெளிவாக வாசாரித்திற்கு உரியது॥

ஸ்ரீ வ்யாக்யங்களில் மற்ற ஸ்ம்ருதிகளுடன் ஒப்பிட்டு தீர்மானம் செய்ய வேண்டும்।

இந்த மநுஸ்ம்ருதியால் கூறப்பட்டுள்ள சில விஷயங்கள் பொருந்தாமல் போகலாம் - இவ்வாறு சில விஷயமான ஸ்ம்ருதிகளைப் பொருந்த லத்திரத்தில் பெரியோர்கள் தெரியாததைச் சிந்தனை விட்டுச் செல்வதும் வேண்டாம்।

சில வேதங்களில் ப்ராமணர்களுக்கு சில சலுகைகள் அளித்திருப்பது உத்தம ப்ராமண விஷயம் இப்பொழுது அந்த ப்ராமண வாழ்வில்லை - இவை நெடிது தீர்த்தில் மனுவே கூறுகிறார்॥

அர்த்தீ — வாதி - அபியோக்தா
ப்ரத்யர்த்தி - ப்ரதிவாதீ
ப்ராட்விவாக: — ஜட்ஜ்
பந்தகம் - அடகு
ஆதி: - மவுஜனை
நிக்ஷேபம் — மவுஜனை (ஸீல்செய்யாதது)
ப்லெயின்
உபநிதி - ஸீலிட்டது (லக்குமுத்திரையுடன்)

~~ஸாஹஸம்~~ - தண்டனை, முதல் அபராதம் ரூ. 50 பணம்
மத்யம அபராதம் - 500 - பணம்
உத்தம அபராதம் - ஆயிரம்பணம் -
1 - கார்ஷாபணம் என்பது ஒரு பணம், தாமிரநாணயம் -
240 யவமணி எடை கொண்ட தாமிரநா
ணயம். கார்ஷாபணம் - 80 - பணம்.

அலோகம் மனுஸ்ம்ருதி - அத்யாயம்-4-

131- நடுப்பகல், நடுஇரவு, ஸந்த்யாகாலங்கள்,
இவைகளிலும் மாம்ஸத்துடன் சிராத்த போஜனம்
செய்த அன்று அதிக நேரம் வீதியில் நிற்கக்கூ
132- டாது॥ எண்ணெய்ஸ்நானம் செய்த ஜலத்தி
லும், மலமூத்திரங்களிலும், ரக்தம், கோழை,
சவைத்துத் துப்பிய தாம்பூலம், வாந்தி செய்தது,
இவைகளின் மேல் அறிந்து நிற்கக்கூடாது॥
133- விரோதி, சத்ருவான் ~~[illegible]~~ கூட்டாளி (ஸஹாயன்), பாபி,
திருடன், பரன்மனைவி இவர்களுடன் சேர
134- க்கக்கூடாது॥ இந்த லோகத்தில் மனிதனுக்கு
ஆயுளைக் குறைக்க பரதாரகமனத்தைக் கா
ட்டிலும் மேலான வேறு பாபம் கிடையாது॥
135- த்யுதிகளால் ஜ்வலித்தியவை நினைப்பவன்,
க்ஷத்ரியன், ஸர்பம், வேதசாஸ்திர ஸம்பன்ன
னான ப்ராம்மணன், இவர்கள் தன்காலம் செ
லாத்து (தளர்ந்து) இருந்தாலும் இவர்களை எப்
பொழுதும் அவமதிக்கக்கூடாது॥
136- இந்த மூன்றையும் அவமதித்தால் அவமதித்த
வனை

னரித்துவமே, ஆகையால் அறிவாளி அவமதிக்கக்கூடாது ||

137 — தனத்திர்க்காக முயற்சி செய்து அப்பொழுதகி
டைக்காவிட்டால் நான் பாக்யமில்லாதவன்
என்று தன்னை இழிவாக எண்ணக்கூடாது, ஆ
யுள் மரணம் வரையில் தனத்திர்க்காக முயற்
சி செய்ய வேண்டும் முயற்சித்தால் கிடைக்கா
மல் போகாது ||

138 — ஸத்யமே பேசவேண்டும் ஸத்யமாயினும்
ப்ரியத்தையே பேசவேண்டும் ப்ரியமெ
ன்பதற்காக பொய் பேசக்கூடாது இது ஸ

139 — நாதன தர்மம் || அமங்களமாயினும்
மேலானது என்றே, மங்களம் என்றே கூ
ற வேண்டும், உபயோகமற்ற விரோதத்தை
யோ விவாதத்தையோ எவரோடும் செ

140 — ய்யக்கூடாது || அதிகாலையிலும் இர
வும் வேளையிலும் நடுப்பகலிலும், ஊர்பெய
ர் தெரியாதவனோடும் சூத்ரர்களோடும்
தனியாகவும் போகக்கூடாது ||

141 — அங்கஹீனர்களையும், அதிகமான அவயவங்

கள் உள்ளவர்களையும், படிக்காதவர்களையும்
வயதில் பெரியவர்களையும், அழகில்லாதவர்கள்
பணமில்லாதவர்கள், தாழ்ந்த ஜாதிக்காரர்கள்
இவர்களை அவமதிக்கக்கூடாது॥

142— போஜனம், மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்து சுத்தி செய்யாமல் ப்ராமணன், பசு, ப்ராமணன், அக்னிகளை தொடக்கூடாது, தான் அசுத்தமாக இருக்கும் பொழுது அசுகமில்லாமல் ஆகாயத்தில் சூரிய சந்திர நக்ஷத்ரங்களையும் பார்க்கக் கூடாது॥

143— அசுத்தனாக பசு ப்ராமணாதிகளைத் தொட்டால் ஆசமனம் செய்து கையால் ஜலத்தைத் தொட்டு இந்திரியங்கள் தோள் நாபி பாதங்களைத் தொட வேண்டும்॥

144-146 अविश्वसनीय

147— வேதத்தை நித்யம் தகுந்த காலத்தில் ஜபம் செய்ய வேண்டும், ஏனெனில் ப்ராமணனுக்கு அதை உயர்ந்த (முக்ய) தர்மமாக கூறுகிறார்கள், மற்றவை உபதர்மங்கள் எனப்படும்॥

148— எப்பொழுதும், வேதாப்யாஸம், சௌசம், தபஸ், அஹிம்ஸை, இவைகளால் முந்திய ஜன்மாவை

149- அறிவான் ॥ இந்திரிய ஜன்மாக்களையறிந்தால்
அதிலுள்ள கர்மவாஸனைத் துக்கத்தை யறிந்து
வைராக்யம், வேதாந்த இலவணமனனநிதித்யா
ஸனங்கள் செய்து பரிமம் ஸாக்ஷாத்காரம்
மோக்ஷத்தையு மடைவான் ॥

144- தான் ஆரோக்யமாக இருக்கும்போது
தன்னுடைய இந்திரியங்கள், மனம் வாணி இவை
களிலுள்ள ரோகங்களிவைகளைக் கா
ரணமில்லாமல் தொடக்கூடாது ॥

145- இஷ்டஸித்திக்காக கோரோசனை சந்தனம் பூசி
க்கொண்டும் இம்சேலை செய்து கொண்டும்,
சௌசம் இந்திரிய ஜயம் இவைகளுடனும்
தினந்தோறும் காயத்ரீ ஜபம் அக்னி ஹோம
மும் இவைகளை இச்சையுடன் செய்ய வேண்டும் ॥

146- நிச்சயபடி மங்கள ஆசாரத்துடன் நியம
ம் இந்திரிய ஜயம் ஜபம் ஹோமங்கள் செய்பவர்
களுக்கு தேவதைகள், மனுஷ்யர்கள் மேல்
உபத்ரவம் (இடையூறு) ஏற்படாது ॥

150- ஸாவித்ரீ ஹோமம், சாந்தி ஹோமம் இவை

த-ளை அமாவாஸ்யை பௌர்ணமாஸ்யை
காலங்களில் பூஜை செய்வதும்; அஷ்டகை
அன்வஷ்டகை சிராத்தங்களைப் பாதிக்கக் களைந்து
151— நூர் செய்ய வேண்டும்॥ மஹேந்த்ர ரேதஸ்வாமிக்கு
ஸம்பந்தமான அர்ச்சகர்கள், கால அமைப்புதல்
இவைகளை, கைக் கொடுத்துக் கொண்டியாவேலையே
செய்ய வேண்டும் (போட வேண்டும்)॥
152— மல~~ஹே~~வைர்ஜனம், அலங்காரம், ஸ்னானம்
பல் தேய்த்தல், (ளை) மை இட்டுக்கொள்ளல், தேவபூ
ஜை இவைகளை முறைப்படி வேலையே செய்ய வேண்டும்,
153— ஆலயபாத்ரங்கள், தாரமகர்களான பாரமண்ணு
த்திரர்களையும் ரக்ஷணைக்கு ராக அதாஹிரு
மாதாபிதா க்களிவர்களையும் பர்வகாலங்களி
ல் நேரில் காண வேண்டும்॥ (பர்வா அமாவாஸ்யாதி)
154— பெரியோர்களை ஆராதனம் செய்ய வேண்டும்
அவர்களுக்கு தேன் ஆஸனத்தைக் கொடுக்கவே
ண்டும், அநுஜனுவிலம் செய்து கொண்டு
பக்கத்தில் உட்கார வேண்டும், அவர்கள் செல்லு
ம் பொழுது பின் செல்ல வேண்டும்॥

155 — ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் நன்கு சொல்லப்பட்ட
தும், தான் செய்யும் கர்மங்களோடு ஸம்பந்
தமுள்ளதும், தர்மத்திற்கு ப்ரமாணமான
துமான ஸாதுக்களுடைய ஆசாரத்தை ச்ர
த்தையுடன் நன்கு அனுஷ்டிக்கவேண்டும்॥

156 — ஸதாசாரத்தாலேயே, ஆயுர்வ்ருத்தி, நல்
ல புத்ர பௌத்ராதி பரம்பரை, குறைவில்லாத
தனம் இவைகள் கிடைக்கும், சரீரத்திலுள்ள
அவலக்ஷணம் தொலையுமென்றுங் கேள்॥

157 — துராசாரமுள்ள மனிதன் உலகத்தில் ஸாதுக்களால் நி
ந்திக்கப்படுவான், எப்பொழுதும் துக்கமுள்ளவனாக
வும் வியாதியுள்ளவனாகவும் ஆயுள் குறைந்தவனாக
வும் ஆவான்॥

158 — எவன் ஸதாசாரமுள்ளவனாகவு
ம் ச்ரத்தையுள்ளவனாகவும் இருக்கிறானோ, ~~ப~~
~~பி~~ பிறரைத் தூஷிக்காமலும் இருக்கிறானோ அவன்
லக்ஷணமில்லாதவனாகயிருந்தபோதிலும் நூறுவ
ருஷங்கள் ஜீவிப்பான்॥ (சர்மா)

159 — பிறரை எதிர்பார்த்து ஆகவேண்டியவை எல்லாவற்
றையும் கூடியவரையில் விடவேண்டும்;

எதுவோ (ஆத்மக்ஞானம் முதலியன) தன்னுடைய ஸ்ரேயஸாதன
மோ அவைகளை (அனுஷ்டானங்களை) ஊக்கத்துடன்
160 — செய்யவேண்டும்॥ இன்னொருவனை எதிர்பார்த்து-
இன்னொருவனுடைய ஸஹாயத்தை வேண்டுவனவெல்
லாம் துக்கம், தன்னுடைய ஸ்வாதீனத்துக்குட்பட்டவையெல்
லாம் சுகம், இதுதான் சுகதுக்கங்களுக்குலக்ஷ
161 — ணம்॥ எந்த கர்மாவை செய்யும்பொழுது மனதிற்கு
ஸந்தோஷம் ஏற்படுகிறதோ அதை ஊக்கத்துடன்
செய்யவேண்டும், தனக்கு பிடிக்காத காரியத்தைச்செ-
162 — ய்யக்கூடாது॥ உபநயனம் வேதாப்யாஸம் செய்து
வைக்கும் ஆசாரியர், வேதார்த்தவ்யாக்யானம் (ப்ரவ
சனம்) செய்பவர், மாதா பிதாக்கள், குரு, ப்ராம்ஹண
ர்கள், பசுக்கள், தபஸ்விகள், இவர்களுக்கு விரோ
163 — தமாக நடக்கக்கூடாது॥ நாஸ்திக்யம், வேதநி
ந்தை, தெய்வநிந்தை, த்வேஷம், டம்பம், கர்வம்,
கோபம், க்ரூரத்தனம், இவைகள் கூடாது॥
164 — புத்ரன் சிஷ்யன் இவர்களைத்தவிர மற்றவர்களைக்
குறித்து கோபத்துடன் தண்டத்தை ஓங்கவோ, அதால்
அடிக்கவோ கூடாது, புத்ரன் சிஷ்யன் யாராயினும் இவர்களை

தவறு செய்தால் அவர்களை இரக்ஷிப்பதற்க்காகத் திருத்
துவதற்க்காக லேசாக அடிக்கலாம்||
165— ஒருவன் பிராமணனைக் கொல்ல வேண்டுமென்று
தடியை ஓங்கினாலும் நூறு வருஷங்கள் தாமிஸ்ர
166— நரகத்தில் உழலுவார்கள்|| பிராமணனை கோ
பத்தினால் புல்லாலும் கூட தெரிந்து அடித்தால், நா
ய் முதலான இருபத்தொரு ஜன்மாவையெடுப்பா
167— ர்கள்|| அறியாமையால் யுத்தம் செய்யாத
பிராமணனுடைய தேகத்தினின்று ரக்தம் வரச்
செய்தால் பரலோகத்தில் மிகவும் அதிகமான துக்க
168— த்தை யடைவான்|| அடித்த பிராமணனுடைய
சரீரத்தினின்று ரக்தம் பூமியில் விழுந்து எத்தனை பு
ழுதிகளைக் கட்டுமோ அத்தனை வருஷங்கள், அ
டித்தவன் பரலோகத்தில் நாய் நரிகளால் சாப்
169— பிடப்படுவான்|| பிராமண விஷயத்தில் மேற்கூறிய
தோஷங்களை, அறிவாளி செய்யக்கூடாது||
170— பரதாரகமனாதி பாபம் செய்பவன், பொய் சாக்ஷி சொ
ல்லி பிழைப்பவன், எப்பொழுதும் பரஹிம்சை செய்ப
வன் இவர்கள் இவ்வுலகில் சுகமாக இருக்கமாட்டார்
கள்||

171 — பாபம் செய்து ஸம்பாதித்து தனவானாக ஒருவனிருந்தா
லும் பிறகு அந்த பாபத்தால் தனமிழந்து கஷ்டப்படும் நிலைமை
யை ஆலோசித்துத் தான் தர்மமாக நடந்து பணமில்லாமல் க
ஷ்டமடைந்தாலும் அதர்மத்தில் புத்தியை செல்லவிடக்கூ
172 — டாது॥ இவ்வுலகில் செய்த பாபம் உடனேயே பலனைக்
கொடுக்காது, அது நாளடைவில் தேகம் தனமிவைக
ளுடன் கூடவே அழிவான், எவ்வாறெனில், பசுவுக்குத்
தீனி வைத்தால் உடனேயே பால் கறப்பது போல் பலனளிக்கா
து, பூமியில் போட்ட விதை நாளடைவில் பலனளிப்பது
173 — போல் பலனளிக்கும்॥ ஒருவன் செய்த பாபம் அவ
னுக்கு பலனளிக்காவிடில், அவனுடைய புத்ரன், அல்லது
பௌத்ரன் இவர்களுக்கு பலனை அளிக்கும், செய்த பாபம்
174 — வீணாகாது॥ பாபத்தால் முதலில் வ்ருத்தியடைகிறான்,
அதனால் ஸௌபாக்யங்களைப் பெறுகிறான், சத்ருக்க
ளை ஜயிக்கிறான் பிறகு நாளடைவில் பூண்டோடு செல்
வங்களையுமிழந்து அழிவான்॥
175 — ஸத்யம் தர்மம் ஸதாசாரம் சௌசம் இவைகளை
எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும்,
சிஷ்யர்கள் புத்ராதிகளிவர்களையும் முறைப்படி

அனுஷ்டிக்கச் செய்ய வேண்டும், பொய் பேசா
மை, வாயடக்கம், ஹிம்ஸை செய்யாமை, கைய
டக்கம், அபக்ஷ்யபக்ஷணம் செய்யாமல் கிடைத்த அ
ன்ன பொருளை வயிறு அடக்கம் இவைகள் வேண்டும்

176- தர்மத்திற்கு விரோத அர்த்த காமங்களையும்
பின்னால் துக்கத்தை உண்டுபண்ணக் கூடிய
தர்மத்தையும், லோகஜனங்கள் வெறுக்
கும் தர்மத்தையும் விடவேண்டும்॥

177- உபயோகமற்ற பொருளோடாடுதல், ப்ரயோஜன
மில்லாமல் ஊர் சுற்றுதல், பரஸ்திரீயைப் பார்த்தல்
கோணிய, வஞ்சகம், அனாவசியமாக அதிகம் பேசு
தல், பிறர்க்கு ஹிம்ஸை செய்ய எண்ணம் செய

178- ய்தல் இவைகள் கூடாது॥ பிதா பிதாமஹாதிகள்
அனுஷ்டித்த சாஸ்திரார்த்தத்தை யனு
ஷ்டிக்க வேண்டும், அவர்கள் சென்ற வழியில்
நடப்பவருக்கு பாபம் ஏற்படாது॥

179-180- ருத்விக், புரோஹிதர், ஆசாரியர், மாமா, அதிதி,
தன்னையண்டி பிழைப்பவன், பாலன், கிழவர், நோ
யாளி, பண்டிதர், ஞாதிகள், மாப்பிள்ளையான

ஸம்பந்திகள், தாயாரைச்சேர்ந்தவர்கள், மாதாப
தாக்கள், ஸஹோதரி, நாட்டுப்பெண், ஸஹோதரன்,
புத்ரன், பார்யை, (தன்) பெண், வேலைக்காரர்கள், இ
வர்களோடு விவாதம் கூடாது॥
181 — விவாதம் செய்யாவிட்டால் ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியும்
மேல்சொல்லப்பட்ட (புண்ய) போகம் லோகப்ராப்தியும் கிடைக்
182 — கும்॥ மேற்கூறியவர்களுடன் விவாதம் செய்யாததால்
ம-185 அவர்கள் ஸந்தோஷமடைகிறார்கள், அதனால் புண்யலோக
ப்ராப்தியுமுண்டு। ஆசார்யரால் ப்ரும்மலோகம், பி
தாவால் ப்ரஜாபதிலோகம், அதிதியால் இந்திரலோ
கம், ருத்விக் தேவலோகம், (ஸஹோதரி நாட்டுப்பெண்கள்) பந்துக்கள் அப்ஸரஸ்
லோகம், மாதாவைச்சேர்ந்தபந்துக்கள் வைச்வதே
வலோகம், மாப்பிளை போன்ற ஸம்பந்திகள் வருண
லோகம், மாதா மாமா, பூலோகம், பாலன் வ்ருத்தன்,
ஏழை நோயாளி, இவர்கள் அந்தரிக்ஷலோகம், இவை
கள் கிடைக்கின்றன: மூத்த ஸஹோதரன் பிதாவுக்
கு ஸமம், பார்யை புத்ரன் தன் சரீரம், வேலைக்கா
ரர்கள் தன் நிழல், பெண் தன்னுடைய கிருபைக்கு
பாத்திரமானவள், ஆகையால் இவர்கள் தன்னிக்

இழிவாக அவமரியாதையாகப் பேசினாலும்
வகித்துப்படாமல் பொறுத்துக்கொண்டு அவா
ஒருவரொடும்
களுடன் விவாதம் செய்யக்கூடாது॥
186 — வித்யை தபஸ் ஆசாரம் இவைகளிருந்தால் ப்ரதிக்
ரகம் செய்ய யோக்யதையுண்டு, யோக்யதையிருக்கினு
ம் அதிலேயே அதிகம் இருக்கக்கூடாது, ஏனெனில்
ப்ரதிக்ரகம் செய்பவனுக்கு ப்ரம்ம தேஜஸ் சீக்கிரம்
187 — அழிகிறது॥ த்ரவ்யங்களை ப்ரதிக்ரகம் செய்யும்
விதியை - த்ரவ்யங்களுக்குரிய தேவதை அதற்குரிய
மந்திரம் இவைகள் தெரியாமல், விவேகி, பசியால்
வாடினாலும் ப்ரதிக்ரஹம் செய்யக்கூடாது॥
188 — தங்கம், பூமி, குதிரை, பசு, அன்னம், வஸ்திரம்,
எள், நெய், இவைகளை, வேதம் முறை அறியா
தவன் ப்ரதிக்ரகம் செய்தால் அக்நியால் மரம் எ
ரிக்கப்படுவது போல் அழிவான்॥
189 — வித்யை தபஸ் இல்லாதவன் ஸ்வர்ண ப்ரதிக்ர
கம் (தானம்) வாங்கினால் அவனுடைய அன்ன
ம் ஆயுஸ் இவைகளையும், கோதானம் பூமி
தானம், சரீரத்தையும், குதிரைகளையும்

வஸ்திரம் தோலையும், நெய் தேஜஸ்ஸையும் என்
190 – பந்த்திகளையும் எரிக்கும்॥ தபஸ் அத்யயனம்
இல்லாத ப்ராமணன் ப்ரதிக்ரஹம் செய்வதில்
ஈ. ஈடுபட்டால் கல்தோணியால் ஏறியவனுடன்
முழுகுவது போல் தானம் கொடுத்தவனுடன்
191 – நரகத்தில் விழுவான்॥ ஆகையால் அவித்வா
ன் இழிய ப்ரதிக்ரஹம் செய்தாலும் சேற்றில் அழுந்
தும் பசுவைப் போல் நரகத்தில் விழுவான்॥
192 – தர்மத்தை அறிந்தவன், பூனை போலும் கொக்குப் போ
லும் தார்மிக வேஷம் போடும் வேதார்த்தம் தெரியா
த ப்ராமணனுக்கு தீர்த்தம் கூட தானமாகக் கொ
193 – டுக்கக்கூடாது॥ ந்யாயமாக சம்பாதித்த பண
மாக இருந்த போதிலும், பூனை, கொக்கு வே
ஷம் போடுபவன் வேதம் படிக்காதவன், இவ்
வர்களுக்கும் தானம் கொடுத்தால் கொடுத்த
வன் வாங்கியவன் இவர்களும் நரகமடைவார்கள்
194 – தான சாஸ்திரம் தெரியாத தானம் கொடுப்பவன் வாங்கு
பவன் இவ்விருவர்களும் கல்தோணியால் செல்பவன் போ
ல் இருவரும் நாசத்தை அடைவார்கள்॥

195 — பரரறிய தர்மம் செய்பவன், பரர்பொருளில் ஆசையுள்ள
ளவன், வியாஜமாக தர்மம் செய்பவன், டம்பக்காரனா
கக் கொடுத்து பொருளை அபகரித்து ஜனங்களை ஏமாற்
றுபவன், பரஹிம்ஸை செய்பவன், பொறாமையால் எ
ல்லோரையும் தூஷிப்பவன், [ஆசாரமில்லாதவன்] பூனை போல் நடப்பவன், ॥
196 — தான் அடக்கமுள்ளவன் போல் கீழ்ப் பார்வையுள்ளவ
ன், கொடூரமான பாவமுள்ளவன், மற்றவனைக் கெடுத்துத்
தான் வாழ நினைப்பவன், போலியான அடக்கமுள்ள
197 — வன், கொக்குப் போல் நடிப்பவன், இவ்விதம் கொக்
கு விரதமும், பூனை விரதமும் உள்ள பிராமணர்கள் அந்த
பாபத்தால் அந்ததாமிஸ்ரமென்ற நரகமடைவார்கள்।
198 — பாபத்தைச் செய்துவிட்டு அந்த பாபத்தை மறைத்து
ஸ்திரீ சூத்திரர்களை அப்பாவிகளை ஏமாற்றி வ்ரதமனுஷ்
199 — டானம் செய்யக்கூடாது ॥ மேற்கூறப்பட்ட பிராமணர்க
ள் இவ்வுலகிலும் மறுலகிலும் வேதிகர்களால் நிந்
திக்கப்படுகிறார்கள். வஞ்சகமாக வேஷமாக
200 — ச் செய்த விரதம் ராக்ஷஸர்களை அடையும், தான்
பிரம்மசாரியல்லாமல் வேஷம் போட்டு பிக்ஷ
யெடுத்தால் அவன் மறுஜன்மமான பசுவே

சாரிகளுடைய பாபத்தை ஏற்கிறான், நாய்மூ
லமான பாப ஜன்மாவையும் அடைவான்॥

201 — புறத்தில் சொந்தமான கிணறு குளம் இவைகளி
ல் ஸ்நானம் செய்தால், அவனுடைய பாபத்தில் கா
ல் பாகத்தை ஸ்நானம் செய்தவன் அடைவான்॥
அனையாய்ஸ்டபாது।

202 — வண்டி குதிரை வாஹனம், படுக்கை, ஆஸனம்,
கிணறு, பூந்தோட்டம், வீடு, இவைகளை, சொந்
தக்காரரின் அனுமதியில்லாமல் உபயோகித்தா
ல், அவனுடைய பாபத்தின் கால் பாகத்தை உப
யோகித்தவன் அடைவான்॥ ஸ்நானத்திற்கு வேறுவழி
யில்லையானால் ஐந்து மண்ணை வெளியில் எடுத்
துப்போட்டுவிட்டு ஸ்நானம் செய்யவும், சொ
ந்தக்காரன் பொது உபயோகத்திற்காக கொ
டுத்துவிட்டிருந்தால் பாதகமில்லை॥

203 — நதிகளிலும், தேவஸம்பந்தமான தடாகங்களிலும்,
தீர்த்தங்களிலும், பெரிய ஓடைகளிலும், அரு
விகளிலும், ஏதாவது ஒன்றில் நித்யஸ்நானம்
செய்யவும்॥

204 — ப்ரம்மசர்யத்தை, தவம், த்யானம், ~~[illegible]~~ ஸத்யம்

வஞ்சகமின்மை, அழுக்கின்மை, அஸ்தேயம்,
தானம் அடக்கம்
மாதுர்யம், தமம், இந்த்ரபந்தம் யமங்கள்।
ஸ்நானம், மௌனம், உபவாஸம், யாகம், வேதாப்
யாஸம், இந்திரிய அடக்கம், குருசேவை, சௌச-
ம், கோபமின்மை, ஜாக்ரதை, என்ற பத்துநிய
மங்கள், விவேகி, எப்பொழுதும் யமங்களை
ப்ரதானமாக ஸேவிக்கவேண்டும். நியமங்கள்
அடுத்தபடியாக ஸேவிக்கவேண்டும்॥

205— வேதாத்யயனம் செய்யாதவன், செய்யும்யாகத்தில் கிராமபுரோஹிதன்,
ஸ்திரீ, நபும்ஸகன் இவர்கள் இவர்களுக்காக ஹோமம்
செய்யும்யாகத்திலும் உத்ஸவத்திலும் அருகாறும் போஜனம்
206— செய்யக்கூடாது॥ ஸ்ரோத்ரியபுரோஹிதன் ஸ்திரீ
நபும்ஸகன் இவர்கள் எந்தகார்யமாவது ஹோமம் செ-
ய்கிறார்களோ அந்த கார்யம் அமங்களமாம், தேவர்க
ளுக்கு விரோதமானது ஆகையால் அவ்விதத்திலோ
செய்யக்கூடாது॥

207— குருகுரோன், கோபமுள்ளவன், ரோகயானி, இவர்களுடை
ய அன்னத்தையும், ரோமம் கேசம் பற்றிப்பட்ட
அன்னத்தையும், காலால் மிதிபட்ட அன்னத்தையும்

ஒருங்கானும் வாங்கும் புசிக்கப்படக்கூடாது ॥

208— ப்ரம்மஹத்தி கோஹத்தி முதலான பா பாபங்கள் செய்த
பாபிகளால் பார்க்கப்பட்டதும், ருதுஸ்வலையால் தொ
டப்பட்டதும், காக்கை முதலான பக்ஷிகள் கொத்தினதும்,
209— நாய் தொட்டதும், பசுவால் மோந்து பார்க்கப்பட்டதும்
முக்யமாக கோஷம் செய்து கொடுக்கும் அன்னம், ஸங்கா
ன்னம் (கூட்டுச்சமையல்) வேசியின் அன்னம், இன்
னும் சாஸ்திரஞர்களால் நிந்திக்கப்பட்ட அன்னமும்
210— புசிக்கப்படக்கூடாது ॥ சோரான்னம், ஜீவனத்திற்கா
10-217 க பாடுபவன், தச்சன், வட்டிக்காரன், யக்ஞதீக்ஷிதன்,
கிருபணன், ஜயிலில் இருப்பவன், மஹாபாபம் என்று ஸபை
தெரிந்து கத்தினவன், நபும்ஸகன், வ்யபிசாரஸ்த்
ரீ, டம்பாசாரி, புளித்துப் போனது, அதிகாலையில் பழைய
அன்னம், சூத்ரன், சாப்பிட்ட மீதம், வைத்யன், வேட்
டையாடி மாம்ஸம் விற்பவன், க்ரூரஸ்வபாவமுள்ளவ
ன், உச்சிஷ்ட போஜனம் செய்பவன், பயங்கரமா
ன கார்யம் செய்பவன், ப்ரஸவாதி ருதுஸ்வலா ஸ்த்ரீயை
த் தொட்டுச் செய்யும் அன்னம் (ஸூதிகான்னம்) தெரிந்து
கொண்டிருப்பார் பக்திஇல்லாமல் போஜனம் செய்யும்

மின் அபோசனம் செய்தால் மற்றவர்கள் சாப்பிட்ட

டாது, ஸூதகஸம்பந்தியல், மரியாதையில்லாமல் கொடுக்கு

ம் அன்னம், தேவதைகளுத்தேசத்தில்லாத மா

ம்ஸம், புத்ரனில்லாத விதவையானவள் அன்னம், சத்ரு,

நகராந்நம், பதிதாந்நம், ஸூதகாந்நம், கோள்சொ

ல்லுபவன், பொய்யே பேசுபவன், யாகபலனை விற்ப

வன், நடன், தையல்காரன், நன்றிமறந்தவன்,

கொல்லன், வேடன், வேஷம்போட்டு ஆடுபவன், தட்

டான், மூங்கில்வெட்டி ஜீவிப்பவன் (குறவன்), ஆயுதங்கள்

விற்பவன், வேட்டைநாய் வளர்ப்பவன், மத்யம் விற்பவன்,

வண்ணான், சாயம்போடுபவன், தயை இல்லாதவன்,

அறியாமல் வ்யபிசாரியான பத்னியுடையவன், அறிந்து வ்யபி

சாரிபத்னியுடையவன், பார்யையாள் சொல்படியே

ஆசௌசான்னம்

நடப்பவன், பத்துநாள்களுக்குள் பட்டது அன்னம், ம

னதிற்கு பிடிக்காத அன்னம், இவர்களுடைய அ

ன்னமும் இந்த இந்த அன்னமெல்லாம் சாப்பிடத்தகாதது॥

218— ராஜான்னம் தேஜஸ்ஸை அழிக்கும், சூத்ரான்னம் ப்ர

ப-219— ஹ்மதேஜஸ்ஸை, தட்டானுடைய அன்னம் ஆயுஸ்,

சக்கிலியனின் அன்னம் யசஸ், தையல்காரனுடைய

அன்னம் ஸக்தியையும், வண்ணானுடைய அன்
னம் பலத்தையும், கூட்டமான அன்னம் வேசியின்
அன்னம் தின்றவனை ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குரிய பு
ண்யத்தையும் கெடுக்கும்।
220 — வைத்தியனுடைய அன்னம் அவனுடைய சீக்கி(பஸ்)ஸம
ம், வ்யபசாரியின் அன்னம் ரேதஸ்ஸமமெனவும்,
வட்டிக்காரனுடைய அன்னம் மலம், ஆயுதம்விற்பவ
னுடைய அன்னம் கொழுப்புமுதலான அசுத்தங்களெனவும்,
221 — இங்கு வரிசையாக எவர்கள் அபோஜ்யான்னர்
கள் (எவர்களுடைய அன்னம் போஜனத்திற்குரியதல்லவோ)
என்று கூறப்பட்டார்களோ அவர்களுடைய அன்ன
ம், அவர்களுடைய தோல் எலும்பு ரோமங்களுக்கு
ஸமம் என்று அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள்॥
222 — மேற்கூறிய சாப்பிடத்தகாத அன்னத்தை அறியாமல் ஒரு
தடவை சாப்பிட்டால் மூன்றுநாள் உபவாஸம், அறிந்து
சாப்பிட்டால் கிருச்ச்ரானுஷ்டானம், இதுபோல் ரேதஸ்
மலமூத்ரங்கள் போஜனத்திலும் ப்ராயச்சித்தம்॥
223 — ப்ராம்மணன் சாஸ்திரமறிந்தவன் பஞ்சயக்ஞம் செய்யா
த சூத்ரனிடமிருந்து பக்வமான அன்னம் கூடாது,

ஜீவனத்திற்கு வேறு வழியில்லையாகில் ஒருதினத்துக்கு
வேண்டிய அளவு அரிசி வாங்கிக்கொள்ளலாம்॥

224 — ஒருவன் வேதாத்யயனம் செய்த ச்ரோத்ரியனானால்
கிருபணன், மற்றொருவன் வட்டி வாங்கி ஜீவிப்பவன்
ஆனால் தாதா,, இவ்விருவர்களையும் தேவர்கள் விசா
ரித்து (ஆலோசித்து) இருவர்களும் ஸமமென்று ஸ்தீர்

225 — மானித்தார்கள்॥ ப்ரம்மதேவர் தேவர்களிடம் வ
ந்து, இந்த இருவர்களையும் ஸமமாகச் செய்தீர்கள்,
தாதாவுடைய அன்னம் ச்ரத்தையால் பரிசுத்தமா
னது, கிருபணனுடைய அன்னம் ச்ரத்தையில்லாத
தால் அசுத்தமானது என்று கூறினர்॥

226 — இஷ்டங்கள் யாகாதிகள், பூர்த்தங்கள் தடாகம் வெட்டுதல் முதலியன
இந்த இஷ்டாபூர்த்தங்களை ச்ரத்தையுடனும் பலனை
உத்தேசிக்காமலும் நியாயமாக ஸம்பாதித்த பணத்தா
லும் செய்தால் மோக்ஷபலனைக் கொடுக்கும்॥

227 — [illegible]களையுடைய ஸத்பாத்ர ப்ராம்மணன்
கிடைத்தால் எந்த ஸமயத்திலும் யதாசக்தி தானம் இஷ்
டாபூர்த்தங்களையும் ஸந்தோஷ மனதுடன் செய்யவேண்டும்॥

228 — யார் யாசித்தாலும் இல்லையென்று சொல்லாமல் ஏதா

வஸ்து பொருணையில்லாமல் கொடுக்கவேண்டும்; இவ்
விதம் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால் ஒருபோதும் நரகத்தி
லிறங்கும் பாபாத்மாக்களுடைய ஸகலபாபத்தையும் நி
வர்த்தி பண்ணக்கூடிய மஹாபாத்திரமென்றறிக.
229— ஜலதானம் செய்பவன் பசி தாகமில்லாத திருப்தியை
to 232— யடைவான், அன்னதானம் செய்பவன் மிகுந்த சு
கத்தையும், தீபதானம் செய்பவன் திவ்யமானஸற்
கதியையும், தீபதானத்தால் கண்ணையும், பூமிதானத்
தால் பூபதிபதவியையும், ஹிரண்ய தவிசம் தானத்தால் தீர்
க்காயுஸ்ஸையும், திலதானத்தால் உத்தமமான
கிருஹத்தையும், வெள்ளிதானத்தானத்தால் நல்ல ரூ
பத்தையும், வஸ்திரதானத்தால் சந்திரஸாலோக்யத்
தையும், குதிரைதானத்தால் அச்வநிதேவலோகத்
தையும், காளை (ரிஷபம்) தானத்தால், அதிக ஐச்வ
ர்யத்தையும், கோதானத்தால் ஸூர்யலோகத்
தையும், வாஹனம் பல்லக்குதானத்தால் நல்ல
பார்யையையும், அபயதானத்தால் ப்ரபுத்வத்தையும்;
தான்யதானத்தால் நிலையான ஸுகத்தையும்,
வேதம், வேதாந்தம் தானத்தால் (கற்பிப்பதால்)

ப்ரம்மாவின் லோகப்ராப்தியையும், அடைவான்॥

233— ஜலம் அன்னம் கோ, பூமி, வஸ்திரம், திலம், ஸ்வர்ண
ம், நெய், இவ்வாறு எல்லா தானங்களைக்காட்டிலும்
ம் ப்ரம்மதானம் (வேததானம்) சிறந்தது॥

234— எந்தெந்த பலனை உத்தேசித்து எந்தெந்த தானத்தை
ச்செய்கிறானோ அந்தந்த பலனை மறுஜன்மாவில்
கௌரவமாக அடைவான் (ரிக்காமயோகல் யோக்யம்)।

235— தானம் கொடுப்பவரும் வாங்குகிறவரும் கௌரவ
மாக (மரியாதையாக) கொடுத்து வாங்குவோர் ஸ்வர்க்கத்
தை இருவரும் அடைவார்கள், மாறுபட்டால் நரகம்॥

236— தபஸ் செய்தவன் கர்வம் கொள்ளக்கூடாது, யாகம்
செய்தவன் பொய் சொல்லக்கூடாது, ப்ராம்மணர்க
ளால் பீடை (உபத்ரவம்) ஏற்பட்டாலும் அவர்களை நிந்திக்கக்
கூடாது, தானம் செய்துவிட்டு செய்தேனென்று

237— சொல்லக்கூடாது॥ பொய் சொன்னால் யாகபலனை
கொடுக்காது. கர்வத்தால் தபஸ் பலனளிக்காது
ப்ராம்மண நிந்தையால் ஆயுஸையும், தானம்,
கொடுத்தேனென்று சொன்னால் பலனளிக்காது॥

238— பரலோகஸஹாயத்திற்காக ப்ராணிஹிம்ஸை

செய்யாமல், கறையான் புற்றை வளர்ப்பது போல்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தர்மத்தை சேகரிக்க
239— வேண்டும்॥ ஏனெனில் — பிதா, மாதா, புத்ரன், பார்
யை, ஞாதிகள் இவர்கள் எல்லாம் பரலோகத்திற்
கு உதவ செய்யமாட்டார்கள் (அவர்கள்) தர்மம் ஒன்
240— றே உதவ செய்யும்॥ ப்ராணியானவன், ஒருவனா
க வே பிறக்கிறான், மரணமடைகிறான், புண்ய பாப
லனை யனுபவிக்கிறான், மற்றவர்களோ இல்லை॥
241— மரணத்திற்குப் பிறகு இந்த சரீரத்தை பந்துக்கள் கட்
டை போலும் மண் போலும் வீசி எறிந்துவிட்டு திரு
ம்பிப் பாராமல் போய்விடுகிறார்கள், ஜீவனை தர்மம்
242— ஒன்றே தொடருகிறது॥ தர்மஸஹாயத்தால் தா
ன் கொடிய நரகதுக்கத்தைத் தாண்டுகிறான், ஆ
கையால், தர்மஸஹாயத்தை எப்பொழுதும் சம்பா
டவேண்டும் (கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சேகரிக்க வேண்டும்)
243— தர்மத்தையே விடாது அனுஷ்டித்து வரும்பொழு
து எதிர்பாராமல் பாபம் நேர்ந்துவிட்டால் அந்த பாபத்
தை நிவ்ருத்தி செய்ய உபவாஸாதி தபஸ்ஸை செய்
யும் புண்யத்தின, பாபம் நீங்கியதால் ப்ரகாசமான

அவனே, தர்மமே சீக்கிரம் ஸ்வர்க்க ரூப
பரலோகத்தையடையச் செய்கிறது॥

244— தன் குலத்தை மேன்மைப்படுத்த விரும்புபவ
ன் கேவலமாகவே ஆசாரம் குணங்களையுடைய
உத்தமோத்தமர்களுடனேயே எப்பொழுதும்
கன்யாதானம் முதலான ஸம்பந்தங்களை
ச் செய்யவேண்டும், கீழ்க்கீழ் உள்ளவர்க
ளுடன் ஸம்பந்தத்தை விடவேண்டும்॥

245- மேன்மேலும் உத்தம ஸம்பந்தத்தைக் கொ
ண்டு தாழ்ந்த ஸம்பந்தத்தை விடும் ப்ராம்ம
ண் மேன்மையடைகிறான், மாறுபட்டால் சூ
த்ரனுக்கு ஸமமாகிறான்॥

246— ஆரம்பித்த காரியத்தை முடிப்பவனும், தயையுள்ளவ
னும், சீதோஷ்ணாதிகளை ஸஹிப்பவனும், கொடிய செயல்
உள்ள மனிதர்களுடைய சேர்க்கையை விடுபவனும்,
பரஹிம்ஸை செய்யாதவனும் உறுதியான இந்த்ரிய நி
யமம் தானம் உள்ள புருஷன் ஸ்வர்க்கத்தையடைகிறான்॥

247- விறகு ஜலம் பழம் கிழங்கு தேன் அன்னம் இவைகள்
கேட்காமலேயே கொண்டுவந்து கொடுத்தால், யார்

கொடுத்தாலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம், ஆனையை
பரதாரிபதிதர்களிடமோ வேளாளனிடம் பெறக்கூடாது,
சூத்ரனிடம் பக்வான்னம் பெறக்கூடாது, ஆமம் (அரிசி)
பெறலாம், தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அபயம் யா
ரிடமிருந்தும் பெறலாம்॥

248 — இன்னொருவரால் தூண்டப்படாமல் தானே இருக்கு
மிடம் தேடி நேரில் கொண்டு வந்து கொடுத்த பண்டு
ணை (ஸ்வர்ணம் தேவாரண (பணம்) பாபியாடமிருந்து
கூடப் பெறலாமென்று பிரம்மா சொல்லுகிறார்॥

249 — மேற்கூறியபடி தானமாக வந்த பணத்தை எவன் பெ
ற்றுக் கொள்ளவில்லையோ அவனுடைய பித்ருக்க
ள், அவன் செய்த ஸ்ராத்தத்தை பதினைந்து வருஷம்
கள் ஏற்கமாட்டார்கள், அவ்வாறே அக்னியும்
அவனுடைய ஹவ்யத்தை தேவர்களிடம் சேர்ப்பி

250 — க்கமாட்டான்॥ படுக்கை, இருக்கை, தர்ப்பம்,
வாஸனை த்ரவியம், ஜலம், புஷ்பம், ரத்னம், தயிர்
பொரி, மத்ஸ்யம், பால், மாம்ஸம், காய்கறி, இவைக
ள், தன்னிடம் வந்ததைக் கொடுத்தால் மறுக்கவே
ண்டாம்॥

251— தாய், தந்தை, வேலைக்காரர்கள், பார்யை புத்ர
ன் மேலானதான் காப்பாற்ற வேண்டியவர்கள் பசி
யால் வாடும் பொழுதும், தேவர்கள் அதிதிகளைப் பூ
ஜிப்பதற்கு சோகத்தும் யாரிடமிருந்தும் பதார்த்தங்களை
த்தாரா) பொருள் பெறலாம் ஆனால் அப்பொருளை
தான் உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடாது॥
252— ஒருவன், மாதா பிதாக்கள் காலஞ்சென்றோ, அல்லது அ
வர்களைத் தனியாக ஸ்வாதீனமாக இருக்கவிரும்பி
னால் தான் தனியாக வேறு இவர்களுக்குத் தேவை
யாக்க நேர்ந்தால் எப்பொழுதும் ஸாதுக்களி
டமிருந்து பிரதிக்கிரகம் பெறலாம்॥
253— தனக்குப் பயிர் செய்பவன், தன் குலத்திற்கு குடு
ம்பத்திற்கு ஸ்நேகிதன், தன் பசுக்களை மே
ய்ப்பவன், தன் வேலைக்காரன், தன்னுடைய
அம்பட்டன், சூத்திரர்களில் எவன் தன்னையே
அர்ப்பணம் செய்கிறானோ இவர்களுடைய அன்
னம் போஜ்யம்॥ சூத்திரனுடைய ஆத்மார்ப்பணமேனு—
254 தன்னுடைய குலம், ஸ்வபாவம், தன்னுடைய வேலை
(தொழில்) எந்தவிதமான சேவை செய்யவிருப்பமும்

என்பனவைகளை உள்ளபடி அறிந்தன்னை ஞானக்கொள்
ளும்படி தெரிவிக்க வேண்டும்॥

255— எவன் தன்னுடைய ஜாதியில் தொழில் இவைகளை ம
றைத்து வேறு ஜாதி மார்க்காதிக்களிடம் கூறுகிறனோ,
அவன் லோகத்தில் மஹாபாபியாவான் ~~அ~~தன்னை ம
றைத்துப் பெரியதாய் அவன் வெளியிட்டான்॥

256— சப்தமில்லாமல் பொருளில்லை, சப்த மேலாகவே
சப்தத்தின் பொருளையறிகிறோம், சப்தத்தின் மேலாக
வே செய்யவேண்டியதை ஆசரிக்கு செய்கிறோம், அ
வ்வாறு மான சப்தத்தை, அதற்குரிய பொருளை ம
றைத்துக் கூறி பொய் சொல்கிறன் ஆகையால்
அவன் (பொய் சொல்லுபவன்) உலகத்திலுள்ள பொரு
ள்களையெல்லாம் திருடின பாபத்தையடைகிறன்॥

257— பக்வமடைந்ததிலெல்லாம், வேதாத்யயனம், புத்ரன்,
யாகங்கள் இவைகளால் ரிஷிகளையும் பிதிருக்களையும்
தேவர்களையும் (இம்மூவர்) இவைகளின் (முறையாக) தீர்த்துவிட்
டு யோக்யனான புத்ரனிடத்தில் குடும்ப பாரத்தை
வைத்துவிட்டு. நடுநிலைமையாக (ஸாக்ஷியாக)
புத்ர தாராதிகளில் அபிமானத்தை விட்டெல்லாம்

ப்ரும்மமென்ற ஸமபுத்தியுடன் இருக்கிறதில
வஸிக்கலாம்॥

258— காம்யகர்ம பல ஸம்பாத்தியத்தை வகைரா
விட்டு புத்ரன் கொடுத்த அன்னத்தை சாப்பிட்டுக்
கொண்டு தனிமையான இடத்தில் இருந்து கொண்டு
தனக்கு தன்மையான ப்ரம்மத்யானத்தை
எப்பொழுதும் செய்து கொண்டிருக்க வேண்
டும், அப்படி இருந்தால் மோக்ஷமடைவான்॥

259— இதுவரை க்ருஹஸ்த ப்ராமணர்களுக்கு பரம்பரை
யான ஜீவனோபாயம் சொல்லப்பட்டது, ஸ்நாதக
னுக்குரிய விரத முறைகளும் சொல்லப்பட்டது,
இம்முறைகள் ஸத்வகுணத்தை வ்ருத்தி செய்வதில் சிறந்
தது॥

260— வேதவித்தான ப்ராமணன் எப்பொழுதும் இங்கு
கூறியவிதிப்படி நித்யகர்மானுஷ்டானம் செய்ப
வன் அதனால் பாபம் நீங்கி ப்ரம்மஸாயுஜ்யம்
என்ற மோக்ஷத்தை யடைவான்॥

நான்காவது அத்யாயம் ஸமாப்தம்॥

சுபமஸ்து

ஐந்தாவது அத்யாயம் —

1— ரிஷிகள் முன் சொல்லப்பட்ட ஸ்நாதகதர்மங்களைக் கேட்டு ப்ருகு
மஹாத்மாவான பாவகோத்பவரிடம் கேட்டார்கள்॥
2— இவ்வாறும் விதிப்படி ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் ப்ராம
ணர்களுக்கு (வேதசாஸ்திரமறிந்த) ம்ருத்யு எவ்விதம்
நேருகிறது ப்ரபுவே என்று கேட்டார்கள்।
3— அதன் காரணத்தைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள் என
று ப்ருகு மஹரிஷிகளிடம் பகர்ந்தார்॥
4— ✝ வேதாத்யயனம் செய்யாததாலும், தங்கள் ஆசா
ரத்தை விட்டதாலும், சோம்பலினாலும் தோஷமுள்ள அன்ன
யாலும், தகாத போஜனத்தாலும் ம்ருத்யு ப்ராமணர்
5— களைக் கொல்ல விரும்புகிறான்॥
6-14 போஜனம் செய்யத்தகாதவைகள் — இவைகளாவன:
மொச்சைக்கொட்டை, வெள்ளைப்பூண்டு, நாய்க்குடை, மலத்தில்
முளைத்தவைகள், சிவப்பான மரப்பிசின்கள், மரத்தைக் கீறினால் வரும் பால், உண்ணத்
தகாதவைகள், மாமிசம், தேக்கு, கன்றுபோட்ட பத்து நாளான
பசுவின் பால், தேவர்களுக்கு நிவேதிக்காத அ
ன்னம், (கிச்சடி — தத்கிகா), பாயஸம், வடை, யாகம்

பக்குவமில்லாத மாம்ஸம், நிவேதனஞ் செய்வதற்கு முன் அந்த அன்னம் முதலியன, புரோடாசம், மா கன்றுபோட்டுப் பத்து தினங்களுக்குள் பசுவின்பால், வெட்டைப்பால், ஒற்றைக் குளம்புள்ள பிராணிகளின் பால், ஆட்டுப்பால், இனவிருத்திப்பட்ட பால், கன்றில்லாத பசுவின்பால், காட்டு மிருகங்களின் பால், (எருமைப்பால் தவிர) வினிகர், தயிர், புளித்துப் போனபால் (புளித்தாலும் மோர் தவிர) பால் முதலியனவும் ஜலம் முதலானவை கலந்த பாதமைக் கொள்ளப்பட்ட தவிர, மாம்ஸம் ஏற்படும் பக்ஷிகள், கிராமத்தில் வளர்க்கப்படும் கோழி முதலியன, அறியாத அளவு ஒற்றைக் குளம்பு மிருகங்கள், கழுதை, இருப்புக் குதிரை, பலவகை பன்றி, ஹம்ஸம், சக்ரவாகம் நாமக்கோழி, ஸாரஸபக்ஷி, ராஜாளி, ஊர்க்குருவி, கிளி முதலிய பக்ஷிகள், மரங்கொத்தி, வலை போன்ற காலுள்ள பக்ஷி, மேலாம் முகம், நகத்தால் கீறி ஆகாரம் செய்யும் பக்ஷிகள், மீன் கொத்திப் பறவை, காய்ந்த மாம்ஸம் (கருவாடு) எல்லாக் கொக்குகள், காக்கை, தோணம், கஞ்சம், மற்ற பக்ஷிகளும்,

சேது, கிராமப்பண்ணி, எல்லாவிதமண்டங்கள், இலைகள்போ
ஜனத்திக்கேத்தகாதவைகள்॥
15 — எவனொருவன் பாபம் செய்யப்படுகிறானோ அவன் அந்தப
பாவத்தால் படுகிறவனென்று சொல்லப்படுகிறது. மே
ன்மை செய்யப்படுகிறவன் எல்லா மேன்மைத்தனமும்
அடையப்படுகிறவனுக்கு இதனைச் சொல்லப்பட்டது॥
16 — பாபமும், செய்யப்பட்டவைகளும் எக்காலத்திலும் படவாம்;
நாசியம் இவ்விதம் ஒன்றும் இவைகள் எல்லாம் செய்யப்படவாம்
17 — தனியாக வந்தவை செய்வதும்; வயிறு எதுவும் தெரியாதவைக
ளும் தண்மைப்படுத்தல், இந்த அக்கினி வேத்தியோ
18 — னவைகள் செய்யப்படத்தக்கதல்ல॥ இந்த அக்கினி பராமரி
க்கில் கூட்டப்பண்ணி, மேன்மைப்பண்ணி, உருப்பு, கட்டிடம்; த
னை மேல் இவைகளும்; எட்டுக்கொத்தவராய் பாகிஸ்த
வரிசை மந்திரங்களைக்கொண்டு செய்யப்படவாம்॥
19 — நாய் கொண்டு போட்டுப்பண்ணி வெளியே பந்தம் போட்டுக்கொ
ண்டு, திருப்பமாய் மன்னத்தில் இவைகள் அறிந்து செய்யப்பட்ட
20 — டது॥ இவ்விதமாயிருக்கிற அவையே செய்யப்பட்டதும்
ஸாந்நிபனை கிரகித்துக் அறிவிக்கும் வெண்கலத்தில்
மதிராத்திரமானம் அறைவிடுத்தது॥

[illegible]

[illegible]

21 — தேவர்கள் இவ்விதமாகிய [illegible]
[illegible] (அறியாமல் செய்த) [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

22 — [illegible]
[illegible]
[illegible]

23 — [illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]

24 — [illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]

25 — [illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

26 — [illegible]
[illegible] ॥

27 — [illegible]

தும், ப்ராணபக்ஷிகளைத் திருப்த்யாதிகாரணமாக
புஜ்ய ரோக்யமுண்டு செய்து கொண்டு இருப்பவனாம்||

28 — ப்ரம்மா, ஜீவனுக்கு இந்த எல்லாவற்றையும் அன்னமாக
கல்பித்தான், அவையாவும் பக்ஷி ஜீவனமான ப்ராணிக்கோரே
ல் ஜீவனமாக ஜீவனுக்குக் கொடுத்து, அவையாவ
ப்ராணிகளைப் பார்த்து லைசம் பக்ஷணம் செய்யவாம்||

29 — ஸ்தாவரமான ஜீவனைகளுக்கு அசரமானவை
முதலானது ஆகாரம், கைகால் உள்ள ப்ராணிகள் ஜீவனா
னைகளுக்கு அதில்லாத ப்ராணிகள் ஆகாரம், நக
உள்ள ம்ருகாதிகளுக்கு அதில்லாத ஜீவனாக
ஆகாரம், பலமுள்ள இல்லா ஜீவனைகளுக்கு பய
30 — ந்தவனே ஆகாரம்|| சாப்படத்தக்க ப்ரா
ணிகளை தின்றதோறும் சாப்பிடுமவன் தோஷமில்லை,
ஏனெனில் சாப்பிடுகிறவனையும் சாப்படத்தக்க ப்ரா
ணிகளையும் ப்ரம்மாவே ஸ்ருஷ்டித்திருக்கிறார்||

31 — யாகத்தை செய்ய, அதற்கு அங்கமான மாம்ஸத்தி
ன் பக்ஷணம் தோஷம் (அதிகப்படி) அதைத்தவிர த
ன்னுடைய ஆகாரத்திற்காக ப்ராணியைக் கொன்று மாம்
ஸம் புஜிப்பது பெரும் தோஷம்||

32— விலக்கிவோர்க்கியோ, தானுகவே சம்பாதித்தோர், இன்
னைவனால் கொண்டு கொடுக்கப்பட்டோ உன்னுடைய
சுத்தைதேவர்பதிக்காதுக்கு அளித்து சேதத்தை
33— சாப்பருடைதால் தேரஹமில்லா பதியினையுயர்த்த
த்வஜன்ஆ பக்காலம் தவறபாகக்காலத்தில் தேவதை
களுக்கு அளிக்கமல் மனம்சம்ப்ராப்பட்டாய், சா
ப்பட்டான் என்த பராணிகளின் மனத்தைப்பட்டா
னே அந்தபராணிகளை வோகத்தில் தன்னைக்காத்
துக்கொள்ளாமுடியாது அவனை பெயபடுகின்றன ||
34— தேவர்பதிக்கினாவைக்கிக்கு இருக்கில் வாயை மனம்
சாப்படுகிறவனுக்கு, ஜீவனத்திற்காக பராணிகளை
செய்து பண்ணும் மனம்பாதிப்பவனுக்கு உண்டாகும்பய
னைக்காட்டிலும் அதிகபயமுறவோகத்தில்லை ||
35— இணையப்படு மனம்வைத்து பண்டுவைகொத்தத்தில் வாிக்க
ப்பட்டுவருவதுவெல்லாம் மனம்பல் சம்பாடப்பட்டால்
இவைத்தெரிந்துவைப பராணி (பசு) ஜன்மமெ அ
36— வனடைவான் || த்வஜன் மந்திரத்தால் ஸமஸ்
காரம் செய்யப்படாதமனம்ஸத்தை விலையாகுக்கே
ப்பட்டாய், பலப்பணையான தர்மத்தை யுறு

வரிந்து மாம்ஸாகாரம் செய்யப்பட்டதையே சாப்பிட
37 — வேண்டும்॥ ஒருவனுக்கு மாம்ஸ பக்ஷணத்தில் ஆவலிருந்தா
ல் அவன் நெய்யினாலேயோ மாவினாலேயோ பசுப் போன்ற
உருவம் செய்து அதை சாப்பிடலாம்; வீணே தேவதாதிக்கு
அளிக்காதே வீணாக மிருகத்தைக் கொல்ல ஆசைப்படக்
38 — கூடாது॥ ஆகாரத்திற்காக பசுக்களைக் கொன்று
தின்பவன், அந்த பசுக்களுடைய ரோமங்கள் எத்தனை
யோ அவ்வளவு ~~[illegible]~~ அத்தனை ஜன்மங்களி
39 — ல் கொல்லப்படுவான்॥ யக்ஞத்திற்காகவே பிர
ம்மா பசுக்களை ஸ்ருஷ்டி செய்தார்; யக்ஞமோ லோக
க்ஷேமார்த்தம் ஆகையால் யக்ஞத்தில் ஹிம்
40 — ஸை தோஷமாகாது॥ ஓஷதிகள், பசுக்கள்
மரங்கள் பக்ஷிகள்; ஆமை முதலியன, இவைகள் யக்ஞத்
தில் உபயோகப்படுவதால் மறு ஜன்மத்தில் உயர் பதவியை
41 — அடையும்॥ மதுபர்க்கம், யக்ஞம், தேவதாதிகா
ரியங்கள் இவைகளில் பசு ஹிம்ஸை செய்யலாமென்று
42 — மநு கூறுகிறார்॥ வேத தத்வார்த்தமறிந்த த்விஜன்
முன் கூறிய காரியங்களில் பசுவதம் செய்தால் தன்னை
யும் பசுவையும் ஸ்வர்க்கம் அடையச் செய்கிறான்!
ஹிம்ஸையிலும் சாஸ்திர வேறுபாடுண்டு॥

43 — ஆத்மவானான த்விஜன், பிரம்மசாரி கிருஹஸ்த
ன் வானப்ரஸ்தனாக இருந்தாலும், ஆபத்து
க்காலத்திலும் சாஸ்திரம் விதிக்கப்படாத ப்ரா
ணிஹிம்ஸையை செய்யக்கூடாது॥

44 — இந்த சராசர லோகத்தில், விதிப்பட்ட கர்
மா தேசம், காலம் இவைகளில் சாஸ்திரத்தா
ல் (வேதத்தால்) விதிக்கப்பட்ட ஹிம்ஸை, ஹிம்
ஸையாகாது (பாபமில்லை) ஏனெனில், தர்மா
தர்மங்கள் வேதத்திலேயே அறியப்படுவதால்॥

45 — எவன் பிறருக்கு ஹிம்ஸை செய்யாதவனான
ஜீவனங்களை தன்னுடைய ஸுகத்திற்காக
வதம் செய்கிறானோ அவன் இவ்வுலகிலும் ம
றுலகிலும் ஸுகத்தையடையமாட்டான்॥

46 — எவன் பிராணிகளை, கூண்டு ஜெயிலானவைகளில்
அடைத்தல், கொல்லுதல், ஹிம்ஸித்தல், (துன்புறு
த்துதல்) இவைகள் செய்யாமல் அவைகளுடைய
நன்மையை விரும்புகிறானோ அவன் அளவ

47 — ற்ற ஸுகத்தையடைவான்॥ எவன் கொசுவை
க்கூட ஹிம்ஸை செய்வதில்லையோ, அவன்,

தர்மசிந்தனை, தர்மம் செய்தல், ஈச்வரத்யானம்
இவைகளால் கிடைக்கும் பலனை ஸுலபமாக அ
48— டைகிறான்॥ ப்ராணிகளை வதம் செய்யாமல் மாம்
ஸம் கிடைக்காது, ப்ராணிஹிம்ஸை ஸ்வர்க்கத்தி
ற்க்கு விரோதம், ஆகையால் சாஸ்திரானுமதியப்
படாத மாம்ஸம் தள்ளப்படத்தக்கது॥
49— மாம்ஸத்தினுடைய உத்பத்தியையும் (சுக்ல சோணித
ரூபம்) பிராணிகளை வதம் செய்தல், அடைத்தல் இவை
களால் அவைகளுக்கு ஏற்படும் துக்கத்தையும் யோசி
த்து சாஸ்திரவிஹித மாம்ஸ பக்ஷணத்தைக்கூட
50— விடவேண்டும்॥ எவன் தோன்றியபடி பிசாசு
போல் மாம்ஸம் தின்னாமல், சாஸ்திரவிதிப்
படி சாப்பிடுகிறானோ அவனை, லோகத்தில் மதிப்பா
ர்கள், வியாதிகளும் பீடிக்காது॥
51 — ப்ராணியைக் கொல்வதற்க்கு அனுமதி கொடுப்பவன், அ
தைத் துண்டு போடுபவன், கொல்லுபவன், விலைக்கு கொடு
ப்பவன், வாங்குபவன், பக்வம் செய்பவன் பரிமாறு
பவன், சாப்பிடுபவன் இவர்கள் எல்லோரும் கொல்
லுபவர்களே॥

52- தேவர்பிதிர்க்களுக்குக்கொடுத்தில்லாமல் எவன் தி
ன்றுடைய மாம்ஸத்தை பரப்ராணி மாம்ஸத்தால்
வ்ருத்தி செய்கிறானோ அவனைக்காட்டிலும் மகாபா
53- வேறில்லை|| எவ்வொருவன் வருஷம்தோறும் அச்வமேதயா
கம் என்று நூறு வருஷம் செய்து, அச்வமேதயாகபல
னும், மாம்ஸம் சாப்பிடாதவனுடைய பலனும் ஸ
54- மம்|| பழங்கிழங்குகொடுக்கின்றதான்யம் இவை
களையாஹாரஞ்செய்கின்ற யோகிக்கும் ஆகாரத்தால்
உண்டாகும் பலனைக்காட்டிலும், சாஸ்திர அநுமதியிரு
ந்தும் மாம்ஸம் சாப்பிடாதவனுக்கு அதிகம்||
55- + இந்தலோகத்தில் "நான் மாம்ஸம் சாப்பிடுகிறேன்"
என்பதின் பொருள்: மா, என்ன, ஸ: நான் சாப்பி
ட்டப்ராணி, பரலோகத்தில் என்னை சாப்பிடப் போகி
றது, என்று பண்டிதர்கள் மாம்ஸம், என்ற சப்தத்
திற்கு பொருள் கூறுகிறார்கள்||
56- + ப்ராணிகளுக்கு மத்யம், மாம்ஸம், மைதுனம் இவை
கள் இவைகள் விதிக்கப்படவுமில்லை நிஷேதமும் செய்ய
ப்படவுமில்லை இயற்கையானது, ஆனாலும் இவை
நிவர்த்தியே மேல்||

கைவிடப்பட்டு ஆசௌசாதிகள் வேண்டியவையாக இல.
ஆனையால் கேட்ட ஸூத்திரங்களாவன ||

57 — பிராமணர்கள் வர்ணஸ்தர்களுக்கு மரணாசௌசம் ஸ்திதி (ஆறுநாள்)
ஜலயஞத்தினை வைக்கிற வர்ண முறை வகை கொடுக்கிறேன் ||

58 — வெளவனுக்கு ஷட்நகை பாரத்து, பல் முளைத்து சௌளம்
ஆதி, உபநயனம், ஆகுமளவும் ஜாதிகளுக்கு ஆசௌசம்
உண்டு. ஜனனத்திலும் அசுத்தி உண்டு ||

59 — மரணாசௌசம் ஜாதிகளுக்கு (பிராமணர்) பந்துக்கள்.
சிலயோக்கியதையுள்ளவர்களுக்கு ஸ்நானத்திற்
கு மேல் வேண்டுமானால் அவ்வளவு போதும் ||

60 — தனக்கு மேல் ஏழுதலைமுறைவரை ஸபிண்டர்கள் என
ப்படு, அதன்மேலுள்ளவர்கள் ஸமானோதகர் என்று
மாத்திரம் சொல்லப்படுகின்றனர் ||

61 — ஸபிண்டர்களென்னும் ஜாதிகளுக்கு மரணாசௌசம்
போல ஜனனாசௌசமும் பத்து நாட்கள் ||

62 — ஸமானோதகர்களுக்கு மரணாசௌசம் பத்து நாள், இதல்
ஜனனாசௌசம் மாதா பிதாக்களுக்கு, பிதா ஸ்நானம்
செய்து ஸ்நானம் செய்தால் போதும் அதன் பிறகு இதல்
தொட்டால் மாதாவுக்கு தீட்டு இல்லை (தொடலாம்)
தாயாருக்கு பத்து நாள் தொடக்கூடாது, ஸ்நானம்
செய்த பிறகு பத்து நாளுக்குப் பிறகு சுத்தி ||

63 – கிரியாஸ்தன் பாபத்தைச் செய்து ரேசிதவாஸாங்குண
ப் செய்தால் ஸ்நானம், ஸர்வப்ராயச்சித்தங்களில் மேல் வாஸா
ங்குணத்தில் பொல் சுத்தி செய்து கொள்ளவும், சேஷித்தவ
ஸாங்குணத்தால் புத்தி பொத்தப்பட்டால் மேன்று நாள்
64 – க் காதிகள் பொய்யனைக் கொடுத்து நிறை ர்த்ராசனு
ஜபம் ஸ்வாஸ்யம் செய்தால் பத்து நாள் அவ்வாறு க்கு
65 – இந்த்யன் கிலேசக் கிரமம் ஸாதம் செய்தால் பத்து
66 – நாள் கோதானம். மேன்று பாவத்திற்கு கொடுக்கு
மாத்திரக் கொள்கிரமஸ்ராவம் ஏற்பட்டால் ஸத்திரீக்கு
மாத்திரக் கொள்கிறாள் ஆகும் கொடுக்க, மத்ராயுக்கொண்டு
ஸமயத்திலும், த்ருமாத்திரக் கொள்ளும் ப்ராணங்கள்
+ | ஸம்ப்ரஜாஸ்வலாஸ்த்ரீ நாலாவது நாள் ஸ்நானத்தால்
சுத்தியடைகிறாள், வைதிக கர்ம யோக்யதை ஐந்தாவது
67 – நாள். சௌசவரை யப்பா ஜனத்தில் கர்ப்ப
த்ருத்தக்கு ஏற்றோன் அதற்கு மேல் நாயனம்
68 – யம் மேன்று நாள். கோன் வைஷ்ணவ த்யாக
த்தமணத்தில் கர்ணம் (ஜனத்தில்) ஸாஞ்சயனம்
69 – கிரயயாசு த்யாகம், தர்ப்பணம்; கிரயயாசமே
ஸ்நானம் கொடுப்பாசம் கோர்க்க.

70 — மேல்வர்ணத்து க்ஷத்ரியாதிகளுக்கு, பல்கோத்திர
ஸ்தர்களும் நாமகரணம் செய்யாவிட்டாலும் உதகதானம் செ
71 — ய்யாது // கூட அத்யயனம் செய்யவண்டியிருந்தால் ஏ
கோனம் ஆசௌசம் (புத்ரஜனனத்தில் ஸபிண்டர்க
72 — ளுக்கு) மூன்று நாள் ஸூதகம் // வாக்தானம் செய்
யப்பட்ட பெண் விவாஹத்திற்கு முன் இறந்தால் வரனு
க்கு பிதாவுக்கும் மூன்று நாள், வாக்தா
னம் செய்யாவிட்டால் பிதாவுக்கு மாத்ரம் ஏ
73 — ன்றுநாள் // ஸ்நாதக ஆசௌசத்தில், மூன்றுநாள்
திகிஸ்ஸனம் செய்யவேண்டும், மாமிசம் சாப்பி
டாது, கட்டுப்பாட்டுடன் அப்யாசமங்கள் வேண்
74 — டும் // ஸ்வயோனிய ஆசௌசம் ஒன்று ஒரு நாள் இறந்த
வர்களுக்குரிய சொல்லப்பட்டது, நாம் அறியாமல்
அயலூரில் இறந்தவர்களுக்குரிய ஆசௌசம் மேலே.—
75 — ஜனன சௌசமோ மரண சௌசமோ பத்துநாள்
களுக்குள் கேட்டால் பத்தாவது நாளுடன் நீங்கும் //
76 — பத்து நாள்களுக்கு மேல் ஜாதி மரணத்தைக் கேட்டா
77 — ல், அந்த ஸமயம் முதல் மூன்று நாள் வரையில் உ
டனே ஸ்நானம் செய்து சுத்தி பெறுவர் //

77 — பத்துமாதசைசந்தை பத்துமாதங்களுக்கு பெறுகிறதே
ட்பால் பெண்ணுதான், வடிவத்துக்கு பெறுகிறவநடைத்தி
ஷம் || 78 — பஞ்சமிகடகத்தை பாலமரணத்திலும், தெசாநாத்திரத்
தில் பண்டமரணத்தில் பெறுகிறான் குரைசாசனம்
79 — ஸ்ருணமா ததிஷம் || பெருக்குராவு ஆசைசைசியத்தி
ல்லோர் பெருகுந்து சாரு ஆசைசைபோ ருணநுசை
சுமோவந்தால் முற்றிய பத்துமாதுடன் பேயம்வாதம் ||
80 — ஆசனியன் கிரகத்தால் இவ்வுலகத்துக்கு கண்டுதாரு
அவனையே பத்தி புத்ர மரணத்தில் பெறுகிறான், ஆவள
81 — சம் || தன்னேட்டு ல்வனைக்கவோ மித்ரனுகவோ
இருந்தால் அரோத்தியன் மரணத்தில் மேன்மை தாரை,
மமா இலேயன் தேவாக பந்துக்கள் மரணத்தில் பண்ணிரு
82 — ண்ணைந்தான்) || பராமனக்காவளாக்கும் தெசநா
தில் க்ஷத்ரிய அரசன் இறந்தால், பகல் அல்லது இரவு
இவேளை, அரோகத்தியனில்லாத மித்ரபராமனை
னத்திரும் பெறுவேளை அருசைசம் ||
83 — சாதாரணமாக பெயசுவாகிக் ஜாதிமரணத்தில் பரா
மனாலுக்கு பத்துதான், க்ஷாத்திய அரசனுக்கு பெண்ணிலேண்டுமெ
ன் வைசியனுக்கு பதினைந்துதான், சூத்திரனுக்கு

84 — ஏதாவும் ஆசௌசம்॥ இப்படிப்பட்ட நாள் நீட்டை
ஸௌகரியத்திற்காக அதிகப்படுத்தக்கூடாது, அக்னி
ஹோத்ராதி வைதிக கர்மாக்களை விடக்கூடாது, தனக்
கு சக்தியில்லையானால் ஞாதிகளைக் கொண்டு செய்வி
க்கலாம், ஞாதிகளுக்கு அந்த ஸமயத்தில் தாத்காலி
85 — க சுத்தியுண்டு॥ சண்டாளன், ரஜஸ்வலை, ப்ரஸவஸூ
திகா (பதிதர்களுக்கும்) மஹாபாபம் செய்தவன்,
சவம், இவர்களைத் தொட்டவனைத் தொட்டாலும்
ஸ்நானத்தால் சுத்தியேற்படும்॥
86 — இப்படிப்பட்ட அசுத்தர்களைத் தொட்டால் ஸ்நானம் ஆசமனம்
செய்து "உதுத்யம் சித்ரம்" என்ற ஸூர்ய மந்திரங்களை,
பவமான மந்திரங்களை ஜபித்துவிட்டு பூரா
இராத்திரி தேவபூஜை பஞ்சாங்கம் செய்யவும்॥
87 — ப்ராமணன் ஈரமான மனித எலும்பைத் தொட்டால்
ஸ்நானம் செய்யவும், காய்ந்த எலும்பைத் தொட்டால்
ஆசமனம் செய்து பசுவைத் தொட்டு (அல்லது) ஸூரியனைப் பார்க்க
88 வும் சுத்தி॥ ப்ரும்மசாரிக்கு ஸமாவர்த்தனம் வரையி
ல் ஆசௌச ஸம்பந்தம் இல்லையாது ஸமாவர்த்
தனத்துக்குப் பிறகு வந்தால் ஆசௌசம் தங்கிலாடு॥

89— ஸ்வதர்மத்தை விட்டவர்கள், ப்ரதிலோம
ஸங்கர ஜாதிகள், விதியில்லாத ஸந்யாஸிகள், தற்கொ
லை செய்துகொள்பவர்கள் இவர்களிறந்தால் உத
90— கதர்பணை கிடையாது॥ புத்ராதி பாஷண்டதர்மத்தை
அநுஷ்டிப்பவர், வ்யபசாரிகள், கர்ப்பச்சேதம் செய்
பவர்கள், பர்த்தாவை கொல்லுபவர்கள் (அதேவம்)
ஸுராபானம் செய்யும் ஸ்த்ரீ. இவர்களுக்கு தர்
பணமோ ஆசௌச கிரியைகள் கிடையாது॥
91— உபநயனம் செய்து பூர்ண வேதம் கற்பித்தவர் ஆசிரியர்;
வேதத்தின் ஒருபாகம் கற்பித்தவர் உபாத்யாயர்; பிதா, ஏகதே
ஸவேதார்த்த போதகர்கள், இவர்கள் இறந்தால் ப்ரம்ம
சாரி அவர்களுடைய உடலை தூக்கிக்கொண்டு போ
கலாம் ப்ரஹ்மசரியவ்ரதத்துக்கு தடை வேண்டாம்॥
92— இறந்த சூத்ரனை, நகரத்தின் தெற்கு வாசல் வழியா
கவும், வைஸ்யனை மேற்கு, க்ஷத்ரியனை வடக்கு, ப்ரா
ம்மணனை கிழக்கு என்று முறையில் எடுத்துச் செல்லவும்॥
93— அரசர்கள், ப்ரம்மசாரிகள், சாந்த்ராயணம் முதல
வ்ரதாநுஷ்டானம் செய்பவர், ஸத்ரயாகம் செய்
பவர்கள் இவர்களுக்கு ஆசௌசம் கிடையாது।

ஸதா அவர்கள் பரிசுத்தியானவர்கள், அரசன் இந்திரஸ்தா
னம் வகிப்பவன் ஆகையால்தான்॥

94 — நியாயவாசாரம், துர்பக்ஷத்தில் அனைவராலும், சாந்தியோ
மேம்பாலானபாததானகார்யங்களுக்கு தெரிந்து, உயர்ந்த
ஸ்தானத்திலிருந்து ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யும் அர
சனுக்குத் தாத்காலிக ஆசௌசம் இல்லை॥

95 — அரசனில்லாத யுத்தத்தில் இறந்தவர்கள், இடிமின்னலா
ல் இறந்தவர்கள், தண்டனையால் கொலை செய்யப்பட்டவர்
கள், கோப்ராமணர்களைக் காப்பாற்ற உயிர்விட்டவர்கள்
இவர்கள் விஷயத்தில் ஆசௌசமில்லை, ஆசௌசமுள்ளவரே
அரசன் தன்காரியத்திற்கு அழைத்தால், தற்கால ஆசௌசமில்லை॥

96 — ஏனெனில் சந்திரன், அக்நி, ஸூர்யன், வாயு, இந்திரன், யமன்
குபேரன் வருணன் என்ற எட்டு லோகபாலர்களுடைய
உடையவன்

97 — சரீரத்தைப் பெற்றவன் அரசன்॥ ஆகையால் லோக
பாலாம்சமான அரசனுக்கு ஆசௌசம் கிடையாது,
மனிதர்களுக்கு ஆசௌசம் உண்டில்லையென்பதே

98 — அவனுடைய அதீனம்॥ க்ஷத்ரியதர்மத்தை அனுஸரித்து
யுத்தத்தில் புறங்காட்டாமல் எதிரியால் ஆயுதங்களால்
வதம் அடைந்தவன், உடனே ஜ்யோதிஷ்டோமம்

முதலான யாகம் செய்யப் பலபிறவியடைகிறான் அவ
னுக்குத் தாத்காலிக ஆசௌசம் என்றவாறு॥

99 — ஆசௌச முடிவில் (ஸபிண்டீகரணத்திற்கு) பிராம
ணன் வலது கையால் ஜலத்தைத் தொடவும்; க்ஷத்ரியன்
யானை முதலான வாஹனம், ஆயுதம் இவைகளைத் தொடவும்;
வைசியன் தார்க்குச்சி கயிறு இவைகளைத் தொடவும்; சூ
த்ரன் மூங்கில் கழியைத் தொடவும் சுத்தனாகிறான்॥

100 — பிராமணர்களே, ஸபிண்டர்களின் விஷயத்தி
ல் ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டது, ஞாதியில்லாத மற்ற அஸபிண்டர்
விஷய ஆசௌசத்தைக் கூறுகிறேன்॥

101 — பிராமணன், ஞாதியல்லாத இறந்த பிராமண
சரீரத்தையும், மாதாவைச் சேர்ந்தவர்களையும் பற்
றுக்களையும் (இறந்தவர்களை) பற்றுதலைப் போல
எண்ணி (புண்யத்தை யோசனத்தை யோசித்துக்கொ
ண்டு) வெளியேற்றிக் கொண்டு சென்றவன் மூன்று

102 — நாள் ஆசௌசம்॥ இறந்தவரைத் தொட்ட
டோதகனுடைய அன்னத்தைச் சாப்பிட்டால்
பத்து நாள், அவனுடைய அன்னத்தைச் சாப்பிடாமல்
அந்த கிருஹத்தில் வசித்தால் மூன்று நாள், உடனே

போதுவைல்லாவமல் கொண்டுமில்லாமல் சென்றுவிட
103— டால் முழுகினால்॥ எதிர்க்கிருந்தாலும் இரட்டிக்குட
னே பிணம் சென்றவிட (பிணத்தின்) ல் சேவலைணம் செ
ய்து அக்கினியைத்தொட்டு நெய் பிராசனமும் செய்ய
104 வேண்டும்॥ பிராமணன் இருந்தால், அந்த சரீரத்தை
சூத்திரஜாதிக்காரர்கள் தூக்கும் பொழுது அதனைக்
கைக்குட்டாமல் (தொடக்கூடாமல்) அந்த சரீரமானது
ஸ்வர்க்க பிராப்தியம் அசுத்தமாகி இல்லாமல் போ
ய்விடும்॥ ஆதலால், பிராமணன், அப்படிப்பட்டவை
யன், பிறகு தொடர்ந்து சென்று விடலாகும்॥
105 சுத்திகாரணங்கள் — ஞானம், தபஸ், அக்
னி, ஆஹாரம், மண், மனஸ், வாயு, ஜலம், பூசுதல்,
யாகாதிகர்மா, ஸூர்யன், காலம், இவைகள் மனித
னுக்குச் சுத்தியை உண்டுபண்ணும்॥
106 — மனசென்னும் சுத்திகளெல்லாவற்றினும் முக்கியமானதும் அர்த்த
சுசித்வம் (பிறருடைய வஸ்துவை இச்சிக்காமல் நியாயமாகச் சம்பாதி
த்தல்) மேலானது, அர்த்த சுத்தியுள்ளவன் சுத்தியுடையவனா
107 — யாகும்॥ பண்டிதர்கள் பொறுமையால் சுத்தமாகிறார்கள்;
பாபம் செய்தவர்கள், தானத்தால், ரகசியமான ஜபம்

செய்தவர்கள் ஜபத்தால், வேதமறிந்தவர்கள் உபவாஸ
108 ஜபமானது பவாஸால் | அசுத்தமான பொருள்கள் மண் ஜலம்
இவைகளால், நதி வேகத்தால் (ஓடுவதால்) மானஸிக
மாசுபட்டு இருக்கின்ற ஸ்த்ரீ மாத ரஜஸ்ஸினால்,
109 த்விஜோத்தமன் ஸந்யாஸத்தால் | உடல்கள் ஜல
னத்தால் அசுத்தமான சரீரம் ஜலத்தால், ஸத்யத்தால்
மனசு, ஜீவாத்மா படிப்பினாலும் தபஸ்
ஸாலும், புத்தி ஞானமென்னும் சத்தியதார்த்தத்தினா
110 னத்தால் சுத்தியடைகிறது || இதுவரை சரீரஸம்
பந்தமான சுத்தி சொல்லப்பட்டது, மேல் பலவகை
ப்பொருள்களின் சுத்தியைக் கூறுகிறேன் ||
111 தங்கம் முதலான போகங்கள், மரகதம் முதலான ர
த்னங்கள், கல்லால் செய்யப்பட்டவைகள் இவை
கள், தாம்பல் மண் ஜலம் இவைகளால் சுத்தியாகி
112 றது என்று கூறப்படுகிறது || பற்றுதல் இல்லாத தங்க
ப்பாத்திரம், சங்கு முதலான ஜலத்தில் உண்டா
னவை, கல்லால் செய்த பொருள்கள், கோடுகள் போ
டப்படாத வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் இவைகள் ஜலத்
தாலேயே சுத்தமாகின்றன ||

113— ஜலம் அக்நி இவைகளின் சேர்க்கையால் தங்கம் வெள்ளி உண்டானதாக வேதம் ஆனதால் அவைகளுக்கு ஜலாக்நிகளாலேயே சுத்தி மேலானது॥

114— செம்பு, இரும்பு, வெண்கலம், பித்தளை, தகரம், ஈயம் இவைகளை, உப்பு, புளி, ஜலம், சாம்பல் இவைகளால் அததற்

115— குத் தகுந்தபடி சுத்தி செய்யவும்॥ திரவமான நெய் முதலானவைகளை தெர்ப்பைகளால் அலசி வடிகட்டியும், எச்சில்பட்ட கட்டில் [படுக்கை] முதலானவைகளை ப்ரோக்ஷணத்தாலும்; மரப்பாத்திரங்களை கொஞ்சம் செதுக்குவதாலும்;

116— யக்ஞ ஸம்பந்தமான சமஸம் க்ரஹங்கள் முதலான பாத்திரங்களை கையால் துடைத்து பிறகு அலம்புவதாலும்।

117— யக்ஞாங்கமான சரு (அன்னம்) ப்ராசம் (மர) பாத்திரங்கள் புகை (ஸோபிகல்வம்) சூர்ப்பம் ஸ்ப்யம் முதலானது, வண்டி உரல் உலக்கை இவைகள் நெய் லேபப்பட்டிருந்தால் வெந்நீராலும் இல்லாவிடில் ஜலத்தாலும் சுத்தி॥

118 தான்யம் வஸ்திரங்கள் அதிகமாக இருந்தால் ப்ரோக்ஷணத்தாலும் அல்பமானால் அலம்புவதாலும் சுத்தி॥

119— மான் தோல் முதலியவை, மூங்கில் பிரம்பாலானவைகள், கறிகாய் புஷ்பங்கள், இவைகளுக்கு தான்ய சுத்தியைப் போல்॥

120 — படுப்புச் சியாலிருந்து உண்டான (செய்த) பட்டுநூலா
ல் செய்தபட்டு, ஆட்டுரோமத்தாலான கம்பளம், ~~[illegible]~~,
இவைகளை உவர்மண்ணாலும், வெயாகம்பளத்தை
மஞ்சள் பொடியாலும், (தேபம் - ஆலவகை) செய்யக்
கப்பட்டை வில்வப்பழத்தாலும், நார்ப்பட்டை வெண்
கடுகை அரைத்துமாவாலும் சுத்தி செய்யவும்॥
121 — சங்கு கொம்பு பசுமாடு மேலானவைகளினாலு
ம் யமானதைத் தவிர, வெள்ளிக்கடுகிப் பொடி
யுடன் சேர்த்து மேலே போகவாறு சுத்தி செ
122 ய்யவும்॥ தாரு, கல், வைக்கோல், புரோக்ஷணத்
தாலும். பெருக்கி மெழுகுவதால் (கோமயத்தால்)
நிலமும், நெருப்பு அக்னியால் வைப்பதால் மண்பா
123 — ண்டமும் சுத்தமாகும்॥ மத்யம் மலமூத்தி
ரங்கள் கொண்டு தீ, மத்யம் இவைகளால்
அசுத்தப்பட்ட மண்பாண்டம் அசுத்தியாகு
சுத்தியாகச் செய்ய வேண்டியது॥
124 — பெருக்கி கோமயத்தால் மெழுகுதல், கோமூ
த்திரத்தால் ஜலத்தால் நனைத்தல், மேல
கொத்தி மண்ணை எடுத்தல், பசுவை

பெருநாள் அவ்விகட்டு வைத்தில், இந்த ஐந்து
வகையாலும் சுத்தியாகும்॥ கொத்துதல்
125 — காக்கை முதலானதைத் தவிர சுத்தமான பாத்திரப்ப
ட்டது, பசு மோந்து பார்த்தது, கால் மிதிபட்டது,
மேலே தும்மல் விழுந்தது, ரோமம் முதலியவைபட்
ட்டது இவ்வாறு அன்னத்தின் மணிகொஞ்சம் போல
126 — தூவ சுத்தியாகும்॥ எல்லாவிதத் திரவியசுத்தி
களிலும், பாத்திரத்தில் பெட்டுக்கொள்ளுவதற்கும்
பொருளின் திவ்வியத்தாலும் பேரளவு ஜலத்தாலும்
புண்ணியாகம் சுத்தி செய்யவும்॥
127 — (1) அசுத்தமானது என்று தெரியவில்லையானால் தோ
ஷமில்லை, (2) சந்தேகமிருந்தால், ஜலத்தால் சுத்தி
(3) பிராமணர்களின் சத்தம் என்று சொன்னாலும்
சுத்தம் என்று தேவர்கள் பிராமணர்களுடைய
பத்தியில் நிர்மாணித்திருக்கிறார்கள்॥
128 — நல்லவாசனை பெற்றிருந்த ஜலம், அசுத்தப்பதா
ர்த்தசம்பந்தமில்லாமல் சுத்தமானதுமாயிற்
பசுவின் தாகத்தைத் தீர்க்க போதுமானதாய்
129 — சுத்தமானது॥ மாவிலைதோரப்பயன்கை, வீதியில்

வைக்கப்பட்ட (வியாபாரத்திற்காக) பக
குவமான அன்னத்தைத் தரும் பெண்களின்,
பகிரங்கமாயுள்ள பாகரானவடம், இவையென
130 + ப்பொருளும் அசுத்தமானவை॥ ஸ்திரீகளின் மு
கம், பட்சியால் கொத்தப்பட்ட (கொறிக்கப்பட்ட) ப
ழம், பாலூட்டும் கன்று, வேட்டையாடும் மிரு
கங்களைப் பிடிக்கும் நாய் இவைகளெப்பொழுதும்
சுத்தமானவை॥ (நாய்கடித்த மாமிசம் அசுத்தமில்லை)
131 — நாயால் கொல்லப்பட்ட மிருகமாமிசம் அசுத்தமன்
றென்று மனு கூறுகிறார், புலி முதலானவைகளும் சண்டா
ளர்களாலும் வேடர்களாலும் கொல்லப்பட்ட மாமி
132 ± ஸம் சுத்தம்। மனிதனுடைய நாபிக்கு மேல்பா
கம் அவ்வளவு இந்திரியங்களும் சுத்தம், கீழுள்ள
வைகள் அசுத்தம், சரீரத்தின் (மலம்) சரீரத்
தைவிட்டு பிரிந்ததால் அசுத்தம்॥ முதலியன
133 — ஈக்கள், வாயினின்று (உமிழ்நீர்த்) துளிகள், நிழல்,
பசு, குதிரை, ஸூரியகிரணம், புழுதி, பூமி, வாயு
அக்நி, இவைகளுக்கு ஸ்பர்சதோஷமில்லை॥
134 அபானம், குஹ்யம், தேஹமலம் பந்தமான பவை

ன்று மலங்கள் (அசுத்தம்) இவைகளை சுத்தம் செ
ய்ய போதுமான அளவு ஜலம் மண் இவைகளை உபயோ
135 — கிக்கவும்॥ சரீரத்திலுள்ள ஸ்நேஹம் (வஸா) (திரவம்) சுக்
லம், ரக்தம், சிரையில் சேர்ந்திருக்கும் பண்டமான ஸ்நே
ஹம்) கொழுப்பு) மூத்ரம், மலம், இந்த ஆறையும் மண்
ஜலம் கொண்டு நீக்கவும், மூக்கில், காதில் அழுக்கு, கோ
ழை, கண்ணீர், கண்பீளை, வியர்வை, இந்த ஆறையும் ஜல
136 — த்தால் சுத்தம் செய்யவும்॥ மல மூத்ர விஸர்ஜனத்
தில் ஜலத்தோடு கூடிய மண்ணால் சுத்தி, லிங்கத்தில் ஒ
ரு தடவை, அபானத்தில் மூன்று தடவை, இடது கையால்
பத்து, இரண்டு கைகளிலும் ஏழு தடவை சுத்தம் செய்ய
137 — வும்॥ இவ்வித சௌசம் கிருஹஸ்தர்களுக்கு, இதை
விட இரண்டு மடங்கு ப்ரம்மசாரிக்கு, வான
ப்ரஸ்தர்களுக்கு மூன்று மடங்கு, யதிகளுக்கு
138 — நான்கு மடங்கு சௌசம்॥ மல மூத்ர விஸர்ஜனம்
செய்தபிறகு மேற்கூறிய படி சௌசம் செய்து, ஆச
மனம் செய்து தேஹத்திலுள்ள இந்திரியங்களை (கண், கா
து முதலியவை) ஜலத்தால் தொடவும், இவ்விதம் வேதமோ
தல், அத்யயனம், போஜனம் செய்வதற்கு முன்பும்
செய்ய வேண்டும்॥

139— சரீரசக்திக்காக ஜேஷ்டாதேவியை ஜெயத்தை கு
த்தமம் செய்தவொன்று தேவியை மெய்த்தச்சாக்
கவும், ஸ்த்ரீ, சூத்ரர்களுக்கு பெறுதேவியை ஜெபம்
140— ராஜாவை மேட்டும் || திருஜெபவைசெய்யும் சூத்ர
ர்களுக்கு பாலம் பெறுதேவியை வபனம், ஆஜ்ய
சலருத்ர்திகார்வை ஜயகேப் பேரல் திலாஜெச
இஷ்டம் போஜனம் செய்யவும் ||
141— ஸத்வான்களுடைய வாயாலிருந்து வெளிக்கிளம்
பிய அரிகள் சரீரத்தில் வழுந்தால் அசுத்தமல்ல, மே
த்திலுள்ள தாபம் மேசரோமங்களும் ஆஸ்ரத்தசுவ
க்கெல் லாக்கில் இருந்தாலும் அசுத்தமல்ல ||
142— மற்றொருவர் ஆசமனம் செய்யலம் வாருமெ
ஜெலம் திருப்பாதத்தில் வழுந்தால் அசுத்தமல்ல
பெருமையுள்ளதூலம் போல வேசுத்தம் ஆகும் ||
143— எச்சிலாக (அசுத்தராக) இருப்பவன் கையாலுள்ள
பொருளை ஆசமனம் செய்துபின் தொண்டு
144— சைவக்கப் வண்டேர் வாற்றிசெய்தாலும் இஸ்
திக்குறைப்பிட்டுஇருந்தாலும் ஸ்நானம் செய்து இஷ்ட
பாராயணம், போஜனம் ஆகியவற்றைவாற்றிசெய

(போஜனத்திற்குப் பின்பும்)+

தால் ஆசமனம் பண்ணி, போஜனம் செய்வதற்கு ஆச
மனம், ஸ்திரீஸங்கம் செய்தால் ஸ்நானம் ஆசமனம்॥

145 —+ தூங்கினாலும், ~~தும்மினாலும்~~, +பசியாயாலுங்கொ
ண்டும், போஜனம், கோழைதுப்புதல், பொய் பேசுதல்,
ஜலம் குடித்தல் இவைகளிலும் அத்யயனம் செய்வதற்கு மு
ன்பும் சுத்தமாக இருந்தாலும் ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்॥

146 — இவ்வாறு சௌசவிதியும் த்ரவ்யசுத்தியும் எல்லாவர்
ணத்தாருக்கும் சொல்லப்பட்டது. இனி ஸ்திரீ தர்மங்களை

(+) சொல்லுகிறேன்॥ கிழப்பிலை

147 — ஸ்திரீ, பால்யம், யௌவனம், வார்த்திக்யம் இவைகளி
ல் பர்த்தா முதலான பெரியோர்களின் அனுமதியில்லாமல்
வீட்டுக்காரியங்களைக் கூட ஸ்வதந்த்ரமாகச் செய்யக்

148 — கூடாது॥ பால்யவயதில் பிதாவின் ஆக்ஞையிலும்
யௌவனத்தில் பர்த்தாவுக்கு ஆக்ஞையிலும் கிழப்பருவத்தி
ல் பர்த்தா இல்லையானால் புத்ரனுடைய அதீனத்திலும்,
அல்லது புத்ரர்கள் இல்லாவிட்டால் அரசனுடைய ஸம்ரக்ஷணத்திலும்
இருக்க வேண்டும், ஸ்வதந்த்ரமாக இருக்கக்கூடாது॥

149 — பிதா, பர்த்தா புத்ரர்கள் இவர்களை விட்டு தனியாக இ
ருக்க விரும்பக்கூடாது, அப்படி இருந்தால் இரு குலம்

+ வ்யபசாரம் செய்தால் ஸ்வர்க்கம் கிடையாது
பாபம் உண்டு)

பாத்திரவான் லெங்கொண்டிக்கும் இழிவுறப்படும்॥

150 — சப்பொருளையும் ஸந்தோஷத்துடன் விட்டுவிடுக
ஸ்வரமாக்கியமார்க்கத்தை அறுப்பாகச் செய்து கொண்டு
பாத்திரங்கள் தேவானவிட்டுப் பொருளைச் சேர்த்துமாக
வைத்துக்கொண்டும், இல்லங்கிக்காமாகவும் கொடுக்க

151 — வேண்டும்॥ யதா வேதபாத்ரவான் அறுமதியால் ல
ஹோமத்தை இவர் ஸ்வாஹம் செய்து கொடுக்கிறார்
களோ அந்த பாத்திரருக்கு இஷ்டதானம் வேதமும்
தக்ஷிணை செய்ய வேண்டும், பாத்திர தானத்தால் ஸ்ரீ
+
யம் சாஸ்திரத்தால் தனக்கும் பாத்திரருக்கும் கிடைக்கும்
பிரயோஜனங்களை தெரிந்து கொள்ளக்கூடாது॥

152 — ஹவனத்தில் தர்ம கிரியைக்கு தேவதைகள் திருப்தி
அடைந்திருக்க வேண்டும் என்று மந்திரம் சொல்லுதல்
என்பதில்லை, ஸர்வாமோக்ஷ ப்ராப்திக்காக
ப்பதற்காக ப்ரஜாபதி (ப்ரம்மா) தேவனதனை
உத்தேசித்து ஹோமம் அவரை ஹவனம் செய்து கொ
டுப்பதாக சொல்லும் செய்யப்படுகிறது, ஆகை
யால் அவன் பாத்திரருக்கு அதீனமாக இருப்பது நியாயம்.

153 — மந்திரங்களைச் சொல்லி ஹவனம் என்று ஸம்ஸ்கா

ரத்தைச்செய்தவன் பாத்ரா, (அவன்) இவ்வுலகிலேயோ
ஸ்வர்க்கத்திலோ கொண்டும் எப்பொழுதும் ஸுகத்தி
154— ற்கு காரணம் ஸ்திரீகளுக்கு ॥ ஸதாசாரமில்லாதவ
ளுகளோ, பரஸ்த்ரீகாமுகர்களோ, வாத்தைமுதலான
இணையில்லாதவர்களோ, அன்றானும் பதிவரதை
யானஸ்திரீதன்கணவனை தெய்வமாகநினைத்து
எப்பொழுதும் (ஸேவை) பூஜிக்கவேண்டும் (பணிவிடைசெய்யவும்)॥
155— ஸ்திரீகளுக்கு பர்த்தாஸம்பந்தமில்லாமல் எக்ஞமானு
யாகங்களினையோது, பர்த்தாவின் அனுமதியில்லாமல்
வ்ரதோபவாஸங்களினையோது, பர்த்தாவைபூ
ஜை (பர்த்தாவுக்கு சுச்ரூஷை) செய்வதாலேயே ஸ்
வர்க்கலோகத்தில் அவள் பூஜிக்கப்படுகிறாள் ॥
156— பர்த்தாவோடு கூடதர்மாசரணம் செய்வதால் ஸ்வர்
கத்தைவாகிம் பதிவ்ரதாஸ்திரீ, பர்த்தாவான்றி
வாதுகாலத்திலோ மரணத்தின்பிறகோ பர்த்தாவுக்கு
ப்ரியமில்லாத காரியத்தைச்செய்யக்கூடாது ॥
157— பர்த்தா இறந்துவிட்டால் பரிசுத்தமான (கந்தமூலபல
(ஸ்வல்ப்ப ஆஹாரத்தால்)
ங்களால்) காய்கிழங்குகளால் ஜீவனம் செய்து
சரீரத்தை இளைக்கச்செய்யவேண்டும் (~~[illegible]~~ அதிகமான

வஸதிக்குறைந்த போதிலும், கெட்டவளானாலும்கூட
பரபுருஷனின் பெயரைக்கூடச் சொல்லக்கூடாது॥
158 — க்ஷமை பொறுமை, நியமம், ப்ரம்மசர்யம்;
பதிவ்ரதைகளுக்குரிய உயர்ந்த தர்மங்களிவை
களையிவர்ந்துடன் மரணம் வரை அனுஷ்டிக்கவேண்
டும்॥ புத்ரனில்லாவாறுமும் பரபுருஷ இச்சைகூடாது
159 — ஏனெனில் - வாலகில்யர்கள், ஸநகாதிரிஷிகள்
இவர்களைப்போல ஆயிரம் பேர்கள் ப்ராமண ப்ரம்மசாரி
கள் புத்ரனில்லாமலேயே ஸ்வர்க்கத்தையடைந்
160 — திருக்கிறார்கள்॥ புத்ரனில்லாமல் பர்த்தா இறந்த
பின் ப்ரம்மசர்யத்தை அனுஷ்டிக்கும் பதிவ்ர
தாஸ்த்ரீ அந்த ருஷிகளைப்போல் புத்ரனில்லாவிட்
டாலும் ஸ்வர்க்கத்தையடைவாள்॥
161 — (புத்ரனில்லாத ஸ்த்ரீ) ஸ்வர்க்கம் வேண்டும், அதற்
காக புத்ரன் வேண்டுமென்று பேராசையால்
எந்த ஸ்த்ரீ வ்யபிசாரம் செய்கிறாளோ அவள்
இவ்வுலகில் நிந்திக்கப்படுவாள், வ்யபிசாரத்தால்
உண்டான புத்ரனால் ஸ்வர்க்கமும் கிடையாது॥
162 — வ்யபிசாரத்தால் பிறந்த ப்ரஜை சாஸ்த்ரவிதிப்படி

அவனுடைய ப்ரஜையென்று சொல்லப்படியாது, அந்த
போல் வேறொருவனுக்குப் பரஸ்திரீயிடம் பிறந்த ப்ரஜை அ
வனுடையதென்று சொல்லக்கூடியாது, ஒரு ஸ்திரீக்
கிரண்டாவது பர்த்தாவென்பது சாஸ்திரத்தில் கிடையாது
163 — ஒரு ஸ்திரீ, தன் பர்த்தா தாழ்ந்த ஜாதி என்று நினைத்து
உயர்ந்த ஜாதியான ஒருவனைக் கொண்டாவது பர்த்தாவா
கஏற்றுக்கொண்டால், இவள் முன் ஒருவனுக்குப் பார்
யையாக இருந்தவள் என்று இகழப்படுவாள்॥
164 — வ்யபிசார ஸ்திரீ, இவ்வுலகில் இகழப்படுவாள் மரணத்தின்
பிறகு நரியாகப் பிறப்பாள், கெட்ட ரோகியாகவும் ஆ
165 — வாள்॥ எந்த ஸ்திரீ, மனதினாலோ வாக்கினாலோ சரீரத்
தாலோ பரபுருஷனை ஸம்பந்திக்காமல் - மூன்றினாலும் பர்த்
தாவிடமே இருக்கிறாளோ அவள் பர்த்தாவுடன் ஸ்வ
ர்க்க அனுபவிப்பதற்குப் புண்யத்தால் பர்த்தாவுடன் புண்யலோ
கத்தையடைகிறாள், இவ்வுலகில் நல்லோர்களால் பதிவ்
166 — ரதையென்றும் புகழப்படுகிறாள்॥ மனம் வாக்கு சரீ
ரம் இவைகளையடக்கி இங்கு கூறப்பட்ட பதிவ்ரத தர்
மங்களை அனுஷ்டிக்கும் ஸ்திரீ, இவ்வுலகில் உயர்ந்த
புகழையும் மறுவுலகில் பர்த்தாவுடன் புண்யலோகத்தையும்
அடைவாள்॥

167 — த்விஜர்கள், இங்ஙனமுள்ள பதிவ்ரதா தர்மங்களுடன்
கூடிய ஸவர்ணா ஸ்த்ரீ தனக்கு முன்னிறந்துவிட்டால்
அக்நிஹோத்ராக்னியால் எக்ஞபாத்திரங்களுடன்
தர்மமறிந்தவன் அவளை தஹனம் செய்ய வேண்டும்॥

168 — முன்இறந்த பார்யையுடன் அக்நியையும் கொடுத்து
விட்டதால், திரும்பவும் (மறுபடி) கிருஹஸ்தாச்ரமத்தில்
இருக்கவிரும்பினால் திரும்ப ஒருகன்னிகையை
விவாஹம் செய்து கொண்டு ச்ரௌதாக்நி, ஸ்மார்த்
தாக்நி, ஆதானம் செய்ய வேண்டும்॥

169 — கிருஹஸ்தன், ஆயுளின் இரண்டாவதாகிய பங்கை
காலக்ஷேபங்களை விடாமல் அனுஷ்டித்துக்கொண்
டு இங்கு கூறிய விதிகளைத் தர்மங்களையும் அனுஷ்டி
த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்॥

ஐந்தாவது அத்யாயம் ஸமாப்தியானது॥

[illegible]

1— [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வேண்டும்॥

2— [illegible]
[illegible]
[illegible] வேண்டும்॥

3— கிராமத்திலுள்ள [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வேண்டும்॥

4— அக்கிராமத்தில் [illegible]
[illegible]
[illegible] வேண்டும்॥

5— [illegible]
[illegible]
[illegible] வேண்டும்॥

6— மான்தோல் அல்லது மரவுரியை தரிக்கவேண்டும்,
காலைமாலை ஸ்நானம் செய்யவும்; [illegible]
7— தான் ஆகாரம் செய்யும் பொருள்களிலே வேண்டியதை
தேவப் பிதுர்க்கு அதிதிபூஜைகளைச் செய்யவும் //
8— தினம் வேதாப்யாஸம் செய்யவும், இந்திரியங்களை
ப்பொருள் அக்கொண்டும் பிறருக்குக் கொடுக்கவும், எல்லா
ப்ராணிகளிடம் தயவு, தானம் இவைகள் வேண்டும்
9— ம் தான் பவித்ரமாய் [illegible] // அக்நிஹோ
த்ரம் தர்சபூர்ணமாஸம் இவைகளை விடாமல் சேர்
10— காலத்தில் செய்யவும் // நக்ஷத்ர இஷ்டி ஆக்ரயணம் இவை
ப சாதுர்மாஸ்யம் முதலான கர்மாக்களைச் செய்ய
11— வேண்டும் // வஸந்த, சரத் காலங்களில் உ
ண்டாகும் காட்டுதான்யங்களினால் சேகரித்த
அரிசியால் [illegible] புரோடாசம், சரு
இவைகளை யதா செய்துகொள்ள வேண்டும் //
12— அந்த அக்நியிலே ஹோமம் செய்து வனத்திலுள்ள பா
கம் செய்த மீதியை தான் உபயோகிக்கவேண்டும்
தானே தயாரித்த உப்பை உபயோகிக்கவும் //
13— தரையிலேயும் ஜலத்திலும் உண்டான காய்கறிகளையும் [illegible]

கிளையும், புண்யமான தீர்த்தங்களின் புஷ்பவனங்களையும்,
புஷ்பங்களால் மேற்படுத்திகொடுக்கும் ஸ்தலங்களையும்
14— உபயோகிக்கவேண்டும்॥ தேன், மாம்ஸம், பூமியில்
காளான்களையும் விலக்கவேண்டும்॥
15— காட்டுத்தான்யம் பழங்கள் கிழங்குகள், சேர்த்தவை
கிழிந்த துணிகளையும், பழையனவற்றையும்
ஆச்வயுஜ மாஸத்தில் வெளியேற்றவும் தியாகம் செய்யவும்॥
16— பசியால் வருந்தினும் காட்டிலும் உழுது பயிர் செய்த
தான்யங்களையும், கிராமத்தில் உண்டான பழங்கிழங்கு
17— யும் புசிக்கக்கூடாது॥ அக்னியால் பக்வம் செய்
தவைகளையோ, பழுத்தவைகளையோ, அம்மியால் பொடி
செய்தவைகளையோ அல்லது தன் பல்லை உரலாக வாவது
போட்டு மென்றாவது உபயோகிக்கலாம்॥
18— ஏகதினம், ஏகமாஸம், ஆறுமாஸம், ஒருவருஷம்
தனக்கு வேண்டியதை அளவு தான்ய
ங்களைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளலாம்॥
19— பகலில் ஆகாரம் சேகரித்து இரவு முன்காலத்தில் (பாதிரா
த்ரியும்) அல்லது பகல் நான்காவது பாகத்தில் அல்லது மூன்று
நாளைக்கு ஒருமுறை நான்காவது நாள் இரவு போஜனம்
செய்யலாம்॥

20 — சாஸ்திரமனைவராதாநுஷ்டானம் செய்யலாம்,
அல்லது அபராவாஸமையொன்றனையராவாங்கநில்
யனைகந்திடுமிவேகோசுலமுடையலாம்॥
21 — [illegible] சாஸ்திரவாதி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
22 — [illegible]॥ பூமியால் உன்னைப்பே [illegible] சேர்க்கலாம்,
ஸ்நானம்போல [illegible]
[illegible] தோத்திக்கலாம், காலநுனையால் [illegible] கலாம்-
இலைகளைப் [illegible] தேழக்கலாம். மேற்று [illegible]
23 — ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்॥ கோணேகலைத்தில
பஞ்சகச்சம் தரித்தாலும், மனோவேகம் வைளியாயே
பவித்தரத்தில் [illegible]
24 — ஸ்னானமாகிறதிசெய்து கொண்டு உடனே॥ மேற்றுவே
ஸ்நானம் செய்து தேவரிஷிபித்ரு தர்ப்பணம்
செய்து. மாலைக்கொக்கில் [illegible]
25 — ஸ்நானத்தைப்ராசு செய்ய வேண்டும்॥ இதனைத்தாம்
நிலைமாத்மைமாத்ரேபணம் செய்து, அடுப்பு

[illegible]
கொண்டு [illegible]
26 — செய்ய வேண்டும்|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
27 — [illegible]|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
28 — [illegible]|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
29 — [illegible]
[illegible]
[illegible] கொண்டு [illegible]
[illegible]
30 — செய்ய வேண்டும்|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

3-6

+ மனோப்ரஸ்தானப் சாஸ்திர விதிமானதால் ஆத்மஹத்தி தோஷம் கிடையாது

ஜே —

உபநிஷத் மக்கள் சந்யாஸம் செய்யப்பட்டது —

31 — தீராத வியாதி ஏற்படின் ஈசான திக்கை நோக்கி நேராகச் சென்று கொண்டே தியானம் செய்து கொண்டும் ஜலம் காற்று இவைகளையே ஆகாரமாகக் கொண்டு சரீரம் கீழே மரணமடையும் விழும்வரை செல்லவேண்டும், இது வேதசாஸ்திரங்களில் மஹாப்ரஸ்தானம் எனப்படும் || +

32 — மேற்கூறிய மஹரிஷிகளின் வானப்ரஸ்தாச்ரம அநுஷ்டான முறைகளில் ஏதாவதொன்றை, ஸ்வய அநுஷ்டித்த ப்ராமணன் பயம் சோகமற்றவனாக ப்ரம்மபாவத்தை ஞானத்தின் மேம்பாட்டை அடைகிறேன் ||

33 — இவ்வாறு பூர்ணவைராக்யம் ஏற்படும்வரையில் வானப்ரஸ்தாச்ரமத்தில் இருந்து பிறகே ஸந்யாஸாச்ரமத்தை அடைய வேண்டும்,

34 — ப்ரம்மசர்யம் கார்ஹஸ்த்யம் வானப்ரஸ்தம் என்று க்ரமமாக அநுஷ்டித்து பூர்வாச்ரம தர்மானுஷ்டான ஸ்நாதகத்வமடைந்தவன், ஹோமம் செய்து இந்த்ரியங்களை ஜெயித்து ஸந்யாஸாச்ரமத்தை அடைகிறவன் மரணத்திற்குப் பிறகு மோக்ஷமடைகிறான் ||

35 — மூன்று ருணங்களை (கடன்) தீர்த்த பிறகே ஸந்யாஸம் செய்து கொள்ள வேண்டும், கடன்களைத் தீர்க்காமல்

ஸந்யாஸஞ் செய்து கொள்பவன் நரகத்தையடைவான்॥
36— முன்போலன்றிக்கே முறைப்படி வேதாத்யயனஞ் செய்து ஜாதி
ப்புத்ரர்களை உண்டுபண்ணி யதாசக்தியாக யஜ்ஞங்களைச்
செய்துவிட்டுப் பிறகு ஸந்யாஸாச்ரமஞ் செல்லவேண்டும்॥
37— வேதாத்யயனம் புத்ரோத்பத்தி யாகானுஷ்டானம் இவை
களைச் செய்யாமல் ஸந்யாஸத்தை விரும்புபவன் நரகமடை
38— வான்॥ ஸர்வஸ்வத்தையும் தக்ஷிணையாகக் கொண்
ட ப்ராஜாபத்ய இஷ்டியைச் செய்து அக்நியை ஆத்மாவில்
மாரோபணஞ் செய்து ப்ராம்மணன் ஸந்யாஸம் ~~வ~~
39— ம் பெறவேண்டும்॥ எவன் ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் அபயமளித்து
ஸந்யாஸியாகிறானோ
அந்த ப்ரஹ்மவாதியான ஸந்யாஸிக்குப் ப்ரகாசமா
ன ஸ்வர்க்க லோகங்கள் கிடைக்கின்றன॥
40— எந்த ப்ராம்மணனால் எந்த ப்ராணிக்கும் பயமுண்டாக
வில்லையோ அவனுக்கு தேஹத்தினின்றும் எதனாலும்
41— பயமுண்டாகாது॥ தேஹவஸ்துக்களிடம் ஆசை
யைவிட்டு பரித்யஜித்த மௌனி தண்டு கமண்டலு முதலானவைகளுட
ன் மௌனமாக ஸந்யாஸத்தைச் செய்து ஸஞ்சரிக்க வே
42— ண்டும்॥ ஸகல வஸ்துக்களிடம் பற்றை விட்டவனுக்
கே

போகும் கிடைக்கும் என்றதை அறிந்து, எனவே ந
ன்று என்னைத் துரத்திக்கொண்டு இவ்வேதகவே (தனியாக)
43— ஸங்காரம் செய்ய வேண்டும்॥ அதிலைப்பற்றுக் கூ
டாது, கிரக்குத்துவமாக்கக்கூடாது, உபாதிவரினாலும்
பொறுத்துக் கொள்ளக்கூடாது, ஸ்திரபுத்தி வேண்டும்
வைராக்யம் கைகூடும், ஆயாசம் செய்துகொண்டு செய
ன் பயந்து இல்லாமல் இருக்கவேண்டும்; பணத்துக்காக பாத்திரம்
44— கிராமத்தில் செல்லலாம்॥ மன் ஒருபோ ஸ்வாபாவம்;
மேத்து பல்லாயிரம், குரு யாரோ தர்மம் வாங்கிக்கொ, அதர்
வமும் பகும் மன என்றால் பாபம் இல்லை நோக்கினா
தனம் தாலாமல் சேர்த்துக் கொள்ளுமல்॥
45— + நிலத்து போகமேனை போலாவும் கிட்டாது,
கோகிலங்கள் கோலவாக்கு வாரகத்திருப்பது போலப்
ராஜ ப்ரியான் மானம் பார்க்க வேண்டும்॥
46— கண்ணால் பார்த்து பரிசுத்தமாக வெயிலில் நடக்கவேண்டும்;
வஸ்திரத்தால் வடிகட்டுநீர் குடிக்கவேண்டும்,
உண்மையையே பேசவேண்டும்; நல்லொழுக்கம் கொட்ட
47— எண்ணமில்லாமல் இருக்கவேண்டும்॥ யாரையும்
பல்லாமல் பேசிநல் பொறுக்கவேண்டும், ஒருவனை

+ கோழி நாய் முதலியவைகளை வளர்ப்பவர்கள் வீட்டில்

யுத்தம் பார்க்கக்கூடாது, நிலையற்ற சரீரத்திற்காக

48— ஏதேனும் ரோகம் வந்தால் ஔஷதம் கூடாது. ஞானேந்திரியங்

கள் கர்மேந்திரியங்கள் இவைகளுக்கு விஷயமான விஷயங்கள்

அநித்யமானவை பொய்யானவை. அவைகளைப் பற்றிப்

49— பேசக்கூடாது. ஸ்வஸ்திகம் முதலான ஆஸனத்திலி

ருந்துகொண்டு [illegible] ப்ரம்மத்யானம் செய்ய

வேண்டும், தன்னுடம்பு [illegible] இவைகளிலும் பற்று

வைக்கக்கூடாது, [illegible] தூஷிக்கக்கூடாது, மோக்ஷத்தை

விரும்புகிறவனாக வேதாந்தங்களில் ஸஞ்சரிக்க வேண்டும்.

50— [illegible] வானவியல் [illegible] கூறுதல், [illegible]

[illegible], ஜோதிடம் சொல்லுதல், தர்மசாஸ்திரத்தி

[illegible] இவைகள் [illegible]

51— ஸந்யாஸியானவன் [illegible] கூடாது. க்ருஹஸ்தர்,

வானப்ரஸ்தர்கள் அல்லது ப்ரம்மசாரி

[illegible], அல்லது வேறு யதிகள் இவர்களுடைய, கோழி +

முதலானவைகளை (வாய்ப்பு) நாய்களை இவர்கள் [illegible]

கிரகத்தில் பாதுகாக்கச் செய்யக்கூடாது.

52— ஜபம் செய்துகொண்டே, பிக்ஷாபாத்திரம், கமண்

டலு, தண்டம் இவைகளுடன் ஏகாந்தமாக [illegible]

எல்லாவற்றையும் ஹிம்ஸிக்காமல் ஸஞ்சரிக்க வேண்டும்॥

53 — யதிகளுக்குப் பாத்திரம், துவாரமில்லாததான லோஹபாத்திரமல்லாதது, மற்று உடையாததுமான பாத்திரமாயிருக்க வேண்டும். ஜலத்தால் அதற்குச் சுத்தி சமஸபாத்திரம் போல்॥

54 — சுரைக்குடுக்கை, மரப்பாத்திரம், மண்பாத்திரம், மூங்கில் பிளவானது, இவைகள் யதிபாத்திரங்கள் என்று மனு சொல்லுகிறார்॥

55 — ஒரே வேளை பிக்ஷை எடுக்க வேண்டும்; பிரசுரதாரணத்திற்குப் போகலாகாது, அதிகமாக பிக்ஷையால் ப்ரீதியுடையவன் இந்திரியவிஷயங்களிலே பிரியனாவான்॥

56 — கிருஹஸ்தன் வீட்டில் அடுப்பு புகையாமல், உலக்கை சப்தம் கேட்காமல், அடுப்பு தணல் அவிந்து, எல்லோரும் போஜனம் செய்து, போஜனபாத்திரங்கள் வெளியே போட்டபிறகு, யதி பிக்ஷைக்குப் போக வேண்டும், (அதாவது ஸாயாஹ்னத்தில் 24 நாழிகைக்கு மேல்)॥

57 — பிக்ஷை கிடையாதபோது துக்கப்படக்கூடாது, கிடைத்தபோது ஸந்தோஷப்படக்கூடாது, ஜீவிப்பதற்கு வேண்டிய அளவு போஜனத்தையே வாங்கலாம், தண்டம் கமண்டலு முதலியவைகளிடம் ஆசையை வைக்கவேண்டும் என்ற அபிமானம் கூடாது॥

58— * உபகாரம் செய்து கொடுக்கும் பணத்தை நீக்கவல்லவர்,
நினைவில் - உபகாரத்துடன் பணத்தை யொன்றை பணத்தை கொ
டுப்பவனிடம் பாதி ஏற்பட்டு, சோதித்திருக்கும் போது ஏ
ற்பட்டு பெண்ணாற் பற்றுதல் உடையவனாவான்॥
59— ஸ்வல்ப ஆஹாரத்தாலும் ஏகாந்தமான (தனிமையான)
மனோவான ஜயத்தில் வல்லபதாலும் உறுதியில் செல்லா
60— மல் இந்திரியங்களை அடக்க வேண்டும்॥ இந்திரியங்களை
அடக்குவதாலும் ராகத் வேஷமின்மையாலும், பரா
னிந்திக்கை செய்யாமையாலும் மோக்ஷ யோக்யனாக
61— ஆகிறான்॥ நாஸ்தித கர்மங்களைச் செய்யாததாலும் பா
பத்தைச் செய்வதாலும் மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் பய
ஜன்ம சம்பந்தமான துன்பங்களையும் எப்போதும்
நிலை ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகளையும் இருக்க வேண்டும்॥
62— ஏற்படக்கூடிய புத்ராதிகளுடைய பிரிவையும், வேண்டா
தவர்களுடைய சேர்க்கையையும், இழப்பினுடை
னால் ஏற்படும் அவமானம், வியாதிகளால் ஏற்படும்
63— துக்கம், மரணதுக்கம், கர்ப்பவாஸதுக்கம், கர்மத்
தால் ஏற்படும் நாய் முதலான அநேக ஜன்மங்களிற்
64— வரும் கொடுமையும், ஜீவர்களுக்கு பாபத்தால்

வரக்கூடிய துக்கத்தையும், தர்மானுஷ்டானத்
தால் வரக்கூடிய அழிவில்லாத மோக்ஷ ஸுகத்தையும்
65— சிந்திக்கவேண்டும்॥ மனதை விஷயங்களில் செல்
லாமல் தடுத்து ஏகாக்ரமாக, ஸூக்ஷ்மமாக ஸர்வாந்தர்
யாமியாக பரமாத்மா இருப்பதையும், மேல் கீழான
எல்லா தேஹங்களிலும் ஜீவர்களுக்கு புண்ய பாப பலனை
க் கொடுக்க ஸாக்ஷியாக இருப்பதாகவும் சிந்திக்க வேண்
66— டும்॥ எந்த ஆச்ரமத்திலிருந்தாலும், அந்த ஆச்ரமோ
சித ஆசாரத்துடனிருந்தாலும், ஆச்ரம அடையாளங்
களில்லாமலிருந்தபோதிலும், ஸர்வ ப்ராணிகளிடமும்
ஸமதர்சனத்துடன் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கவும்,
தண்டம் முதலான அடையாளங்களை தரிப்பது தர்மத்
திற்கு காரணமல்ல, தர்மானுஷ்டானமே ப்ரதானம்॥
67—+ தேத்தாங்கொட்டை ஜலத்தை தெளியவைக்கக்கூடிய
தானாலும், அதை ஜலத்தில் போட்டால்தான் ஜலத்தைத்
தெளியவைக்கும்; சொல்லுவதால் தெளியாது அதுபோல்
ஆச்ரம அடையாளங்களால் புண்யமில்லை தர்மானுஷ்
68—+ டானத்தால்தான்॥ சரீரத்திற்கு ஜரை ஏற்பட்
டாலும், ஜீவப்ராணிக்கு மெலிப்பில்லை ஏற்படாமல்

திவ்யத்ர்க்கு இரவிலோ பகலிலோ எப்பொழுதும்
என்றால் ஜந்துக்கள் பார்த்து பூமியில் நடக்கவும்॥

69- யதி, பகலிலோ இரவிலோ தான் அறியாமல் ப்ராணி
ஹிம்ஸை ஏற்பட்டால் அந்த பாபம் தீர்க்க ஸ்நானம்
செய்து ஆறு ப்ராணாயாமங்கள் செய்ய வேண்டும்॥

70- பொதுவாக ப்ராமணனுக்கு, ஏழு வ்யாஹ்ருதிகள் ப்ர
ணவங்கள், காயத்ரீ, காயத்ரீசிரஸ் இவைகளுட
~~[illegible]~~ ஒன்று ப்ராணாயாமங்கள் உயர்ந்த தபஸ்ஸாகும்॥

71- கலப்புள்ள ஸ்வர்ணாதிகளை எரிப்பதால் (ஸ்புடம்) அதி
லுள்ள தோஷங்கள் நீங்குவது போல் ப்ராணாயாமத்தா
ல் இந்த்ரியங்களால் ஏற்படும் தோஷங்கள் நீங்கும்॥

72- ப்ராணாயாமத்தால் ராகத்வேஷாதி தோஷங்களையும்,
பரமாத்மாவிடம் மனதை நிலை நிறுத்துவதால் பாபத்தை
யும் அழிக்க வேண்டும்; விஷயங்களில் செல்லாமல் இந்
த்ரியங்களைத் தடுக்க வேண்டும்; பகவத்த்யானத்தால்
கோபம் லோபம் அஸூயை இவைகளைத் தடுக்க வேண்டும்॥

(76 - 77)- எலும்புகளை தூண்களாகக் கொண்டதும், நரம்புகளாகிற கயிற்
றால் கட்டப்பட்டதும், மாம்ஸ ரக்தங்களால் பூசப்பட்டதும்,
தோலால் மூடப்பட்டதும், மல மூத்ரங்கள் நிறைந்ததும், நாற்றம்

உடையதும், கீழ்ப்படுத்தலைக் கல்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டதும், பலவாதவியாதிகளுக்கு இருப்பிடமும், பசி தாகம் சீதம் உஷ்ணம் இவைகளின் பயத்தைக் கொடுக்குனதும், ரோகங்களைத்தோடு (புகுதி) உடையதும், அழியக்கூடியதும், பூதல்களுக்கு (பஞ்ச) இருப்பிடமானதுமான சரீரமாகிற கிருகத்தை விடவேண்டும் (மறுஜன்மாவராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்॥

73 — சாஸ்திரமறியாதவர்களால் தெரிந்து கொள்ளமுடியாத, ஜீவனுக்கு ஏற்படும் மேல்கீழான தேவமனுஷ்ய பசுபக்ஷ்யாதி ஜன்மாக்களின் தியானத்தால் ஜன்ம அறிந்து (அக்ஞானம் காம்யநிஷித்த கர்மாக்களால் ஏற்படுவது என்று) முமுக்ஷு ஞானநிஷ்டைக்கு வேண்டும்॥

74 — முமுக்ஷு ஞானமடையவன் கர்மாக்களால் மறுஜன்மாசம்ஸ்யத்தை அடையமாட்டான், ஞானமில்லாதவன் ஸம்

75 — ஸாரத்தை அடைவான்॥ அஹிம்ஸை, இந்திரிய நியமம், நித்யகர்மானுஷ்டானம், தவம், இவைகளால் இவ்வுலகில் முமுக்ஷுபதம் அடைகிறார்கள்॥

76 — பிராரப்தத்தை எதிர்பார்க்கும் ஞானி, சரீரம் ராத்திரிரையை வாடுவது போல் (தன்னிச்சையில்லாமல்) சரீரத்

வருகிறான், ஸம்மர் போன்றவர்கள் இக்கட்டுப்படி மரத்து
பதிவ்ரதைபோல், சரீரத்தைவிட்டு, தேகமாகிய மூலயா
79 - வைராக்யவான்கள்॥ பரிபூர்ணனான ஞானி, தனக்கு நே
தீங்கு செய்பவர்களிடம் புண்யத்தையும், அபகாரம் செய்பவ
ர்களிடம் பாபத்தையும் விட்டு ஞானத்தால் நித்யமா
80 — ன பரமாத்மாவையடைகிறான்॥ எப்பொழுது விஷயபோகங்
களில் உள்ளபடி அநித்யமென்று விஷயங்களிலும் வைராக்யத்
தையடைகிறானோ அப்பொழுது இவ்வுலகில் ஸுகத்தையும்
பரலோகத்தில் நித்யமான மோக்ஷத்தையும் அடைவான்॥
81 — புத்ரன் களத்ரம் க்ஷேத்ரம் இவைகளில் என்னுடையதென்ற பற்று
களெல்லாம் விட்டு ஜிதேந்த்ரியனாய் அநித்யமாகிய இவைகளையும்
விட்டு மோக்ஷமடையும்படிக்கு ஞானம் கர்மானுஷ்டானத்தால் பரம
82 — பதத்திலேயே என்றுமடைகிறான்॥ மோக்ஷமடைய த்ராதிகளை
டம்பதென்ற எண்ணத்தைவிடுதல், மானாவமானங்களை
ஒத்தல் பரப்ரஹ்மத்தில் நிலைத்தல் இவையெல்லாம் ஜீவபரம
ஐக்யத்யானத்தாலேயே உண்டாகும், அவ்வாறு த்யான
ம் இல்லாதவனுக்கு மோக்ஷமென்ற பலன் கிடைக்கும் மோக்ஷமெ
83 — ங்கிடையாது॥ பரமாத்மத்யானத்திற்கு அவ்வவகா
னங்களைத் தெரிந்து, கர்மகாண்டம், தேவதாவாய

மான உபாஸநா காண்டம்; ஆத்மவிஷயமான ஞான
காண்டம் என்று மூன்று காண்டமான வேதத்தையெல்லாம்
84 — அப்யஸிக்கவேண்டும்॥ இந்த வேதமாகிற பிரம்மமே,
அதன் அர்த்தமறியாதவர்களுக்கும் பாராயணம் செய்வ
தாலேயே பாபத்தைப் போக்குவதால், சரணம் - கதி, அன்றி
அதன் அர்த்தமறிந்தவர்களுக்கோ, ஐஹிகப்பயனையும் ஸ்வர்
க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அடைவதுவே கதி॥
85 — மேற்கூறிய விதிப்படி ஸந்யாஸாச்ரம தர்மத்தை அனுஷ்டி
க்கிறவனே அவன் இவ்வுலகில் ஸகல பாபங்களையும் நீக்கி ப்ர
86 — ப்ரம்மத்தை அடைகிறான்॥ இதுவரை நியமத்துடன்
கூடிய '[illegible] கைப்பற்றுதல் கருமம் ஸ்வதர்மம் ஸாந்ந்ய
ராஜ்யஸந்யாஸிகளுக்கும் பொதுவான தர்மம்
சொல்லப்பட்டது. மேல், குடீசகர்களுக்குரியதே
87 — தர்மத்தைக் கூறுகிறேன்॥ ப்ரம்மசாரி, கிருஹஸ்த
ன், வானப்ரஸ்தன், ஸந்யாஸி, என்ற தனித்தனியா
ன நான்கு ஆச்ரமிகளும் கிருஹஸ்தர்களிடம் நின்றி
88 — ருப்பவர்கள்॥ மேன்மையாகக் கருதுகிறான் கெடுக்க மத
மற்களுக்கும், சாஸ்திரவிதிப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டு
ம்; அவ்வாறும் அனுஷ்டிக்கும் ப்ராமணனே மோக்ஷ

89— யையச் செய்யும்॥ இந்த நான்கு ஆச்ரமிகளுக்குள்,
கிருஹஸ்தனுக்கே த்ரைவர்ணிக ஸ்மார்த்த கர்மாக்கள் அ
திகமாக விதிக்கப்படுவதாலும், ப்ரம்மசாரி வானப்ரஸ்தய
திகளை போஷித்து காப்பாற்றுவதாலும் கிருஹஸ்த
னே மேலானவன் என்று சொல்லப்படுகிறான்॥

90— எல்லா நதிகளும் ஸமுத்ரத்தை யடைந்து நிலைபெறு
கின்றன அவ்விதமே மற்ற ஆச்ரமிகள் எல்லோரும் கிருஹ

91— ஸ்தனையே அநுஸரித்து நிற்கிறார்கள்॥ இந்த நான்கு ஆச்
ரமிகளுக்கும் மேலே கூறப் போகும் பத்துவிதமான த
ர்மங்களை அவசியம் அநுஷ்டிக்க வேண்டும்॥

92— ஸந்தோஷம், பொறுமை, மன அடக்கம், திருடாமை,
பரிசுத்தமான சௌசம், இந்திரிய ஜயம், சாஸ்திரக்
ஞானம், ஆத்மஞானம், ஸத்யம், கோபம் வராமல் இ

93— ருத்தல், இவ்விதம் பத்து தர்மங்கள்॥ எந்த ப்ராமணர்க
ள் இந்த பத்து தர்மங்களை அறிந்து ஆத்மஞான
த்திற்கு அநுகூலமாக அநுஷ்டிக்கிறார்களோ அ
வர்கள் ப்ரம்ம ஞானத்தால் மோக்ஷமடைவார்கள்॥

94— கிருஹஸ்தன் இந்த பத்து தர்மங்களை மன அடக்கத்துட
ன் அநுஷ்டித்து, வேறு கர்மங்களை த்யஜித்துவிட்டு [illegible]

+குறிப்பு — ப்ராமணர்களுக்கு மட்டுமே ஸந்யாஸ ஆச்ரமம் உண்டு)

முக்கியமாக வேதாந்த விசாரணை செய்த ஸந்யாஸி

95 — இவ்வாறு செய்ய வேண்டும்॥ க்ருஹஸ்தருக்குரிய அக்நிஹோத்ராதி கர்மாக்களை நியமமாய்ச் செய்து, அறியாமல் ஏற்பட்ட பாபங்களை ப்ராணாயாமாதிகளால் நிவர்த்தி செய்து கொண்டு, இந்திரியங்களை அடக்கி, உபநிஷத்துக்களை அர்த்த ஞானத்துடன் அப்யாஸம் செய்து கொண்டு ஆஹாராதி விஷயங்களில் ச்ரத்தை இல்லாமல் புத்ரனுடைய ஆச்ரயத்தில் வேதஸந்யாஸியாக வசிக்க வேண்டும்॥ (இதனால் குடீசக ஸந்யாஸ தர்மம்) -

96 — இவ்விதமாக அக்நிஹோத்ராதி கர்மாக்களை நியமமாகச் செய்து தன் காரியமான ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையே ப்ரதானமாகக் கருதி ஸர்வ கர்மாதிகளிலும் ஆசையற்று ஸந்யாஸத்தால் பாபங்களைப் போக்கி மோக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரத்தால் மோக்ஷமடைகிறான்॥

97 — இதுவரைக்கும், ப்ராமணர்களுக்குரிய நான்கு ஆச்ரமங்கள் உங்களுக்குக் கூறப்பட்டன; இவைகள் பரலோகத்தில் அக்ஷயமான பலனைக் கொடுக்கும், இப்பொழுதோ

\+ அரசர்களுக்குரிய தர்மத்தைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள்॥ (ஆறாவது அத்யாயம் ஸமாப்தம்)

ஏழாவது அத்யாயம் - ராஜதர்மம் —

1- அரசன் எவ்விதம் நடக்கவேண்டுமோ அந்த அவனுடைய
யதார்மங்களையும், அவனுடைய உத்பத்தியையும், அவனுக்
இறுதியில் உண்டாகும் மோக்ஷபலன்களையும் கூறுகிறேன்॥
2- வேதாத்யயனத்திற்காக விதிப்படி உபநயனம் ஆனவுடன்
க்ஷத்ரிய அரசன் தன் தேசத்திலுள்ள ஸகல ப்ரஜைகளையும்
சாஸ்திர முறைப்படி ரக்ஷிக்க வேண்டும்॥
3- அரசனில்லாத உலகம் முரடர்களால் பயத்தால் கலக்கம் (நடுக்கம்)
அடைந்தபொழுது, சராசரமான லோகத்தைக் காப்பாற்ற ஈ
ச்வரன் ராஜாவை ஸ்ருஷ்டி செய்தார்॥ எவ்விதமெனில்
4- இந்திரன் வாயு எமன் ஸூர்யன் அக்னி வருணன் சந்திரன்
குபேரன் இவர்களுடைய அம்சமான ஸாரத்தால் ஸ்ருஷ்டி
5- த்தார்॥ இவ்விதம் தேவர்களுடைய அம்சமானதால் பலத்
தால் எல்லா ப்ராணிகளையும் அடக்கி ஆளுகிறான்॥
6- இந்த அரசன் ஸூர்யன் போல் பார்ப்பவர்களுடைய கண்க
ளையும் மனதையும் எரிக்கிறான், இவனை ஒருவரும் நே
7- ரில் ஏறிட்டுப் பார்க்க முடியவில்லை॥ அவன் ப்ரபாவ சக்தி
யால், அக்னி வாயு ஸூர்யன் சந்திரன் எமன் குபேரன் வருணன்
இந்திரன் இந்த தேவதா ரூபமாக இருக்கிறான்॥

8— அரசன் சிறுவனாக இருந்தாலும் மனுஷ்யன் எ
ன்று அவமதிக்கக்கூடாது। ஏனெனில் பெரிய தேவ
தையானது மனுஷ்ய ரூபத்துடன் இருக்கிறது॥
9— அக்நி, அறியாமல் ஸமீபத்தில் நெருங்கினால் அவனை ம
ட்டும் எரிக்கும், அரசனாகிய அக்நி கோபமடைந்தால்
பசு தனதான்யாதிகளுடன் குலத்தை எரிக்கும்॥
10— அந்த அரசன், ப்ரயோஜனம், சக்தி, தேசம், கா
லம், இவைகளை அனுஸரித்து, காரியம் நிறைவேறு
வதற்காக அடிக்கடி பல ரூபங்களாக மாறுவான்॥
11— எவனுடைய ப்ரஸாதத்தால் (ஸந்தோஷம்) நிறைந்த
ஐச்வர்யம் ஏற்படுமோ, எவனுடைய பராக்ரமத்தில் ஜ
யம் ஏற்படுமோ, எவனுடைய கோபத்திற்கு உள்
ளானவனுக்கு மரணம் ஏற்படுமோ, அந்த அரசனை
ஐச்வர்யத்தை விரும்புபவனும் சத்ருவை அழிக்க வி
ரும்புபவனும் ஆராதிக்கவேண்டும், ஆகையால் அப்ப
வன் அவனுடைய கோபத்திற்கு ஆளாகக்கூடாது,
அவன் ஸூர்யாதி தேவர்களுடைய தேஜஸ்ஸை (சக்
12— தியை) தரிக்கிறான்॥ எவன் அறியாமையால் அ
ரசனுக்கு விருப்பமில்லாத காரியத்தைச் செய்து கோபத

துக்கொள்ளாகிறதோ அவன் சீக்கிரத்தில் அழிந்து விடுவான், நிச்சயம், வசோதியைக்கொல்ல (சீக்ரம்) மன ஷத்துரனாகிறான் (ஸங்கல்பம் செய்கிறான்)॥

13 — அரசன் ஸர்வதேஜோமயமாக இருப்பதால் எவர்கள் (குற்றவாளியல்லாத) விஷயத்தில் சாஸ்திரமறிந்து தர்மத்தை நிர்ணயம் செய்கிறதோ. எவர்களிடம் (குற்றவாளியிடம்) தண்டனையை நிர்ணயம் செய்கிறதோ அதை மீறக்கூடாது (தண்டிக்க)॥

14 — + அந்த அரசனுடைய ப்ரயோஜனத்தை உத்தேசித்து, ஸர்வ ப்ராணிகளையும் ரக்ஷிப்பதற்க்காக தர்மத்தின் ஸ்வரூபமும், ப்ரும்ம தேஜோ ரூபமான தண்டத்தை (தண்டனை) முன்பு

15 — ஈச்வரன் ஸ்ருஷ்டித்தார்॥ அந்த தண்டத்தின் பயத்தால் ஸ்தாவர ஜங்கம ஸர்வ ப்ராணிகளும் ஸுகமாக வாழ முடிகிறது, தன் தன் கடமையிலிருந்தும் நழுவுவதில்லை॥

16 — அரசன், தேசம் காலம், குற்றவாளியின் சக்தி, படிப்பு இவைகளின் தன்மை இவைகளை நன்கு பரிசீலனை செய்து அதற்க்கு

17 — தகுந்தபடி தண்டனை விதிக்க வேண்டும்॥ அந்த தண்டம் (தண்டனை) ராஜா, அதே புருஷன், அதே காரியங்களை நடத்துபவது, அந்த ஆக்ஞாபிப்பது, அதே, நான்கு ஆச்ரம தர்மங்களையும் ரக்ஷிப்பதற்க்கு காவலன் என்று அறிஞர்களால் கூறப்படுகிறது॥

அடக்குகிறது

18 — தண்டமே, எல்லா ப்ரஜைகளையும் ஆளுகிறது, காப்
பாற்றுகிறது, ப்ரஜைகள் தூங்கும்போதும் அது விழித்துக்கொ
ண்டிருக்கிறது, தர்மத்திற்குக்காரணமாகவுமிருப்பதால்

19 — தண்டமே தர்மம்॥ அந்த தண்டம் நியாய சாஸ்திரப்படி
ஆலோசித்து ப்ரயோகித்தால் ப்ரஜைகள் எல்லோரை
யும் மகிழ்விக்கிறது, விசாரியாமல் ப்ரயோகித்தால் தண்
டத்தால் அரசனின் புத்ராதிகளை அழிக்கும்॥

20 — அரசன் குற்றவாளியை விழிப்புடன் உடனே தெண்டி
க்காவிடில், சிறிய மீன்களை பெரிய மீன்கள் பற்றித்தின்பது
போல் பலமில்லாதவர்களை பலவான்கள் சாப்பிட்டுவிடு

21 — வார்கள்॥ அரசனின் தண்டனையில்லையானால், காக்
கை புரோடாசத்தையும், நாய் ஹவிஸ்ஸையும் சாப்பிடும்;
ஒருவனும் பொருளையும் தன் சொத்து என்று சொல்ல
முடியாது, கீழானவன் மேலாகவும் மேலானவன் கீ

22 — ழாகவும் ஆகிவிடும்॥ உலகம் முழுவதும் தண்டத்தால்
அடக்கப்பட்டிருந்தால் நல்வழியில் செல்லுகிறது, ஸ்வபா
வமாக குற்றம் செய்யாத மனிதன் துர்லபம், தண்டனை
பயத்தால்தான் உலகம் முழுவதும் சுகமாக வாழ்கிறது॥

23 — இந்திராதி தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள், ராக்ஷஸர்

கள், பக்ஷிகள், ஸர்ப்பங்கள், அவைகளெல்லாம் ஸர்வேச்வரனி
டம் பயத்தால் (தண்டனை) மழை பெய்தல் முதலானவைகளின்
24 — + மேலும் உலகத்திற்கு உபகாரம் செய்கிறார்கள்॥ முறையான
தண்டனையில்லாவிட்டாலும், தகாத முறையில் தண்ட
னையளித்தாலும், ப்ரஜைகளில் வர்ணக் கலப்பு ஏற்படும்,
நான்கு புருஷார்த்த காரணமான வேதசாஸ்திர விதிமுறைக
ளும் (கட்டுப்பாடு) கெட்டுவிடும், திருட்டு பலாத்காரத்தி
25 — னால் உலகத்தில் குழப்பம் ஏற்படும்॥ எந்த தேசத்தில்
கறுப்பு நிறமும் சிவந்த கண்களும், பாவத்தைப் போக்குவது
மான தண்டதேவதை (அதிஷ்டான தேவதை) சாஸ்திரத்தால்
அறியப்பட்டபடி ஸஞ்சரிக்கிறதோ, தண்டனை
விதிப்பவனும் சாஸ்திரத்திற்கு உகந்த தண்டனையை அ
ளிப்பவனோ அந்த தேசத்தில் ப்ரஜைகள் கலக்கமடையமாட்டா
26 — ர்கள்॥ அந்த தண்டனையை நிறைவேற்றும் அரசனை, ஸ
த்யவாதியாகவும், உண்மையை விசாரித்து அறிபவனாகவும்
நல்ல அறிவாளியாகவும், தர்மம் அர்த்தம் காமம் என்ற
புருஷார்த்தங்களை அறிந்தவனாகவும் இருக்க வேண்டுமென்
27 — று கூறுகிறார்கள்॥ அரசன் அந்த தண்டனையை நல்
ல முறையில் செலுத்தினால் தர்மார்த்த காமங்களால் விருத்தியடை
யும்.

மாறுதலாக அரசன் விஷயங்களில் ஈடுபட்டவனாக
வும் அதிக கோபக்காரனாகவும் ஏமாற்றம் என்னு
ள்ளவனாகவும் இருந்தால் அந்த அரசன் மந்திரிகளின்
கோபத்தாலோ பாபத்தாலோ அழிவான்॥

28 — + தண்டம் என்பது பெரிய நெருப்பு போன்றது, முறை
யான ராஜநீதியறியாதவர்கள் அதைத் தாங்குவது
கடினம்; ராஜதர்மப்படி நடக்காத அரசனை அந்தத்
தண்டமே புத்ர பந்துக்களுடன் அழித்துவிடும்॥

29 — + நெறியைத் தவறி நியாயமல் செய்யும் தண்டம் அரசனை
யும் பந்துக்களையும் அழிப்பதுமன்றி, அகழ், ராஜ்யம்
(தேசம்) சராசரங்களுடன் பூலோகம் மேல் உலகத்தி
லுள்ள முனிவர்கள் தேவர்கள் இவர்களையும் பீடிக்கும்॥

30 — அந்தத் தண்டம், மந்திரி சேனாதிபதி, புரோகிதர் இவர்களு
டைய உதவியில்லாதவனும், மூடனும், லோபியுள்
ளவனும், நீதிசாஸ்திர அறிவில்லாதவனும், இந்திரியங்க
ளில் ஈடுபட்டவனுமான அரசனால் நீதிப்படி நிறைவே
ற்ற முடியாது॥

31 — பணம் சேர்க்கும் விஷயத்தில் சுத்தனாகவும்,
சத்ய ப்ரதிக்ஞை உள்ளவனும், சாஸ்திர முறைதவ
றாமல் நடப்பவனும், நல்ல உதவியாளர்களையுடையவனும்

உண்மையை அறியும் புத்தியுடையோனான அரசனால்
தண்டம் முறைப்படி நின்று வெற்றியடையும்॥
32— அரசன் தன் தேசத்தில் நியாயமாக சாஸ்திர முறைப்படி
நடக்கவேண்டும், சத்ருக்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க
வேண்டும், அன்னியோன்னியமாக நேசமுள்ளவர்களிடம்
அனிமுறையில்லாமல் நேர்மையாக நடக்கவேண்டும்,
சிறிய குற்றம் செய்த பிராம்மணர்களிடம் தயவு
33— உடையவனாக இருக்கவேண்டும்॥ மேற்கூறிய நல்லவனை
முன்ன அரசன் உஞ்சவிருத்தி ஜீவனம் செய்பவனாயினு
ம் (எளியவன்) அவனுடைய கீர்த்தி, ஜலத்தில்விட்ட எ
34— ண்ணெய்த்துளிபோல் உலகில் பரவும்॥ அதற்கு மாறாக
ஒழுக்கமில்லாத இந்திரியஜயமில்லாத அரசனுடைய கீர்த்தி
ஜலத்தில்விட்ட நெய்த்துளிபோல் குவியும்; பரவாது॥ (சுருங்கும்) -
35— வர்ணாச்ரமங்களாகிய ஸ்வதர்மங்களையனுஷ்டிக்கு
ம் பிராமணாதிவர்ணங்களையும் பிரம்மசர்யாதி ஆச்ர
மங்களையும் ரக்ஷிப்பதற்காக ராஜா பிரம்மா
36— வினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டார்॥ பிரஜைகளைக் காக்க
வேண்டிய அந்த அரசன் மந்திரிகளுடன் செய்யவே
ண்டியவைகளைத் தர்மங்களையும் கூறுகிறேன்॥

37 — தினந்தோறும் காலையில் எழுந்து அர்த்த தந்தி
ரம் வேதங்களையும் நீதி சாஸ்திரங்களையும் அறிந்
த பிராமணர்களை அரசன் சேவிக்க வேண்டும்;
அவர்கள் கூறும் உபதேசத்தைக் கேட்க வேண்டும் //
38 — வயதிலும் தபஸிலும் பெரியோர்களான வே
த்ரவித்யரான பிராமணர்களை (எல்லாம் புரிந்த சாஸ்திரா
ன) யோகிகள் கொடுத்த நிலையில் அரசன்
சேவிக்கவும்; அவ்வாறு அரசனை ராஜ்யலக்ஷ்மி
சூழ்ந்து நிற்பாள் (நிலைபெறுவாள்) //
39 — அரசன் எல்லா பாவத்திலேயும் நீதி ஸ்மிருதிகளையும்
அர்த்த சாஸ்திரக் ஞானத்தால் நீதிமான்களையும்
அடக்க வேண்டியவைகளையும் இருந்த போதிலும்
சாம அமைதியில் தேர்ச்சி பெற்ற வித்யா பிராமண
ர்களிடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், வித்யையறி
விழியமுள்ள அரசனுக்கு எதிராலும் கெடுதல்
40 — ஏற்படாது // சதுரங்க சைன்யங்கள் கொண்டது
ம் அரசர்களும் வித்தியை யில்லாமையால் அழி
ந்துபோயினர், வினயத்தால், அரசர்கள், சைன்ய
ஸ்வமில்லாவிடினும் வனத்தில் வசித்தும் ராஜ்யத்தை

41 — அவரவர்களின் // ஸ்வபாவத்தினால், வேறான,
ப்ராம்ஹண, க்ஷத்ரிய, வைச்ய, சூத்ர
42 — ர்களின் அந்தந்தவர்களின் // ஸ்வபாவத்தால் பகுத்து ப்ராம்ஹ
ணன், மனோ நிக்ரஹத்தையும், இந்த்ரிய
நிக்ரஹ தபஸ் [illegible] யையும், ஆஸ்திக்ய புத்தியை
யும் ஞானத்தையும் அறியத்தக்கவர் //
43 — அரசனைப் போலவே தர்மத்தை விடாமல், வேதங்களை
படித்து வேதங்களின் அர்த்தத்தை தெரிந்து கொ
ள்ள வேண்டும், அறிந்தவர்களிடமிருந்து பர்
மார்த்த அர்த்த ஞானத்தையும், தர்க்க சாஸ்த்
ரத்தையும் [illegible] நியாய நியமத்தை
வருத்தும்
தவிர் [illegible] யோகத்தையோ அடையாமலி
ருக்க ஆத்மஞானத்தையும் [illegible]
[illegible] தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்,
44 — க்ருஷி [illegible] கோரக்ஷ வாணிஜ்யம் எல்லா
ரும் செய்து கொள்ள வேண்டும், இந்த்ரியங்களை அ
டக்குதல் தான் [illegible] தொழில் [illegible]
45 — ஆனால் // காமத்தால் ஏற்படும் கார்யங்கள்,
கோபத்தால் ஏற்படும் கார்யங்கள், இவைகள், [illegible]

குலத்தில் ஸ்வர்க்கத்தையும் துக்கத்தையும் கொடுப்ப
வைகள், எளிதில் விடமுடியாதவைகள், இவைகளை அரசன்
முயற்சிசெய்து ஜெயிக்க வேண்டும் (படவேண்டும்॥)

46 - காமத்தாலுள்ள பாபகாரியங்களில் அதிகம் ஈடுபடும்
அரசன் அர்த்தம், தர்மம் இவைகளை இழப்பான், கோபகா
ரியங்களில் ஈடுபட்டால் ஜனங்களின் கைத்தால் கொ

47 - லையே இழக்கிறான்॥ வேட்டையாடுதல், சூதாட்ட
ம், பகல் தூக்கம், பரனைத்தூஷித்தல், ஸ்த்ரீஸம்போகம்,
மத்யபானம், நிருத்யம், கீதம், வாத்யங்கள், வீணாக ஊர்
சுற்றுதல், இந்த பத்தும் காமத்தால் உண்டாகிற [illegible]யானவை॥

48 - கோள் சொல்லுதல், ஸாதுவைத் துன்புறுத்தல் முதலியன,
(ஸாஹஸம்) நம்பகனைத் கொல்லுதல், பொறாமை, பிற
ருடைய நல்லகுணத்தை குற்றமாகச் சொல்லுதல், பொருளைப
றித்தல், கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடாமை, கடு
மையாகப் பேசுதல், கடுமையாகத் துன்புறுத்தல், இந்த
எட்டும் கோபத்தால் உண்டாகும் கஷ்டம்॥

49 - இந்த இரண்டு கூட்டங்களுக்கும் மேலான லோபம் என்
று பெரியோர் கூறுகிறார்கள். ஆகையால் அதை முயற்சி

50 - யுடன் வெல்ல வேண்டும்॥ மதுபான சூதாட்ட ஸ்த்ரீ [illegible]

பத்தில், மத்யபானம்; சூதாட்டம், ஸ்திரீ போகம்; வே
ட்டை இந்நான்கும் அதிகமானதுக்குத் துக்கக் காரண
51 — மென்றும் அறியவும்॥ கோபத்தால் உண்டாகும் எட்டில்
கடுமையான தண்டனை, கடுமையாகப் பேசுதல், பொரு
ளை அபகரித்தல் கொடுமை, இந்த மூன்றும் அதிகமாகத்
52 — தீமைக்குக் காரணம்॥ மூன்றாவதான இடத்தில்
மெய்யானதாகக் கூறப்பட்டது இதில் யானைகளை
க் கட்டுதலும் என்றுமிவை கடுமையானவை என்றுக்கு
53 — மாறான அரசன் அறிய வேண்டும்॥ மூன்றுவிதமானவைக
ளில் இருபதும் அரசன் நடைமுறை வான், அதில் இருபது
தவம் சாஸ்திர அறிவால் செய்து பாடைச் செய்வதால்
54 — வர்க்கத்துடனே வான்॥ பரம்பரையாக சேவை செய்பவ
ர்களும், சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களும், யுத்தத்தில் அறிந்தவர்க
ளும், உயர் குலத்தில் பிறந்தவர்களும்; (நல்ல) சோதனை செய்யப்
பட்டவர்களுமான மந்திரிகள், எட்டு அல்லது ஏழு பேர்க
55 — ளாகிய மிக்க வேண்டும்॥ ஸர்வபமான பெரியவர்களும்
பெருங்கஷ்டமடைவதுகளாக இருக்கிறோம், மிகுந்த
வருமான பெரிய ராஜ்யகாரியம் ஸாதனமில்லாமல் செ
வதாக எப்படிச் செய்ய முடியும்॥

56— அரசன், ஸமாதானம், யுத்தம் இந்த விஷயங்களில் மந்தி
ரிகளுடன் முறைக்காலம் மனம் விட்டுப் பேசவேண்டும்,
அவ்வாறே, நாதுரமாதனை த்யஸ்க்கிர போவதித் ஸ்ராஷ்ய
படையும், பணவரவுத்தேவைகளையும், தன்னுடைய ராஷ்ட்ரம்
தேசத்தினைக் காப்பாற்றுவதைக் தேவாணைக்கல
பாதுகாப்பது குறித்தும், தான்யம் தன்கம் தேவானதுக்
கின்றபத்திரமாகப் பெறப்பட்டவைகள் குறித்தும், தன்னையும் ரா
ஜ்யத்தையும் காத்துக்கொள்வது குறித்தும், ராஜ்யத்தில்
வருமானத்தை நல்ல விஷயத்தில் விநியோகம் செய்வ
57— து குறித்தும் ஆலோசிக்கவேண்டும்॥ தனிமையான இட
த்தில் மந்திரிகளுடைய தனித்தனி அபிப்ராயமறிந்து
பிறகு அவர்களனைவருடைய அபிப்ராயமறிந்து தனக்கு
எது நன்மையாகத் தெரிகிறதோ அந்தக்காரியத்தைச் செய்ய
58— வேண்டும்॥ இந்த எல்லா மந்திரிகளுக்குள்ளும், தார்மிக
னும் வித்வானுமான ஒரு ப்ராமணனுடன் ஸந்திவிக்ர
ஹம் முதலான விஷயங்கள் குறித்து ஆலோசிக்கவேண்டும்॥
59— எப்பொழுதும் அந்தப்ராமணனிடம் நம்பிக்கை வைத்து
தான் செய்யவேண்டிய காரியங்களெல்லாவற்றையும்
தெரிவிக்கவேண்டும்; அவனுடன் தீர்மானித்து எல்லாவ

60 — க்ஷையும் செய்ய வேண்டும்॥ சுத்தமானவர்களும், புத்
திசாலிகளும், ராஜ்யத்திற்கு தனம் ஸம்பாதிக்கக் கூடிய
வர்களும், தர்மவான்களா என்று பரீக்ஷை செய்யப்பட்
டவர்களுமான மற்றவர்களையும் மந்திரிகளாகக் கொ
61 — ள்ள வேண்டும்॥ அரசனுடைய ராஜ்ய கார்யங்களில்
எத்தனை காரியங்கள் அத்தனை மனிதர்களால் செய்து மு
டிக்க முடியுமோ அத்தனை பேர்களை நியமி
க்க வேண்டும்; அவர்கள் சோம்பலில்லாதவர்களாகவும்
காரியம் செய்வதில் உத்ஸாகமுள்ளவர்களாகவும்,
அந்தக் காரியங்களை அறிந்தவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்;
62 — பணவரவு உள்ள உத்யோகங்களில் அந்த மந்திரிகளுக்
குள், பராக்ரமசாலிகளும், சாமர்த்யம் உள்ளவர்களும், உய
ர்குலத்தில் (நல்ல குலத்தில்) பிறந்தவர்களும், பணத்தில் ஆசையில்லாத
வர்களுமானவர்களை மந்திரிகளாக நியமிக்க வேண்டும்;
தங்கச் சுரங்கங்கள், கரும்பு தானியங்கள் முதலியன சே
மித்துவைக்கும் இடங்களிலும், போஜனசாலை, சயனகி
ருகம், அந்தப்புரம் இவைகளில் பயந்தவர்களை நியமி
63 — க்க வேண்டும்॥ ஸகலசாஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சியு
ற்றவனும், குறிப்பறிபவனும், ஒருவனுடைய தோற்றம் சேஷ்டை
களை

அறிபவனும், பஞ்சஸ்திரீ சேவானந்தத்தில் பற்றாத
சத்தியமானவனும், ஸௌர்யசாலியும் நல்ல இலக்ஷ
ணமுற்றவனுமானவனே தூதனைப் பிரயோகிக்கவேண்டும்॥
64 — ஜனங்களிடம் பிரீதியுள்ளவன், தருமத்தில் ஆசையுள்ளவ
னாய் சத்தியன், உரிய காலத்தில் காரியத்தைச் செய்பவன், ஞா
பகசக்தியுள்ளவன் (மறதியில்லாதவன்) தேசகாலங்களையறிந்
தவன், நல்ல தேகமுள்ளவன், பயமில்லாதவன், நன்றியே
சம்திருப்தியுள்ளவன், இவ்வாறு தூதன் அரசனுக்குக் கீழ்
ப்படியானவன்॥ 65 — ஐஸ்வர்யம் ஸேநாபதிக்கே அடங்கிய
தாக இருக்கவேண்டும், ஐஸ்வர்யம் அடக்கமுடையதாக
இருக்கவேண்டும் (அடக்கக் கட்டுப்பாடு) பொக்கிஷமு
மந்திரியும் அரசனுடைய அதீனத்தில் இருக்கவேண்
டும், எல்லா யோக்யமான சேனாதிபதியுடைய வசமா
க இருக்கவேண்டும்॥ 66 — விரோதிகளாக உள்ளவரை அரச
ர்கள் வென்று செலுவதற்கும், வெற்றியடையாதுறிந்த
இரு அரசர்கள் விரோதிகளாக ஆவதற்கும் தூதனு
டைய சேவையே காரணம்॥ 67 — தூதன், விரோதியான
எதிரி அரசனுக்குச் செய்ய வேண்டிய தன் காரியங்களில்
அந்த அரசனுடைய பிரஜைகள், அவர்களில், கலகத்

கொள்ளாவன், பணக்குறையுள்ளவன், அரசனால் அவமதி
க்கப்பட்டவன் இவர்கள் மெய்யாகவும்; அரசனுடைய
அறிவு தோன்றும் செயல்களை மேலும் அறிந்து
68 — ~~செய்ய~~ கொள்ள வேண்டும். அரசன் தானே மேல்மந்திரி
அரசனுடைய அபிப்ராயமறிந்து அதனைக் கேட்பம்
நேராகவன்னியம் செய்யப்படவேண்டும்.
69 — ஸ்வச்சமான ஜலம் புல் உடையதும்; அதிகமான கா
று வெய்யல் உள்ளதும் அதிகதான்யாதிகள் உள்ளதுமானதே
சத் ஜாங்கலம் எனப்படும்; அல்லது, தேசத்தில் ஸஸ்யமு
நலான மென்மையான மிருகங்கள் அதிகமாக உள்ளதும்.
ரோகம் இல்லாத உபத்ரவமில்லாததும்; பசுக்கள் புஷ்பங்க
ள் நிறைந்ததாம் ஜலமிருகங்கள் உள்ள அழகானதும்
தனக்கு எட்டுப்பக்கத்திலும் அரணுடையதும்; அட
வியகாட்டு ஜந்துக்களுடையதும் வியவஸாயம்ப
யமாறுபவர்களுக்கு யோக்யமானதுமானதேசத்
தில் வசிக்கவேண்டும்.
70 — பாஷாணம்[1]; சொற்கல் அல்லது கல்கோட்டை[2], அகழ்[3],
அட்டாங்காரம்[4], நான்குதிக்கிலும் சதுரமாக ஸ்தம்பம்[5],
மலை[6], இந்த ஆறுவகை அரண்களில் ஏதாவதொன்றிலு

லாவது சூழப்பட்டதாக நகரத்தை அமைத்து அதில்
71 - அரசன் வசிக்க வேண்டும்॥ இந்த ஆறு அரண்களில்
பல அனுகூலங்கள் இருப்பதால் கிரிதுர்க்கம் என்ற
72 - மலை சூழ் அரண் மேலானது॥ அந்த ஆறு அரண்களில்
பாலைவனம் இருக்குங்களாலும், கோட்டைப் பள்ளங்களாலும்,
ஜல அகழிகளில் ஸஞ்சாரமான ஜந்துக்களாலும், வனதுர்க்கம்
வாநரம் முதலான மிருகங்களாலும, ந்ருதுர்க்கம் என்
ற மனித அரண் ஆயுதபாணிகளாலும், மலை-கிரிதுர்க்கம்
தேவர்களாலும் காக்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்॥
73 - இந்த அரண்களில் இக்கெட்டு (வனம் முதலான) மிருக
ங்களை வேடர்கள் எவ்விதம் ஸௌலபமாக ஹிம்ஸை செ-
ய்ய முடியாதோ அவ்விதம் அரணால் காக்கப்பட்ட அ
ரசனை சத்ருக்கள் ஹிம்ஸை செய்ய முடியாது॥
74 - ஏனெனில் - கோட்டையின் மேலுள்ள ஒரு வில்லாளி
நூறு சத்ருக்களை வெல்லுவான், கோட்டையில் நூறு
பேர்கள் இருந்தால் பதினாயிரம் சத்ருக்களை வெல்லு
வான், ஆகையால் அரண் அவசியமானது॥
75 - அந்த கோட்டை, ஆயுதங்கள் தனதான்யங்கள்,
வாஹனங்கள், ப்ராமணர்கள், சில்பிகள், யந்திரங்

கள், ஆஹாரவஸ்துக்கள் முதலியவைகள் நிறைந்து
76 — இருக்கவேண்டும்॥ அரசன், அந்த கோட்டை
யின் மத்தியில் (உள்ளே) ஸர்வருதுக்களிலும், தேவதாக்கிருகம்
ஆயுதசாலை, அக்னிஹோத்ரசாலை, இவைகளுடனும்,
அகழ் கோட்டைகளுடனும்; எல்லாவற்றிலும்
உண்டான பழம் புஷ்பம் முதலானவைகளுடனும், வெ
ள்ளையடித்து மிகவும் வெண்மையாகவும், வாய்க்
கால் முதலான ஜலவஸதி, மரங்கள் நிறைந்ததாகவு
ம் தன் கிருகத்தை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும்॥
77 — அந்த கிருகத்தில் வஸித்துக்கொண்டு, தனக்கு ஸமமான
வர்ணம் (ஜாதி) நல்ல லக்ஷணம், உயர்குலப்பிறப்பு,
நல்ல ரூபம், நல்ல குணம், தன் மனதிற்கு ப்ரீதியை
கின் அமைந்தவளான பார்யையாக மணக்கவேண்டும்॥
78 — நல்ல புரோஹிதரையும் ருத்விக்கையும் வரிக்கவே
ண்டும், அவர்கள் ஸ்ரௌத ஸ்மார்த்த கர்மாக்களை
79 — ச் செய்வார்கள்॥ அரசன் அதிக (போது)மான தக்ஷிணைகளு
டன் அச்வமேதம் முதலான பலயாகங்களைச் செய்ய
வேண்டும், தர்மத்திற்கு இதுவே ப்ராமணர்களுக்கு
போகவஸ்துக்கள் வஸ்திரம் தனம் யாவற்றையும் தானமாக

80— க்கொள்ளக்கவேண்டும்॥ அரசன் நல்லமந்திரிகள்
மூலமாக வருஷத்தோறும் கொள்க்கவேண்டிய தா
ன்யம் முதலான கரத்தை (கிஸ்து) ப்ரஜைகளிடமி
ருந்து வசூல் செய்ய வேண்டும், தன் ப்ரஜைகளிடம்
தகப்பன் போல் அன்புடன் இருக்க வேண்டும்॥

81— ஸைந்யம், தனவரவு செலவு முதலான அந்தந்தப் பிரிவுகளில்
(டிபார்ட்மெண்ட்) அறிவாளிகளும் அந்தந்த காரியங்களில் தேர்ச்
சி பெற்றவர்களுமான அத்யக்ஷர்களை (டைரக்டர்ஸ், ஸூபரின்டெண்
டென்ட்ஸ்) நியமிக்கவேண்டும், அவர்கள் அரச
னுடைய அந்தந்த வேலை பிரிவுகளில் வேலை செய்பவர்க
ளுடைய வேலைகளைக் கவனிப்பார்கள்॥

82— குருகுலத்திலிருந்து ஸமாவர்த்தனம் செய்துகொண்டு
கிருகஸ்தாச்ரமத்திற்கு வரும் ப்ராமணர்களை அவ
ஸியம் தனதான்யங்களால் பூஜிக்கவேண்டும், அவ்வி
தம் ப்ராமணர்களுக்குக் கொடுக்கும் தனம் அக்ஷயமா
ன நிதி அரசர்களுக்கு என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது॥

83— ப்ராமணர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த நிதியைத்தி
ருடர்களோ சத்ருக்களோ அபஹரிக்கமாட்டார்கள்,
அதாக அழியவும் செய்யாது, ஆகையால் அரசன்

இருந்த அழிவில்லாத நிதியை பிராமணர்களிடம் வைக்கவே
84 — ண்டும்॥ அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸு சில ச
மயம் தவறி கீழே விழலாம், வரண்டு போகலாம், அழிந்து
போகலாம், ஆனால் பிராமணனுடைய கையில் கொடுக்க
ப்பட்ட தானம் இவ்விதம் ஒருக்காலும் ஆகாது ஆகை
யால் அந்த தானம் அக்கினிஹோத்திரத்தைக் காட்டிலும்
85 — மேலானது॥ பிராமணர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு
க் கொடுக்கும் தானம் ஸாதாரணபலனுள்ளது, அ
னுஷ்டானமில்லாத ஜாதிமாத்திர பிராமணனுக்குக் கொ
டுக்கும் தானம் இருமடங்கு பலனுள்ளது, அத்யயனஞ்
செய்த பிராமணனுக்குக் கொடுக்கும் தானம் நூறாயிரமட
ங்கு, ஸகல வேத சாஸ்திர பாரங்கதனுக்கு அளிக்கும்
86 — தானம் அளவில்லாத பலனுடையது॥ தானம் வாங்கும்
பாத்திரத்தினுடையவும், கொடுப்பவனுடைய சிரத்தை
யையும் அபேக்ஷித்து தானபலனும், பரலோகத்தில் அல்
பமாகவோ அதிகமாகவோ அடையப்படுகிறது॥
87 — பிரஜைகளை ஆளும் ராஜா தனக்கு ஸமமானவனோ, தா
ழ்ந்தவனோ மேலானவனோ எவன் யுத்தத்திற்கு
அழைத்தால் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை நினைத்து பின்வாங்
கக்கூடாது॥ (மநுக்க)

88 — யுத்தத்தில் பின்வாங்காமை, பிரஜைகளைக் காத்
தல், பிராமணர்களுக்கு (சேவை) சுச்ரூஷை செ
ய்தல் இவைகள் அரசர்களுக்கு ஸ்வர்க்கத்தைக்
89 — க்கொடுக்கும்॥ அரசர்கள் யுத்தங்களில் ஒருவரைக்
கொல்வதற்கு விரும்பி தன் சக்திகொண்ட
வரையில் பின்வாங்காமல் யுத்தம் செய்தால் தனஜ
யாதிலாபங்களுடன் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவார்கள்॥
90 — யுத்தத்தில், மறைத்துவைக்கப்பட்ட ஆயுதங்களாலும்,
கண்ணிகளாலும், விஷம் தோய்த்தவைகளாலும், பழுக்
க நெருப்பால் காய்ந்தவைகளாலும் சத்ருக்களைக்
91 — கொல்லக்கூடாது॥ தான் தேரில் இருக்கும்பொழுது
தரையில் இருப்பவனையும், நபும்ஸகனையும், கை
கூப்பி அஞ்சலி செய்பவனையும், அவிழ்ந்த தலைம
யிரை உடையவனையும், உட்கார்ந்திருப்பவனையும், நா
ன் உன்னைச் சேர்ந்தவன் என்று கூறுபவனையும்॥
92 — தூங்குபவனையும், யுத்தத்திற்கு தயாரில்லாதவனையு
ம், வஸ்திரமில்லாதவனையும், ஆயுதமில்லாதவனையும்,
யுத்தம் செய்யாதவனையும், யுத்தத்தைப் பார்க்க வந்தவனை
யும், மற்றவனோடு யுத்தம் செய்பவனையும்॥

93— அடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தினையுடையவனையும், பந்துவை
ப்பறித்ததால் சோகமடைந்தவனையும், மிகுதியாக காயம
டைந்தவனையும், பயந்தவன், பின்வாங்குபவன், இவ
ர்களையும் பெரியோர்களின் தர்மத்தையனுஸரித்துக்

94— கொல்லக்கூடாது॥ எந்த யுத்தவீரன் பயந்து பின்வாங்கி
நேரும்பொழுது எதிரிகளால் கொல்லப்படுகிற
னோ அவன் தன் யஜமானனுடைய பாபம் முழுவதை

95— யும் அடைவான்॥ கொல்லப்பட்டவனுடைய புண்ணியம் மு
ழுவதையும் எஜமானன் அடைவான்॥

96— யுத்தத்தில், தேர், குதிரை, யானை, குடை, பணம், தான்யம்,
பசுக்கள், வேலைக்காரிஸ்திரீகள், மற்றுமெல்லாம் முதலான
பொருள்கள், தங்கம் வெள்ளி தவிர மற்ற லோஹங்கள்
இவைகளை, எந்த யுத்தவீரன் ஜயித்துக்கொள்ளுகிறானோ
அப்பொருள்கள் அவனவனுக்கே, சொந்தமாகும்

97— ஆயின் அரசனுக்கு॥ யுத்தவீரர்கள் ஜயித்துக்கொண்டு
வந்த பொருள்களில், வெள்ளி தங்கம், லோஹங்கள் யானை
குதிரை முதலான வாஹனங்கள் இவை சிறந்த பொருள்க
அரசனுக்கு
ள் அரசனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும், பலவீரர்கள் சேர்ந்து
ஜயித்துக் கொண்டுவந்த பொருள்களை, வேதவிதியையனுஸ
ரித்து

அரசன் அவர்களுடைய பராக்ரமத்துக்குத் தக்கபடி
98- பாகம் செய்து கொடுக்க வேண்டும்॥ இவ்விதம் பரம்ப
ரையாக வந்ததும் மேலானதுமான யுத்த வீரர்களுடை
ய தர்மம் சொல்லப்பட்டது, யுத்தத்தில் சத்ருக்களை
வதம் செய்யும் க்ஷத்ரியன் இந்த தர்மத்தை விடக்கூடாது॥
99- ஜயிக்கப்படாத பூமி முதல்களைகளை ஜயித்து அடை
வதற்கு விரும்ப வேண்டும், ஜயித்து கிடைத்ததை ப
யத்துடன் காப்பாற்ற வேண்டும்; காப்பாற்றப்பட்
டதை திரவியாபாராதிகளால் வ்ருத்தி செய்ய வேண்
டும், வ்ருத்தி செய்யப்பட்டதை நல்ல விஷயத்தில் செல
100- வு செய்ய வேண்டும்॥ பொருளை சம்பாதித்தல் ரக்ஷித்தல்
வ்ருத்தி செய்தல் நல்ல பாத்திரத்தில் செலவு செய்தல் என்ற இந்
த நான்கு விதம் புருஷார்த்தமான ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஸோபா
னம் என்று அறியவும், ஆகையால் சோம்பல் இல்லாம
ல் அவசியம் நன்கு அனுஷ்டிக்க வேண்டும்॥
101- தன்னிடம் இல்லாத பொருளை அடைய தண்டத்தால் ஜெ
யத்தால் அடைய விரும்ப வேண்டும், கிடைத்ததை கவ
னத்தால் காப்பாற்ற வேண்டும்; காப்பாற்றப்பட்டதை
வியாபாரம் முதலானதால் வ்ருத்தி செய்ய வேண்டும்,

(தொடர்)

வாக்கு செய்தல், தனக்குத் தீமை ஏற்படினும் நல்வழியிலேயே
102- செய்ய வேண்டும்॥ ஸைந்யங்கள் தன்னுடையவையாகவே
பெற்று எப்பொழுதும் யுத்தத்திற்குத் தயார் நிலையிலிருக்
க வேண்டும், எப்பொழுதும் தன் பராக்ரமத்தை வெளிக்
காட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும், ராஜ்ய காரியங்களை
ஒற்றர்கள் மூலம் அறிந்து எப்பொழுதும் ஜாக்ரதையாக
இருக்க வேண்டும், வாரோதியை ஜயிப்பதற்கு எப்
பொழுதும் அவனுடைய ஏழ்மை பலஹீனஸமயத்தை
103- எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும்॥ எப்பொழுதும் தண்டனையை
நீதிப்படி விதிக்கும் அரசனுக்கு உலகம் முழுவதும் வயப்படும்,
ஆகையால் எல்லா ப்ராணிகளையும் தண்டனையாலேயே
தனக்கு ஸ்வாதீனமாக (அடிமைகளாக) செய்து கொள்ள
104- வேண்டும்॥ மந்திரிகளிடம் தன் அபிப்ராயத்தை மனந்
திறப் பேசக் கூடாது, தர்மத்தை ரக்ஷிக்க அவர்களுடன்
உண்மையுடனே பேசுதல் வேண்டும், தன்னைக் காப்பாற்
றிக்கொண்டு தன் ப்ரஜைகளிடம் இருப்பதை சத்ருக்
கள் உள்ளே நுழையாமல் சாரர் மூலம் எப்பொழுதும் நிச்ச
105- யமாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும்॥ தன் சத்ருவின் ரா
ஜ்யத்தில் செய்யும் சூழ்ச்சியையாவும் அறியவேண்டு
ம்

சத்ரு செய்யும் சூழ்ச்சியை சாரர் மூலம் ஆராய
அறிந்து கொள்ள வேண்டும், ஆமை தன் அவயவங்க
ளை தனக்குள் அடக்கிக் கொள்வது போல் மந்திராலோசனை
தனி ரகசியமானால் தனக்கு அடங்கியவர்
களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும்॥

106— கொக்குப்போல், பாதுகாப்பான ஏற்றமான இடத்
தில் இருந்து கொண்டு சத்ருவை உபாயமாக ஆலோசிக்க
வேண்டும், சமயத்தில், சிம்மம் யானையைத் தாக்கி
அடிப்பது போல் சத்ருவை பலத்தால் தாக்கி அழிக்க
வேண்டும், ஓநாய் கோபாலன் ஏமாந்த சமயம் பார்த்
து பசுவை அபகரிப்பது போல் சத்ரு பாதுகாப்பான
இடத்திலிருந்தாலும் சமயம் பார்த்து அழிக்க வே
ண்டும், தான் பலவான்களானாலும் பலபேர்களால்
சூழப்பட்ட சமயத்தில், பல வேடர்களுடைய மத்தியி
ல் மெல்ல இடம் மாறிப் பாய்ந்தோடுவது போல் சத்ருக்க
ளிடமிருந்து வெளிவந்து தனக்கு அனுகூலமான அவ

107— [illegible] வேண்டும்॥ இவ்விதம் சமயத்திலே
ஐ பெட்டிக்குச் சத்ருக்களுக்கு எதிரியான ராஜாவி
அரசர்களை ஸாமதான பேத தண்ட உபாயங்களால்

தனக்கு அதீனமாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும்॥

108 — விரோதி அரசர்களை மேலான ஸாமதானபேதங்களால் அடக்க முயலாமல் தண்டத்தாலேயே பலாத்காரத்தா ல் வசப்படுத்த (படையெடுப்பால்) ஸ்வாதீனஞ் செய்துகொள்ளவும்॥

109 — ஸாமதானபேதத்தைவிட நான்காவது உபாயங்களுக்குள் ஸாமம் தண்டம் சிறந்தது என்றையுமே, ராஜ்யத்தை மற்றைத் தேசத்து பண்டிதர்கள் மேலாக கூறுகிறார்கள்॥

110 — பயிர்களிடையே உள்ள புல்பூண்டுகளை (களை) அழித்து பயிரை வளர்த்து காப்பது போல் ராஜ்யத்தில் கொள்ளைத் துஷ்ட ர்களை ஒழித்து மற்றவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்॥

111 — எந்த அரசன் தன் ராஜ்யத்தில் நல்லவர்கள் யார் கெட்டவர்கள் யார் என்று அறியாமல் எல்லா ஜனங்களையும் நீதியினை யில்லாமல் பணத்தை அபகரித்தும் வதம் செய்தும் படுத் துகிறானோ அந்த அரசன் சீக்கிரத்திலேயே ஜனங்களின் கோபத்தால் புத்ராதிகளுடன் ராஜ்யத்தையும் தன் ஜீவனத்தை

112 — யும் இழப்பான்॥ ஆஹாரமின்மையால் ப்ராணிகளுடைய சரீரம் இளைத்து ப்ராணன் போவது போல் ப்ரஜைகளின் க்லேசத்தால் அரசன் ப்ராணனை இழப்பான்॥

113 — ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றுவதில் மேல் கூறப்போகும் விதி

முறைகளை அநுஷ்டிக்க வேண்டும், ராஜ்யத்தைக் காப்
பாற்றுவதால் இளைப்பில்லாமல் அரசன் ஸம்ருத்தியடை
114 வான்॥ இரண்டு அல்லது மூன்று, அல்லது ஐந்து, அல்லது
நூறு கிராமங்களுக்கு மத்தியில், ஸைந்யத்தை ப்ரதானமாகக்
கொண்டதும் அதிகாரியின் கீழுள்ளதும் காவல்படையை
ராஜ்யத்தின் ரக்ஷைக்காக ஏற்படுத்தவேண்டும்॥
115- ஒரு கிராமம், பத்து கிராமங்கள் இருபது கிராமங்கள் நூ
று கிராமங்கள் ஆயிரம் கிராமங்கள் என்ற முறையால் தனி
த்தனியாக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும்॥
116- ஒரு கிராமத்தில் கெடுதலானவை ஏதாவது ஏற்ப
117- ட்டால் அந்த கிராமாதிகாரி தன்னால் தீர்க்க முடியாத
வலியதொன்றாயிருந்தால், முறையாக, பத்து கிராமாதிப
திக்கும், அவன் இருபது கிராமாதிபதிக்கும், அவன் நூறு
கிராமங்களுக்கு அதிபதிக்கும் அவன் எல்லா விஷயங்களை
யும் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு அதிபதிக்கும் தெரிவிக்கவே
118- ண்டும்॥ கிராமவாஸிகளின் நெல்லும், அன்னம் பா
னம் விறகு இவைகளை அரசனுக்குக் காணிக்கையாக ~~கள~~
கிராமாதிகாரியிடம் கொடுக்கவேண்டும், அவன் அதை
தன் ஜீவனார்த்திக்காக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்॥

119— பத்துக்கிராமங்களுக்கதிபதியாக உள்ளவன் இரண்டு
ஏர்களால் உழக்கூடிய பூமியையும், அதைப்போல் ஐந்துமட
ங்கு பூமியை இருபது கிராமங்களுக்கதிபதியும், நூறுகிரா
மங்களுக்கு அதிபதி நூறு ஜனங்களுள்ள கிராமத்தையும்,
ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு அதிபதி மத்தியமாயுள்ள பெருநகர
த்தையும், தங்கள் ஜீவனார்த்தமாக உபயோகித்துக்கொள்ள
120— வேண்டும்॥ மேற்கூறிய கிராமங்களிலுள்ள காரியங்
யங்களை, [illegible] பட்டணங்களிலிருந்து
ம், அரசனுக்கு நன்மை செய்பவனும் சோம்பலில்லாத
வனுமான தனி மந்திரி ஒருவன் கவனிக்கவேண்டும்॥
121— ஒவ்வொரு நகரத்திலும் அங்குள்ள காரியங்களை நன்கு கவ
னிப்பதற்காக, உயர் குலத்தில் பிறந்தவனும் பயங்க
ரமானவனும் ஜனங்களுக்கு பயத்தை உண்டுபண்ணுபவனு
ம், நக்ஷத்திரங்களுக்குள் சந்திரனைப்போல் தேஜஸ் உள்ள
வனுமான ஒருவனைக் காரியதரிசியாக நியமிக்கவேண்
122- டும்॥ அந்த நகராதிபதி கிராமாதிகாரிகளால் செய்யாத
காரியங்களைத் தானே நேரில் சென்று முடிக்கவேண்டும்,
தான் செய்த முடிவுகளை சகல ஜனங்களுக்குத்
தெரிவிக்கவேண்டும்॥

123 + அரசனால் ஜனங்களைக் காப்பாற்ற நியமிக்கப்பட்ட
அதிகாரிகள் அநேகமாக ஜனங்களிடமிருந்து பணம்
பறிப்பவர்களாகவே இருப்பார்கள். ஆகையால் அரசன்
அவர்களிடமிருந்து ப்ரஜைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும்।
124 — எந்த அரசாங்க அதிகாரிகள் காரியத்திற்காக வரும் ஜன
ங்களிடம் நியாயமல்லாமல் ஏமாற்றி பணம் பறிக்கி
றார்களோ அந்த பாபிகளை அரசன் ஸொத்து முழுவ
தையும் பறிமுதல் செய்து தேசத்தை விட்டு வெரட்ட வேண்
125 - டும்।। அரசன் அந்தந்த வேலைகளுக்குத் தகுந்தபடி ஸ்திரீக
ளையோ புருஷர்களையோ நியமித்து, கீழ், நடு, மேல், என்
று மூன்று தரமாக பிரித்து அதற்குத் தக்கபடி தினந்தோ
றும் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும்।।
126 — வீடு சுத்தம் செய்தல் ஜலம் கொண்டுவருதல் முதலான கீ
ழ்வேலை செய்பவர்களுக்கு, தினந்தோறும் ஒரு பணம்;
ஆறு மாதத்திற்கு ஒருதடவை (ஜோடி) இரண்டு வஸ்திரங்கள், ஒரு
மாதத்திற்கு ஒரு த்ரோணம் தான்யம் (அளவைக்குறிப்
பெயர்கள்) சம்பளம்। உத்தமாதிகாரிக்கு, தினந்தோறு
ம் ஆறு பணம், ஆறு மாதத்திற்கு ஒருதடவை ஆறு
(ஜோடி) வஸ்திரங்கள், ஒரு மாதத்திற்கு ஆறு த்ரோணம்

தான்யம் சம்பாவம்। மத்யமாதிகரிக்கிறதில் மென்று
பணம், ஆறுமாதத்துக்கு வேண்டியவை மென்று ஜோடி
வஸ்திரங்கள், மென்று தாமோதரன் தான்யம் அம்பவம்,
127 — வியாபாரிகள், பெருமைபெற்றோர், வாங்கிய வாங்கும்வி
லே, எவ்வளவு தூரத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டது,
தன் படைச்செலவு, அதன் சேதாரம், காப்பாற்ற வேண்டிய
செலவு, லாபம் இவைகளை கவனித்து அரசனுக்குரிய
தீர்வையைக் கொடுக்க வேண்டும்॥
128 — அரசன் ராஜ்யகாரியங்களைக் கவனிப்பதற்கான
பரமேசுவரத்துடன் வியவஸாயம் வியாபாரம்
அதன்
செய்பவர்கள் பரமேசுவரத்தை வளைவாக்கொள்
இவைகளை கவனித்து அதிகாரிகள் அரசனுக்கான தீர்
வையை வசூல் செய்ய வேண்டும்॥
129 — அட்டை, கன்று, வண்டுகளைப் போல், கொஞ்சம்
கொஞ்சமாக ஜனங்களிடமிருந்து அரசன் வரித்
130 — தீர்வையைப் பெற வேண்டும்॥ ஒரு பட்ட அளவுக்கு
மேல் அதிகமாக இருந்தால், பசுக்கள் முதலியவைகளி
ல் ஐம்பதில் ஒன்றாகவும், தான்யங்களில் பூமியை
இவைகளைக் கவனித்து, எட்டில் ஒன்றாகவும்
லக

ஆறிலொருபங்கு, பன்னிரெண்டிலொருபங்கு
என்றமுறையாய்த்தீர்வையாகவாங்கவேண்டும்॥
131, மரம், மாம்ஸம், மது, நெய், வாஸனைதிரவியம், ஓஷதிகள்,
132 — உப்பு முதலானரஸவஸ்துக்கள், பழம், புஷ்பம், வேர்கள், இலை
காய், புல், தோல், மூங்கில், மண்பாண்டம், கல்லால்செய்த
ஸாமான்கள், இவைகளின்லாபத்தில் ஆறிலொருபங்கை அ
ரசனுக்கு தீர்வையாகக்கொடுக்கவேண்டும்॥
133 — அரசன்எவ்வளவு ஏழ்மையானாலும் ச்ரோத்ரிய
ப்ராமணனிடம் தீர்வைவாங்கக்கூடாது, அந்தராஜ்யத்
தில்வஸிக்கும் ச்ரோத்ரியப்ராமணன்பசியால்வாடக்கூடாது॥
134 — எந்த அரசனுடையராஜ்யத்தில் ச்ரோத்ரியன்பசியால்வா
டுகிறானோ அந்தராஜ்யமே துர்ப்பக்ஷம் முதலானதால் சீக்
135 — கிரம் அழியும்॥ ச்ரோத்ரியப்ராமணனுடைய சாஸ்த்ர
ஞானம், அனுஷ்டானம்இவைகளையறிந்து அதற்கேற்
ற தர்மமானமுறையால் அவனுக்கு ஜீவனத்தை
ஏற்படுத்தவேண்டும்॥ அரசனால்காப்பாற்றப்படவேண்டி
136 — யவர்களில் முதலானவர்கள் இவர்கள்॥ அரசனால்காப்பாற்
றப்பட்ட ச்ரோத்ரியன் தினந்தோறும்செய்யும்தர்மா
னுஷ்டானத்தால் அரசனுக்கு ஆயுஸ், திரவியம், ராஜ்யம்

137 – இவைகள் வரத்தியனையும்॥ அரசன் தன் தேசத்தில்
இலகாய்க்கி தேவான இருத்தொழில் செய்து ஜீவிப்பவனி
டமிருந்தும் வரத்தில் இறிய தொகை திர்வையாக கட்ட
138 – ச் செய்யவேண்டும்॥ சுவையல்காரர்கள், கொல்லன் முதலா
ன தொழிலாளிகள், அலைதாக்கல் முதலான சரீர உழைப்பா
ளிகள் தவர்களே, அரசனுக்கு மாசத்தில் ஒருநாள் வேலை
திர்வை கிரமமாக
139 – செய்யும்படி அரசன் செய்யவேண்டும்॥ அரசன் பிரஜைகளி
டம் அன்பானால் திர்வை வாங்காவிட்டாலும், பேராசையால்
அதிகமாக திர்வை வாங்கினாலும் அரசனும் பிரஜைகளும்
140 – வாழ்க மேயாது॥ அந்தந்த காலங்களின் செய்திகளை யறிந்தறி
ந்து அரசன் இரேகைகளையும் சார்த்துகளையும் வைக்கவேண்
டும், அவ்வாறு அரசனை ஜனங்கள் மதிக்கப்படுவான்॥
141 – அரசன் தானே நேரில் ராஜ்யகாரியங்களைக் கவனிக்க
இயலாது போனால், தர்மத்தை யறிந்தவனும், நல்ல அ
றிவாளியும், ஜிதேந்திரியனும், குலத்தில் பிறந்த
வனுமான ஒருவனை மந்திரி அந்தஸ்தில் நியமி
142 – க்க வேண்டும்॥ எவ்வாறும் இல் வேறுபட்டவனாயினும்
தன்னுடைய பலகல காரியங்களையும் நிர்வகித்து உ
த்ஸாகத்துடன் ஜாக்கிரதையாக இருந்து பிரஜைகளைப்ப
ரிபாலனம் செய்யவே
ண்டும்॥

143 — மந்திரிகளோடு கூடியவனாய் அரசன் பார்த்துக்கொண்டு
இருக்கும்பொழுதே அந்த ராஜ்யத்திலிருந்து திருடர்க
ளால் அலறிக்கொண்டிருக்கும் ப்ரஜைகள் [illegible] அழைத்துச்செல
லப்படுகிறார்களோ, அந்த அரசன் இறந்தவனுக்கு ஸமம்॥

144 — க்ஷத்ரியனுக்கு ப்ரஜைகளைப் பரிபாலனம் செய்வதே
மற்ற தர்மங்களைக் காட்டிலும் மேலான தர்மம், முறை
யான தீர்வை வாங்கி அனுபவிப்பவன் தார்மிகன்॥

145 — ராஜா, இரவு கடைசி யாமத்தில் எழுந்து சௌசாதிகளை
முடித்துக்கொண்டு அக்நியில் ஹோமம் (அக்நிஹோத்ரம்)
செய்துவிட்டு ப்ராமணர்களைப் பூஜித்துவிட்டு மங்கள
மான ஸபாமண்டபம் செல்லவேண்டும்॥

146 — அங்கிருந்துகொண்டு தர்சனத்திற்காக வந்திரு
ந்த ப்ரஜைகளை, தெரிசனம் ஸம்பாஷணம் முதலியவைக
ளால் பதில் மரியாதை செய்து, அனுப்பிவிடவேண்டும்,
பிறகு மந்திரிகளுடன் ஸமாதானம் முதலானவைகளை

147 — ஆலோசிக்கவேண்டும்॥ மலையின் உச்சி, தனியாகவ
னத்திலுள்ள மாளிகை, நிர்ஜனமான அரண்யத்திலோ
எவருக்கும் தெரியாமல் மந்திரிகளுடன் மந்திராலோச
னை செய்யவேண்டும்॥ மந்திரம் என்பது — [illegible]த்தை

எவ்வாறும் ஆரம்பிப்பது, போதுமான மனிதர்கள் பணம்
உள்ளதா, தேசம் காலம், இவையூறு ஏற்பட்டால் எவ்வாறு
தவிர்ப்பது, காரியத்தை எவ்விதம் முடிக்கவேண்டும் என்பவை
148— எந்த அரசனுடைய மந்திரத்தை (ஆலோசனையை) மந்
திரிகளைத் தவிர மற்றவர்கள் அறியமாட்டார்களோ அ
ந்த அரசன் பணமில்லாத ஏழையாயினும் பூமி முழுவதை
149— யும் ஆளுவான் ॥ புத்தியில்லாதவன், ஊமை, செவிடன்,
குருடன், கிளிமைனாவானவைகள், கிழவி, மிலேச்சன்,
ரோகி, நொண்டி முதலான அங்கஹீனர்கள் இவர்கள்
மந்திராலோசனை காலத்தில் இருக்கக்கூடாது ॥
150— இவ்வகைய அங்கஹீனர்கள் அவமதிக்கப்பட்டிருந்தால
விஷயத்தை வெளியிட்டுவிடுவார்கள், அவ்வாறுமேல
த்தில் ஸ்திரீ கிளிமைனாவானவைகளும். ஆகையால் அவர்கள்
151— இருக்கக்கூடாது ॥ தப்புவகையிலோ நீதியிலோ மனது
க்கும் சரீரத்திற்கும் சோர்வு இல்லாத நிலையை மந்தி
ரிகளுடன் தனிமையாக தர்மார்த்தகாமங்களை அனுஷ்டிப்
152— பதற்காக ஆலோசிக்கவேண்டும் ॥ தர்மார்த்தகாமங்களுக்
கு ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடில்லாமல் இருக்கச்செய்த
வேண்டும்; காரிய ஸாதகமாகத்தான் வெளிவாராமலும், வாத

நீதிவாக்யங்களைப் போதிப்பதற்குத் தன் சொற்களைக் கா

153— ப்பாற்றுதல், தூதர்களை அந்ய தேசத்துக்கு அனுப்பும்

முறை, ஆலம் ஒப்புக்கப்பட்ட கார்யத்தை மீதியை முடிக்கவே

ண்டியவாதல், அந்தப்புரத்தில் ஸ்திரீகளுடைய நடத்

வாசார்
தை, சாரர்களுடைய வேலை, இவைகளை ஆலோசிக்க

154— வேண்டும் ॥ தீர்வை வருமானத்தின் மேல் ராஜ்யவரவு, வேலை

மரண
யாட்களின் சம்பளம் இவை, கார்யார்த்தம் பேசுகி

ளையனுப்புதல், ஸர்வேஷு கார்யத்தில் ராஜாக்களையாவகை

ம், பரஸ்பராக்களின் நீதிமசாரங்களை, தன்னுடையதாக்கப்பட்ட

வர்களிடமிருந்து பிணைப்பதனைப் பெறுவதில், யுத்தத்துக்கு

போய ~~சிசி~~த்தம் செய்தல், இந்த எட்டு, ஸர்வாங்கமாக யோ

சிக்குந்தலைக வேலையாளர்களாக வேண்டும். யோட்டுப

நகர்ராஜ்யவாவுயர்களையுடைய செய்தற்கு உரிய தரார்

களைக் கொடுப்பர் சித்திக்க வேண்டும், மந்திரிகளுடைய வா

ருப்பு வெறுப்புகளையும், அரசர்களில் யார் ஸஹாதான

புத்த
தை, யார் தன்னுடைய பிழைப்புக்கிடுகிறார்கள் என்று அறிந்து

அதற்கேற்றபடி இருந்துகொள்ள வேண்டும் ॥

155— இந்த ராஜ்யங்களுக்கு வெற்றியாய் இருக்கும் அரசன், ஜயாக்க

ஸர்வத்தை எதிர்பார்ப்பவன், தருமிஷ்டனானவனையே பிப்பவன், ஸத்ரு

(2) இருமை பெருதல்

இந்த அரசர்களின் செயல்களைக் கவனிக்க வேண்டும்॥

156 — அரச மண்டலத்தில், மத்யமன், விரோதி, (சத்ரு) விஜிகீஷு,
உதாஸீனன், என்ற நான்கு ப்ரக்ருதிகள் ஆதாரமானவை
மேலும் பார்ஷ்ணிக்ராஹன் (தொடர்பவன்) முதலானவை
157 — ஆகியனவாகும்॥ இந்த பன்னிரெண்டிலும், தனித்தனியாக
மந்திரி, தேசம், அரண், தனம், ஸைன்யம், என்ற ஐந்து
ப்ரக்ருதிகள் (சாதனங்கள்) ஆகமொத்தம் எழுபத்திரண்டு
158 — என்று கூறப்பட்டுள்ளன॥ ஜயத்தில் விருப்பமுள்ள அ
ரசன் விஜிகீஷு எனப்படுவான், அவனுடைய ராஜ்யத்
தைச் சுற்றி அடுத்திருக்கும் அரசர்கள் சத்ருப்ரக்ருதி
8- சேர்ந்தவர்களாவார்கள், இத்தகையவன், சத்ருவைச் சேர்ந்த
வனுமே சத்ருவே, அதற்கடுத்த அரசன் மித்ரன்,
அதற்கடுத்தவன் உதாஸீனன் எனப்படுவான்॥
159 — இப்படிக் கூறப்பட்ட அரசர்கள் எல்லோரையும் ஸாமதா
னபேத தண்டம் என்ற எல்லா உபாயங்களாலோ தனி
த்தனியாகவோ ~~உ~~ம் (ஸந்தர்ப்பம்) போல் வசமா
க்கி அவர்களைத் தன்வசமாக்கிக்கொள்ள வேண்டும்,
அல்லது தண்டஸாமம் என்றவைகளில் ஒன்றினா
லேயோ ஸ்வாதீனம் செய்துகொள்ள வேண்டும்॥

160— ஸந்தி-ஸமாதானம், விக்ரஹம்-யுத்தம், யானம்-
சத்ருவைக் குறித்துப் படையெடுத்தல், ஆஸனம்-உபேக்ஷித்
தல், த்வைதீபாவம்-ஸைன்யங்களைப் பிரித்து யுத்தம்,
ஸமாச்ரயணம்-மற்றொரு பலமுள்ள அரசனை அடை
தல், இந்த ஆறு உபாயங்களை இருந்தே செய்ய வேண்டும்
161— ஆஸனம் யானம் ஸந்தி விக்ரஹம் த்வைதம் ஸ
ம்ச்ரயம் இவைகளை ஸந்தர்ப்பத்தை (சூழ்நிலையை) அ
162— றிந்து உபயோகிக்க வேண்டும்॥ ஸந்தி விக்ரஹம்,
யானம், ஆஸனம், ஸம்ச்ரயம், த்வைதீபாவம் இந்த ஆறும்
எவ்வொன்றும் இன்ன பொழுதென்று அரசன் அறியவும்॥
163— தத்கால யோக்யமில்லாவிடில் போயினும் சத்ருவை எதிர்த்து வேறுவ
ரசனுடைய உதவியுடன் எதிரியின் மேல் படையெடுப்பது,
தனித்தனியாக யானம் செய்வது, என்று ஸநாதனமாகும்,
164— சத்ருவின் கஷ்டநிலைமையை தெரிந்து குறித்த காலத்திலோ
வேறுகால காலத்திலேதானே யுத்தம் செய்வது, தன்னை
பலுக்கு வேறு அரசனால் அபகாரம் ஏற்பட்டகாலத்திலும்
விக்ரஹக் குழுவு செய்ய யுத்தம் செய்வது, என்று வாக்யம்
165— அன்றோதம்॥ தன் சத்ருக்கள் எதிர்பாராத சமயத்தே
ஏற்றகாலத்தில் சக்தியிருந்தால் தானே வெகுவே

பகையை நோக்கிச் செல்லல், சக்தியில் குறைவேல் மற்றவனுடன்
சேர்ந்து செல்லல் என்று யானம் இருவகைப்படும்॥

166 — பின் ஜன்மத்திலோ இந்த ஜன்மத்திலோ செய்த பாபத்தால்
ஸைந்யபலம் இல்லாமலிருந்தவனே, அல்லது ஸைந்
யபலம் உள்ளவனே, அவனுடன் கொள்ளும் ஸந்தி
க மற்றவனுடன் சேர்ந்திருத்தல் ஸம்ச்ரயம் எனப்படும்॥

167 — ஸாத்யமான லக்ஷ்யத்தை உத்தேசித்து ஸைந்
யத்தின் ஒருபாகத்தை ஸேநாபதியுடன் சத்ருவின்
உபத்ரவத்தைத் தடுப்பதற்கும், அதிகாரிகளுடன் ஸைந்
யத்தின் ஒருபாகத்தைக் காப்பாற்றுவதில் அரசனை
நியமிப்பதற்கும் என்று த்வைதீபாவம் இருவகை॥

168 — சத்ருவினால் ஏற்பட்ட உபத்ரவத்தை நிவர்த்தி
செய்யவோ, அல்லது அவனால் உபத்ரவம் நேர்ப்படக்
கூடும் என்று ஸந்தேகிக்கையாலேயோ, தான் பலவானான
மற்றொரு அரசனைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்
டுமென்று வெளியில் ப்ரகடனம் செய்வது என்றும்

169 — மாச்ரயம் இருவகை; யுத்தத்திற்குப் போருக்கு
தகுதியும் கிடைக்கும் என்று நிச்சயமாகத் தெரி
ந்தால் அந்த ஸமயம் கொண்டு பண்ணுவது ஏற்பட்டால்

ஸந்தி - ஸமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டும்॥

170 - எப்பொழுது தான் செய்த ஸமாதானத்தினால் மந்திரி முதலானவர்கள் தன் விஷயத்தில் பக்தியில்லாதவர்கள் என்று தெரிகிறதோ, ஸைன்யம் கோசம் (பணம்) இவைகளால் தன்னை பலவானாக என்றறிகிறானோ அப்பொழுது அவசியம் யுத்தம் செய்ய வேண்டும்॥

171 - எப்பொழுது தன்னுடைய மந்திரி முதலானவர்கள் ஸைன்யங்கள் செழிப்புடனும் ஸந்தோஷத்துடனும் இருக்கின்றனவோ அதற்கு மாறாக எதிரியின் ஸைன்யத்தில் இருக்கின்றனவோ அப்பொழுது எதிரியை நோக்கிப் படையெடுக்க வேண்டும்॥

172 - எப்பொழுது சத்ரு, வாஹனம் ஸைன்யம் இவைகள் கெட்டு தைன்யமாய் இருக்கிறானோ அப்பொழுது அவனுடன் பலவானாக ஸமாதானம் பேசி தான் ஸம்புஷ்டியாய் இருக்க வேண்டும்॥

173 - எப்பொழுது சத்ரு ஸைன்யத்தினால் மிகவும் பலவானாகவும் ஸமாதானத்திற்கு வரமாட்டான் என அறியப்படுகிறதோ அப்பொழுது ஸைன்யத்தின் ஒரு பாகத்தால் தன் ஸ்வாதீனத்துக் கொண்டு ஒரு பாகத்தால் சத்ருவுக்கு விரோதஞ் செய்ய வேண்டும்;

அதனையப் மித்ரர்களைத் தேடவேண்டும்॥

174 — எப்பொழுதும் ஜாக்ரதையாயிருந்து தனக்கு அநுகூல ரல்லாதவர்கள் மனம் ஒத்துப் பார்த்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டியது விளையாட்டு எதிர்ப்பதும் குணமும் என்று தோன்றினால் இக்கிஷம் பலவாறும் தாக்கிக்கொள்ளுமானவ

175 — ஒரு அரசனை அனுசரிக்கவேண்டும்॥ தனக்கு அனுகூலமில் லாத தன் மந்திரிகளையும் ப்ரஜைகளையும், தனக்குப் பெரியவரான மான தன் சத்ருவையும் அடக்கலமர்த்து தனது அரசனை இறைவைப் போல் நினைத்து சேவிக்கவேண்டும்॥

176 — இன்னொரு அரசனுடைய தயவை (உதவியை) நாடுவது புகலில்லாமை இழிவு என்று தோன்றினால் தான் பலவீ னாக இருந்த போதிலும் வெற்றி தேவைப்படாமல் தர்மமான

177 — யுத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்॥ நீதியை அறிந்த அர சன் தன்னுடைய சத்ருவின் மித்ரன் உதாஸீனன் இவர்களைத் தன்னைக் காட்டிலும் மேலானவர்களாக மன்னமதா ஜாதியையும் ஸ்வபாவத்தையும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்॥

178 — கடந்த காலத்திலோ நிகழ் காலத்திலோ வருங்கால த்திலோ சிறிய பெரிய காரியங்களுடைய தோஷங்களை உணர்ந்திருக்கவேண்டும்॥

179— எவன் காரியங்களையெல்லாம் முக்காலங்களிலுமுள்ள
களை (நன்மை தீமைகளை) அறிந்தே அவன் நன்மை
யான காரியங்களை ஆரம்பிக்கிறான் தீமையானவைகளை
விலக்குகிறான்; வருங்காலத்தில் அறிந்தால் நன்மை
யான காரியங்களைச் செய்ய நிச்சயிக்கிறோம் யோசிக்கலாம்,
கடந்த காலத்தை ஆலோசித்தால் மீதியுள்ள காரியத்தை
முடித்து அதன் பலனை யடையலாம் ॥
180— இவ்விதம் அரசனை மித்ர சத்ருக்களாயுள்ளவர்கள் எவ்வித
ம் பாதிக்கமாட்டார்களோ அவ்விதம் எல்லாவற்றை
களையும் கவனமாக வேண்டும், இது சிறந்த நீதி ॥
181— எப்பொழுது அரசன் சக்தியுள்ளவனாக இருந்து சத்ருவின்
ராஜ்யத்தைத் தாக்கிப் படையெடுக்கிறானோ அப்பொழுது மேல்
நடப்போகும் முறையாக அவன் எதிர்ப்பாளர்கள் அறிவிக்க
182— வேண்டும் ॥ அரசன் யார் சூழ்ப்பவர்களால் சத்ரு ராஜ்யத்தை
தகர்த்து, தேர்ப்படை யானைப்படை ஹானமாக இருந்தால் சு
பலமானவர்களிடத்து [illegible] மாதத் திறம் தெரிந்த படைப்பதானவை
இருந்தால் பதினொரு அல்லது ஐந்து நிலையாய் படையை வகுக்க வேண்
183— டும் ॥ வெற்றியில் நம்பிக்கையும் தைரியமும் சேர்ந்து கொண்டு யுத்தம் செய்
கிறவன் முன்னே வருகிறானோ அப்பொழுது, எதிரிக்கு

தனக்கும் அவன் மந்திரிகளுக்கும் பாதுகாப்பை உண்டாக்கும்
வழியாக்கிப் பண்ணவை ஏற்கவேண்டும்॥

184,185— தன் ராஜ்யத்தைப் பாதுகாக்கவும் பண்ணவேண்டும். தன்
ஸைன்யத்திருவையும் வேண்டிய அதற்கேற்ற வருடன்
கிருத்திகையும், புஷ்யநக்ஷத்ரங்களில், ஆயுதங்களுடன்
கூட ஸைந்யங்களை ஏற்பாடு செய்து, எதிரியின் பல
வீரர்களை எதிரியினின் வேலையாட்களைத் தனக்கு அனுகூலமா
கச் செய்துகொண்டு, எதிரியைப் பார்த்துப் போக்குவர
வு, சுத்தமான தேசம் காட்டுவழி, நீர் நிலைகளான
தில் கோட்டைகளுக்கு செல்லவேண்டும். ஸைன்யத்தின்
ஆலோசனைப்படி இவைகளை தெரிந்து செய்து கொண்டு
பகை எதிரியின் ராஜ்யத்தைக் குறித்து படையெடுத்துச் செல்லவே
186— ண்டும்॥ அரசன் தனக்கு வேண்டுமென்றவைகளைக் கொண்டு
பயமான எதிரிகள் விழுகிறதே, அந்த வேலைக்காரன்
தன்னிடம் விரோதம் செய்து நேர்மையோடு இருப்பது
ன்னிடம் வருகிறது இந்த இரண்டு வழிகளின் ஸ்ருஷ்டி
மிக்க ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்॥
187— (வ்யூஹம் - ஸைன்யத்தை அணிவகுத்து நிறுத்துதல்) தண்டவ்யூ
ஹம், சகடவ்யூஹம், வராஹவ்யூஹம், மகரவ்யூஹம்,

[illegible] வ்யூஹம், [illegible] வ்யூஹம், என்ற [illegible]
[illegible] வ்யூஹ [illegible]
188- [illegible]
அவ் [illegible] வ்யூஹ [illegible]
[illegible] வேண்டும்॥
189- [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வேண்டும், [illegible]
190- [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வேண்டும்॥
191- [illegible]
[illegible] வ்யூஹம்,

வஜ்ரவ்யூஹம் வகுத்து (வைராக்யத்தோ) யுத்தம் செய்ய
192— வேண்டும்॥ அப்பூமியில் தேர் தோரணப் பதாகைகளுடன் யுத்தம் வேண்
டும்; அதுப்போலவே ஜீவப்ரதேசத்தில் பாபங்களோடும், ஜ்வ
ரங்கள் புகார் நிறைந்திருக்கும், வல்லாளர்களோடும், பரம்பொ
ருள் பக்தர்கள் இல்லாதிருக்கில் வாளெடுத்து கேடயம் முதலான
ஆயுதங்களால் ஸம்ரம்யுத்தம் செய்யவேண்டும்॥
193— ஜிதேந்த்ரியத்தில் ப்ரவர்த்தர்கள், வராடதேசத்தில் ப்ரவர்த்த
கர்கள், பாஞ்சால தேசத்தில் ப்ரவர்த்தகர்கள், மதுரா தேசத்தில்
ப்ரவர்த்தகர்கள், பயமில்லாமல் ஜயம் பெறுமானவர்களாக
ஈத்தேசத்தார் கிளர்ச்சி யுத்தத்தில் ப்ரயோகிக்கக் கூடும்
ஸைந்யத்தில் முன்னணியில் நிறுத்தவேண்டும்॥
194— ஸைந்யத்தை அணிவகுத்து "ஜயம் கிடைத்தால் ஸ்வ
ராஜ்யம், மரணமடைந்தால் ஸ்வர்க்கம், இரண்டில் (பயமில்லை)
எஜமானன் செய்த உபகாரம் நினைக்கத்தக்கது" என்று
உபதேசிக்கிற யுத்தத்திற்கு உற்சாகப்படுத்தவே
ண்டும், அவர்களுக்குள் ஐக்கியத்தில் ஸஹ்ருதய மனைக
ளோடும், எதிர்பக்ஷத்தில் சேர வேண்டியவர்கள் எண்ணத்
தைப் பயமறிய வேண்டும், எதிர்ப்படையை யுத்தம் செய்யாக்
ஞானைய செய்வதைக் கிளர்ந்துபார்க்க வேண்டும்॥

195 — நற்காப்புடன், யுத்தம் செய்யாமலிருந்த போதிலும்
துர்க்கத்தில் இருக்கும் சத்ருவை ஸைந்யங்களால் சூழ்
ந்து அடக்க வேண்டும் (முற்றுகை செய்து) அவனுடை
ய ராஜ்யத்தை, பாழாக்க வேண்டும்; அவனுடைய புல் தானி
யம் பயிர் முதலியவை (விளைபொருள்) களைக் கெடு(த்து), ஜல
நிலைகளைப் ப்ரயோகிக்க வொட்டாமல் கெடுக்க வேண்டும்.
196 — சத்ருவுக்கு உதவியான மித்ர ஸைன்யங்களை அ
ழிக்க வேண்டும்; கோட்டை மதில்களைப் பிளக்
க வேண்டும்; அகழிகளில் ஜலம் இல்லாமல் செய்ய
வேண்டும்; இவ்விதம் சத்ருவின் பலத்தைக் குறைக்க வே
ண்டும்; இரவில் பயங்கரமான கோஷங்களால் ப
197 — யமுறுத்த வேண்டும். ராஜ்யத்தை விரும்பும் பகை
சோதியான் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும், அ
வனுடைய மந்திரிகளையும் உறவினர்களைக்
கொண்டு அவர்களால் சோதிகளிடம் சேர்ந்து பிரிக்
க வேண்டும். அவர்களின் வேவுகள் எதிரியின் செயலை
அறிய வேண்டும்; தனக்குத் துரோகிகளின் அறு
வலையை அறிந்து ஜயத்தை அடைய பயத்தை
விட்டு யுத்திக்க வேண்டும்.

198 – ஸாமதானபேதங்கள் மூன்றினாலும், அல்லது
நீதியென்றுகின்றதாவதொன்றினாலோ சத்ருக்களை
யடக்கப்பார்க்கவேணும், அதுவொழியும்
யுத்தத்தினாலே ஜெயிக்கவேணுமென்கக்கூடாது ||
199 – யுத்தஞ்செய்யும் இருவர்களுக்கும் ஜயம் அபஜயம்
இரண்டும் நிச்சயமில்லாததினால் யுத்தத்தைத் தவிர்க்கவே
200 – ண்டும் || ஸாமதானபேதம் என்ற மூன்று உபாயங்களு
ம் பலம்பலாக்காவிடில், ஸைந்யங்களுடனேயிசை
ந்து சத்துருக்களை ஜயிக்க யுத்தஞ்செய்யவேண்டும் ||
201 – சத்ருவை ஜயித்து அந்தராஜ்யத்தில் கிடைத்த பொருளா
ல் அங்குள்ள தேவாலயங்களிலுள்ள தேவதைகளைப் பூஜிக்கவே
ண்டும், தாழ்மையுள்ள ப்ராம்மணர்களுக்கெல்லாந் தக்ஷி
ணாதிகள் செய்யவேண்டும், இவ்வாறு அந்நாட்டின
ளர்களுக்கு ப்ரகடனஞ் செய்யவேண்டும், அந்த அரசனு
க்குத் தகுதியானவனை அதிகாரியாக வைக்கவேண்டும் தம்
பின் வேலைகளைச் செய்யும்படி ஆக்ஞை செய்யவே
202 – ண்டும் || சத்ரு அரசனுடைய எல்லா மந்திரிகளுடையவும் பொ
துவான அபிப்ராயத்தை அறிந்து அந்த அரசனுடைய வம்ச
த்தைச் சேர்ந்தவனை அரசனாக அபிஷேகஞ்செய்து, இன்னொ

நியமஞ்செய்யலாம்; இன்ன காரியம் செய்யக்கூடாது என்று
அந்த அரசனுடனும் மந்திரிகளுடனும் ப்ரமாணஞ் செய்து
203— கொள்ளவேண்டும்// சாஸ்திரப்ரமேயமான அந்த தே
ச தர்மங்களைக் குறித்து ப்ரமாணம் செய்யவேண்டும்,
அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட அந்த அரசனுக்குத் தன் மந்திரிகளு
டன் ரத்னங்களைக் கொடுத்து மரியாதை செய்யவேண்டும்//
204— ஒருவரிடமிருந்து பொருளை எடுத்துக் கொள்வது அவருக்கு
ப்ரியமில்லாதது கொடுப்பது ப்ரியமானது, இரு
வரும் இஷ்டப்பட்ட சமயத்தில் ஒவ்வொன்றும் மேலானது//
205— மனிதனுடைய எல்லா தொழில்களையும் (செய்கையும்) மு
ன் ஜன்மத்தில் செய்த புண்ய பாபங்களான தெய்வத்தை
யும் இப்பொழுது செய்யும் ப்ரயத்னத்தையும் அனு
சரித்து பலனைக் கொடுக்கிறது, அந்த இரண்டில்
தெய்வம் சிந்திக்கப்படாதது, ப்ரயத்னமோ ஆ
லோசித்துச் செய்ய முடியும்; ஆகையால் காரியஸித்தி
க்கு மனுஷ்ய ப்ரயத்னமே அவசியம் வேண்டும்//
206— சத்ருவோடு யுத்தம் செய்ய படையெடுத்துச் சென்ற
ராஜன் அவன் மித்ரனாக ஸமாதானத்துக்கு வந்தால்
அவனிடமிருந்து பொன், பூமியாவும், வஸ்துக்கள்

பம், அப்பிரியையும் பொறுமையோதாரணம் செய்துகொ
ண்டு ஜாக்ரதையாகத் தன் ஸ்தானத்திலிருக்க வேண்டும்॥
207 — ஒரு அரசன் சத்ருவோடே யுத்தம் செய்யும் பொழுது
தன் ராஜ்யத்தைத் தாக்காதபடிக்கு பின்னால் உள்ள அரசனையு
ம், அவனுடைய ஸ்நேகிதர்களையும் கவனிக்க வேண்டும்;
மித்ரனிடமிருந்தோ சத்ருவிடமிருந்தோ பணமெய்த
208 — க்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும்॥ அரசன் ஸ்வர்ணம்
பூமிலாபத்தைக் காட்டிலும், ஐஸ்வர்யமுள்ள ராஜாக்களை
ஜெயிப்பதிலும் ஸைன்யத்திலும் பெரிய அரசர்களுக்குக் கட்டு
ப்படுவதிலும் ஸந்தியமான மித்ரனை அடைவதால் செழிப்
209 — பமடைவான்॥ தர்மம் அறிந்தவனும், நன்றியுள்ளவனும்,
ப்ரஜைகளுடைய அபமானத்தைப் பொறுத்தவனும், தன்னிடம் ப
ரீதியுள்ளவனும், ஸ்திரமான காரியத்தைச் செய்பவனும்
210 — ஆன மித்ரன் மிக்கவும் மேலானவன்॥ ஸூர்வானும், உயர்
குலத்தில் பிறந்தவனும், பராக்ரமசாலியும், சாதுர்யமுள்
ளவனும், தானம் கொடுப்பவனும், நன்றியுள்ளவனு
ம், ஸுகதுக்கங்களில் மாறுபடாதவனுமான சத்ரு
வை எளிதில் வெல்ல முடியாதவனாக பண்டிதர்கள் கூறுகி
றார்கள், அவனுடன் ஸந்தியே செய்துகொள்ள
வேண்டும்॥

211— அவனை வசமாக்கவேண்டுமானால், லோகஸ்வபா
வம், மற்ற பணிகளுடைய குணத்தை அறியக்கூடிய அறிவு,
பராக்கிரமம், கருணை, எப்பொழுதும் கொடுக்கும் கொ
டையாளி ஸ்வபாவம், இவ்வித நற்குணங்கள் உ
டைய உதாரனை (நற்குணமுள்ளவனை) நாடவே
212— ண்டும்॥ அரசன், உபத்ரவமில்லாததும், நதியால் பா
சனமுள்ளதால் எப்பொழுதும் [illegible] பயிர்களுமுள்ள
[illegible], ஏராளமான புல்லினால் பசுக்க
[illegible] கொடுப்பதும், [illegible] பூமியையும், தன்னை
க் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டி [illegible]
213— தியாகம் செய்யவேண்டும்॥ ஏனெனில் - ஆபத்துவ
ராமல் தடுக்கத் தனத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டும்; தனத்
தைத் தியாகம் செய்தாவது மனைவியைக் காப்பாற்றவே
ண்டும், எப்பொழுதும் தனம் மனைவியையும் தியாகம் செ
ய்தாவது தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவே
214— ண்டும்॥ [illegible] ஆபத்துக்கிடங்கே
[illegible] அரசன் [illegible]
[illegible] அறிந்து [illegible]
[illegible] உபயோகிக்கவேண்டும்॥

215 — காரியத்தையடைய வேண்டியதானால், அடைய வேண்டு
மெனில், அதை அடையமாட்டாதோனென்னாலேயும்
கொண்டாலும் ஆகும்போது காரியத்தைச் சாதிக்க யத்த
216 — னிக்க வேண்டும். அரசன் வைசியர் ராஜகாரியங்களில்
புண்ணியத்திரிகைகளுடன் ஏவோதந்து, பூட்டு ஆயுதங்களை
க்கொண்டாகிறதால் செய்து, மருந்துகளை நன்கு செய்து
வைத்தியர்களால் செய்து பரிசோதனை செய்து கொடுத்து
217 — துப்புகளைச் செல்ல வேண்டும். அரசர் போன்றவர்களும்,
பொருளை உள்ள ஆசிரியர்களும், துரோகம் செய்யாதவ
ர்களும் மரண பரிசோதனைகளால் நன்கு செய்யப்பட்டதும், நன்கு
பரிசோதிக்கப்பட்டதும், வைத்தியர்களாலே தாமே
கண்டு போகப்பட்டதுமான அன்னத்தை புசிக்க வேண்
218 — டும். வைத்தியர்களால் கொல்லும் பிரயோகங்களால் போதி
பதார்த்தமும் எல்லாவற்றையும் கலக்க வேண்டும், வைத்தி
யர் பரிகாரம் செய்யும் ரத்னங்களையும் அவசியம் அணி
219 — ய வேண்டும். ராஜ்யமான எல்லாக்கண் மேலும் நன்கு பரி
சோதிக்கப்பட்ட ஸ்திரீகளுடன் சாமரம் வீசிக்கொண்டு
ம் ஸ்நானம் பானம் செய்கின்றவர்கள், தாம் பக்கங்களா
ல் அரசனுக்கு உபசாரம் செய்ய வேண்டும்.
+ வேஷம் உபகரணங்களால் சுத்தமானவர்களால் சோதி
க்கப்பட்ட

220 — இவ்வாறு பரிக்ஷை (சோதனை) செய்யான ஸ்னானம், வாஜ
நம்பவிக்கை ஆஸனம், போஜனம், ஸ்நானம், சாந்
நதி, இவ்வகுதிகளை அலங்காரப் பொருள்களிறும் செய்
221 — ய வேண்டும்॥ போஜனம் செய்தபிறகு அந்தப்புரத்தில்
மனைவிகளோடு விளையாடிக்கொண்டும், காலம்
கழித்தல்பகலிலேயே அயாகத்தில் கிருந்த் அவைட்டோடு
வஸ்யாகத்தில் மறுபடியும் ப்ராந்யகாரியங்களைச் செய்
222 — யவேண்டும்॥ பிறகு அலங்காரம் செய்துகொண்டு
ஆயுதபாணிகளையும் பாணிகளையும் வாஹனங்களை
யும், ஸர்வ ஆயுதங்களையும், (க்ஷத்ரியர்களான)
ஆயுதங்களையும் பார்வையிட வேண்டும்॥
223 — பிறகு அந்திப்போபாஸனம் செய்துவிட்டு தன்கிருஹ
224 — த்தில் தனிமையான ஒரு அறையினில் (ரஹஸ்) ஆயுத
பாணியாக இருந்துகொண்டு ரஹஸ்யமான வார்த்
தைகளையுடைய சாரர்களைக் கேட்கவேண்டும், பி
றகு அவர்களை அனுப்பிவிட்டு பரிசாரிகளைத் திரும்
ரும் போஜனம் செய்ய அந்தப்புரம் செல்லவேண்டும்॥
225 — அங்கு வாத்ய இசையோடும் ஸ்த்ரீகளோடும் கூடிக்கொண்டு
ம் போஜனம் செய்துவிட்டு காலம் தவறாமல் அரை

இந்த எட்டாவது அத்யாயம் ராஜநீதி தெரிந்த அனைவரும் எழுதவேண்டிய நிர்ணயமாகும்)

யாமம் (ஸுமார் மூன்று மணிநேரம்) கழித்து தூ
நித்ரை செய்ய வேண்டும், இவ்வாறு பரிஹாரம் செய்து கொண்
டு கடைசியாமத்தில் எழுந்திருக்க வேண்டும்॥

226 — இங்கு கூறப்பட்ட முறையாக ராஜா பரிபாலனம், அரசன்
ஆரோக்யமாக இருக்கும் பொழுது தானே செய்ய வேண்டும்;
தனக்கு ஆரோக்யமில்லாவிடில் ராஜ்யகார்யங்களை ப்ர
தான மந்திரிகளானவர்களிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டு
ம்॥ ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று॥

அத்யாயம் எட்டு —

1 — அரசன், நீதி விசாரணைகளைக் கவனிக்க விரும்புவதுடன்,
சாஸ்திர நீதி அறிந்த ப்ராமணர்களுடனும், மந்திரிகளுடனும்
அடக்கத்துடன் ஸபா மண்டபத்தில் ப்ரவேசிக்க வேண்டும்॥

2 — அங்கு ஸபையில் பெரிய விசாரணையாக இருந்தால் உட்கார்
ந்து கொண்டும், இயல்பாக இருந்தால் நின்று கொண்டும்,
வலது கையை உயர்த்தி அடக்கமான (ஆடம்பரமில்லாத)
ஆடையாபரணங்களுடன் இருந்து கார்யங்களை விசாரி

3 — க்க வேண்டும்॥ விசாரணைக்குரிய வ்யவஹாரங்கள் பதினெட்டு,
அவைகளை, தேசம் ஜாதி குலம் இவைகளையும் சாஸ்திர
ங்களையும், ஸாக்ஷி, லேகை, இவைகளையும் ஆராய்

பலாத்காரமாக அபகரித்தல்

ந்து, காரணங்களுடன் தனித்தனியாக தினந்தோ
றும் விசாரிக்க வேண்டும்॥ அந்த பதினெட்டாவது —

4 to 7 — கடன் வாங்குதல், தன் பொருளை வேறொருவரிடம் அ
டைக்கலமாகக் கொடுத்து வைத்தல், தன்னுடையதில்லாத
தை விக்கிரயம் செய்தல், வியாபாரவாதயம், தானமாகக்
கொடுத்ததைத் திரும்ப வாங்குதல், வேலை செய்தவனுக்குச் சம்
பளம் கொடாமை, ஒப்பந்தத்தை மீறுதல், கிரயவிக்கிர
யங்களில் விவாதம், எஜமானனுக்கும் மாடு மேய்ப்பவ
னுக்கும் விவாதம், கிராம நகரங்களின் எல்லை தெரி
த்தல் வாதம், ஒருவனைக் கடுமையாக அடித்தல் முதலியன.
ஒருவனைக் கடுமையாகப் பேசுதல், களவு செய்தல் (வழி
ப்பறிப்பு) ~~[illegible]~~ பலாத்காரமாக, ஸ்திரீயானவள் பரபுருஷனைச் சேர்க்
கை, ஸ்திரீபுருஷர்களுக்குரிய தர்மம்,
பிதிராஸ்திபாகம், பணம் வைத்துச் சூதாட்டம், ஆடு
கோழிச்சண்டை, என பதினெட்டு வாதம் வாதவாதயம்॥

8 — மனிதர்க்கு மிக்கமானதால் இப்பதினெட்டு வாதவியவத்
தில் பரம்பரையாக வழக்கம் செய்து வருகிறார்கள்; ஆகை
யால் அரசன் சாஸ்வதமான தர்மத்தைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்
க வேண்டும்; தவறு பெறும் பிரதிவாதியின் வழக்குகளை॥

9 — அரசன், வேறு கார்யமிருந்தாலோ ரோகாதிகளாலே
யோ நீதிவிசாரணை செய்யமுடியாத ஸமயத்தில் தான் நீதி
யறிந்த ப்ராமணனை விசாரணை செய்ய நியமிக்கவேண்டு
10 — ம்॥ அந்த ப்ராமணன் ஸபைக்கு யோக்யர்களும் தார்மி
கர்களும் நீதியறிந்தவர்களுமான மூன்று ப்ராமணர்களுட
ன் ஸபையில் ப்ரவேசித்து நின்றுகொண்டோ உட்கார்ந்து
கொண்டோ அரசனுடைய கார்யங்களைக் கவனிக்கவே
11 — ண்டும்॥ எந்த ஸபையில் ருக்யஜுஸ்ஸாமவேதமறிந்த மூ
ன்று ப்ராமணர்களும், ராஜாவின் அதிகாரியாக வித்வா
ன ப்ராமணனும் இருக்கிறார்களோ அந்த ஸபையை ப்ர
ம்மாவின் ஸபைக்கு ஸமானமென்று கூறுகிறார்கள்॥
12 — பா, என்றால் ப்ரகாசம் அதோடு கூடியது ஸபை — வாதிவாதிக
ளுடைய கூட்டத்திற்கு ஸபையென்று பெயர்,
எந்த தேசத்தில் ஸத்யஸமயத்தைத் தேடி அதர்மத்தா
ல் அடிக்கப்பட்டு தர்மம் வருகிறதோ அவ்வளவு ஸபை
யோர்கள் மேல் போனால் அதர்மமாகிற தர்மத்தின் முளை
ளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும், இல்லாவிடில் அதர்மம்
13 — ஸபையோர்களையே சேரும்॥ ஸபையில் நடக்கக்கூ
டிய விவஹாரங்களில் ஸபைக்குப் போகாமலிருக்க

வேண்டும், ஸபைக்குச் சென்றவன் கேட்டதற்கு
ஸத்யத்தையே சொல்லவேண்டும்; தெரிந்துசொல்
லாமல் மௌனமாக இருந்தாலும் பொய்சொன்னாலும்
14— உடன்பாபியாவான்॥ எந்த ஸபையில் வாதி ப்ரதி
வாதிகள் வாதம்செய்த அதர்மத்தால் தர்மம் தோல்
வியடைகிறதோ, ஸாக்ஷிகளின் பொய்யால் ஸத்
யம் பாதிக்கப்படுகிறதோ அங்கே அந்தப்பாபம்
தெரிந்தும் நியாயம் சொல்லாமல் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கும் ஸபையோரையே சேரும்॥
15— தர்மத்தை மீறினால் அது வேண்டியதைக் கொடுக்
காமல் வேண்டாததைக் கொடுத்து நம்மை அழிக்கும்,
மீறாமல் காப்பாற்றினால் அது வேண்டியதைக் கொ
டுத்து வேண்டாததை விலக்கி நம்மைக் காப்பாற்றும்;
ஆகையால் தர்மத்தை மீறக்கூடாது, காப்பாற்றப்பட
16— டதர்மம் நம்மைக் கொல்லாது॥ தர்மம் வேண்டிய
இஷ்டங்களையெல்லாம் கொடுப்பதால் அதை
வ்ருஷம் என்று சொல்லுகிறார்கள், அதைத் தடுப்பவ
னை வ்ருஷலன் என்று தேவர்கள் சொல்லுகிறார்
கள். ஆகையால் தர்மத்தைக் கெடுக்கக்கூடாது॥
(ஸாதாரணமாக சூத்ரனுக்கு வ்ருஷலன் என்றுபெயர்)

17 — தர்மம் ஒன்றுதான் மரணத்திற்குப் பிறகும் து
ணை செய்யக் கூடச் செல்லுகிறது, மற்றயாவையும் அத்
தனிகள் சரீரத்துடன் மறைந்துபோகின்றன॥

18 — ஸபையில் அதர்மம் நேர்ந்தால், அந்தப் பாபத்தின் கால்
பாகம் செய்தவனுக்கு, ஸாக்ஷிக்கு கால்பாகம், ஸபை
யோர்களுக்கு கால்பாகம், அரசனுக்கு கால்பாகம் வரும்॥

19 — எந்த ஸபையில் நியாயமாக தீர்ப்பளித்து குற்றவாளி
நிந்திக்கப்படுகிறானோ அந்த ஸபையில் அரசனுக்கோ
ஸபையோர்களுக்கோ பாபமில்லை செய்தவனுக்கே பா

20 — பம்॥ அரசனுக்கு ஸந்தேஹவிஷயத்தில், ஸ்வகர்மா
னுஷ்டானமில்லாமல் ஜாதியைக் குறித்துப் போதி
ஐயம் நியாய அநியாயம் அறியாத ப்ராம்மணனா
ந்யம் தெரிந்தால் தர்மத்தை எடுத்துக் கூறுவதற்கு
ப்ராம்மணனே வேண்டும் (நியமிக்கவேண்டும்)
ப்ராம்மணன் கிடைக்காவிட்டால் க்ஷத்ரியன், அல்லது வை

21 — ச்யன், சூத்ரன் கூடாது॥ எந்த அரசனுக்கு சூத்ர
ன் தர்மோபதேசம் செய்கிறானோ அந்த அரசன் பார்
த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே, சேற்றில் விழுந்த பசுப்
போல் கஷ்டத்துக் குள்ளாகும்॥

31-8—

௨௨ — எந்த ராஜ்யம் சூத்ரர்களால் மிகவும் அதிகமாகவும்,
நாஸ்திகர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டும் த்விஜர்களி
ல்லாமலும் இருக்கிறதோ, அந்த ராஜ்யம் முழுவதும்
துர்பிக்ஷம் வியாதிகளால் பீடிக்கப்பட்டு சீக்கிரத்தில்
23 — அழியும். அசன் தர்மாசாரம் செய்ய வேண்டிய ஸ்தா
னத்தில் மற்றும் சரீரத்தைப் போஷித்துக்கொண்டு இருமை
அடன் லோகபாலதேவதைகளை வணங்கி வாட்டுவிக்க
24 — சரீரத்தை ரக்ஷிக்க வேண்டும். இவ்வுலகில் பிரா
ணிகளுக்கு நன்மை தீமைகளை அறிந்து, பரலோகத்தி
ற்கான தர்மாதர்மங்களை செய்யாமல் ஆசாரம் இல்லாம
ல் இருப்பவர்களின் அபாயங்களை போக்குவதிலாக்
25 — மாகவே ரக்ஷிக்க வேண்டும். வாதிப்ரதிவாதிகளுடை
ய, வெளிப்படையான குரல், எழுத்து, முகம், தோற்றப்
பு முதலானவைகளிலும், சரீரத்திலுள்ள லக்ஷணங்களா
லும், கைகளை ஆட்டுதல் முதலான சேஷ்டைகளினாலும்
ல் அவர்களுடைய மனோபாவத்தை அறிய வேண்டும்.
26— எனெனில் — மனுஷ்ய அங்கங்களாலும், நடை, செயல், பேச்
சு, கண் முகம் இவைகளின் மாறுதல் இவைகளால் மன
திலுள்ளதை அறிய வேண்டும்.

27— அநுகுணனான பாலனுடைய சொத்தை அவனுடைய தா
யாதிகள் அபகரிக்காமல் அவனுடைய பால்யாவஸ்
தை முடிந்துபோகோ, அல்லது பதினாறு வயசு ஆனபோதோ அர
சன் அந்தப் பாலனைக் காப்பாற்றி அவனிடம் ஒப்படைக்கவே
28— ண்டும்॥ மலடி, புத்திரனில்லாதஸ்திரீ, வீட்டை விட்டு வேறுவி
வாஹம் செய்துகொண்டவனுடைய பத்தினிஸ்திரீ, ஸ்ரீவனத்தி
க்குக் கொடுக்காமல்) அயல் தேசம் சென்ற ~~ஒருத்த~~வனுடைய
புத்திரனில்லாதஸ்திரீ, ஞாதிகளில்லாதஸ்திரீ, பதிவிரதை
கள், விதவைகள், ரோகமுள்ளஸ்திரீ இவர்களுடை
ய சொத்தையும் அரசன் காப்பாற்றிக் கொடுக்கவேண்டு
29— ம். ஞாதிகளானவர்கள் உயிருடனிருக்கும்போதே அவர்க
ளுடைய ஸ்திரீகளின் சொத்தைக் கைப்பற்றித் தேவதாக
ர மனுஷ்யரை அபகரித்தால் அவர்களுக்குத் தர்மிஷ்டனான அர
சன் திருடனுக்குரிய தண்டனையை அளிக்கவேண்டும்॥
30— யாதாவது உரிமையாட்டமல்லாவிட்டால் அரசன் மூன்று வரு
ஷம் காப்பாற்றி வைக்கவேண்டும், தொலைந்துபோனவர்
கள் அதற்குள் திரும்பி சரியான அடையாளங்கள் கூ
றி கேட்பவர்களிடம் கொடுக்கவும் மூன்று வருஷங்களுக்கு
ப்பிறகு அரசனைச் சேர்ந்தது॥

31 — தவறவிட்டு அவனிடமிருக்கும் பொருளை எவன் எனது
என்று கூறுகிறானோ அவனிடம் அந்தப் பொருள் எந்த மாதி
ரியானது, எத்தனை, எந்த தேதியது, என்பது முதலான
வைகளைக் கேட்க வேண்டும்; சரியாகச் சொன்னால் அ
32 — வனிடம் கொடுக்க வேண்டும். தேசம், காலம், நிறம், ரூபம்
அளவு, இவைகள் சரியாய்ப் பேசாதவன் பொய் சொ
ல்லுகிறான் என்று அந்தப் பொருளுக்குச் சமமான தெ
33 — ண்டனை விதிக்க வேண்டும். அந்தப் பொருளைத் தவ
றவிட்டவனுடைய யோக்யதையை அனுசரித்து அந்த
ப் பொருளுடைய மதிப்பில், ஆறில் ஒரு பாகம், பத்தில்,
பதினைந்தில் ஒரு பாகம் அரசன் அவனிடமிருந்து
பெற்றுக்கொண்டு அந்தப் பொருளைச் சேர்ப்பிக்க வேண்டு
34 — ம். தவறவிட்ட பொருளை அரசாங்க அதிகாரிகள் கண்
டெடுத்தால் அதைக் காவலாளிகள் பாதுகாத்து வைக்
க வேண்டும்; அந்தப் பொருளை அரசாங்க அதிகாரி
களோ திருடனோ அபகரித்தால் அரசன் யானையால் மி
35 — தித்துக் கொல்ல வேண்டும். வேறுவகைக்கு உரி
ய பங்கையும் கிடைத்தாலும்; மற்றவர்களுக்குக் கிடைத்த
து என்றாலும் அது என்னுடையது என்று சொல்லி

யாகத் தெரிந்தால், அவன் கவ்வகைகளையில்லாதவனாகக் கொ
தால் ஆறிலொருபாகமேனும் கவ்வகைகளையுடைத்திருந்தால்
பன்னிரண்டிலொருபாகமேனும் அரசன் பெறவேண்டும் ||
36— அந்நிதிப்பொருள் தனக்குடையதல்லாததைத் தன
தென்று எவன் பொய்சொல்லுகிறானோ அவன் நிர்த்
னனாகக் கிடைத்திருந்தால் அவனுடைய பொருளில் எட்டில்
ஒருபங் கொண்டையாகவும், நோவாகக் கிடைத்தால்
அந்தப் பொருளுக்கொத்த அளவையளவுடைத்தியா
ம் தண்டனையாகப் பதிக்கவேண்டும் ||
37— வேதசாஸ்திரவித்வானான பிராமணன் நிதியைக் கண்டெடுத்தா
ல் அந்நிதி முழுவதும் அவனுக்கே, அரசனுக்கு பாகமி
ல்லை, ஏனெனில் எல்லாப்பொருளுக்கும் அவனே உரிய
38— வனில்லையா || புதைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த பொருளை அ
ரசன் கண்டெடுத்தால் அதில்பாதியை ப்ராமணர்களுக்கு
க்கொடுத்து பாதியை தன்கஜானாவில் சேர்க்கவேண்டும் |
39— யாருக்குச் சொந்தம் என்று அறியப்படாத நிதி பூமியை
யிற் புதைந்திருப்பவைகளைக் கண்டெடுத்தால் கண்டெடுத்த
வனுக்குப் பாதியும் அரசனுக்குப் பாதியும், ஏனெனில் ராஜ்ஜ
த்யம் சேர்வானவைகளில் கிடைப்பதில் பாதி அரசனுக்கு

31-8-

ஏனெனில் அவன் பூபதியல்லவா ||

40 — திருடர்களால் திருடுபோன பொருளைக் கொடுத்தால்
அந்தப் பொருளின் பேரிலுள்ள உடைமை அவருக்கே
கொடுக்கவேண்டும், அதில் அரசன் பற்று கொடுத்தால் திருட்டு

41 — பாபம் உண்டு || அரசன் வர்ணாச்ரமஜாதிகளுக்கு
உரிய தர்மங்களையும் தேசதர்மம் ஜாதிதர்மம் குலதர்மம்
வியாபாரதர்மம், இவைகளை அறிந்து வேதத்தில் வகுக்
கப்பட்ட தர்மங்களுக்கு விரோதமில்லாமல் தீர்ப்பளிக்

42 — கவேண்டும் || மனிதர்கள் தங்கள் தேசகுலஜாதிதர்
மங்களைச் செய்து கொண்டு அவரவர்களுக்குரிய
நித்யநைமித்திக தர்மங்களை அனுஷ்டித்துக் கொ
ண்டிருப்பவர்கள் தூரத்திலிருந்தாலும் லோகத்தி
ற்கு இனிமை செய்பவர்கள் || (பாதிவர்கள்) ||

43 — அரசனோ, அரசனைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளோ தானாக
வியவகாரத்தை உண்டு பண்ணக்கூடாது, வாதிப்ரதிவா
திகளால் வந்த (அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட) வ்ய
வஹாரத்தை கவனியாமல் ஒதுக்கக் கூடாது ||

44 — வேடனால் அம்பு எய்யப்பட்டு ஒழுகும் உதிரத்தில் பதுங்கியோடு
கின்ற மிருகத்தை வேடன் அதன் ரத்தத்துளிகளால் கண்டு

கேட்டதை அறிவது போல் அரசன் அனுமானத்தா
லும் வேறுப்ரமாணத்தாலும் தர்மத்தின் உண்மையை
45 — அறிந்து தீர்ப்பளிக்கவேண்டும்॥ நீதிவிசாரணை செய்
யும் அரசன், வேறுபலவினைக்கருதாமல், சத்யம் வ்யவஹா
ரத்திற்கு விஷயமானபொருள், நியாயமானதீர்ப்பளி
த்தல்தனக்கு ஸ்வர்கம் உண்டென்பதையும், ஸாக்ஷிகளின்
ஸத்யவாதிகளா என்பதையும், உசிதமான காலதேச
ங்களையும், சிறியது, பெரியது என்ற வ்யவஹாரத்தின்
46 — தன்மையையும் கவனிக்கவேண்டும்॥ வேதசாஸ்த்ரமறி
ந்த தர்மாநுஷ்டானம் செய்யும் த்விஜர்களால் அனுஷ்டி
க்கப்பட்ட தர்மங்களில் தேசஜாதி குலதர்மங்களுக்
கு விரோதமில்லாதவைகளை எடுத்துக்கொண்டே வ்ய
வஹார நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் (இதுவேது)॥
ததால்
47 — கடன்கொடுத்தவன், வாங்கியவன் தருதல் வழக்குப்
போட்டால், வேதனங்களில் (மொட்டுத்திலே) கவனித்
து அதன்படி தரவேண்டிய பணத்தைக்கொடுக்கும்படி
48 — செய்யவேண்டும்॥ எந்தெந்த உபாயங்களால் வாங்கி
யவனிடமிருந்து கடன்கொடுத்தவன் பணத்தைப் பெறு
வனோ அந்தந்த உபாயங்களைப் ப்ரயோகித்து கொடுக்க
ச்செய்யவும்॥

49— அர்த்தஸம்ஸாதநம் — கடன் வாங்கியவ
னைச் சேர்ந்தவர்கள் நேசர்கள் முதலியவர்களின் உதவி
மித்திரங்கொண்டு கேட்கும்படி செய்வது தர்மம்,[1] வாங்கிய
ன் வாங்கியதை ஒப்புக்கொண்டு கையில் பணமில்லையெ
ன்றால், அவனை வ்யாபாரம் முதலியவைகளில் இணைந்து செ
ய்யச் சொல்லிக் கடனை வசூலிப்பது வ்யவஹாரம்,[2] பல
வானை மத்யஸ்தன் மூலமாய் கடனாளியிடமிருந்து
தனக்காக வென்று வாங்கி (வஞ்சனையாக) கடன் கொடுத்
தவனுக்குக் கொடுப்பது சலம்,[3] கடனாளியுடைய பத்னீ
புத்ர பசுக்களைப் பிடித்துச் சென்று வாசலில் மறியலிருந்து
ம் வசூலிப்பது ஆசரிதம்,[4] கடன் வாங்கியவனைக் கட்
டித்து வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்து அடித்து வசூலித்துப்
பெறுவது பலம்,[5] இவ்வாறு ஐந்து உபாயங்கள்॥

50— கடன் கொடுத்தவன், பலாத்காரம் முதலான ஏதோ ஒரு
உபாயத்தால் வாங்கியவனிடமிருந்து, அரசனி
டம் செல்லாமல் தானே வசூல் செய்துகொண்
டால் அந்த அரசன் ஆக்ஷேபிக்கக்கூடாது॥

51— கடன் வாங்கியவன் ஸபையில் நான் வாங்கவில்லையெ
ன்று மறுத்தால், அரசன் கோட்டுப் பத்திரம் (லேகனம்)

முதலானவைகளையும் ஸாக்ஷி, பராமர்சம் செய்து
கொடுவான் உபாயங்களால் அறிந்து பணத்தைக் கொடுக்கச்
செய்ய வேண்டும்; அவனுடைய சக்தியறிந்து இருந்தவண்
52- ணையும் ஸாதிக்க வேண்டும். பணம் கொடுக்க வேண்டு
மென்று ஸமயமந்திரம் பண்ணித்துப் பாதிகொடுக்க வேண்டு
மதில்லையென்று வாதிக்கிறவன் முறைத்தால், கொடுக்கும்
போது அந்தந்த இடத்திலிருந்த ஸாக்ஷிகளையும் பத்திரங்களை
53 — யும் சொல்ல வேண்டும். கடன் கொடுத்தவன் வாங்கிய
10-56 வன் மேல் வியவஹாரம் தொடர்ந்து, அதிகாரி கேட்கும்
போது, நான் கடன் கொடுக்கும்போது அவனிருந்த
ஊரில் அவன் ஸ்திரமாக இருக்கவில்லை, என்றும், ஒரு கு
திரத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட ஸாக்ஷி என்றால் கொடுக்கப்படவில்லை
என்றும், தன் வார்த்தைகளின் முன்பின் விரோதத்தை அறி
யவில்லையோ, நான் கொடுத்தேன் என்று ஸாக்ஷி பண்ணிய
புத்திரன் கொடுத்தான் என்று பண்ணுகிறானே, அவன்
கொடுத்தேன் என்று ஸாக்ஷி சொல்லாமல் தான்
கொடுத்தும் என்று கேட்பவர்களை மாத்திரம் அழைத்திருந்ததில்
லையோ, வண்டியையான இடத்தில் ஸாக்ஷிகளுடன் இல்லை
அகிருதே, ஒருதி பண்ணுவதற்காக நீதிபதி கேட்டால்

அவனுடைய க்ஷேத்ரமாய எவன் வாங்கவில்லையோ,
எவன் கொடுத்த வியவஹாரத்தைக் கூறும் போதிலே
திக்கு நோக்குகிறானோ, எவன் சொல் என்று கூறுதல்
ஒன்றும் சொல்வதில்லையோ, சொன்னதை முன்
னத்தால் நிஷேதிக்கவில்லையோ, எவன் மௌனமா
ன கோர்வைக்கு அர்த்தமில்லையோ, காரணமில்லா
ததைக் காரணமாகக் கூறுகிறானோ, ஸம்பந்தமில்லா
ததை ஸம்பந்தமாகக் கூறவேண்டுமென்று கூறுகிறானோ, அவனுக்கு
பணம் கிடையாது, அவனுடைய வியவஹாரம் தள்ளுபடி ||
57 — ஒருவன் எனக்கு ஸாக்ஷிகள் இருக்கிறார்கள் என்று கூ
றி அவர்களைக் கொண்டுவா என்று நிர்ப்பந்திக்கும்
போதும் கொண்டுவரவில்லையானால் அவனை அபராதம் அளி
த்துக் கூறவேண்டும் ||
58 — வாதி பிராது கொடுத்து
நீதிஸபையில் சாக்ஷிகளையோ ருஜுவாகவோ மேலும் கொ
டுக்கவில்லையானால், பெரிய வாதமானால், தர்மத்தையனு
ஸரித்து அவனை வதம் செய்யவேண்டும்; சிறிய வாதமானா
ல் தெண்டிக்க வேண்டும்; பிரதிவாதி ஒன்றரை மாதத்தி
ற்க்குள் உத்தரவு பதிலளிக்கவில்லையானால் நீதியை அனு
ஸரித்து அவன் அபராதம் அடைந்தவனாவான் ||

59 — ஒருவன் கடன் கொடுத்து வழக்காடும்பொழுது, அதிகத்
தொகை கொடுத்ததாகவும், வாங்கியவன் வாங்கிய
தொகைக் குறைவாகப் பேசும் பொழுதும் அவ்வி
ருவரும் குற்றவாளிகள் எவ்வளவு கூடுதல் குறைவுகளை
ச் சொன்னார்களோ அதற்கு இரட்டிப்பு அவர்களுக்கு அ
60 — பராதம் விதிக்க வேண்டும்॥ கடன் கொடுத்தவன் கோர்ட்
டில் பிராது கொடுத்து, அதிகாரியால் வரவழைக்க அ
ழைக்கப்பட்ட பிரதிவாதி நான் கொடுக்க வேண்டியதி
ல்லை என்று கூறினால் அரசனால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு
பிராமணன் முன்னிலையில் மூன்றுக் குறையாத சாக்ஷி
61 — களை ஆஜர் செய்ய வேண்டும் வாதி॥ கடன் கொடுத்
த வாதிகளால் பணம் கொடுத்து வாங்கல் வழிய விய
வகாரங்களில் எவ்வாது சாக்ஷிகளை ஆஜர்படுத்த வேண்டும்
என்றும், சாக்ஷிகள் எவ்வாறு சத்தியம் செய்ய வேண்டும்
என்று முறையும் கூறுகிறேன்॥
62 — சாக்ஷிகள் — கிருஹஸ்தர்கள், புத்திரவான்கள், அந்த தே
சத்தில் வசிப்பவர்கள், க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள்,
இவர்கள் வாதியால் அழைக்கப்பட்டு சாக்ஷி சொல்லத்
தகுந்தவர்கள், கடன் கொடுக்கல் வாங்கலில் வேறு

மற்றவர்களால் ஸாக்ஷியாகப் பேர்கள், அதை வாய்ச்ச-
ன்னடைகின்ற ஸ்திரீவசமுள்ளவர்களில் மற்றவர்களு
63— ம் ஸாக்ஷியாகலாம் ॥ ஸகலவர்ணங்களிலும், உண்
மை பேசுபவர்களும், ஸகல தர்மங்களையுமறிந்தவர்க
ளும், லோபகுணமில்லாதவர்களும் எவர்களோ அவர்
கள் ஸகலவியவஹாரங்களிலும் ஸாக்ஷிகளாகச்
செய்யலாம், இதற்கு விரோதப்பட்டவர்கள் ~~அ~~ல் ॥
64— ஸாக்ஷி சொல்லத்தகாதவர்கள் — பணம் கொடுக்கல் வாங்க
ல் ஸம்பந்தமுள்ளவர்கள், ஸ்நேகிதர்கள், வேலைக்காரர்க
ள், சத்ருக்கள், வெளிப்பட்ட தோஷமுள்ளவர், பொய் ஸாக்ஷி
சொன்னவர்கள், வியாதியுள்ளவர்கள், வியாதியஸ்தர்
கள், (பிராமணர்கள்) மஹாபாதகம் செ-
ய்தவர்கள், । அரசன், சமையல்காரன், நடனக்கூத்
தர்கள், அத்யயன அக்நிஹோத்ரம் செய்யும் ஸ்ரோத்
66— ரியப்ராம்மணன், பிரம்மசாரி, ஸந்யாஸி, அடி
மை, அநாதரவானதால் ஜனங்களால் நிந்திக்கப்பட்
டவன், கொடிய தொழில் கொடுமைகளைச் செய்பவன்,
தகாத தொழிலைச் செய்பவன், கிழவர்கள், சிறுவன்(
பாலன்), ஒருவன், சண்டாளர்கள், [illegible]

துக்கத்துடனிருப்பவன்
67 — இல்லாதவன், பைத்தியவான் வியாதியுக்கு மிக்கவன், மத்ய
பானம் செய்திருப்பவன், பேய் பிசாசைப் பிடித்திருப்பவன்,
பசிதாகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவன், வழிநடந்து இளைத்தவன்,
தாங்கிலிப்பவனைத் துறந்தவன், காமத்துடன் கூடியவன், கோபத்துடன் கூடியவன்,
திருடன், இவர்கள் சாக்ஷிகளாகார்கள்॥
68 — ஸ்திரீகளுக்குள் நடக்கும் வியவஹாரங்களில் ஸ்திரீகளை
சாக்ஷி சொல்லவேண்டும், பிராமண க்ஷத்ரிய வைசியர்க
ளுக்குள் அந்தந்த வர்ண ஜாதிக்காரர்களை சாக்ஷிகள்,
நல்லொழுக்கமுள்ள சூத்ரர்களை சூத்ரர்களுக்குச்
சாக்ஷிகள், சண்டாளாதிகளுக்கு அந்தந்த ஜாதியர்க
ளை சாக்ஷிகள், ஸஜாதிய சாக்ஷி கிடைக்காவிடில் அந்நிய ஜா
69 — தீய சாக்ஷிகளைத் தேடலாம்॥ வீட்டுக்குள்ளேயோ
வெளியிலோ அடிதடியோ, திருட்டு, கொலை நடந்தால்
நேரில் பார்த்தவர்கள் யாராகயிருந்தாலும் சாக்ஷியா
70 — கலாம்॥ மேற்கூறிய வாதங்களில் நடந்தபோது
களுக்கு (மேற்படி சாக்ஷிகள் இல்லாவிடில்) ஸ்திரீ, சிறுவன்,
கிழவன், சிஷ்யன், பந்து, அடிமை, வேலைக்காரன் இவ
எல்லோரும்
ர்கள் சாக்ஷி சொல்லலாம் (இவர்களும் சாக்ஷியாகலாம்)
71 — பாலன், விருத்தன், நோயாளி இவர்கள் சாக்ஷி விசாரணை

செய்யும்பொழுது பொய் சொன்னால் அவர்களி
ன்வார்த்தை உறுதியல்லாமலாகக்கடவது, அனைவரைகித்
72 — சு அறியவாம்॥ ஸாஹஸங்களைத்தடுக்கும்போதும்
யானவிய பிறர்ஸ்த்ரீஸம்பந்தத்திலும் சொல்திரையை அப
ஹரித்தல் முதலானவைகளில் கிருசௌஸ்த ஸாக்ஷி
கள் அதிகமாய்ச் சோதிக்கவேண்டாம்॥
73 — அரசன் ஸாக்ஷிகளுக்குள் முரண் ஏற்பட்டால் அதிகமா
ன ஸாக்ஷிகளின் அபிப்ராயத்தையனுஸரிக்கவேண்டும்;
ஸமமாக (எண்ணிக்கை) இருந்தால் குணவான்களின்
அபிப்ராயம்; இருபிரிவும் குணவான்களாகவிருந்
தால் வேறு ஸத்கர்மானுஷ்டானம் செய்யும் ப்ராமணனு
டைய வாக்யத்தை ப்ரமாணமாகக்கொள்ளவும்॥
74 — ஸாக்ஷி, நேரில் கண்டதையோ, நேரில் கேட்டதை
யோ சொல்லவேண்டும், ஸத்யம் சொன்னால்
ஸாக்ஷிக்கு தர்மமும் அர்த்தமும் ஸித்திக்கும்॥
75 — பெரியோர்களுடைய (ஸப்யர்களுடைய) ஸபையில்
ஸாக்ஷி பொய் சொன்னால் தலைகீழாக நரகத்தில்
விழுவான்; இறந்தபின் ஸ்வர்க்கமும் கிடையாது
(அவன் செய்த புண்யப்பலன் கிடையாது)॥

76— [வாதி] ஒருவனை ஸாக்ஷியாக நியமிக்காவிட்டாலும், நீதிபதி
யெதுவாகக் கேட்டால் நேரில் கண்டதை; பார்த்ததைச்
77— சொல்ல வேண்டும்॥ லோபமில்லாத ஒருவனை ஸா
க்ஷியாகலாம், சுத்தமான ஸ்திரீகள் பலபேர்களிருந்தா
லும் "ஸ்திரீபுத்தி ஸ்திரமில்லாமல் இருக்கக்கூடும்" ஆகை
யால் அவர்கள் ஸாக்ஷிகளாக மாட்டார்கள், திருட்டுக்கொ
ள்ளை முதலான குற்றம் செய்தவர்களும் ஸாக்ஷிகளாகார்கள்॥
78— ஸாக்ஷிகள் பயம் முதலியன இல்லாமல் ஸ்வபாவமாகச் சொ
ல்லும் வார்த்தைகளை வ்யவஹாரத்தை நிச்சயிப்பதற்கு
எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், மோஹ பயாதிகளால் சொ
ல்லும் வாக்யங்கள் தர்மத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு உ
79— பயோகப்படாது, வீணே॥ வாதிப்ரதிவாதிகளுக்காக நீதி
ஸபைக்கு வந்த ஸாக்ஷிகளை நீதிபதி ப்ரியமாகப் பேசி
கூறப்போகும் முறைப்படி விசாரிக்க வேண்டும்॥
80— இங்கு நீங்கள் ஸாக்ஷிகளாக வந்திருப்பதால் வாதிப்ரதி
வாதிகளுக்குள் நடந்த வ்யவஹாரத்தில் நீங்கள் அறிந்ததை
81— ஸத்யமாகக் கூறுங்கள்॥ ஸாக்ஷியானவன் ஸாக்ஷிசொ
ல்வதில் ஸத்யத்தை (உண்மை)க் கூறினால் மேலான ப்ரும்ம
லோகத்தையும், இவ்வுலகில் மேலான கீர்த்தியையும்

அடைவான், உண்மை பேசுதல் முதலியவால் மகிழ்
பட்டது
82— கப்பெற்றது. என்னில் - வாக்கியான வன்பொய்
சொன்னதால், பாப்ப வேலையை வினையுடைய பாசு
க்கால் (பௌரோகித்ராபாக்கியமல்) நூறுநெண்மை
கிக்கவ்ட மடைவான் ஆகையால் வாக்கியத்தையே
83— சொல்ல வேண்டும். வாக்கு உண்மையை நீச்சேரன்
ஆல் அவனுடைய பெண் சொன் மாலவல் செய்துபாய
நிமிதம், தர்மசாஸ்திரத்தினை முடி, ஆகையால்
கவலைரண்ணை உயர்க்கிறும் வாக்குகிகையது
84— நித்தியே சொல்ல வேண்டும். என்னில் - புண்ய
பாபங்களை அனுபவிக்கும் ஆத்மாவே ஆத்மாவுக்
கு நேசுதம் (துணைக்கேதுவே) ஆகையால் ஆத்மா
வே ஆத்மாவுக் கொரக்கு, மனிதர்களுக்கு உத்தம
ஸாக்ஷியான தன் ஆத்மாவை அவமதிக்காதே.
85— பாபிகள் "நாம் செய்யும் பாபத்தை ஒருவரும் பார்க்
கவில்லை" என்று எண்ணுகிறார்கள், அவர்களை தேவர்
கள் பார்க்கிறார்கள், உள்ளிருக்கும் பரமாத்மாவும்
86— அவனைப் பார்க்கிறார். தேவலோகம், பூமி, ஜலம், ஜீவன்,
சந்திரன், சூரியன், அக்நி, யமன், வாயு, ராத்திரி, இரவு

ஸந்த்யாகாலங்கள், தர்மம்; இவைகள் ஸகலப்ராணிகளுடை
ய புண்யபாபங்களுக்கு ஸாக்ஷிகள் (பார்ப்பவர்கள்) ||
87 — காலையில் தேவதைகள், ப்ராமணர்கள் இவர்களுடைய ஸந்
நிதியில், சுத்தர்களான த்விஜர் சுத்தமானவர்களை
கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ இருக்கச் செய்து
நிறுத்தியும் அந்தந்த (அடக்கத்துடன்) முற்பகலில் ஸாக்ஷி
யான ஸாக்ஷியிடம் ஸத்யத்தைக் கேட்கவேண்டும் || (ஸாக்ஷியைக்
88 — ஸாக்ஷிகளுக்குள் - சொல் என்று ப்ராமணனையும்; ஸத்
யத்தைச் சொல் என்று க்ஷத்ரியனையும்; "பசு, தான்யம், ஸு
வர்ணம் (தங்கம்) இவைகளைத் திருடியபாபம், பொய்ஸா
க்ஷ்யத்தால் உனக்கு வரும்" என்று வைச்யனையும்; "எல்லா
பாதகங்களும் ஸாக்ஷ்யத்தில் பொய் சொன்னால் உன்னை
ச் சேரும்" என்று சூத்ரனையும் கேட்கவேண்டும் ||
89 — பொய்ஸாக்ஷ்யம் சொன்னால், ப்ராம்மண, ஸ்த்ரீ, பால, ஹத்தி(ய
ம்) செய்தவர்களுக்கு எந்த லோகங்கள் சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கி
ன்றனவோ, மித்ரத்ரோஹம் செய்தவர்கள், உபகாரம்
செய்தவனுக்கு அபகாரம் செய்தவன், இவர்களுக்கு எந்த
90 — லோகங்கள் உண்டோ அந்த லோகங்களை அடைவாய் ||; ஏ
நல்லொழுக்கமுள்ளவனே, ஹ்ருதத்தை ... கொண்டு

உன்னுடைய செய்யப்பட்ட புண்ணியமெல்லாம் நிஷ்ப

லமாகும் ஸ்வாமிக்குறையாய் போகும் தோஷங்களை

91 — குறைத்துக் கொள்ளும் || நல்லோர் முக்கண்ணனை இருக்க

நீ மேலுக்குயாக என்று எண்ணாதே, உடலுக்கு உபய

பயன்படுத்துவதாக எல்லா ஜீவர்களுடைய

உள்ளிருதயத்தில் எப்பொழுதும் இருக்கிறார் அவரை அவமதிக்காதே,

92 — ஈச்வரனும் தன் பாபங்களான ஜனனம் உன்னு

டைய ஹ்ருதயத்தில் இருக்கிறான். அவ்விருதயத்தில்

உனக்கு அம்பிகையை அறிந்தால் பாபம் நீங்கு

மனைக் கோபித்து ஜனத்திரத்திற்கோ செல்ல

93 — வேண்டாம் || பொய்ஸாக்ஷி சொன்னால், வஸ்தி

ரம் இல்லாமல் நிர்வாணமாக பட்டினியுடன் அவமதிக்

கப்பட்டுக் கையில் மண்பாத்திரம் ஏந்திக் கொண்டு பிச்

94 — சையெடுக்க வேண்டும் || தர்மத்தை நிர்ணயம்

செய்வதற்காக கேட்கப்பட்டவர்கள் தவறான வாக்

சொல்லுகிறார்களோ அந்த பாபிகளை அழுந்தச் செய்து நரகத்தி

95 — லதில் கீழாக வாழ்வான் || நியாயஸ்தலத்திலிருந்து உ

ன்னைக் குறையுள்ளவனாக லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு

பார்க்காததை பார்த்ததாகச் சொல்லுகிறானோ,

அவன், குருடன் முள்ளுக்களோடு கூடிய மீனைச் சாப்பிடு
வது போல் சுகத்திற்காக பொய் சொல்லி பெரிய துக்கத்
96— தையே அனுபவிப்பான். எவன் பேசும் பொழுது அவனு
டைய உள்ளிருக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் அவன் உண்மை பேசு
கிறானோ அல்லது பொய் பேசுகிறானோ என்று சந்தேகமடை
யமாட்டாரோ அவனைக் காட்டிலும் மேலானவனைத்
97— தேவர்களும் அறியார்கள். ஓ ஸாதுவே? எந்த
பொருள் ~~[illegible]~~ விஷயத்தில் பொய் சொல்
வன் அந்த பிராணிஹத்தியைச் செய்தவனாகி எத்தனை பிராணிக
ளைக் கொன்ற தோஷமும் ஏற்படுமோ அவைகளை முறை
98— யாகச் சொல்லுகிறேன் கேள். பசு (மிருகம்) விஷயமாகப் பொய்
சொன்னால் ஐந்து பசுக்களைக் கொன்ற தோஷம்; (அல்லது—
ஒரு மிருக விஷயமாகப் பொய் சொன்னால் தன் பிதா முதலான
ஐந்து பந்துக்களை நரகமடையச் செய்கிறான்) கோவிஷய
மாகப் பொய் சொன்னால் பத்து பந்துக்களை நரகமடையச்
செய்கிறான், குதிரை விஷயத்தில் நூறு, மனித விஷயத்தில்
99— ஆயிரம். ஸ்வர்ண விஷயத்தில் பிறந்த பிறக்கப்போகிற பந்துக்
களை நரகத்தில் தள்ளுகிறான் (அல்லது கொன்ற பாபம்) பூமி
விஷயத்தில் எல்லா பிராணி வதம் செய்த பாபம் கிடைக்கும்)

அஸாத்யபாகப் பொய் சொல்லாமை॥

100 — கீழ்க் கூறிய தேவாண்ணஜுவனாருக்குறி, வ்ருத்திகளின்போ
ஸாஜயத்தில், ஜலத்துக்குள் கண்ட கும்பத்தைப் போன்ற தேவாணவிஷ
யத்தில், ரத்னங்களை, வைடூர்யாதிகள் விஷயத்திலும்
101 — ஸாதுயம் போல், திருக்குறிப்பட்டதாக பொய் சொல்
வதாகுமன்றோ கும்பாயுதங்களை அறிந்து பார்த்துப் படுதே
ப்டபடுத்தோர் ஸாமான்யமாக உண்மைப்படுத் சொல்வதும்॥
102 — ஜீவனத்திற்காக, கோரக்ஷணம், வியாபாரம், க
விவசாய வேலை, இரும்பு வேலை, எவ்வித தொழில், நடனம்
சித்திரம், பாட்டு (இசை) வடிவமைப்பு முதலான
தொழில் ஜீவிக்கும் ப்ராமணர்களை, லோகவி
சொல்லும் விஷயத்தில் சூத்ரர்களிடம் போல வே தேஷ்
103 — கவேண்டும்॥ மனிதன் பாவி சொல்லுவதில் ஸ்வய
ப்ரயோஜனார்த்தமாக அனுபவித்து இவ்வாறு யுக்தங்களி
ல்லாத பொய் பேசுவதே தோஷமாகாது, அதை தெய்வவா
க்காக மனுவானவர் கொண்டாடியுள்ளார்॥
104 — சாஸ்திர வ்யவஹாரத்தில் ~~பொய்~~ உண்மை சொல்வதால், க்ஷத்ர
ஸாமான்ய வைச்ய ப்ராமணர்களும் ஏற்படக்கூடிய
அந்த வ்யவஹாரத்தில் பொய் சொல்வது ஸத்யத்

னைக் காட்டிலும் மேலானது. ஏனெனில் இவ்வுண்மையானது ஒருவனின்
க் கொல்லப்படுவதால், இதனால் சத்தியத்தின் வலுவுடைய அ
ஜாக்கிரதையாய் ஏற்பட்ட வாக்கியத்தில் பாபமில்லை ||
105 — மேற்கூறிய வாக்கியத்தில் பொய்சொன்ன பாப நிவர்த்தி
க்காக வாக் (ஸரஸ்வதி) தேவதையை உத்தேசித்து
106 — யாகம் செய்ய வேண்டும் || அல்லது விதிப்படி கூச்
மாண்ட ஹோமம் செய்ய வேண்டும், அல்லது "உதுத்தம
ம்" என்றதை, அல்லது "ஆபோஹிஷ்டா" என்றோ முதலி
இவைகளால் வேறோ ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.
107 — கடன் கொடுத்த வாதி வழக்கு (கேஸ்) கொடுத்து ப்ர
திவாதி நாற்பத்தைந்து நாள்வரை ஸாக்ஷி சொல்லாமல் இருப்ப
ம் தெரிவிக்காமல் இருந்தால் கடன் தொகையையும் கொ
டுக்கும்படி தீர்ப்பளித்து அதில் பத்திலொரு பாகம்
108 — அரசனைச் சேர வேண்டும் || ஒருவன் சாக்ஷி சொன்ன வா
ரங்களுக்குள்ளே ஸாக்ஷி சொன்னவனுக்கு ~~அவ்~~ வதுக
கு ஏழு நாள்களுக்குள் தீப்பற்றல் மிகவும் வேண்டியவர்களா
ன புத்திரனுக்கோ மனைவிக்கோ ரோகம் இவைகள் ஏற்பட்டால், இவன்
சொன்ன பொய்யை தெய்வம் காட்டிக்கொடுத்தது என்று
அறிந்து பணத்தையும் மேற்கொண்டு அபராதத்தையும்

109 — தொக்கப்படுவதற்கு வேண்டும்॥ ஸாதகர்களில்லா
மல் பரம்பரையாகவும் செய்யும் இவைகளுக்குட்
ன்னையை அறிய ஜபதும் செய்ய சொல்ல வேண்
110 டும்॥ ஸப்தரிஷிகளும், த்ரிமூர்த்தி தேவர்களும் ஸ்ரீ
தேவிமானவிஷயத்தை நிச்சயம் செய்ய ஜபதம்
செய்திருக்கிறார்கள், வள்ளுவரும் கூட ஸைவது
நின்னை அசரீரியிடம் (நூலையும்) ஜபதம் செய்தார்॥
111 — அதிவாரியானவாசிகள் இந்திரிய விஷயங்களில்
லோக ஜபம் செய்யக்கூடாது, அப்படிச் செ
ய்தால் இவ்வுலகில் அபகீர்த்தியும் பரலோகத்தில்
112 — நரகமும் ஏற்படும்॥ ஆண் - அநேக விஷய
ருடைய ஒவ்வொன்றிலும் விஷயத்திரும். விவா
ஹவிஷயத்திரும், பலவரை புல்லுக்கின்றல் அற
தபச்விஷயத்திரும், தேவதைகளைப் மிக்க
விஷயத்திரும், மரணவிஷயத்திரும் (மரணம்)
113 — ஜபதம் செய்தால் பாபமில்லை॥ மரணமென்னதிய
மாகச் சொல்லுகிறேன்" என்று ஜபதம் செய்யச்
சொல்லவேண்டும், க்ஷத்திரியர் "என்னுடைய
ஜனங்கள் ஆயுதங்கள் நான் பொய் சொன்னால்

னக்கு ஒரு போகமில்லாமல் போகட்டும்" என்றும்;
வைசியனை "பசுக்கள் வாணிகம் கிருஷிகள் இவைகள் எ
னக்கு ஒரு பயனில்லாமல் போகட்டும்" என்றும், சூ
த்திரனை "ஸகல பாபங்களும் என்னைத் தொடரட்டும்" எ
114 – ன்றும் சத்தியம் செய்யச் சொல்லவும் || பெரியவழக்கு
மாக இருந்தால் சூத்திரனை, கொள்ளிகளையும் ஏரு
அக்கினி கொள்ளியை வைத்துக் கொண்டு நெருப்புக் கலை
க்கட்டியை வைத்துக் கொண்டு நடக்கவேண்டு
ம், அல்லது அத்தலத்தில் மூழ்கி இருக்கச் சொல்லவே
ண்டும், அல்லது மனைவி புத்திரர்கள் இவர்களுடைய
115 – தலையைத் தொட்டு சத்தியம் செய்யச் சொல்லவும் || அக்னி
எரிக்காமலும், ஜலம் அமுக்காமலும், (லமிருந்து இல்) பெரிய துக்கத்
தையடையாமலும் இருந்தால் அவன் சத்தியத்
தில் சுத்தமானவன் என்று அறியவும் || மேனாளில்
116 – மேன்மை கொண்ட வத்ஸன் என்ற ரிஷியை மாற்றான்
தாயாதி ஸகோதரன் தம்பி, வத்ஸனை நீ பராமணியில்லை சூத்ர
புத்திரன் என்று சொல்ல அவர் கோபமடைந்து சத்தியம் செய்
து அக்கினி பிரவேசம் செய்தார், ஸர்வ லோக ஜனங்கள்
செய்யும் புண்ய பாபங்களை ஸாக்ஷியாயிருக்கும் அக்கினி
(சாஜன்)

அவருடைய ரோமத்தைக்கூட எடுக்கவொட்டாது ||

117 — எந்தெந்த வ்யவஹாரத்தில் ஸாக்ஷியாய் சொல்லுகிறேன் என்று நிச்சயமாகத் தெரிகிறதோ அந்தந்த வ்யவஹாரம் தன் ப்ரமாணிக்கப்பட வேண்டியதும்

118 — புத்ரசோகம் செய்ய வேண்டும் || லோபம், ஏமாற்றம் (விபரீதக்ஞானம்) பயம், ஸ்நேஹம், த்வேஷம், அறியாமை, கவனமின்மை இவைகளால், ஸாக்ஷியின் சொல் உண்மையாகாது ||

119 — இந்த லோபம் முதலானவைகளுக்குள் ஏதாவதொன்று காரணத்தால் பொய் ஸாக்ஷி சொன்னவனுக்கு ஏற்றிய தண்டனைகளை முறையாகக் கூறுகிறேன் ||

120 — லோபத்தால் (பேராசை) பொய் ஸாக்ஷி சொன்னவனை ஆயிரம் பணம் தண்டனை, (அபராதம்), மோஹத்தால் (விபரீதக்ஞானம்) முதல் ஸாஹஸம், பயத்தால் மத்யமஸாஹஸத்வயம், ஸ்நேஹத்தால் பூர்வஸாஹ

121 — ஸம் இரண்டு மடங்கு || ஸ்த்ரீஸம்பந்தக் காமத்தால், பூர்வஸாஹஸம் பத்து மடங்கு, கோபத்தால் மத்யமஸாஹஸம் மூன்று மடங்கு, அஜ்ஞானத்தால் இருநூறு பணம்; அஜாக்ரதையால் நூறு

122 — பணம் அபராதம் ॥ தர்மம் கொடாமலும் அதர்மத்
தைத் தடுப்பதற்கும், பொய் ஸாக்ஷி சொன்னவர்க
ளுக்கு மேற்சொன்னக் கூறிய தெண்டனையை மனுவோதிய
வர்கள் இதற்கு கூறியிருக்கிறார்கள் ॥ (இப்போது சாக்ஷிக்கு கூறிய தெ
ண்டனை பெருத்தவை பொய்சொன்னதற்கு) ॥
123 — பொய் ஸாக்ஷி சொன்ன க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்க
(பணம்)
ளை, தாம் கூறப்பட்ட அபராதம் இருகூறிய படித்தம் மூன்று மடங்கு நா-
டனைபட்டு விரட்டப்படவேண்டும், ப்ராமணனை பணத்தெ
ண்டனை மட்டுமல்லாமல் நாடுகடத்தி விரட்டவேண்டும் ॥
124 — இந்த தெண்டனையை பெற்று அந்தந்த தெண்டனைக்கு
ரிய க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களுக்கு, ப்ராமணன்
அபராதம் செய்தாலும் இந்த தெண்டனையில்லாமல் நா-
டைவிட்டு வெரட்டவேண்டும் என்று மனு கூறுகிறார் ॥
அர்த்தப்பதத்தை அவன — தண்டிக்கலாமென்பது —
125 — உபஸ்தம் (லிங்கம்) வயிறு நாக்கு இவைகள், கை
கால்கள், கண், மூக்கு, காதுகள், தனம், சரீரம்,
இவைகள், இவைகளைத் தண்டிக்க வேண்டும் தெண்டனை,
பெரிய குற்றங்களுக்கு எந்த அவயவத்தால் குற்றம்
செய்தானோ அந்த அவயவத்தை (அறுத்தல்) என்
பதுதல், சரீர தெண்டம் (தேஹதெண்டம்) எனலாம் ॥

126— பொதுவாக, குற்றவாளி, அடிக்கடி குற்றம்செய்தாலு
குற்றஞ்செய்த இடம் ஊரா, காடா, இரவா, பகலா, இவைக
ளை ஆலோசித்து, குற்றவாளியின் மனோவலத்தை, உடல்
தன்மை, குற்றம் பெரிதா, சிறியதா, என்ற விஷயங்களை
நன்கு ஆலோசித்து குற்றவாளிக்குரிய தண்டனையை
127— நீதிபதி விதிக்கவேண்டும். || மேற்கூறிய விஷயங்களை ஆலோ
சியாமல் தரத்தை மீறித் தண்டித்தால், உயர் நீதிபதி
க்கும் பெருங்குற்றமுடையதும் இறந்த பின் கெ
ட்ட கீர்த்தியையும், புண்ணியத்தையும் கெடுக்கு
ம் ஆனையால் அரசன் அதர்மமாகத் தண்டிக்கக்கூ—
128— டாது. || அரசன், தண்டிக்கத் தகுந்தவர்களைத் த
ண்டிப்பதாலும், தண்டிக்கவேண்டியவர்களைத் த
ண்டிக்காமலும் இருந்தால் மிகுந்த அபகீர்த்தியுமா
129— இரண்டும் அவனுக்குக் கிடைக்கும் || சிலவேளைகளில்
குற்றம் செய்தால் கேவலமாக நீ செய்தது தவறு இனி
செய்யாதே என்று கேவலமாகச் சொல்ல வேண்டும்,
அதனால் அவன் திருந்தவில்லையானால் கடுமையாக
நீ மேலும் குற்றவாளியானால் கடுமையான (தண்டனை) ஏற்பட
வேண்டாம் என்றும் அப்படியும் திருந்தாவிட்டால்

மூன்றாவதாக பணம் அபராதமாக விதிக்க வேண்டும்;
அப்படியும் திருந்தாவிட்டால் கசையடி அங்கச்சேத
முதலான சரீர தண்டனை கொடுக்க வேண்டும்॥
130— அப்படி திருந்தாவிட்டால் மேற்கூறிய நான்கு தண்ட
னையையும் செய்ய வேண்டும்॥
131— செம்பு வெள்ளி இவைகள் நாணயங்கள், பணம் முதலான
பெயர்களுடன், வராகன், வாடிகல், முதலான, அனுபவத்தை உலகவ்ய
வஹாரத்திற்காக உபயோகமாகும்; தண்டனையாதி
ப்பதற்கும் பயனாகும் இதனால் அவை இவைகளில் கூறுகி
132— றுகின்றன॥ ஜன்னல் வெளி வழியாக வருகிற சூரிய
புகையில் தெரியும் மிக நுண்ணிய துகள், முதலாவ
133— தாக அதை திரஸரேணு என்று கூறுகிறார்கள்॥ திரஸ
ரேணு எட்டு கொண்டது லிக்ஷா, மூன்று லிக்ஷா ஒரு,
ராஜஸர்ஷபம் (கடுகு), அதன் மூன்று கௌரஸர்ஷ
134— பம் (வெண் கடுகு) ஆறு வெண் கடுகு, ஒரு மத்திம
யவை, மூன்று யவை ஒரு கிருஷ்ணலம், ஐந்து
கிருஷ்ணலம் ஒரு மாஷம், பதினாறு மாஷம் ஒரு ஸுவ
135— ர்ணம்; நான்கு ஸுவர்ணம் ஒரு பலம், பத்து பலம்
ஒரு தரணம், இரண்டு கிருஷ்ணலம் வெள்ளியே

வெள்ளி

136— மாஷகம், பதினாறு ரௌப்யமாஷம், ரௌப்யதர
ணம், புராணம் என்றும், மேற்கூறிய ஒருகர்ஷத்திற்ப்ரமா
ணமுள்ள தாமிர நாணயம் கார்ஷாபணம்; ப
137— ணம் என்றும் சொல்லப்படும்|| பத்து வெள்ளிதர
ணங்கள் நூறுரௌப்யம், நான்கு ஸௌவர்ணங்
138— கள் ஒரு நிஷ்கம்,|| இருநூற்றைம்பது பணம்
ப்ரதமஸாஹஸம் (முதல் தண்டனை) ஐநூறுபண
ம் மத்யமஸாஹஸம், ஆயிரம் பணம் உத்தமஸாஹ
139— ஸம் என்று அறியவும்|| கடன் கொடுத்தவன் நீதிஸ
பையில் ஸயநாரம் கொடுத்து வாங்கியவன் கொடுக்கவே
ண்டியது என்று ஒப்புக்கொண்டால் நூற்றுக்கு ஐந்துப
ணம் அபராதம், கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று மறு
த்தால் நூற்றுக்குப்பத்துப்பணம் அபராதம் என்று மனு
140— வின் நீதி|| வட்டிக்குப்பணம் கொடுத்து ஜீவிப்பவன் வஸிஷ்
டர் விதித்த முறையில் வட்டிவாங்கவேண்டும், நூற்றுக்கு
எண்பதினொருபாகம் ப்ரதிமாதம் வட்டிவாங்கலாம் என்பது||
141— பெரியோர்களின் தர்மம் இது என்று எண்ணுபவன்
நூற்றுக்கு (பணத்திற்கு) ப்ரதிமாதம் இரண்டு பணம்
வாங்கினால் வட்டிவாங்கும் தோஷமில்லை||

142- நூற்றுக்கு இரண்டு பட்டி பாரமண்ணுக்கு, க்ஷத்திரியனுக்
கு மூன்று, வைசியனுக்கு நான்கு, சூத்திரனுக்கு ஐந்து
என வட்டி. பொன் முதலிய அடமானமானால் எண்பதில்
ஒரு பங்கு. அதுவும் இல்லையேல் நூற்றுக்கு இரண்டு பட்டி என்பர்.

143- பூமி முதலானதை இனிப்பட்ட காலத்திற்கு அனுபவ
பாத்தியதையை (போக்கி) ப்பெற்று கடன் கொடுத்தவ
ன் அதன் அனுபவத்தைத் தவிர வட்டி வாங்கக்கூடாது,
காலம் தவறினாலும் அதிகமானாலும் (பணம் கொடுக்க)
அந்தப் பொருளை கடன் கொடுத்தவன் தானமோ விக்ரய
மோ வேறுயாருக்குச் செய்யக்கூடாது.

144- அவன் ~~கடன் கொ~~ ஆடை ஆபரணங்களை அடகாக
ப்பெற்று கடன் கொடுத்தால் அனுபவிக்கக்கூடாது, அந்தப் பொருளை அ
(பவித்தால் ஒரு) நுபவித்தால் கடன் வாங்கியவனிடம் வட்டி வாங்கக்
கூடாது, அல்லது அந்தப் பொருளை அனுபவித்ததால்
ஏற்பட்ட சேதமடைந்ததிற்கு பணம் கொடுக்கவேண்டு
ம். இல்லையேல் அப்பொருளை திருப்பி ஒன்றும் இல்லை.

145- ஒருவனிடம் ப்ரமாணமாக வைக்கப்பட்ட ~~அத~~ இலவசம்
கொடுத்த பொருளும், அனுபவிக்கும்படி கொடுத்த பொருளு
ம் இனிப்பட்ட காலம் கடந்தாலும் காலாவதியில்லை.

உடையவன் எல்லோருக்கும் கேட்டாலும் கொடுக்கவே
146 — ண்டும்॥ ஒருவன் ஒருவனுக்கு ப்ரீதியினால் அநுப
(அடக்கு)
விக்கக் கொடுத்த பசு முட்டதை பழக்கு வைத்தாக்கா
க்கொடுத்த கிளைகளாகப் போனவைகளெல்லா
ம் நாசமானாலும் கொடுத்தவனுக்குத்தான்
சேர்ந்தும் அவனுடைய பாத்யதை போகாது॥
147 — ஒருவன் தன்னுடைய பூமியை வாரமாக மற்றொருவ
ன் அநுபவிப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டு உதாஸீனனாக
பத்துவருஷம் — இருந்துவிட்டால் அநுபவிப்பவனுக்கே சொந்தம்॥
148 — ஒருவன் வேதியாகவும் பதினாறு வயதிற்கு மேல்
(பதினாறுவயதுபூர்த்தியடைந்தும்) இருந்தும் தன்னுடையதொரு
ளதை மற்றவன் அநுபவிப்பதை ஆக்ஷேபிக்காமல் பா
ர்த்துக்கொண்டிருந்தால் அந்தசொத்து அநுபவிப்
149 — பவனுக்கே சொந்தம்॥ அடைப்பொருள், மனைவோ,
கிராமஎல்லை, இவருடையதனம், பெட்டியில்
சொல்லாமுல — க்கும் ஸாமான், பெட்டியுடன் கொடுத்தப், வேலைக்
காரனிடத்திலும், அரசனைச் சேர்ந்தது, அக்ரோத்ரிய
ராமணனைச் சேர்ந்தது, இந்தவொருபாங்கத்து
ஞம் அநுபவித்தாலும் அவனுக்கு சொந்தமில்லை॥

150— வட்டுக்கு அடங்கைவத்துயோகின் அடங்கைவத்துவ
முடைய அநுமதியின் பேரில் அநுபவத்தால் வட்டு
யால் பாதியும் அநுமதியின்றி அநுபவத்தால்
151 வட்டு முதலாகும் இல்லையாகு॥ மேலவட்டு தினு
வட்டுவாங்கினால் மேலதனைம் இரண்டுமடங்குக்கு மே
ல் ஆகாது। தானியம் விக்கிரம்பலம் ரோமம், பசு
துலானை வட்டுகளில் ஐந்துமடங்குக்கு மேல் கூடா
152— து॥ வர்ணக்ரமமாக மேன்வாதிக்கப்பட்ட முறைக்கு
மேல் வட்டுவாங்கக்கூடாது, அதிகம் வாங்கினால்
153— தாழ்வு எனப்படும்॥ எனக்குப் பணம் கொடுமாஸத்து
த்தால் இன்னவட்டு இரண்டு மாதமானது இவ்வளவு வ
ட்டு என்று சொல்லது அ கெவருக்கும் மேல் போ
க்கக்கூடாது, சாஸ்திரம் விதிக்கப்பட்ட வட்டுக்கு மே
ல் வாங்கக்கூடாது, வட்டுக்கு வட்டு வாங்குதல்,
மாஸத்துவினைக்கு மேல் அதிக வட்டு வாங்குதல்.
ஒருவன் இக்கட்டுவனை வட்டு வாங்குதல், அவஸ
ரநிலைமையில் கடன் வாங்குபவன் அதிக வட்டு
தருவதாகச் சொல்வது, இவ்வித வட்டுவாங்கு
வது சாஸ்திரவிரோதமானது॥

154 — கடன் வாங்கியவன் கொடுக்க சக்தியற்றவனாக இருந்தால் அதுவரையிலான வட்டியைக் கொடுத்து திரும்ப அஸலுக்கு வும் ப்ரோநோட்டோ பத்திரமோ எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும்॥

155 — வட்டியையும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் கொடுக்க முடியாவிடில் வட்டியையும் அஸலுடன் சேர்த்து எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும்॥

156 — ஒருவன் அஸல் வட்டியையும் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் கடன் கொடுத்தவன் "இன்னதேசத்திற்கு, இவ்வளவு காலத்திற்கு வேண்டிய யாத்ரை ஏற்றிச் சென்று அதனை விற்று லாபத்தை எனக்குக் கொடு செய்ய வேண்டும்" என்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அந்த தேசகாலங்களின் தெய்வ வசத்தால் பூர்த்தி செய்ய முடியாவிட்டால் அவனுக்கு லாபம் கிடையாது॥

157 — பூமியைக் கடலாகவும் கடல் மார்க்கமாகவும் இந்த தேசம் வரை இந்தக் காலம் வரை சென்றால் இவ்வளவு லாபம் கிடைக்கும் என்று அறிந்த வியாபாரிகள் கடன் வாங்க அவர்கள் இதுவாக நிர்ணயிக்கும் வட்டியே முடிவானது॥

158 — நபர் ஜாமீன் — ஒருவனை ஜாமீனாக நியமித்து கடன் கொடுத்தால் வாங்கியவன் தரவில்லையானால் ஜாமீன் ஏற்றுக் கொண்டவனே (கொடுக்க வேண்டும்॥ வாங்கியவனை ஆஜர் செய்ய வேண்டும்)

159 — ப்ரதாஹணை. (ப்ரதா ஏற்றுக்கொண்டஜாமீன்)
ஜாமீன், விலையாட்டாதபற்றியும், ஆதாட்டவைப்பற்றி
யும், கார்க்கேஷைப்பற்றும், அபராதம், தீர்வை, இவைக
ளுக்குநிலைக்கட்டுப்படுத்தாது (ப்ரதாஸ்வேணத்தின்மன)
160 — ப்ரதாவெவனுக்குக்கடன்வாங்கியவன் தரவில்லையா
னால் நான் தருகிறேன் என்று ஒப்புக்கொண்டு ப்ரதா
ஜாமீன்பட்டால் புத்திரன் கொடுக்கவேண்டும்॥
161 — பொர்ஜாமீனையும் ஜாமீனை, பாக்கி, யோ, இவர்க
ள், கடன்வாங்கியவன் போல் தவர்களுமே கொடுக்க
162 — அதல் என்ன செய்யவேண்டும் வேகண பிராமே
ம் கடன்வாங்கியவனைத் தெரிந்தும் பணமஜாமீன்
ஏற்றுக்கொண்டவனுடைய புத்திரன் கொடுக்கவேண்டும்॥
163 — கைகாரன், புத்திரவாதின ல்லாதவன், வியாதியுடை
யோன், ஸ்வாதந்திரமில்லாதவன், ஸ்வதந்திரமில்லாத
பாலன், வாக்கினை, சம்பந்தமில்லாதவன், இவர்
களிக்கின்னையாவயவஹாரம் செய்யக்கூடாது॥
164 — இந்தகாரியத்தை உனக்கு நான் செய்து தருகிறேன்
என்று ஒருவனுக்குக் கைநீட்டிக்கொடுத்திருந்தாலும்
சாஸ்திரத்தில் பரம்பராதர்மத்திற்கும் ~~[illegible]~~

31-8-

விரோதமாகயிருந்தால் அந்த உடன்படிக்கை செல்லா
165 - து॥ ஏமாற்றிச் செய்யும், அடமானம், விக்ரயம், தா
னம், ப்ரதிக்ரஹம், மற்றவை, இவைகள் செல்லாது॥
166 - குடும்பத்திற்காக கடன் வாங்கியவன் இறந்தால்
அவனுடைய புத்ராதிகள் பாகம் செய்து கொண்டாலும்
செய்யாமல் போனாலும் கடனை ஏற்கவேண்டும்॥
167 - ஒருவன் தன் குடும்பத்தைவிட்டு தேசத்திலோ தே
சாந்திரத்திலோ போயிருந்தால், அவனுடைய குடும்பத்
தைக் காப்பாற்ற அவனுடைய வேலைக்காரன் ~~கடன்~~
~~கடன் வாங்கியதை~~, ன் வாங்கிய கடனையும் யஜமான
168 - ன் அனுமதிக்க வேண்டும்॥ பலாத்காரமாக (அடி
ப்பாமல்) நிவெற்றுக்கொண்டதைத்தான் வேண்டுமென்று
ஒருவனுக்குக் கொடுத்தாலும், பலாத்காரமாக பூமி
முதலானவைகளை அனுபவித்தாலும், எழுதி
வாங்கினாலும், பலாத்காரமாகச் செய்யும் இவை
யும் செல்லாது என்று மனுவின் சொல்॥
169 - ஸாக்ஷிகள், ஜாமீன் கொடுப்பவன், குலம், இவை
ர்களும் தர்மத்திற்காக வியவஹாரத்தைக் கவனிப்ப
வர்கள், இம்மூவகையாருக்காக துக்கத்தை அனுப

லப்பவர்கள், ஆனையால் இவர்களை பலாத்காரம் செ
ய்யக்கூடாது, இவ்விதமே, ப்ராமணன் தானம்வா
ங்குவதாயும், பணக்காரன் வட்டிக்கு பணம் கொ
டுப்பதாயும், வியாபாரி வியாபாரத்தாலும், அரசன்
நீதிவிசாரணையாலும் செழிப்படையவர்கள், ஆ
னையால் தானம் கொடுப்பவனையும் கடன் வாங்கியவ
னையும் விலைக்கு வாங்குபவனையும்; வழக்கு
போடுபவனையும், இவர்கள் எல்லவர்களும் பலாத்கார
170 — ம் செய்யக்கூடாது ॥ அரசன் தகாத முறையால் வரி
முதலானதை வாங்குவதாயும் நியாயமாக வாங்கவே
ண்டியதை வாங்காததாயும் இருப்பின் அரசனை
ஸாமர்த்ய மில்லாதவன் என்று கூறுவார்கள், மே
லும் அபகீர்த்தியும், பாபமும் ஏற்படும் ॥
170 — அரசன் ஏழையாயிருந்தும் தகாத முறையால் பணம்
ஸம்பாதிக்கக்கூடாது, செழிப்பானவனாயிரு
ந்தும் கொஞ்சம் வேண்டிய பணத்தை விடக்கூ
172 — டாது ॥ அரசன் நியாயமான தனத்தை ஜனங்களிடம்
வசூலிப்பதாயும், வர்ணக்கலப்பு ஏற்படாமல் காப்
பாற்றுவதாயும், பலஹீனர்களை பலவான்களிடமிரு
ந்து

காப்பாற்றுவதாலும் அரசனுக்குச் சக்தி நிரம்புகிறது,
அதனால் இவ்வுலகிலும் மறுவுலகிலும் பெருமையை பெறுகிறான்॥
173 – ஆகையால் அரசன் யமன் போல் கோபத்தை அடக்கி
இந்திரியங்களை ஜெயித்து தன்னைச் சேர்ந்தவர்களிடமும்
கூடா விருப்பு வெறுப்பை விட்டு எல்லோரிடமும் சமமா
174 – வர்த்தித்து நடக்க வேண்டும்॥ எந்த அரசன் லோபா
தினால் தர்மவிரோதமாக நீதிவிசாரணை செய்து கா
ரியங்களைக் கவனிக்கிறானோ அந்த துர்புத்தியை
மந்திரிஜனங்களின் விரோதத்தை விட்டு சத்ருக்கள்
175 – அவனைத் தங்கள் வசமாக்குவார்கள்॥ எந்த அரசன் காமக்
ரோதங்களை விட்டு தர்மமாக காரியங்களை கவனிக்கி
றானோ அந்த அரசனை, நதிகள் ஸமுத்ரத்தைச் சேர்வது
176 – போல் ப்ரஜைகள் அனுஸரிப்பார்கள்॥ கடன் வாங்கிய
வேண்டிய
வன் நான் அரசனுக்கு ப்ரியமானவன் என்று கர்வ
த்துடன் கடன் கொடுத்தவன் கேட்டபொழுது அரசனி
டம் தெரிவிக்கிறானோ, அவனை அரசன் கடனைக்
கொடுக்கும்படி செய்து நானில் ஒருபங்கு அபராத
177 – மும் விதிக்கவேண்டும்॥ கடன் வாங்கியவன் ஸமா
ன ஜாதியாகவோ தாழ்ந்த ஜாதியாகவோ இருந்து

கடனைக் கொடுக்க முடியாவிட்டால் தன் ஜாதி
க்குப் பொருத்தமான வேலை செய்து கடனைத் தீர்க்க
வேண்டும். கடனைத் தீர்த்தபிறகு கூலிவேலைக்கும் ஏற்ற
த்தொழில் கிடையாது, ஆனால் கடன்வாங்கியவன் மேல்
ஜாதியாக இருந்தால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கடனைத்
178 — தீர்க்க வேண்டும்॥ அரசன் இந்த முறையாக பரஸ்பரம்
விவாதம் செய்பவர்களுக்கு ஸாக்ஷி தெய்வப்ரமா
ணங்களால் விஷயத்தை நிச்சயித்து விரோதத்தை (க்ல
லேசத்தை) நிவர்த்தி செய்து ஸமாதானம் செய்ய வே
179 — ண்டும்॥ நல்ல (உயர்) குலத்தில் பிறந்தவனும், ஸதாசா
ரத்தோடு கூடியவனும், தர்மம் அறிந்தவனும், உண்மை
பேசுபவனும், அநேக புத்ராதிகளோடு கூடியவனு
ம், நேர்மையான ஸ்வபாவமுள்ளவனுமான மனு
ஷ்யனிடத்தில், பொருளைக் காப்பாற்றித் தரும்படி நம்
பிக்கையாக வைக்கலாம்॥ (மேதாதிதி)॥
180 — எந்த மனிதன் எந்த விதமாக, ஸீல் வைத்தோ, ஸீல் வை
க்காமலோ ஸாக்ஷியுடனோ ஸாக்ஷியில்லாமலோ,
பொருளை அடையாளம் வைத்துக் கொடுக்கிறானோ அவ்
விதமே திரும்பப் பெற வேண்டும், அதுவே முறை॥

181 — ஒருவனிடம் நம்பிக்கையாக வைத்திருந்த பொரு
ளை மறந்து வைத்தவன் வந்து கேட்கும் பொழுது கொ
+ஒப்புக்கொள்ளாமலிருந்தால்
டுக்காவிடில் நீதிபதியவன் தெரிவிக்கவேண்டும்,
அந்த நிதிபொருளை வைத்திருந்தவனிடம் தனி
யாக அவனையழைத்து ~~[illegible]~~ யாசிக்க வேண்டும் -

182 - 184 — வைத்த பொருளைக் கொடாவிடில், நீதிபதி
யின் சேர்ந்த, வயது வந்தவர்களும், அழகான வ
னமுள்ளவர்களுமான ஒற்றர்களால் தங்கம்
வெள்ளி நகைகள் இவைகளை ஒளிப்பட்டியல் வைத்
து அடைக்கலப் பணம் திடப்படம் செய்யாமல் வைத்
திருக்கும் என்று கொடுத்து விட்டுப் போகச் செய்
து அந்த நீதிபதி அவனிடம் வைத்திருக்கும் பொ
ருளைக் கொடு என்று கேட்கவேண்டும், அவன்
அப்படி கொடுத்துவிட்டால், முன் கொடுத்தவன்
பொய் சொல்லுகிறான் என அறியவும்; ஒற்றர்கள்
கொடுத்ததையும் கொடுக்க மறுத்தால் மன்னன்
கண்டுபிடித்து [illegible] அவ
னுடைய [illegible] கொடுக்கச் செய்யவேண்
டும் // [illegible] செய்யவேண்டும் //

185— ஒருவனிடம் பெட்டியிற் பொன்களை வைத்துப் பூட்டி முத்திரையிட்டு வைத்து உள்ளதை அறிவிக்காமல் ஒருவனிடம் வைத்திருப்பது உபநிதி எனவும், எண்ணிக்கை பொருள் தெரிந்து கொடுத்து வைத்திருப்பது நிக்ஷேபம் எனவும்; இவைகளை ஒருவன் புத்ராதிகளுக்கு என்று தெரிவிக்காமல் இறந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுப்பது. [illegible]

186— மேலும் சொ॥ நம்பிக்கைப் பொருளை வைத்திருப்பவனை வைத்தவன் இறந்துவிட்டாலும் அவனுடைய புத்ராதிகளிடம் தானாகவே கொடுத்தால், அரசனோ புத்ராதிகளோ இன்னும் ஏதாவது உன்னிடம் இருக்கும் என்று [illegible]

187— மக்கக்கூடாது॥ வேறு இன்னும் பொருள் இருக்குமோ என்று சந்தேகம் ஏற்பட்டால் வஞ்சகம் இல்லாமல் ப்ரீதிபூர்வகம் அவன் தர்மிஷ்டன் என அறிந்து ஸமாதான முறையில் தீர்மானிக்க வேண்டும்॥

188— ஸாக்ஷியில்லாது நம்பிக்கைப் பொருள் ரஹஸ்யத்தில் கொ[illegible]ப்பட்டது, ஸாக்ஷி வைத்து பெட்டியானால் ஸமி உடைத்து வேறு [illegible] (முத்ரை) வைக்கிறவனுடைய [illegible]

189— ஸ்ரீமநு॥ நம்பிக்கையாக வைக்கப்பட்ட பொருள் திருட்டுப் போனாலும், ஜலம் [வெள்ளம்] கொண்டு போனாலும்,

தீயால் எரிக்கப்பட்டும் போனாலும், அந்தப்
பொருளினில் கொஞ்சமேனும் தான் அபகரிக்கவல்லவரா
னவர்களிடத்திற் கொடுக்கவேண்டாம்॥

190 — ரக்ஷிப்பதற்க்குக் கொடுத்த பொருளைத் தரவில்லையென்
று மறுப்பவனும், கொடுக்காமல் கொடுத்தேனெ
ன்று பொய் சொல்பவனையும் இருவரையும் ஸாம
தானாதி உபாயங்களாலும் அக்கினிபரீக்ஷை முதலான
சபதங்களாலும் அரசன் தீர்மானிக்க வேண்டும்॥

191 — கொடுக்காமல் கொடுத்தேனென்றும் பெற்றுக்கொ
ண்டு தரவில்லையென்றும் பொய் சொல்லுமிரு
வர்களுக்கும் பொருளின் அளவுமானால் அந்தப்பொ
ருளுக்கிரட்டித்து அபராதம் விதிக்க வேண்டும்,
த்ரவ்யம் ரத்னம் முதலான பொருள்களானால்
திருடனுக்குரிய தண்டனை விதிக்கவேண்டும்॥

192 — தன்னிடமே நிக்ஷேபம், உபநிதி இந்த இரண்டை
யும், வைக்காமல் வைத்தேனென்றும் வைத்ததை
இல்லையென்றும் பொய் சொல்லுபவர்களுக்கு அந்
தப் பொருளுக்குச் சமமான தண்டனை விதிக்கவே

193 — ண்டும்॥ ஒருவன் மற்றவனிடம் தன்னிடம் அருளை

கோபத்துடனிருக்கிறார், எனக்கு இவ்வளவு பொறுக்கின்,
தான்யம் கொடுத்தால் உன்னைக் காப்பாற்றுகிறேனென்
று ஏமாற்றிப் பணம் பறித்தால், அவனையும் அதற்கு
உடந்தையாக இருந்தவனையும் அரசன் பொருளுடன்
கிளின் மத்தியாய் நாகலாத்து இவைகளை வெட்டுபல
194— தின்னை சொல்ல வேண்டும்॥ ஒருவன் சாக்ஷியுட
ன் ஒருவனிடத்தில் தேவான பொருளைக் கொள்வன
வனடைந்ததை எண்ணு கொடுத்தானே அவ்வளவுக்கு
ன் சாக்ஷிபோத்தையாய் கேட்கவேயும் அதிலே கேட்
195- டால் தெண்டனை॥ சாக்ஷியில்லாமல் ரஹஸ்யமாகக்
கொடுத்துவைத்துப் பொருளை ரஹஸ்யமாகவே வாங்கிக்
கொள்ள வேண்டும் சாக்ஷி தேவையில்லை, இதுவே முறை॥
196— பெட்டியான் உள்ளவைத்து வெள்ளைத்தோ, அவ்வதுபார்
வையாலோ கொடுத்துவைத்த பொருளையும், ப்ரீதியாலும்
இலவசம் அனுபவிக்கும்படி கொடுத்த பொருளையோ
அரசன் பார்த்துத் திருப்பவனை பின்னை செய்யாமல் நிர்
197 ணயம் செய்ய வேண்டும்॥ எவன் தனக்கு சொந்தமி
ல்லாததும், உடையவனுடைய அனுமதியில்லாமலும் ஒரு
பொருளை க்ரயம் செய்கிறானே அவன் தானிருடை
க

கிரிக்ஷம் திருடனில்லையென்று சொல்லுகிறான்
அவனை எவரையும் சாக்ஷியாகக் கொள்ளக்
198— கூடாது॥ பரச் சொத்தை கிரயம் செய்பவன் அ
த்த சொத்துக்குரியவனுடைய பந்துவாக இருந்தா
ல் அறுநூறு பணம் அபராதம், பந்துவுமல்ல
றவனையல்ல சம்பந்த மெல்லாமில்லையென்றால் திருடனு
க்குரிய தெண்டனை விதிக்கவேண்டும்॥
199— தனது இல்லாத பிறர் சொத்தை கிரயம் செய்தா
லும் தானம் செய்தாலும் அது செல்லுபடியாகாது,
200— இது தான் வியவகார முறை॥ பிறர் சொத்து எவனுடை
ய அனுபவத்திலிருக்கிறது ஆனால் அவனுக்கு எப்படி வ
ந்தது என்று கேட்க அதற்கு ப்ரமாணம் சொல்லவேண்டும், அவனுடைய
அனுபவம் ப்ரமாணமாகாது, மேல் புருஷனுடைய பரம்
201— பரையே ப்ரமாணம்॥ பிறருக்குச் சொந்தமில்
லாத சொத்தை சாக்ஷி மேல் பணம் கொடுத்து வாங்கி
னவன் வியவகார முறைப்படி பின் தெரிய வந்தால் பணம்
கொடுத்தவன் கொடுத்த பணம் திரும்பப் பெறலாம்।
202— பிறனிடமிருந்து பிறர் சொத்தை எவன் கிரயம் வா
ங்கியது சொத்துக்குரியவன் இருந்துவிட்டான் அவ

வது அயல்தேசம் சென்றிருக்கிறான் என்று தெரிந்தால்
பணம் கொடுத்தவன் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு கி
ரயம் செய்தவனுக்குத் தண்டனை இல்லை, அல்லது வேறுகிர
ய் தெரியப்பட்டவனாகில் கிரயம் செய்தவன் வாங்கிய பணத்
தில் பாதியை கொடுக்கவேண்டும்॥
203 — ஒன்றோடு கலப்படம் செய்ததைக் கொடுக்ககூடாது, மட்டமா
குங்குமத்தில் கலப்படம் போல்
னவொன்றை நல்லது என்று சொல்லியும், தராசில் நி
றைகுறைவாகவும், ஒன்றோடொன்று பார்வையாய் இல்லாமல்
மறைத்து வைத்தும் விற்கக்கூடாது விற்றால் தண்டனை॥
204 — கன்னிகைக்கு பணம் கொடுத்து விவாகம் செய்கிற வரை
யாருக்கு நல்ல பெண்ணைக் காட்டி பிறகு அழகு இல்லாத அ
ல்லது தோஷமுள்ள பெண்ணைக் கொடுத்தால் வரன் அந்த
கொடுத்த பணத்துக்கே இருவரையும் விவாகம்
205 — செய்து கொள்ள வேண்டும்॥ புத்தி ஸ்வாதீனமில்லாத,
குஷ்டரோகமுள்ள, ஒருவனோடு சம்பந்தப்பட்டு அவளால் அ
நுபவிக்கப்பட்டவள், இந்தப் பெண்களுடைய தோஷங்களை
விவாகத்திற்கு முன், ~~[illegible]~~ சொல்லி விவாகம் செய்தால்
விவாகம் செய்து வைத்தவனுக்குத் தண்டனை இல்லை॥
206 — ஒரு யாகத்தில் ரித்விக்காக வரிக்கப்பட்டவன் தொடங்கு

ஞானத்தால்
காரியத்தைச் செய்து முடித்தவனாகியால் பாக்கியசாலி
யாகின அவனும் செய்ய வேண்டியதில் மற்றவர்க்கு
குருடன் ஆனபோதிலும் அவனுடைய பிரயத்தினத்திற்குக்
207— கூடத் தெரிவினை கொடுக்க வேண்டும்॥ உபயோகத்தில்
இத்தகைய தெரிவினை காலத்தில் பூர்ண தெரிவினைப் பெற்ற
மன்னியாதி ஞானத்தால் பாக்கியசாலிகளான அவனும்
செய்ய வேண்டியதில் மற்றவர்க்கு தெரிவிக்கை [illegible]
208— தன்னைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்॥ அதாவது யோகங்
களில் ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கு ஒவ்வொரு தெரி
வினை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அவைகளில் எந்தவொரு
கிக்கு எதை தெரிவினையோ அதுதானா, அல்லது
எல்லாவற்றையும் மொத்தமாகச் சேர்த்துப் பலவகை
த்துக் கொள்ள வேண்டுமா? என்று கேட்கிறது—
209— அதற்கு பதில்— இலக்காரர்களுக்கு அத்வ
ர்யுவுக்கு ஏதும், யஜுர்வேதக்கு வேகமென்றால்,
ஹோதாவுக்கு தினை, உத்காதாவுக்கு [illegible],
தெரிவினை யாக என்று விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அவ்வாறுமெ
ருக் கொள்ள வேண்டும்॥ [illegible]
ப்பட்ட தெரிவினை [illegible]—

210- அவலையரிய யாகத்தில் மொத்தம் பதினாறு ருத்விக்குகள்,
அதில் முதல்தர ருத்விக்குகள், ப்ரஹ்மா, ஹோதா, அத்வர்யு, உ
த்காதா, இரண்டாந்தரம்; மைத்ராவருணன், ப்ரதிப்ரஸ்தாதா,
ப்ராம்மணாச்சம்ஸி, ப்ரஸ்தோதா, மூன்றாந்தரம் அச்சா
வாகன், நெஷ்டா, ஆக்னீத்ரன், ப்ரதிஹர்த்தா, நாலாந்த
ரம்- க்ராவஸ்துத், உன்னேதா, போதா, ஸுப்ரம்மண்
யா, என்று நான்கு பிரிவுகள், மொத்தத் தக்ஷிணை நூறு
பசு ஆனால், முதலாவது நாலு பேர்க்கும் தனித்தனி
யாக பன்னிரெண்டு போய், இரண்டாவது நாலு பேர்க்
கும் தனித்தனியாக ஆறு போய், மூன்றாவது நாலு பேர்க்
கும் தனித்தனியாக நாலு போய், நான்காவது நாலு பே
ர்க்கும் தனித்தனியாக மூன்று போய் என்று முறையாக
தக்ஷிணையை பாகம் செய்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்

211- டும்// வைதிகமான பெரிய காரியங்களைச் செய்ய
மொத்தத் தொகை பேசினால் இவ்வியாகத்தில் குறிப்பிட்ட
அந்தந்த தொழிலின்
படி, அறிவு, வேலைத்தன்மை இவைகளைக் கவனித்து நாமா
ரிவால் பிரித்து, தக்ஷிணை பாகத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளவே

212- ண்டும்// ஒருவன் மற்றொருவனுக்கு யாகாதிகர்மகாரி
யங்களுக்காக யாசிக்கப்பட்டு பணம் கொடுத்தாலும்,

அர்த்தர் மகாரியத்தைச் செய்யாவிடில் பணத்தைத்
திருடிப் பெறலாம், தவேதாக உறுதியளித்திருந்தா
213 — ல் கொடுக்க வேண்டாம் || தர்மகாரியம் செய்யா
மல் பணத்தைத் திருடிக் கொடாவிடினும், உறுதியளி
த்ததைப் பலாத்காரமாகவாவது திருடியும் கொடுக்கக்கூ
டியவனை ஒரு ஸுவர்ணம் (அரசன்) தண்டனை விதிக்க வேண்டும்।
214 — தர்மகாரியத்திற்கெனப் பணம் வாங்கித் திருடத் தகாதவனைப் பற்
றிச் சொன்னோம். வேலை செய்வதாகக் கூறிச் செய்யாதவனைப்
215 — பற்றிக் கூறுகிறேன் || எவன் கூலி பெற்று வேலைச்
செய்ய ஒப்புக்கொண்டு பெருங் கர்வத்தால் செய்யவில்லை
யானால் அந்த வேலைக்குத் தக்கபடி அபராதம் அல்ல
அஷ்ட கிருஷ்ணலம் தண்டனை, கூலியும் கொடுக்க
216 — க்கூடாது || எவன் ஒரு வேலைக்குக் கூலி பெற்
று வியாதியால் செய்ய முடியாவிடில் வியாதி
தீர்ந்த பிறகு நாளானாலும் வேலையை முடித்துக் கொ
217 — டுத்துக் கூலி பெறவேண்டும் || எவன் கூலிபெ
ற்று வேலையைச் செய்யும் போது வியாதியாலும்
செய்ய முடியாமல் வேறொருவனைச் செய்ய ஏற்பாடு செ
ய்யாமலும், ஆரோக்யமாக இருந்தும் வேலையாக்கி

னைத் தானும் செய்யாமல் மற்றவனையும் ஏற்பாடு செ
ய்யாமலிருந்தால் செய்த வேலையைத் தவறாக்கினதற்கே
218- வேலைக்குக் கூலி கொடாது. கூலி வேலையைப் பற்றிக் கூ
றியமைந்த உறுதிமொழியை மீறியவனுக்குரிய தண்டனை
219- தர்மத்தைக் கூறுகிறேன். ஒரு கிராமம் அல்லது அதிக தே
சம் இவைகளிலுள்ள பல ஜனங்களுடைய ஸமூகத்
தில், இந்த கிராமத்தில், தேசத்தில், இந்த நல்ல காரி
யத்தைச் செய்கிறேன் இந்த வ்ரதத்தை நிவர்த்தி செய்கி
றேன் என்று ஒருவன் உறுதிமொழி கூறிச் செய்யாவிடி
ல் அரசன் அவனை ராஜ்யத்தைவிட்டே விரட்ட வேண்
220- டும். அல்லது அவனை எச்சரிக்கை செய்து நான்கு ஸு
வர்ணம், அல்லது ஆறு நிஷ்கம், அல்லது நூறு வெள்
ளி, விஷயத்திற்குத் தகுந்தபடி அபராதம் விதிக்கவும்.
221- இவ்விதம் அரசன் தர்மத்தை காப்பவன், கிராம
ஜாதிஸமூகங்களில் உறுதிமொழியை மீறுகிறவனுக்குத் தண்
222- டனை விதிக்க வேண்டும். ஒருவன் ஒன்றை வாங்கவோ கொ
டுக்கவோ செய்தால் பிறகு ஏன் கொடுத்தோம் ஏன் வா
ங்கினோம் என்று வருத்தம் ஏற்பட்டால் அந்தப் பொரு
ளைப் பத்து தினங்களுக்குள் திருப்பி கொடுக்கவோ வாங்கவோ செய்
யலாம்.

223 — அவ்விதம் பதிவ்ருதையான ஸ்திரீக்கு தோஷம் கூறுகிற

வேசமுறுத்தால் அரசன் அறு நூறு பணம் தெண்டனை

224 — விதிக்க வேண்டும்॥ ஒருவன் ஒரு கன்னிகைக்கு வியா

தியுள்ளதாகவும் தோஷமுள்ளதென்றும் அதைச் சொல்

லாமல் மற்றவனுக்கு கன்னிகாதானம் செய்து கொடுத்

தால் தானம் கொடுத்தவனுக்கு அவ் அரசன் தொண்

ணூற்றாறு பணம் தெண்டனை விதிக்க வேண்டும்॥

225 — கன்னிகாதானம் செய்ய வேண்டிய ஒரு கன்னிகை

யை ஒருவன் தெரிவித்தால் அந்தக் கன்னிகையே

ன் அவனால் கெடுக்கப்பட்டவள் என்று கூறிய கா

ரணம் பரிசோதிக்கப்படுமேயானால் அவ்வாறு கூ

றியவனுக்கு நூறு பணம் அபராதம் விதிக்கவும்

226 — ஏதேனுமொருவனால் அனுபவிக்கப்படாதவளென்னுமர்த்தத்தால்

கன்னிகையென்று பெயர்; விவாஹமந்திரங்களி

ல் "கன்யா" என்று கூறப்பட்டிருப்பதால் மந்திரத்

தோஷமுடைய, மணப்பெண்களுக்கு அறியத் தர்மவிவாஹ

ம் பொருந்தும், கன்னியாக இல்லாதவளை

விவாஹத்தில் மந்திரத்தின் தொண்டும் அது

தர்மவிவாஹமாகாது. அது ஸ்மிருதியர்களுக்கு

ப்பொருந்துமான சாஸ்த்ரவ்யவஸ்தையில்லை
பெண்கள் அநுபவத்துக்கு மந்த்ரவத்தாகவாவது
ம் செய்தாலும் தர்மலோபமில்லை ॥

227 — ஒருவன் ஒருத்தியுடைய பார்யை என்று சொல்வதற்கு, பாணிக்ரஹண மந்த்ரங்களே காரணம்; அந்த மந்த்ரங்களின் முடிவு ஸப்தபதியால், என்று வித்வான்கள் அறியவும், ஸப்தபதிக்குப் பின் பார்யை என்று உறுதிப்படுகிறது

228 — ஒன்று கிரயவிக்ரயங்களில் போல், வேறு காரியங்களிலும் செய்து முடிந்த பச்சாத்தாபம் ஏற்பட்டால் பத்து நாட்களுக்குள் இந்த தர்மமார்க்கத்தில் நிறுத்தவேணும் ॥

229 — பசுக்களைப்பற்றின வ்யவஹாரங்களில் சொந்தக்காரர்களுக்கும் மேய்ப்பவர்களுக்கும் இடையே வாதம் ஏற்பட்டால் அவ்வாறு யதார்த்த தர்மத்தின்படி நிர்ணயம் கூறுகிறேன் ॥

230 — கோபாலனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பசுக்களை பரிபாலனம் செய்து ரக்ஷிக்க வேண்டியது பகலில் கோபாலனுடைய பொறுப்பு, பசுக்களை இரவில் பாலனம் செய்து காப்பாற்ற வேண்டியது எஜமானனுடைய பொறுப்பு, இவை இரவும் கோபாலனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தால் கோபாலனே பொறுப்பு ॥

231— யோக்யனான பசுகோபாலன், எஜமானனுடை
ய பசுப்பசுக்களை பரிபாலனம் செய்து ரக்ஷித்துக்கொ
ண்டிருந்தால் (முறை) பெருநெல்லப அவன் பால் அவன் கூலிக்காகக்
கறந்துகொள்ளவேண்டியது, இவ்வண்ணம் எஜமானன் வீ
ட்டில் அவனுக்கு செலவுகொடுக்கவில்லையாது பாலே கூலி||
232— வெருபசு ஆடுப்போனாலும், புழுக்கடியால் பாதிக்கப்
பட்டாலும், நாய்கடித்துவெட்டாலும், பள்ளத்தில்விழுந்து
இறந்தாலும், வேறுவிதத்தில் கோபாலனுடைய அஜா
க்கிரதையால் இறந்தாலும், அந்த நஷ்டத்தை எஜமான
னுக்கு கோபாலனே கொடுக்கவேண்டும்||
233— பசுதிருடர்கள் கோஷமிட்டுக்கொண்டு போராப்போட்டு
பசுவை அபகரித்துச் சென்றால் கோபாலன் நஷ்டம்
கொடுக்கவேண்டாம், ஆனால் (தன்) எஜமானன் பக்கத்
திலிருந்தால் உடனே அவனுக்குத் தெரிவிக்கவே
234— ண்டும்|| தானாகவே வியாதியால் பசுக்கள் இறந்தா
ல் அதனுடைய காது, தோல், வால், கோரோசனை
இவைகளை எஜமானனுக்குக் கொடுக்கவேண்டு
ம், கொம்பு குளம்பு முதலான அடையாளங்களைக்
235— காட்டவேண்டும்|| வெள்ளாடு செம்மறியாடுக

கவ்வி
மோ ஒருநாய் பலாத்காரமாகத் தூக்கிக்கொண்டு ஓடி
ம் பொழுது கோபாலன் தடுக்க வரவில்லையானால் அதனோ
236 — பாலனுடைய குற்றம்॥ ஆடுகளைக் காட்டில் மேய்
க்க மேய்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது கோபாலனுக்கு
த் தெரியாமல் ஒருநாய் தானாக ஒன்றைக் கொண்டு ஓடிவிட்
டால் கோபாலனுடைய குற்றமில்லை॥
237 — ஒரு கிராமத்தைச் சுற்றியும், நாலுபுறமும், அல்ல
து, ஒரு பக்கத்திலாவது எறிந்தால் எவ்வளவு தூரம் போகுமோ
அதுபோல் மூன்று தடி எறிதூரம் 4ல் பசுக்கள் மேய்வதற்
க்கு இடம் விடுக்க வேண்டும், நகரமாயிரம் மூன்று
238 — மடங்கு தூரம்॥ அந்த மேய்ச்சல் இடத்தில் யாரா
வது ஒருவன் வேலி போடாமல் பயிர் செய்தால், அதை
பசு மேய்ந்தால் மேய்ப்பவனுக்குத் தண்டனை இல்லை॥
239 — அந்த மேய்ச்சல் இடத்தில் ஒருவன் பயிர் செய்தால் அ
நட்டு
டக்கம் பார்க்க முடியாத அளவு, நாய்ப் பன்றி நுழைய
த்துவாரமில்லாத முறையாய் வேலி போடவேண்டும்॥
ரோடு
240 — மார்க்க சமீபத்திலோ கிராம சமீபத்திலோ உள்ள மேய்ச்ச
லிடத்தில் ஒருவன் வேலிபோட்டு பயிர் செய்திருந்து மேய்
ப்பவன் பசு மேய்வதைத் தடுக்காமல் இருந்தால் மேய்ப்ப
னுக்கு

தாறுபணம் அபராதம், மேய்பவன் உடன் இல்லா
மல் தானாக பசு மேய்ந்தால் பயிர் சொந்தக்காரன் த
241— டுக்க வேண்டும்॥ கிராமஸமீபம் மார்க்கஸமீபத்தைத் த
விர மற்ற இடங்களிலுள்ள பயிரை மாடு மேய்ந்தால், மே
ய்ப்பவன் ஒன்னேகால் பணம் அபராதம், மாடு மேய்ந்த
பயிர் நஷ்டத்தை மேய்ப்பவனோ மாட்டின் சொந்தக்கா
ரனோ பயிர் சொந்தக்காரனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்॥
242— கன்று போட்டு பத்து நாளாகாத பசுவும், ஆலயங்
களுக்கென்று விடப்பட்ட காளைகளும், ஆலயங்களைச்
சேர்ந்த பசுக்களும் பயிரை மேய்ந்தாலும், மேய்ப்பவ
ன் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அபராதம் கிடையா
243— து என்று மனுக் கூறுகிறார்॥ வயல் ஸ்வாமியானுடைய
சொந்தப் பசுவே பயிரை மேய்ந்தாலும், பருவகால
ம் தவறி பயிர் செய்ததாலும் அரசனுக்குச் சேர
வேண்டிய பாகம் எவ்வளவு நஷ்டமோ அதற்குப்
பத்துப் பங்கு அபராதம், நிலஸ்வாமியனுடைய வேலைக்கா
ரனுடைய தவறால் ஏற்பட்டால் முன் சொன்ன
244— அபராதத்தில் பாதி அபராதம்॥ கோபாலன், எஜமா
னன் இவர்களுடைய தகராறைப் பற்றி சேதம் இவ்-

வாழ்வியல்களில் தவறுதல் ஏற்பட்டால் தீர்மானத்தை
அரசன் முன் கூறிப்பட்டபடி நடக்க வேண்டும்॥
245— இக்கிராமங்களுக்குள் எல்லை விவகாரமாக வாதம்
ஏற்பட்டால் ஜீ யோச்டமாகும் கொண்டகாலமான
தால் புல்பூண்டு இல்லாமல் ~~எல்~~ ல்லைக் கோடு கொண்டு கல்கள்
தெளிவாகத் தெரியும் பொழுது அரசன் தீர்மானம்
246— செய்ய வேண்டும்॥ தீர்மானிக்க இடங்களில் அடை
யாளமாக, ஆலமரம், அரசமரம், பொரசமரம், இல
வமரம், ஸாலவ விருக்ஷம், பனைமரம், இன்னும் பாலுள்ள
மரங்களே, அதிகமாக வளர்க்கப்படுதல் எல்லைக்கு அ
247— டையாளமாகச் செய்ய வேண்டும்॥ மேலும் புதர்க்களை
யும் மூங்கில்களையும் வண்ணிமரங்களையும் தெடு கொடி க
ளையும், மேட்டுப்பகுதிகளையும் எல்லைகளாகச்
248— செய்தால் எல்லை அழியாது॥ குளம், கிணறு, வாய்க்
கால், அணை (அல்லது வலம் வில்லத்து) கோவில் கோபுரங்
களை கிராமங்களின் ஸந்திப்பில் எல்லைக
ளாகச் செய்தால் பரம்பரையாக மாறாமல் இருக்கும்॥
249— கிராமங்களின் எல்லைகள் விவகாரமாக இவ்வுலகில் ஜனங்க
ளுக்கு எப்பொழுதும் அக்ஞானம் இருப்பதை அறி

ற்கிடுன் சொன்னபடி அடையாளங்களைத்

மாறு வேறு சிலர் சொல்லிய அடையாளங்களையும்

250— செய்ய வேண்டும் ॥ அதாவது– இறுகல் தனங்கள், எறு

251— ம்புகள், பாட்டுவால் ஓடு, உமி, சாம்பல், மண் ஓடுகள்

காய்ந்த திரணம், செங்கல் துண்டுகள், கரி, சக்கரம்

தில், மணல், இது போன்றவைகள் வெளிப்பட்டாலும்

ம் கெடாது. இவைகள் ஏதாவது மண்பாண்டங்களில் வைத்து

அறிவிக்கும் தெளிவான பூமியைத் தோண்டி

புதைத்து வைக்கவும் இது சொல்லப்பட்ட அடையா

252— ளம் ॥ ராஜா மேன்மைப்பட அடையாளங்களைக்க

ண்டுபிடித்து இக்கிராமங்களுக்கு [illegible] தடங்கலின்

ல்லாதவாறு நிர்மாணிக்கவும், மேலும் பலம்ப

டையனுபவத்தை வசதியும், இக்கிராமங்களின்

ந்தியம் ருத்ரர் அதிதேவதா [illegible] க்க

253— வும் ॥ கேள் [illegible] பூமியானது தோண்டப்படும்

டையாளங்கள் இடம் கொண்டு வைத்திருக்கும், மறைக்க

அதிர்ஷ்டமேனும் அடையாளமில்லையால் எல்லை

ஞ்சிருப்பதால் வசதியான வசதியானாலே வெளிப்படு

254— ளிக்க வேண்டும் ॥ இக்கிராமங்களில் சேர்ந்தால்

ஜாதிகளுடைய வேறுபாடுகளால் தெரிந்து கொள்ளப்ப
இவாதி ப்ரதிவாதிகளின் முன்னிலையில் அனையா
கள் விஷயமாக ஸாக்ஷிகளை விசாரிக்கவேண்டும்॥
255 – அந்த ஸாக்ஷிகள் சொல்லும் ஒரே அபிப்ராயத்தைப்
ரத்தில் எல்லைகளை எழுதவேண்டும்; அதில் அந்த ஸா
256 – க்ஷிகளை கேட்கப் போகவேண்டும்॥ அந்த ஸாக்ஷிக
சிவப்பு வஸ்திரம் தரித்து சிகப்பு புஷ்பமாலையணிந்து சிரஸ
மண் கட்டிகளை வைத்துக் கொண்டு ப்ரமாணமாய்
ன்று இஷ்டாபூர்த்தங்கள் செய்த புண்யம் இல்லாம
போகட்டும் என்று கூறி இதுவே எல்லை என்று தீர்மா
257 – க்கவேண்டும்॥ மேல்கூறிய படி சாஸ்திர முறைப்படியா
கூறினவைகளைத் தவிர ஸாக்ஷிகள் பாப
நீதியவர்களாவார்கள், பன்னிரண்டு பணம் அபராதம்
என்று தெரிந்தால் அந்த ஸாக்ஷிகளுக்கு ஒவ்வொருவருக்
258 – க்கும் இரண்டு நூறு பணம் அபராதம்॥ ஸாக்ஷிகள் இல்லை
களில்லையானால் அந்த கிராமத்தைச் சுற்றியிருக்கும்
நாலு கிராமத்திலுள்ள நாலு பேர்கள் ஸத்யவான்கள்
ராஜாவின் முன் எல்லை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்॥
259 – அரசனுடைய கொல்லம் முறைப்படி ஸாக்ஷி சொல்ல

பரம்பரை அநுபவம் ஸாக்ஷிகள் இல்லாவிடில்
மேலே கூறப் போகும் வனவாஸிகளைக் கேட்
260 — க வேண்டும்॥ வேடர்கள், வலைவீசிப் பக்ஷிகளைப் பிடிப்பவர்
கள், கோபாலர்கள், மீன் பிடிப்பவர்கள், வேர் வெட்டுப
வர்கள், பாம்பாட்டிகள், தான்யங்களைப் பொறுக்கி ஜீவி
ப்பவர்கள், பழம், புஷ்பம், மூலிகைகளை எடுக்க
வனத்திற்குச் செல்லுபவர்கள் இவர்களுடைய வழக்கத்
261 — தைக் கேட்க வேண்டும்॥ அவர்களின் சொல்படி
இரு கிராமங்களின் எல்லையை நிர்ணயிக்க வேண்டும்॥
262 — ஒரே கிராமத்தில், நிலம், கிணர், குளம், வீடு, வயல்
கள் எல்லைக்கு விவாதம் ஏற்பட்டால் அந்த
கிராமவாஸிகளே விசாரித்து நிர்ணயம் செய்யவும்॥
263 — எல்லைக்காக வாதம் செய்யும் மனிதர்களுக்
இருபக்கத்து தேசத்தில் வஸிப்பவர்களும் பொய் சொன்
னவர் ஒவ்வொருவருக்கும் மேற்கூறிய மத்யம ஸாஹஸம்
264 — (அபராதம்)॥ வீடு, குளம், தோட்டம், வயல், பூமி, இவை
களில் ஏதாவதொன்றை, கொளுத்துவேன், கட்டிப்
போடுவேன் என்று பயமுறுத்தியவனுக்கு ராஜா கடுத்த
ரித்தால் ஆயிரம் பணம் அபராதம், ஏவினவன்

தோஷமன்றி அஞ்ஞானத்தால் ஆக்ரமித்தால் த்விசதபணம்

265 — அப்படியும் எல்லை வழக்கில் அடையாளங்களால் ஸாக்ஷி களில்லாமையால் தீர்மானிக்க முடியாததில் வேயஸ்தானங் களை அரசன் எல்லையை எவ்வாறும் தீர்மானித்தால் எந்த கிராமவாஸிகளுக்கு அனுகூலம் ஏற்படுமோ அது இல்லாவிடில் அந்த கிராமவாஸிகளுக்கு கெடுதல் என்று தோன்றுகிறதோ அவ்விதம் தீர்மானிக்கவும்॥

266 — இவ்விதம் எல்லை வழக்கமான தர்மம் சொல்லப்பட்ட து, இனிமேல் "வாக்பாருஷ்யம்" வாய்ச்சண்டை, என்ற ய நிர்ணயத்தைக் கூறுகிறேன்॥

267 — ப்ராம்மணனை க்ஷத்ரியன் ஏதிட்டா-என்றுகடுமை யாகப் பேசினால் நூறு பணம் அபராதம், வைசியன் பேசினால் நூற்றைம்பது அல்லது இருநூறு பணம், சூத்ரன் பேசினால் அடி தண்டனை உண்டு॥

268 — க்ஷத்ரியனை ப்ராம்மணன் [நிந்தித்து] பேசினால் ஐம்பது பணம், வைசியனை இருபத்தைந்து பணம், சூத்ரனை பன்னிரெ

269 — ண்டு பணம்॥ த்விஜாதிகளுக்குள் அதிக்ரமப் பேசினா ல் பன்னிரெண்டு பணம் அபராதம், ஜாதியை நோக்கி தவறானவைகளைக் கொடுத்துப் பேசினால் இருபத்

270 — நாலுபணம் அபராதம்॥ பாதத்திலிருந்துண்டான சூத்ர
ன் த்விஜாதிகளைப் பாதகமேற்படும்படியாகக் கடுமை
யாகப் பேசினால் அவன் நாக்கைத் துண்டிக்க வேண்டும்॥
271 — ப்ராமணாதிகளை "அடே தேவதத்த, நீ ப்ராமணர்
களில் கெட்டவன்" என்று ஆக்ரோசத்துடன்
சூத்ரன் பேசினால் பத்து அங்குல நீளக் கம்பியைக் கா
யவைத்து வாயில் சொருகவும்॥ ஏதோ கொஞ்சம் சாஸ்
272 — திரத்தைத் தெரிந்து கொண்டு, ப்ராமணனைப் பார்த்து நீ இ
ந்த தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்று சூத்ர
ன் உபதேசம் செய்தால், காய்ச்சின எண்ணெயை வாயில்
வார்த்து அரசன் அவனைத் தண்டிக்க வேண்டும்॥
273 — ஒருவனைப் பார்த்து "நீ இது படிக்கவில்லை, நீ அந்த தேசத்தி
ல் பிறந்தவனில்லை, நீ இந்த ஜாதியல்ல, உனக்கு உபநயனா
திகள் ஆகவில்லை" யென்று கர்வத்தால் பொய் சொன்
274 — னால் இருநூறு பணம் அபராதம்॥ ஒரு கண் பொட்
டை, கால் நடக்க முடியாதவன், இது போன்ற அவயவக் கு
றைவுள்ளவனை "காணா, செவிடா, பொட்டையா,"
என்று சொன்னால், உண்மையாக இருந்தாலும் கூறக்கூ
டாது. கூறினால் அப்படிப் பேசினவனுக்கு அபராதம்॥

275 — மாதா, பிதா, மனைவி, ஸஹோதரன், புத்ரன், குரு, இவர்
களை பாபிகளென்று தோஷிக்கிறவரும் (அல்லது இவர்களுக்
கு என்பிலிருந்த பரிவைகளை கொள்ளாதவரும்) குருக்கு வழி
276 — விடாதவரும் நூறு பணம் அபராதம்॥ பிராமணனுக்கு
ம் க்ஷத்ரியனுக்கும் வாய்ச்சண்டை ஏற்பட்டால் (பாபனென்
று ஏசிக்கொண்டால்) அறிவாளியான ~~அரசன்~~ க்ஷத்ரியனை
பிராமணன் ஏசுவதில் 250-பணம், பிராமணனை க்ஷத்ரி
277 — யன் ஐநூறு (500) பணம் அபராதம்॥ வைசிய சூத்ர
ர்களுக்குள்ளும் மேல் போல் அவதூறு ஏற்பட்டால், ~~[illegible]~~
வைசியனுக்கு 250- சூத்ரனுக்கு 500-பணம் அபராதம்,
278 — வேறு சரீரதண்டனை கிடையாது॥ இவ்விதம் வாய்ச்சண்டை
க்குரிய தண்டனை விளக்கப்பட்டது, மேல் ~~தாக்~~
கட (அடித்த) லுக்குரிய தண்டனையைச் சொல்லுகிறேன்॥
279 — சூத்ரன், மேற்கண்ட மூன்று வர்ணத்தாரை எந்த அவயவ
த்தால் அடித்தாலும் அந்த அவயவத்தை அறுத்து
280 — விடவேண்டும் என்று மனுநீதி॥ அடிப்பதற்கு கை
யையோ தடியையோ தூக்கினால் கையைத் துண்டிக்க
வும், கோபத்தால் காலால் உதைத்தால் காலைத் துண்
281 — டிக்கவேண்டும்॥ சூத்ரன் பிராமணனுக்கு சமமான

ஆஸனத்தில் வாங்கிப் பட்ட உட்கார்ந்தால் ஆஸனத்தில்
சூடுபோடவோ, இருப்பு சேதனம் செய்யவோ வேண்டும்,
ஊரைவிட்டு துரத்தவும் வேண்டும்॥

282 — சூத்ரன் கர்வத்தால் ப்ராம்மணனை அவமதிக்க எண்ணி
காறித்துப்பினால், உதடுகளையும், மேல் மூத்ரம் செ-
ய்தால் அந்த அவயவத்தையும், பின்பக்கத்தைக் காட்டி
அவமதித்தால், அந்த அவயவத்தையும் அறுக்கவும்॥

283 — கர்வத்தால் தலையை (குடுமியை) பிடித்திழுத்தால்
இருகைகளையும், அறுக்கவும், ஹிம்ஸை செய்ய நினை
த்து, கால்கள், தாடி, கழுத்து, விரைகளை, இவைகளைப்

284 - பிடித்தாலும், அவ்விதமே॥ வேறு ப்ராம்மணனை ஒரு
ப்ராம்மணன், தோல் சிதைவுறப்படச் செய்தால் நூறு
பணம், ரக்தம் வரும்படிச் செய்தால் நூறு பணம், மாம்
ஸத்தை வெட்டினால் ஆறு நிஷ்கம், அபராதம் எலும்பு முறியும்
படி செய்தால் தேசத்தைவிட்டு துரத்தவும், என்பது॥

285 — மரம் செடி கொடிகளை அழித்தால் அதனுடைய
லௌகிகம் முதலான உபயோகத்தை அநுஸரித்து
அபராதம் - பழத்தினால் உபயோகமுள்ள மரங்களை அழி
த்தால் இருபது பணமும், புஷ்ப உபயோகமுள்ளதை அழித்
தால் ஐநூறு பணம், செடி கொடிகளை, நூறு பணம்॥
அபராதம்॥

+ அறிந்தோ அறியாமலோ

மிகையும்

286 – பணியாளர்களுக்கோ பசுக்களுக்கோ ஹிம்ஸையால் எவ்வளவு அதிகமாக துக்கம் ஏற்படுமோ அதற்கேற்றத்தக்

287 – கடும் அபராதம் விதிக்கவும். அடித்ததால் அவயவங்களுக்கு ஏற்பட்ட ரத்தம் புண் வேதனை ஆகியவைகளுக்கேற்ப வா று - குணமாகிறவரையில் ஏற்படும் செலவு, மருந்துச்செல வும் பத்ய உணவு இவைகளை அடித்தவன் கொடுக்கவே ண்டும், அவன் கொடுக்க மறுத்தால் அரசன் அந்தத் தொகையைத் தண்டமாக விதிக்கவேண்டும்.

288 – ஒருவனுடைய தங்க ஆபரணங்களையோ தாமிரமுதலா ன பாத்திரங்களையோ மற்றவன் அழித்தால் அதற்கு சமமான வேறு பொருளை அவனுக்குக் கொடுத்து ஸ மாதானம் செய்ய வேண்டும், அந்தப் பொருளுக்கு ஸ மமான அபராதமும் அரசனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

+ பாதல்

289 – தோல் இணைக்கப்பட்ட படகு, தோல், மரம், மண், இவைகளா ல் செய்யப்பட்ட பொருட்கள், இவைகளை மற்றொருவனை ச் சேர்ந்தவைகளை ஒருவன் அழித்தால் அவனுக்குத் திரு ப்பி வழங்கி பணமும் நஷ்டஈடும், அரசனுக்கு ஐந்து ம

290 – டங்கு அபராதமும் கொடுக்கவேண்டும். ரதம், வண்டி போன்றவைகள் யானை, அவைகளை ஓட்டும் ஸாரதி,

அவர்களுக்கு மொனாந்தக்கோரன், இவர்களுக்கு மே
வேண்டிப்போகும்பத்துக்கோரணம், கனால் சூழ்ப
ய்வதுக்களுக்கு அபகாரம் கிடையாது, மற்றவ
291 — களுக்கு 2ம் கு 11 மேக்கேக்கயோர் அறுத்துபோனவனும்
292 — மாகு, வண்டியான் போல் மேறிவு, பூமியை பார்த்தால் கேக்
காகவ வேந்தவன்முதோ, அச்சமேறிவு, எதிர்ப்பாளின்
கட்டுதீனாச்சு, மட்டுப்போதல், கதைத்துக்கயா, வகரணக்கை
நீ அறுந்து போனதும், ஸாரதி வலகிப்போவலகிப்போ
என்று கூச்சல் போட்டு மேலகலங்கியானவ, இவைகளி
னால் கிளால் வாஹனம் கீழால் பராணிஹிம்ஸை
யொமொகினர் ஏதேனும் ஏற்பட்டால், ஸாரதிக்கு தண்ட
பண்ணவேண்டியவர்களுக்குத் தண்டனை கிடையாது
293 — என்று மனுவாண் ஸ்ம்ருதி பாடுக ஸாரதியான ஸாமர்த்
யமின்மையால் வாஹனம் கோணக்கவிழ்த்து வந்து
ன்று பராணிஹிம்ஸை ஏற்படுகிறதோ அங்கு ஸா
மர்த்யமில்லாத ஸாரதியை எவ்வித்திருந்த மன்
ஞமானதுக்கு இருநூறு பணம் அபராதம் 4
294 — ஸாரதி ஸாமர்த்யசாலியாக இருந்து வேத்து ஏற்பட
டால் மேற்கூறிய அபராதம் ஸாரதியை நீக்கோர்த்து,

ஸாமர்த்யமில்லாத (பரிசயமில்லாத) ஸாரதியுடனும்

வாஹனத்தில் பலபேர் ஏறிக்கொண்டு சென்று பயத்து ஏற்பட்

டால் அதில் சென்றும் ப்ரயாணிகள் அவ்வொருவருக்கும்

295 — நூறுபணம் அபராதம்॥ அந்த ஸாமர்த்யசாலியான

ஸாரதியும் வாஹனத்தை நெட்டும்போதே அஜாக்ரதை

யால் மாட்டுக்கட்டைத் தோடோ, வேறு வாஹனத்தோ

டோ மோதினால், விலகாமல் ஸங்கடம் ஏற்பட்டு

இதனால் வேயே வாஹனத்தாலேயோ, வாஹனத்தின்

ஏதோ அவயவத்தாலேயோ ப்ராணிஹிம்ஸை ஏற்பட்டால்

அவரவர் மேல் ஸாரதிக்கு தண்டனை விதிக்கவும்॥

296 — ஸாரதியின் அஜாக்ரதையால் மனிதன் கொல்லப்பட்டா

ல் திருடனுக்குரிய ஆயிரம் பணம் அபராதம் (மேலான

தண்டனையாம்) பசு, மாடு, குதிரை போன்ற பெரிய

மிருகங்கள் வதம் ஏற்பட்டால் ஐநூறுபணம்॥

298 — கழுதை, வெள்ளாடு, செம்மறி ஆடு, கொல்லப்பட்டால்

ஐந்துபையமாஷம், நாய், பன்றி கொல்லப்பட்டால் ஏ

297 — ரெண்டுபையமாஷம்॥ அல்பமான சிறிய மிருகங்களின் வத

ம் ஏற்பட்டால், பட்சிகளாக இருந்தாலும் இருநூறுபணம்,

மான் போன்ற மிருகங்கள், கிளி, ஹம்ஸம், ஸாரஸம்,

ஜீவர்கள் நல்லபக்தியின் சொல்லப்பட்டதும் [illegible]
299 — பலம் அபயமாகும்॥ மேலும், புத்ரன், சிஷ்யன், ஸஹோதரன்;
ஏவல் செய்பவன், [illegible] ப்ராதா, இவர்கள் குற்
றம் செய்தால் வெகு ப்ரிய ஸ்நேகத்தினால் அவர்க
ளை மேலாக அடிக்கலாம்; அது தண்டனையல்ல அவர்
300 — களைத் திருத்துவதற்காகவே॥ அவர்களை அடிப்பது
ம் அடிப்பது பெருமேட்டபாதகத்தில் தான், ஒருவரையும்
தலையில் அடிக்கக்கூடாது, அப்படி அடித்தால் திருடனைக்
கொன்ன பாவத்தோடு தண்டனையும் பலம் அடைவரெல்
301 — லாம்॥ இவனையாயினும் மன்னடைகளுக்குரிய
நீதிகளைச் சொல்லுவேனே; மேல் திருடனுக்குரிய தண்ட
நீதியைச் சொல்லுகிறேன்॥
302 — அரசன் திருடர்களை அடக்குவதில் மிகுந்த முயற்சி
யெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்; திருடர்களை அடக்குவதால்
அரசனுக்கு கீர்த்தியும் ராஜ்யவிருத்தியும் உண்டாகும்॥
303 — எந்த அரசன் திருடர்களை ஒடுக்கி ஜனங்களுக்கு
ஜனங்களுக்கு அபயம் கொடுக்கிறானோ அந்த அ
ரசனே மற்றைய அரசர்களுக்குள் மிகவும் மதிப்புடை
யவன், திருடர்களை அடக்காதவர்களுக்கு அபய[illegible]

ளை கொடுப்பது எப்பொழுதும் செய்து கொண்டேயி
304 — ருக்கும் லக்ஷயாகத்திற் கொப்பம்॥ ப்ரஜைகளைக் கா
ப்பாற்றும் அரசனுக்கு, ப்ரஜைகள் செய்யும் புண்யத்தில்
ஆறில் ஒரு பங்கும்; காப்பாற்றாவிடில் அவர்கள் செய்யும் பாப
305 — த்தில் ஆறில் ஒரு பங்கும் கிடைக்கும்॥ ஜபம், யாகம், தான
ம் தேவதார்ச்சனம் முதலான புண்ய கார்யங்களை யார் செய்
தாலும் அதில் ஆறில் ஒரு பாகம் ப்ரஜைகளைக் காப்பாற்றுவதா
306 — ல் அரசன் பெறுகிறான்॥ அரசன் தன் ராஜ்யத்தினின்று ஸர்
வ ஜீவிகளை ப்ராணிகளையும் சாஸ்திர முறைப்படி
தண்டநீதியான தர்மத்தால் ரக்ஷித்துக் கொண்டும்
தண்டிக்கவேண்டியவர்களைத் தண்டி
ப்பதாலும் தினந்தோறும் லக்ஷம் கோதானம் தக்ஷிணை
யாகக் கொடுத்துச் செய்யும் யாகத்திற் கொப்பமான
307 — புண்யத்தை அடைகிறான்॥ எந்த அரசன் விளைந்ததான்
யாதிகளில் ஆறில் ஒரு பாகம், மாதந்தோறும், அல்லது
வருஷத்தில் இரண்டு தடவை வரும் ஜீவார்ச்சனை (கிஸ்து),
வியாபாரிகளிடம் வரும் சுங்கத்தீர்வை, பழம், புஷ்ப
ம், காய்கனி புல் முதலான தினந்தோறும் வரவுகளும் கா
ம் வரவுகளும்
ணிக்கை, அபராதப்பணம், இவைகளை, ப்ரஜைகளைக்

காப்பாற்றலைப் பெறுகிறானே, அந்த அரசன் இறந்
308 — தவுடனேயெ நரகத்தை யடைவான் ॥ எந்த அரசன்
பிரஜைகளைக் காப்பாற்றலை ஆறிலொரு பாகமான
கரத்தைப் பெறுகிறானோ அவன் ஸர்வலோகஜனங்க
ளுடைய ஸகலபாபங்களையும் பெறுகிறான் என்று ம
309 — னுவானவர் சொல்லுகிறார்கள் ॥ சாஸ்திர மொறையையும்
நியமமும், பரலோகமில்லையென்று* (ஸுயம்) நாஸ்திகனும், முறை
யல்லாமல் அபராதம் வாதித்தல் முதலானவழுக் கரிப்பண
ம்பாடு கெடுப்பவனும், பிரஜைகளைக் காப்பாற்றலைத் தீர
ஸ்வீகரிக்கைகளே லாகிரிமில் குபெவனுமான அர
சன் நரகத்தை யடைவானென்று அறியவும் ॥
310 — திருட்டு முதலானது செய்கின்றவனியை பண அபராதத்
தைத்துவார வேறு மூன்று வகையால் பெயர்ச்சியில் அட
க்கவேண்டும், அதாவது — ஜெயிலில் அடைத்தல், வி
லங்குபோடுதல், கைகால் முதலான அங்கத்தைத் து
311 — ண்டித்தல் என்பன ॥ பாபிகளை நிக்ரஹிப்பதாலும், ஸா
துக்களைக் காப்பாற்றுவதாலும், அரசர்கள், த்விஜர்
கள் யாகாதிகளால் எப்பொழுதும் சுத்தமாவ
ர் போல் சுத்தமடைகிறார்கள் ॥

312— வாதிப்ரதிவாதிகள் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்தால்
ஆக்ரோசம்
அரசனைக் குறித்துக் கூறுவதையும், பாலர்கள், கிழவர்
கள், ரோகயாளிகள் இவர்கள் தன்னைப் பற்றிக் கூறு
வதையும் அரசன் தன்னுடைய நன்மையைக் கருதி
எல்லோருக்கும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

313 — எந்த அரசன் கஷ்டமடைந்தவர்களால் தன்னைப்ப
ற்றிக் கூறுவதைப் பொறுத்துக் கொள்கிறானோ அ
வன் ஸ்வர்க்க லோகத்தில் மதிக்கப்படுகிறான், எந்த அ
ரசன் கர்வத்தால் பொறுக்கவில்லையோ அவன் நர

314— கத்தை அடைகிறான். எவன் ப்ராம்மணனுடைய தங்கத்

315 தைத் திருடியவனோ அந்தப்பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்
ள நினைத்தால் தன் தலையை விரித்துக் கொண்டு, உலக்கை,
கருங்காலித்தடி, இருபுறம் கூர்மையான வேல், இரும்புத்தடி,
இவைகளில் ஏதாவதொன்றை தோளில் தூக்கிக்கொ
ண்டு "நான் ப்ராம்மணனுடைய தங்கத்தை அபகரித்தவன்"
என்று கத்திக் கொண்டு வேகமாக அரசனுடைய ஸமீபம் ஓடி
வர வேண்டும், "நான் ப்ராம்மண ஸ்வர்ணத்தைத் திருடிய
வன் ஆகையால் இந்த ஆயுதங்களில் ஏதாவதொன்றால்
என்னைக் கொல்லுங்கள் என்று அரசனிடம் கூற வேண்
டும்."

316 — அரசன் அப்படி ஒருவனை சிக்ஷித்தால் அவனை அடிக்கவே
+ உயிரொழிந்தாலும்
ண்டும், அந்த தண்டனையால் அவன் சுத்தனாகிறானும்
இருந்தாலும் அவனுக்கு பாபம் நிவர்த்தியாகும், இர
ண்டாவதாக அடிக்கக்கூடாது, அரசன் சிக்ஷையால் அவ
னை அவ்வாறு இக்ஷிக்காவிடில் அந்த திருடனுடைய பாபம் அ
317 — ரசனைச் சேரும் || ப்ரஹ்மஹத்தி செய்தவனுடைய அ
ன்னத்தை போஜனம் செய்தவனுக்கும் அந்த பாபம்
தொடரும், ஒருவனை பெண்டாட்டி வ்யபசாரியாகி அந்த
ஜாரபுருஷனை கொண்டு புருஷன் பொறுத்துக்கொண்
பாபம்
டிருந்தால் அவனை ஜாரதோஷம் தொடரும், சிஷ்யன்
ஸந்தியாதி நித்யகர்மாக்களைச் செய்யாமலிருப்ப
தை இக்ஷிக்காமல் குரு பொறுத்துக்கொண்டிருந்
தால் அந்த பாபம் குருவை தொடரும், யாகாதிகளை
ச்செய்யும் ப்ராஹ்மணன் தர்மநீதியை மீறினால் அந்தப்
பாபம் செய்தவனுக்கும் புரோஹிதனை தொடரும்,
அதுபோல் திருடனை இக்ஷிக்காத அரசனைத் திரு
318 — டின் பாபம் தொடரும் || பாபம் செய்த மனிதர்கள் அர
சனால் தண்டனை பெற்றால் பாபம் நீங்கி ஸ்வர்க்கங்களில்
வாழ்வர், புண்யசாலிகளைப் போல், அவர்களும் பூர்வபுண்

பத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவார்கள் ॥ (ப்ராயச்சித்தம் போல ராஜதண்டனையும் பாபத்தைப் போக்கடிக்கும்) ॥

319 — கிணற்றிலிருந்து ஜலம் இறைப்பதற்காக வைத்திருக்கும் குடத்தையெவனாவது திருடுவான், தண்ணீர்ப்பந்தலை உடைத்தானாயும் ஸுவர்ணமாஷம் அபராதம், கயிறு குடத்தையும் இருந்தபடி வைக்கவேண்டும் ॥

320 — இருநூறுபலம் ஒரு த்ரோணம், இருபது த்ரோணம் ஒரு கும்பம், ஒருவன் பத்து கும்பத்திற்கு மேல் ஒருவனுடைய தான்யத்தைத் திருடினால், திருடியவனுடைய குணத்தைப் பொறுத்து, அடித்தல், அங்கத்தைத் துண்டிப்பது, வதம் இவைகளில் ஏதாவதொன்றைச் செய்க, ஒன்றுமுதல் பத்து கும்பம் வரை திருடியவனுக்கு, திருடியபொருளுக்குப் பதினொரு மடங்கு அபராதம்; திருடியபொருளை
சொந்தக்காரன்
ஸ்வாமியினிடம் கொடுக்கவேண்டும் ॥

321 — தான்யத்திற்குச் சொல்லியதுபோல் த்ராசால் நிறுக்கக்கூடிய தங்கம் வெள்ளிகளையும், உயர்ந்த பட்டுவஸ்திரங்களையும், நூறுபலத்திற்குமேல் திருடினால் தேசம் காலம் திருடியவன், திருடக்கொடுத்தவன் இவர்களின் நிலைகளை ஆராய்ந்து வதமோ மற்ற தண்ட—

அ-8-

ளையோ வாதிக்கவேண்டும் ॥ இங்கே சொல்லப் படுகின்ற
322- பொன்னோ வெள்ளியோ உத்தம வஸ்திரமோ ॥ இவைகளில்
ஐம்பதுக்கு மேல் நூறு பலம் வரையாய் திருடினால்
கையைத் துண்டித்தல், மறுதண்டனை, அன்று முதல் ஐம்பது
பலம் வரையாய் திருடினால் அந்தப் பொருளினுடைய விலை
323- க்கு பதினொரு மடங்கு அபராதமும் ॥ உயர்ந்த குலத்தில்
பிறந்த புருஷர்களையோ, ஸ்திரீகளையோ, வஜ்ரம் முதலிய
சிறந்த ரத்தினங்களையோ அபகரித்தால் வதம் தெ
324- ண்டனை ॥ உயர்ந்த யானை குதிரை பசு முதலான
மிருகங்களையோ, கத்தி முதலான ஆயுதங்களையோ,
உயர்ந்த ஔஷதங்களையோ ஒருவன் அபகரித்தால்,
திருடிய காலம், ப்ரயோஜனம்; அதன்
விதியோக்கியதை இவைகளைக் கவனித்து அரசன், அத
ற்கு, அங்கச்சேதனமோ, வதமோ தண்டனை விதிக்
325- க வேண்டும் ॥ பிராமணனுடைய பசுக்களை, கன்றுபோ
டாத மலட்டுப் பசுவுக்கு மூக்கைச் சூடு போட்டால், ஆடு
ஆடு முதலான பசுக்களைத் திருடுவோர்களை
ச் செய்தால் உடனே அவனுடைய பாதி பாதத்தை
அரசன் வெட்டவேண்டும் ॥

326 to 329 — கம்பளிநூல், பஞ்சுநூல், கள்ளுக்கு வேலப்பொருள்கள்,
கோமயம், வெல்லம், தயிர், பால், மோர், ஜலம், புல்,
வேசான மூங்கிலால் செய்த பாண்டங்கள், உப்பு, மண்பா
ண்டங்கள், மண், சாம்பல், மீன்கள், பக்ஷிகள், எண்ணெ
ய், மாம்ஸம், தேன், (இன்னும் பசுஸம்பந்தமான
பொருள்கள்,) மான்தோல், மான்கொம்பு, மனஸ்ஸில்
தோன்றினவைகள், பணிலோன் தைதமுழுயங்கள், அன்ன
ம், வடை கொழுக்கட்டை (தின்பண்டங்கள்) தோன்றினவை, பக்குவமா
னவைகள் இவைகளைத் திருடினவன் அந்த வஸ்துவின் வி
330 — லைக்கு இருமடங்கு அபராதம் || புஷ்பங்கள், வயலில் உள்
ள தான்யம், செடி கொடிமரங்கள் வேலிபோட்டவை
கள், தான்யங்கள், (இவைகள்) சுத்தி உள்ளவைகளின்து
மக்கும் ஐந்து அபகரித்தால் தேசகாலங்களை யோ
சித்து ஐந்து கிருஷ்ணலம் ஸுவர்ணம் மேலொன்றோ
331 — அபராதம் || களத்தில் உள்ள தான்யங்கள், காய்கிழங்
குகள் இவைகளை, ஒரு கிராமத்தில் (வஸிப்பவன்) தோன்றின
ங்களை ஸம்பந்தமில்லாதவன் அபகரித்தால் நூறு
பணம், ஸம்பந்தமுள்ளவனால் ஐம்பது பணம் அபரா
332 — தம் || தான்யம் தோன்றின எடுத்துப்போகின்றவன்

பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே வலாத்காரமாக
அபகரிக்கப்படுகிறதோ அதற்கு ஸாஹஸம் என்பெ
யர், உடையவனுக்குத் தெரியாமல் அபகரித்தாலோ
அபகரித்து மாட்டேன் என்று மறுத்தாலோ அது தி
333- ருட்டு எனப்படும். எவன் (ச்லோகம் 326) முதல் கூறிய
நூல் முதலானவைகளில் உபயோகத்திற்காக
ன் கொடுத்து ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்யப்பட்டவைகளைத் திருடு
கிறானோ, கிருகத்திலுள்ள திரேதாக்னி, ஸ்மார்த்தா
க்னி, (அக்னிஹோத்ர திரேதாக்னி, ஔபாஸநாக்னி) யை
யைத் திருடுகிறானோ அவனுக்கு அரசன் முதல்
ஸாஹஸ பணம் அபராதமும், எருமையைக்
கொடுப்பது அல்லாமல் செய்வதற்கு பிராயச்சித்தமும்
(கொடுக்கப்படும்) விதிக்க வேண்டும்॥
334- திருடன் எந்தெந்த அவயவங்களால், கன்னம் மு
தலானவைகள் செய்து, மனிதர்களுக்கு உபத்ரவம் செ
ய்தானோ அந்தந்த அவயவங்களை, திருட்டுக்கொ
டுத்தவர்களின் அபராதமாக மறுபடியும்
அவ்வாறு செய்யாமலிருக்க) அறுக்கவும்॥
335- ஸ்வதர்மத்தை மீறினவர்கள், பிதா, ஆசாரியர்,

ஸ்நேகிதன், மாதா, பார்யை, புத்ரன், புரோஹித
ர், யாராக இருந்தாலும் அரசனால் தண்டிக்கத் த
காதவர்களில்லை, தண்டிக்கத் தக்கவர்களே ॥

336 — ஸாதாரண மனிதன் செய்கின்ற குற்றத்திற்கு ஒரு
பணம் தண்டனையானால் அதே குற்றத்தை அரசன்
செய்தால் ஆயிரம் பணம் அபராதம் கொடுக்க வேண்டும் ॥
(அரசனுடைய இந்த அபராத பணத்தை ப்ராமணர்களுக்கு கொடுக்கவோ
ஜலத்தில் போடவோ வேண்டும்.

337 — திருடுவதால் உண்டாகும் தீமையை நன்றாய்த் தெரிந்து
338 — கொண்ட அறிந்த சூத்ரன் திருடினால், ஸாதாரணமாய் அறியாத
தவனுக்கு விதிக்கப்பட்ட அபராதத்தைக் காட்டிலும் எட்டு
மடங்கு அபராதம்; அவ்விதமே வைச்யனுக்கு பதினாறு
மடங்கு, அவ்விதமே க்ஷத்ரியனுக்கு முப்பத்திரண்டு மடங்கு
அவ்விதம் ப்ராம்மணனுக்கு அறுபத்தி நான்கு மடங்கு
அல்லது நூறு மடங்கோ, அல்லது இருநூற்றி இருபத்தெட்டு
மடங்கோ அபராதம், குற்றம் செய்த அறிவாளிக்கு அதிக அபராதம்.

339 — ஸ்ரீமநு ॥ வேலி போடாத மரங்களிடத்திலுள்ள
செடி கொடிகளின் புஷ்பங்கள், பழங்கள், கிழங்குகள்,
ஹோமத்திற்கான ஸமித்துக்கள், பசுக்களுக்கான புல்,
இவைகளைத் தனது போல எடுத்துக் கொள்ளலாம், அதனை

பாபமோ ராஜதெண்டனையோ கிடையாதென்று ம
340 — னுக்கூறுகிறார் ॥ திருடனுக்கு யாகஞ் செய்வித்தும் அ
த்யயனஞ் சொல்லிக்கொடுத்தும், திருட்டுப்பொருளது
என்று தெரிந்தும் தானமும் அவனையால் எந்த
ப்ராமணன் பணம் பெறுகிறானோ அந்த ப்ராமண
ன் திருடனுக்கு ஸமமானவன் ஆகையால் அபராத
341 — மடைவான் ॥ த்விஜன் வழிநடந்து கொண்டிருக்கையால் வே
று ஆகாரமில்லாமல் பிறருடையால் நிலத்தால் இரண்டு கரும்பு
கள் இரண்டு மூலம் கிழங்குகள் பிறருடைய நிலத்திலிருந்
து எடுத்துக்கொண்டால் அபராதம் கிடையாது ॥ பசுவிலொ
342 — ருடைய கட்டாமல் விட்டிருக்கிற பசுவோ லோகமான
வைகளை கொட்டிலால் கட்டுகிறானோ, கட்டியிருந்தவைகளை
அவிழ்த்து விடுகிறானோ, வேலைக்காரன் குதிரை, ரதம் இ
வைகளை அபஹரிக்கிறானோ அவனுக்கு திருடனுக்குரிய
தண்டனையைப் பண்ண வேண்டியதோ உண்டும் விதிக்கவே
343 — ண்டும் ॥ இந்த முறைப்படி அரசன் திருடர்களை
அடக்கிவைத்தால் இந்த லோகத்தில் கீர்த்தியையும்
பரலோகத்தில் மேலான சுகத்தையுமடைவான் ॥
344 — ஸார்வபௌமமான இந்திரபதவியையும், அழி

யாது புகழையும் வாங்கும் அரசன், பலாத்காரமா
க கொள்ளை, தீவைத்தல் போன்ற குற்றம் செய்யும் மனி
தனை பெருங்குற்றம் கூட கவனியாமல் உதாசீனமாக இ
345— ருக்கக்கூடாது. வாய் சண்டை போடுபவன், திருடன்,
அதிகமாகத் தண்டனையால் பிணை செய்பவன், இவர்களை
னைவரைக்காட்டிலும் பலாத்காரமாகக் குற்றம் செய்ப
346— வன் மிகக் கொடியவன் என்று அறியவும்॥ எந்த அரசன்
பலாத்காரமாகக் குற்றம் செய்பவனை பொறுத்துக் கொ
ண்டிருக்கிறானோ அவன் அதனால் அதர்மத்தினால் அ
ழிவான், ஜனங்களுடைய வைரத்தையும் அடைவா
347— ர்த்துக் கொள்வான்॥ அரசன் தன்னுடைய மந்திரியுடைய
வார்த்தையைக் கேட்டோ, அல்லது அதிகமான பணவா
சத்தைக் கண்டோ ஸர்வ பிராணிகளுக்கும் பயத்தை
உண்டு பண்ணும் ஸாஹஸக்காரர்களை விடக்கூடாது॥
34? ஆபத்துக் காலத்தில் வர்ணஸ்தர்களுக்கும் அதர்மம் ஏற்படுங்
349— பம் ஸாஹஸக்காரர்களால் (கொள்ளைக்காரர்கள்) தர்மலோ
பம் ஏற்படாமல் போகிறதோ, அரசன் இவ்வாறு ராஜ்யத்
தில் அந்நிய அரசன் படையெடுத்து ஸங்கடம் ஸம்பவிக்
கின்றதோ, அவ்வாறே, தங்கள் வர்ணத்திற்
கான

தக்ஷிணை, தனம், பசு, இவைகளை அபகரித்துச் செ
ல்லும் பொழுது, சண்டை நடக்கும் பொழுது ஸ்திரீ
கள் ப்ராமணர்கள் இவர்களை ரக்ஷிப்பதற்காகவு
ம் யுத்தம் செய்து வேறு வழியில்லாததால் ஹர்க
ளை வதம் செய்வது பாபமாகாது, அபராதமுமில்லை ॥
350— குரு, பாலன், வ்ருத்தன், வேத சாஸ்திரம் மிகவும்
படித்த ப்ராமணன் இவர்களுக்குள் யாராவது ஆயுதம்
ஏந்திக் கொல்ல வந்தால் அவர்களுடைய யோக்யதை
யைக் கவனியாமல் அவர்களைக் கொல்லலாம் ॥
351— ஜனங்களின் முன்னிலையில் ப்ரகாசமாகவோ, அல்லது
ரஹஸ்யமாகவோ, தன்னைக் கொல்லவரும் ஆததாயி
யைக் கொல்வதால் கொல்பவனுக்குப் பாபமோ, தண்
டனையோ ப்ராயச்சித்தமோ ஒரு தோஷமும் கிடை
யாது, ஏனெனில் கொல்லுபவனுடைய கோபம் கொல்
லப்படுபவனுடைய கோபத்தை சாந்தி செய்கிறது ॥
352— பரதாரகமனத்திற்கு ப்ரவ்ருத்திக்கும் மனிதர்க
ளை பயத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய மூக்கு, உதடு
கள் இவைகளை வெட்டி அடையாளம் செய்து, அரசன்
நாட்டைவிட்டு வெரட்டவேண்டும் ॥

353— ஏனெனில் - பரதாரகமனத்தால் வர்ணஸங்கரம் ஏற்படுகிறது, அதனால் அபத்யமான பத்நிகள் இல்லாததால் யாகம் செய்பவர்கள் இல்லாமல் போகும்; யாகாதிகள் இல்லையானால் மழை பெய்யாது, மழையால் விளைவதான யாதிகள் இல்லாமல் உலகம் அழியும்; ஆகையால் பரதார

354— கமனம் பெரிய அதர்மம்॥ முன்பே பரதாரகாமி என்று

? அபவாதத்தை ஏற்றவனும் (ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்திரீயை வே ண்டுமென்றால்) தகுந்த காரணமில்லாமல் பாது காப்பார்வையுடன் ரஹஸ்யமாகப் பேசினால் அவ னுக்கு இருநூற்றைம்பது பணம் அபராதம்॥

355— மேற்கூறியபடி அபவாதமில்லாதவனும் ஏதோகா ரணத்துடன் ஜனங்களின் முன்னிலையில் பரஸ் த்ரீயுடன் பேசினால் தண்டனைக்குரியவனல்லன்॥

356— எந்த புருஷன், பரஸ்திரீயை, ஜலக்கரை, கிராமத்தி ற்கு வெளியில், சோலைகள் அடர்ந்த ஜனங்கள் இல்லாத இடம், மரங்கள் அடர்ந்த இடம், நதி ஸங்கம இடங்களில், ஸங்கம அபவாதத்துடன் பரஸ் திரீயுடன் பேசினால் ஆயிரம் பணம் அபராதம்॥

357— பூமாலை சூட்டுதல், தொடுதல், ஏகாந்த ஸம்பாஷணம்,

செய்தல், விளையாட்டாக ஆலிங்கனம் செய்தல்,
ஆபரணம் வஸ்திரம் இவைகளைத் தொடுதல், ஏகக
ட்டிலில் உட்கார்ந்திருத்தல் இது போன்றவைகளை
பரஸ்திரீயுடன் செய்தால் அவன் ஸ்திரீ அபிலாஷை
யுள்ளவன் என்பதற்கு அடையாளம் என்று மனு
358 — கூறுகிறார் ॥ எந்தப் புருஷன் தொடக்கூடாத ஸ்தானத்தில்
பரஸ்திரீயுடைய அவயவங்களைத் தொடுகிறானோ, அவ்வி
தமே பரஸ்திரீ புருஷனுடைய ரஹஸ்ய ப்ரதேசங்க
ளைத் தொடுகிறாளோ, அதைத் தொடுவோர் பொறுத்
துக்கொண்டால் பரஸ்பர அபிலாஷை இருப்பத
க்கு இவை அடையாளமென்று மனு கூறுகிறார் ॥
359 — இச்சைப்படாத பிராமண ஸ்திரீயையெடுத்துத் தன்
இச்சையுடன் காமத்தில் தொடுவது போன்ற
வைகளைச் செய்தால் மரணவதையையடைவா
ன், பொது நாலுவர்ணத்தார்களுக்குமே தனம் புத்ரா
திகளைக் காட்டிலும் பெண்களின் ரக்ஷணையை
360 — க் காப்பாற்றவேண்டும் ॥ பிக்ஷையெடுக்கும் ஸந்ந்
யாஸி, பிரம்மசாரிகள், ஸ்துதிபாடகர்கள், யாக
தீக்ஷையில் இருப்பவர்கள், பரிசாரகர்கள்,

இவர்கள் தங்கள் காரியங்களுக்காக கிருஷ்ணனிடம்
திரிகரணசுத்தியில்லாமல் பேசலாம்॥

361 — ஒருவன் ஒருவனோடு தனிப்பட்டுப் பேசுகிறபோது அவனை
அதற்கு [illegible] பேசினால் பதிலுரைக்காமல் கொண்டாடு

362 — ஸ்வாமிக்குத் தொண்டர்॥ ஏற்றார்கள், பக்தியை வளர்க்க
[illegible] செய்யாத [illegible] லோகங்களைப் பற்றி
[illegible] அவர்களை அனுஷ்டிப்பவர்களைத் தேசம் செய்கிறார்கள்;
[illegible] அறியாதவர்க
ள் போல [illegible] அறிந்து [illegible] பேசுவான்,

363 — [illegible] பேசுகிறவன் அவனவன் அவர்க்குத் தி
ரு அவதாரத்தையும்; தானின் ([illegible]) அ
தைத் [illegible]
[illegible] அ [illegible]॥

364 — ஸமஜாதியர் [illegible]
[illegible] ([illegible]) சேர்ந்தால்
அவனுக்கு வந்ததாயினும், அவனுக்கு [illegible]

365 — ந்தால் வந்ததாயினும்॥ [illegible]
ல் ஜாதி [illegible]
ந்தால் அவனுக்கு தொண்டானாலும், [illegible]

தஜாதியைச் ~~சேர்ந்தால்~~ வதமாகத் தண்டிக்கத்தக்
366— க வேண்டும்॥ கீழ்ஜாதியவன் தனக்கு மேல்ஜாதியி
லு கன்னிகையைச் சேர்ந்தால் வதம் தண்டனை, ஸமான
ஜாதிப் பெண்ணை அவளுடைய ஸம்மதியுடன் சேர்ந்தா
ல் பெண்ணுடைய பிதா அநுமதித்தால் கன்யாசுல்
கம் (கன்யா தக்ஷிணை) பிதாவுக்குக் கொடுக்க வே
ண்டும். அவளை அந்த கன்னிகையை விவாஹம் செய்யலா
கொழுப்பால்
367 — ம். ஒருவன் மனிதன் பலாத்காரமாக ஸ
மான ஜாதிப் பெண்ணை போகமில்லாமல் வெறுவ
கையால் (அங்குலி) கெடுக்கிறானோ அவனுடைய இ
ரெண்டு விரல்களை வெட்டி அறுநூறு பணம் அபராதம்॥
368— ஸமான ஜாதிக் கன்னிகையை அவள் ஸம்மதத்து
டன் போகமின்றி விரல்களால் தூஷிப்படுத்தினால் இரு
369— நூறு பணம் அபராதம்॥ ஒரு கன்னிகையே
மற்றொரு கன்னிகையை தூஷிப்படுத்தினால் அ
வளுக்கு இருநூறு பணம் அபராதம். பத்து அடியா
370— படியும்॥ ஸ்த்ரீ ஒரு கன்னிகையை தூஷிப்
படுத்தினால் அவள் தலை மொட்டையடிக்
கப்பட்டு இரண்டு விரல்கள் வெட்டப்பட்டு கழுதையின் மேல்

என்றிவைகளைச் செய்யவிடும் ||

371 — அதிலஸ்திரீ தனக்கு பணிக்காரனாகட்டும் என்று அநுகூலமா
வன் என்று பாவிப்பவனை அத்தப்பாத்திரனைவஸ்திர பரபுரு
ஷனைச் சேர்த்திருந்தால், அவளை அரசன் நாய்க
ள் கூடியிருக்கும் இடத்தில் நாய்களைக் கொண்டு கடி
372 — க்கச் செய்ய வேண்டும் || ஸ்திரீகளைக் கெடுக்கும்
புருஷனை அரசன் காய்ந்த இரும்புக் கட்டில்
படுக்கவைத்து அவன் மேல் விறகுகளை அடுக்கி
373 — ச் சுடவேண்டும் || ஒருபுருஷன் பரஸ்திரீயைச் சேர்
ந்தனென்று ஒருவிசை தண்டிக்கப்பட்ட பின் அத
ற்கு மேல் ஒருவருஷத்துள் அவன் மீண்டும் அவளை
யாவது அல்லது வேறு பதிவிரதையைப் பற்றினாலோ
அல்லது பரஸ்திரீயை சேர்ந்தால் முன்னைப் போல
இரண்டு பங்கு தண்டனை. அதுவன்றி வருஷத்துக் குள்ளே
தே குற்றம் செய்தால் இரட்டிப்பு தண்டனையாகும் ||
374 — ஒரு சூத்திரன் த்விஜஸ்திரீயைப் பற்றினால் காப்பாற்றப்படாதவ
ளைச் சேர்ந்தால் லிங்கத்தைக் கொன்று சர்வ சொத்தையும் அபகரிக்கவேண்டும்;
காப்பாற்றப்பட்டவளைச் சேர்ந்தால் சர்வ
தண்டனையும் படுவான் ||

375 வைசியன், பர்த்தாவால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட ப்ராமண ஸ்திரீ
யைச் சேர்ந்தால் ஒரு வருஷம் ஜெயிலும் ஸர்வஸ்வத்த
அபஹாரமும், க்ஷத்ரியன் சேர்ந்தால் ஆயிரம் பண
ம் அபராதமும் தலையை மொட்டையடித்துக் கழுதைமூத்ர
376- த்தால் அபிஷேகமும்|| ரக்ஷிக்கப்படாத ப்ராமண ஸ்தி
ரீயை வைசியன், க்ஷத்ரியன் சேர்ந்தால், வைசியனுக்
கு ஐநூறு பணமும், க்ஷத்ரியனுக்கு ஆயிரம் பணமும்
377- வைசிய க்ஷத்ரியர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட ப்ராமண ஸ்
திரீயைச் சேர்ந்தால் சூத்ரனுக்குச் சொன்ன தண்ட
னை. அல்லது பாயைச் சுற்றி எரிக்க வேண்டும்||
378- பர்த்தாவால் ரக்ஷிக்கப்படாத ப்ராமண ஸ்திரீயை
ப்ராமணன் பலாத்காரமாகச் சேர்ந்தால்
ஆயிரம் பணம் அபராதமும், அவளிஷ்டப்படி அவளுட
னே போகம் செய்தால் ஐநூறு பணம் அபராதமும்||
379- ப்ராமணனுக்கு வதத் தண்டனை ஸ்தானத்தில் தலை
மொட்டையடித்தல் மற்ற வர்ணங்களுக்கு வ
380- தமே|| ப்ராமணன் பெரிய குற்றம் செய்தாலும் அவனை
க் கொல்லக் கூடாது, ஸொத்து முழுவதையும் அபகரி
த்து நாட்டை விட்டு ஓட்ட வேண்டும்||

381— பூலோகத்தில் பிராமணனை வதம் செய்வதைக் காட்டி
லும் வேறு கொடியபாபம் இல்லை; ஆகையால் அர
சன் பிராமணவதத்தை மனதிலும் நினைக்கவேண்டாம்.
382— காப்பாற்றப்பட்ட க்ஷத்திரியஸ்திரீயை வைசியன் சே
ர்ந்தாலும், க்ஷத்திரியன் ரக்ஷிக்கப்பட்ட வைசியஸ்திரீயை
ச் சேர்ந்தாலும்; வைசியனுக்கு ஐநூறு பணம் க்ஷத்தி
ரியனுக்கு ஆயிரம் பணம் அபராதம்॥
383— காப்பாற்றப்பட்ட க்ஷத்திரியவைசியஸ்திரீகளை பிரா
மணன் சேர்ந்தால் ஆயிரம் பணம் அபராதம்,
ரக்ஷிக்கப்பட்ட சூத்திரஸ்திரீயை க்ஷத்திரியவைசியர்
கள் சேர்ந்தாலும் ஆயிரம் பணம் அபராதம்॥
384— ரக்ஷிக்கப்படாத க்ஷத்திரியஸ்திரீயை வைசியன் சே
ர்ந்தால் ஐநூறு பணம் அபராதம், க்ஷத்திரியன் சே
ர்ந்தால் கழுதை மூத்திரத்தால் மொட்டை; அல்லது ஐநூறு பண
385— ம் அபராதம்॥ காப்பாற்றப்படாத க்ஷத்திரிய, வைசிய,
சூத்ர, ஸ்திரீயை பிராமணன் சேர்ந்தால் ஐநூறு
பணம் அபராதம், சண்டாளஸ்திரீயை ஆயிரம் பணம்,
386— எந்த அரசனுடைய ராஜ்யத்தில், திருடன்[1], பரதார[2]
கமனம் செய்பவன், வீட்டுக்குத் தீவைப்பவன்[3],

4 5

கடுமையாகப் பேசுபவன், கடுமையாகத் தண்டி
ப்பவன் இவ்விருவரோ அந்த அரசன் இந்திரலோகத்தை
387— அடைவான்॥ தன் ராஜ்யத்தில் இருந்த சத்ருக்களை
அடக்கியாளும் அரசன் அவர்களுக்கு ஸாம்ரா
ஜ்யத்தை ஏற்படுத்தியவன், இவ்வுலகில் புகழ் பெற்ற
388— வனுமாவான்॥ எந்த யஜமானன் யோக்யனை இக
ழ்ந்து தள்ளுகிறானோ, யோக்யனல்லாதவனை
ஏற்று வாக்கிரமிக்கிறானோ, அந்த இவர்களுக்கு
389— ம் இருநூறு பணம் அபராதம்॥ மாதா, பிதா, ஸ்த்
ரீ-பார்யை, புத்ரன் இவர்களை அவர்களுக்குரிய ஸ்தா
னம் கொடுக்காமல் விலக்கக்கூடாது, யோக்யர்களி
னை அவர்களை விலக்கினால் அறுநூறு பணம் அபராத
390— ம்॥ ஸ்வாமிகளுக்கு காருண்யம் செய்வதே தெய்வமான அ
ஸ்ரமதர்மமாகையால் அதை விடக்கூடாது
அரசன் தன் தன்மைக்காக இது தான் சாஸ்த்ரா
391— ர்த்தம் என்று சொல்லக்கூடாது॥ அரசன் அவரவர்
களுக்குரிய மரியாதை செய்து மற்ற பராமரிப்பைக்
கடன் தேவாலய பரித்யுடன் சொத்துக்களைத் தனித்து
பற்றி அவர்களுக்குரிய தர்மத்தை போதிக்கவேண்டும்॥

392- இருபக்ஷ ப்ராம்மணர்களுக்கு போஜனம் அளிக்க வேண்டி
ய மங்கள ஸேவத்தில், ப்ராம்மணன், தன் வீட்டின் அருகி
ல் இருப்பவன், பக்கத்து வீட்டில் இருப்பவன் இவ்விருவர்கள்
யோக்யர்களான ப்ராம்மணர்களை போஜனம் செய்விக்
காமல் விட்டால் அந்த ப்ராம்மணனுக்கு ஒரு மா
393- ஷம் தண்டனை || வேதமும் ஆசாரமுமுள்ள ஒரு ச்ரோத்
ரிய ப்ராம்மணன் அதே யோக்யதையுள்ள தன் வீட்டுப் பக்
கத்து வீட்டிலுள்ளவரை ஒரு செல்வமான வி
சேஷங்களில் போஜனத்திற்கு அழைக்காவிடில் அவ
வ்விரட்டிப்பு அன்னமோ அல்லது ஒரு ஸ்வர்ண
394- மாஷம் அபராதம் || குருடன், செவிடன், நொண்டி,
எழுபது வயதான கிழவன், ச்ரோத்ரியர்களுக்கு அநு
கூலமான உபகாரம் செய்பவர்கள், இவர்களிடம் பணம் இ
ல்லாதவருக்கு அரசன் இதிலிருந்தும் தீர்வை வரியையும்
395- வாங்கக்கூடாது || வேதமும் ஆசாரமுமுள்ள ப்ராம்மணனையும்,
நோயாளியையும், புத்ரவியோகம் முதலான துக்கமடை
ந்தவனையும், பாலர்கள், விருத்தர்கள், ஏழைகள், உயர்குலத்தில்
பிறந்தவர்கள், உதாரகுணமுள்ளவர்கள் இவர்களையும் அரச
ன் எப்பொழுதும் பூஜிக்கவேண்டும் மரியாதை செய்யவேண்
டும் ||

396 — வண்ணான், மிருதுவான இலவ மரப்பலகையால் மெ
துவாக வஸ்திரங்களைத் துவைக்க வேண்டும், ஒருவனு
டைய வஸ்திரங்களுடன் மற்றொருவனுடைய வஸ்திரங்
களைச் சேர்த்துக் கொண்டு செல்லக்கூடாது, ஒருவனு
டைய வஸ்திரத்தை மற்றவனுக்கு உடுத்தக் கொடுக்
கக்கூடாது ॥ இல்லைப் பின் செய்தால் தண்டனை ॥
397 — ஒருவன் வஸ்திரம் நெசவு செய்ய நெசவுகாரனிடம்
பத்துப் பலம் நூல் கொடுத்தால் அவன் கஞ்சியோடு
சேர்ப்பட்ட வஸ்திரம் பதினொரு பலம் கொடுக்க வே
ண்டும், குறைந்தால் பன்னிரண்டு பணம் அபராதம் ॥
398 — ஜலத்திலும் கரையிலும் நடக்கும் வியாபாரங்களுக்கு
தீர்வை வாங்கும் இடத்தில் அதில் ஸாமர்த்தியசாலிகளை
நியமிக்க வேண்டும், அது போல் வியாபாரம் செய்
ய்ப் போகின்றவர்கள், கேட்டதான் ஒன்று தீர்மானித்து
தீர்ந்த அந்த அதிகாரிகள் தீர்வையாக இருபதுக்கு ஒ
ன்று எடுக்க வேண்டும், வியாபாரிகளின் லாபத்தில் இருபதில்
ஒரு பங்கு அரசன் தீர்வையாகப் பெற வேண்டும் ॥
399 — அரசனுக்கு உபயோகமான பதார்த்தமான வஸ்து
க்களையும் யானை குதிரை முதலானவைகளையும்,

தன் தேசத்தில் உண்டான பொருள்களை பஞ்ச காலத்தில்
வெளி
அந்ய தேசத்திற்குக் கொண்டு போகக் கூடாதென்று
கட்டுப்பாடு செய்திருக்கும் பொழுது அப்பண்டங்களை யாவரை
வி தேசங்களுக்குக் கொண்டு போனால் அந்த வியாபா
ரியானவன் பொருத்து அபராதம் செலுத்த வேண்
400— டும்॥ சுங்கச் சாவடியைக் கடந்து கள்ளவழி
யாகச் செல்லுகிறவன், ராத்திரி வேளையான சாவடிக
ளில் வியாபாரம் - கொடுக்கல் வாங்கல் செய்பவன்,
தீர்வையைக் கொடுப்பதற்காக சுங்கச் சாவடியால்
வாங்கும் பொருளை ஒளித்துச் செல்பவன், அரசாங்க
த்தை ஏமாற்றிய பணத்திற்கு எட்டு மடங்கு அபராதமும்
401— விதிக்கவும்॥ ஒரு பொருள் எவ்வளவு தூர தேசத்தி
லிருந்து வந்தது, எவ்வளவு தூர தேசத்திற்குப் போகி
றது, எவ்வளவு காலம் இருப்பில் இருந்தது, அதன் விலை,
முதலுக்கு எவ்வளவு வட்டியாகவும், வேலைக்காரர்களுக்கு
உண்ட
சம்பளம் அல்லது சாப்பாடு செலவு தினங்களுக்கு
எவ்வளவு இலாபம், இவை எல்லாவற்றையும் ஆலோ
சித்து வியாபாரிகளுக்கும் வாங்குபவர்களுக்கும் லாப
நஷ்டம் ஏற்படாதபடி பொதுவாய் விலையை நிர்ணயம் செய்
ய வேண்டும்॥

390 + தவிக்கிறாரை என்பது - படுகின்றவானை
களிவ்செய்வதாக்கு 3-8 —

402 — பொருள்கள் போகக் கூடாத்து, பொருளைப் பெற்றுக்கு
வைத்தை அனுபவித்து பொருள்களின் பாவங்கள்
மாக இருக்க வேண்டியாது ஆனைபோல் ஐம்புலன்களு
க்கு எதிருடனை அதோக பொக்கிஷமான வரிசைய
புமு, பகிர்ந்து பிரான்களுக்கு எதிருடனை பலவா
சிக்கு அளித்து வாக்கத் தகுதிகளுடன் அருசார்க்கவ்
சோர்ந்து
கித்து அதிலிருகள் கூடுப் பெரிய பல நிலையத்

403 — தை அடைசன் செய்ய வேண்டும் // அரசாங்கிறாச
படைகள், படைகள்கள் (எதிரிபடை அமைப்பு தேவான)
அடிமாழ்க்க தேர்வையுடன் இருக்க வேண்டும்; ஆறு
மாதத்திற்கு எதிருடனை அரசாங்க அதிக அதிகா
ரிகளால் சோதனை செய்ய வேண்டும் //

404 + பொருள்களுள்ளதுகளில் பெண்டுகளுக்குக் கூறினா
எதிர்பணம், எதிரிகளின் சிக்கலுக்கு அனுப்பணும்
தேவான
பணி தேர்ந்தெடுக்குக் காப்பணம், படைமாலிக்த எதிர்

405 எதிரிக்குக் குட அவைக்கப்பணம், // வெளிநாட்டுப்
பொருள்கள் நிறைந்து பண்டுகளுக்கு நாணயங்களுக்
கு, பொருள்களுக்கு தீர்வுக்கு வரித்தர்ணை,
எதிர்ச்சாக்கு கூடும், இந்நிலைகளுக்கு

ஏழைகளுக்கும் ஏதாவது கொடுக்கப்பெற்றிருக்க,

406- நதியோரக்கரைகளுக்கு ஏதோ செல்லச் சென்று பயணிகளுக்
கு நதியோரம் வேகம் தேக்கமானது வழிமூலமாய
ம் கோடைகாலம் இளைப்பாறக்கூடிய வண்டிகளுக்குமான
வசதிக்காகவும், அமைத்துக்கொண்டுமே படிக்கட்டுகளான
ஊரெல்லாம் பயணப்பாதைப் பயணிகளுக்கு அன்னப்
பானமும் கொடுத்துதவான அதிக வேண்டிய வழிகளுப
மடத்தினை தேடிவந்து தங்கியிருப்பவர்களுக்கு
வரவேண்டிய கொடுக்கப்பட்டது என்று கூறப்படுகின்றது.

407- இவர்களுக்கு தேவையான பொருள்கள், அரிசியான
வாணிப வீதியும், மற்ற மாநில நாடுகளிலிருந்து கொண்டுவ
ருவதற்கு படிக்கட்டுவாரகைகளில் வசதியானதாக்குவ

408- தற்கு இடமாக அமைக்கப்பட்டது. படகில் செல்லும்
பயணிகளுக்கு படகுகள் பிடிக்கப் படகோட்டி
ஆதரவாக அமையால் நிற்கும் இடம் படகோட்
டியை தொடர்பு கொள்ளும் படகோட்டுவார் கொட்டு

409- படகோட்டிகளால் ஏற்பட்ட நடப்பு படகோட்டி
கள் தொகை க்கு வேண்டிய தேவையான தெய்வங்களை
வழிபடுவதற்கு தேவையானதால் ஏற்பட்டதாகும்

படகோட்டிகளே கொடுக்கவேண்டும்॥
இப்படகோட்டிகளின் விஷயம் — வைசியனை
410 — அரசன் - வியாபாரம், வட்டி, வ்யவஸாயம், பசுவை
காக்கல் இத்தொழில்களை இயற்றச்செய்ய
ப்படியும், இன்னும் மூவர்களுக்குச் சேவை
செய்யும்படி சூத்ரனையும் நியமிக்க
411 — வேண்டும்॥ ப்ராம்மணன் ஜீவனத்திற்குக் கஷ்
டப்படும் க்ஷத்ரியனையும் வைசியனையும், கருணை
யால் அவர்களுக்குரிய வேலைகளைக் கொடுத்து
412 — காப்பாற்ற வேண்டும்॥ ப்ராம்மணன் தனம் பணக்
காரனென்ற கர்வத்தால் உபநயனமானவர்
களை, அவர்களுக்கு இஷ்டமில்லாமல் கா
ல்பிடித்து வேலைக்காரர் வேலை செய்யும்படி
ச்செய்தால் அறுநூறுபணம் அபராதம்॥
413 — சூத்ரனை, ஆஹாராதிகளைக் கொடுத்துத் தனக்கே
சொந்தமாக்கிக் கொண்டவனையோ மற்றவனை
யோ வேலை செய்யச் சொல்லலாம்; ஏனெ
னில் ப்ராம்மணனுக்குச் சேவைசெய்யவென்
றே ப்ரம்மாவினால் ஸ்ருஷ்டிசெய்யப்பட்டவன்॥
414 — ப்ராம்மணன் நீ சேவை செய்யவேண்டாமென்று

சூத்திரனைச் சொன்னபோதிலும், அவனுக்குரிய
சேவகத்தொழிலைவிட்டுப் போகாது எவ்விதம் ஜாதியில்
பிறந்ததோடு கூடவே அவ்விதமே, ஸ்வபாவமான
சேவகத்தொழிலை யாரால் விலக்க முடியும், சூத்திரன்
புண்ணியத்திற்காகத்தானே சேவை செய்வான் அவனை செய்
415 ய வேண்டும்|| யுத்தத்தில் ஜெயித்துக் கொண்டுவரப்
பட்டவன், ஒருவேளை சாப்பாட்டுக்காக சேவை
செய்பவன், வேலைக்காரியின் புத்திரன், பணங்கொடு
த்து விலைக்கு வாங்கியவன், மற்றொருவனால் கொடுக்
கப்பட்டவன், பரம்பரையாக சேவை செய்பவன்,
கடனைக் கொடுக்க முடியாததினால் தீர்ப்பதற்காக சேவை
செய்பவன் இவ்விதம் தாஸர்கள் ஏழுவிதம்||
416— பார்யை, புத்திரன், தாஸன் இவர்களுக்குச் சொந்த
மாகப் பொருள் கிடையாது, இவர்களுக்குக் கிடைக்
கும் பொருள் யாவும் சேர்ந்தவர்களோ அவர்களுக்
கே|| இது பொதுவிதி - ரூல் ||
417— அவனிடமிருந்து தனக்கு சேவை செய்யும் சூத்திரனி
டமிருந்து தனம் பெறலாம், அவனுக்குச் சொந்த
மாக ஒன்றுமில்லை, அவனுடையதெல்லாம் எஜமானனதே||

418 — அரசனானவன் சூரியனைப்போல் தன் கிரணங்களால் தாக
ங்களைப் போக்கி நீரைச் செய்யும்படி மேகத்
தைப் போல் வேண்டும்; இவ்விதம் ராஜ்யத்தை உலகத்தி
ல் ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ||

419 — அரசன் தினந்தோறும் அதிகாரிகள் மேலும் பெரிய
ப்பிகளைக் கவனிக்க வேண்டும், வாஹனங்களை
யும் வரவு செலவு கணக்கையும், தர்மசாலைகளையும்
தேவாலயங்களையும் பொக்கிஷத்தையும் க
வனிக்க வேண்டும் ||

420 — அரசன் மேற்கூறியபடி கலஹ வ்யவஹாரங்களையு
ம் ஆலோசித்துத் தீர்ப்பளிப்பதன் மேலும் சகல
பாபங்களும் நீங்கி உத்தமமான ஸ்வர்க்க
லோகத்தையும் அடைவான் ||

எட்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று ||

தீர்ப்பளித்து அரசாள்வதின் மேலும்
ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்வதின் மேலும்

உ
ஸ்ரீராமஜயம்
ஸ்ரீ குருப்யோநம:

3-8 - தி லோகம் - 138 - ஸாஹஸம் - அபராதம் -
1 - ப்ரதம ஸாஹஸம் - 250 - பணம்
2 - மத்யம ஸாஹஸம் - 500 - பணம்
3 - உத்தம ஸாஹஸம் - 1000 - பணம்

ஸங்கரஜாதி - ~~மூர்த்தாவஸிக்தன்~~ - ப்ராம்மணனுக்கு க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீயிடம்
மூர்த்தாவஸிக்தன் அம்பஷ்டன் [illegible]
மாஹிஷ்யன் - க்ஷத்ரியனுக்கு வைஸ்ய ஸ்த்ரீயிடம் [illegible]
கரணன் - வைஸ்யனுக்கு சூத்ர ஸ்த்ரீயிடம் [illegible]
ப்ராம்மணனுக்கு சூத்ர ஸ்த்ரீயிடம் [illegible]
பாரசவன் - உக்ரன் [illegible]

மூர்த்தாவஸிக்தன், மாஹிஷ்யன், கரணன், பாரசவன், உக்ரன், அம்பஷ்டன், நிஷாதன் or பாரசவன், ஸூதன், மாகதன், வைதேஹன், ஆயோகவன், க்ஷத்தா, சண்டாளன்,

திரேதாயுகத்திற்கு மனுஸ்மிருதி, கலியுக
த்திற்கு பராசரஸ்மிருதி என்றும் சொல்
லுவார்கள், அதுவுக்குக் கொடுப்பாஹ
டாரும் வர்ஜித்ர மகாத்மம் உண்டு அதுபிரே
யஸ்கரம் என்று செய்துகொள்ளுபவர்க
ளெனவதிகள், அவர்களுக்கெல்லாம் மனு
ஸ்மிருதி உபயோகம் மற்றவர்களுக்கு உபயோ
கமில்லை, இதிலுள்ள நீதிகளும் அபக்ஷிகளி
ல்லையாக்ஷிகளும் வேதம் தெரிந்தவர்கள்
எழும் வியாக்யானத்திலுள்ள இவ உள்ளி
ருள் வியாக்யானம் தெப்பல்லை।
வர்ணாஸ்ரம வைதீகர்ளோம் வேதம்
தெரிந்தவர்களும் மனுஸ்மிருதியில்
புகழ் வாசிக்கத்தக்க இவ வசனங்கள்
நிர்ணயமாக்கப்படும்।

ஒன்பதாவது அத்யாயம் ||

1 — தர்மமார்க்கத்தில் இருக்கும் ஸ்த்ரீபுருஷர்கள்
சேர்ந்தோ அவ்வசுபரிந்தோ இருந்தால் அவர்க
ள் செய்ய வேண்டிய நித்யமாகும் தர்மங்களாக
ந் த்ருதர்மேஷ்கம் சொல்லுகிறேன் ||

2 — புருஷர்கள் தங்கள் பார்யைகளைப் பகலிரவும்
ஸ்வதந்த்ரமில்லாதவர்களாகச் செய்ய வேண்டும்;
விஷயங்களில் ஈடுபட்டவர்களையும் த
வங்கினவர்களுக்கு அடங்கியவர்களாக

3 — வே செய்ய வேண்டும் || அவர்களை பால்யத்
தில் பிதாவே ரக்ஷிக்க வேண்டும்; யௌவன
த்தில் பர்த்தா; வயோதிக காலத்தில் புத்
ரர்கள் ரக்ஷிக்க வேண்டும் ||

4 — கல்யாண வயதில்
கொள்வானுடன் சேர்த்துக் கொடுக்காத பிதாவும்;
விவாஹத்திற்குப் பிறகு ருதுகாலங்களில்
ஸ்த்ரீ ஸம்பந்தத்திற்குச் செல்லாதவனும் பர்த்தா
காலில் புத்ரனுடைய பாதுகாப்பு செய்யாத புத்ரனும்;

பார்த்தா இருந்தபோல் ஞானிகளைக் காப்பா

ற்றும் புத்திரனுக்குக் கொடுத்திருப்பவர்கள் ||

5— அவர்களைக் கொண்டு வெளிக்கொட்டவர்கள்

(ஞான்) சேர்க்கைக் கிடைப்பதைக் காட்டாமல் கை

யாற்ற வேண்டும்; அவ்வாறு ஆகினாவட்டால்

அவர்களுக்கு உண்ட நித்திரக்கும் பார்த்தாலன்

நித்திரக்கும் வைத்துக் கொண்டார்க

6— ள் || ஸகலவர்ணாஸ்ரமங்களுக்கும் பாதுகாக்க

ப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நித்தியத்தைத்

தன்னை அறிந்தவர்கள் தனக்கு ஆட்பலவுண்டாக

லாத நினைந்து போதித்து பார்த்தாக்கள் உதவக

ள் பார்வைக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை உணர்க்க வேண்டும்

7— ஞானினி-வா ஒரு ஏக வசனத் திட்டம் என்பதையும்

வேகத்தில் பதில், தன்னுடைய மனந்திறமையும்

வெளிப்படுத்தி வருவதோடு, தன்னு

டைய தேவத்தையும், தன்னையும் தன்னு

டைய தாயத்தையும் விட்டுக்கிறான் ||

8 — புருஷன் பத்தினியை வைஸ்வமித்துதன் தேஜோம் பலைக் கர்ப்பத்தில் பரவச் செய்து கர்ப்பமாக்கி அவளிடம் புத்திரனாகப் பிறக்கிறான், ஆகையால் அவளுக்கு "ஜாயா" என்று பெயர்.||

9 — ஸ்த்ரீ தகுந்தவனோ, தகாதவனோ, எந்த புருஷனை சேவிக்கிறாளோ அதற்குத் தக்கபடியே அத்தகைய குணங்களையுடையவனாகவே புத்ரனையும், அவ்விதமே எதிர் நற்குணமுள்ளவனையும் பெறுகிறாள், ஆகையால் சிறந்ததான-அதாவது தீர்க்கமான புத்திரனையடைய விரும்புபவர் மனைவியை ரக்ஷிக்க வேண்டும் மேற்கூறிய வழியில் செல்லாமல்.||

10 — ஒருவனும் ஸ்த்ரீகளை பலாத்காரத்தால் ரக்ஷணை வழியல்லாமல் ரக்ஷிக்க முடியாது, இனி மேலே கூறப் போகும் உபாயங்களால் அவர் ரக்ஷிக்கப்படுவது ஆகும்.||

11 — அதாவது பணத்தைச் சேர்ப்பதிலும், செலவழிப்பதிலும், பாண்டங்களான பொருள்களை சுத்தமாக வைப்பது, வீட்டு ஸாமான்கள்

395

வைத்துக்கொள்ளல், சுவீரத்தைச் சுத்தமாக
வைத்துக்கொள்ளல், பார்த்திவ சரீரமோ, அக்னி
விஷயம் தோஷாதிவராகங்களுக்கு இதுவுத
ல், சிவையை செய்தல், வைட்டமின் பக்கங்கள்
திவ்யாய கள் — ஷோர் தேவியை ஆபரணங்கள் மற்றும்
பெயரிலிக்கள் கொலைசித்தல், இந்த ஸ்ரீயா
ங்களில் இடைப்படுத் தைப்பவேண்டும்॥
12 — தனக்கு வேண்டியவர்கள், தன்னுடைய சொந்தக்
நியமிக்கப்பட்டவர்கள் இவர்களால் வைத்து
ருடன் அடைத்து வைக்கப்பட்டு
லக்ஷ்மீகோபர் அடக்கிவைக்க, மேலும், எந்த
லக்ஷ்மீகள் தங்களை அறிந்து தன் ஊடத்தை
சொப்பதாக்கொள்கிறார்கள் அவ
ர்களை நாடுவைத்திருப்பவர்கள் தவா
13 — ர்கள்॥ மெய்யாமை, தூய்பு, மேதாக்கிகள்
வழிபாடு, பார்த்தால் வைபவிக்கி
த்தல், வைச் சுற்றுதல் (தீர்த்தல்), அலைவுக்

[illegible]

[illegible]

14 — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

15 — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

16 — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

17 — [illegible], [illegible], [illegible], காமம்; கோபம்;

அ-9-

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

18 — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

19 — [illegible]

[illegible]

[illegible]

20 — [illegible]

[illegible]

x [illegible]

[illegible]

[illegible]

ணத்தனைப்பவோம்; என்னுடையதாயார்,மே
ற்கொரியபழுதுமில்லாமல் "அபதிவாறணையாக்கினே
ர்கபாரச்சீமெரென்று பரபுருஷனையவே
யதாவ் அவனுடைய "ரஜஸ்" மனதினையும்கூ
பத்ரவ் சேதாது முன்னதாகியது, அந்த தோஷத்
தைத் என்னுடைய பத்ரிரானிந்தி செய்யப்பலம்,
என்று மந்திரம், கருணைவ் அவர்களுக்குமேலான
சேனையாயாசலாலவிருப்பத்துக்கு கேம்ஸைப்பது||
21 — பாத்ரவுக்குப்பெரிய மேவாலே பரபுருஷனை
அறிந்து ஏற்றுள்ளீ மனதால் என்று இருநோ
அந்தமானாலாயாசலாவதாவுத்திக் கொந்த
மந்திரம்பாய் சித்துகேட்கும், கொடுத்தேன்
ஒவா ரு
22 — செய்யப்பேண்டியதுவர்த்த கோ ஜெய்ப்பார்த்தேன
பொரிவுதியப் பழுத்தி சேலவானுமைப்பர்த்திரவ்
சேகுகிறேனோ அந்தபுருஷனுடைய கொற்றி
ரக்கிலைமானமான கொண்டிடையவனாகுத்
தினைநன் தோர் ஏற்றுடையதாலத்துசெல்லா||

அதி 9 —

[illegible]

23 — [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
24 — [illegible]
[illegible]
[illegible]
25 — [illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
26 — [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible]) [illegible]

த்தி இருந்தவர்கள், தன்னுடைய மேற்கொண்டதைச்
செய்பவர்கள், வடதேசத்தில் அப்படியிருக்கிறவர்கள்
திரிகிறவர்கள் வைத்திருக்கிறவர்கள், வர்த்தகம் செய்தி
ரீக்கும் வேற்றுமையில்லை, ஸ்திரீயானவர்கள் வடு
27 — அமர்க்களமாக, கோவர்த்தனம் || இருந்ததை
மேலும், பாருங்கள் இருந்ததை கொண்டு வளர்த்து தலைநகர்
தொகுப்பு பரம்பரைக்கு வகை, அதிகமாக இருந்தது
கொண்டு வந்தவர்கள் இருக்கின்ற படிப்புக்கு மேலும்
28 — திருவேங்கடயாத்திரை || இருந்ததை
மூன்று, தர்மங்களைப் பற்றிய, அதற்கு இணைந்த, தேவா
லயத்திற்குப் போய், பாதிக்கக் கூடியதைக் கொண்டு
வருவதற்கு நோக்கம் கொண்டு வைத்திருந்தவர்களுமாகிய
29 — ஸ்திரீ வேண்டும் பக்தியுடன் || மனம் வாக் கொண்டு
வைத்திருந்த பாத்திரங்களையும் வேறுபடுத்தி
முன்னோர்கள் பாதுகாத்து, பாத்திரமுடன் செய்த
தர்மங்களைப் பார்த்துப் பேணுவதற்காகத் தேவ
ஸ்தோத்திரம் அனைவருக்கும், இல்லறத்தில்,

நல்லோர்களால் பதிவிரதைகளென்று கொண்டா
30 — டப்படுகின்றனர் || பர்த்தாவைத் தவிர வேறு குரு தெய்வ
மாதா பிதாக்கள் ஸ்திரீ இவ்வுலகில் நிற்கின்றதில்லை
ன், இருந்தபோதும் அதிகுணமுள்ளதைப் பெண்ணாவா
மனோவாக்குக் காயங்களால் பூஜிக்கப்பட வேண்டும் ||
31 — புத்திரனைப் பெற்றுப் பெரியோர்களான மேன்மையான
வர்களாலும், மேன்மையான ஸ்திரீகளாலும்
சொல்லப்பட்ட வர்ணாச்ரம தர்மங்களை
பாலனமாதவிதத்தில் செலுத்துவர்கள் ||
32 — புத்திரன் பர்த்தாவுக்கே என்று மனுவால் சொல்ல
ப்படுகிறான், அந்நியனிடத்தில் உற்பத்தியான புத்திர
அன்னியனால் பிறந்தது — ர்களை, ஸ்திரீகளால் பிறகு அவர்களுக்கு சொந்தமல்ல
விட்டாலும் அவன் புத்திரன் பெண்ணுக்கு இல்லை
அவனுக்கே புத்திரனாகிறான், மற்றும் இவர்
பெண் பெண்ணை விட்டாலும் விவாகம் செய்து
கொண்டவனுக்கே அந்தப் புத்திரன் ஆகிறான்,
33 — ஸ்திரீ, கிலம் போன்றவள், புருஷன் விதை போல

வையாலங்கைக்கு திருநாவுட்ட வாதிகள் நியோகவாதியால் நு
ந்தவர்கள் - ஸ்னயாய் சேதத்சம்பாதனம் - சுந்திரனுக்கு
4 தான் அவ்வுநமுங்கேகென்யாய் மறும்பாதானம்.

ஆவனத்தில் உவர்களின் பேசர்ச்சனையால் பாமேனுக்

பக்தி ஏற்படுகிறது ஆனயால் வைந்தேகம் ஏற்படுகி

34 — றது யாகநேனரு॥ இவைகட்குள்ளில் வரீத-மாறும்;
பாதானம் (4தன் சுந்திரனுக்குப் போல்) இவைகட்குக்
ளில் சேதத்கம்பத்தி) பாதானம் (வையாலங்கைக்கு
திருநாவுட்ட வாதிகள் போல) பாதானம்; நம்குவை
அம் செய்து கொண்டனர்திரிலானிடம் அவனுக்கு உ
ண்டாகும் புத்ரன் அதுமேலானது॥

35 — மேனுக்கேதத் சம்கேவல் வேறுள் மறும் பாதானம்;
ஏனையில் ஸ்வபாவ பாதானிகளுடைய உத்பத்தி
யும் மறு வேறுக்கு அனுவரித்தே தானைப்பு

36 — கிறது॥ எந்தவாதுவான எதில் வேதவாக்யமானது
நீ வேனடாது அரோனவக்தில் வேதை வாக்கி
த்தில் வமைக்குதில் வரனதைக் கப்படுகிறதோ அ
தை அனுஸரித்தே அந்தந்த பயர் கொடுக்கிறது॥

37 — இந்த பிவேடமைச்ச வஙவைக கருக்கிறந்த
வானவத்பத்தி காரணம், ஸைப்படுகிறது இதுவும்

406

உத்பத்தியாகுமென்னும் [illegible] [illegible]

ன் இலாபம் காணப்படுவதில்லை, ஆகையால் [illegible]

38 — பராதீனமாயில்லை॥ மேலும், [illegible] பல

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] உண்டாகின்றன.

39 — [illegible] [illegible], [illegible], [illegible],

[illegible], [illegible], [illegible] [illegible], [illegible]

[illegible] [illegible] உண்டாகின்றன॥

40 — எல்லாவற்றுக்கும் [illegible] உண்டாவதில்

லை, எல்லா [illegible] [illegible]

[illegible] உண்டாகிறது. [illegible] [illegible]

41 — மேலாதாரம்॥ அறிவாளியும் [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] அறிந்தவனுமான [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]॥

42 — இவ்வாறு [illegible] [illegible] [illegible]

வருவன் சொல்லப்பட்ட குணத்தையுடைய தெய்வ
திருக்கோ, பரமனென் பரஞ்சோதியாடல் கொப்பாதர
43— னம் செய்ய கிட்டாதென்று 64 கோடியையுடைய
சரீரத்தில் ஒருவன் அப்புனைய பற்றிக்கொண்டு
தில் மற்றொருவன் அப்புனைய பற்றுவதும் போ
லே, இவ்வாறும் பரஞ்சோதியாட்களைத் தேடுகிறதி
ரியமக்களைத்தவருக்கு கிடையாதென்றில்லை அதன்
44— பயன் பொருந்து [illegible] சேர்ந்துமையை
தெய்வத்தை [illegible]
மொழியை [illegible] அனுபவத்தை [illegible],
என்றுமையார், காட்டை அதிர் [illegible]
[illegible] அந்நிலம், [illegible] அம்புனைய
[illegible], இவ்வாறும் [illegible]
செய்து கொண்டவருக்கே அவனிடம் [illegible]
தானே
45— ம் [illegible] தான் [illegible]
+ பதில் [illegible], [illegible] பார்வை, [illegible], [illegible],
என்று இந்த [illegible]
+ 4 [illegible] - என்றும்
4 [illegible] என்றும் [illegible])

பார்த்தாலே பார்வை, என்று திருவள்ளுவரும் சொ

46— ன்றிக் கேதுவாகக் கொள்ளுகிறார்கள் || பார்வையை

வேட்கைதெரிந்திருக்கும், தியானம் செய்தாலும் அவனுடைய

ய பார்வையென்பது இல்லாமல் போனால், இல்லா

தத்தென்னைத்தில் பலதேவதைகளும் நினைக்கப்பட்ட

47— நித்யசூர்யனாக என்றும் திருவெல்லை விநோதத்

ர்களுக் கொள்ளொழுக்கம் பாகம் வேதைனைவதான்,

அருமையாகிய நீராடனம் செய்வது அருட்டனைவதான்,

அதுபோல் கொள்ளாதானம் பெறுகிறவதான்,

என்றுதொண்டர்களில் கூறுகிறார்கள் ||

48— பசி, குதிரை, பட்டகம், தாகம், நடுவே, வெள்ளா

டுதைய பரியாடு, குத்தியவன் பிறக்கும் வரிடம்

ஜின் தேர்க்கியால்

மற்றவனுடைய தேன் பிறந்துகொள்ளக்கூடியவோ

ட்டால் வெள்ள மிருகங்களைச் சேர்த்துப்படுக்கு

கிடைத்து அந்தரின்றுத்திக்கு, அதுபோல் தான் மனி

தர்களால் வயதுதியும் மனிதரோட்டு முழுமைக்கே ||

49— வாதையுள்ள குவளைப் பானுடைய நிலத்தில்

வினை, வணைத், த்தால் அசுரல்லோர் பாகும்பவன்

நிலத்தின் சொந்தக்காரனுக்கே, அதுபோல் எவ்வழி

50— அறிவுடைய கால் மற்றவருடைய பசுக்களிட

ம் பிறந்த ~~[illegible]~~ கன்றுகளை உடையனாவானோ அதுபோல,

அந்தக் கன்றுகள் பசுக்களின் சொந்தக்காரனுக்கே ||

51— அவ்வாறே, பரஸ்த்ரீயினிடத்தில் கர்ப்பாதானம் செய்ய

அவனுக்கில்லை ||

வனுக்கும் அந்தப் புத்ரன் உடையனாவதில்லை ||

52— பெண் பசுவின் புணர்ச்சியில் கர்ப்பாதானம் வாயுதர

வத்தில் இவனுக்கு ப் பசுக்கள் புத்ரனென்னக் கேட்க

க்கும் இவர்களுக்கு மென்றுமைவியாதிர

வருக்கு பசுக் கொடுத்தவன் இவ்வுலகில் தீவிர

மன்று இவ்வாறின்விடத்தில் பிறந்த புருஷனுக்கு

பந்தானம்

செய்யாமல் பசுக்களைக் கட்டும் பொருள் விடுவ வேண்

53— டிவளிடத்தில் பசுக்களை கூடியுரைத்து புத்திரன் க்கு

ம் என்று பிறக்கும் யாதானம் செய்தால் அதன்

புத்திரன் பாதுகாவலர்க்கிலென் என்று

54— வென்றாத்தோவான்று வேறாகத்தக் கொள்ளப்பட

└

ஹதை எவனுடைய நிலத்திலோ ஜீர்வளர்ந்த
தோ அவன் பலன் நிலக்காரனுக்கே, விதைக்காரனு
55 — க்குக் கிடையாது அதுபோலவே ॥ இந்த தர்மத்தை
ப் போலவே ஜலான மிருகங்களின் ஸந்ததி
ஷயத்திலும், (பசு, குதிரை, தாஸி, பெட்டை, ஆடு
56 — பக்ஷிகள், எருமை முதலியன) ॥ இதுவரை பஹுயோ
னிகளின் மேன்மையைச் சூஜ்யதாக ப்ரஸ்துதக்கூ
கூறினேன், இனிக்கு மேல் ஸந்ததியில்லாதவர்க்
களாகிய வேண்டிய
ஸ்ரீ செய்ய அபத் தர்மத்தைக் கூறுகிறேன் ॥
57 — தம்பிக்கு தமையனின் பார்யை குருபத்னிக்கு
ஸமானமும், தமையனுக்குத் தம்பியின் பார்யை
நாட்டுப்பெண்ணுக்கு ஸமானமும், என்று
58 — சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ॥ இந்த இ
ருவர்களும் (ஸந்தானமில்லாமலிருந்தாலொழிய
ஆபத்துக்காலமொழிய) அந்நியோன்யமாயிருப்பவன்
59 — சேர்ந்தால் பதிதர்கள் ஆவார்கள் ॥ அதிஸந்தி
ஸந்ததியின்றியே அதரிதில்லாமல் போனால்

ஸ்ரீ நியோகவாதிகண்டனம்

பார்த்தா அவ்வசரயரியோக்தாவின் விவேச

னப்படி நியோகமாய் நிற்கும் மொழிப்படியுள்ள

ஜடவல தெனாது அவர் அவ்வசரவபார்த்து (பருவர்)

தாயாதிகள் மேலும் இங்கே இருக்கிறவர் வாக்கி

60 — னயப்பெறவாம் லௌகிகவாக்கிய அர்த்தமாக

இருக்கிறவர் த்ரியம்பகனவகையை உடைக்க

ண் தெரு நிறுவியமேனமாகமேன அடக்க

நிச்சுடன், மேற்கூறிய புருஷார்த்தத்தில் விவேச

யுத்திகள் உள்ளேன்னவாம், இரண்டாவது ஸ்டா

61 — ஸ் யுக்தியும் இவைகள் சகலரின் யுக்தியும்

புத்தி சொன்னவன்றுள்ள இரண்டாவது புத்தியே

யும் மேற்கூறிய நியோகமொழிப்படி உள்ளதற

ன்னவாம் என்றும் கூறுகின்றோம் என்றும்॥

62 — வாக்கியாட்டம் நியோகவாதியாலவலனோபா

தானம் ஆகிவிட்டால் பாரு அர்த்தமாகி பார்த்தா

வின் விபயம் பதார்வாக்யார்த்தம், தம்பயானம்

யை நாட்டுவதென்று அவர் அர்த்தம் வேதங்களுக்கு

கலாயுகத்தில் இது விகைகளாய் மன்றுடனே உறுதிக்கொ

ண்டு அதனையான் நியோகவாதிமேலம் வாக்கி கூடாது॥

63 — [illegible] ரிஷி || பல [illegible]
[illegible] பரம்பரையை
[illegible]
[illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible] ([illegible]) [illegible] ||

64 — [illegible]
[illegible]
[illegible] "[illegible]"
[illegible]

65 — [illegible] || [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

66 — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

67 — ஸ்ரீஸீதாவல்லபனாயிருந்த॥ ராஜரிஷிவம்சத்தில்
பிறந்த அந்தவேளையிலேன் ஜனகத்தில் ஜனித்த தேவியை
பும் அமைத்துக்கொண்டு கோமத்தில் இடப்பட்டுவே
ந்ன ஸாம்ராஜ்யம் (அவைப்பு) லை யோதவார்ணய ச்
68 — சென்றுல்) ஏற்படச்செய்தான்॥ அதன்பின் கொண்
சாஸ்திரம்
டு அரியாஸனமாஸனத்திக் கோதண்டையா
னஸ்ரீ ராமபட்டத்து இளவரசனாக கொண்டுகிறேனு
அவனே தாஸர்களான நிர்த்திக்கிறார்கள்॥
இரங்கியோகமாகியும் கடாக்ஷ நின்று நிறைத்துக்கொண்டு
இப்படிதான் நிறைத்துக்கொள்ள கரமாதுயமன அறியும்
69 — அழகுகன்னிகையை விவாஹத்தை வொருநதித்து
மாகிவிவாஹத்திற்கு விஷவாசனிருந்தால் கூறுவோ
மேமெனவும்படி அந்தவரனையே வேதாதரன்று
ந்த கன்னிகையுவிவாஹம் செய்துகொள்ளவே
70 — ண்டும்॥ அந்தவரனுடைய வேதரனின் விவாஹமு
றைப்படி அவனைப் பெற்றுக்கொண்டு வெளிவர
ஸ்திரீத்திரித்து வாசம் அமிர்தம் இவைகளை அடக்கிய

அவனுடன் அவள் கொப்பம் குறிக்கும் வரை

நகைப்படியாக வெவ்வேறு இருக்கலத்திலும் ஒருட

னவிருந்து க்ஷேமம் செய்ய வேண்டும். அவனுக்குப்பா

ரக்கத்தின்னை வேந்தியவர் பேணிக்கொள்வதே"

71 கன்னிமையை ஒரு வேரனுக்கு வாழ்க்கையை

ய்த பாகுபாவார் இருந்தாக்குமென்வரன் தனக்குடைய

தவமேம் அறிந்தவனே வேறுவரனுக்குதானமாக்க

ப்படுகிறதால், அப்படிக்கொடுத்தால் "புகுந்தகுடி

72 தம்" என்றபாவம் நேருமென்று வேவரன் கன்னி

மையைதானம் வாங்கியபாதுகாப்பதிக்கு

மேன், அவனிடம் வந்தவா வந்தனமே, நோக்கமே

மேன் வேறுபுருஷனைப் பார்க்கமாட்டாள் என்று

தீர்ந்தோ, அவ்வாறின்மைக்கு அம்மாதாய்த்

கின்றதாலும் அந்தகன்னிகையைதியாகம் செ

73 ய்யலாமோ" எனவரன் கேட்கின்றான் கன்னிகையை

குறுந்தொகை தானம் வரனிடம் சொல்லாமல் மறைத்துத்தானம் செய்கி

றனரே, அவனுடைய அந்த தானத்தை வாங்

சின்னனையைத் தீர்ப்புத் தியான அவனிடமே திரு
ம்பக்கொடுத்து அவனுடைய தானத்துவணுகச் செய
74 — ய வேண்டும்॥ க்ஷேத்திரம் செல்லும் புருஷன் தன்
பார்யைக்கு அன்னவஸ்திரங்களுக்கு வேண்டிய ஏ
ற்பாடு செய்யப்பட்டுச் செல்ல வேண்டும்; இல்லை
யெனில் நிற்குணையான பெண் ஆயினும் அன்னவ
ஸ்திரமில்லாது கஷ்டத்தால் வேறு புகலிடத்தைச் சேருவா
75 — ள்॥ அன்னவஸ்திரங்கள் கொடுத்துப் பர்த்தா க்ஷே
த்திரம் சென்றிருக்கும்போது அத்யந்த ஆபத்து நே
ரினும் வ்யபிசாரம் செய்யக் கூடாது,
பர்த்தா அன்னவஸ்திரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யா
மல் சென்றுவிட்டால் சில்ப வேலைகளால் (துக்கத்)
76 — தீர்க்க வேண்டும்॥ பர்த்தா, குடும்பத்தையுடைய உ
த்தம புருஷர்கள் தர்மகாரியங்களுக்காக அயலா
ர் சென்றிருந்தால், எட்டு வருஷங்களும், வித்யா
ப்யாஸத்திற்காகச் சென்றால் ஆறு வருஷங்களும்
வைத்யம் ப்ரஸாரம் செய்தனைகளுக்காகச் சென்றால்

ஆசௌசமிருப்பினும், வேறு பாபியுடன் சேர
காமத்திற்காகச் சென்றவிடத்து [illegible] வருந்து
ம் அறிந்தவர்களை எதிர்பார்த்து [illegible]
அவனை இல்லமிடத்திற்கு வந்தோனைச் சொல்லியும்
77 — பார்த்தவுடன் கண்டபடி திட்டுவதுடன் [illegible]
[illegible] பார்த்தவர் [illegible]
[illegible] அதற்கு மேலும் அவன்
சேவைத்துணை [illegible] அவனுடன் [illegible]
[illegible] தான் கொடுத்து [illegible]
[illegible] அவனைத் [illegible]
78 — கொடுக்க [illegible] அந்தணர் [illegible]
காரன், [illegible], [illegible] இவ்வாறு [illegible]
[illegible] செய்யாமல் அவமதிக்கிறவனோ அவ
[illegible] எடுத்துக் கொண்டு போ
[illegible] அவனுடன் [illegible]
79 — [illegible] பாபம் [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible]

நேசமில்லாதவன், இஷ்டம் தேவானவனை
பாதியுடையவன், இவனைப் பார்த்தாலுக்குப் பார்வை
சுசியை செய்யாவதும் அவனுடைய துப
ணுதிகின் ரூத்தக் கொள்ளவோ அவனிதியால்
80 — செய்யவோ கூடாது. புருஷனுடைய பார்வையை
துகாரியாகவும், கெட்ட நடத்தையுள்ளவனாக
வும், பார்த்தாலுக்கு எதிராக நடக்கும் ஸ்வபாவ
முள்ளவனாகவும், இஷ்டம் தேவானவியாதி உள்
ளவனாகவும் வேசிக்காமர் தேவானவர்க்கு
அழுத்தம் கொடுக்கிறவனாகவும் எப்பொழுதும்
அதிக நிலவு செய்பவனாகவும் இருந்தால் அ
வள் இஷ்டிக்கிறபொழுதே வரும் சந்திரீமையவியா
81 — நம் செய்து கொள்ள வேண்டும். புருஷ யுடம் சந்திரீஸ
ந்தி உண்டாகாமல் இருந்தால், அவனுடைய பார்
த்தாவுசுவாசகாலம் தள்ளப்படுவதற்கு
க்கொடுக்கும், இரண்டு பாதம் இரண்டுவட்டால்
பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகும், ஒன் பாதம்

புத்திரன் பாக்கியவால் பதிநெறிவழுவி விக்கர
மனதிர்ப்பார்த்து பாகு வேறு ஸ்திரீ வியவஹாரம் செ-
ய்யக்கொள்ளலாம், புத்திரனில்லாமல் பார்த்தா
புருஷனைப் பொருத்தில் எதிர்வாதம் செய்தால்
உடனேயே வேறு வியவஹாரம் செய்யக்கொள்ளலாம் ||
82 — பெண்ணுடைய பார்யை வியாதியுள்ளவளாகவோ
ர்த்தா பார்த்தாவுக்கு அனுகூலமாகவும் நல்லொழுக்க-
மில்லாமலுமிருந்தால் அவளுடைய அனுமதியை
இல்லாமல் வேறு வியவஹாரம் செய்யக்கொள்ளலாம், ஒருத்த-
83 — ரும் அவள் அப்பழுக்கற்றவளாக 14 வருஷம் வேறு வி-
வாஹம் செய்யக்கொண்டால் முதல் மனைவியோடு
லட்டாந்து வருந்துகிறவளிடம் சென்று அவளை உடனே
கூட்டிக்கொண்டு அவளைத் தேற்றி அன்ன
வைக்கவும், அல்லது அவளுடைய பாகத்தை கொடுத்து
84 — ஒருபார்யையாக வைக்கவும் || அந்த ஸ்த்ரீக்கு
ஸ்த்ரீ பார்த்தாவுக்கு வியவஹாரம் ஜீவனத்துக்கு
காலங்களில் தேவையானவை செய்யப்பட

[illegible]

[illegible]

85 — [illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

86 — [illegible] ॥ [illegible]

[illegible] செய்ய [illegible]

[illegible]

[illegible] செய்ய வேண்டும் [illegible]

87 — [illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] அவனை [illegible]

[illegible] ॥

88 — [illegible]

ஸமான ஜாதிவரன் கிடைத்தால் கன்னிகை
யை உத்வாஹ காலத்திற்கு முன் பெண் கொடுத்தி
ருதேனுப்ரதான பூர்வம் விவாஹம் செய்து கொடுக்கலாம்॥
89 — கன்னிகை ருதுவாகி மூன்று வருஷம் வரையில் கிருஹத்
தில் இருந்தாலும் இவளை ஒருவரும் தோஷம் சொ
மில்லாதவருக்குக் கொடுக்கக்கூடாது॥
90 — ஸவர்ண கன்னிகை மாதா பிதாவானவர்கள் காலம்
சென்ற பின்வரனுக்கு விவாஹம் செய்து கொடு
க்காமல் இருப்பின் மூன்று வருஷங்கள் எதிர்பார்த்து
ருதுவாகியிருந்த பின் ஸ்வயம்வரன் கிடைக்கா
விட்டாலும் ஸமான ஜாதிவரனை ஸ்வயமாகவே
(ஸ்வயமாக) தானே வரித்துக் கொள்ளலாம்॥
91 — மாதா பிதாவானவர்கள் உசித காலத்தில் விவா
ஹம் செய்து கொடுக்கப்படாது என்று தானே
வரனை வரித்துக் கொள்வதால் அவளுக்குப் ப
92 — பமில்லை ... பாபமில்லை॥ அவள் —
ஸ்வயம்வரம் செய்து கொண்டும் கன்னி

ஸ்ரீ

னைகலவாங்குத் திரட்டு ஸென் மாதா பாதுகாக்கணும்

பொகபேர்த்தப்பட்டத்து பொருளுங்குகள் அவர்களிடமிருந்து

கேள்விப்பட்டேன், கொடுக்கல் வியாபாரம்

அவருக்கு குடுத்தேன் சொல்லுங்கோ ||

93 — இதமேதியான பெண்ணை மாவாங்கும் செய்து கொண்

நம் மாதா அவருடைய பாதுகைக்கு அலங்கர

ணம் கொடுத்திருக்கிறது, வெள்ளியில் இருந்து

ரெண்டு கைவளையல்களில் ஒட்டியுள்ள புஷ்பத்தை

பத்திரமாக வைத்திருக்கிறவர்கள் ஜொலிக்கும் (பொருத்து)

94 — தினத்தோறும் அலட்டமாக || ஜெபத்துடன் மாவுக்கு

ள் அழகு சொன்னவாறு மேல் வைத்துப் பெண்ணை

வாங்கிச் செய்து கொண்டும், அல்லது தினம்

த்தினம் ஜெபத்தோடு நடுவில் வைத்துப் பெண்

ணை, திருமங்கல மாங்கல்யத்தில் அவளை

ஒப்பிக்கொண்டு செய்து கொள்ளவும், இப்படிச் செய்

வது மாதாவின் பாதுகையாக சொல்லுவது

அம்மையே ||

95- ஸவர்ண புருஷன் மந்த்ரப்படி (பாத்ரா) நெறியின் தேவர்களால்
கொடுக்கப்பட்ட பார்யையை அடைகிறான் தன் இஷ்ட
ப்படியல்ல, ஆகையால் பதிவ்ரதையான அந்த ஸ்த்
ரீயை தேவர்களின் ப்ரீதியின் பொருட்டு அன்ன
வஸ்திரங்கள் அளித்து அலங்கரித்து ஸம்ரக்ஷிக்கவே
96- ண்டும்॥ கர்ப்பத்தைத் தரிப்பதற்காகவும், கர்ப்பத்தை
உண்டு பண்ணுவதற்காகவும் ஸ்த்ரீ புருஷர்கள்
ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் ஆகையால் கர்ப்பத்
தை உண்டு பண்ணுவதில் இருவர்களுடையதர்மம்;
அக்நிஹோத்ரம் முதலான கர்மங்களிலே
யும் சேர்ந்தே அநுஷ்டிக்கவேண்டியது ஆகையா
97- ல் அவர்களை போஷிக்கவேண்டும்॥ பெண்ணி
னை விவாஹம் செய்து கொள்ள வதற்காக அ
வளுடைய தகப்பனாருக்கு பணம் கொடுத்துவிட்டு
அந்த வரன் இறந்துவிட்டால் அவளுடைய அவ
ளை கொழுந்தனுக்கு அவள் இஷ்டப்பட்டால் விவாஹம்
செய்து கொடுக்க வேண்டும்॥

பொன்னிரக்கிரக

98 — ஆத்ரனும்கூட பெண்ணைக்கொடுக்கும்பணம்
வாங்கக்கூடாது அப்படிவாங்கினால் கன்னிகை
99 — யை விற்றதோஷம் ஏற்படும் ॥ வரனுக்குப் பெ
ண்ணைத்தருவதாக கூறி பணம் வாங்கிக்கொண்டு
வேறொருவருக்கு அந்தப் பெண்ணைக்கொடுப்பவ
ன் அதற்கு தக்க ப்ராயச்சித்தம் செய்
100 — து கொள்ள வேண்டும் ॥ இதற்கு
ம் த்ரிய பெரியோர்களும் "கன்யாசுல்கம்" என்ற
பெயரால் மனைவியாக கன்யாவிக்ரயம் செய்த
101 — ர்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது ॥ பார்வையும்
பார்த்தவும் மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டு காமம்
தீர சேர்ந்து அறுவதுக்க வேண்டும் என்று
க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தில் புகுந்தோர்களுக்கு (அதிகமாக) தர்மோபதேசம் செய்தாம
102 — ம் என்று அறியவும் ॥ வரவேண்டியவனை சந்திர
கோத்ரத்தில் வைத்து கர்மங்களை அனுஷ்டிக்க
ச்ரேயஸ்த்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கொடுப்பார்கள்
என்ற ஆசயத்தில் வைத்திருப்பதால் ஸ்த்ரீயாக
இருக்க வேண்டும் ॥

103 — இதுவரையாய்விதி ஸ்ரீ புருஷோத்தமன் பரமபதம் பார்
திருடன் செய்யவேண்டியதாக மற்றொரு கோயிலும், ஆப
த்காலத்தில் வந்தகெடுதலையை அடையவேண்டியதே
ன கிருபை மேல்கொண்டுக்கு கொடுக்கிறான், இவ்வாறு
பாகப்பிரி 4 சம்பாதித்துவைத்துக்கொண்டு நன்மையைக்க
ருக்கிறான்॥

104 — பாகவதர்கள் உயர் ஜாதிப்பிறப்பில் (யால்) வரவேண்டும்
னைத்துக்கொண்டும் அவர்கள் எழுந்தருளாநின்றால், இதனா
யால் அவர்களுடைய பிறவிக்கும் இல்லை பாதங்க
ளில் சேர்க்கும் தன்மைமை பாகவதர்களிடம் ஏற்கெ
ாவேண்டும். பாகவதர்கள் தங்களுடைய பால்
அவர்கள் உயர்ஜாதிக்கு ஏற்ற வழிமுறையாக அல்ல

105 — ம் அகொள்ளவும்॥ ஸ்ரீ யோகடன் (மேந்தவன்)
தாழ்மிகுந்த இல்லறத்தில் அவனை பாகவதன் என
த்து வேலைக்குமிக்க அக்கொள்ளலாம்; தமது
கிளைகளுக்கு ஸ்ரீ யோகடன் பாகவதர்கள் எல்லாம் அவனை
அனுசரித்து நடக்கும்படியாக நினைக்கவும்॥

106— முதலாவது புத்திரன் பார்த்த உடனே செய்வனிதன்
புத்ரவானாகத்தோன்றுகிறான்; புண்ய லோகமெய்கின்ற
க்கிருது, பாதிக்கின்கடறுக்கிருது ஆகையா
ல் அவனை பாதாவன்னெவர்க்குக் குறியவன்மெருவர்
களன் அவனை அனுபவிக்க வேணும் என்பதுவேயதிகாரமல்
107— எத்தத்ருசெய்தவன் பார்த்த உடனே பாதிக்கடான்று
பதிவ்பண்யாக
கிருது பாதா மோக்ஷமடைகிறான் ஆகையால் அவன்
பதாவன் தர்மத்தால் பார்த்தவன் மெருவர்களுக்காக
த்தால் பார்த்தவர்களெல்லாருமேவர்கள் என்றுக
108— ளர்களாம் ஆயேர தெல்லாமாகத்திருந்தால் வேத்திரவரோ
தமன் இளையவ ரேகதுரக்கவலம் திரேச் சொன்னபா
திகளால் பிதாவைப் போல் காப்பாற்றவேண்டும்
அவர்களும் தர்மத்தைத் தெரிந்து அவனிடம் புத்
109— ரர்களைப் போல் நடந்துவரவேண்டும்; ஜ்யேஷ்டன்
தர்மிஷ்டனாயிருந்தால் அவனை அனுபவித்து அப்பாக
ஜ்யேஷ்ட ஏற்பட்ட காரணமெல்லாம் ஆகையால் தர்ம
த்தை ஜ்யேஷ்டன் சொல்லித்தியாக்கிறான்,

அதர்மிகளுக்கு இருந்தால் பெலத்தை அழிக்கிறான்,
ஜனவானானாலும் பெலத்துடன் லோகத்தில் காரியத்தை
செய்யப்பண்ணுகிறான் அவன் நல்லவர்களுக்குக் கெட்ட
110 — லவனுக்கு இரங்குகிறான்॥ பேத்தலேஹேமுதலானவன்
தம்பதிகளிடம் பிதாவைப் போல் நடக்கிறதேனு.
வன் மாதாவைப் போலவும் பிதாவைப் போலவும்
தம்பதிகளுடைய காரியத்தைச் செய்பவன், அவ்வாறும்
இல்லாவிடில் மாமாதேவனாந்துக்களுக்கு
ச் செய்யும் காரியத்தைச் செய்பவன்॥
111 — இவ்வாறு தம்பதிகளைத்தோர் சேர்ந்து ரேகேசும்
பமாகவனைக் கொல்லும், அல்லது தனித்தனியாக
பாகம் செய்து கொண்டால் தர்மவிருத்தி
படும் என்று சொன்னதால் பாகம் செய்து கொ
ண்டு தனித்தனியாகவனைக் கொல்லும், பாகம்
செய்து தனித்தனியாக தர்மங்களைச் செய்வதம்
செய்வதால் தர்மவிருத்திகும் படும், தனியா
ச் சேர்ந்தன
ல் பாகம் செய்வது தர்மவிருத்திக்காக என்பது॥

112 — மதிராஜனடயமைமாத்தைவாத்தில் மேத்தவனுக்கு
குருபதில் எடுபடுக்கும், நடுவேனுள்ளவனுக்கு நாடிப
தில் எடுபடுக்கும் மேண்டுவேனுக்கு எப்பதில் எடு
படுக்கும் மதித்துக்கொண்டு மேதுமின்னமைதாலா
கம் செய்து கொள்ளவும்; மற்றுப்பெரிகள் தனில்
எது வெர்ந்தேதோ அந்தவெல்லாம் மேத்தவனு
லை தோஷாதிகள்
113 — க்கெதிர்வாகும் ॥ மேன்னுக்கு மேலேல் புத்திரர்க்கு
தாலல் வோவிக்கும் மேத்தவனுக்கு அதுபுல
த்தைடுத்தும்மாக்கு இவைபடுக்கு, நடுவேனுள்
ளமற்றனல் வோவிக்கும் நாடிபதுபடுக்கு, நடுவில்
114 — வர்ப்பாலம்கொடையாது ॥ எல்லாவிலகைப்பெரு
ளிருமன்னது வெர்ந்தேதோ அந்தவனுக்கு, அதுவெ
ரெள்வெர்ந்து அன்றுதான் இருந்தால் அதுவும், பு
குவானவைகளில் பத்துக்கு இன்று வெர்ந்த
ம் ஜ்யேஷ்டனுக்கு, த்வீப்புறமேர்ட்டர்க்கு
ஜூக்கிருந்து மற்றுமேர்கள் அவ்வாறும் இல்லாததை
வயத்தினாலும் ॥

428

115 — ஆசிரியருக்குப் பத்தில் ஒன்று உயர்ந்ததைக்
கொடுக்கவேண்டும் என்று ... இளையவர்களு
க்கு ... செய்பவர்களாக இருந்தால்
கொடுக்கவேண்டும். ... காக்கவேண்டும்
116 — ஒன்றும் கொடுக்கவேண்டும். 112வது ச்-
லோகத்தில் சொல்லிய படி பாகம் செய்யப்படாத
ளவாம். அவ்வாறு மேற்படிப் பெற்ற பிள்ளைகளுடைய-
117 — ஆசிரியன் மூன்றுக்கு ஒன்று கொடுக்கவேண்டும், அதே
வண்ணம், மற்றவர்கள் ஒன்றுக்கு ஒன்று
பெண்ணுக்கு ... கொடுக்க வேண்டியதாகும்
118 — செய்வதெல்லாம். பாகம் செய்யப்படாத
... பாகத்தில் ... கொடுக்கவேண்டும். ...
119 — ... ஆசாரியன் ... கொடுத்து
... பாகம் ...
...

...

120— பேறுக் குக்கொள கேட்குமே!! மேத்தவ சொக்கநாதன்
புத்திரவானில்லாமல் இளையவ சொக்கநாதன் நியம
நியோக சொன்னப்படி மேத்தவருணையப்பத்தியாட்டிப்பு
நீறுண்டானால் அவனுக் குகொள்ளப் பாசம் கொண்டு
121– அகிலவருணைப்பத்தியாட்டவேறவரல் உண்டேயாகப்ப
ட (நியோகவாதிப்படி) புத்திரன் சொத்துத்தின் எனப்படு
வான் (வாரித்ரஸ்ரீவல்லபகெளரிகான் போல்) அந்த
க்ஷேத்ரஜபுத்திரனுக்கு சொத்துப் பாகம் அதிகாரமில்லை
122— யாக்ஞவல்கியராசாங்க பரதேவருணக்குருஷன் கலை
வாகனி கொடுத்த அந்த இவளவிப்புத்ரவதிகாரக் கொடுத்த
ல் ஜூஸ்தேய கடக்கில் பாவம் பாத்ரையக இல்ல பெலவ
த்த நேர அவ்வாவ புத்ரர்களுக்கு பலவகைப் பெரவறு
123 தீர்த்த ப்ரேதவ்ய விவாடம் பண்ணினவன் வயதில் இறைவன
குறுப்பம் இளையவளான புத்ரீன்கார் பெற்றவர்) அ
வளுக்கு சொத்துடன் அவனுக் கொத்திகல் பாத்தியமாகி
து பலப்பாகம்; அந்தப்படியாக இளையவளைவயானவர்களுக்கு
Rகுக்கு, தெய்யால் சொத்தைவ அனுபவித்து சொத்தடன்
அ. நியமன் எனப்பா பேறு

124 — ஸ்ரீத்துபத்ரியாடம் வயதிலும் சேத்துவனுக்க கிக்ர்
தால் அவன் பதினெர்த்துபசாக்கியும் தூ குலகிளுப
த்தையும் அதிகமாகமாகப் பெறுவேண்டும்; மற்றுமா
ர்களைசமாயடம் வேண்டா புத்ரர்களையாக்கிளையமாகம்
125 — செய்துகொள்ள வேண்டும்॥ லக்ஷ்ஜாதியானவன
ஸ்திரீகளையவாருஞ் செய்துகொண்டால் அவர
கிருஷணடைய புத்ரர்களில் வயதில் சேத்துவனை ஞ்யேஷ்
டன்மாதானை அருணிர்த்து இவ்விதம் வையப்படும் செல்ல
126 தும்॥ ஜ்யோதிஷ்டோமயாகத்தில் கிருத்திரகை அனுஷ
க்கும் திரம் "ஸுப்ரம்மண்யம்" எனப்படும், அந்த ம
திரம் சொல்லவேண்டியது வயதில் சேத்துவனை, தாரா
யும் இடைவடைக்கு திருத்துப்பேருக்கால்வருப்பால் சே
127 — த்துவனை ஞ்யேஷ்டன்॥ பெண் இத்திருமாத்திரம
லைபடைய பெண்ணவன் அந்தப்பெண்ணையவாருஞ்செ
ய்து கொடுக்கப்போகும், இந்தப்பெண்ணி
ன் பேருக்கும் புத்திரன் எனக்கு பெண்ணி
மாத்திரத்தில் செய்யவேண்டும் என்று பேசி

விவாஹம் செய்து கொடுத்த அவளுக்குப் பிறக்
கும் புத்திரன் புத்திரிகாபுத்திரன், பௌத்ரிகேயனென்கிற
128- மேன்மைத்தில் தை ஸஹோ தன் வம்சத்தை விருத்திக்காக இ
ந்த புத்திரிகையை அதுக்குக் கொடுத்தான் பைவமது-
129 ஏனில அவன் புத்துப் பெண்களின் தர் ஸூர்ப்பிஹாகிகளுக்கும், ஆ
யபிக்கும் பித்ருக்களுக்கும் பிண்டம் கொடுக்கையும், ஆஸ்தி
ஜனக்கிரியைத் தேவா கொடுக்கையும், வறு
சேராமல் மறைப்படி ஸ்வார்தம் செய்து கொடுத்த
130 — ன் ஸுதா செளபுத்ரன், புத்திரனுக்கு ஸமம் புத்ரீ, அ
ஸமயமில் அவனிருக்கும் போது ஸதாரனன்
ஸரேத்து வேறு யாரைத் தேடும் அவசியமேயில்லை॥
131 — மாதாமஹனையத் தனம், ஸதுவோ அஸ்வாதீனமாகாதவ
ன் கீழே கேட்கும், புத்திரனில்லாத மாதாமஹரு
னயத் தனம் தௌஹித்திரனுக்கே॥
132 — புத்திரனில்லாத மாதாமஹனுடைய தனத்தை ஸ்வ
ந்த தௌஹித்திரனே தன் பித்ருக்களுக்கும் மாதா
மஹருக்கும் பிண்டாதிகள் செய்யவேண்டும்॥

க்ஷேத்ராதிகம்

124 — க்ஷேத்ர பத்நியாமல் வயதிருக்கும் ஜேஷ்டனுக கிடைக்
தால் அவன் பதினைந்து பசுக்களையும் ஒவ்வொரு ப
ங்கையும் அதிகமாகப் பெற வேண்டும், மற்றவா
ர்களெல்லாம் பெண்டாள புத்ரர்கள் பாகங்களை சமமாக
125 — செய்து கொள்ள வேண்டும்॥ நானாஜாதியான
ஸ்திரீகளை விவாஹம் செய்து கொண்டால் அவர்
களுடைய புத்ரர்களில் வயதில் ஜேஷ்டனை ஜேஷ்
டன் மாதாவை அனுசரித்து இவ்விதம் செய்யவும் பங்கிட
126 — தும்॥ ஜ்யோதிஷ்டோம யாகத்தில் இந்திரனை அனுஷ்
டித்து "இந்திரம் ஸ்வ ப்ரம்மண்யம்" என்பது, அந்த ம
திரம் சொல்ல வேண்டியது வயதில் ஜேஷ்டனை, தா
யும் இடைக் குறைந்த பாகத்தால் ஜே
127 — ஷ்டனைச் செய்யவும்॥ பெண் குழந்தையாக இல்லை
யென்று இவன் அந்தப் பெண்ணை வரணம் செ
ய்து கொடுக்க வேண்டும், அந்தப் பெண்ணி
டம் பிறக்கும் புத்ரன் எனக்குப் பிண்ட
ம் தர்ப்பணாதிகள் செய்ய வேண்டும் என்று பேசி

ஸ்ராத்தம் செய்யக் கொடுத்து அவளுக் கெனுக்
கும் புத்திரன் புத்ரிகாபுத்ரன், பெண்புத்ரிகாவானவள்;

128 — முன்காலத்தில் தக்ஷப்ரஜாபதி தன் வம்சவிருத்திக்காக இ
ந்தப் புத்ரிகா முறையை அனுசரித்தான் எவ்வாறு

129 — எனில் அவன் பத்துப் பெண்களைத் தர்மராஜனுக்கும், கச்
யபருக்குப் பதின்மூன்று கன்னிகைகளையும், சந்திர
னுக்கு இருபத்தேழு கன்னிகைகளையும், புத்
ரார்த்தமாக முறைப்படி விவாஹம் செய்து கொடுத்தா

130 — ன்|| தானே புத்திரன்; புத்திரனுக்குச் சமம் புத்ரி; ஆத்
மாவாக அவளிருக்கும் போது பிதாவின்
சொத்து வேறு யாரைச் சேரும்? அவளையே சேரும்||

131 — மாதாவுடைய தனம், ஸ்த்ரீதனமா அவிவாஹமாகாதவ
ள் கன்னிகையே சேரும்; புத்திரனில்லாத மாதாமஹரு
னுடைய தனம் தௌஹித்ரனுக்கே||

132 — புத்திரனில்லாத மாதாமஹனுடைய தனத்தைப் பெ
ற்ற தௌஹித்ரன் தன் பிதாவுக்கும் மாதா
மஹருக்கும் பிண்டதானம் செய்ய வேண்டும்||

தத்தாத்திரம்

133 — [illegible]
[illegible]
[illegible]
134 — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
135 — [illegible]
[illegible]
[illegible]
136 — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

அ-ரு-

- பௌத்ரன் - ப்ரபௌத்ரன்

137 — புத்ரன் பிறந்தால் மேலுள்ள லோகங்களும்,
அவனுக்கு புத்ரன் பிறந்தால் ஸ்வர்க்கத்திலே
நிலைவாஸமும்; அவனுக்கு புத்ரன் பிறந்தால்
138 — ஸூர்ய லோகமும் கிடைக்கும்॥ 'புத்' என்ற நரக
த்திலிருந்து காப்பாற்றுவதால் (பிதாக்களை
ல்) புத்ரனென்று பெயர் ப்ரம்மா தானே ஸ்வயம்புவினால்॥
139 — பௌத்ரனுக்கும் தௌஹித்ரனுக்கும் லோகத்தில்
பேதமில்லை, தௌஹித்ரனும் பரலோகத்தில் பௌ
140 — த்ரனைப் போல் காப்பாற்றுவான்॥ புத்ரிகாபுத்
ரன் முதலாவது தன் தாயாருக்கும்; இரண்டாவ
தாகத் தாயின் பிதாவுக்கும்; மூன்றாவதாகத் தா
யின் பிதாமஹருக்கும் பிண்டதானம் செய்யவும்॥
141 — ஒருவன் வேறு கோத்ரத்திலிருந்து புத்ரனை ஸ்வீ
காரம் செய்து கொண்டால் அவனுக்கு ஔரஸ
புத்ரன் பிறந்தால், ஸ்வீகார புத்ரன் குணவானா
க இருந்தால் அவனுக்கும் உரிமையான பங்கு
சொத்தில் உண்டு॥

+ தன் மனைவியிடம்

142— புத்திரனை பெறுவதற்குச் சொல்லப்பட்ட நியமஞ் செய்யாதெ கொ
ழுந்தனால், ஞாதி பாதகனான் கோத்ரஜனா
லோ. அவனுக்கு [illegible]
143— [illegible] பெறுவதுமின்றி [illegible]
ஸ்த்ரீ நியோகமின்றி இல்லாமல் பெற்றவனுக்கும்,
புத்ரவதியான ஸ்த்ரீயாபட்டு நியோகமுறைப்படி
பெற்றதுக்கும், மோகத்தினாலேயே, ஏதுவான தேவரா
அப்புத்திரன் ஜாரத்தினால் உண்டானவன், இரண்டாவ
து புத்ரன் காமத்தினால் உண்டானவன், ஆகையால்॥
144— நியோகத்தால் புத்திரன் பெற்றதும் அந்த விதி
முறைப்படியில் லேயே அந்த புத்திரன் பிதுவுக்கு
பிறந்தவன் ஆகையால் அவனுக்கு சேருகிற
தனம் எல்லாம் பாகம் இடையாது॥
145— நியோக முறையாக பெற்ற க்ஷேத்ர ஜபுத்திரன்.
ஔரஸபுத்திரனைப்போல் சொத்திற்கு பாத்யனானவ
146— [illegible] பெறுவதற்கு பாதகமாகிற
அப்போது அவனுடைய சொத்தைக் குடும்ப, பாகத்தை
புத்ரனில்லாமலும்

யும் காப்பாற்றி அவனிடம் நியோகமென
யால் புத்திரன் உண்டானால் அவனிடம் மோஹத்தை
147 — சேர்க்கக்கூடாதென்கை || பர்த்தாவான ஸர்வேச்வரனே
ஸம்ஸாரதாபமில்லாதவன்
அவ்வசுத்தியைபோக்கி யோக்யதையுண்டாக்குகிறான் மேலும் ஸ்வசக்தி
ஸ்ரீபுத்ரனைப் பெற்று இல்லறத்தில் ஸத்ருத்தியையாம் பலம்
த்தால் அந்த புத்திரன் பாரத்தால் அவனுக்கு மோக்ஷ
பாத்யதையை கொடுப்பார் அவன் ஸ்வரூபப்ரதன் ||
148 — இதுவரை வர்ணாச்ரமங்களில் ஸ்திரீகளிடம் பெருமாத்ர
பக்திபொருந்தவர்களுக்கு பாகவதர் சொல்வ
பட்டர்க்ஷி ஸ்வேபருக்கு பகவதாதிஸ்தி
பேதமை
ஸ்திரீகளிடம் பொருந்தவர்களுக்கு உரியப்ரீத்தி
149 — க்குறைகிறான் || பெருமாள் மனத்துக்கு நாதரான
தாள
ஸாஸ்திரீகள் பாரமையாக இருந்தால், ஸாத்விகா
திருமணவாளன் ஸ்திரீகளுக்கு பொருந்தவர்களுக்
குறையாக பாகவதர்த்தையதிக்கிறான் ||
150 — ஸ்ராவணான ஸ்ரீபுத்ரனுக்கு, ஒரு உத்தமன் பெருமா
ளாகா இடி, இதிமுதவரதிவாஹனம், மோக்ஷம்

436

3-9—

[illegible]
[illegible]

[illegible]

([illegible]) [illegible]

[illegible]

151— [illegible] புத்திரன் [illegible]

[illegible] புத்திரன் [illegible]

[illegible] புத்திரன் [illegible] புத்திரன் [illegible]

152– [illegible]

[illegible]

153– [illegible]

[illegible] புத்திரர் [illegible]

[illegible]

154– [illegible] புத்திரன் [illegible]

[illegible] புத்திரர் [illegible]

[illegible]

155– [illegible] புத்திரன் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

156 — முதல் மூன்று வர்ணத்தோர்களும் ஸவர்ணையாளை(?)

செய்து கொண்டால் பிறந்தவனுக்கு [illegible] யோக்யதைகள்
கிராந்தம்.
[illegible]

157 — ஸவர்ணா விவாகம் செய்து கொண்டவுடன் புத்திரன் ஸ

வர்ண ஸ்த்ரீயைத்தான் விவாகம் செய்து கொள்ள

வேண்டும். [illegible]

அவர்களில் [illegible] விவாகம் செய்து கொள்ள வேண்டும். [illegible]

158 — வ்ராத்யர் [illegible]

[illegible], அவர்களில் [illegible]

[illegible] பிறந்தவர்களாயிருந்தால் "[illegible]"

[illegible] "[illegible]" ஜாதிகளில்

159 — 1 [illegible], 2 [illegible], 3 [illegible], 4 [illegible],

5 [illegible], 6 [illegible], [illegible]

[illegible], பிறந்தவர்களும் [illegible]

160 — 1 [illegible], 2 [illegible], 3 [illegible], 4 [illegible]

ன், 5 [illegible], 6 [illegible], [illegible]

[illegible] பிறந்தவர்கள், ஜாதிகள் [illegible]

(ஜாதிகள் [illegible])

161— அமாரமை புத்திரனைத் தவிர செய்த்ராஜன் மேலாம்புத்
ரர்க்கைப் புஞ்சியாவைக் கட்டுமடத்தில் தாக்கி கொள்ளாம்
கொதிமையக் கடக்க ஒழியாதப் போல், பர லோகத்
பிரகத்தை
தில் ஏழ்ப வேண்டுக் கதைத்து கேக்க ஒழியாது ॥

162— அவ்வனுக் குபுத்ரன் இல்லாமலிருந்தால் புத்ரியாட்டிப் பெய
மணாய்ப்புமைந்தவன் மேல் புத்ரன் பௌத்ர பௌத்தி
ரர் பதினைப்பாட்டத்தைக் கொண்டு புத்ர பௌத்ரர்தாம்
தனம்
அவனுடைய வெவ்வேறு தனம் பிரயாகம் புத்ரனை
பதனும்
க் கொடுத்து நல்லாமலிருந்தால் அவன் தனத்
வன் மொத்தித் தரன் பங்கு கொடு ॥

163— ஏகவண்டியமாதி வெவ்வேறு காரணம் பக்கமாகக் கொண்ட
ரைபுத்ரன் இல்லாமல் இருந்து செய்த் தீர்ப்புனர்
மேலானைபுத் ரர்க்கு ஏழு க்கேவணம் பதுக்கு
மாதி கொண்டு கிழவர் ரைபுத்ரன் பௌத்ரர்தால்
அவனுக்குக் கொடுத்தான் மொத்த செய்த்தினைத்
திரும்பவும் புத்ரர்க்குக் கிடையவை வெவ்விட்டு
அவ்வளவும் திரும்பக் கருதக் கொடுக்க வேண்டியது ॥

+ விருப்பாவதாகக் கொள்

164 — அசாரைபுத்திரன் தாதாவான் வொலத்தைப் பாகம்டு
பெறும்போது ஔரஸன் கொள்வானாக இல்லாதிருந்தால் நிர
ந்தரமாக் குறிப்பிடப்பட்டதைக் கொடுக்கவும்॥
165 — அசாரைனுடைய சொத்து ஜனங்கள் பதாவான் தனத்திற்
குரியவர்கள், மற்ற பத்தினி தெய்வானைப் பத்திரமாகப்
பெற்றோர், சொத்து வைப்பதற்குரிய தகுதி கொண்டவ
ன் இல்லையேல் அரசு படுவோனவன் என்று குறைவுடைய
கொள்கைக்குரியவை உள்ளவர்கள்॥
166 — தனக்கு சமானமான ஜாதியானவன் பெண் கர்யாவ
பலிவுத்தில் வரும் வையத்தக்க பிள்ளைகளை
த்தில் தனக்குப் பாகம் பெறுத்திரன் அசாரைன், அ
167 — வனை மெய்புத்திரன்॥(1)। ,54 பிளைகளை, இதற்கு
வரை, மடவளா பொதுவயாதி உள்ளவர்களை, அவனை
டைய பாரியை இடத்தில் பெரியோர்களின் உத்தர
ப்படி நியோக முறையாக மற்றவருக்கு உண்டு பெற்
றப்பட்ட புத்திரன் சேத்திரஜன்॥(2)॥
168 — புத்திரனில்லாத சமானமான ஜாதியான அவனுக்கு

3-9—

தத்தன்

புத்திரனில்லாமை
ஆபத்காலத்தில், மாதாவோ பிதாவோ ஒருவனை
க்கொடுப்பர் அனுமதியின் பேரில் பதித்திருப்பான்
ஜலம் விட்டு அவனுக்கு கொடுக்கப் புத்திரனாக
மற்றொருவரிடமிருந்து அந்த புத்திரன் தத்திரிமன் (3) ॥

169 — புத்திரனில்லாத ஒருவன், குணக்குறைவான ஜாதி-
யும், ஸ்ராத்தாதிகள் செய்யக்கூடியவனாயும்,
தெய்வங்கள் புண்ணியம் என்று அறிந்தவனாயும், புத்-
திரனைப் போல் மாதாபிதாக்களைக் காப்பவனாயு-
மிருப்பவனுமானவனை புத்திரனாகக்
கொண்டால் அவன் க்ருத்திரிமன் ॥ (4) ॥

170 — ஒருவனுடைய பத்னி ஒருவனுடைய கிருகத்தில் ஜ-
னித்த குழந்தை யாருடையது என்று தெரியாமல் அவன் கிரு-
ஹத்தில் பிறந்த புத்திரன் யாருடைய ஸ்திரீக்கு பிறந்தான்
என்று தெரியாமல் அவளுக்கு பிறந்தவன் என்று
தெரியாமல் பிறந்த புத்திரன், அந்த ஸ்திரீயின்
பர்த்தாவுக்கு உண்டாகும், கூடோத்பன்னன் என்பவன் (5) ॥

171 — மாதாபிதாக்களிருவராலோ அல்லது ஒருவராலோ

அவர்களில் ஒருவராகிய ஜோதியாகம் செய்ய
ஒருவரால்
ப்பட்டவர்கள் புத்திரரை ஏற்றுக்கொண்ட வன் அ
பஹத்தன் எனப்படுபவன் ॥ (6) ॥

172 — வானப்ரஸ்தர்க்கு உண்டானவன் கிருகத்தில் உ
ண்ணிகையாக இருக்கும் பொழுது பெற்ற புத்திரன்
அன்னியனைவனாலும் பெற்றுக்கொண்டு வளர்க்கு
அந்த புத்திரன் ஸாதிரனம் எனப்படுபவன் ॥ (7) ॥

173 — ஒருவன் பெண் ஒருத்தியை அறிந்தோ அறியா
மலோ வானப்ரஸ்தம் செய்துகொண்டவன் அவருக்
கு பெற்ற புத்திரன் வானப்ரஸ்தம் செய்துகொண்டவ
னுக்கு அவன் வவிஜாதனானவன் ॥ (8)

174 — புத்திரனில்லாதவன் ஒருவன் தன் ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒ
ரு புத்திரனை வாத்யாதாக்கொடுக்கும் பொழுது கிரி
கிருத்ரிம புத்திரன் எனப்படுவன் ॥ (9) ॥

175 — பரந்தாமனால் தியாகம் செய்யப்பட்டு அல்ல
வாதனையால் தனியே தெரிந்த தன் இடம்
ஒழுக்கம் உள்ள புத்திரனுக்கு மாத்ருவையாக்கும்

449

38-9-

னைப்பட்டு அவனுக்கு பதற்கும் புத்திரன் என

னப்படும் புத்திரன் எனப்படுவான்॥ (10)॥

176— அந்தஸ்திரீ (விவாஹமானவள்) கன்னியாகவிருக்கும்

கர்ப்பமுள்ளதே வேறு புருஷனை அடைந்தால் அந்த

புத்திரன் [illegible] விவாஹம் செய்ய வேணும்;

[illegible] அவன் [illegible]

[illegible] புனர்விவாஹம்

செய்ய வேண்டும்॥ [illegible]

177— எவன் மாதா பிதாக்களிறந்தவனோ

அல்லது [illegible] அவர்களால்

யாகம் செய்யப்பட்டவனோ அவன் [illegible]

[illegible] (11)

அவன் ஸ்வயம் தத்தன் என்பவன்॥

178— எவன் மானிடன் காமத்தால் சூத்ரஸ்திரீயை

விவாஹம் செய்து கொண்டு அவளிடம் பெறுகி

ற புத்திரன் பாரசவன் எனப்படுவான், அவன்

[illegible]

[illegible] சொல்லப்படுகிறான்॥ (12)

179 — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

180 — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

181 — [illegible]
[illegible]
[illegible]
அர்ய [illegible]
[illegible]
[illegible]

182 — [illegible]
[illegible]
[illegible]

என்று மனு கூறுகிறார், ஆகையால் அவர்களும்

183- ஒரு புத்ர பாத்திரிகளின் வண்டாம்॥ ஒருவனுக்கு பல
பத்நிகளிருந்து அவர்களுக்குள் ஒருவளாவது
ஒருவள் புத்ரவதியாக இருந்தால் மற்றவரெல்லோ
ரும் புத்ரவதிகள் என்று மனு கூறுகிறார்॥

184- ஔரஸன் க்ஷேத்ரஜன் முதலிய பன்னிரண்டு புத்திரர்களுக்
குள் முந்தியவர்கள் கிடைக்காதபோது பிந்தியவர்க
ள் மேல் ஆகையால் முந்தியவன் இல்லாதபோது
பிந்தியவன் சொத்துக்குரியவன், சம
மாக பல பேரிருந்தால் எல்லோருக்கும்॥

185- அவனுக்கு ஔரஸ புத்ரனில்லையானால் க்ஷே
?
த்ரஜன் முதலான மற்ற புத்ரர்கள் பாகமா
ன சொத்தைப் பெறவேண்டும்; அவனுக்கு
புத்ரன், புத்ரி, பத்நி ஒருவருமில்லையெனில் அ
வனுடைய பிதாவோ ஸஹோதரர்களோ சொத்து

186- க்கு உரியவர்கள்॥ தன் பின்னேற்படுமான
பிதா பிதாமஹன் ப்ரபிதாமஹன் மூவர்க்கும் கொடுக்கவே
ண்டு

[illegible] பங்க்திபாவனர் [illegible]

[illegible] ||

187 — முந்தின [illegible] அல்லது [illegible] அவ்வாறுள்ள

[illegible]

[illegible]

[illegible]

188 — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] பிராமணர்க [illegible]

[illegible]

[illegible] ||

189 — [illegible] பிராமண [illegible]

[illegible]களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்; அவ்வாறு

[illegible] பிராமண [illegible]

[illegible] பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்க [illegible]

[illegible] பிராமண [illegible]

456

சொன்னக் கூடாது, பாதிவாய்வாத புத்தி

யாதிகளுடைய தானத்தைத் அதைசனி க்க

சொல்லவாம் ॥ புத்ரனில்லாமல் பார்த்தாகிறாள்

190 — சுவாட்டால் அந்தஸ்த்ரீ பெரி பெரியவரின் அவ

மதியாள் பேரில்லை கொத்ரு கேழன் பேமதிமேயாக

வாதிப்படி புத்ரனைப் பெற்று அவனைக் கொர்த்தவ

191 — ன்றனத்துக்கொடுக்கவும் ॥ ஸ்த்ரீ பெறு

குடும்பம் பிசத்புத்ரனைப் பெற்று அந்த பர்த்

தாவின் ரூபம் மெய்வைக் குடுமித்தனை பாலாரு

மக்கச்சுது அவனிடமும் பிறபுத்ரன் பாகாத்

~~[illegible]~~ பவள் அந்த பர்த்தாவும் இருக்கு வட

டால் ஜலஸ்பர்ச்சுவை வசாலுமாம் மெச்சுத்தால்

அந்தபுத்ரனுக்கு அந்த பர்த்தாவான் த

192 — னம் ॥ தாயாதிகளுக்குவிட்டால் அவர்களுடைய த

னத்தை புத்ரர்களும் வேவாளமோ காத புத்ரர்களும்

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற புத்ரர்களுக்கும்

மெரியாதைக்கு ஏதுவாகும் கொக்கிச்சுவர்களும் ॥

ஸ்லோகம்

193 — அந்தப் பெண் தானுடைய பெண்களுக் கெல்லாம் மாதா
மகிழ்ச்சியான் பொருத்தில், பார்த்திபனே ஸ்வீகாரத்துக் கே
194 — ஏற்றது அப்படி எனக்கு ம்" ஸ்திரீகளுக் கெல்லா
ரத்னமாகத்தில் அதிகமான ஸ்திரீயால் பாதா தேவானவர்
களால் அன்புடனே கொடுக்கப் பெற்ற மாதா பாதா,
பந்தத்தினுடைய மனத்தை பெரியோர் பாத்திரமான ஏட்டு
க்கு செய்யப் பெற்ற கொடுப்பது, வுறவோராதத்தால்
பாத்திர கொடுக்க கெட்டவர் மகிழ்ச்சி பரிதாபமான
ஸ்திரீகளுக்கு இதனைப் பற்றி K அதிகமான மெய்,
பாத்திரவான் கொடுப்பது அவர் பெற்று, பாத்திரவான
வர்ணாச வுறவோர் பதினைத்தில் கொடுப்பது, மாதா
மாதா, பிதா, கொடுக்கப் பெற்றதுவாகும் ஸ்திரீ"
195 — எவராகிலும் பாத்திரமான் இதற்குத் தக்கவருடைய
பந்துக்களைக் கொடுக்கத் தக்கது; பாத்திர ஸ்வீகாரத்தை கொடுப்ப
பெண்ணானதை பாத்திர அதிகமாய் மகிழ்ந்து, அவன்
இறந்தால் அவனுடைய தாயே ஆகும் ஸ்வீகாரத்துக்கு"
196 — மாதாவும், பிதாவும், ஆசிரியனும், சகோதரனும், மாதா

ஜ்ஞாநம்

ஜ்ஞாபகத்வம், சித்த, அஜ்ஞாதவ்யவஹாரங்களைச் செய்கை

ஸ்வதந்த்ரியல்லாமல் இருந்தால் ஸித்தியின் தன்மை ஏவரு
197 — ணைய பார்த்தாவுக்கே "ஆஸவம், நாஸ்தவம், ஸைதா
ரம், இந்த்ரவ்யாபாரம் செய்தல் ஸித்தி, ஸ்வதந்த்ரி இல்லா
மல் இருந்தால் அவனுடைய தர்மம் அவனுடைய
198 — மோக்ஷ பாத்ரத்துக்கு "பராமோக்ஷவ்யாபாரம்
செய்து கொண்டிருந்து வருகிறார் ஸித்திகளின் ஸ்வத
ந்த்ரியாதிகள் ஸித்திகளின் ஸ்வதந்த்ரியல்லாமல் இருந்தால்
பராமர்சஸித்தியான வென் அவ்வாறு அவனுடை
யவென், ஸ்வதந்த்ரியாதி ஸித்திகளின் தன்மைத்துவ
199 — வெறுப்பாகவும் "ஸாதாரண வொஸுவானதே
ம் பத்தில் இறைக்கும் ஸித்திகள் தங்கள் ஸுபரா
த்திருக்கக்காக பணமும் கொடுக்கப்பட்டது, பாத்ர
வான் அனுமதியில்லாமல் பார்த்தவன் பணத்
தையும் ஸ்வாதந்த்ர்யவாய்க்கு கொடுப்பு
தான்
200 — பர்த்தா ஸ்ரீவக்கும் வொஷத்வ ஸித்தி, ஸ்ரீத்துதப
னுடைய கொள் பார்த்தா இருந்ததை அந்த குறைவை

ஸங்கீர்ண புத்ராதிகள் எந்தச் சொத்தைக் கொள்ளக்கூடா

*(போகம் செய்யும் பொருட்டு) எடுத்துக்கொள்ளல்

201 — பாகத்திற்கு உரியவர்கள் || நபும்ஸகன், பதிதன், பிறவிக்

குருடன், செவிடன், பைத்தியமுள்ளவன், பாதக்ரோகி, ஊ

மை, நொண்டி, முடம், மற்றும் அங்கஹீனர்கள் இவர்க

ளுக்கு பாகத்திற்கு ஸ்வாதந்திரியம் கிடையாது அன்னவஸ்தி

202 — ரங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் || மேற்கூறியபடியாராக

இருந்தாலும் "ஸ்வாத்யமுள்ளவர்" அவர்களுக்கு

ஜீவதகாலம் முழுவதும் அன்னவஸ்திரங்கள்

கொடுக்க வேண்டும் இல்லையேல் பாபியாவான் ||

203 — விவாஹத்திற்கு யோக்யதையில்லாத நபும்ஸகாதிக

ள் ஒருவேளை விவாஹம் செய்து கொண்டு அவர்களுக்

கு க்ஷேத்ரஜ புத்ரன் உண்டானால் அவனுக்கு பாகம்

204 — உண்டு || பிதா மரணமடைந்த அனந்தரம் குடும்பத்தில் உ

ள்ள மூத்த ஸஹோதரன் தன் ஸாமர்த்யத்தால்

ஸம்பாதித்தால் அந்தப் பணத்தில் அத்யயனா

ஸம் செய்யும் ப்ராதாக்களுக்கு பாகம் உண்டென்றவர்

450

அ-9

205 — ளுக்குக் கிடையாது॥ ஒரு குடும்பத்தில்
ஸஹோதரர்களில் ஒருவர் வ்யவஸாயம்
வ்யாபாரம் முதலான தொழிலில் வேலைசெய்து ஸம்பா
தித்தால் அந்தப் பணம் ஒருவருக்கே ஸ்வம்॥
206 — வித்யையால், ஸ்நேஹத்தால், விவாஹத்தில், மது
பர்க்ககாலத்தில் கிடைத்ததும் அவரவர்களுக்
207 — கே॥ ஒருவன் ராஜஸேவையால் தானே பணம் ஸம்
பாதித்துக் கொள்ளக்கூடுமென்று நினைத்து ஸ
ஹோதரர்களுடன் பிதாவின் ஸொத்தில் பாகம்
வேண்டாம் என்று சொன்னாலும் மற்ற ஸஹோ
தரர்கள் அவனுக்கு ஏதாவது கொஞ்சம் கொ
டுத்து பாகம் பெற்றவனாகச் செய்ய வேண்டும்;
இல்லையேல் அவனுடைய புத்ரன் பங்காளத்தில்
208 — வாதாடுவான்॥ பிதாவின் ஸொத்துக்கு இடையூ
றில்லாமல் ஒருவன் வ்யவஸாயம் முதலான சி
ரமமான தொழிலால் ஸம்பாதித்தால், தன் சிர
மத்தால் ஸம்பாதித்த அந்தத் தனத்தை இஷ்ட

பில்லையெல் பாகம் கொடுக்க வேண்டாம்॥

209— ஒருவன் தன் பிதாவுக்குச் சேரவேண்டிய தனத்தை
அவர் உபேக்ஷித்தால், பிறகு புத்ரன் தன் முயற்சியால்
அடைந்தால், அந்த தனம் அவனுக்கே, புத்ரர்களு
210— க்கு பாகமில்லை॥ ஸஹோதரர்கள் ஒருதடவை பாக
ம் செய்து பிறகு சேர்ந்து மறுபடி பாகம் செய்து கொ
ண்டால் ஜ்யேஷ்ட பாகமில்லை ஸமபாகந்தான்॥
211— ஸஹோதரர்களுக்குள் ஒருவன் பாக காலத்தில்
ஸந்யாஸியாகவோ, இறந்தோ போனால் அவ
னுக்கு பாகம் இல்லாமல் போகாது॥ ஆனால்—
212— அவர்களுக்கு, புத்ரன், பத்நீ, மாதாபிதாக்கள் இல்லையா
னால் அவர்களுடைய பாகத்தை ஸஹோதர ஸஹோத
ரிகள் ஸமமாக பாகம் செய்து எடுத்துக்கொள்ளவும்॥
213— மூத்த ஸஹோதரன் பணத்தாசையால் தம்பிகளை ஏமாற்
றினால் அவன் ஜ்யேஷ்ட மரியாதைக்கு உரியவ
னல்லன் அவனுக்கு அதிகமான ஜ்யேஷ்ட பாகமும்
கிடையாது ராஜதண்டனைக்கும் உரியவன்॥

214 - [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
215 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
216 — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
217 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

218 — மதுரையுடைய கடன் சொல்லுக்கு இணைகின்ற
மேலாகச் செய்து கொண்டபடி இதாவதுக்கு
மேலொத்திருப்பதாகத் தெரியப்பால் படிக்கு
படிகளை மேலாகச் செய்து கொண்டான்.॥

219 — வஸ்திரம், வாகனம், ஆபரணம், பக்குவம் செய்த அ
ன்னபானாதிகள், கிரஹ ஆரோக்கியம், வேலைக்காரர்கள்
முதலிய 4 போகங்கள், மாடு மேய்ச்சல் நிலம்,
இவைகளைப் பாலிக்கச் செய்யக் கூடாதென்று [illegible]
சொல்லுகிறார்கள்॥ (இதுவரையிலும் [illegible]
[illegible]

220 — இவ்வாறு 4 திக்கு [illegible]
முறையாகச் சொல்லப்பட்டது, மேல் [illegible]
[illegible] கேளுங்கள்॥

221 — ஆதாரம் ஆகிய கோடிப் [illegible]
[illegible] ராஜ்யத்தில் [illegible]
க்க வேண்டும், [illegible] ராஜ்யத்தில்

222 — [illegible]॥ [illegible]

ஆறு கோடிப் [illegible]
[illegible]

454

அகி

யாஜ திருட்டு ஆஜயால் அரசன் ஜகவானவு)
ம் பதிவ்ரதையோ ஜெகம் ஜெயஞ் ஜகல்வேண்டும்॥

223 — ஆதுரபட்டக்ராயச் சாஸ்பர்க்ஷயத்திர்த்தவ ஜெயாநகர
ஸ் ஆதுரப்பட்டு, ஆடு கொழி களாய பராணிகளைக்கொ
ல்லுகிறவன் வெசூ லமரஞ்சுயம் என்றும் வெக்கு

224 நிலையர்॥ இந்த இவன் டையும் செய்பவர்களை
யும் லைய அமைத்து நடத்துபவர்களையுஞ் சாஸ
ன்னங்களை வெட்டு தேவாலனசெய்ச தெண்டிக்
கவும், ஜூரூவதோவானம அவிர்ப்ப தீனஜூர ...களை
ம் போல் வேஷம் போட்டு ஆத்ரர்களையும் ஏமாற்றிய

225 — பகுதென்டிக்கவும்॥ ஆதுரப்பட்டு, புராணிகளைத்து
டம், நீடலக்குராத்ரிகள் பாடிக்கிறார்கள், வேதத்
வேதிகள், வேதசாஸ்த்ர வெரோதமான வாதம்
அகுப்டிப்பவர்கள், தன தொழிலின் பண்டிப்பு
வழிதவறி கெம்பொய்ச பக்தர்களைச் செய்பவ
ர்கள், கொடுக்கிறவர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம்
அரசன் தீக்ஷிரமாய் தண்டிக்கவேண்
டும்॥

226 - இவர்கள் மறைவான திருடர்கள்; ராஜ்யத்தில்
வஸித்தால் எப்பொழுதும் ஏமாற்றி நல்லவர்களைக்
(இறந்தகாலத்தில்)
227 - கெடுப்பார்கள்॥ இந்த சூதாட்டம் இல்லை முன்னொரு
பட்டத்தில் முன்காலத்திலேயே பெரும் பகைக்கு ஸாதகமானது
என்று அறியப்பட்டது ஆகையால் அறிவாளி அ
(விளையாட்டுக்கு)
தை பரிஹாஸத்திற்காகவும் செய்யக்கூடாது॥
228 - இந்தச் சூதாட்டத்தை மறைவாகவோ வெளிப்ப
டையாகவோ செய்யும் மனிதனை அரசன் இஷ்ட—
229 - ப்படி தண்டிக்கவும்॥ சூதாட்டத்தில் க்ஷத்தி
ரியவைசியசூத்ரர்கள் அபராதம் கொடுக்க சக்தி
யில்லாதவர்களாக இருந்தால் அவரவர்களுக்
த் தகுந்த வேலையாலும், ப்ராமணன் கொஞ்
சம் கொஞ்சமாக அபராதப் பணத்தை கொடுக்க
(பாவ)
230 - வேண்டும்॥ ஸ்த்ரீகளை, ஸ்திரீ, சிறுவர்கள், புத்திஸ்வா
தீனமில்லாதவன் கிழவன், தரித்திரர்கள், ரோகிகளி
கள் இவர்களை மூங்கில் கட்டுதல், பலப்படி கயிறுக
ளால் அரசன் தண்டிக்கவும்॥

231 - அரசனால் நீதிவிசாரணைக்காக நியமிக்க
ப்பட்டவர்கள் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு பிரா
ர்யார்த்திகளின் காரியங்களைக் கெடுத்தா
ல் அவர்களுடைய சொத்தை அரசன் பறி
232 - முதல் செய்ய வேண்டும்॥ அரசனுடைய உத்தர
வை வஞ்சகமாக மாற்றியெழுதுபவர்கள், மந்திரிக
ளுக்கிடையே விரோதத்தை உண்டு பண்ணுபவர்கள், ஸ்
திரீ, பாலர், பிராமணர்களைக் கொல்லுபவர்கள், ச
த்ரு அரசனுக்கு சேவை செய்பவர்கள் இவர்களைச்
சிரச்சேதம் செய்ய வேண்டும்॥
233 - கடன் கொடுத்தல் வாங்கல் முதலானவை
ஞாயத்தில் விசாரணை செய்து நியாயப்படி தீர்ப்ப
ளித்துத் தண்டனை வழங்கப்பட்டுவிட்டால் அத்தீர்
ப்பைக் காரணமில்லாமல் மாற்றக்கூடாது॥
234 - நீதிவிசாரணைக்காக அரசனால் நியமிக்க
ப்பட்ட மந்திரிகளோ நீதிபதியோ விசாரணையை
நியாயமாகச் செய்யாமல் அநீதமாகத் தீர்ப்பளித்தால்

அமைசன்; தான் மஹாபாதகம் செய்த ஸரியாகத்
தீர்ப்பளித்த மந்திரிகள் நீதிபதிக்கு ஒத்துயரமெய்ப்பணா
235- மெய்யராதம் வாதிக்கவும் ॥ ப்ராமணனை வதம் செய்த
வன், ஸுராபானம் செய்த ப்ராமணன், ப்ராமணனு
டைய தங்கத்தை திருடியவன், குருபத்னியை
கமனம் செய்தவன் இந்நால்வர்களும் மதிவ்வெ
236- இவர்கள் மஹாபாதகம் செய்தவர்கள் ॥ இந்நால்
வர்களும் அவர்க்கு உரிய ப்ராயச்சித்தம் செய்யா
விடில் அவர்களுக்கு தர்மப்படி சரீரதண்ட
னையும் பண அபராதமும் விதிக்க வேண்டும் ॥
237- குருபத்னீ கமனம் செய்தவனுக்கு -ப
குறிச்சின்னமும்; ஸுராபானம் செய்
தவனுக்கு அதன் அடையாளமாக கொடி சின்ன
மும், ஸ்வர்ண திருடனுக்கு "நாய்கால்" சின்ன
னமும், ப்ரம்மஹத்தி செய்தவனுக்கு தலையில்லா
த மனித உடல் சின்னமும் அவர்களுடைய
நெற்றியில் உண்டாக்கினவரை அடியாக இக்குறி
ம
சின்னம் - அடையாளம்।

பழுகாய்ந்த இலைப்போல் சருகுபோலவும்॥

238 — இந்த பாபிகளுக்கு அன்னம் போடக்கூடாது, பாவம்
மேலானவைகளைக் கைப்பற்றச் செய்யக்கூடாது,
வேதசாஸ்திரம் சொல்லிவைக்கக்கூடாது, வைரா
க்யத்தைப் புகட்டக் கூடாது, [illegible]
பலவிஷயங்களில் [illegible]

239 — [illegible] போல் அடையாளம்
செய்யப்பட்ட இந்த பாபிகளைக் [illegible]
[illegible] செய்யவேண்டும்,
இவர்களுக்குக் [illegible]
[illegible] செய்யக்கூடாது [illegible]

240 — [illegible] பாபம் செய்த [illegible]
[illegible]
[illegible] அடையாளம்
[illegible]

241 — [illegible]
[illegible]

x [illegible]

ஸ்ரோத்ரிய

ஒர்ஹயபயப்லீக்ஷ அறிந்துசெய்தால் அவனை
நடுவொனாத்தர்க்கொடு டண்டனை விட்டுவெளியே
242— ஏற்றவேண்டும் || ப்ராம்மணனல்லாத மற்றவர்கள் தெரிந்து
பயப்லீக்ஷ அறியாமல் செய்தால் ஸர்வஸ்வ
த்தையும் ஜப்தி செய்யவும், அறிந்து செய்தால் வ
243— தம் செய்யவேண்டும் || தர்மிஷ்டனான அரசன் மஹாபாதக
னிடமிருந்து தண்டமாகவும் பணம் பெறக்கூ
டாது, பண ஆசையால் வாங்கினால் அரசனுக்கு அ
244— ந்தப்பாபம் ஸம்பந்திக்கும் || அரசன் அபராதமாய் வா
ங்கிய அந்தப்பணத்தை நதி ஸமுத்ர ஜலத்தில் வரு
ணனுக்கு என்று போடவும்; அல்லது தர்மானுஷ்
டானம் செய்யும் ப்ராம்மணனுக்குக் கொடுக்க
245 வும் || பாபிகளுடைய அபராதப்பணத்திற்கு வரு
ணன் பாத்யதையுள்ளவன், வருணன் அரசனுக்
கும் அரசன் ஆனதால், அவ்வாறே வேதமுழுவ
தும் படித்த ப்ராம்மணன் ஸர்வ ஜகத்திற்கும்
ப்ரபு, ஆனதால் அவ்விருவர்களும் அந்தப்பண
த்திற்கு உரியவர்கள் ||

246 — } எந்த தேசத்தில், அரசன் பாபகளின் பணத்தை
247 — ப்பெறுவதில்லையோ அந்த தேசத்தில் மனுஷர்கள்
பூர்ண மரணகாலத்தில் பிறப்பார்கள், மனிதர்க
ள் நோயற்ற திர்க்காயுளுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்,
விவசாயிகள் விதைத்த தான்யங்கள் தனித்த
னியாக விளைகிறது, அகாலத்தில் பாலமர
ணம் ஏற்படாது, அரசகுமாரர்கள் பிறக்கமாட்
248 — டார்கள்॥ பிராமணர்களைக், ஈனு உபத்திரவம் பண்ணு
வதை அபகரித்தல் முதலானவைகளால் வேண்டு
மென்றே துன்புறுத்தும் சூத்திரனை, அரசன் அவ்
தங்கள் வெட்டுதல் முதலான பயங்கர உபாயங்க
249 — ளால் வதம் செய்யவும்॥ தண்டிக்க வேண்
டியவனை தண்டித்தால் அரசனுக்கு எவ்வளவு
பாபமோ, அவ்வளவு பாபம் தண்டிக்க வேண்
டியவனை தண்டிக்காவிடில், சான்றோரப்படி
தண்டிப்பதால் தர்மம் நிலைக்கும் இளையவன் தண்டிக்கவும்॥
250 — இவைகளால் ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டவை

ஹார வ்யவஹாரங்கள் பதினெட்டு, வாதிப்ரதிவா
திகளுக்குள்ள அர்த்த பதினெட்டுக்கும் ஸாஸ்த்ரமா
251— க நிர்ணயம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு அநேக வ்யவ
ஹார நிர்ணயம் தர்மம் தவறாமல் செய்வதால் அரசன்
பிரஜைகளின் அபிமானத்தைப் பெற்று அதிகமான தே
கிடைத்த
சத்தைப் பெறுவதும் தவிர இருக்கும் தேசத்தை நன்கு
252— பரிபாலனம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதத்தில்
இருக்கும் அரசன் அங்கு ஸ்ரீ ஐஸ்வரியத்தில் கவி
யபடி ஏழுகாள் அமைத்து திருடர்களுடன் க
ஏதிலார்களை அடக்குவதில் (ஒழிப்பதில்) எப்பொழு
தும் நல்ல முயற்சி செய்ய வேண்டும்.
253— நல்லொழுக்கமுள்ள ஸாதுக்களைக் காப்பாற்றுவ
தாலும் திருடர்களை சிக்ஷிப்பதாலும் (தண்டி
ப்பதாலும்) பிரஜைகளைக் காப்பாற்றும் அரசர்க
ள் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவார்கள்.
254— எந்த அரசன் திருடர்களை கொட்டவர்களை அ
டக்காமல் ஜனங்களிடம் தீர்வை வாங்குகிறானோ,

462

அந்த அரசனிடம் அன்புள்ள கோபமடை
வார்கள்; எல்லார்க்கும் கிடையாது அவனுக்கு
255— எந்த அரசனுடையதோ [பலம்] ஸ்வலிமையால் ராஜ்
யத்திலுள்ளவர்கள் பயமின்றி இரு
க்கிறதோ அந்த ராஜ்யம் ஜலமிட்ட மரம் போ
256— ல் ஸம்ருத்தியடையும். அரசன் ராஜ்யமென்
ற்றக்கள் மேல் (சுவர்கள்) ராஜ்யமாகவும்,
வெளிப்படையாகவும் பொருந்தியிரு
ப்பதை வனைத்திடக்கிற அறியவேண்டும்.
257— அந்தத்திருடர்களுக்கும், [நிறை] திருக்கிப்புக்கு[ம்] பதிலா
க கருக்களை வைத்து நிறுத்த திராசால், குவ்கம்
துலாவையாகிலும் அளவுகளை மொத்தியோ
பாரம் செய்பவர்கள், [நகரில்] வெளிப்படுப்பவர்கள், வெளி
ப்படையான (ப்ரகாசமான) திருடர்கள், காட்டு
ல் மறைந்திருந்து வழிகளில் கொள்ளையடித்துத்தி
ரிபவர்கள் மறை[வாக] திருடும் வஞ்சகர்
258, 259, 260 — கள்; காரியத்திற்காக லஞ்சம் வாங்குபவர்கள், லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு காரியத்தைக் கெடுப்பவர்கள்,

பயமுறுத்தி பணம் பறிப்பவர்கள், நல்ககத்தில் செ
ய்வதைக் கலப்படம் போன்று கலப்படக்காரர்கள், கூத்தாட்ட
க்காரர்கள், பணம் கிடைக்கும் புத்தகங்கள் வெளியிடுபவர்கள்,
ப்பது போன்ற புதிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஏமா பணம்பறிக்கி
ற்றுபவர்கள், லாகம் போல் வேஷம் போட்டு மனை
வில் பாபம் செய்து பணம் பறிப்பவர்கள், கைக்கூ
லியைப் பார்த்து நல்லது கெட்டது கூறி ஏமாற்றி பண
ம் பறிப்பவர்கள், யானைகளைப் பழக்கிறவர்
கள், வைத்தியர்கள், (நேர்மையாக இல்லாதவர்கள்)
ஜீவனத்திற்கு உபயோகமில்லாத சித்திரம் வரைதல்
மற்றும் வண்ண இலைகள் சொல்லித்தருவதாக உத்தர
வாதம் அளித்து பணம் பறிப்பவர்கள், வேசிகள், இவ்
வாறான வெளிப்படையாக ஜனங்களை ஏமா
ற்றுபவர்களை ஒற்றர் மூலம் அறிய வேண்டும், மற்
றவர்கள் போல் வேஷம் போட்டு பணம் பறிக்கும்
சூத்திரர்களையும் அறிய வேண்டும்//

261— அந்தக் குற்றவாளிகளை அறிந்து அரசனை
ஏமாற்றுக்காரர்களை

ஸம்பந்தமானவர்களும், அந்தந்தத் தொ
ழில் தெரிந்தவர்களுமான புரோகிதர்களால் முறை
யாக கற்பிக்க வேண்டும், ஏழு வயது அத்யா
யத்தில் கூறியபடி வேறு தொழிலையும் அறிந்து
அவர்கள் பயிற்சித் திறனை வழக்கக் கொள்ள வே
262— ண்டும் ॥ மேற்கூறிய திட்டங்களின் திட்டங்களி
ல் எது உண்மையோ அதனை வைத்தல் தேவை.
குற்றங்கள், அவைகளை நூல்களுக்குத் தெரியப்ப
டுத்தி அவர்களுடைய சாஸ்திரப் பணிகளை அவை
களை அனுசரித்து அரசன் தண்டிக்க வேண்டும் ॥
263— திட்டங்கள், குற்றம் செய்ய எண்ணுபவர்கள், அவ
து வேஷம் போட்டு இத்திட்டவர்கள், இவர்களை த
ண்டிக்காமல், குற்றம் செய்பவனை தடுக்கமுடி
யாததால், அவனையும் இவர்களையும் தண்டிக்க வே
264— ண்டும் ॥ திருட்டு, கொலை, கொள்ளைக்காரர்கள்
265— கள்ள நோட்டு, கற்பழிப்பு, பலாத்கா
266— ரம், தண்டனை, மதுபானம், அன்னமார்க்கம்

— தொடரும்

கிடங்குகள், நான் கெதிருமிடம், பானசாலைத்தெ
ருமுத்துகள், ஜனங்கள் கூட்டம் கூடுமிடங்கள்,
பாழடைந்த தோட்டம், காடுகள், [இடப்] கைத்தொழில்செ
ய்யுமிடங்கள், குடியில்லாத வீடுகள், பார்த்தோட்
டம் முதலியன, செயற்கைத் [பார்க்] தோட்டம், இவைபோ
ன்ற இடங்களில் அநேகமாகத் திருடர்கள் இருப்பர்
கள், ஆகையால் அரசன் இந்த இடங்களில் ஒற்ற
மாக வேறே இடத்தில் இருக்கும் [அல்லது] அங்கங்கேயோ
ர்களையும், பதாதிகளையும் [காவலாளிகளு] ம் கொண்டு
திருடர்களைக் கண்காணிக்கச் செய்யவேண்டும்।।
267 — அந்தத் திருடர்களுக்கு உதவி செய்பவர்கள், அறுவை
யாக இருப்பவர்கள், கன்னம் வைத்தல் மு
தலான தொழில் தெரிந்தவர்கள் இவர்களைப் பழ
ய [குற்றவாளிகள் மூலம்] இற்றவாளிகள் மேலும் திருடர்களைக் கண்டு
பிடித்து அவர்களை ஒழிக்க வேண்டும்।।
268 — அந்தச் சேவகர்களான பழைய குற்றவாளிகள், புதி
திருடர்களை ஒன்றுகூட்டுவிடங்களை

பாயஸத்துடன் சாப்பிடுவோம், என்றும்

எவ்வளவோ அறிவு கௌரவமுள்ள இக் கிழத்தவ
அவரைப்பார்ப்போம்,
ர் நமக்கு வேண்டியதை அறிவார்", என்றும்,
கூடி
இவ்விதமிவன் பலபேர்களுடன் சென்றடைப் போய்
அவனை
வானைப் பார்ப்போமென்றும் இவ்விதம் அவர்க

ளை ஏமாற்றி அரசனின் கொலையாளிகளிடம்

காட்டிச் சேர்க்கச் செய்ய வேண்டும்.

269 — மேற்கூறியபடி அந்தத் திருடர்கள் தம்மைப் பிடித்துவரவோ

ர்களோ என்ற ஸந்தேகத்தால் போருமானம் மீதாலா
வற்றிற்கு
னவைகள் இல்லையோ, அவர்கள் பழைய திருடர்களுடன்

அடைக்கலமடைந்து சேர்ந்துவிட்டார்களோ, அவ

ர்களைப் பழைய திருடர் கூட்டமென்கிறாலேயே அறிந்து

புதிய திருடர்களோடு சேர்த்து அவர்களையும் நேரிதி
தகப்பன் தாயார் நாயகர்
ர் புத்திர மித்ரர் ஜாதிபந்துக்களுடன் பலாத்காரமாகப்

பிடித்துக் கொல்ல வேண்டும். தார்மிக அரசன்

270 — திருடனிடம் திருடிய பொருள்கள், கொள்ளை முதலா

ன செய்வதற்கு உபயோகித்த ஆயுதங்கள் கிடைக்

காதுதால் திருட்டு நிச்சயமில்லாதபொழுது அவ
னைதண்டிக்கக்கூடாது, நிச்சயமாகத்தெரிந்தால்தெ
271 — ண்டிக்கவேண்டும்॥ கிராமத்துக்காரிருமனவர்கள் திருட
ன்னென்று தெரிந்தும் அவனுக்கு அன்னம் கொடுத்தல்,
உபயோகமானபண்டங்கள் கொடுத்தல் இருக்கஇடம்,
இவைகள் கொடுத்தால், அவர்களையும் அபராதந்தெண்
டிக்கவும், தொடர்ந்து செய்தால் வதம் செய்யவும்॥
272 — ராஜ்யத்தில் காவலுக்காக நியமிக்கப்பட்ட சேவகர்
களும் ராஜ்யஎல்லைக்காவலாளிகளும், திருட்டை
ச்சொல்லியும் குரோதமாக இருந்து, கவனியாமல்
இருந்தால் அவர்களையும் திருடர்போல் தெண்டிக்க
273 — வும்॥ பலாத்காரம் செய்வதற்கு பாதிக்குடிவாசிகள்
இவைகளால் பறிக்கொடாதானந்தவர்களை
ச் செய்யச் சொல்லி ராஜா ராமனை ஜீவிக்கி
றதே அவன் தர்மஜீவனம், அவனும் துர்க்கு
ணமுள்ளவனாயிருந்தால் அவனையும் தெண்டி
274 — க்கவும்॥ திருடர்களால் திரவியம் கொள்ளையடிக்கப்

31-9-

பாசு - அனை -

பகல் பொழுதும் வயல் வரம்பை வெட்டும்

பொழுதும், திருடன் வழிப்பறி செய்யும் பொழுதை

ச், சமீபத்தில் இருப்பவன் தன் சக்தியைப்

காப்பாற்றுதல் செய்யவல்லவராகில் அவர்களை

அரசன் பகுக்கின்ற கொலைகளைக் கொண்டு

டன் சேர்த்துக்கொண்டு தொடர்ந்து வெட்டிவிடுதல்

275 - வேண்டும்॥ அரசனுடைய பொக்கிஷத்திலிருந்

து பணம் திருடியவர்கள், அரசனுடைய சத்தி

ருவை மீறுபவர்கள், எதிரிகளுக்கு உதவி செய்

பவர்கள் இவர்களை அரசன் அங்கங்களை

வெட்டிப் பலவிதமாக ஹிம்சை செய்து கொல்லவும்॥

276 - காவல் கொண்டு வைத்த பாரத் பொக்கிஷத்தி

லிருந்து திருடர்களின் அங்கங்களை வெட்டி

கூர்மையான சூலத்தில் ஏற்ற வேண்டும்॥

துணியால் உள்ள

277 - வஸ்திரங்களின் துணிநூலைப் போலிருக்கக்கூ

டிய வர்ணத்தைப் பிரித்து அளவுகளிடுகிறவன்,

அ அத்திரிட்டு ஓடுவதாலும் அவனுடைய

தர்ஜி

கட்டளையால் ஆண்டாட்சியாரல் கொண்டையும்

வெட்டவும் இரண்டாம் தடவை கைகால்கள், வெட்டவும்
278 — மூன்றாம் தடவை வதம் செய்யவும் // கன்னமிடுகின்ற
திருடர்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள், அக்கி
அன்னம், ஆயுதம், இருப்பிடம், கொடுத்துத் திருட
ஸொத்தை வாங்கி வைத்துக் கொள்ளவும் செய்திருந்தா
லோ அவர்களையும் அரசன் திருடர்களைப் போ
279 — ல் தண்டிக்கவும் // ஜனங்களுக்கு உபகாரமான
குளக்கரையை வெட்டுதல் என்ற குற்றம் செய்
தால் அவனை ஜலத்தில் மூழ்க வைத்துக் கொல்
லவும், அல்லது அவனே குளக்கரையை திருப்பிக்
கட்டிச் செவ்விதாய்ச் செய்தால் ஆயாசப் பணம் அப
280 — ராதம் விதிக்கவும் // அரசனைச் சேர்ந்த தானி
யக்கிடங்கு, ஆயுதசாலை, யாகசாலை,
கோயில், இவைகளை அழிப்பவனையும் யானை
குதிரை, ரதம் இவைகளைத் திருடுபவர்களையும் யோசி
க்காமல் உடனே வதம் செய்யவும் //

470

31-9—

\+ சுத்தம் செய்யும்படியும் சொல்லவேண்டும்!

281 — எவன் ஜனங்களுடைய உபயோகத்திற்காக ச்சேர்த்து வைத்திருந்த தடாக ஜலத்தை எடுத்துக் கொள்கிறானோ, தடாகத்திற்கு வரும் ஜலத்தை தடுக்கிறானோ, அவனுக்கு 2.50 ×25⁰ பணம் அபராதம்॥

282 — ஆரோக்கியமாக உள்ள ஒருவன், ஜனங்கள் நடக்கும் மார்க்கத்தில் மலம் கழித்தால், அவனுக்கு இரண்டு கார்ஷாபணம் அபராதம் விதித்து அவனையே மலத்தை சுத்தம் செய்யும் சொல்லவேண்டும்॥

283 — வியாதியுள்ளவன், வயதானவன், கர்ப்பிணி, சிறுவன், இவர்கள் மலம் கழித்தால் (வழியில்) அபராதம் விதிக்காமல் நிந்தனை செய்து அவரை எச்சரிக்கை செய்யவேண்டும் + இது தர்மம்॥

284 — வைத்தியர்கள் மனிதர்களுக்கு விபரீதமான சிகித்ஸை செய்தால் அவர்களுக்கு ~~ஐந்து~~ 500 பணம் ~~ரூபணம்~~, மிருகங்களுக்கு அவ்வாறு செய்தால் ×250 பணம் அபராதம் விதிக்கவும்.

500

285- நதீவாய்க்கால்பாலம், ராஜாவின்வாசலில்கி
டக்கும்கொடி, இதைத்தில்நட்டிருக்கும்கழி, மண்
ணாலான ஆலயப்ரதிமைகள், இவைகளை நாசம்
செய்பவர்களுக்கு ஐநூறுபணம் அபராதம், அ
வைகளைத் திரும்பவும் அமைக்கச்சொல்லவேண்டும்॥
286- மாற்றுகொடுத்து, நல்லபொருளைக் கலப்படம்செய்
து கொடுத்தால்; மாணிக்கம் முதலான உடைக்கக்
கூடாதரத்னங்களை உடைத்தால், முத்து முதலா
னவைகளைத் தகாதபடித் வாரிமெய்செய்தால், ~~25~~ 250
பணம் அபராதம்; பொருளுக்குத் தக்கபடி பொ
ருள்கொடுத்து அதைத் திருப்பிச்செய்விக்கவும் வேண்
டும்॥ 287- ஒரேவிலைகொடுத்தவர்களுக்குள் ஒரு
வனுக்கு உயர்ந்தபொருளையும், மற்றவனுக்குத் தா
ழ்ந்தபொருளையும் கொடுத்தாலும், இவ்விதக்கு
எற்றதாழ்வான றைவான பொருளைக்கொடுத்து ஏவிவிட
ம் அதிகவிலையுடன் இவனிடம் பெற்றுக்கொள்ளு
ம் வாங்கினாலும், அவர்களுக்கு ஐயத்தைக் கணித்து

தக்கபடி ~~125~~ 500 -, அல்லது ~~250~~ 1000 - பணம் அபரா

288-289 } தம் விதிக்கவும்॥ அரசன் தையல்களைப் பலரை

ச்சொல்லக்காரம் செய்யும் நாகரிகர்க்குத் தெரிவிக்க

ப்படவேண்டும், வேறுக்குப் போட்டுப் பதிகர்த்தா

ல் வாடி வரம் கல்லாமல் வளர்த்த தாடிமை

சையுடன் மொத்த இருமுறையாளிகளை ஜனங்க

ள் பார்க்கப் படியாகச் செய்ய வேண்டும்,

அதை மேற்றவர்கள் இறுக்கச் செய்யமாட்டார்

கள், । அரசனுடைய கோட்டையை இடிப்பவன்,

அகிழை தூர்ப்பவன், வாசல்களை இடிப்ப

வன் இவர்களை அரசன் சீக்கிரமே

ப்பலமாக வெட்டப்பட வேண்டும்॥

290 — அக்கினிக்கொல்லு, சாஸ்திரிய முறையால் ஆபசார

ம் தேவதானம் செய்தாலும், கொலைக்கு பெரி

ப்பசு தேவதான முறை செய்தாலும், பணம் பெற்றுக்க

யக்கம் தேவாசம் செய்தாலும், அந்த பணத்துக்கு

னாமை போராட்டால் திருத்தியபணம் அபரா

தும், மனைமடையாதால் இல்லைக் கொன்றதற்கு

291— உரியதைக் கொடான்|| (வாசிக்கிறும்) மேலோக்காதவனையோ, நல்லவனையுடன் மேலோக்காதவனைக் கலந்தோ,

நில்லது என்று சொல்லி ஏற்பவன், கிராமத்தை எல்லை அடையாளங்களை

அழிக்கிறவன் அவர்களை மேக்கொடுமைக்காக்க

ளை வெட்டிச் சித்திரவதை செய்து கொல்ல வேண்டும்||

292— வஞ்சகர்களுக்குப் பெரியவனுக்குத் தகணை பாஷாண்ட (யான)

னைகாரனை (குட்டான்) தங்கத்துரையை, உருக்குதல்;

தங்கத்தை மாற்றுதல், கலப்படம் செய்தல் ஆகிய

வைகளைச் செய்தால் வாழ்நாட்களில் கத்தியால் அ

ங்கங்களை சேதிப்பதோ சரீரத்தை முழுவதையும்

அங்க அங்கமாகச் சேதம் செய்ய வேண்டும்||

293— (நில) பூமியிலாயக் கடவாகான கலப்பை முத

லான உபகரணங்களைத் திருடுவதும், கத்தி போ

ன்ற ஆயுதங்கள், விஷ ஹதங்கள் இவைகளைத் திரு

டுவதும், அவைகளின் உபயோககாலம், மற்ற

காலம் இவைகளையனுசரித்து அரசன் அவர்

474

நகரம் - அரசன்வாசமிருக்குமிடம்
தேசம் - அரசனுக்குரியநாடு

குருக்களைத் தொண்டனே வகிக்கவும்॥

294 — (பாருகிருதி அங்கம்) ராஜா, மந்திரிகள், அரசன்வாசக் கோட்டையைக் கொண்ட நகரம், தேசம், பொக்கிஷம் (கஜானா) யானை குதிரை தேர் காலாட்படை, மித்ரன் (நண்பன்) இவ்வாறு ஏழு அங்கங்கள் கொண்டதே "ராஜ்யம்" என்று சொல்லப்படுகிறது॥

295 — முறையாக இந்த ராஜ்யாங்கங்கள் ஏழுகளில், பாந்தியத்தைக் காட்டிலும் மித்ரியது மேலானது, அதாவது - மித்ரனைக் காட்டிலும் ஸைந்யம் மேல் (அதை-ஸைந்யத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும்) அதைக்காட்டிலும் கஜானா, அதைக்காட்டிலும் தேசம், அதைக்காட்டிலும் நகரம், அதைக்காட்டிலும் மந்திரி, அதைக்காட்டிலும் அரசன் என்று முறையாய்க் காப்பாற்ற வேண்டும்॥

296 — மேற்கூறியபடி ஏழு அங்கங்களோடு கூடிய ராஜ்யம், ஏழு அங்கங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து செயல்படவேண்டுமென்று

பசுதான் அதில் ஏற்றத்தாழ்வில்லை, பசுமாட்
அன்று சொத்துக்
புன்வால் ரோமத்தால் கட்டப்பட்ட யதியான்
திரிதெண்டம் போல என்று அறியவும்॥
297— ஏனெனில் அந்தந்தக் காரியங்களில் அந்தந்த
அங்கம் முக்யமானது, ஒரு அங்கம் செய்யவே
ண்டிய காரியத்தை மற்ற அங்கம் செய்ய முடியாது,
அந்தந்த காரியத்தை அந்தந்த அங்கம்தான் செ
ய்ய முடியும் ஆகையால் எல்லாம் ப்ரதானமே॥
298— சாஸ்த்ரமேலேயே, ஸாஸ்த்ரங்களை உத்ஸாஹப்படு
த்தியும், நிபந்தனங்கள் மேலேயே தன்னுடைய
பக்தியையும், சக்திஹீனத்வத்தையும் தெப்பொடு
299— சம் அறியவேண்டும்॥ ஜனங்களுடைய மரணம்,
காமக்ரோதங்களால் ஏற்படும், தன்னுடைய
பக்திஹீனுடையதும் ஸாஸ்த்ரங்களுக்கேற்ப
டும் துக்கம், அவைகளின் பீடுகளும் இறையும்,
வைகளாண்டு அனோசித்து உண்மையான
மாதானமே செய்து கொள்ளவேண்டும்॥

300 — அரசன் சத்துருவின் ராஜ்யம் மெலியவும்,
தன் ராஜ்யம் விருத்தியடையவும் முயற்சி செய்து
செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும், முயற்சி
பண்ணுவதில் யோகம் சேர்வதையாமல்தி
ரும்பத் திரும்ப முயற்சி செய்யவேண்டும், ஏனெ
னில் முயற்சி செய்யும் புருஷனே லக்ஷ்மீ
அடைவான்॥

301 — கிருதயுகம், த்ரேதாயுகம், த்வாபரயுகம், கலியுகமென்
ற [illegible] ராஜாவின் செயல்களையனு
ஸரித்தே, ஆகையால் ராஜாவே யுகங்கள்॥

302 — அறியாமை, சோம்பல், இவைகளால் எப்பொழு
து அரசன் முயற்சியில்லாமலிருக்கிறானோ அப்
பொழுது கலியுகம், எப்பொழுது அறிந்தும்
செயல்படவில்லையோ அப்பொழுது த்வாபரயு
கம், எப்பொழுது செயல்படுகிறானோ அப்பொழு
து த்ரேதாயுகம், எப்பொழுது சாஸ்திர முறைப்
படி தான் நடந்து ப்ரஜைகளை அவ்வாறும்

→ ஜகமிந்திரபாரதம்   மார்கழி

நடக்கும்படி செய்யாக்கிருந்து அப்பொழுது
கிருதயுகம், ஆகையால் அரசன் சாஸ்திரத்தை
ப்படி நடக்க வேண்டும் என்பது கருத்து, உண்மையில்
யுகங்கள் கிடையாது என்பது நிலை॥
303 — அரசன், இந்திரன், சூரியன், வாயு, எமன், வருண
ன், சந்திரன், அக்கினி, பூமி, இவர்களுக்குள்ள சக்
தியை அனுசரித்து அதுபோல் நடக்க வேண்டும்;
அரசன் துஷ்டர்களை அடக்கி, பராக்கிரமம் அமைய
இவைகளைக் கொடுப்பவனாக இருக்க வேண்டும்॥
304 — சிராவணம் முதல் நான்கு மாதங்களும்;
இந்திரன் பயிர்களை விருத்தியை உண்டாக்க மழை
பொழிகிறான். அரசனும் இந்திரனைப் போல தன்
தேசத்திலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய
வற்றைக் கொடுத்து அவர்களைத் திருப்தியடையச்
305 — செய்ய வேண்டும்॥ எவ்வாறு சூரியன், மார்
க்கசீர்ஷமாஸம் முதல் எட்டு மாதங்கள் தன்
கிரணங்களால் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பூமி

உகந்த
யஜமான கிரதுக்களுக்கும் தாபத்தைக்
கொடுத்து சகிக்கிறது அதுபோல அரசன்
சாஸ்திர முறைப்படியான திரவியங்களை
ப்ரஜைகளை வருத்தாமல் வாங்கவேண்டும்;
306 – இதற்கு உதாரணமாவது, எல்லாமும் யாதானுமொரு,
எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஒன்றும் ப்ரவேசித்து
வெற்றி ஸ்தானம்
ஸஞ்சாரம் செய்கிறதோ அவ்வாறும் சாரர்
களுடைய் தன்றாக்யம் சத் கிராக்யம் கி
ப்ரவேசித்து
வைகளில் நடக்கும் காரியங்களை அறியவே
307 – ண்டும்; இதற்குதாரணமாவது, ஏமனெல்லாதும்
தன் கண்ணுக்கு பக்ஷணியும்; தன் நன்மையில்
இப்படிப்பட்டவைகளான காரியத்தினவனை
கடக்கிறது அதுபோல் அரசனும்
ப்ரஜைகளை தண்டிக்கும் காரியத்தில்
பிரியன் மேலைத் வேறு யோகில்லாமல் ஸம
மாக தண்டிக்கவேண்டும் என்கிறதாகும் ||
308 – வதின்னுடையபாதித்தல் கட்டுடையவர்களின்

எப்படி தப்ப முடியாதோ அது போல் குற்ற
வாளிகள் தண்டனையிலிருந்து தப்ப முடியாமல்
செய்ய வேண்டும் அரசன்; இது வருணவ்ரதம்॥
309- பூர்ண சந்திரனைப் பார்த்து மனிதர்கள் ஸந்தோ
ஷப்படுவது போல், மந்திரி சேனாபதி ஸகலப்ரஜை
களும் அரசனைப் பார்த்து ஸந்தோஷப்படும்படி நட
ந்தால், அது அரசனுக்கு சாந்த்ரவ்ரதம்॥
310- அரசன் குற்றவாளிகளிடம் தண்டனை கொடு
ப்பதின் மேலும் கொடியவர்களிடம் அக்நி போல் ந
டக்க வேண்டும், அதுபோல் எதிரிகளான ப்
ரதிகூலமான மந்திரி சேனாவர்களையும் தண்
311- டிக்க வேண்டும். இது அக்நிவ்ரதம்॥ எப்படி பூ
மியானது, உயர்ந்தது தாழ்ந்தது என்ற ஸகல
ஸ்தாவர ஜங்கமங்களை ஸமமாகத் தாங்குகி
றதோ அவ்வாறும் அரசன், வித்வான் முட்டா
ள் ஏழை பணக்காரன், இளவரன் கிழவன் பேதமில்
லாதவன் எல்லா ஜனங்களையும் காப்பாற்றுத

ஷ்ணத்தால் உதவ சாஸ்யது, தலைவர்க்கு
ளால் ஸமயோசிதமாயிருப்பவனைச் செய்ய வேண்டு ம்

312 - ம். கிஞ்சிஷ்டராதும்॥ சிறிய உபாயங்
களாலும் பெரு உபாயங்களாலும் தன்புத்
தியால் ஆலோசித்து, அரசன் சோம்பலி
ல்லாமல், தன் ராஜ்யத்திலோ பரராஜ்யத்
திலோ வஸித்துக் கொண்டிருக்குந் திருடர்
களை அடக்க வேண்டும்॥

313 - பணமில்லாமை முதலானசிறு தோஷமுள்ள அர
சன் சிறந்த போதிலும் பிராமணர்களுக்குக் கோ
பத்தை யுண்டுபண்ண வேண்டாம், ஏனெனில் அவ
ர்கள் கோபமடைந்தால் உடனே சாபமிடு
தல் அபசாரஞ் செய்தல் இவைகளால் அரச
னை ராஜ்யவாஹனத்தோடு அழித்துவிடுவா

314 - ர்கள்॥ பிராமணர்களை ஸ்வ ராஜ்யத்தால்
அத்தியனல்லாவிடினும் காப்பாற்ற வேண்டியவ
ர்களென்று, ஸ்ரீ மேல்குறிக்கத்தக்கது

ஜலமாக ஆகியதோ, சந்திரனும் கலைகளை க்ஷயவனாக ஆகி பூர்ணனாக ஆனானோ, அவ்வாறு பிராம்மணர்களுக்குக் கோபத்தை உண்டுபண்ணியவன் தான்

315 — அழியமாட்டான்॥ எந்த பிராம்மணர்கள் வேறுபல வாக்கால் லோகங்களையும் வேறு லோகபாலர்களையும் கோப வல்லமையால் ஸ்ருஷ்டிப்பார்களோ, தேவர்களையும் மனுஷ்யர்களாக ஆக்கச்செய்வார்களோ, அவ்வாறு பிராம்மணர்களுக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணியவன் விருத்தியடையான்॥

316 — யாகங்கள் செய்து கொண்டும் யாகங்கள் செய்வித்தும் வரும் எந்த பிராம்மணர்களால் பூமி

ஸ்ரீவாக்கித்து ஸாதனோ முதலான லோகங்களும் தேவர்களும் நிலைபெறுகின்றனவோ, வேதங்களே எவர்களுக்குத் தனமோ அவ்வாறு பிராம்மணர்களைத் தான் உயிர்வாழ விரும்பும் எவன் ஹிம்ஸை செய்வான்॥

317 — மந்திரத்தால் அக்னிஹோத்ர ஆதானம் செய்யப்பட்ட அக்னியோ, ஸாதாரண அக்னியோ எவ்வாறும் தெய்வமோ மேலான தெய்வமேயோ,

அவ்வாறே பிராமணன் மூடனும் பண்டிதனேனு

318 - ட்டானோ(ர்), அவன் மேலான தேவதை॥ மயானத்தி
ல் சவத்தை எரித்துக் கொண்டிருக்கும் அக்கி
யும் தோஷமுள்ளதில்லை, அவை வெளியிடத்தில் திரும்ப யாகத்தி
னில் ஹோமம் செய்யப்படும்போது மேலும் சிறப்

319 - படைகிறது॥ இவ்வாறு பிராமணர்கள் காதொ
ழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் பூஜிக்கத்தக்க
வர்கள், ஏனெனில் பிராமணன் மேலான தெய்
வம்॥ இது பிராமணஸ்துதியால் வாதோ

320 - மில்லை॥ பிராமணர்களை எல்லாவகைத்திலும் துன்
புறுத்தும் க்ஷத்திரியனை, சாபமிடுதல் ஆபிசார
ம் செய்வதின் மூலம் பிராமணர்களே தண்டி
அடக்கத் தகுதியவர்கள், ஏனெனில் பிராமண
னிடமிருந்து க்ஷத்திரியன் உண்டானான் என்று வேதம் ச்ரு

321 - தி॥ ஜலத்திலிருந்து அக்கினியும், பிராமணனிட
மிருந்து க்ஷத்திரியனும், கல்லிலிருந்து கத்திபோலா
ன ஆயுதமும் உண்டாகின்றன, அவைகளு,

னுடைய சக்திகள், துஷ்கர்மாக்களைத்
தவிர மற்ற விஷயத்தில் செல்லும், துஷ்கர்மாக்க
ளில் செல்லாது, அக்னி மற்றவைகளைக் கொளுத்
தும், தன்னைப் பெற்றதைக் கொளுத்தாது, க்ஷத்ரிய
னுடைய பராக்ரமம் மற்றவர்களிடம் செல்லும்
ப்ராமணர்களிடம் செல்லாது, கத்தி மற்றதை
வெட்டும் தனக்குக் காரணமானதை வெட்டாது,
322 — சாந்தியுடன் கர்மாக்களைச் செய்யும் ப்ராமண
னுடைய சேர்க்கையில்லாமல் க்ஷத்ரியனாகித்
தியனைய முடியாது, இல்லாதும் க்ஷத்ரியனுடை
ய பாதுகாப்பு இல்லாமல் ப்ராமணர் யாகாதி கர்மாக்களை
ச் செய்யவாகித் தியனைய முடியாது, ஆகவே-
ப்ராமணனும் க்ஷத்ரியனும் பரஸ்பரம் ஒன்று
சேர்ந்தால் இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும்
தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களை அடைந்து வ்ரு
த்தியடைகிறார்கள்॥
323 — க்ஷத்ரியன் மஹாபாபங்களைத் தவிர மற்றவர்களிடமிருந்து

+உபவாஸம் முதலானதின் பலம்
மனோப்ரீதி காரணம்

அபராத மோகவாஸ்தியபனத்தில் இலவான
சுபோக ப்ரீதிக்கிக் குப் பொங்கும் புவனத்தையும்
ஹரா மணிக்கருக் கித்தானமாகக் கொடுத்து
வாட்டு புத்ரனிடம் ராஜ்யத்தை அப்புவாதுத்து
வாட்டு மரணமடையும் முன் வைகவ பமாகஸ்
வர்க்கத்தை அடையுத்தத்தில் மரண
டையவும், யுத்தும் ஸம்பவகன்னையா நல்லு
பவாஸ விரதாச்ச மரணமடையவும் ||

324- இவ்வாறும் மேன்று சாத்யாயப்கானில் கூறப்பட்ட
மௌரியாகராஜ தர்மங்களை அறுவத்துக்கும்
அரசன் ஏப்வை மிகும் பெரு முசெய்தொ
டேமானுக்கு திண்மையான காரியங்களை
ச்செய்யும்படி அதிகாரிகளுக்குத்தரவிடவே

325- ண்டும் || இவ்வாறும் அநுதிபரம்பரையாகவந்தம்
ராஜதர்மம் முதலும் சொல்லப்பட்டது,
அப்பொழுது முறையாகவை இயற் கூத்ரத்த
நுடைய தர்மோகுவத் பணம்களைக் கூறுகிறேன் ||

326 — வைசியன் உபநயனம் வரையான ஸம்ஸ்காரங்கள்
ஆனபிறகு விவாஹமும் செய்து கொண்டு ஜீவ
னத்திற்கு வியாபாரம், பசுபாலனத்திற்காக ச
ம்ரக்ஷணம் இவைகளை எப்பொழுதும் ஜாக்கிரதையு
327 — டன் செய்ய வேண்டும். ப்ரஜாபதி பசுக்க
ளை ஸ்ருஷ்டித்து அவைகளை ரக்ஷிக்கும்படி வை
சியனிடம் கொடுத்தார், ஆனபடியால் வைசியன்
பசுக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்; மேலும் ப்ரஜை
களை ஸ்ருஷ்டி செய்து ப்ராம்மணனிடமும் ராஜாவி
டமும் காப்பாற்றும்படி கொடுத்தார்॥
328 — கோபாலனம் செய்யமாட்டேன் என்கிற
எண்ணம் வைசியனுக்கு வரக்கூடாது, ஆனபடியால்
இதர வியாபாரமேல் ஜீவனம் ஸம்பாதித்தாலும்,
வைசியன் பசுபாலனம் அவசியம் செய்ய வே
ண்டும், வைசியன் பசுபாலனம் செய்வதானால்
329 — மற்றவன் செய்யக்கூடாது॥ ரத்னம், முத்து, பவ
ழம், இரும்பு முதலியன, வஸ்திரங்கள் (அவைகள்)

வாஸநாதி த்ரவ்யங்கள், (வாஸனைப் பொருள்கள்)

உப்பு முதலான த்ரவ்யங்கள், இவைகளுடைய
கீழ்த்தரம், மத்திமம், உயர்தரம், இவைகளையும் கா
லதேசங்களின்படி நடக்கும் கிரயவிலைகள்,
இவைகளை வைசியன் தெரிந்து கொள்ளவும்॥
330— ரத்னங்களை ரத்னக்க வேண்டிய முறைகள், பயிர்
டும் பூமி நிலத்தின் தோஷங்கள் ''படி வேர்க்
கால், கிண்ணி, பதக்கு முதலான அளவுகளையும், து
லாம் முதலான நிறுத்தலளவைகளையும்
மற்றவனை ஏமாற்றாமல் இருக்க உள்ளபடி தெரி
331— ந்து கொள்ள வேண்டும்॥ பாண்டம் முதலான
பொருள்
அநேக வஸ்துக்களிலும், திசையும், இத்திசையில் வி
லையென்றும், இன்ன தேசத்தில் இந்தப் பொருள்
விலை உயர்ந்தது, குறைந்தது என்றும், இன்ன பொருள்
இவ்வளவு காலத்தில் நடக்கும், அல்லது குறையும்
இடத்தில்
என்பதையும், இந்த தேசத்தில் இந்தக் காலத்தில்
புல் முதலியவைகளால் பசுக்களை வளர்த்திடுவதையும்,

அல்லது இவையும் இவைகளெல்லாமன்றி

332 — வைசியன் [illegible] அறியவேண்டும்॥ பசுக்களை மேய்ப்பதற்
க் கோவ்யவஸாயஞ் செய்வதற்குங் கோ, வேலைக்கா
ரருக்கு, இடங்காலம், வேலைக்கூலிகளுக் கேற்றக்
கப்படி இவ்வளவுக்கூலி கொடுக்கவேண்டும், என்ற
தை தெரிந்துகொள்ளவேண்டும், பலவாறு மனிதர்
களிடம் வியாபாரஞ் செய்ய பலபாஷைகளை அறி
ந்திருக்கவேண்டும், இந்தப் பொருளை இவ்வாறு
வைத்திருக்கவேண்டும், இன்ன பொருளைக் கெ
ச் சுகால் பலநாள் கெடாமல் இருக்கும், இந்தப்பொருள்
இந்த தேசத்தில் இந்தக் காலத்தில் இவ்வளவு விலை
க்குப் போகும் என்பவைகளை அறியவேண்

333 — டும்॥ இங்கு கூறிய முறைப்படி கிரயவிக்ரயம்
செய்து தனம் ஸம்பாதித்து உடைமை பெருக்கவேண்
டும், எல்லா பிராணிக்கும் அன்னதானங்களைக்
காப்பாற்றிப் பேர்த்த அன்னதானஞ் செய்யவே
ண்டும்॥

334— சூத்ரனுக்கு-வேதவாக்யங்களும், கிரஹஸ்
தர்களும், ஸ்வதர்மானுஷ்டானத்தால் புகழ்
பெற்ற ப்ராமணர்களுக்கு சுச்ரூஷை செய்
வதினின்றே ஸ்வர்க்காதி புண்ய லோகங்களை
335— அடையலாகிறது॥ உள்ளும்புறமும் சுத்தமா
னவனும், தன் ஜாதிக்கு மேலானவர்களுக்
கு சுச்ரூஷை செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ளவனும்,
கடினமாகப் பேசாமல் மிருதுவாகப் பேசுபவ
னும், கர்வமில்லாதவனும், எப்பொழுதும்,—
ப்ராமணன், இல்லாவிட்டால் க்ஷத்ரியன், இல்லா
விட்டால் வைசியன் என்று முறையாக அனுஸ
ரித்து சுச்ரூஷை செய்யும் சூத்ரன் தனக்கு
மேலான ஜாதியில் பிறப்பை அடைவான்॥
336— இவ்விதம் நான்கு வர்ணத்தவர்களுக்கும் உரிய
தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டன, மேல் அவர்களு
க்கான ஆபத்காலத்தில் செய்யவேண்டியதர்ம
ங்களையும், ஸங்கீர்ண ஜாதி தர்மங்களையும் கூறுவோம்॥
ஒன்பதாவது அத்யாயம் ஸமாப்தம்॥

பத்தாவது அத்யாயம்||

1 — பிராமணக்ஷத்ரியவைசியரென்ற வர்ணத்தார்களும் வேதாத்யயனத்தை அனுஸரித்து ஸ்வகர்மானுஷ்டா னங்களைச் செய்பவர்கள், வேதம்படிக்கவேண்டும்; இவர்களுக்குள் பிராமணனே அத்யயனம் செய் விக்கவேண்டும்; க்ஷத்ரியவைசியர்கள் கூடாது என்று நிச்சயம்||

2 — எல்லாவர்ணங்களுக்கும் ஜீவனோபாயத்தை சாஸ்திரமுறைப்படி அறிந்து பிராமணன் அவர்களுக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்; தானும் அம் முறைப்படி அநுஷ்டானம் செய்யவேண்டும்||

3 — பிறப்பின் மேன்மையாலும், ஜாதிமேன்மையாலும், ஹிரண்யகர்ப்பனுடைய முகத்திலிருந்து உண்டான தாலும், வேதாத்யயனம் செய்தல் அத்யயன ஞ்செய்வித்தல், அதை அனுஷ்டித்தல் முதலியவைகளா யாகம் (ஹோம, கிரியை) செய்தல் என்ற முறை யாக வேதத்தை அறிவதாலும், வர்ணங்களுக்கு க்கட்டுப்பாடுடையவனாக உபநயனஸம்ஸ்காரம்

உள்ளதாகவும் மற்ற வர்ணங்களுக்கு அத்

யயனம் செய்வதற்கு ஜீவனோபாயத்தை உபதே

சிப்பதாகவும் ப்ராமணன் சிறந்தவன் (மேல்) ॥

4— ப்ராமணன் க்ஷத்ரியன் வைசியன் மூன்று

வர்ணத்தார்க்கு உபநயனம் இருப்பதால் த்வி

ஜாதிகள், மற்றவர்களான சூத்ரனு

க்கு உபநயனம் விதிக்காததால் ஏகஜாதி. அனு

ஜாதி ஜாத்யந்தர வர்ணம் கிடையாது,

5— நான்கு வர்ணங்களிலும் அந்தந்த ஜாதியினிடத்தோ

ந்த சாஸ்த்ரோக்தப்படி விவாஹம் செய்து கொண்

ட கன்னிகைகளிடம், பிறந்த குழந்தைகள் அ

ந்தந்த ஜாதியர்கள் என்று அறியவும்.

6— ப்ராமணனுக்கு க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்தவன்

ப்ராமணனுக்கு ஸமமானவன். ஆனால் ப்ராமணரில்

அவனுக்கு குறைந்தவன் ஜாதி மூர்த்தாவஸிக்தன் எனப் பெயர்,

இவ்விதம் க்ஷத்ரியனுக்கு வைச்ய ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்

தவன், மாஹிஷ்யன், வைச்யனுக்கு சூத்ர

ஸ்திரீயிடம் பிறந்தவன் கரணன், இவர்க
ளுக்கு தனித்தனியான தொழில்களுண்டு ||

7 - இவ்விதம் அடுத்த வர்ண ஸ்திரீகளிடம் பிறந்தவர்க
ளுடைய முறை சொல்லப்பட்டது, இதுபோலவே பரம்பரையா
கவிருந்து, மேல்வர்ணத்தவர்க்கு அடுத்தடுத்த வர்ண
ம் அல்லது ஒன்றுவிட்டு வர்ணம் தாண்டிய ஸ்திரீகளுக்
கு உண்டாகும் பிறப்பு முறையையும் கூறுகிறேன் ||

8 - பிராமணன் விவாஹம் செய்து கொண்ட வைஸ்ய
கன்னியிடம் பிறந்தவன் "அம்பஷ்டன்" சூத்ர
கன்னியிடம் நிஷாதன் (வேடன்) இவனுக்கே
பாரசவன் என்றும் பெயர் ||

9 - க்ஷத்ரியனுக்கு சூத்
ரகன்னியிடம் "உக்ரன்" இவன் கொடிய செ
யலும் கடுமையான காரியங்களில் ஆசையும் க்ஷத்
ரிய சூத்ர ஸ்வபாவமுள்ளவன் ||

10 - பிராமணனுக்கு க்ஷத்ரிய வைஸ்ய சூத்ர கன்னி
கையிடமும், க்ஷத்ரியனுக்கு வைஸ்ய சூத்ர ஸ்திரீ
யிடமும், வைஸ்யனுக்கு சூத்ர கன்னியிடமும்;

ஆறு

பூாக்கும் பிறந்த பேர்களும், ஸவர்ணபுத்ரனுக்

குரிய காரியங்களை உத்தேசித்து "அபஸதர்

தர்கள், (தாழ்ந்தவர்கள்) ஆவார்கள். (வைசியஜாதி)

[பாரதி லோப ஜாதி—]
11— க்ஷத்ரியனுக்கு ப்ராம்மணஸ்த்ரீயாம்,

ஸூதன், வைசியனுக்கு க்ஷத்ரியஸ்த்ரீயிடம் மாக

தன், ப்ராம்மணஸ்த்ரீயிடம் வைதேஹன், (ஜாதி)

12— சூத்ரனுக்கு, ப்ராம்மணஸ்த்ரீயிடம் சண்டாளன்,

க்ஷத்ரியஸ்த்ரீயிடம் க்ஷத்தா, வைச்யஸ்த்ரீயிட

ம் ஆயோகவன்; சண்டாளன் அதமன், வைச்யன்

க்ஷத்ரியன் ப்ராம்மணன் இவர்கள் ஸ்த்ரீகளிடம் வர்ண

13— ஸாங்கர்யம் ஏற்படுகிறது|| ஒன்றுவிட்ட, அம்பஷ்

டன், உக்ரன், க்ஷத்தா, வைதேஹன், ஸூதன்

மாகதன், ஆயோகவன் இவர்கள் ஸ்பரிசாதி

யோக்யர்கள், சண்டாளன் ஒருவனே ஸ்பரிசாதி

யோக்யனில்லை||

14— ப்ராம்மணாதி மூன்று வர்ணத்தவர்களுக்கும் தனக்

கீழ்வர்ணஸ்த்ரீகளுக்கு பிறந்தவர்கள் மாதா

கீழ்வர்ணமாக-தாழ்ந்தவர்ணமாகவிருப்பதால்
அவர்களுக்குப் பிறந்த புத்ரர்கள், மாதாவின்
ஜாதியாகவேயாவர், ஸம்ஸ்காரமும் அந்த
15— னம் ஜாதி அனுசரித்தே. ப்ராமணனுக்கு உக்ர
ஜாதி ஸ்த்ரீயிடம் "ஆவ்ருதன்", அம்பஷ்ட ஸ்த்ரீ
யிடம் ப்ராமணனுக்கு "ஆபீரன்", ப்ராமணனுக்
கு ஆயோகவ ஸ்த்ரீயிடம் "திக்வணன்" பிறக்கிறான்
16— சூத்ரனுக்கு ப்ரதிலோமமாக ஸ்த்ரீகளிடமுண்
டான ஆயோகவன், க்ஷத்தா, சண்டாளன்,
இம்மூவரும் மனிதர்களில் தாழ்ந்தவர்கள், இ
வர்கள் புத்ரகாரியத்திற்குத் தகாதவர்கள்.
17— வைசியனுக்கு க்ஷத்ரிய, ப்ராமண ஸ்த்ரீகளிடம்
பிறந்த "மாகதன்" "வைதேஹன்" க்ஷத்ரியனுக்
கு ப்ராமண ஸ்த்ரீயிடம் "ஸூதன்" இம்மூவரு
ம் ப்ரதிலோமமாக உண்டானவர்கள் இவர்களும்
புத்ர காரிய யோக்யதையில்லாததால் அபஸதர்கள்
18— நிஷாதனுக்கு சூத்ர ஸ்த்ரீயிடம் "புக்கஸன்"

நிஷாதஜாதிஸ்த்ரீயாடம் சூத்ரனுக்கு "குக்குட
19 — கன்" ॥ க்ஷத்தாவுக்கு உக்ர ஜாதிஸ்த்ரீயாடம் "ஸ்
வபாகன்" வைதேஹனுக்கு அம்பஷ்டஸ்த்ரீ
20 — யாடம் "வேணன்" ॥ பிராமணாதி மூன்று வர்ணத்தா
கன்யா
ருக்கும் ஸவர்ண ஜாதிஸ்த்ரீயாடம் பிறந்தவர்களு
க்கும் உரிதகாலத்தில் உபநயனம் செய்யாவிட்டா
ல் அந்தப் புத்ரர்கள் "வ்ராத்யர்கள்" எனப்படு
வார்கள் இவர்களும் புத்ரன் செய்ய வேண்டியகா
ரியத்திற்கு உபயோகமில்லாதவர்கள் ॥
21 — முன்சொன்ன வ்ராத்ய பிராமணனுக்கு பிராமணஸ்
த்ரீயாடம் பாபஸ்வபாவமுள்ள "பூர்ஜகண்டகன்"
உண்டாகிறான், இவனுக்கு தேசபேதங்களில், ஆவந்த்ய
ன், வாடதானன், புஷ்பதன், என்றும் சைகன், என்
22 — றும் பெயருண்டாம் ॥ வ்ராத்ய க்ஷத்ரியனுக்கு
ஸவர்ணஸ்த்ரீயாடம் பிறப்பவனுக்கு பலதே
சங்களில் "ஜல்லன், மல்லன், நிச்சிவி, நடன், கரணன்,
கஸன், திராவிடன், எனப்பலபெயர் ॥

23— வைசிய வ்ராத்யனுக்கு ஸவர்ண ஸ்திரீயிடம்
ஸுதன்வா, ஆசார்ய, காருஷ, விஜன்மா, மைத்ரன், ஸா
த்வதன், எனப் பல பெயர் கொண்ட பிள்ளை பிறக்கிறான்.
24— பிராமணாதி வர்ணங்களுக்குள் அயோக்ய ஸ்திரீகளி
(வ்யபிசாரத்தாலும்,)
ன் சேர்க்கையாலும், ஸகோத்ராதி விவாஹத்தா
லும், உயர்ந்தோர் ஸ்வ கர்ம த்யாகத்தாலும்,
25— வர்ண ஸங்கரம் ஏற்படுகிறது. பிரதிலோம அனு
லோமர்களின் பரஸ்பர ஸம்பந்தத்தால் உண்டாகும்
ஸங்கர ஜாதிகளைப் பற்றி விசேஷமாகக் கூறுகிறேன்.
26—} சூதன், வைதேஹகன், சண்டாளன், மாகதன், க்ஷத்
27—} தா, அயோகவன், பிரதிலோமர்களான இந்த அறு
? பேரும் தங்கள் ஸ்திரீகளிடம் தங்கள் ஜாதிப்பிள்ளைக
ளைப் பெறுகிறார்கள். இந்தப் புத்ரர்கள் மாத்ரு ஜாதியை
28— அடைகிறார்கள். பிராமணாதி மூன்று வர்ணங்களுக்
குள் பிராமணனுக்கு க்ஷத்ரிய வைச்ய ஸ்திரீயிடம் அ
னுலோமமானதால் த்விஜன் பிறக்கிறான், ஸஜாதிஸ்
த்ரீயிடமும் த்விஜன், இவ்விதம், க்ஷத்ரிய வைச்யர்களுக்கு

ப்ராவைசிய க்ஷத்ரியர்களுக்கும் க்ஷத்ரியமாமம

னாஸ்திரியாடம் பறந்தவர்களுக்கும் மேல்கீழ் உண்டு ||

29 — ஆயோகவாதிகள் ஆறுபேரும் பரஸ்பர ஜாதிஸ்திரீ

களிடம் தாழ்ந்தவர்களை உண்டு பண்ணுகிறார்கள் ||

30 — எவ்விதம் பராமணஸ்திரீயிடம் சூத்ரன் தாழ்ந்த

சண்டாளனை உண்டு பண்ணுகிறதுபோல் அவ்விதம், சண்

டாளாதிகளும் நாலுவர்ணங்களில் சண்டாளர்

களைக்காட்டிலும் தாழ்ந்த புத்ரனை உண்டுபண்

31 — ணுகிறார்கள் || ஹீனர்களான பாதிலோமஜாதிகளு

க்கு ஹீனத்த பரதிலோமர்கள் பதினைஞ்ஜாதிகள் ||

32 — தஸ்யுஎன்பவன் "ஸைரந்த்ரன்" என்பவனை ஆயோ

கவஸ்திரீயாடம் உத்பத்தி செய்கிறான், இவனுக்கு,

இரை அலங்காரம் செய்தல், இரைக அமைத்தல், உடம்

புபிடித்துவிடுதல், வலைபோட்டு பிடிக்கிறது, இவை

33 — கள் ஜீவனம் || வைதேஹனுக்கு ஆயோகவஸ்திரீயிடம்

மைத்ரேயன், அவன் காலைவேளையில் மணியடித்து

க்கொண்டு ராஜாக்களை ஸ்துவமாகப் பேசுகிறான்

34 — செய்வான். சுசீவனம்" நிஷாதனுக்கு ஆ
யோகவஸ்திரியிடம் "மார்க்கவன் - தாஸன், -
கைவர்த்தகன் - இவனுக்கு ஓடம் விடுவதே தொழில்,
35 — இங்ஙனாகிய ஸைரந்த்ரன், மைத்ரேயன், மார்க்
கவன் இவர்கள் (மரணத்தின் வஸ்திரத்தைத் தரி
ப்பவர்கள் இவர்கள் எச்சில் சாப்பிடுபவர்கள்; ஆ
யோகவஸ்திரிகள்) இவர்களிடத்தில் வெவ்வேறு
36 — புருஷர்களுக்குப் பிறந்தவர்கள். நிஷாதனுக்கு வை
தேஹஸ்திரியிடம் "காரவரன்" இவனுக்கு தோ
ல் வெட்டும் வேலை, வைதேஹகன், வைதிரத்தன்
இவர்கள் கிராமத்திற்கு வெளியே வசிக்க வே
37 — ண்டும். "வைதேஹஸ்திரியிடம் சண்டாளனுக்கு
"பாண்டு ஸோபாகன்" இவன் மூங்கில் வேலை செ
ய்து ஜீவிப்பவன், நிஷாதனுக்கு வைதேஹஸ்திரியி
டம் "அஹிண்டகன்" இவனுக்குத் தொழில் ஜெயில்
38 — வெளியில் காவல். நிஷாதனுக்கு சூத்ரஸ்திரியிட
ம் "புக்கஸன்" இந்த ஸ்திரியிடம் "ஸோபாகன்"

498

ஸாதக்கனாய் நிர்திக்கப்பட்டபாய, இந்நவதாரிக
ள் ராஜாக்களையால் அறக்கப் பேர பெவன், ஜகதீ
39- வனம்॥ நிராதாரத்தியட்டம் சொல்பானுக்கு "அர்
த்யாவலாயம" என்பான் கேட்கப்படும் தாழ்ந்த
வன், இவனுக்கு லோகாத்திலவமாதத்துக்கொண்டு
40- கொப்பத்ரவாம்॥ வர்ணஸங்கரவாதயத்திலுமய
தர்மத்யாஜ் வெயா? லெக்கிருாதிகளைச்சொன்
னேம் தவம்தர்மயர்களை தெரியாதவர்களைதொ
ழிலக்கொண்டு தெரிந்துகொள்ளவும்॥
த்வஜர்களா மேன்மை
41- வர்ணஸமானவர்ணஸ்திரீகளுக்கு பிறந் [அவர்களுக்கு பிறந்த]
தவர்களுக்கும் அநுலோமர்களுக்கும், உபநய
னஸம்ஸ்காரமுண்டு, பரதிலோமர்களுக்கு
42- உபநயனமில்லையாதலால் ஸஜாதீயர்களுக்குப்
பிறந்தவர்களும் தேவமனுஷ்யத்தால்வாசிவாமி
த்ராதிகளைப் போலவும், ஸங்கரஜாதியால்
சயத்ரிவ்ராதிகளைப்போலவும், இருந்து ஜாதி
யுகங்களில் மனிதர்களுக்கு உயர்ந்தது

+ மன்னரும் பெருமை... நால்

தீண்மை அடைகிறார்கள்; + மேலும் இதனால் ஜாதித்

43 — தாழ்மையும் அடைகிறார்கள்॥ சொல்லப்போகும்
க்ஷத்ரிய ஜாதிகள், உபநயனாதி க்ரியாலோபத்தின
லும், ப்ராமணர்கள் செய்யாக்கூடிய யாகங்கள், அ
த்யயனம், ப்ராயச்சித்தம் இவைகள் இல்லாமை
யாலும் மெதுவாக லோகத்தில் சூத்ரர்களாகி

44 — விட்டார்கள்॥ பௌண்ட்ரகம், சௌடம், காம்போ
ஜம், திராவிடம், யவனம், சகம், பாரதம், அபண்
ணவம், சீனம், ~~.....~~ கிராதம், தரதம், கசம்,
இந்த தேசத்தில் பிறந்த பௌண்ட்ரகர், சௌடர்
கள், திராவிடர்கள், காம்போஜர்கள், யவனர்கள்
சகர்கள், பாரதர்கள் அபண்ணவர்கள், சீனர்
கள், கிராதர்கள், தரதர்கள், கசர்கள், ஆகிய இவர்
மாகில்லாமல் சூத்ரர்கள் ஆனார்கள்॥

45 — ப்ராமண க்ஷத்ரிய வைசிய சூத்ரர்களுக்குள், ஸ
ம்ஸ்க்ரியக் க்ரியை லோபத்தால் எவர்கள் வேறு ஜா
திகளாகிவிட்டார்களோ, ம்லேச்ச பாஷை, ஆர்ய
(ஸம்ஸ்கிருதம் தவிர மற்ற அம்லேச்ச பாஷை)

500

(1) இந்த அத்யாயத்தில் கூறிய ஜாதிகள், பெயர்கள், தொ
ழில்கள், தற்காலம் மாறுபட்டிருக்கின்றன॥

பாஷை பேசுகிறார்களோ அவர்கள் தஸ்யுக்

46— கள்" எனப்படுவோர்கள்॥ த்விஜர்களுக்கு அநு

லோமஜாதி லோமமாக உண்டான" த்விஜாபஸதர்

கள், (த்விஜ) அபத்வம்ஸஜர்கள், என்றவர்கள், த்விஜர்

களுக்கு உபகாரமான, ஆனால் நிந்தியமான

தொழில்களால் ஜீவிப்பார்கள்॥

47— சூதர்களுக்கு குதிரையை பழக்குதல் ரதவோட்டுத்

யம் ஜீவனம், அம்பட்டர்களுக்கு வைத்யம்,

வைதேஹர்களுக்கு அந்தப்புரஸ்திரீ சேவை,

48— மாகதர்களுக்கு, தரைவியாபாரம்॥ நிஷாதர்

களுக்கு, மீன்பிடித்தல், ஆயோகவனுக்கு மரத்

(து) தச்சுவேலை, மேதர், ஆந்த்ரர், சுஞ்சு, மத்கு,

இவர்களுக்கு காட்டுமிருகவேட்டையாடுதல்॥

49— க்ஷத்தா, உக்ரன், புக்கஸன், இவர்களுக்கு பொந்

தில் வஸிக்கும் உடும்பு முதலானவைகளை பிடித்த

ல் கொல்லுதல் தொழில், திக்வணர்களுக்கு தோ

ல் தொழில், வேனர்களுக்கு முரசு முதலான

(2) அவைகளை அவசியம் தெரிந்து கொள்வதில் பிரயோ
ஜனமில்லை।

50 — வாழ்ந்திருத்தல் || மேற்கூறியவர்கள் கிராமஸ
மீபத்தில் ஸ்மாரணத்துக்கான மரத்தடியிலோ, ச்மசான
ம் மலை காடு இவைகளின் ஸமீபத்திலோ, வெளிப்
படையாகத் தங்கள் தொழில்களைச் செய்துகொ
51, 52 — ண்டு வசிக்க வேண்டும். சண்டாளர்கள், அபாத்ர ச்வபாக
ர்கள், கிராமத்திற்கு வெளியில் வசிக்க வேண்டும்;
அந்தமனைபாத்திரங்களுடைய, அவர்களுக்குத் தனம் நாயும்
கழுதையும்; சவவஸ்திரங்களைத் தரிக்கவேண்டும்;
உடைந்த சட்டிகளில் போஜனம்; இரும்பு ஆபரண
ங்கள்; எப்பொழுதும் திரிந்துகொண்டிருக்கவே
53 — ண்டும் || வைதிக கர்மானுஷ்டானம் செய்யும்போ
து அவர்களைப் பார்க்கவோ பேசவோ கூடாது,
கடன் கொடுத்தல் வாங்குதல், விவாகம் அந்தஜா
திக்குள்ளேயே செய்துகொள்ள வேண்டும் ||
54 — இவர்களுக்கு அன்னம், வேலைக்காரர்கள் மூலமா
உடைந்த பாத்திரத்தில் கொடுக்கவேண்டும்,
இவர்கள் கிராம, நகரங்களில் இரவு ஸஞ்சாரம்

செய்யக்கூடாது ॥ கிராமநகரங்களில் அர
சாங்க அடையாளத்துடன் போலீஸ்காரர்க,
ளாய்க்கொண்டும் ஸஞ்சாரம் செய்ய வேண்டும், அநா
தியான யாகத்துக்கு கிராமத்திலிருந்து வரியால்
கொண்டு போடவேண்டும், என்று சாஸ்திரவாதிய
56 — எப்பொழுதும் அரசனுடைய ஆக்ஞையால்
கொலை செய்ய வேண்டியவர்களை சாஸ்திரமு
றைப்படி கொலை செய்ய வேண்டும்; அவர்களுடை
ய வஸ்திராபரணங்களை எடுத்துக்கொள்ள வே
57 — ண்டும் ॥ ராஜ்யவர்ணத்துக்கு ஸம்ஸ்காராதி
யம்பாற்றத்தெருவினை ஆர்யவேதத்தால் அ
றியமுடியாமல் இருந்தால், அவனுடைய தாழ்த்
த செய்கையால் தீர்மானிக்க வேண்டும் ॥
58 — அஸாதுத்வம், க்ரூரஸ்வபாவம், க்ரூரமாகப் பேசுதல்;
வாஸ்திகர்மாநுஷ்டானம் செய்யாமை, இவைகள்
இவ்வுலகில் எவனை ஸம்ஸ்காராதியாம்பாற்றவன்
என்பதைக் காட்டிக்கொடுக்கும் ॥

ஏனெனில்—

59— பிதாவினுடையவோ, மாதாவினுடையவோ, இவ
ர்களுடையவோ ஸ்வபாவத்தை (குணத்தை) ஸங்கர
ஜாதியடைகிறான், அவன் பெரியவனாயும் தன் பிறவி
60— க்குணத்தை மறைக்க முடியாது || உயர்ந்த குலத்தி
ல் பிறந்தவனாயினும் எவனுக்கு யோநிஸங்க
ரம் (கலப்பு) இருக்கிறதோ - மறைவாக [கூடமாக] இருக்கிறதோ
அந்த மனிதன் தகப்பனுடைய குணத்தை அல்ப
மாகவோ அதிகமாகவோ பெறவே செய்வான் ||
61— எந்த ராஜ்யத்தில் இந்த ஸங்கர ஜாதிகள் வர்ண
ங்களைக் கெடுக்கிறார்களோ அந்த ராஜ்யம்
ராஜ்யஜனங்களுடன் சீக்கிரத்தில் அழியும் ||

ஸங்கரமத்த்ர ஸ

62— பசு, பிராம்மணன், ஸ்திரீ, பாலன், இவர்களுக்காக
அவர்களைக் காப்பாற்ற வேறுபாடேயோ தனத்
தை எதிர்பாராமல் பிராணத்யாகம் செய்வது
ப்ரதிலோமமாகப் பிறந்தவர்களுக்கு ஸ்வர்க்க
63— ஸாதனம் || அஹிம்ஸை, ஸத்யம், திரு
டாமை, சரீரசுத்தி, இந்திரிய ஜயம் இவைகளை

3-1-10-

பிராமண ஜாதியாக

நான்கு வர்ணத்தாருக்கும் அனுஷ்டானம்

செய்ய சிறுக்குமான தர்மம் என்று மனுக்கூறு

கிறார், மற்றவர்களுக்கும் இது பொதுவானது॥

64 — பிராமணனுக்கு சூத்ரஸ்திரியிடம் பிறந்தவன் நிஷாதன்

அல்லது பாரசவன் என்பவன். ஸ்திரீயானால் பாரசவ

ன், அந்தப்பெண்ணை பிராமணன் விவாஹம் செய்து

வாருக்கும் பிறக்கும் பெண் பிராமணனே என்று முறையா

க [illegible] பெற்று பிராமணனுக்கே விவாஹம்

செய்து கொடுத்துவந்தால் ஏழாவது தலைமுறையில்

ம் [illegible] பிராமணத்தன்மையை அடைகிறது॥

65 — இவ்விதமே, பிராமணனுக்கு சூத்ரஸ்திரியிடம் பிறந்த

புருஷன் நிஷாதன் ஜாதி சூத்ரஸ்திரீயை விவாஹம் செய்து

அவனுடைய புத்ரன், அவனுடைய புத்ரன் என்று முறை

யாக சூத்ரஸ்திரீயையே விவாஹம் செய்துவந்தால்

ஏழாவது தலைமுறைக்குள் அவன் சுத்த

~~66~~ சூத்ர ஜாதியாவான், இவ்விதமே க்ஷத்ரியனிடமிரு

ந்தும், வைசியனிடமிருந்தும் பிறக்கும் [illegible]

மேல் ஜாதியையும்

ஜாதியும் மேன்மையையும் கீழ்ஜாதியையும்

மாறும்

வ்யாக்யானத்தில் வேறு இடமாறுதலும் கூறப்பட்டுள்ளது॥

பெறும்; இவ்வாறு ஜாதி மேல் கீழாக மாறும்॥

66 — விவாஹம் செய்து கொள்ளாத க்ஷத்ரஸ்திரீயிடம் ப்

ராம்மணனுக்கு எதிர்ச்சையாகப் பிறந்தவன், மற்றொருவ

ன் ப்ராம்மணஸ்திரீயிடம் எதிர்ச்சையாக க்ஷத்ரனுக்குப்

பிறந்தவன் இவர்களுக்குள் யார் மேல் - என்றால் —

67 — ப்ராம்மணனுக்கு க்ஷத்ரஸ்திரீயிடம் பிறந்தவன் முந்தி

ய இவ்விரு பாகருக்கும் ஏவான கர்மாவைச் செய்வதா

ல் மேலானவன். மற்றவனோ ப்ரதிலோமமாகப் பிறந்த ஆனவன்

தான் சூத்ரதர்மத்திற்கும் அதிகாரமில்லாததால் கீழ், சாஸ்

68 — திரத்தின்படி பிறந்த இவர்களுக்கு மேம்பாடு

ஸ்தானம் கிடையாது, முந்தியவன் க்ஷத்ரஸ்திரீயிடம்

பிறந்தவன், பிந்தியவன் ப்ரதிலோமமாக ப்ராம்மணஸ்

69 — த்ரீயிடம் பிறந்தவன் ஆகையால்॥ ஆர்யர்கள், மேன்மை

வாய்ந்தோர்கள், தன்வகைத் தவறு செய்பவனைத்

எவ்வாறும் தாழ்ந்தவனே, அதுபோல் த்விஜர்களுக்கு சூத்ர

ஜாதிஸ்த்ரீகளிடம் [illegible] [illegible] [illegible]

இவ்வாறே க்ஷத்ரியவைசியஸ்திரீயாடம் அனு
லோமமாக பிறந்தவர்களுக்கும், ஸவர்ணஸம்ஸ்
காரம், க்ஷத்ரியவைசியஸம்ஸ்காரமும் இல்லை
தங்கோர்த்தகர்மாக்களுமின்று ||

70 — ஸ்திரீக்ஷேத்ரம், புருஷன் பீஜம், இவர் இருவரில்
சிலர் பீஜம் ப்ரதானமாக க்ஷேத்ரமும் ப்ரதானம் எ
ன்கிறார்கள், சிலர் க்ஷேத்ரம் ப்ரதானம் என்கிறா
ர்கள், இன்னும் நல்விதையும் நல்விளைநிலமும் போல்
இரண்டுமே ப்ரதானம் என்கிறார்கள். ஆகையால்

71 — பீஜமெனப்படுவது — ஊஷரபூமியில் விதைத்த விதை
முளைக்காமல் அழியும், நல்ல ~~[illegible]~~ பூமியாக இருந்தா
லும் விதையில்லாமையால் கட்டாந்தரையாக இ
ருக்கும் ஆகையால் இரண்டுமே வேண்டும் ||

72 — பீஜமஹிமையால் மான்வயிற்றில் பிறந்த ருஷ்யசி
ருங்கர் முனியாகவும், பூஜிக்கப்பட்டும்,
வேதசாஸ்திரஞானத்தால் புகழ்பெற்றதும் ஆனது
பீஜமஹிமையால், ஆகையால் பீஜமே சிறந்தது ||

73 — த்ரைவர்ணிகர்களுக்கு உரிய கர்மானுஷ்டானம் செய்யும் சூத்ரனையும், சூத்ர கர்மாவைச் செய்யும் த்விஜனையும் ப்ரம்மா, ஸாக்ஷாத் ஆலோசித்து, கூறினார்— இவர்களும் ஸமமில்லை, அஸமமில்லை என்று, ஒருவனில் த்ரைவர்ணிகர் கர்மாவைச் செய்ய சாஸ்திரப்படி அதிகாரமில்லாததால் அவன் செய்யும் கர்மயோக்யமில்லை ஆகையால் ஸமமில்லை, இவ்விதம் சூத்ரகர்மாவைச் செய்யும் ப்ராம்மணனும் த்விஜனும் சூத்ர ஸமமில்லை, நிஷித்தாசாரத்தால் ஜாதி மேன்மை போகாது; அஸமர்களுமில்லை நிஷித்தாசாரம் செய்வதில் இருவரும் ஸமமே, ஆகையால் அவரவருக்கு செய்யக்கூடாதென்று விலக்கப்பட்டதைச் செய்யக்கூடாது இது எல்லா ஜாதிகளுக்கும் பொதுவானது॥

74 — எந்த ப்ராமணர்கள் ப்ரம்மப்ராப்திகாரணமான ப்ரம்மத்யானம் செய்து கொண்டும் ஸ்வதர்மானுஷ்டானத்தில் ஈடுபட்டவர்களோ அவர்கள் முறையாக மேல் கூறும் ஆறு கர்மாக்களைச் செய்யவேண்டும்॥

+ சைய்யாவழுவிப்பாபமில்லை

75— வேதாத்யயனம், அத்யாபனம், யாகஞ்செ
ய்தல், செய்வித்தல், தானங்கொடுத்தல், வாங்கு
தல் என்று ஆறு கர்மாக்கள் ப்ராம்மணனுக்கு ||

76— இந்த ஆறுக்குள், யாகங்களை செய்வித்தல், வேதத்
தை அத்யயனம் செய்வித்தல், சுத்தமானவர்க
ளிடமிருந்து தானம் வாங்குதல் இம்மூன்றும்

77— ப்ராம்மணனுக்கு ஜீவனார்த்தம் || ப்ராம்மணனுக்கு
ச்சொன்ன கர்மாக்களில் வேதம் ஓதுவித்தல், யாக
ஞ் செய்வித்தல், தானம் வாங்குதல் இம்மூன்றும்

78— க்ஷத்ரியனுக்கு கிடையாது || வைச்யனுக்கும் அவ்
வாறே மூன்றும் கிடையாது, இவ்வாறு மனு கூறியி
ருக்கிறார், மற்ற மூன்று கர்மாக்களும் செய்யவும் ||

79— க்ஷத்ரியனுக்கு ப்ரஜைகளைக் காப்பாற்ற அஸ்த்ர
சஸ்திரம் தரித்தல் ஜீவனவ்ருத்தி, வ்யாபாரம், க்ரு
ஷி, கோரக்ஷணம் வைச்யனுக்கு ஜீவனவ்ருத்தி,
இவர்களுக்கு யாகம் செய்தல் வேதாத்யயனம், தா
னம் கொடுத்தல் தர்மத்திற்காக ஏற்பட்டவை ||

(அஸ்த்ரம் அம்பு முதலானவை, சஸ்திரம் கத்தி வாள் முதலா
னவை)

80 — பிராமணனுக்கு, வேதாத்யாபனம், க்ஷத்ரியனுக்கு
பிரஜாரக்ஷணம், வைச்யனுக்கு வ்யாபாரம் கோஸம்
ரக்ஷணம் இவைகள் இவர்களுக்கு ஜீவனார்த்திக
81 — ளில் மேலானவைகள்॥ பிராமணன் தனக்குரிய ஜீவ
னாவ்ருத்தியால் நித்ய கர்மானுஷ்டானம் குடும்பரக்ஷணம்
செய்ய முடியாவிட்டால் அடுத்தபடியான க்ஷத்ரியவ்ருத்தி
யால் கிராம நகரக்காவல் முதலானதால் ஜீவிக்கவும்॥
82 — ஸ்வவ்ருத்தியாலும் க்ஷத்ரியவ்ருத்தியாலும் ஜீவனம் நட
த்த முடியாவிடில் க்ருஷி, கோஸம்ரக்ஷணம் வ்யாபாரம் என்ற வை
83 — ச்யவ்ருத்தியால் ஜீவிக்கவும்॥ பிராமண க்ஷத்ரி
யர்களை வைச்யவ்ருத்தியால் ஜீவித்தாலும், பூமியிலுள்
ள ஜந்துக்கள் பாடு இவைகளுக்கு ஹிம்ஸை ஏற்படுகிறதே
என்று எண்ணி கோஸம்ரக்ஷணம் வ்யாபாரம் இவைக
ள் செய்து (க்ருஷியை விட்டு) ஜீவிக்கவும்॥
84 — சிலர் க்ருஷியை நல்ல ஜீவனம் என்று எண்ணுகிறார்கள்
அதில் பூமியில் ஹிம்ஸை ஏற்படுவதால் அதை ஸாதுக்கள்
வெறுக்கிறார்கள்॥

85 — பிராமணர்கள் க்ஷத்ரியர்கள் தங்கள் ஸ்வவ்ருத்
தியால் ஜீவிக்க முடியாவிடில், தர்மத்தைக் க்ரு
ஷி வ்யவஸாயம் செய்யாவிட்டால் வைசியவ்ரு
த்தியான வ்யாபாரத்தை மேற்கூறப் போகும்தா
தவிர்த்து இதரபாக்கிப் பொருள்களைத் தனவ்ருத்தி
க்காக வ்யாபாரம் செய்யவும்॥

86 — கடுகு, எள், கல்லுப்பு, பசுக்கள், மனிதர்கள், இ
87 — வைகள், நூலால் செய்த வஸ்திரமானவை,
சாயம் சேர்க்கியவைகள், சணல், நார்ப்பட்டு, கம்
பளங்கள், பழங்கள், வேர்கள் இவற்றில் முதலான
கத்தி முதலான
88 — ஔஷதங்கள், ஜலம், ஆயுதம், விஷம், மாம்ஸம்,
ஸோமலதை, க்ஷீரம், தயிர், நெய், எண்ணெய், வெ
ல்லம், தர்ப்பம், வாஸனை திரவ்யங்கள், தேன்,
89 — காட்டுமிருகங்களான யானை முதலியன, இவ்வக
ப்பல்லானவை, பக்ஷிகள், ஜலஜந்துக்கள், மத்யம்,
சாயம், அரக்கு, ஒற்றைக் குளம்புள்ள குதிரை
முதலியன, இவைகள் விற்கக்கூடாதவைகள்॥

90 — வ்யவஸாயம் செய்யும் சூத்ரன் தானே உழுது
பயிர் செய்து விளைந்த எள்ளை வேறு பொருளுடன் க
லந்து லாபத்தை எதிர்பாராமல் விளைந்து உடனே
தர்மத்துக்கு விற்றுவிட வேண்டும் ॥
91 — போஜனம், எண்ணெய் தேய்த்தல், தானம் செய்தல் இவை
களைத் தவிர எள்ளை க்ரயாதி செய்தால் அவன் பித்ரு
க்களுடன் நாயின் மலத்தில் புழுவாக அமிழ்ந்துவான் ॥
92 — ப்ராம்மணன் மாம்ஸவிக்ரயம், அரக்கு, லவணம், இவை
களை விற்றால் உடனே பதிதனாகிறான், பால் விற்றால்
93 — மூன்று நாளில் சூத்ரனாகிறான் ॥ இதர நிஷித்
தமான வஸ்துக்களை விற்கும் ப்ராம்மண
ன் ஏழு நாட்களில் வைச்யத் தன்மையை
94 — அடைகிறான் ॥ வெல்லம் முதலான ரஸவஸ்துக்களை
பரிவர்த்தனை — நெய் முதலான ரஸவஸ்துக்களைக் கொடுத்து மாற்றி
க்கொள்ளலாம். உப்பு மட்டும் மாற்றிக்கொள்ளக்கூ
டாது, பக்வமான அன்னத்தை அரிசியைக் கொடுத்து
மாற்றிக்கொள்ளலாம்; எள்ளை ஸமமான வேறு

தான்யரஸங்களால் மாற்றிக் கொள்ளலாம்॥

95— ஜீவனத்திற்குக் கஷ்டப்படும் க்ஷத்ரியன், இந்த ஸகல
வழியும், இப் பிராமணர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டவையா
பாரப வர்க்கங்களையாவது செய்தாகிலும், வைசி
யவிருத்தியால் ஜீவிக்கவும், எக்காலும் பிராமணர்
களுக்குரிய "அத்யாபனம், யாஜனம், ப்ரதிக்ரஹம்"
என்ற விருத்தியால் ஜீவிக்கக் கூடாது, மற்றவர்க
96— ளும் அவ்வாறே கூடாது॥ எவன் தாழ்ந்த ஜாதியால்
பிறந்தவன், மேல்ஜாதிக்குரிய கர்மாக்களால் பண
ஆசையால் ஜீவிக்கிறானோ அவனை அரசன் பொருள்
பலனையும் பறித்து உடனேயே தேசத்தினின்று
97— ஓட்டவேண்டும்॥ தாழ்ந்ததானாலும் குணமற்ற
தானாலும் தன் கர்மாவைச் செய்வதே ச்ரேயஸ்,
பிறருக்குரிய தொழிலால் ஜீவித்தால் உடனேயே தன்
98— ஜாதியினின்று ப்ரஷ்டனாகிறான்॥ தன் தொழிலா
ல் ஜீவிக்க முடியாத வைசியன் சூத்ரனுக்குரிய தொ
ழிலைச் செய்தாலும், உச்சிஷ்ட போஜனம் இல்லாமல்

ஜீவிக்கவும், ஆபத் நீங்கிய உடன் ப்ராமணடையால்

99 — அந்தவ்ருத்தியைவிட்டுவிடவும்॥ சூத்ரன் த்விஜசுச்ரூ-
ஷையை செய்ய சக்தியில்லாவிடில் தன் குடும்பத்துடன்
பரிசாரக வேலை (சமையல்) முதலானதால் ஜீவிக்கவும்॥

100 — சூத்ரன், எந்தத் தொழிலைச் செய்தால் த்விஜர்களுக்
குபகாரமாக இருக்குமோ அவ்வாறும், தச்சு வேலை
பம் பின்னுதல் தொழில்
சித்ர வேலை முதலான பல கார்மங்களால் ஜீவிக்கவும்॥

101 — ப்ராமணன் ஜீவனத்திற்கு கஷ்டப்பட்டால் க்ஷத்ரி
யவைச்யவ்ருத்தியைவிட்டு மேலே சொல்லப்போகும்

102 — வ்ருத்தியை அனுஷ்டிக்கவும்॥ ஜீவனத்திற்கு கஷ்
டப்படும் ப்ராமணன் தாழ்ந்தவருடையதாக இரு
ந்தாலும் மேலாக தானம் வாங்கி ஜீவிக்கவும்,
ஏனெனில்- கங்காதி புண்ய தீர்த்தங்கள் சாக்க
டை ஜலத்தால் தோஷமுள்ளதல்ல என்று சாஸ்திர

103 — நீதியால் தெரிகிறதாகு॥ ஜீவனத்திற்கு கஷ்ட
ப்படும் ப்ராமணர்களுக்கு, தகாதவர்களுக்கு அத்
யாபனம், யாஜனம், ப்ரதிக்ரஹம், இவைகளால்

பாபமில்லை, ஏனெனில் அவர்கள் ஸ்வபாவத்தில்

அக்நி, ஜலம், திரைகளுக்கு ஸமமானவர்கள்॥

104 — ப்ராணஸம்சயமுள்ள ஸமயத்தில், ப்ராமண

ன் ப்ரதிலோமஜாதிகளிடமிருந்தும் அன்ன

ம் [illegible] ஆகாயம் [illegible]

ஒட்டாதது போல், பாபம் ஒட்டாது॥

105 — அஜீகர்த்தர் என்ற ரிஷி பசியால் வாடி சுனச்சே

பன் என்ற தன் புத்ரனை நூறு பசுக்களை வாங்கிக் கொ

ண்டு விற்றார், யக்ஞத்தில் யூபத்தில் கட்டி வதை

யும் (வதம்) செய்யவும் துவங்கினார்; பசியா

ல் கொடுமையால் செய்த அந்த கர்மாவால்

106 — அவருக்கு பாபம் ஏற்படவில்லை॥ வாமதேவரி

ஷி புண்ய பாபமறிந்தவர், பசியால் வாடி ப்ரா

ணனைக் காப்பாற்ற நாய் மாமிசத்தை சாப்பி

டவிரும்பினார்; அதனால் அவருக்கு பாபமில்லை॥

107 — பாரத்வாஜ ரிஷி புத்ரர்களுடன்

ஜனங்களில்லாத காட்டில் வசித்துக்கொண்டு

தகாதவர்களுக்கு-த்யாஜ்யர்களுக்கே- சூத்ராதிகளுக்குக் கூடாது
தகாதத்யாஜ்யர்களுக்கே ருசு
பதியால் பாடிய "வ்ருத்த" என்ற சூத்ரனிடமிரு
ந்து அநேகப்பசுக்களை தானம் பண்ணுகிறார்॥
108 — புண்யபாபமறிந்த வசிஷ்டர்மித்ரஸஹம் பதியால் பாடி
கண்டாளனுடைய கையிலிருந்து நாயின் கால்
மாம்ஸத்தை வாங்கிச் சாப்பிட்டு வந்தார்॥
109 — தகாதவர்களுக்கு அத்யயனம் செய்வித்தல், யாகம்
செய்வித்தல், +அவர்களிடமிருந்து ப்ரதிக்ரஹம் வாங்குதல் இவைகளுக்
குள் அஸத் ப்ரதிக்ரஹம் தாழ்வானது, பரலோகத்
தில் நரகத்தைக் கொடுக்கும்; ஆகையால் ஆபத்கா
லத்தில், அத்யாபன யாஜனங்களால் ஜீவிக்கவ
ழியில்லாவிடில் ப்ரதிக்ரஹம் செய்யவும்॥
110 — ஏனெனில்— யாஜனம், அத்யாபனம் இரண்டும் உப
நயன ஸம்ஸ்காரமானவர்களுக்கே-த்விஜர்களு
க்கே செய்யப்படுகிறது. ப்ரதிக்ரஹமோ கடைசி
யான சூத்ரனிடமிருந்தும் செய்யப்படுகிறது,
ஆகையால் மற்ற இரண்டைக்காட்டிலும் ப்ரதிக்ரஹ
111 — ம் தாழ்ந்தது॥ யாஜனம், அத்யாபனம், இரண்டில்

516

உண்டாகும் பாபம் ஜபத்தாலும் ஹோமத்தாலும்
நிவ்ருத்தியாகும்; ப்ரதிக்ரஹத்தால் ஏற்படும் பாப
மோ, ப்ரதிக்ரஹம் செய்த த்ரவ்யத்தை த்யாகம் செ
ய்தும் உபவாஸாதிகளாலும் நிவ்ருத்தியாகும்॥

112 — தன்வ்ருத்தியால் ஜீவிக்க முடியாத ப்ராம்மணன்,
எஸ்லேயாவசு, சிலம், உஞ்சம், என்ற வ்ருத்தி
யால் ஜீவிக்கவும், அஸத்ப்ரதிக்ரஹத்தைக்கா
ட்டிலும் "சிலம்" மேல், அதைக்காட்டிலும்
உஞ்சம் மேல்॥ (அறுவடையான நிலத்தில் சிதறி
ய நெல் கதிர்களைச் சேர்ப்பது சிலம், ஒவ்வொரு
தான்யமாகப் பொறுக்கிச் சேர்ப்பது உஞ்சம்॥

113 — ஸ்வஜ்தக ப்ராம்மணர்கள், தனம் இல்லாமல், தர்ம
த்தைக்கிகித் குடும்பக்ஷ்டத்தையும் போஷ
வெள்ளித வஸ்த்ரங்களைத் தரா, தான்யவஸ்திரம்
வட்டிக்கிரியமாத்ரங்கள் யாகாதிகள் செ
ய்ய வேண்டுமானால் வெள்ளி தங்கம், இவை
களை சாஸ்திர முறைப்படி நடக்கும்

அற சனிடமிருந்தும் யாசித்தும் பெறலாம்;

அவன் கிரஹணங்களுக்குக் கொடுக்கிற இப்பாவ்லி

114 - யாகுவ் யாசிக்கக்கூடாது॥ பயாடென்னுடைய

நிலத்தை பராதிக்ரமம் செய்வதுக்காட்டிலும், பயா

(தானம் வாங்குவது)

ரில்லாத நிலத்தை பராதிக்ரமம் செய்வது தோஷம்

ஸுவர்ணம், அவ்ஹதமே, பசு (கோ), வெள்ளாடு, ஷேம்ஷ்

ஆடு, ஸ்வர்ணம், தான்யம், பக்வம் செய்த அன்னம்,

இவைகளுக்குள், முந்தியவைகள் பிற்கியவை

களைக்காட்டிலும் தானம் வாங்குவது தோஷமே

115 - ஸையபு தர்மத்தை அனுஸரித்து பணம் வரவு ஏழுவ

தும், குடும்பஸொத்தாகம், [illegible] தயல் அல்லது

ஸ்தோஹத்தால் கிடைத்தது, போகி[illegible]

யால் கிடைத்தது, திருடேன்றும் ராஜுவாக்க்ரா

மிக்கமும் பூதுநியைக் கைத்தொழிலால் கிடை

ப்பதும் தர்மமானது, வட்டிவாங்குதல் கிருஷி, வியா

பாரம் வைசியனுக்குத் தர்மமானது, ப்ராமணனு

க்கு ஸத்துக்களிடமிருந்து தானம் வாங்குதல்;

ஸாது

116 — தர்மமான ஸா|| எல்லோருக்கும் ஆபத்காலத்தில்
ஜீவனோபாயம் - வைத்யம், தர்க்கம், வாதம் இவைகளில்,
முதலியன, வாஸனாதிரவ்யங்கள் செய்தல், ஏவல் வேலை
செய்து சம்பளம் வாங்குதல், ஸேவை செய்தல், கோஸ
ம்ரக்ஷணம், வ்யாபாரம், தானே வ்யவஸாயம் செ
ய்தல், ஸந்தோஷம் ப்ரியவாபத்தலும், யாசனை
கேட்டல், வட்டி வாங்குதல், இந்தப் பத்தும் ஆபத்கா
117 — லஜீவனோபாயங்கள்|| ப்ராமணனும் க்ஷத்ரியனும் ஆப
த்காலத்திலும் வட்டி வாங்கி ஜீவனம் செய்யக்
கூடாது, ஆனால் ஈனமான தொழில் செய்பவனுக்கு பணம்
தர்மத்திற்காக ஸ்வல்ப வட்டிக்குக் கொ
118 — டுக்கவும்|| க்ஷத்ரியன், தான்யாதிகளில் எட்
டுலொரு பங்கு தீர்வையாக வாங்கவேண்டும்,
ஆனால் ஆபத்காலத்தில் நாலில் ஒருபாகம் வாங்
கிக்கொண்டு சக்தியால் ப்ரஜைகளை ரக்ஷித்
தால் அதிகமாக தீர்வை வாங்கிய தோஷமில்லை||
119 — யுத்தத்தில் பின்வாங்காமல் சத்ருக்களை ரக்ஷிப்பது

அரசனுக்கு ஸ்வதர்மம்; ஆயுதம் ஏந்தி வைசிய
ரக்ஷிதிடோர்களிடமிருந்து காப்பாற்றி அதிகாரிகள்
மேலும் அவர்களிடமிருந்து தீர்வை வாங்கவேண்டும்

120 — வைசியர்களிடமிருந்து தானியங்களில் எட்டிலொ
ருபாகமும், தங்கம் வெள்ளி கார்ஷாபணங்களில் (செம்பு நாணயம்)
இருபது பாகமும் தீர்வையாக அரசன் குபத்ரவ
த்தில் வாங்கவேண்டும், சூத்ரர்கள், சில்பக்காரர்
கள் இவர்கள் தச்சர்கள் முதலானவர்கள் அரசனு
க்கு அவர்கள் வேலை செய்து உபகாரம் செய்யவேண்டு
ம் அவர்களிடம் தீர்வை வாங்கக்கூடாது॥

121 — பிராமண சுச்ரூஷையால் ஜீவிக்கமுடியாத சூத்ர
ன் க்ஷத்ரியனுக்கு சேவை செய்தும், அல்லது பணக்
காரனான வைசியனுக்கோ சேவை செய்து ஜீவிக்கவும்,

122 — ஸ்வர்க்கத்திற்காகவும் ஜீவனத்திற்காகவும்
சூத்ரன் பிராமணர்களுக்கே சேவை செய்யவேண்
டும். "இவன் பிராமண சேவகன்" என்ற பெயர்
பெறுவதாலேயே சூத்ரன் புண்யவானாகிறான்॥
கிருதகிருத்யன்.

123 — சூத்ரனுக்கு ப்ராமண சேவையே முக்ய கர்
மாக்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததென்று சா
ஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, இதைத் த
விர வேறு கர்மமெதைச் செய்வது பயனற்றது ॥

124 — சேவை செய்யும் சூத்ரனுடைய சேவையின்
ஸாமர்த்யம், சேவை செய்வதில் உத்ஸாஹம்,
அவனுடைய புத்ர தாராதி குடும்பம் இவைக
ளைக் கவனித்து ப்ராமணர்கள் தங்கள் வீட்டிலி
இர்ஷ ருந்து தகுந்தபடி அவனுக்கு ஜீவனம் அளிக்

125 — கவும் ॥ சாப்பிட்ட மீதம், பழைய வஸ்திரங்கள்,
சோளம் வரகு முதலான தான்யங்கள், பழைய பா
த்திரங்கள் படுக்கைகள் இவைகளை அவ
னுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் ॥

126 — சூத்ரனுக்கு பூண்டு முதலானவைகளைச் சாப்பிடு
வதால் தோஷமில்லை, உபநயனாதி ஸம்ஸ்கார
ங்கள் கிடையாது, அக்நிஹோத்ராதி தர்மங்களி
ல் அதிகாரம் கிடையாது, மந்திரமில்லாமல்

127 — பாகயக்ஞாதிகளைச் செய்யலாம்॥ எந்த சூத்ர
ர்கள் ஸ்வதர்மத்தை அறிந்தவர்களோ, தர்மத்தில்
ஆசையுள்ளவர்களோ, முதல் மூன்று வர்ணத்தினர்க்
குரிய ஆசாரங்களில் தனக்குரிய ஆசாரங்களை அ
னுஷ்டிக்கிறார்களோ, வெறுவே ஹிம்ஸையில்லாமல்
நமஸ்கார மந்திரங்களாலேயே பஞ்சயக்ஞாதி
தர்மங்களைச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு பா
பமில்லாது லோகத்தில் புகழையும் அடைகிறார்கள்॥
128 — சூத்ரன் பிறர்களின் குணங்களை தூஷிக்காமல் எவ்வள
வுக்கெவ்வளவு த்விஜர்களின் ஆசாரங்களில் தனக்
குரிய ஆசாரங்களை அனுஷ்டிக்கிறானோ அவ்வ
ளவுக்கவ்வளவு ஜனங்களால் பூஜிக்கப்படாம
ல் இவ்வுலகில் மேன்மையையும் ஸ்வர்க்காதி
129 — லோகங்களையுமடைகிறான்॥ சூத்ரன் சக்தியிருந்
தாலும் தன் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய அளவுக்
கு மேல் பணம் சேர்க்கக்கூடாது, ஏனெனில் அதிக
மாக பணம் சேர்த்தால் சாஸ்திரமறியாததால்

பணமதிகிறால் ப்ராமண ஸேவையை விட்டு
ப்ராமணர்களையே துன்புறுத்துவான்॥

130 — இவ்விதம் நான்கு வர்ணங்களுக்கும் ஆபத்காலத்தி
ல் செய்ய வேண்டிய தர்மங்கள் சொல்லப்பட்
டன, இந்த தர்மங்களை நன்கு அனுஷ்டித்தால்
பாபம் நீங்கி க்ஞானத்தால் மோக்ஷத்தை அ
131 — டைவார்கள்॥ இவ்விதம் நான்கு வர்ணங்களு
க்கும் உரிய ஆசாரம் முழுவதும் சொல்லப்பட்
டது, இனிமேல் புண்யமான ப்ராயச்சித்தானுஷ்
டானத்தைக் கூறுகிறேன்॥

பதினாறாவது அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்॥

பதினேழாவது அத்யாயம்॥

1-2- பாபப்ராயச்சித்தங்களில் தானம் ஒன்று.
தானபாத்ரம் கூறப்படுகிறது —
ஸ்வாத்யாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறவன், [1]
அவிச்சின்னமான யாகம் செய்யமறப்பவன், [2]
வழிப்போக்கன், ஸோமத்தை முடித்தவன் [3]

→ தானம் வாங்குபவன்

ப்ராயச்சித்தம் நைமித்திககர்மா

உபலக்ஷணம் பொருந்துவனா அன்ன 4 வஸ்திராதிகளுக்காக - பருமைகள்

யாகக்காரோ, அவசவழித் யாகம் செய்தவன்,

5 குருதக்ஷிணைக்காக வருபவன், 6 மாதா பிதாக்களைக் 7

காப்பாற்றுவதற்க்காணவன், (தவருபவன்) 8 வேதம்படிக்கும் ப்ரம்

மசாரி, 9 ரோகமுள்ளவன், இந்த என்பது ப்ராமணர்

களும் தர்மயுஷேக்கும் ஸ்நாதகர்கள் என்று

அறியவும், இந்த ஏழுகளுக்கு கோ, ஹிரண்யம் (தங்கம்) முதலா

னவைகளை அவர்களுடைய வாத்யமுதலான

யோக்யதை (னய) அறிந்து அதற்க்கேத்தக்கபடி தானம்

3 — செய்யவேண்டும்॥ தக்ஷிணைப்ராமணர் சிரேஷ்டர்

களுக்கும் யாகத்தின் வேதிமத்தியில் தக்ஷிணையு

டன் அன்னதானம் (ம்) செய்யவேண்டும், மற்றவர்க

ளுக்கு வெளியில் அன்னதானம் செய்யவேண்டு

4 — ம், பொகின்றதானம் இவ்விதிரந்தால்॥ அரசன்,

ரத்னங்களையும் (யாகத்திற்க்கு உபயோகமான)

தக்ஷிணைக்கான தனத்தையும் வேதவாதரான

ப்ராமணர்களுக்கு யோக்யதைக்கேத்தபடிதா

னம் செய்யவேண்டும்॥

5— யெவன் ஸ்வாஹமாகி ஸந்ததிக்கென்றும்
தனம் யாசகம் செய்து போகத்திற்க்காக வி
வாஹம் செய்து கொள்ளுகிறனோ (கொண்டாலும்) அவனி
டம் அவனுக்கு பூக்கும் பெழுக்கைப் பணம் கொ
டுத்தவனுக்கே அதையால் மறுதாரம் செய்
பவனுக்கு தனம் கொடுக்கவும் கூடாது, அ
6— வனும் யாசகம் செய்யக்கூடாது॥ கோ, பூமி,
ஸ்வர்ணம், முதலானவைகளை தன் சக்திக்கு
தகுந்தபடி குடும்பிகளான (ஏழைகளான) வேதவித்துக்களு
க்கு தானம் கொடுக்கவேண்டும்; அதனால்
7— ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறான்॥ எவனுக்கு தன்
ன்னை சேர்ந்த குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற
மூன்று வருஷத்திற்க்கோ அதற்க்கு மேலோ
பொருள் இருக்கிறதோ அவன் காம்யமாக (அதிகப்படியாக)
8— ஸோமயாகம் செய்யலாம்॥ அதையால்
மேற்கூறியபடி பணமில்லாத எவன் நித்யமா
ன ஸோமயாகமே (முதலானவது) செய்யவேதயா
(நித்யமான ஒரு ஸோமயாகம் செய்யவேண்டும்

ஸ்ரீக்கிருஷ்ணன் யோகேச காம்யமான ஸௌலப்ய

வச யோகயாகம் எல்லாஞ்செய்வான்॥

9 - எவன் ஞானமான மிகுதிப்பதால் தானஞ்செய்யசக்தி

யுள்ளவனுகதிற்கு அவசியமாக காப்பாற்ற வேண்டி

யமாதா பிதா, ஆசார்யர்கள், ஏழைகளாக கஷ்டப்படும்

பொதுபுக்கள் காக்கவேண்டியவர்களுக்கு தானஞ்செ

ய்கிறானோ அவனுடைய யஹ செத்தானம் போலியா

னது உண்மையல் தர்மமல்ல, ஆகம்பத்தில் இனிமை

யாகவும் புகழ் கிடைப்பதால், பிறகு நரகம் கி

10 - டைப்பதால் விஷமானது॥ எவன் புத்ர தாராதி

கள் காப்பாற்ற வேண்டியவர்களுக்கு கஷ்டப்படாத ப

ரலோகத்திற்காக கர்மபுத்தியால் தானத்தி

களைச் செய்கிறானோ அவனுடைய அந்த தானம்

அவனுடைய பிதாதிகளை விஷம் கொடுக்கிறது

ஐ கொடுக்கிறது போல இருக்கும்॥

~~11, 12~~ ஸாத்விகத் தன்மைதானோ, விசேஷமாக பராமனை

11-12 - யாகம் செய்ய ஆகம்பத்தில் அமிர்தமாக இருக்கும்.

ராதி

யாகம்
அங்கம் பணமில்லாமல் தடைப்பட்டால்

அப்படியே எந்த வைசியன் அநேக பசுக்க
கொண்டும் அவன்
ளுள்ள தனவானாகிறான், யாகங்களை யோ
சோமயாகமோ செய்யாமல் இருந்தால் அ
வனுடைய தனத்தை, அந்த யாகத்தை பூர்த்தி
செய்ய வேண்டிய அளவு பலாத்காரமாக
எடுத்துக் கொள்ளலாம், அரசன் தர்மவானாக இ
13 — இருந்தால் || பிராமண க்ஷத்திரியர்களுடைய
யாகம் இரண்டொரு மூன்று அங்கங்கள்
பணமில்லாமல் செய்யத் தடைப்பட்டால் பண
முள்ள சூத்திரனுடைய வீட்டிலிருந்தும் (வைசிய
னிடம் கிடைக்காவிட்டால்) பலாத்காரமாக
வேண்டிய பொருளை எடுத்துக் கொள்ளலாம்
ஒருவேளை
ஏனெனில் யாகத்தில் அவனுக்கு இடம் பற்றி
[illegible]
14— ஒ இல்லாதவன் நூறு கோக்களுடைய தன
ம் இருந்தும் அக்நி ஆதானம் செய்யவில்லையோ
ஆயிரம் கோக்களுடைய தனம் இருந்தும்
அக்நி ஆதானம் செய்தும்

தனத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்!
+ இக்கிறம்

ஸோமயாகம் செய்யவல்லியோ அந்தத்திலோ

தனுடைய கிரிகைகளிலிருந்தும், யாகத்தின் கொண்டு

அல்லது ஒன்று அங்கங்களைப்பூர்த்தி செய்வதற்கு

[இத்தனத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்!]
சூத்திர ~~னிடம் க்ஷத்திரியனை வைசியர்களிடமி~~ ருந்தும்,

பிராமண க்ஷத்திரியர்களிடமிருந்தும் ~~பிராமணனுக்க~~

ஏ ~~எடு~~ எடுத்துக்கொள்ளலாம்॥ (தனத்தை)॥ ॥

15 — [யாகமால்] எந்தப்பிராமணன் ஸதாபிரதிக்ரகம் செய்து, கொண்
[பணம் ஸம்பாதித்து]
டு, இஷ்டாபூர்த்தங்களைச் செய்யவில்லையோ,

அந்தப்பிராமணனிடம் யாகாங்கங்களைப்பூர்த்திசெ

ய்ய யாசகம் செய்து கொடுக்கவில்லையானால்

அவனிடமிருந்து பலாத்காரமாகவோ திருடியோ

தனத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம், (தனத்தை) ॥

16 — [பட்டினிருந்து] அவ்வாறே, ஆறுவேளைக்குக்கூட வேளை போஜனம்

செய்யலாம், ஒருவன் மூன்று நாள் ஆகாரமில்

லாமல் உபவாஸமிருக்கும்படி ஏற்பட்டால் நாலா

வது தினம் காலை அறுவேளைக்குப் பின்வரும் பொழுதி

ல் அவன், தானதர்மம் செய்யாதவனிடமிருந்து

பலாத்காரமாகவோ திருட்டாகவோ எடுத்துக்கொ

17 — ள்ளலாம்॥ தர்மம் செய்யாதவனுடைய தனத்தை (தான்யாதிகளை) களத்திலிருந்தோ வயலிலிருந்தோ (நிலம்) கிருகத்திலிருந்தோ வேறு இடங்களிலிருந்தோ அபஹரிக்கலாம்; பணக்காரன் (கர்த்த) எங்கிருக்கிறது தையென்று கேட்டால் உண்மையைச் சொல்லவும்॥

18 — மேற்கூறிய யாகாதிகாரணத்துக்காகவும் (க்ருக்) க்ஷத்திரிய ~~[illegible]~~ ப்ராமணனுடைய தனத்தை அபஹரிக்கக்கூடாது, ஸ்வதர்மத்தைச் செய்யாமலும் நிஷித்த கர்மத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிற ப்ராமண க்ஷத்ரியர்களுடைய தனத்தை க்ஷத்ரியன் அபஹரிக்கலாம்॥

19 — எவன் தகாத தொழிலைச் செய்பவர்களிடமிருந்து தனத்தை அபகரித்து மேற்கூறிய யாகாதி நற்காரியங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் ஸாதுக்களான இவர்களுக்குக் கொடுக்கிறானோ அவன் தன்னை ஓடமாகக் கொண்டு தனத்தை உடையவனையும்

(ஸ்வம்–ஸொத்து–தனம்)

பா~~க்க~~பத்தைப் போக்கியும் ஸாதுக்களு~~க்கு~~
டைய ஏழ்மையைப் போக்கியும் இவனையுங்கரை
20— யேற்றுகிறான்॥ யக்ஞங்கள் செய்பவர்களுடைய
தனம் "தேவஸ்வம்" என்றும் அது செய்யாதவர்க
ளுடைய தனம் "அஸுரஸ்வம்" என்றும் ஸத்வான்கள்
21— கூறுகிறார்கள்॥ ஸ்வதர்மானுஷ்டானம் செய்யும் ப்ரா
மணன் பசியால் வாடும்போது அவன் பலாத்காரமாக
வோ திருடியோ வாங்கியோ (ஹா) அபகரித்தால், தார்
மிகனான அரசன் அவனை தண்டிக்கக்கூடாது,
ஏனெனில் அரசனுடைய மடத்தனத்தால்
22 ப்ராமணன் பசியால் வாடுகிறான்॥ அந்த ப்ரா
மணனுடைய அவசியம் காப்பாற்றவேண்டிய கு
டும்ப அளவை அறிந்து, அவனுடைய படிப்பு
ஆசாரம் இவைகளுக்கேற்றபடி தன் க்ருஹத்தி
லிருந்து ஜீவனத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்
23— அரசன்॥ அந்த ப்ராமணனுக்கு ஜீவனத்தை ஏற்படு
த்தி செய்து, திருடர்கள், இவர்களிடமிருந்து காப்பாற்

வேண்டும், என்னில் - நெருக்கப்பட்டவர்
த பிராமணனுடைய தர்மத்தில் நிலையையும்
24 — கைக்கொண்டு ஜீவிக்கிறான்॥ பிராமணன் யாகம்
செய்வதற்காக அதிக்காயும் சூத்திரனிடமிருந்
து பணத்தை யாசிக்கக்கூடாது, என்னில் - சூத்
ரனிடம் யாசகம் செய்து யாகம் செய்பவன் இறந்
து சண்டாளனாகப் பிறக்கிறான்॥
25 — எவன் யாகம் செய்வதற்காக யாசகம் செய்து பணம்
வாங்கி அந்த த்ரவ்யம் முழுவதையும் அதில் செல
செய்யவில்லையோ அந்த பிராமணன் நூறு வருஷம்
"கிர் ப்பாஸம்" என்னும் பக்ஷியாகவோ, காக்கையாகவோ
26 — வாழ்ப்பான்॥ கோவில் தெய்வங்களுக்கான
தேவஸ்வத்தையோ, பிராமணனுடைய ஸ்வத்தை
யோ எவன் லோபத்தால் அபகரிக்கிறானோ அ
வன் பாபத்தால் மறுஜன்மத்தில் கழுகின் எச்சில்
27 — சாப்பிடுவான்॥ பணமில்லாததால் அவசியம் செ
ய்யவேண்டிய ஸோமயாகம் செய்ய முடியாதவர்,

வர்ணாச்ரமபத்தில்லை சக்ஷமாஸத்தில்லை ச்வாநர
விதைப்படியை சூத்ரனிடம் வாங்கிச் செய்ய
28 — வேண்டும்॥ எவன் ஆபத்காலத்தில் செய்யவேண்டிய
தர்ம முறையை ஆபத்தில்லாத காலத்தில் தர்மம் செய்தால் அ
29 — தற்குப் பரலோகபலம் கிடையாது॥ விச்வேதேவர்
கள், ஸாத்யர்கள், மஹரிஷிகள், ப்ராமணர்கள், மர
ணத்திற்குப் பயந்து ஆபத்காலத்தில் ஸோமயாகத்தி
ற்குப் பதிலாக இவ்வுபொன்னவைகளைச்
30 — செய்தார்கள்॥ எவன் கர்மத்தை முக்யமான முறைப்
படி செய்ய சக்தியிருந்தும் எவன் ப்ரதிநிதி முறை
யாக ஆபத்கல்பத்தைச் செய்கிறானோ அவனுக்குப் பர
லோகத்தில் பலமோ, பாபநிவ்ருத்தியோ கிடையாது॥
31 — ப்ராமணன் தர்மமறிந்தவன், தனக்கு அபகாரம்
செய்தவர்களை அரசனிடம் தெரிவிக்கவேண்டாம்; அ
வர்களைத் தன் சக்தியாலேயே (அபசாரம் முதலானவை)
32 — சிக்ஷிக்கலாம்॥ ப்ராமணன், அரசனுடைய சக்தியை
க்காட்டிலும் தன் சக்தி தனக்கு ஸ்வாதீனமானதால்

பலமான சு, ஆனையால் தன் பலத்தாலேயே
பிராமணன் சத்ருக்களை சிக்ஷிக்கலாம்॥

33 — பிராமணன் சத்ருக்களைக் கொல்ல அதர்வ வேதத்தில்
சொல்லியிருக்கும் மந்திரங்களை ஸந்தேஹமில்லா
மல் உபயோகிக்கலாம், பிராமணனுக்கு அவ்வாறு
வேதவாக்யமே சஸ்திரம் - ஆயுதம், ஆனையால்
அதனாலேயே சத்ருக்களைக் கொல்லவும், அரச

34 — னிடம் தெரிவிக்கத் தேவையில்லை॥ க்ஷத்ரியன் தன்
புஜபலத்தால் சத்ருவால் ஏற்பட்டிருக்கும் ஆபத்தை
தடுக்க வேண்டும், வைசிய, சூத்ரர்கள், தனத்தா
ல், பிராமண ஜெப ஹோமங்களால்॥ [தடுக்க வேண்டும்]

35 — பிராமணன், வைதிக கர்மாக்களை அனுஷ்டிப்பவ
ன், புத்ரன் சிஷ்யர்களுக்கு தர்மோபதேசம்
செய்பவன், ஸர்வ பிராணிகளிடமும் தயவு
உள்ளவன், இவனே பிராமணன் என்று சொல்ல
ப்படுகிறான், ஆனையால் அவனைக் [பிராம்மணனை] குறித்து "கில
ளை அடக்குங்கள், இவன் தோஷமில்லாதவன்"

னாறசு போன்ற கொடிய வார்த்தைகள் பேசவே
36 — ண்டாம் ॥ கல்யாணமாகாத கன்னிகை, கல்யாண
மானயுவதி, கொங்கும் வேதம்படித்தவன், படியாதவ
ன், வ்யாதி உள்ளவன், உபநயனமாகாதவன், இவ
ர்கள் ஸாயம் ப்ராத: அக்நிஹோத்ர ஹோமம் செய்யக்
37 — கூடாது ॥ இவர்கள் ஹோமம் செய்தால் நரகத்தை அடை
வார்கள், எவனுக்கு அக்நிஹோத்ரத்தைச் செய்யச்சொ
ன்னனோ அவனும் நரகமடைவான், ஆகையால்
பூர்ண வேதாத்யயனம் செய்து நண்கு தேர்ந்தவர்
மாக்களை அறிந்தவனே ஹோமம் செய்யவேண்டும் ॥
38 — ஒருவன் ஆதானம் என்ற கர்மாவால் தனம் பெற்றால்
குதிரையை தக்ஷிணையாகக் கொடுக்க வேண்டு
ம், அப்படிக் கொடுக்காவிட்டால் பலனில்லை ॥
39 — சிரத்தையும் க்ஷத்ரிய ஜயமும் உள்ளவன் யக்ஞங்க
ளைத் தவிர தீர்த்தயாத்திரை முதலான புண்யகர்மாக்
களைச் செய்ய வேண்டும், சாஸ்திரத்தில் கூறிய தக்ஷிணை
க்குக் குறைவாகக் கொடுத்தது [illegible]யாகும்

[illegible]

40— செய்யவேண்டாம்॥ கண்முதலான இந்திரியங்
கள், உயிருடன் கிடைக்கும் பெருமையுண்டாகும் யசஸ்,
ஸ்வர்க்கம், ஆயுஸ், இறந்தபின் உண்டாகும் கீர்த்தி,
புத்ராதிகள், பசுக்கள், இவைகளை அல்ப தக்ஷிணை
41— யுள்ள யாகம் அழித்துவிடும்॥ அக்னிஹோத்ரியா
ன ப்ராமணன் தானாகவே காமத்தால் அக்னி
ஹோத்ரம் செய்யாவிடில் சாந்த்ராயணம்
மாதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும், அக்னிஹோத்ரத்
தை செய்யாவிடில் புத்ரஹத்தி ஸமமான தோஷம் ஏற்படும்॥
42— ப்ராமணர்கள் சூத்ரனிடம் யாசகம் செய்து அந்த
னத்தால் ஆதானம் அக்னிஹோத்ரம் செய்தால்,
அவர்கள் சூத்ரர்களுக்கு யாகம் செய்வித்தவர்கள்
ஆவார்கள் அவர்களுக்கு பலனில்லை, அவர்கள்
வைதிகர்களால் நிந்திக்கப்படுவார்கள்॥
43— சூத்ரதனத்தால் ஆஹிதாக்னியானவர்களுக்குப் ப்ரி
சாரம் (ஸேவை) செய்பவர்களுடைய தலையில்
கால்வைத்து சூத்ரன் அந்த தனமளித்தல்,

எப்பொழுதும் ஸ்வர்க்கலோகத்தில், ஸுகங்க
ளைக் அநுபவிப்பவனாக இருக்கிறான், எஜமானர்க்கு
44 - கேவலனில்லை॥ அவசியம் செய்ய வேண்டிய நித்ய நை
மித்திக கர்மாக்களைச் செய்யாதவனும், செய்யத்தகாத
பாபகர்மாக்களைச் செய்தாலும், விஷயங்களில் அதிக
மாக ஈடுபட்டவனும் மனிதர்கள் லோகம் ப்ராயச்
சித்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்॥
45 - அறியாமல் செய்த பாபங்களுக்கும் ப்ராயச்சித்தமு
ண்டென்று சிலர் உரைக்கின்றனர்; தெரிந்து செய்யும் பா
பங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தமுண்டென்று சிலர்॥
46 - அறியாமல் செய்த பாபம் லேசான. வேதாப்யாஸ
த்தினாலேயே போகும், அறிந்து செய்யும் பாபம் பல
விதமான ப்ராயச்சித்தங்களால் தீரும்॥
47 - அக்ஞானத்தால் பூர்வஜன்மத்தில் செய்த பாபத்தின் அறிகுறியாக இந்த
ஜன்மத்தில் க்ஷயம் முதலான ரோகங்களை அடைந்த
வன் த்விஜன் அந்த பாபத்திற்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்
யவில்லையானால், யாகாதிகளின் மேன்மைக்க

நுடனில்லப் பற்றப்பவைத்து அக்கொள்ளக்கூடாது

48— இந்த ஜன்மாவில் செய்த பாபங்களாலேயோ, முன் ஜன்மத்தில் செய்த பாபங்களாலேயோ, துஷ்புத்தி யுள்ள மனிதர்கள், சொத்தைநகம் முதலான ரூ பங்களை அடைகிறார்கள்॥

49, 50, 51, 52 — ப்ராமணனுடைய ஸ்வர்ணத்தைத் திருடியவன் சொத்தைநகத்தையும், ஸுராபானம் செய்தவன் கறுத்த பற்களையும், ப்ரம்மஹத்தி செய்தவன் க்ஷயரோகத்தையும், குருபத்னிகமனம் செய்தவ ன் தோலால் கெட்டது நிலையையும், கோள் சொ ல்பவன் நாற்றமுள்ள மூக்கையும், இல்லாதவொ ம் குற்றம் சொன்னவன் வாய்நாற்றத்தையும், தான்யத்தைத் திருடியவன் அங்கக்குறைவை யும், தான்யாதிகளுடன் கலப்படம் செய்தவன், அதிகமான அங்கங்களையும், அன்னத்தை அப ஹரித்தவன் அக்நிமாந்த்ய பீடையானதை யும், ஒருவனுடைய அனுமதியில்லாமல் வாக்கை

குருவின் ஸ்த்ரீமைத்துனனையும், வஸ்திரத்தை
திருடியவன் வெண்குஷ்டத்தையும், குதிரையைத்
திருடியவன் கால் ஊனத்தையும், தீபத்தைத் திரு
டியவன் குருட்டுத்தனத்தையும், தீபத்தை அணைத்
தவன் பொட்டைக்கண்ணையும், பிராணிஹிம்ஸை
செய்தவன் எல்லா ரோகத்தையும், பரதாரக
மனம் செய்தவன் வாதரோகத்தையும், இவ்வாறும்
புத்திரர், கண், காது, இல்லாதவர்களாகவும் இதர
கர்களாகவும் ரோகங்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்க
ளாகவும் பின் ஜன்மங்களில் பாபத்தைச் செய்
து அனுபவித்து போக பாக்கி பாப பலனை அனு
பவிப்பதற்கு இந்த்ரிய ரோகாதிகளுடன் பிற
53— க்கிறார்கள். இனி பாபநிவிருத்திக்காக ப்ராய
ச்சித்தம் செய்யாதவர்கள் பரலோகத்தில் அனு
துக்கத்தை பவித்த மீதமான பாபத்தால் கேவலமான தேகஞ்செ
ட்டைப்பெற்று, நானாவியாதியுள்ளவர்களாகப் பிறக்
கிறார்கள், ஆகையால் பாபநிவிருத்திக்காக அவசியம்

பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும்॥

பிரும்மஹத்தி

54 — பிராமணவதம், ஸுராபானம், தங்கத்தை (பிராமண
ருடையோ திருடல், குருபத்நிகமனம், இந்த பாவங்களை
ச் செய்தவனிடன் ஒருவருஷம் சேர்ந்திருத்தல்
இந்த ஐந்தும் மஹாபாதகங்கள்॥

மஹாபாதகம்

55 — பிராமணனில்
லாதவன் நான் பிராமணன் என்று பொய் சொல்
லுதல், அரசனிடம் மற்றவர்களைக் குறித்துக் கோள்
சொல்லுதல், குருவிஷயத்தில் பொய் சொல்லுதல்,
இவைகள் பிரும்மஹத்திக்கு ஸமமான பாவங்கள்॥

பிரும்மஹத்தி ஸமபாதகம்

56 — படித்த வேதத்தை அப்யாஸம் செய்யாமல் மறப்
பது, நாஸ்திக சாஸ்திரத்தால் வேதத்தை தூஷிப்
பது, பொய் ஸாக்ஷி சொல்லுதல், மித்ரனை அ
ப்ராமணனை வதம் செய்தல், நிஷித்தமான பூண்டு
முதலானவைகளை சாப்பிடுதல், சாப்பிடத் தகாத
வைகளைச் சாப்பிடுதல், இவைகள் ஸுராபா
னத்திற்கு ஸமமான பாவங்கள்॥

ஸுராபான ஸமபாதகம்

57 — பிராமணஸ்வர்ணத்தைத் தவிர, நம் பசுக்களையோ

க்கொடுத்து வைத்திருந்த பொருளை அபஹரித்
தல், மனிதன் குதிரை வெள்ளி பூமி வைரம் ரத்னம்
இவைகளைத் திருடுதல், ஸ்வர்ணத்தைத் திருடியதிற்
ஸ்வர்ண ஸ்தேய ஸமமான பாபம் 58 — க்கு ஸமமான பாபம்॥ ஸஹோதரி, பெண், சண்
டாள ஸ்திரீ, ஸ்நேகிதன் பத்நி, நாட்டுப் பெண், இவ
ர்களை ஸங்கமம் செய்வதால் குருதல்பகமனத்தி
குருதல்ப ஸமமான பாபம் 59-66 — ற்கு ஸமமான பாபம்॥ உபபாதகங்கள் —
உபபாதகங்கள் — கோவதம், ஜாதியாலும் தொழிலாலும் கெட்டவர்களுக்கு
யாகாதி செய்வித்தல், பரதார கமனம், தன்னை விலை
பேசுதல், பிதா மாதா குரு இவர்களுக்கு சுச்ரூஷை செய்
யாமை, எப்பொழுதும் அக்நிஹோமம் செய்யாமை,
ஔபாஸனம் செய்யாமை, புத்ரனுக்கு உபநயனாதி
ஸம்ஸ்காரம், போஷித்து வளர்த்தல் இவை செய்யாமை,
மூத்தவன் விவாஹத்திற்கு முன் இளையவன் விவா
ஹம் செய்து கொண்டால், மூத்தவனுக்கு பரிவித்தித்
வம், இளையவனுக்கு பரிவேத்ருத்வம், என்ற தோ
ஷங்கள், அவர்களுக்கு கன்யாதானம், அவர்களுக்

540

குலாசாரம் ஹோமம் முதலானவைகளில்
“ஆஸ்திக்யம்”-இல்லாததாகவிருத்தல், கன்னிப்பெண்ணை விரலால் கெடுத்தல், வட்டிப்பணத்தால் ஜீவித்தல், ப்ரம்மசாரி ஸ்திரீஸங்கம் செய்தல், தடாகம், பூந்தோட்டம் பார்யை, புத்ரன் இவைகளை விலைக்கு விற்றல், உசிதகாலத்தில் உபநயனம் செய்யாமை, பந்துக்களான தகப்பன் ஸஹோதரர் முதலானவர்களை [illegible] அனுஸரியாதிருத்தல், நியதமான சம்பளம் பேசி வேதம் சொல்லிக்கொடுத்தல், நியதமான சம்பளம் பேசி அத்யயனம் செய்தல், விற்கக்கூடாதன முதலானவைகளை விற்றல், தங்கச்சுரங்கம் முதலான இடங்களில் அரசனுடைய உத்தரவால் அதிகாரியாகவிருத்தல், பெரியநதிகளைத் தடுத்து பெரிய அணைகளைக் கட்ட முயன்றிருத்தல், மருந்துக்குரிய செடிகொடிகளை அழித்தல், தன்பத்னியை வேசித்தொழில் செய்வித்து ஜீவனம் செய்தல், இன்றும் செய்யா

தேவனை அபசார வசனஞ் சொல்லுதல், மந்திர
ம்ம கிரியைகளால் ஜனங்களை இம்ஸித்தல்,
சிலையன் செய்ய அபேட்சைக்காக மரங்களை வெட்டு
தல், தான் ஆரோக்கியமாக இருக்கும் பொழுது தேவர்
பிதிர்க்களை உத்தேசிக்காமல் சமையல் போஜனம்
செய்தல், பூர்வதேவதைகளை அறியாமல் விதி
தடைவை சாப்பிடுதல், யோக்யதை இன்றியும் அக்னி
தானம் செய்யாதிருத்தல், துஷ்டத்தைத்தவிரமற்ற
விஷயாந்த்ர சௌக்கியங்களை அனுபவித்தல், தேவர், ரிஷி
பிதிருக்கடன்களைத் தீராமை, தம் வேதசாஸ்திரங்களு
க்கு விரோதமான சாஸ்திரங்களை அப்யாஸம் செய்
தல், தீர்த்தஸ்நானம் கீதம் வாத்யம் இவைகளைப் பாடாமல்லோ
வத்தல், தான்யம், தாம்ரம், பசுக்கள், இரும்பு முதலி
யன இவைகளைத் திருடுதல், ஸ்வஜாதிகளின் குடு
காரிஸ்திரீயை ச்சேதித்தல், ஸ்திரீ, சூத்ர வைசிய க்ஷ
த்ரியர்களை வதம் செய்தல் புண்யபாபங்களை போதி
க்கும் வேதசாஸ்திரங்களில் நம்பிக்கை இல்லாமை,

(நாஸ்திக்யம்)தில் இருப்பட்டவெல்லொ
67 — ன்றும் உபபாதகம்॥ ப்ராம்மணனையோ வே
யோகம்பனுவே யோ அடித்துத் துன்புறுத்துதல்,
ஜாதிப்ரம்ச பாபம் அதிக்ராணமுள்ள பூண்டு வெங்காயம் முதலியன, மத்யம்
இவைகளை மோந்து பார்த்தல், வக்ரஸ்வபாவம்,
புருஷனுடைய (வாயில்) மைதுனம், இவைகளுள்
ஒவ்வொன்றும் ஜாதிப்ரம்சத்தைக் கொடுக்கும்॥
68 — கழுதை, குதிரை, ஒட்டகம், மான், யானை, வெள்
ஸங்கரீகரண பாபம் ளாடு, செம்மறியாடு, மீன், ஸர்ப்பம், எருமை,
இவைகளில் ஒவ்வொன்றின் வதமும் 'ஸங்க
69 — ரீகரணம்' என்ற பாபம்॥ ப்ராம்மணன் தகாதவர்களிடமிருந்
து தனம் வாங்குதல், வ்யாபாரம், சூத்ரனுக்
அபாத்ரீகரண பாபம் கு சேவை செய்தல், பொய் பேசுதல் இவைகளில்
ஒவ்வொன்றும் "அபாத்ரீகரணம்" என்ற பாபம்॥
70 — புழு, பூச்சி, பக்ஷிகள் இவைகளைக் கொல்லுதல்,
மலினீகரண பாபம் மத்யத்துடன் சேர்த்து அதின் நெடியால் கொண்டு
வரப்பட்ட பொருள்களைச் சாப்பிடுதல்,

பழங்கள் விறகு புஷ்பம் இவைகளைத் திருடுதல், தைரிய
மில்லாமையும் ஆகிய இவைகளில் எவ்வொன்றும்
71 - மலினீகரண பாபம்॥ இதுவரை தனித்தனியாகச் சொல்
லப்பட்ட ஸகல பாபங்களும் எந்தெந்த ப்ராயச்சி
த்தானுஷ்டானங்களால் நிவர்த்தியாகுமோ அந்
த ப்ராயச்சித்தங்களை உள்ளபடி கூறுகின்றேன் கேளு
72 - ங்கள்॥ எவன் அறியாமல் [ப்ராமணன்] ப்ராமணனைக்கொ
ன்று விட்டானோ அவன் வனத்தில் குடிசையில் வசித்துக்கொ
ண்டு கொன்றவனுடைய சவசிரஸை த்வஜமாக வனுடை
மண்டையோட்டைக் கையிலேந்தி தன் பாபத்தைச்
சொல்லிக்கொண்டு பிக்ஷையெடுத்துச் சாப்பிட்டு
க்கொண்டு பன்னிரண்டு வருஷங்கள் பாபநிவ்ருத்திக்
காக வ்ரதானுஷ்டானஞ் செய்யவேண்டும்॥
73 - க்ஷத்ரியன் ப்ரஹ்மஹத்தி செய்தால், யுத்தத்தினால் அ
ப்புறத்தியவனுடைய பாணத்திற்கு லக்ஷ்யமாகத்
தானாகவேயிருக்கவேண்டும், அல்லது எரியும் அக்கினி
ல் தலைகீழாக மூன்று தடவை குதிக்கவேண்டும்,

ஒருயோஜனை-ஸாமான்ய [illegible]

அநுத்தாரயம் பண்ணுகிறது ஜயம்பாப்த்ரீதாத்தியாகும்

74— அல்லது ஸ்வர்க்கஸாதனமான, அச்வமேதயாகம்
செய்ய வேண்டும், இம்மூன்றும் க்ஷத்ரியனுக்கு, ப்ரா.
யச்சித்தம்| கோஸவ யாகம், அபிஜித், விச்வஜித், த்ரிவ்ரு
த், அக்நிஷ்டோமம், இந்த யாகங்களில் ஏதாவதொ
ன்றை மூன்று வர்ணத்தாரும் அதனால்
செய்து பாபம் போக்கி ப்ராயச்சித்தம் செய்யவும்;
75— வேதங்களில் ஏதாவது ஒரு வேதத்தை ஜபித்துக்
கொண்டு ஸ்வல்பாஹாரம் செய்து கொண்டு
நியமத்துடன் நூறு யோஜனை தூரம் நட
76— க்க வேண்டும்|| ப்ராமணன் - ஸொத்து முழுவ
தையும் வேதவித்தான ப்ராமணனுக்கு தான
மாகக் கொடுக்கவும்; அல்லது ஒரு வேதஜ்ஞ ப்ராமணனு
க்கு ஜீவனத்திற்குப் போதுமான அளவு தனத்தை
க் கொடுக்கவும், அல்லது வீட்டுக்கு வேண்
டிய உபகரணங்களுடன் கிருஹத்தை தானம் செய்
77— யவும்,|| ஹவிஸ்ஸாத்தமான தீர்த்தத்தில் நின்று புறப்பட்டு

ஸரஸ்வதீ நதியையும் ஸ்நாநஸ்ஸை ஆதாரமாகக்
கொண்டிருக்க வேண்டும்॥ அல்லது ~~மூன்றுதடவை~~ ஆசா
ரியபத்துடன் மூன்றுதடவை ஸம்ப்ரதாய பாரா
அனுஷ்டானமுறை —
78- யணம் செய்யவும்॥ உபவாஸம் செய்து கொண்டோ, பிரா
மணர்களுக்கு உபகாரம் செய்து கொண்டு, கிராமஸமீபத்
திலோ பசுமாட்டுத்தொழுவிலோ, புண்யதேசத்திலோ மரத்த
டியிலோ, ஆச்ரமத்திலோ வாசிக்கவேண்டும்॥
79- இந்த பன்னிரண்டு வருஷத்தியில் பசுவையோ பிராம
ணனையோ ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றுதல் செய்தாரா
னாலோ வட்டாலும், அவர்களைக் காப்பாற்றுதலும் மர
ணம் பெறுவாருக்கு ப்ரம்ஹஹத்யாபாபத்திலிருந்து வி
80- டுதலை அடைகிறான்॥ வேதப்ராமணனுடைய ஸொத்து ஸ
ஹட
முழுமைத் திருடு போகும் பொழுது அந்தத் திருடனிடமிரு
ந்தாவது மூன்றுதடவை, ஸொத்தைக் கொண்டுவந்து கொ
டுத்தாலும், மரணமடைந்தாலும் பாபநிவ்ருத்தி ஏற்
81- படும்॥ இவ்வாதும் எப்பொழுதும் நியமத்துடன் ஸ்த்
ரீபோகமில்லாமல் மனதை அடக்கி பணிவிருந்து

தர்மமாகிரஹ ப்ரவ்ருத்திக்கு

வகிதுல்களைப் பெற்றால் ப்ரம்மஹத்தி பாபம்
நிவ்ருத்தியடைகிறது॥ அல்லது ராஜா அச்வமே
தயாகம் செய்யும் பொழுது அவ்விடம் சென்று தே
வர்க்கெக்களான ப்ராம்மணர்கள், அப்ரசிணகெ
ர்கள் முன்னிலையில் தன் பாபத்தைக் கூறி யாக
தீர்த்தஸ்நானம் செய்து அவப்ருதஸ்நானம் செய்தால்
ப்ரம்மஹத்தியாயம் நிவ்ருத்தியாகும்॥
83 — ப்ராமணன்தான் தர்மத்திற்கு வேர், க்ஷத்ரி
யன் அதன் மேல்பாகம், என்று சொல்லப்படுகிறது
ஆகையால் அவர்கள் சேர்ந்த சபையிலேயே யாக
த்தில் பாபத்தைத் தெரிவித்து அவப்ருதஸ்நானத்தினால்
84 — பாபநிவ்ருத்தி எனப்படும் யடைகிறது॥ ப்ராமணன் பிறப்பி
னாலேயே தேவர்களுக்கும் பூஜிக்கத்தக்கவன்,
மனுஷ்யர்களுக்கும், அவ்வாறே அவன் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாண
ம், அவனிடம் வேதமிருப்பதே அதற்குக் கா
85 — ரணம்॥ வேதவான்களான அநேக ப்ராமணர்
களுக்கு ஒன்று மூன்று ப்ராமணர்கள் கூடி பாபநிவ்ருத்தி

+ அவன் சொல்வதே வேதவாக்கு

(ஏற்கு) திக்காக ப்ராயச்சித்தத்தைக் கூறுகிறார்கள்
அசுபாபகளின் பாபத்தைப் போக்கும் வேதவாக்குக்களி
86 – ன்வாக்ப் பெரிசுத்தமானதல்லவா॥ இங்குக் கூறிய ப்ராய
ச்சித்தங்களுக்கு ஏதாவது ஒன்றை ப்ராமணர்கள்,
நிச்சய புத்தியுடன் மௌனமுடன் செய்தால் ப்ரும்மஹ
த்தி பாபம் நிவர்த்தியாகும், மற்ற ப்ராயச்சித்தங்களுடை
அப்படியே, இந்த ப்ராயச்சித்தம் ஒரு தடவை செய்யும் பாப
த்திற்கு பாபம் அதிகமானால் ப்ராயச்சித்தமும் அதிகமாய்
செய்ய வேண்டும்.
87 – ப்ராமணஸ்திரீகர்ப்பத்தையும், யாகம் செய்து கொண்டி
ருக்கும் க்ஷத்ரிய வைச்யர்களையும், ருதுஸ்நானம் செ
ய்த ஸ்திரீயையும், கொன்றாலும் ப்ரும்மஹத்யா ப்ரா
88 – யச்சித்தம் செய்ய வேண்டும். பொய்ஸாக்ஷி சொன்
னாலும் (குற்றப்) குருவின் மேல் பொய்யான தோஷத்தைச் சொ
ன்னாலும், நம்பிக்கையாகக் கொடுத்திருந்த வஸ்த்
முதலானவைகளை அபஹரித்தாலும், ஸ்திரீவதம், மித்
ரனை அப்ராமணனைக் கொன்றாலும் ப்ரும்மஹத்தி
ப்ராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும்॥

89— இங்கு கூறிய பங்கெம்மைக்கு ப்ராயச்சித்தம்
அறியாமல் செய்த பாபத்திற்கு, அறிந்து ப்ராய
ணவதும் செய்தால் ப்ராயச்சித்தமில்லை - அதாவது
இருமடங்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும்॥
90— த்விஜன் அறியாமல் "மானவல்" ஆகுனஸுர
னை (மத்யம்) சாப்பிட்டால் பழுக்கக் காய்ச்சிய
ஸுரையைக் குடித்து அதனால் எரிந்து போனால் அத்
91 து பாபம் நிவர்த்தியாகும்॥ அல்லது கோமூத்ரம், ஜலம்,
கோக்ஷீரம், பசுவின் நெய், ஜலத்தில் கரைத்த கோமயம்,
இவைகளில் ஒன்றைக் காய்ச்சி மரணமடையும்படி
92— குடிக்க வேண்டும்॥ அல்லது பசுவின் ரோமத்தால் செய்த
வஸ்திரத்தைத் தரித்து ஜடையுடன் கூடத்தை அடை
யாளமாகச் செய்து கொண்டு நொய்யையோ, அல்
லது எண்ணெய்ப் பிண்ணாக்கையோ இரவில் மட்டும் ஒருவே
ளை ஆஹாரம் செய்து கொண்டு ஒவ்வொரு வருஷம் ப்ரதானுஷ்
93— டானம் செய்ய வேண்டும்॥ ஸுரை அறியாமலும் செ
ய்யப்பட்டது ஆனபோதும் அது அன்னமலம்,

ஆகையால் மேல் மூவர்ணத்தாரான த்விஜர்கள் இந்த பிஷ்

94— ட(மாவு)னாலானதைக் கெடுக்கப்பட்டது; வெல்லத்தால்
செய்யப்படுவதை "கௌடீ", மாவினால் செய்தது "பைஷ்டீ",
இலுப்பைப்பூவால் செய்தது "மாத்வீ"; இப்படி மூன்றுவிதம் ஸு
ரை, பைஷ்டீயைப் போல் மற்றவையும் த்விஜோத்தமர்
95— கள் சாப்பிடத்தகாதது. மத்யம், மாம்ஸம், மூன்றுவிதமா
னவைகளை, உடனேதயார்செய்தது ஆஸவம், இந்த நான்கு
யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், பிசாசர்கள், இவர்களுக்குரிய அ
ன்னம் (ஆஹாரம்) ஆகையால் தேவர்களுடைய ஹவிஸ்
ஸை சாப்பிடும் ப்ராம்மணன், மத்யமாம்ஸாதிகளை சா
96— ப்பிடக்கூடாது. மத்யபானம் செய்து மதிமயங்கிய ப்ரா
ம்மணன். மலத்தில் விழுவான், வேதவாக்யங்களைச் சொல்லு
வான், தகாத பருமம் புத்திகெடுவான பாபங்களைச் செய்
97— வான் ஆகையால் மத்யபானம் கூடாது. ப்ராம்மணனுடை
ய சரீரத்தில் ஸம்ஸ்காரரூபமாக வேதம் இருக்கிறது,
அந்த வேதத்துடன் கூடிய ஜீவாத்மா ஒருதடவை மத்யபான
த்தினால் நனைக்கப் படுகிறதோ (மானால்), அவனுடைய ப்ராம்மண்

550

98- யம்போய் சேர்கிறான்॥ இவ்விதம் பலவிதமா
ன, ஸாமான்ய ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டது
மேல் ப்ராமண ஸுவர்ணத்தைத் திருடியதற்கு ப்ராய
99- யச்சித்தம் கூறுகிறேன்॥ ஸ்வர்ணத்தைத் திரு
டியவன் அரசனிடம் சென்று நான் ப்ராமண
ஸ்வர்ணத்தைத் திருடினேன் தாங்கள் என்னை த
100- ண்டிக்கும்படி சொல்லவேண்டும்॥ அரசன் அவ
னை உலக்கையால் ஒரே அடி அடிக்கவேண்டும்
அவன் அதனால் மரித்தாலும் பிழைத்தாலும் சுத்
101- தியடைகிறது॥ மேற்கூறிய பாபத்தைப் ஸ்வர்ணஸ்தே
யத்துக்குக் கொள்ளலாகும் பாலும் மரவுரி தரித்து வ
னத்தில் ப்ரஹ்மஹத்திக்குச் சொன்னது போல் த்வாத
ன் காட்டில் வஸித்து அனுஷ்டித்தாலும் தானம்
102- செய்யவேண்டும்॥ த்வாதசாஹ க்ருச்ச்ரத்தால் க
ஸால் ஸ்வர்ணஸ்தேய பாபத்தைப் போக்கி
க்கொள்ளவும்! குருஸ்த்ரீகமன பாபத்தை
சொல்லப்போகும் வ்ரதங்களால் போக்கி
க்கொள்ளவும்॥

103 — குருபாரியாகமனஞ்செய்தவன் தன்னுடை
ய பாபத்தைச் சொல்லி நான் காய்ந்த இரும்பு
த்தகட்டில் படுத்தோ, காய்ந்த இரும்பு பதுமையை
ஆலிங்கனம் செய்தோ மரணமடைய வேண்டும்॥
(ஆண்குறி)
104 அல்லது தானே தன்னுடைய சிச்னத்தையும்
வ்ருஷணத்தையும் அறுத்து கையிலேந்திக்
கொண்டு தென்மேற்கு திசையை நோக்கி நேர
ாக கீழே விழும் வரை செல்ல வேண்டும்॥
105 — கட்வாங்கமென்னும் தண்டத்தை எடுத்துக்கொ
ண்டு மரவுரி தரித்து க்ஷௌரம் செய்து கொள்ளா
மல் ஜனங்களில்லாத காட்டில் மனதை அடக்
கி இருவருஷம் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் அனுஷ்டி
106 க்க வேண்டும்॥ அல்லது இந்த பாபம் போக இந்
த்ரியங்களையடக்கி யவான்னத்தை ஆஹாரமாகக்
கொண்டு மூன்று மாதம் சாந்த்ராயணவ்ரதத்தா
107 — னுஷ்டானம் செய்யவும்॥ இந்த வ்ரதங்களால்
மஹாபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் பாபத்தைப் போக்கி
க்கொள்ளவும்,

உபபாதகத்தை செய்தவர்கள் வரும்பல
விரதங்களால் போக்கிக்கொள்ளுதல் (+பாவத்தை)

108-115 கோவதம் செய்தவன், முதல் ஒருமாதம் யவை
க்கஞ்சியைக் குடிக்கவேண்டும், மொட்டையடி
த்துக்கொண்டு கொன்ற பசுவின் தோலை உடு
த்தி மூன்றுமாதம் பசுத்தொழுவில் வசிக்கவே
ண்டும், கோமூத்ரத்தால் ஸ்நானம், இந்திரிய
ங்களை அடக்கி க்ஷாரம் உப்பு சேர்க்காமல் நா
லாவது வேளை (சாப்பாடு) பகலில் சாப்
பிட்டுமிருந்தால் செய்வதால், இவ்வாறு மூ
ன்றுமாதமும் இரண்டு மாதங்களும் செய்யப்பட
டும், மூன்றுமாதமும் காலையில் பசுக்களின் பின்
செல்லவேண்டும், அவைகள் நடக்கும்போது
உண்டான கிளம்பும் புழுதிகளை ஸ்வீகரிக்க
வும், சொறிந்துகொடுத்து, நமஸ்காரம் செ
ய்து சேவை செய்து இரவில் உட்கார்ந்திரு
க்கவேண்டும் (இரவில் தூங்காமல்), அத்துமாயும்

கோபம் இல்லாமலும் அவைகள் எழுந்திருந்
தால் தானும் எழுந்திருக்க வேண்டும், வியாதியுண்
டானாலும், திருடர் புலி முதலானதால் துன்பமுண்டா
னாலும் கீழே விழுந்தாலும் சேற்றில் சிக்கினாலும் யதா
சக்தி விலக்க வேண்டும், வெய்யில் காற்று ம
ழை குளிர் இவைகளால் அவைகளுக்குத் துன்பம் வரும்
பொழுது அவைகளைப் பாதுகாத்துத் தன்னைக் காப்பாற்றிக்
கொள்ளக் கூடாது, தன்னுடைய வயலிலாவது பிறருடை
ய வயலிலாவது மேய்ந்தாலும் கன்று பால் குடித்தா
லும் பிறருக்குச் சொல்லக் கூடாது, இவ்விதம் கோசு
ச்ரூஷை மூன்று மாதம் செய்தால் கோஹத்திபா
116 — பம் நீங்கும்; மேற்கூறிய விரதானுஷ்டானம் செய்
த பிறகு வேதவித்துக்களுக்குப் பத்துப் பசுவும் ஒரு காளை
யையும், அது இல்லாவிடில் இருக்கும் சொத்து
117 — முழுவதையும் தானம் செய்யவும்॥ ~~[illegible]~~ மற்ற உபபாத
கம் செய்தவர்களும், அவகீர்ணியைத் தவிர, இந்த
கோவத ப்ராயச்சித்தம், அல்லது சாந்த்ராய
ணம் அனுஷ்டிக்கவும்॥

118- அவகீர்ணி (ஸ்த்ரீஸங்கம் செய்த ப்ரம்மசாரீ)

க்கு [illegible] கழுதையைக் கொண்டு நாற்சந்தியில் பா

கயஜ்ஞ முறையாக நிர்ருதி தேவதையைக் குறித்து

119 யாகம் செய்வதும், அந்த தேவதைக்கு கழுதை

யின் வபையை ஹோமம் செய்து அதன் மேல்

ல் "ஸம்மா" என்ற ருக்கால் "மருத்துக்கள் இந்த்ரன் ப்ருஹ

ஸ்பதிகளுக்கு நெய்யால் ஹோமம் செய்வதும்.

120- ப்ரம்மசாரீ ஸ்த்ரீஸங்கம் செய்வது, அவனு

டைய வ்ரதத்தை மீறினது. அது "அவகீர்ணத்வ

ம்" என்று தர்மசாஸ்த்ர வேதவாக்யங்களில்

121- ருக்கின்றன. ப்ரம்மசாரியுடைய [illegible] வே

தாப்யாஸத்தால் உண்டான தேஜஸ், ஸ்த்ரீஸ

ங்கத்தால் "மருத் இந்த்ரன் ப்ருஹஸ்பதி அக்நி"

இந்த நால்வர்களிடம் போய்விடுகிறது. ஆகை

யால் அவை திரும்பப் பெற அவர்களுக்கு ஹோமம் செ

122- ய்ய வேண்டும். இந்த பாபம் வந்தால் மேற்கூ

றிய கழுதையாகம் செய்து, ஒரு கழுதைத்தோலை

அவன்
உரத்திக்கொண்டு "நான் அவன் அவகீர்ணி
என்று சொல்லிக்கொண்டு ஏழு வீடுகளில் பிக்ஷை
123 — எடுக்கவேண்டும். அதனில் கிடைத்த பிக்ஷையை ஒரு
வேளை ஆஹாரம் செய்துகொண்டு மூன்று வேளை
ஸ்நானம் செய்துகொண்டு ஒரு வருஷகாலம் வ்ரதானுஷ்
டானம் செய்தால் அந்தபாபம் நீங்கும்.
ஏதாவதொன்றை
124 — "ஜாதிப்ரம்சகரம்" என்ற பாபத்தை அறிந்து செ
ய்தால் க்ருச்ச்ர ஸாந்தபனம் என்ற வ்ரதத்தை
[illegible] செய்ய வேண்டும்; அறியாமல் செய்தால்
125 — ப்ராஜாபத்ய அனுஷ்டானம். ஸங்கரீகரணபாப
ங்களில் ஏதாவதொன்றைச் செய்தால் ஒருமாதம்
சாந்த்ராயணம் அனுஷ்டிக்கவும்; மலினீகரண
பாபங்களில் ஒன்றைச் செய்தால் யவைக்கஞ்
அருந்து—
126 — சி அருந்தி மூன்றுநாள் வ்ரதம். க்ஷத்ரியவதத்தா
ல், ப்ரம்மஹத்தி தோஷத்தில் நாலில் ஒருபங்கும்;
ஸதாசார
வைச்யனை, எட்டில் ஒருபங்கும்,* சூத்ரனைப் பதி
அனுஷ்டிக்க
னாறில் ஒருபங்கும் தோஷம்; ப்ரம்மஹத்தி ப்ராயச்
சித்தத்தை

மூன்று வருஷங்கள், இரண்டு வருஷங்கள், ஒரு வருஷம்
செய்ய வேண்டும்
பசுமாதங்கள் முறையாக வ்ரதானுஷ்டானம்॥

127 — ப்ராம்ஹணன் அறியாமல் க்ஷத்ரியவதம் செய்தால்
ஆயிரம் கோக்களும் ஒரு காளையும், சக்திக்
கேற்ப ப்ராமணர்களுக்கு தானம் செய்யவும்॥

128 — அல்லது, இந்திரிய அடக்கத்துடன் ஜடைதரித்து
கிராமத்திற்கு வெளியே மரத்தடியில் வஸித்து
மூன்று வருஷங்கள் ப்ரம்மஹத்திக்கு சொன்ன
வ்ரதத்தை அனுஷ்டிக்கவும்॥

129 — ப்ராம்ஹணன், ஸதா
சார முள்ள வைச்யவதத்திலும், நூறு பசுக்
களைக் கோதானம் செய்து ப்ராயச்சித்த
மாக ஒரு வருஷம் அனுஷ்டிக்கவும்॥

130 — சூத்ரவதத்திலும் பத்து வெள்ளை பசுக்களும் ஒரு காளை
[illegible] யும் தானம் செய்து ப்ராயச்சித்தத்தை ஒரு
வருஷம் அனுஷ்டிக்கவும்॥

131 — பூனை கீரி சாஷம் தவளை [illegible] நாய் உடும்பு கோ
ட்டான் காக்கைகளைக் கொன்றால் முன்சொன்ன
படி சூத்ரஹத்தி ப்ராயச்சித்தம்॥

எகியோஜனை அனாக்கட்டுவைல்

132 - அல்லது மெர்ஜுரிய பராணிகளை அரியாமல் தொள்ளோ
மென்று நாள் பாவமே சாப்பிட்டோரது; அல்லது ஏகியோ
ஜனை ஆரம்பம் நடக்கவும், அல்லது மென்று நாள் நதின்று
ணம் செய்யவும் அல்லது 'துபோஷிதப் பாமரிதி ரதிசும்
133 — ஜாக்கவும் ॥ வர் பத்தைக் கொண்டு நீல்மையான
கிருமபுத்தி புதானம், நபும்ஸகனைக் கொண்டு
எதிகட்டுவைக்கோல், எடுமாது எணைடியம்தான
134 - ம் செய்யவும் ॥ பன்றி வதத்தில் நெய் கேடம், புருவத
த்தில் இரண்டு மரக்கால் எள், திரியை வணைத்தால்
இரண்டு செருகக்கன்று, கறைகளச் பசுவிதத்தில்
135 மேன்று வருடக்கன்றுதானம் ॥ நபும்ஸம், கொக்கு
மயில் வாதிரம் பதிம்சு பாவம் (பக்ஷி), இவைகளில்
136 — மின்னைக் கொண்டு கோதானம் ॥ குதிரையைக்
கொண்டு வஸ்திரம், யானையைக் கொண்டு
மயானை
ஜந்து நீல மாருவம், வெள்ளாடு செம்மறிக்கடா
ன் இவ் மாருவம்; கழுதையைக் கொண்டு எருது
137 — நேராக கன்று, ॥ பசுங்கையாமிலம் தாப்பட்டுபுவி
மேஷானவைகளைக் கொண்டு அதிகப் பாபன்ன

அ-11-

+வதம் செய்யப்பட்டவள் ப்ராமணஸ்த்ரியானால் தோல்பெட்டி, க்ஷத்ரியையானால், வைச்யை - வெள்ளாடு, சூத்ரை - செம்மறியாடு

பசு, மாம்ஸ சாப்பாடாத மான் முதலான
வைகளைக் கொன்றில் பெரிய கன்று, ஒட்டு
கை வதத்தில் ஒரு கிருஷ்ணலம் தங்கம், குதிரை
களை ப்ராமணர்களுக்குத் தானம் செய்யவும்॥
138 — நாலுவர்ணத்திலும் வ்யபிசாரஸ்திரீகளைக்
கொன்றில் ப்ராமணருக்கு முறையே தோல்பெட்டி,
வில், வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவைகளைத் தானம் செய்யவும்॥
139 - ஸர்பாதிவதங்களுக்குச் சொன்னபடி ப்ரா
யச்சித்தம் செய்ய முடியாவிட்டால் ஒவ்வொ
ரு பாபத்திற்கும் ஒவ்வொரு ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ச்ர
140 - ம் செய்யவும். எலும்புள்ள ஜந்துக்கள் முதலான
வைகளை ஆயிரம் கொன்றில் சூத்ரவத ப்ராயச்சி
த்தம், எலும்பில்லாத பேட்டை முதலானவை
களை ஒரு வண்டிபாரம் கொன்றில் மேற்கூறிய
141 — ப்ராயச்சித்தம்॥ அஸ்தி ஜந்துக்கள் முதலானவை
களைக் கொன்றில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏதா
வது கொஞ்சம் தானம் கொசு முதலானவைக
ளைக் கொன்றில் ப்ராணாயாமம் செய்யவும்॥

142– மாமரம் முதலான பலவகை மரங்கள், புதர்கள், கொடி
கள், மரத்தில் படரும் கொடிகள், புல்பூண்டுகள், புஷ்பசெடி
முதலானவைகள் இவைகளை வெட்டுதல் [illegible], காயத்
143– ரீ ஸ்ரீ முதலான இன்னதை ஜெபிக்கவும். அன்றுதினம் [illegible]
வம் முதலானவைகள், அக்னி முதலான பூஜைகள், இ
ருப்பைப்பூ முதலானதுக்கும் இச்சுகளிலிருந்து உண்டா
கு ம கும் பிப்பூச்சிகளைக் கொன்றல் இவ் ஜெயம் பாராதனை॥
கொலை
144– உதிர்பூமியால் உண்டாகும் ஜெல்களும், ஜவநத்தில்
உண்டாகும் தான்யம்; இவைகளை பிரயோஜனம்
இல்லாமல் வெட்டுதல் இவைகள் பாவத்துக்கு பத்ய
145– பவண்டான் நடக்கவும் பக்ஷிகளையும் ஜந்துக்களையும் பராயத்தி
த்ரங்களால் சாத்திர அறியாமல் செய்த வழிபாட்டை
ல் உண்டான பாவம் தீரவும்; அப்பிரயோஜனமாக
யச் இருக்கும் சுரு கிளேன் கோஷங்கள்॥
146– அறியாமல் மாத்ஸர், கௌடீ, என்ற மத்யபானமும் செ
ய்தால் புற பெருமைநதி ஸம்ஸ்காரம்; அறிந்தசாப்பிட்
டால் காயத்ரீ அபானத்தீரல் பாராணத்யாகம்॥
147– மத்யம் இருந்த பாத்திரத்தில் இருந்த ஜலத்தைக்

குடித்தால் ஜீர்ணமாகும் "சங்கபுஷ்பம்" என்ற

ஒரு கீரையைப் போட்டுப் பொங்கிக் குடிக்கவும்॥

149 — சோமயாகம் செய்த பிராமணன் ஸ்நான

ம் செய்தவனுடைய வாயாலிருக்கும் வெற்றுத்

தைச் சிவாலயத்தால் ஜலமத்தியாலிருக்கும் பிராமணரா

ஜு யோமங்களைச் செய்து தேவப்ரார்த்தனை செய்ய

ஜென்றுவர் ஜனரத்தார்

150 — வேண்டும்॥ தேவாலாங்கள் அறியாமல் மனிதர்களின்

மலமூத்திரங்களைச் சாப்பிட்டாலும், மதுப்பவர்

தபோகினை சாப்பிட்டாலும் புதிதுபெறையனம்॥

151 — த்வேஷர்களுடைய புதுபெறையனத்தில்; வட தம்பெ

த ல (மௌஞ்சி) தெண்டம், பகோசனம், மற்ற

152 — நியமங்களும் கிடையாது॥ சாப்பாட்டத்தகாதவர்க

ளுடைய அன்னம், த்வேஷஸ்திரீகளின் உச்சிஷ்டம்

சூத்ரோச்சிஷ்டம், சாப்படத்தகாதமாம்ஸம்,

இவைகளை சாப்பிட்டால் ஏழுநாள் யவைகத்

153 — தக்கஞ்சியை சாப்பிட வேண்டும்॥ புளித்துப் போ

னவைகளை, தயிர் புன்னாகானி முதலியன, வாலக்கப்ப

டாவட்டாலும் இவைகளை சாப்பிட்டால் அவை

154 — ஜீர்ணமாகும்வரையில் அசுத்தம்॥ தினாதன், கிரா
மப்பன்றி, கழுதை, ஒட்டகம், நரி, குரங்கு, காக்கை,
இவைகளின் மலமூத்ரங்களை சாப்பிட்டால் சாந்த்ராய
155 — ண விரதானுஷ்டானம் செய்யவும்॥ காய்ந்த மாம்ஸம்,
நாய்க்குடை, கசாப்புக்கடையாதுன்ன அறியப்படாத
மாம்ஸம் இவைகளை சாப்பிட்டால் சாந்த்ராயணம்॥
156 — புலி, முதலை, யானை, பக்ஷமாம்ஸம் சாப்பிடும் ப்ராணிகளு
டையவும்; கிராமப்பன்றி, ஒட்டகம், கோழி, மனித
ன், காக்கை, கழுதை இவைகளுடைய மாம்ஸத்
தை அறிந்து சாப்பிட்டால் தப்தக்ருச்ர அனுஷ்
157 — டானம் செய்யவும்॥ ப்ராமணர் பிரம்மசாரி மானு
ஷ்ராத்தான்னம் சாப்பிட்டால் மூன்று நாள் உப
வாஸமிருந்து நெய் ஜலவாஸமிருந்து அனுஷ்டிக்கவே
158 — பிரம்மசாரி மோர்க்கதேன், மாம்ஸம் இவ்வகையில்லா
மல் ஆபத்காலத்தில் சாப்பிட்டால் பராகப
க்ருச்ரம் அனுஷ்டித்து பிரம்மசர்யவ்ரதத்
159 — தை முடிக்கவும்॥ பூனை, காகம், எலி, நாய், கீரி
இவைகளுடைய எச்சிலையும், தலைமயிர்

புழு கிருமிகளின் ஸம்பந்தமுள்ள அன்னா
அன்னத்தை ~~[illegible]~~ அறிந்து அதில் கொஞ்சம் பண்ணி
ப் போட்டு விட்டு சுத்தி செய்து சாப்பிட்டால் பிற
கு கொதித்த ஜலம் (வெந்நீர்) குடிக்கவும்॥
160— தனக்கு சுத்தியையாகும்படி கிரஹணம் நிஷித்தமான அ
ன்னத்தை சாப்பிடக்கூடாது, அறியாமல் சாப்
பிட்டால் அதை வாந்தி பண்ணவும், முடியா
விட்டால் சீக்கிரம் பிராயச்சித்தம் செய்
து பாப நிவர்த்தி செய்து கொள்ளவும்॥
161— அபக்ஷ்யபக்ஷண பிராயச்சித்தம் சொ
ல்லப்பட்டன. இப்பொழுது திருட்டுக்குரிய பிராய
ப்ராயச்சித்தங்களைக் கூறுகிறேன்॥
162— பிராமணன் பிராமணன் வீட்டிலிருந்து தான்
யம் அன்னம் பணம் முதலானவைகளை
த் திருடினாலும் திருடினால் (அறிந்து) அர்த்த
ம் பிராஜாபத்ய கிருச்சிரானுஷ்டானத்தால்
163— சுத்தமாகிறான்॥ புருஷன், ஸ்திரீ, பூமி, கிணறு,
குளம், வாய்க்கால் ஜலம் இவைகளை

திருமலைச் சாற்றிராயணைக் கிருஷ்ணராயர் சாத்தி॥

164 – ஸ்வல்ப மாலையும் ஸ்வல்ப பாதயோஜனமும் உத்தமவெ
ள்ளைகளைப் பரகிருத்திருமலை திருமலைப் பெரிய
வைகளை அவர்களிடம் கொடுத்து ஸார்த்துப்பணிகிறது॥
திருமலைப் பெரியகோயில் கிருஷ்ணதேவ ஸந்நிதி ஸேவார்த்த॥
165 – பஞ்சபட்டு பஞ்சமாம், பொன்னுடை பாவாடை, வா
ஹனம் – வஸ்த்ரம், படுக்கை ஆபரணப் புஷ்ப மஞ்சள்
பழம் இவைகளை திருமலை பஞ்சகல்யாணராதனை
166 – ம் புஷ்பதானம் ரத்ன அதி ஸ்வஸ்திரம் தோல் மால
ம் இவைகளை திருமலை ஸ்ரீஸ்வாமி உபவாஸம்॥
167 – ரத்னம் முத்து பவழம் செம்பு வெள்ளி இரும்பு
வெண்கலம் இவைக்கோல் இவைகளை திருமலை
பண்டாரம் அடுக்களை உபயோகம்॥
168 – பஞ்சு பட்டு வஸ்திரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று கிர
ட்டைக் கொம்பு மிருகங்கள் பக்ஷிகள் வாஸனைப்
பொருள்கள் பொருள்கள் இவைகளைத் திருமலைமேன்று
169 – ஸ்நான பால் அக்ஷாரம் ஸ்ரீ மூர்த்தியவர்களுடைய விக்ரஹ
ங்கள் பாபநிவாரணத்தி செய்து கொள்ளவும் அகம்யா
கமனபாபத்தை சொல்லப் போகும் வரதங்களால்

+ திவாஜன், புருஷன் டம்மைசன செய்தாலும்
மாட்டுப்பெண், ஜலம், பகல் வேளைகளில் ஸ்திரீ ஸங்கமம்
செய்தாலும்

170— பொக்கிக்கொள்ளவும்॥ தன் ஸஹோதரீ
புத்ரபார்யை, நாட்டுப்பெண், பெண், சண்டா
ளஸ்திரீ, இவர்களைச் சேர்ந்தால் இதை
ரக்குமணத்திற்குச் சொன்ன ப்ராயச்சி
171— த்தம் செய்யவும்॥ அத்தையென் சித்திப
ண் ஸஹோதரி, மாமாப்பெண் இவர்களைச்
சேர்ந்தால் சாந்த்ராயண கிருச்ச்ரம் செய்ய
172— வும்॥ அத்தையென், மாமாப்பெண், மாதுல
ன் ஸஹோதரியென் இவர்களை அறியாமல் விவா
வாஹம் செய்து கொள்ளக்கூடாது, இவர்கள்
க்ஞாதிக்கு ஸமானம், இவர்களைச் சேர்ந்தால்
நரகம், ஆகையால் இவளை தேசாந்தரத்தில் உள்ள
173— து॥ பசுக்கள், ரஜஸ்வலை, பரஸ்திரீ, ஜலம்
இவைகளில் ரேதஸ்ஸ்கலனம் செய்த
புருஷன் ஸாந்தபன கிருச்ச்ர வ்ரதம் செய்ய
174— வும்॥ திவாஜன், புருஷன், மாட்டுப்பெண், ஜலத்தில்
+ பகல் வேளைகளில் ஸ்திரீ ஸங்கம் செய்தாலும்
கட்டிய வஸ்திரத்துடன் ஸ்நானம் செய்யவும்॥

175— ப்ராமணன், அறியாமல் சண்டாளஸ்திரீ, ம்லேச்ச
ஸ்திரீ இவர்களைச் சேர்ந்தாலும், அவர்களுடை
ய அன்னத்தைசாப்பிட்டாலும் அவர்களிடம்
தானம் வாங்கினாலும், பதிதனாகிறான், அறிந்
து செய்தால் அந்த ஜாதியாகவே ஆகிறான்॥
176 — அறிந்து வ்யபசாரம் செய்த ஸ்திரீயை பர்த்தா
வீட்டு வேலைகளைச் செய்ய வொட்டாமல் தனியா
ன அறையில் அடைத்து வைத்து, புருஷனுக்குப்
ரஸ்திரீ கமனத்திற்குச் சொன்ன ப்ராயச்
177— சித்தம் செய்விக்கவும்॥ ஏந்த ஸ்திரீ வேறு உட
னவல ஜாதிகமனம் ~~[illegible]~~ செய்தா
ளோ அவள் ப்ராயச்சித்தம் செய்து பாதிக்கி
ப்பதும் அந்த காரியத்தைச் செய்தாளோ அவளுக்
கு ப்ராஜாபத்யம் சாந்திராயணம் க்ருச்ச்ராதிக்ருச்ப்ப
178— னம் செய்விக்கவும்॥ ப்ராமணன் வேறுநாள்
சண்டாளஸ்திரீ கமனம் செய்து அவளுடைய
அன்னத்தைசாப்பிட்டால் மூன்று வருஷங்கள்
காயத்ரீ ஜபம் செய்யவேண்டும்॥

179 — இவ்விதம், ஸ்திரீ, அபாங்க்தேயபாத்ரணம்
திருட்டு அகம்யாகமனம் இவைகளுக்கு
ப்ராயச்சித்தம் கூறப்பட்டது, இவ்விதமே
பாபிகளுடன் சேர்வில் சேர்ந்தவர்களுக்கு
உரிய ப்ராயச்சித்தம் கூறுகிறேன்॥

180 — பதிதனுடன், ஒரே வாகனத்தில் செல்லுதல், ஒரே
ஆஸனத்தில் உட்காருதல், ஒரே பங்க்தியில் சாப்பிடுதல்,
இவ்விதமாக ஒரு வருஷம் இருந்தால் அவனும் பதிதன்;
ஆகிறான் — பதிதனுக்கு யாகம் செய்வித்தல், உபநயனம் செய்
வித்தல் அத்யயனம் செய்வித்தல் வைவாஹிக ஸம்பந்
தம் செய்தல் இவைகளால் உடனேயே பதிதனா

181 — கிறான்॥ பதிதன் — (பாபி), இந்த பதிதர்களுக்கென
எந்த பாப யோகம் சொல்கிறதோ — முன்சொன்
னபடிப் பற்றப் பதிதன் செய்த பாபத்திற்குரிய

182 — ப்ராயச்சித்தம் செய்யவும்॥ மஹாபாபம் செய்த
வனுக்கு அவன் உயிருடன் இருக்கும்போதே இறந்
தவனுக்குச் செய்யக்கூடிய கர்மத்தைச் சொல்லப்
போகும் இவ்வாறு பங்காளி ஞாதிகள் கிராமத்திற்கு

ப்ராயச்சித்தம் செய்யாதவன்

வெளியில் சென்று ஞாதிகள் தேஹக் கொண்டு
கொண்டிவர்கள் சென்னியிலே நவமியிற் பாலவேளையா
183— ல் செய்யவும்॥ பத்து நாள் மூன்று நாள் தாயாதிகள்
பழைய
வேலைக்காரிகளை மண் கடத்தில் ஜலம் கொண்டுவர
ச் செய்து தெற்கு முகமாக நின்று அதைப் ப்ரேதமாக
நினைத்து அதில் ஜலமில்லாமல் போகும்படியாகவா
த்துக் உடைக்க
ல் உடைக்கவேண்டும்; பிறகு அவர்கள் எதிரான
184— ஆசௌசம் காக்கவும்॥ அவனுடன் தாயாதிகள் பே
சுவது பேரேருணத்தில் உட்காரவேண்டாது, கேம்பத
னம் கிடையாது, நிமந்த்ரணத்தின் போதமையலறா
185— ஒவ்வொரும் கூடாது॥ அவன் மித்திரனுக்கு கிந்த்ராவ்ய
நாக்ஷத்ரியானைத் கிடையாது அவனுக்குக் கிடைக்க
உண்டு
வேண்டியதும் யேல்லாகும் தம் பாக்கு தன்னவானலை,॥
186— அவன் பாராயசித்தம் செய்துவிட்டால், தாயாதி
கள் அவனை கூட புண்ய தீர்த்தில் ஸ்நானம் செய்
து புதிய மண் கடத்தை ஜலத்துடன் போடவேண்டும்;
187— அவன் அந்தக் கடத்தை ஜலத்தில் போட்டுவிட்டு தன்
வீட்டுக்குள் சென்று முன் போல் ஞாதிகளுக்குரிய

188— காரியங்களைச்செய்யலாம்॥ஸ்திரீபதி
தையாக ஆனாலும் இம்மாதிரியே செய்யவும்,
அவர்களுக்குத்தன் கிருகஸமீபத்தில் இடமை
யால் குறைக்கச்செய்து அன்னவஸ்திரங்கள்
189— கொடுக்கவும்॥பாபஞ்செய்து ப்ராயச்சித்
தம் செய்யாதவர்களிடமிருந்து தானம் ப்ர
திக்ரகிக்கூடாது, ப்ராயச்சித்தம்செய்துவி
ட்டால் அவர்களை அதிபெரியோர் நிந்திக்
190— கக்கூடாது॥ஆனால், பாலனைக்கொன்றவர்
கள், உபகாரம்செய்தவர்களைக்கெடுப்பவர்கள்
சரணாகதியடைந்தவர்களைக்கொல்பவர்கள்,
ஸ்திரீகளைக்கொன்றவர்கள், இவர்கள் ப்ரா
யச்சித்தம்செய்தாலும் தர்மத்தின்படி அவ
191— ர்களுடன் வஸிக்கக்கூடாது॥த்விஜர்களுக்
கு கௌண காலத்திலும் ஸாவித்ரிப்படி உபநய
னம் செய்யாவிட்டால் மூன்று ப்ராஜாபத்யகி
ச்ரம் அனுஷ்டிக்கச்செய்து ஸாவித்ரிப்படி உபநயனம்
செய்விக்கவும்॥

192— எந்த த்விஜர்கள் உபநயனம் செய்திருந்தாலு
ம் அத்யயனம் செய்யாமல் சூத்ர ஸேவை செய்
கிறார்களோ அவர்கள் ப்ராயச்சித்தம் செய்யவே
ண்டுமானால் மூன்று ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் அனுஷ்
193— டிக்கவும். ப்ராமணர்கள் தங்களுக்குத் தகாத தொ
ழிலால் பணம் ஸம்பாதித்தால் அந்த பணத்தைத் தி
யாகம் செய்து ஜபம் தபஸ் இவைகளால் சுத்தமாக
194— ஆர்கள். தகாத பொருளோ தானம் வாங்கினாலும் தகாத
வர்களிடமிருந்து தானம் வாங்கினாலும் மனதை அடக்கி
மூவாயிரம் காயத்ரீ ஜபம், அல்லது ஒருமாஸம் பால்
யை ஆஹாரம் செய்து கொண்டு பசுமாட்டுத் தொழுவி
ல் வஸிப்பதால் அந்த பாபம் நிவர்த்தியாகும். அவ்வா
195— ம் வ்ரதானுஷ்டானம் செய்து இளைத்து தொழுவி
லிருந்து வெளியில் வந்தவனை வணங்கி அவனை
"எங்களோடு ஸமமாக இருக்க விரும்புகிறாயா?
இனிமேல் அஸத்ப்ரதிக்ரஹம் செய்யமாட்டாயா" என்
று ப்ராமணர்கள் அவனைக் கேட்க வேண்டும்.
196— ஸத்யம் இனிமேல் நான் அஸத்ப்ரதிக்ரஹம் செய்ய

மாட்டேனென்று பிராமணர்களிடம் சொல்
லிப் பசுக்களுக்குப் புல் கொடுக்கவும், புல் தின்னும்
அந்தப் பரிசுத்த தேசத்தில் பிராமணர்கள் அவனை
லோகவ்யவஹாரத்திற்கு ஒப்புக்கொள்ளவே
197 ண்டும்॥ உபநயனமாகாத வ்ராத்யர்களுக்கு யா
கம் செய்வித்தல், தகாதவர்களுக்கு ப்ரேதகர்மா
செய்தல், தகாத அபிசாரம் செய்தல் என்ற
நான்கு செய்யும் ப்ராஹ்மணன் அதன் சுத்திக்குப்
பாபங்களுக்கு மூன்று ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரங்களனுஷ்
198 — டானம் செய்யவும்॥ சக்தியிருந்தும் சரணாகதிய
டைந்தவனை ரக்ஷிக்காதவன், தகாதவர்களு
க்கு வேதம் உபதேசிப்பவன், அந்தப் பாபத்திலிருந்து
ஒரு வருஷம் யவையை ஆஹாரம் செய்ய வேண்டும்॥
199 — நாய், நரி, கழுதை, மனிதன், குதிரை, பன்றி, ஒட்டக
ம், பூனை இவைகள் கடித்தால் ப்ராணாயாமத்தா
200 — ல் சுத்தமாகிறான்॥ தினம் ஜபம் ஸம்ஹிதைகள்
களை போன்றவர் பங்க்தி போஜனத்திற்குத் தகா
தவர்கள், அவர்களுக்கு ப்ராயச்சித்தம் -
பங்க்தி போஜனம் செய்தால்

மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து நாலாவது நாள்
மாலை போஜனஞ்செய்ய வேண்டும், அந்த நாளன்றி
ல் வேதஸம்ஹிதை ஜபம், ஸஹஸ்ர ஹோமமுஞ் செய்
ய வேண்டும் இவ்விதம் ஏகமாதம் ப்ராயச்சித்தம்॥
201— பட்டணத்தவன் புயலோர்க்கு இளைத்தவன் புயலோர், அறி
ந்து சென்றால் ப்ராமணன் வஸ்திரமில்லாமல் ஸ்நா
னஞ்செய்து ப்ராணாயாமஞ் செய்தால் சுத்தனாகிறான்॥
202- ஸமீபத்தில் ஜலமில்லாமல், ஜலத்தில் மலமூத்ரோத்ஸ
ர்ஜனஞ்செய்தால் வெளியூரிலிருந்தால் ஸசேலஸ்
நானஞ்செய்து கோதானஞ்செய்தால் சுத்தி॥
203— விதிக்கப்பட்ட அக்னிஹோத்ராதி கர்மாக்களைச் செய்
யாமவிட்டாலும், ஸந்த்யாவந்தனம் செய்யாமவிட்டாலு
204— ம் ஒரு நாள் உபவாஸம் ப்ராயச்சித்தம்॥ ப்ராமண
னிடம் கோபத்தால் ஹூம் என்று அதட்டினாலும், நீ
என்று பெரியோர்களை ஏகவசனமாக பேசினாலும் பு
ருஷன் இம்மூவரும் உபவாஸமிருந்து ஸ்நானம்
செய்து அவனை நமஸ்காரம் செய்து சாந்தமடையச்
செய்யவும்॥

205 — பிராமணனை புல்லாலாவது அடித்தாலும்,
கழுத்தில் வஸ்திரத்தைச் சுற்றி இழுத்தாலும், வாதம் செய்து
ஜெயித்தாலும் அலங்காரம் செய்து ஸந்தோஷிக்கச்
206 — செய்யவும்॥ பிராமணனைக் கொல்ல நினைத்துக்க
ம்பை ஓங்கினால் நூறு வருஷம் நரகம்; அடியா
ல் அடித்தால் ஆயிரம் வருஷம் நரகம்॥
207 — பிராமணனை அடித்து ரக்தம் வந்தால் அந்த ரத்
தம் எத்தனை புழுதிகளை நனைக்குமோ அத்தனை
ஆயிரம் வருஷங்கள் அடித்தவன் நரகத்தில் வஸிப்பா
208 — ன்॥ பிராமணனைக் கொல்ல தடியை ஓங்கினால்
ஏக்ருச்ரம், அடித்தால், அதிக்ருச்ரம், ரக்தம்
வந்தால், க்ருச்ரம் அதிக்ருச்ரம் இரண்டும்॥
209 — இங்கு பிராயச்சித்தம் சொல்லப்படாத பாபங்களுக்கு
பாபம் செய்தவனுடைய சரீரம், தனம், அவன் செய்
த பாபம் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, ஏகதடவையா
தொடர்ந்தா என்று ஸமயங்களை ஆலோ
சித்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டும்॥

210- எந்த உபாயங்களால் மனுஷ்யன் பாபங்களைப் போ
க்கிக்கொள்வானோ தேவர்கள் ரிஷிகள் பித்ருக்கள் அ
வர்களுக்கு அந்தப் பாபங்களைப் போக்கும் உபாயங்களை
211- உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் ॥ மூன்று நாள் பகலிலும் அ
டுத்த மூன்று நாள் இரவிலும் அடுத்த மூன்று நாள் யாசித
(நாள் 12) வும் கொடுத்தால் அடுத்த மூன்று நாள் உபவாசம் என
ற முறையால் ஆகாரம் சாப்பிடவேண்டும் இவ்வித
ப்பன்னிரெண்டு நாள் அநுஷ்டித்தல் ப்ராஜாபத்யகி
212 ருச்சரம் ॥ கோமூத்ரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய்
(நாள் 12) தர்ப்பஜலம் (குசோதகம்) இவைகளையும் கலந்து ஒரு
வேளை ஒரு நாள் அதையும் சாப்பிட்டு மறுநாள் உ
பவாஸம் இருப்பது சாந்தபன கிருச்சிரம் ॥ தனித்தனி
பஞ்சகவ்யம் தர்ப்பஜலம் 6
யாக ஆறு நாள் சாப்பிட்டு ஏழாவது நாள் உபவாஸம்
213- இருப்பது மஹாசாந்தபனம் ॥ மூன்று நாள் பகலில் ஒரு க
(நாள் 12) பளம்; மூன்று நாள் இரவில் ஒரு கபளம், மூன்று நாள் அயா
சிதம்; மூன்று நாள் உபவாஸம்; இது அதிகிருச்சிரம் ॥
214- மூன்று நாள் உஷ்ணோதகம் மூன்று நாள் காய்ச்சிய பா
ல், மூன்று நாள் ~~[illegible]~~ காய்ச்சிய நெய், மூன்று நாள் உஷ்ண

574

மனமும்
வாயு, இவைகளை அறிவேந்திரியங்களாம் செய்கை

பாதம் எவ்வொருவனும் காப்படையும் பலம் நலம்; என்று
பலம்பால், அறிபலம் நியாயம் கிருத்திக சரம்॥

215— மனம் இந்திரியங்களை அடக்கியவனென்று
நான் உபவாசம் பராதக கிருச்சிரம், ஸர்வபாப

216— ங்களையும் போக்கும்॥ எவ்வொருவனும் இன்
று இவைகளைச் செய்பவனானால் அவன
அன்று பதினாறு அவனைக் காப்பாற்றுவான்
மேல் எவ்வொருவன் ஜெகசனகர்த்தியன்
று அவனை அமாவாஸையன்று உபவாஸம்
மறுநாள் மேல் எவ்வொருவன் ஜெகசனகட்டுபவனை
ஸ்னானம் இயன்று பதினாறு அவனைக் காக்கவேண்டி

217— காசாஸ்திராயணம் பாரசீயபடி சகல
பாவமயால் அறிவனை இனியாக எவ்வொருவன்
ஜெகசட்டுபவனை ஸ்னானமாஸையால் பதினாறு
அமறுநாள் மேல் எவ்வொருவன் ஜெகசக்ஷைத்து
அமாவாஸையன்று உபவாஸம். இவ
யவமத்ய சாஸ்திராயணம் என்பது

218 - சுக்லபக்ஷத்திலோ கிருஷ்ணபக்ஷத்திலோ சதுர்
யாத்ஸு எவ்வொ ரோணம், மனைதயபக்ஷிபகளின்
எட் டுதபனம்ரூபாஸ்ஸைமவர்கட்டு, எடுமோதும்
அனுஷ்டிக்கவும் இவ்விதி சாஸ்த்ரயணம் ॥
219 - மன அடக்கத்துடன் பராமனாஸ் பகனீஜும், ரூஹ
ஜம்ராஜ ராஜயனம் ரூவாஸ் சாப்படுவேஷ்ஷ
220 - டுமேதம், இவ்விதி சாஸ்த்ராயணம் ॥ எவ்வாதபா
வஷ்யெ டுராணாஸ் ஹூர்த்த ட்டு, உபவாஸம் என்று ரோ
யால் இவ்வப்படி எடுமோதத்தில் மொத்தம் இருபா
ஷீராஜ்பததபனம் ரூபாஸ்ஸைமசாப்பட்டால் ச
221 - ந்திர லோகத்தை யடைகிறான் ॥ இந்த சாஸ்த்ர
யணவாரத்தை, சுக்ரா, ஆதித்ய, ஸ்வ, க்கள் ம
ருத்துக்கள் மஹரிஷிகள், எதிடனை அனுஷ்டா
னத்தாலேயே பலத்தலை பெயர் ஸர்வபாப நிவ்ருத்திக்காகச் செ
222 - ய்துவர்றார்கள் ॥ எவ்வொபிராணம் தானேம்
ஹாஹாயாஹ்ருதி ஹோமம் ஜபத்தால் செய்யவும்;
அஹிம்ஸை ஸத்யம் அக்ரோதம் முதலான தர்மங்
களையும் அனுஷ்டிக்கவும் ॥ ஹரதாந்மாத

223 — பகலிலும் இரவிலும் நின்றும் நின்றும் வேளை

ஸவனஸ்நானம் செய்துகொண்டு வீராஸனமிருந்து

ஸ்திரீ சூத்ர பதிதர்களுடன் பேசாமல் இருக்கவும்

224 — க்ருச்ச சாந்த்ராயணாதிகளாலாவது (அசக்தம்) பகல் இரவுகளில்

நின்றுகொண்டே உட்கார்ந்துகொண்டே இருக்கவும்

சக்தியில்லாவிடில் படுக்கவும், (ஸ்தண்டிலத்திலோ) ஜபம்,

ஸ்திரீஸம்பந்தமில்லாத இடத்தில் ஸ்நானமும் ஜபமும்

செய்துகொண்டே வேதம் அப்யஸிக்கவும்॥

225 — நித்யம் காயத்ரீ ஜபம் பராத்பர மந்த்ரங்கள் அ

கமர்ஷணம் முதலான ஜபம், இவைகளால் ஆத்ம

சுத்தி ப்ராயச்சித்தமாக இருந்தவுடன்

226 — செய்யவும்॥ வெளிப்படையாக பாபங்களைச் செ

ய்தவர்களை வித்வஜ்ஞர்கள் அவரவர் ப்ராயச்சித்தங்களால்

பரிஷத் (ஸபை) மேலும் சுத்தி செய்துகொள்

ளவும், ரஹஸ்யமாகச் செய்த பாபங்களை மனதைக்

கருதி ஹோமங்களாலும் பரிஷத் மேலும் சுத்தி

227 — செய்துகொள்ளவும்॥ பாபம் செய்த மனிதன் ஜ

னங்களிடம் தான் செய்த பாபத்தைச் சொல்

வதாலும், நானிந்த பாபத்தைச் செய்துவிட்டே
னே நான் அயோக்யனென்று பச்சாத்தாபத்
தாலும், தபஸ்ஸாலும், காயத்ரீ ஜபாதிகளாலும்,
அசக்தியாயத்தில் தானத்தாலும் சுத்தனாகிறான்॥
228- பாபம் செய்த மனிதன் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஜன
ங்களிடம் செய்த பாபத்தைச் சொல்லுகிறானோ அவ்வ
ளவுக்கவ்வளவு, பாம்பு சட்டையிலிருந்து விடுபடுவது
229- போல் பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்॥ பாபம் செ
ய்தவனுடைய மனஸ் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பாப
த்தை வெறுக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்த
ஜீவன் அந்த பாபத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறது॥
230- பாபத்தைச் செய்து பச்சாத்தாபப்படுகிறவன் அந்த
பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிறான், எப்பொழுது நான்
திரும்பவும் இந்த பாபத்தை செய்யமாட்டேனென்று
ஸங்கல்பம் செய்கிறானோ அப்பொழுதவனுக்கு
231- பாப நிவ்ருத்தி ஏற்படுகிறது॥ இவ்விதம் புண்யபா
பங்களுக்கு பரலோகத்தில் ஸுகமும் துக்கமும்
உண்டென்று தீர்மானித்து மனோவாக்காயங்க
ளால்

புண்யத்தையே செய்யவேண்டும்॥
பாபத்தை செய்யக்கூடாது।

232- அறிந்தோ அறியாமலோ பாபத்தைச் செய்தவ
ன் அந்த பாபத்தினின்றும் விடுதலையாகவிரும்பு
வனாகில் இப்படி அந்தபாபத்தை செய்யக்கூடாது॥

233- ~~எந்த~~ பாபஞ்செய்தவனுக்கு எந்தப்ராயச்சித்தம் செய்
தும் பாபம் நீங்கியதென்று திருப்தி வரவில்லையோ அ
வன் அந்தப்ராயச்சித்தத்தை திருப்தி வரும்வரை அ

234- னுஷ்டிக்கவும்॥ தேவர்களுக்கோ மனுஷ்யர்களு
க்கோ வரும் ஸுகம் எல்லாம் தபஸாலேயே ஏற்
படுகிறது, தபஸாலேயே நிலைக்கிறது, தபஸா
லேயே தேவாதிஸுகமென்று வேதவாதிகள் வேத
மறிந்தவர்களால் கூறப்படுகிறது॥

235- ப்ராஹ்மணனுக்கு வேதார்த்தஞானம் தபஸ், க்ஷத்ரி
யனுக்கு ப்ரஜாரக்ஷணம் தபஸ், வைசியனுக்கு
க்ருஷி கோரக்ஷணம் வ்யாபாரம் தபஸ், சூத்ரனுக்கு ப்ராஹ்ம

236- ண ஸேவை தபஸ்॥ ரிஷிகள் வாக், மனஸ், சரீ
ரங்களையடக்கி, பழம் கிழங்கு காற்று இவைக
ளை ஆஹாரமாகக்கொண்டு தபஸாலேயே

கபோதவாசயானங்கள் புராணங்களில் உள்ளன.
ஸ்தாவரஜங்கமமான மூன்று லோகங்களையும்
இவர்கள் இடத்திலிருந்தே தரிசிக்கிறார்கள்॥

237 — ஔஷதங்கள், வியாதியின்மை, (பத்யம்) வேதார்த்த கர்மபாகம் க்ஞானம், ஸ்வர்க்காதிகளில் தேவர்களுடைய ஸ்திதி, இவைகள் தபஸாலேயே அடையப்படுகிறது, இவைகளுக்குத் தபஸே காரணம்॥

238 — தீர்க்கக்கூடாததும் க்ரஹதோஷங்களும் ஆசர்வாமித்ர பராம்முகர்யத்தைப்போல் கட்டப்பட்டு அடையக்கூடியதும் மேன்மேல் ஏறுதல் போன்ற செய்யமுடியாத காரியமெல்லாவொன்றும் எல்லாம் தபஸால் ஸாதிக்கப்படும்; ஆகையால்

239 — தபஸ் மிகவும் சக்தியுள்ளது॥ மஹாபாதகம் முதலியதான மஹாபாபங்களைச் செய்தவர்களும் வேறு பாபங்களைச் செய்தவர்களும் மேற்கூறிய ப்ராயச்சித்த தபஸ்ஸினாலேயே அந்தப் பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிறார்கள்॥

240 — பூச்சி ஸர்ப்பம் வெட்டுக்கிளி பசுபக்ஷிகளும் மரம்செடி கொடிகளும் ஸ்தாவரங்களும் தபோபலத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைகின்றன॥

241 — மனிதர்கள் மனோவாக்காயேந்த்ரியங்களால் எந்தப் பாபத்தைச் செய்கிறார்களோ

அந்த எல்லா பாபத்தையும் தபோதனர்கள் தப
242- ஸாலேயே எரிக்கிறார்கள்॥ ப்ராயச்சித்த பலால்
பாபம் நீங்கிய ப்ராமணருடைய யாகத்தில் தேவர்
கள் ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள், வேண்டி
243- ய வரங்களையும் கொடுக்கிறார்கள்॥ ஹிரண்யகர்
ப்பர் ஸர்வலோகங்களையும் படைத்து காத்து அழி
ப்பவர், தபஸ் செய்தே இந்த க்ரதுத்தைச் செ
ய்தார், அவ்வாறே ரிஷிகளும் வேதத்தைத் தபஸா
244- லேயே அறிந்தார்கள்॥ ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் மே
ன்மையான உயர்ந்த ஜன்மம் தபஸாலேயே என்று
தேவர்கள் அறிந்து, எல்லாம் தபத்தால் என்று பெ
245- ருமையைக் கூறுகிறார்கள்॥ தினந்தோறும் யதா
சக்தி வேதாத்யயனம், பஞ்சமஹாயக்ஞானு
ஷ்டானம், க்ஷமை, இவைகள் மஹாபாதகங்களா
ல் ஏற்பட்ட பாபங்களையும் போக்கும்॥
246- எவ்வாறு அக்னி தன்னிடம் வந்த காஷ்டங்களை தே
ஜஸால் எரிக்கிறதோ அவ்வாறே க்ஞானாக்னி
யால் ஸகல பாபங்களையும் வேதார்த்தமறிந்த

247 — பாபமனைத்தும் நாசம் செய்கிறான்॥ இவ்வாறும் பாதக
ஸமான பாபங்களுக்குப் ப்ராயச்சித்தம் விதிப்படி சொ
ல்லப்பட்டது, இனி மேல் ரஹஸ்யமாகச் செய்த பாபங்க
248 — ளுக்கு ப்ராயச்சித்தத்தைக் கூறுகிறார்॥ வ்யாஹ்ருதிகளுடன் ப்ர
ணவஸாவித்ரியுடன் தினந்தோறும் பதினாறு ப்ராணா
யாமங்களை மாதம் செய்தால் ப்ரூணஹத்தி செய்
249 — தவனையும் சுத்தம் செய்யும்॥ குத்ஸருஷிக் கண்டதும்,
“அபநஃ” என்கிற ஸூக்தம், “ப்ரதி ஸ்தோமேபி:” என்ற
வாஸிஷ்டமே, “மஹித்ரீணாம்” என்ற மாஹித்ரஸூக்தமு
ம், “ஏதோந்விந்த்ரம்” என்ற மூன்று ருக்குகள், இவைக
ளில் ஒன்றை தினம் பதினாறு தடவை மாதம் ஜபித்தா
ல் ஸுராபானம் செய்தவனும் சுத்தனாவான்॥
250 — ப்ராமண ஸுவர்ணத்தைத் திருடியவன் “அஸ்யவாம
ஸ்ய” என்கிற ஸூக்தத்தை தினம் ஒரு தடவை மாதம்
ஜபித்து ரூபம், சிவஸங்கல்பத்தை ஜபித்தாலும் ஸ்வர
251 — ணம் திருடிய பாபம் நீங்கும் சீக்ரம்॥ “ஹவிஷ்பாந்தம்”
என்கிற பத்து ருக்குகளைக்கோ “நதமம்ஹோ” என்ற

எட்டுக்கொள், இவஸந்கல்பம், புருஷார்த்தி
ம்ஶ்லோகங்களை தினம் பதினாறு தடவை அநுஸந்தம் அப்
யாஸம் செய்தால் இத்தெய்வகைங்கர்ய பாபம் தீர்ந்து
252— பெரியதோர் மஹாபாபங்களையும் தீரவல்லதுவல்
களையும் நிவர்த்தி செய்யவல்லது புலவன் "அவ
தேவதாசிஷாவந்தின்" என்ற ஐதிக்கதையும் "யத்
கிஞ்சேதும்" என்ற ச்லோகத்தையும் "நித்யவாசகி"
என்ற ஸூக்தத்தையும் தினம் அநேகதடவை ஆ
253— வர்த்தம் ஜபம் செய்யவும்॥ ப்ரதிக்ரஹம் செய்யத்
தகாதவரிடமோ, பாபகர்மாக்களான தகாதவர்களி
டமிருந்து ப்ரதிக்ரஹம் செய்தாலோ, தகாத அன்ன
த்தைப் புஜித்தாலும் "தரத்ஸமந்தீ" என்ற நாலு
ருக்குகளை மேன்றுநான் ஜபத்தால் மனிதன் அந்த
254— பாபத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான்॥ "ஸோமாருத்ரா"
என்ற நான்கு ருக்; "அர்யமணம் வருணம்" என்ற
மூன்று ருக்; இதில் ஒவ்வொன்றையும் தினம் ப
த்துப் பெயர் அநேகமாவது ஜபத்தால் அதிகம்

255— பாபம் செய்தவனும் சுத்தமாகிறான் "க்ரத்ரயம்"
என்ற ஏழு ருக்குகளை சதுர்மாதம் ஜெபித்தால், எந்த
பாபமும் நீங்கும், ஜலத்தில் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செ
ய்தால் ஒருமாதம் பிக்ஷையெடுத்து போஜனம் செய்யவும்.
256— "தேவக்ருதஸ்ய" என்ற மந்த்ரங்களால் ஒருவருஷம்
நெய்யால் ஹோமம் செய்தாலும், "நமக்ருத்ரஸ்ச" என்
றருக்கை ஒருவருஷம் ஜெபித்தாலும் த்விஜர்களுக்கு
257— மஹாபாபங்களும் நீங்கும். மஹாபாதகாதி மஹாபா
பங்களைச் செய்தவன் பிக்ஷையெடுத்து ஆஹாரம் செய்து
கொண்டு ஒருவருஷம் இந்த்ரியங்களையடக்கி பசுக்களி
ன் பின் சென்றுகொண்டு "யத்பாவமானீ:" என்றருக்
கை தினந்தினம் அப்யாஸம் செய்தால் அந்தபாபத்தினின்றும்
258— சுத்தமாகிறான். மூன்று பராக க்ருச்ச்ரம் அனுஷ்டித்து
உள்ளும் புறமும் சுத்தனாக அரண்யத்தில் மூன்றுதடவை
வேத பாராயணம் செய்தால் ஸர்வமஹாபாபங்களு
259— ம் நீங்கும். மூன்று நாள் உபவாஸமிருந்து இந்த்ரியங்
களையடக்கி தினம் மூன்றுவேளை ஸ்நானம் செய்து அத
ஸ்நானகாலத்தில் மூன்றுதடவை ஜலத்தில் கிடந்து
சக்திகிடைத்தால் முழுகிக்கொண்டு

அகமர்ஷண ஜபத்தால் ஸர்வபாபங்களும் தீரும் இடம்॥

260— எவ்விதம் அச்வமேதயாகம் எல்லா யாகங்களிலு
ம் மேலானதோ ஸர்வபாபங்களையும் போக்குமோ
அவ்விதமே அகமர்ஷண ஸூக்தமும் ஸர்வபாபங்க

261— ளையும் போக்கும்॥ பூமி முதலான மூன்று லோகங்க
ளையும் கொன்றாலும், மஹாபாதகருடைய அன்
னத்தை புஜித்தாலும் ருக்வேதம் அத்யயனம் செ

262— ய்தவனை ஒரு பாபமும் எட்டாது॥ ருக்வேதமு
ம் முழுவதையுமோ, யஜுர்வேதம் முழுவதையு
மோ, ஸாமவேதம் முழுவதையுமோ மூன்றுதட
வை அப்யாஸம் செய்தால் ஸர்வபாபங்களும் நீ

163— ங்கும்॥ பெரிய தடாகத்தில் விழுந்த (எவ்விதம்) ஓடு மூழ்கிவி
டுகிறதோ அவ்விதமே மூன்றுதடவை வேதபா
ராயணம் செய்தவனிடம் ஸர்வபாபமும் நீங்கி

164— விடுகிறது॥ ருக்குகள், யஜுஸ்ஸுக்கள், ஸாமாக்
கள், இந்த மூன்றுக்குள் ஒவ்வொன்றும் மந்த்
ர ப்ராம்மணங்கள் உபயமாக த்ரிவ்ருத்தென்ற வே
தம், இதை அறிந்தவன் வேதவித்தாகிறான்॥

மேலானது

165— ஸர்வ வேதங்களுக்கும் முதலாவது அகார உகார
மகாரமான மூன்று எழுத்தான ஓம்காரம், அதிலேயே
வெவ்வேறான மூன்று வேதங்களும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன,
அதனால் வேதமந்திரங்களுக்குள் சிரேஷ்டமான
ஓம்காரம் ரஹஸ்யமானது, அதனால் அதை அப்யஸிக்க
வேண்டும், மேலும் ஓம்காரம் பரமாத்மாவுக்குப் பெயர், பரமாத்
மாவாக (முக்கியமாக) தியானம் செய்வதாலும் ஜபம்
செய்வதாலும் மோக்ஷப்ராப்தி, அந்த ஓம்காரத்தி
னுடைய ஸ்வரூபத்தையும் அர்த்தத்தையும் அறிந்தவ
னே வேதஜ்ஞன் எனப்படுவான்॥

பதினொராவது அத்யாயம் முற்றிற்று।

பனிரெண்டாவது அத்யாயம் —

ரிஷிகள் —

1— ஹே பாபமற்ற ப்ருகு ரிஷியே, ப்ராமண க்ஷத்திரிய வைச்ய சூத்ர
ர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உரிய தர்மத்தை கூறினீர்
கள், இப்பொழுது புண்ய பாபங்களுக்கு ஜன்மாந்திரத்தில்
உண்டாகும் பலப்ராப்தியை உண்மைப்படி எங்களுக்குக் கூ
றுங்கள்॥

2 — ~~[illegible]~~ — தர்மபுத்ரனே இம்மூன்று விதமான கதி

யெ, இந்த ஸர்வ கர்மாக்களுடைய பல நிச்சயத்தை

கேளுங்கள் என்று அவர்களிடம் கூறினார் ॥

3 — மனம் வாக்கு காயங்களால் செய்யும் புண்யபாப

ஸ்காரங்கள், ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் கொடுக்கும்;

அந்த கர்மாக்களாலேயே "தேவன் மனுஷ்யன், பசு பக்ஷி

என்று முறையே மேல், நடு, தாழ்ந்தது என்று மனுஷ்

யர்களுக்கு ஜன்மாந்திர ப்ராப்தி ஏற்படுகிறது

4 — (ஜீவன்) அந்த தேஹியானுடைய "உத்கிருஷ்டம் மத்யமம், அதம

ம் என்று மூன்றுவிதமான கர்மாக்கள் மனம் வாக்கு

சரீரம் இவைகளைச் சேர்ந்தது, அதனால் ஆத்மா

னது, அவைகளை மனதே செய்யத்தூண்டுகிறது,

மனதால் நினைத்ததை பேசுகிறான் செய்கிறான்

5 — என்று அறியவும் ॥ பரலோகத்திலாவதும் க்ரியா

யமில்லாமல் அபகரிப்போம், பரமனே கர்த்தா

வல்லவென்றும், பரலோகமில்லை தேஹமே ஆத்மா

என்ற எண்ணங்களால் மூன்றுவிதம் பாப பல

னைக் கொடுக்கும் அனேக கர்மாக்கள் ॥

ஞான உபதேசம்

6 — பிறர் மனம் வருந்தப் பேசுதல், பொய் பேசுதல், மறை
வால் பரதூஷணம், உண்மையாயினும் ராஜா, தேசம்
அக்ரஜனங்களைப் பற்றி பிரயோஜனமில்லாமல் வர்ணி
த்தல், இவ்விதம் நான்கு விதம் பாபவினைக் கொடுக்கு
7 — ம் "வாசிகம் கர்மா", "நியாயமில்லாமல் பிறர் பொரு
ளை அபஹரித்தல், சாஸ்திர விரோதமாக பிராணிஹிம்சை, பர
தார சேவனம் இப்படி மூன்று விதம் பாபவினைக் கொ
டுக்கும் "சாரீர கர்மா", இதற்கு மாறுதலான மூன்றும்
8 — புண்ய பலன் "மனதால் செய்த புண்ய பாப பலனான சுக
துக்கங்களை அந்தந்த மனோ ரூபமான சரீரத்தினால் அனு
பவிக்கிறான், இவ்விதமே வாக்கினால் செய்த புண்ய பாப
வினை மதுரமான பேச்சுக்களாயும், சரீரத்தினால் செய்த பு
ண்ய பாப பலனை சந்தனஸ்திரீ வியாதிகள், மேலுமாகவும் அனு
9 — பவிக்கிறான் "பாபிகள் கோரங்களான பாபத்தை
செய்கிறார்கள் கிறார்களும் பாபம் அதிகமாகவும் புண்
ணியம் குறைவாகவும் இருக்கலாம், அதிகமாக சரீர பாபத்
தைச் செய்தவன் மரம் செடிகளாகப் பிறக்கிறான்
வாக்கினால் செய்த பாபம் அதிகமானால் பக்ஷி மிருகங்கள்,

மனஸால் அதிகபாபஞ்செய்தவன் சண்டாளஜ

10 — ன்மாவை அடைகிறான்॥ வாக்கு மனம் சரீரம் இவை

களால் தகாதவார்த்தைகளைப்பேசாமலும், தகாதபாபஸங்

கல்பஞ்செய்யாமலும், தகாதகாரியங்களைச்செய்யா

மலும் இருந்து மூன்றையும் அடக்கியவன் த்ரிதண்

ஸகலப்ராணிகளிடமும் தயவுள்ளவ

11 — டி எனப்படுகிறான்॥ இவ்விதம் மூன்று தண்டங்க

ளையும் அடக்கி காமக்ரோதங்களையும் அடக்கினவ

12 — மோக்ஷத்தை அடைகிறான்॥ யோகநிதியான இந்த

மாவான சரீரத்தை ப்ரகாசிக்கச் செய்பவன்

க்ஷேத்ரக்ஞன் என்று பண்டிதர்கள் கூறுகிறார்க

ள், வேலை செய்கிற சரீரம் பௌதிகம் ஆதலால் அ

தை பூதாத்மா என்று சொல்லுகிறார்கள்॥

13 — ஸர்வப்ராணிகளிடமும் ஸமமாய் ஜீவனென்னும் அந்தரா

த்மா அநாதியாக இருக்கிறார், அஹங்காரத்தினால்

கெடுதலாயுள்ள சரீரத்தால் ஜீவன் ஜன்ம

ங்களில் ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிக்

14 — கிறான்॥ மஹத்தத்வம் என்னும் க்ஷேத்ராத்மா

க்ஷேத்ரக்ஞனான ஜீவன் சிவனிடம் பக்தியுடைய

பக்தியுள்ளவர்கள், சாஸ்திர ப்ரமாணத்தியால் மேல்கீ

ழான ஸர்வப்ராணிகளிடத்திலும் இருக்கிற பரமாத்மா

வை ஆச்ரயித்து அந்த சிவனோடிருக்கிறார்கள் ॥

15 - ஜீவபரமாத்மாவிடமிருக்கும் அனாதரான க்ஷேத்ரக்

ஞர்களான ஜீவர்கள் அக்னியினின்று தீப்பொறிபோ

ல் உண்டாகிறார்கள், அவர்கள் மேல்கீழானதாக்

தேவதாபேதங்கள், அவர்களில் எப்பொழுதுங் கர்

16 - மாவைச் செய்வதனால் ஏற்படும் ॥ பரலோகத்திலுள்ள

ரகள் பாபபலனை அனுபவிக்கவேண்டும் ஜீவர்களி

டம் யாதனா சரீரம் (வேறு) உண்டாகிறது ॥

17 - அந்த யாதனா சரீரத்தால் பாபங்கள் பாபபலனைத் தாங்கித்

தை அநுபவித்த பிறகு அந்த சரீரம் ஜீவர்களில் லயித்

18 - தை அடைகிறது ॥ அந்த லிங்கசரீரியான ஜீவன் நிவிர்த்

தமாகிய சேவையால் எமலோகத்தில் துக்கத்தை அ

நுபவித்து பிறகு அந்த பாபம் நீங்கியதால் க்ஷேத்ர பரமா

19 - த்மாக்களை அடைகிறான் ॥ அந்த க்ஷேத்ர பரமாத்மாக்க

ளான சிவனிடம் அர்ச்சனையதற்குத்தையும்,

அனுபவத்தமிக பாவபாபத்தையும் சொர்
ல்லாமல் பாக்கியிருக்கும், அந்த புண்யபாபங்
களால் ஜீவன் இவ்வுலகம் பரலோகம் இவை
களில் ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிறான்॥
20— அந்த ஜீவன் மனுஷ்யஜன்மாவால் அதிகமா
க தர்மத்தையும் அல்பமாய் பாபத்தையும் செ
ய்திருந்தால் அந்த பஞ்சபூதங்களாலான
ஸ்தூல சரீரத்தை அடைந்து ஸ்வர்க்கலோகத்
21— தை அனுபவிக்கிறான்॥ அந்த ஜீவன் மனுஷ்ய
ஜன்மாவால் அதிகமாக பாபத்தையும் அல்பமா
க புண்யத்தையும் செய்திருந்தால் அந்த பஞ்
சபூதங்களால் தூலமாக்கப்பட்ட மனித சரீர
த்தை விட்டு மரணத்தின் பிறகு நரகமான
யாதனா சரீரத்தை அடைந்து யமலோகத்தில்
22— துக்கத்தை அனுபவிக்கிறான்॥ அந்த ஜீவ
ன் அந்தக்கரண தேஹத்தால் ஸ்வர்க லோகத்த
தின் அனுபவத்துடன் அந்தப்பாபம் நிவ்ருத்தியா
னவுடன் சரீரங்களை எடுத்துக்கொள்கிறான்॥

23 — இந்த ஜீவனுடைய இந்த புண்ணிய பாப பலன்களை-
ஸ்வர்க்க நரகங்களில் போகங்களை அனுபவிப்பதா
க்குக் காரணமான சரீரப்ராப்திகளை மனதால் சிந்
தித்து, அதர்மானுஷ்டானத்தில் எப்பொழுதும் மன
24 — தைச் செலுத்துவோம் || ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ்
இந்த மூன்று குணங்களையும் மனுஷ்யத்வத்தின் கு
ணங்களாக அறியவும், இந்த குணங்களாலேயே
மனுஷ்யத்வம் (ஸமஷ்டி அந்தக்கரணம்) ஜகத்தை
25 — புவனத்தையும் வ்யாபித்திருக்கிறது || எல்லாம் திரி
குணமாக இருக்கிறது, இந்த குணங்களுக்குள்
எந்த சரீரத்தில் எந்த குணம் எப்பொழுது அதிகமாக இருக்கி
றதோ அப்பொழுது அந்த குணமே அந்த ஜீவ
26 — னைச் செய்கிறது || யதார்த்த ஞானம் ஸத்வகு
ண லக்ஷணம், அஞ்ஞானம் தமோலக்ஷணம், ராக
த்வேஷங்கள் ரஜோகுண லக்ஷணம், ஸாத்விகரா
னிகளுடைய சரீரம் இந்த குணங்களால் வியா
பிக்கப்பட்டிருக்கிறது

27 — அந்த ஆத்மாவுடைய, பரிதியுடனும் துக்கங்கி
ல்லாததும் பரகாசமானதுமான ஞானம் அனுபவாக்
கிம்பொழுது அசுவைத்துவமானம் என்று அறியவும்
28 — எந்தக் ஞானம் துக்கங்கலந்த பரிதியை உண்
டுபண்ணுகிறதோ அப்பொழுது ஜீவர்களுக்
கிலருடைய துக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறதோ அந்த
ஞானத்திற்கு இராஜஸமான ஞா, அதை
29 — ராஜஸமென்று அறியவும் || எதுவில
அகெட்டதும் அறியாததோ வரையறுக்கப்பட்டு
ல் ஜீவர்கள் அறிக்க முடியாததும் காரணத்தினா
ல் அறிய முடியாத அமோ அசுத்தமஸ் || தினம்,
30 — இந்த ஜீவர்களின் கருணையுடைத்தும் மத்யம அதுவ
31 — பன்னக (தார்யம்) வகைக்குத் தெரிந்து || வேதாப்யாஸம்
தபஸ், ஸாஸ்திரார்த்தஞானம், சௌசம், இந்
திரியநிக்ரகம், தர்மாநுஷ்டானம், ஆத்மசிந்த
னம், இவைகள் ஸத்வகுணத்தின் || கார்யம்
32 — காம்யகர்மாநுஷ்டானம், கிரியாவாதத்தி
ஜம்களைக்கும், நிஷித்தகர்மாவைச் செய்தல்

எப்பொழுதும் ஸ்திரமில்லாத வேலை ராஜஸ குணமுடையவன்||

33 — அதிகமான பண ஆசை, நித்ரை, பயம், சோகம், நாஸ்திக்யம், ஆசாரமின்மை, யாசிக்கும் ஸ்வபாவம் ஜாக்ரதையின்மை, இவைகள் தாமஸ குணமுடையவன்||

34 — மூன்று காலங்களிலும் இந்த மூன்று குணங்களுடைய லக்ஷணத்தை மேல் சொல்லப்போகிறதையும் சொ

35 — ன்னதைத் தெரிந்து கொள்ளவும்|| எந்த கர்மாவைச் செய்தாலும் செய்து கொண்டும், செய்யப்போகிற ~~தை~~ தையும் நினைத்து வருத்தமடைகிறானோ அந்த எல்லாவற்றையும் ஸாத்வானந்தமோ குணமென்று

36 — மாக அறியவும்|| இந்த லோகத்தில் அந்த கர்மாவால் அதிக ஐச்வர்

வால் — யத்தை அடையவேண்டுமென்று கர்மாவைச் செய்கிறானோ, பலன் ஏற்படாவிட்டால் துக்கப்படுவதில்லையோ

37 — அது ராஜஸ குணமுடையவனும்|| எந்த கர்மாவால் எல்லா த்திலும் ஸ்வகார்த்தத்தை அறியப்படுகிறானோ, எந்த கர்மாவைச் செய்வதால் முக்காலத்திலும் வருத்தமடைவதில்லையோ, எந்த கர்மாவால் ஆத்ம த்ருப்தி ஏற்படுகிறதோ அது ஸத்வ குணமுடையவனும்||

ஸாத்விககர்மாவைச் செய்தவர்கள், ராஜஸகர்மா
வைச் செய்தவர்கள், தாமஸகர்மாவைச் செய்தவர்கள்
38 — காமபரதானசிந்தை தமோவ்ருத்தம்; அர்த்த
பரதானசிந்தை ரஜோவ்ருத்தம், தர்மபர
தானசிந்தை ஸத்வவ்ருத்தம், காமத்தைக்காட்
டிலும் அர்த்தமும், அர்த்தத்தைக்காட்டிலும் தர்மமு
39 — ம் மேல் ॥ இந்த இவ்விதக் குணத்தைக் குணாச
ரியத்தால் ஜீவன் உத்தமகதியை அடைகிறான்
இந்த ஜகத்தில் இன்ன உத்தம கதிகளைக் கூறுகி
40 — றேன் ॥ ஸாத்விகர்கள் தேவஜாதியை அடைகி
றார்கள். ராஜஸர்கள் மனுஷ்யஜாதியை, தாம
ஸகர்மாவைச் செய்தவர்கள் திர்யக்ஜாதியை
41 — அடைகிறார்கள் ॥ இவ்விதம் மூன்றுமாத்திரம் ப்ராப்தி
சொல்லப்பட்டது அது தேசகாலாதி பேதத்தால்
ஸம்ஸாரஹேதுகர்மபேதத்தால் ஜ்ஞான பேத
த்தால் அதமமத்யம உத்தமமென்று மூன்று
42 — விதம் ॥ வ்ருக்ஷாதிகள், புழுக்கள், பூச்சிகள், மீன்
கள், ஸர்ப்பங்கள் ஆமைகள், பசுக்கள் ம்ருகங்க
ள் தமோகுணதாழ்ந்த ஜன்மாக்கள் ॥

43- யானைகள், குதிரைகள் சூத்ரர்கள் ம்லேச்சர்கள்-

தாழ்ந்தவர்கள் ஸிம்ஹங்கள் புலிகள் வராகங்கள் தாமஸ மத்யமஜீவர்கள்,||

44- நடர்கள், பக்ஷிகள், தாம்பிகபுருஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள்

பிசாசுகள் இவர்கள் தாமஸ உத்தமகதிகள்||

45- மல்லர்கள், கம்பு சண்டைபோடுபவர்கள், மல்யுத்த

ம் செய்பவர்கள், ஆயுதஜீவிகள் சூது, குடி, இவைகளில்

இஷ்டமுள்ளவர்கள் மனிதர்கள் தாழ்ந்த ராஜஸர்க

46- ள்|| அரசர்களும் க்ஷத்ரியஜாதியார்களும், ராஜபுரோஹி

தர்களும் சாஸ்திரார்த்தகலஹத்தில் ப்ரியமுள்ளவர்

47- களும் ராஜஸ மத்யமகதி|| கந்தர்வர்கள் குஹ்

யகர்கள் யக்ஷர்கள் வாத்யதாரர்கள் அப்ஸரஸ்ஸுக்

கள் எல்லோரும் இது ராஜஸ உத்தமகதி

48- வானப்ரஸ்தர்கள், யதிகள், ப்ராமணர்கள், புஷ்ப

கவிமானத்தில் செல்லுபவர்கள் நக்ஷத்ரங்கள்

49- அஸுரர்கள், இது ஸாத்விக அதமகதி|| தீக்ஷிதர்கள்,

ருஷிகள் தேவர்கள் வேதங்கள் துருவநக்ஷத்ர ஜ்யோதி

ஸ்ஸுக்கள் வருஷங்கள் பித்ருக்கள் ஸாத்யர்கள்

இது ஸாத்விக மத்யமகதி||

50 — பிரம்மா, மரீசி முதலான பிரஜாபதிகள், தர்மம்,
மஹான் (மஹத்தத்வம்) அவ்யக்தம், இவைகளுமே
ஸாத்விககதி, ஸத்வகுணத்தாலான உத்தமக்கதி
51 — என்று பண்டிதர்கள் கூறுகிறார்கள்॥ இவ்வண்ணமாக
காயகர்மாவால் ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குண பேதத்
தால் அதம மத்யம உத்தம பேதத்தால் ஒன்பதாக
ம் ஸர்வப்ராணிகளுக்கு இவ்விதமாக
மூவகையும் சொல்லப்பட்டது, இந்த ஸர்வப்ராணி
களுக்கும் உண்மையாம் ஸாரம்॥
52 — இந்திரியங்களால் விஷயங்களில் ஈடுபடுவதா
லும் தர்மம் செய்யாததாலும் மூடர்களான
புருஷர்கள் தாழ்ந்த கதிகளை அடைகிறார்கள்॥
53 — இந்த ஜீவன் எந்தெந்த பாபத்தால் எந்தெந்த
ஜன்மாவை அடைகிறான் அந்த எல்லாவற்றையு
54 — ம் வரிசையாகக் கூறுகிறேன்॥ பிரம்மஹத்யா
தி மஹாபாபங்களைச் செய்தவர்கள் அனேக
ஸம்வத்ஸரங்கள் பயங்கர நரகங்களை அடைந்து
அவைகளை அநுபவித்து பிறகு பாப சேஷத்தால்

துக்க

சொல்லப்போகிறோம்; ஜென்மாக்களை அடைகிறா

55- ன்॥ நாய், பன்றி, கழுதை, ஒட்டகம், பசு, ஆடு, வெள்ளாடு
மான், பக்ஷி, சண்டாள, புல்கஸன் இவர்களின் ஜன்மாக்களை ப்ரஹ்ம

56- [illegible]ஹத்தி செய்தவன் அடைகிறான்॥ புழு பூச்சி
விட்டில், மலத்தைத் தின்கிற பக்ஷிகள், புலி முதலான துஷ்
ட மிருகங்கள் இவைகளின் ஜன்மாக்களை ஸுராபானம் செய்த

57- ப்ராம்மணன் அடைகிறான்॥ சிலந்தி, ஸர்ப்பம், ஓணான்
ஜலஜந்துக்கள், தீங்கிழைக்கும் துஷ்டப்பிசாசுகள் இவைகளின்
ஜன்மாக்களை ஸஹஸ்ரந் தடவை ஸ்தேய ப்ராம்மணனு

58- டைய படுக்கையை அபஹரிக்கிறான்॥ புல், புதர்கள், கொடிகள்
கிருமி முதலான, மாம்ஸாதிகள், புலிகள் இவைகளின் ஜாதிகளை
குருதல்பகமனம் செய்தவன் நூறு தடவை அடைகிற

59- ன்॥ ப்ராணிவதம் செய்தவர்கள் பூனை முதலியவர்களாகவும், அபக்ஷ்ய
பக்ஷணம் செய்தவர்கள் புழுக்களாகவும், திருடர்கள் பரஸ்பரமா
ம்ஸம் சாப்பிடுபவர்களாகவும், சண்டாள ஸ்த்ரீ ஸம்ப்ரக
மம் செய்தவர்கள் ப்ரேதங்களாகவும் ஆகிறார்கள்॥

60- மஹாபாதங்களைச் செய்த பதிதர்களோடு சேர்வை கொல
ம் ஸஹவாஸத்தாலும், பரஸ்த்ரீ கமனம், ப்ராம்மணனுடைய

அசத்தர்- பெண்சோரா

ஸ்வர்ணத்தைத் திருடல் தன்பாபங்களால்

ப்ரம்மராக்ஷஸனாகப் பிறக்கிறான்॥

61- மாணிக்கம் முத்து பவழம் முதலான, வைடூரியம்

வைரம் முதலானதை லோபத்தால் திருடு

62- பவன் தட்டானாகப் பிறக்கிறான்॥ தானியத்

தைத் திருடுபவன் எலி, வெங்கலத்தை, ஹம்ஸ

ம், ஜலம் ப்லவம் என்ற பக்ஷி, தேன், பூச்சி,

க்ஷீரம் காகம், வெல்லம் முதலியனதை

கடுப்புமெய் நாய், நெய் கீரி, யாகப் பிறக்கிறா

63- ர்கள்॥ மாம்ஸத்தைத் திருடுபவன் கழுகு, வபை

யை நீர்க்காக்கை, தைலப் பக்ஷி, லவணம்,

ஒருசிறுபூச்சி, தயிர் கொக்கு, இவ்விதம் பிற

64- க்கிறார்கள்॥ பட்டைத் திருடுபவன் புறா, நார்

பட்டு தவளை, பருத்தி வஸ்திரம் க்ரௌஞ்ச

பக்ஷி, பசு, உடும்பு, வெல்லம் வாக்குதப

65- க்ஷி॥ வாஸனைத் திரவியங்களை அசந்துந்தரி,

வாஸ்துகம் என்கிற கீரை மயில், பக்வான்னம்

காட்டுப்பன்றி, தான்யம் முள்ளம்பன்றி, ॥

66- அக்னி, கொக்கு, அஜ கேஹங்கை முதலானவை வீட்டு
ஸாமான்களில் குழவி, கலர் வஸ்திரங்களில் சகோரம்
67- மான், யானையை, ஓநாய், குதிரையை, புலி, பழம் கிழங்கு
களை வானரம், ஸ்திரீயை கரடி, ஜலத்தை சாதகப்,
வாஹனங்களை ஒட்டகம், ம்ருகங்களை வெள்ளா
68- டு, பரத்துப் பொருளையாவது அபஹரிக்கிறார் பொருளை
அபஹரித்தாலும் பலாத்காரமாக, புரோடாசம் முதலான
ஹோமத்திற்குரியதை ஹோமம் செய்யாமல் சாப்பிட
டாலும், நிச்சயமாக திர்யக்ப்ராணியாகப் பிறப்பான்॥
69- ஸ்திரீகளும் இம்மாதிரிய பாபங்களை அபஹரித்துச் செய்தால் பா
பத்தை அடைவார்கள், அந்த பாபத்தால் அந்த ப்ரா
ணிகளுக்கு பார்யையாக ஆவார்கள்॥
70- ப்ராமணாதி நாலு வர்ணத்தார்களும் ஆபத்தில்லாமலே
தங்கும் யோக்யமான ஸ்வஜாதி கர்மாக்களை விட்
டால் மேல் சொல்லப்பட்ட தாழ்ந்த ஜந்துக்களை அடை
ந்து பிறகு ஜன்மாந்திரத்தில் சத்ருக்களுக்கு தாஸர்
71- களாக ஆவார்கள்॥ ஸ்வதர்மத்தை விட்ட ப்ரா
ம்மணன் வாந்தியான அன்னத்தை சாப்பிடும் ஜ்வாலாமுகம்

என்று பரோதவசேஷமாகயாதுக்கிறான் *

~~72~~ - க்ஷத்ரியன் ஸ்வதர்மத்தைவிட்டவன் மேலத்தை
அவத்தையும் புரிக்கப்பட்டதை என்று பரோத
72 - வசேஷமாகயாதுக்கிறான் ॥ ஸ்வதர்மத்தைவி
ட்டவை சியன் வைமக்ராக்ஷர் யோகிகம்
என்று சுவைசப்பவேப் பரோக்ஷமாகயாதுக்கிறான்,
ஸ்வதர்மத்தைவிட்டசூத்ரன் "சைலாசகம்"
(பேட்டை பூச்சிகளபவேப்) என்று பரோதமாகயாத்
73 - கிறான் ॥ ஜாஷயங்களில் இவேட்டவர்கள் எப்ப
டி எப்படி அனுபவிக்கிறார்களோ அவ்வாறே
அந்த பராணிகளுக்கும் சாமர்த்யம் ஏற்
74 - படுகிறது ॥ அந்த அல்பபுத்திகள் அந்தபாபங்
களுடைய அப்யாஸதாரதம்யத்தை அனுஸ
ரித்து அந்தந்த, தாழ்ந்த, அதிகம் தாழ்ந்த, மிக
வும் அதிகம் தாழ்ந்த திர்யகாதிகளாகப் பிற
ந்து துக்கத்தை அனுபவிக்கிறார்கள் ॥
75 - அவர்கள் தாமஸ ராத்திரகளில்த்துக்கங்
களை அனுபவிக்கிறார்கள், அவ்வாறே,

அனுபத்திரவணம் முதலானவைகளில் கட்டுண்ட
ல், வெட்டுப்படுதல் முதலானவைகளை அனுபவிக்கிறா
76 - ர்கள்॥ பலவாறுமான காகம் கோட்டான் கழுகு முதலா
னவைகளால் பக்ஷித்தல், அவ்வாறே காயத்திலுண்டா
ல் முதலானவைகளையும் பெரும்பாகம் முதலான
77 - கொடிய ரோகங்களையும் அடைகிறார்கள்॥ நியமத்துக்குத்
தொடு கொடிய திர்யக் ஜாதிகளில் பிறப்புகளையு
ம், அதின்பின் வெய்யால் முதலான வலைதுக்கங்களை
78 - அடைகிறார்கள்॥ திரும்பத் திரும்ப கர்ப்பவாசத்தை
யும் கஷ்டமான பிறப்பையும் மறுபேர்த்தனங்களை
யும் பாருக்கின்றதாக கொடிப்பதையும் அடை
79 - கிறார்கள்॥ பந்துக்கள், சேவகர்கள், ஸ்வா
மியுடைய பரிவையும், துஷ்டர்களோடு ஸஹவா
ஸத்தையும், பணம் சேர் பாதிப்பதையும் அதன்றா
த்தையும், மித்திரர்கள் சத்துருக்களாகிவர்களா
80 - ல் பாதிப்பதையும், அடைகிறார்கள்॥ தக்கோக்கு
யாதுகிறதுப்படுவதையும் வியாதியால் துக்க
த்தையும், பசி தாகம் முதலானவைகளுக்குள்

புத்திக்கெட்டாத மரணத்தையும் அடைகி

81— றான்॥ ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸங்களில் எந்
த எண்ணத்துடன் எந்தக் கர்மாவைச் செ
ய்கிறானோ (ஸாத்விகாதிகள்) அவ்வாத சரீரத்
தாலேயே அந்தந்தக் கர்மபலனை அநுபவிக்கி

82— றான்॥ இவ்வாறும் உங்களுக்குப் புண்யபாபங்க
ளுடைய எல்லாப் பலன்களும் சொல்லப்பட்
டது. இப்போ மேல் ப்ராமணனுக்கு மோக்ஷத்
திற்க்குரிய கர்மானுஷ்டானத்தைச் சொ
ல்லுகிறேன்॥

83— உபநிஷத் முதலான வேதங்களை அர்த்தத்து
டன் ஆவர்த்தி செய்தல், கிருச்ரம் முதலா
ன தபஸ், பரமபிரம்மஞானம், இந்திரியஜய
ம், ஜீவஹிம்ஸை செய்யாமை, குருசு
ச்ரூஷை, இவைகள் மேலான மோக்ஷஸா

84— தனம்॥ இங்குறிய புண்யகர்மாக்களுக்கு
ள் விசேஷமாக எந்தக் கர்மா மோக்ஷஸாத
னம் என்று ரிஷிகளுக் கேள்வியெழும்

85— ஏற்பட்டதில் — பதில் — மேற்கூறிய வேதாப்யா
ஸாதிகளுக்குள் உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்ட
பரமாத்மக் ஞானமே மேலானது, ஏனெனில் அது
ஸர்வவஸ்த்யையும் கரிப்பதானம், அதனால்தான்
86— மோக்ஷப்ராப்தி॥ மேற்கூறிய வேதாப்யாஸமே
வான ஆத்மகார்யங்களுக்குள் வேதோக்த பரமா
த்மக் ஞானம் ஐஹிக ஆமுஷ்மிகம் ஆன நிஶ்ரேயஸ
87— ஸத்தைக் கொடுப்பதில் மேலானது॥ வைதிகமான
உபாஸநாரூபமான கர்மயோகத்தில் ஐக்கியத்து
மேன்மைத்த நிஶ்ரேயஸஸகள் அந்த உபாஸனை
யால் நிரம்மாக அடைவர்॥ அல்லது மேற்கூறிய ஸர்வஜ்ஞமாக்
குணம் பரமாத்மாத்மக் ஞானத்தில் மேலான
88— திருக்கு॥ ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்மா, பரதீக உ
பாஸனாதி, அந்தர்வதிகள் மாக்ஷங்களிலார்க்காதி
ப்ராப்தியைக் கொடுக்கும் ஸம்ஸாரப்ரவ்ரு
த்திகாரணமானதால் ப்ரவ்ருத்திகர்மா, அவ
ரதமே, மோக்ஷஸாதனமான கர்மஸம்ஸார
நிவ்ருத்தியைக் கொடுப்பதால் நிவ்ருத்திகர்மா

ஏகாந்தி வைதிக கர்மாதிகாரி ரீதி ॥

89- இந்தலோகத்தில் புத்ராதிபலனை உத்தேசித்துச் செய்யும் புத்ரகாமேஷ்டி முதலானவைகளும், ஸ்வர்க்காதிபலனை வாஞ்சித்துச் செய்யும் ஜ்யோதிஷ்டோமயாகாதிகளும் காம்ய கர்மாக்கள். ஸம்ஸார ப்ரவ்ருத்தி காரணமாதலால் ப்ரவ்ருத்தி கர்மா, பலனை உத்தேசிக்காமல் நிஷ்காம கர்மா, பகவத்ஞான மூலமாக ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி காரணமாதலால் நிவ்ருத்தி கர்மா ॥

90- ப்ரவ்ருத்தி கர்மாக்களை தொடர்ச்சியாகச் செய்தல் தேவ ஸமான பாவத்தை அடைகிறான், அந்தந்த கர்மபலனையும் அடைகிறான். நிவ்ருத்தி கர்மாக்களை அப்யஸித்துச் செய்தால் பௌதிக சரீரத்தை

91- விட்டு மோக்ஷத்தை அடைகிறான் ॥ ஸப்தாவர ணங்களை ஸர்வ ப்ருத்வி காணிடத்தில் அதற்குமேல் மாக நான் இருக்கிறேன் ப்ரமாணங்களை ஞானான்னிடத்தில் ஸர்வ ப்ருத்வி ம் இருக்கிறேன் ஞானான்று ஸாமான்ய

சுடன்

த்ஞானத் தான் ஜ்யோதிஸ் ஸோமாதியாக
வ்ரதத்தைச் செய்கிறவன் ஆத்மயாஜி எனப்படுகி
92- றான் அவன் ஸோமாதியாகங்களைச் செய்கிற ப்ராமண
ன் சாஸ்திரத்தில் வாதிக்கப்பட்ட அக்நிஹோத்ராதி
கர்மாக்களைவிட்டு பரம்மத்யானத்திலிருந்து
யம் யாகம் வேதாபாஸனம் உபநிஷத் தெளிவேதா
ப்யாஸம் இவைகளில் ஈடுபட்டு இருக்க வேண்டும்,॥
93- இந்த ஆத்மஞானம் த்யாகர்களுக்கு இருண்மையா
அடைகிறன
பல்யம் பா தேவமாகமாயணத்துக்கு, த்யாகன்
இந்த ஆத்மஞானத்தை அடைவதால் கிருதகிருத்
யன் ஆகிறான், வேறு எதனால் ஆகிறதில்லை॥
ரு
94 ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் தேவர்கள் மனுஷ்யர்கள் இவர்களுடைய
ர்க்களின் மார்க்கம் இருக்கும், அன்னதானம் இல்லாத
அநாதியான
யாகங்களில் வேதங்களையோ, வேதம் அநாதியா
னது, மேலான பயமுகளையும் தேவாமாசாஸ்தி
ரங்களைப் பின்பற்றி அர்த்தம் அறியப்படாதது
யால் அந்த சாஸ்திரங்களின் உதவியால் கர்மாவி
ல் முன்னால் வேதார்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்

95 — எந்த ஸ்மிருதிகள் வேதத்தை ஆதாரமாக
உடையவைகள் இல்லையோ (வேதத்தாதிகமானவை)
எந்த ஸ்மிருதிகள் தெற்கமானவைகள், தேவர்
பரலோகமில்லையென்று வேதவாக்கிற்கு மாறானவை
களாயிருக்கின்றனவோ, அவைகளெல்லாம் பரலோ
கத்திற்கு உதவாத பயனில்லை, அவைகள் நர
கத்தைக் கொடுக்குமென்று மனு முதலான
96 — வர்கள் கூறுகிறார்கள்॥ வேதத்தைக் காட்
டிலும் வேறான சிவசாஸ்திரங்கள் புதிதாய்
காரால் உண்டுபண்ணப்பட்டு சிலகாலத்
திற்குள்ளே அழிந்துபோகும், இப்பொழுதே
அவைகள் பயனற்றவைகளாய்
பொய்யானவைகளும்கூட, நம்முடைய ஸ்மிருதி
கள் வேதமூலமாக இருப்பதால் பிரமாணமே॥
97 — நான்கு வர்ணங்கள், மூன்று லோகங்கள், நான்கு
ஆச்ரமங்கள், நடந்ததும் நடப்பதும் நடக்கப்
போவதுமெல்லாம் வேதத்தாலேயே அறிய
முடியும்॥

98 — இந்த லோகத்திலோ பரலோகத்திலோ, காரணங்
களான ஸுக்ருதங்களில் இந்த சப்தஸ்பர்சாதி
விஷயங்கள் வேதோக்த கர்மாக்களால் உண்டாவ
தால் வேதமே காரணம் அவைகளுக்கு.॥
99 — வேதசாஸ்திரமென்பது ஸ்ரேயஸ்ஸாதனங்களை
ந்தாங்குகிறது அதனால் வேதசாஸ்திரஞ் ஞைவதி
ககர்மாதிகாரியானவனுக்கு மேலானது
வாக்ஞாதானமென்று எண்ணுகிறேன்॥
100 — ஸேனாபத்தியம், ராஜ்யம் (ஆர்வத), தண்டப்ரயோகம், ஸர்வ
லோகங்களுக்கும் ப்ரபுத்வம் இவைகளுக்கு அர்ஹதை
க்கிடைக்கிறவையெல்லாம் வேதசாஸ்திரங்களு
111 — க்கே தகும்॥ எவ்வாறு நெருப்பு கொழுந்து
~~பலமான ஈரமான மரங்களையும் எரித்துவிடுமோ அ~~
~~துபோல அர்த்தத்துடன் வேதத்தை அறிந்தவ~~
~~ன் தன்னுடைய கர்மங்களால் ஏற்பட்ட (தன்) பாபத்தை நா~~
102 — சஞ்செய்கிறான்॥ வேதசாஸ்திரங்களின் தத்
வமான கர்மத்தையும் ஞானத்தையும் எவன்
பொருளான அறிகிறானோ அவன் ப்ரம்மஸாயுஜ்யத்தை

ஆச் ஊகத்தில் வளர்த்தாசும் இந்த லோ
கத்தில் இருக்கும் பொழுதே இம்மோக்ஷத்
103 — தை அடைகிறான் ।। கொஞ்சம் அத்யயனம்
செய்தவர்களைக் காட்டிலும் ஜாஸ்தியாக
அத்யயனம் செய்தவர்கள் மேல், அவர்களைக்
க்காட்டிலும், படித்ததை மறவாமல்
ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பவர்கள் மேல்; அவ
ர்களைக் காட்டிலும் அர்த்தம் அறிந்தவர்க
104 — ள் மேல் ।। ப்ராமணனுக்குத் தன் ஆச்ரமத்தி
ச் சொல்லிய கர்மானுஷ்டானமும் ஆத்மஜ்
ஞானமும் மோக்ஷஸாதனம்; கர்மானுஷ்
டானத்தால் பாப நிவ்ருத்தி, பிறகு ஞானத்
105 — தால் மோக்ஷம் ।। கர்மத்தின் தத்வஜ்ஞானத்
தை அறியாமல் செய்பவன் வேதம் அனுமான
ம்-ஸ்ம்ருதி யுக்திகள், பலவாத ஆசார்யர்கள் இவைகளி
ன்றும் ஞானத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்
106 — டும் இது அனுமானமேதும் ।। அதிலிருந்து
[illegible] க் கிடைக்காததில்லாமல் ஸ்மார்த்தி

அவர்களே - அந்த மஹாமனர்களே வேதார்த்தத்தை நிச்சயமாக அறிவதற்கு காரணமானவர்கள், அல்லாதும் வேதத்தையும் அத தன் அர்த்தத்தையும் தெரியவர்களென்றார்கள் ||

நியாயங்களால் ஸகித சாஸ்திரங்களின் அர்த்த த்தை எவன் அறிகிறானோ அவன் தர்மத்தை அறிவா ன் மீமாம்ஸையை அறியாதவன் தர்மத்தை அறிய

107 — மாட்டான் || இவ்விதம் மேலே உதாஹரணமாக ச்லோகங்களும் சொல்லப்பட்டது, இனி மேல் இந்த மநு வான் சாஸ்திரத்தின் ரஹஸ்யத்தை தொடுகிறார் ||

108 — இந்த சாஸ்திரத்தில் வாச்யமாக சொல்லப்படாத தர்மவிஷயங்களில் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்றால், எந்த தர்மமாக இவர்கள் மஹாமனர்கள் எந்த தர்மம் என்று கூறுகிறார்களோ அந்த தர்மம் ஸந்தேஹமில்லை ||

109 — மற்றும் சாஸ்திரங்களும் முறைப்படி அங்கவேதாங்கங்களும் படித்தவன் சாஸ்திரங்களும் புராணங்களும் ஸ்ம்ருதியும் யாகமான செய்யப்ப ட வேதத்தை அறியவர்கள்

மேலும் ஸர்வயாதி முறைப்படி வேதாங்கம் மீமாம்ஸை, தர்மசாஸ்திரம் புராண ங்கள் இவைகளால் வியாக்யானம் செய்யப்பட் ட வேதம் எந்த மஹாமனர்களால் அறியப்பட் டதோ அவர்கள் ச்ருதியை ப்ரத்யக்ஷமாக பார்க்க காரணமானவர்கள், எவர்கள் ச்ருதி யைப் படித்து அதன் அர்த்தத்தை தெளிவாக்கி றார்களோ அவர்கள் இவர்கள் என்று

110 — அறியவும்॥ பத்துக்குட்டார்கள் உள்ள
மை, அல்லது மூன்றுபேர்களுள்ளமையை, அதிலுள்
ள ஸதாசாரமுள்ளவர்கள் எதைத் தர்மமென்
று தீர்மானிக்கிறார்களோ அதைத் தர்மமாக
ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் விவாதமும் செய்
111 — யக்கூடாது॥ பத்துப்பேர்களுள்ள ஸபை எ
வ்வாறெனில் மூன்று வேதங்கள் படித்தவர்,
ஆன்வீக்ஷிகியை ரோதமில்லாத ந்யாய
சாஸ்திரமறிந்தவர், மீமாம்ஸையை அறிந்தவர்,
நிருக்தம் அறிந்தவர், மனுஸ்ம்ருதி முதலா
ன தர்மசாஸ்திரமறிந்தவர், ப்ரம்மசாரி,
க்ருஹஸ்தன், வானப்ரஸ்தன், இவர்களும்
112 - பத்துப்பேர்கள்॥ ருக், யஜுஸ், ஸாமவேதங்
களை அத்யயனம் செய்து அர்த்தமும் அறிந்
த மூன்றுபேர்களையுடைய ஸபை தர்மஸந்தே
ஹத்தை நிவர்த்தி செய்யக்கூடியவை॥
113 — பத்துபேர் உள்ள ஸபை இல்லாவிடில் மூன்றுபே

ஆடி/2 —

+ தர்மம் என்று

நீ கெடுக்கும் பெண்ணை அசுவமும் இல்லாமையில்,

~~113~~ — வேதார்த்தமான தர்மத்தை அறிந்து அறிவானும்,
எதை தர்மமாக தீர்மானிக்கிறானோ அதுவே
தர்மம் என்று அறியவும்; வேதமறியாதவர்கள் பல
ஆயிரம் பேர் சொன்னாலும் அது தர்மமாகாது ||

114 — ப்ரம்மசரியவ்ரதமும், வேதாத்யயனமும் இவையில்
லாமல் ஜாதிமாத்திர ப்ராமணர்கள் ஆயிரக்கணக்
காக இருந்தாலும் அவர்கள் தர்மஸபைக்கு அரு
கதை இல்லாதவர்கள் || (தகாதவர்கள்)

115 — தமோகுணம் நிறைந்த மூடர்கள் தர்ம பூர்வமான
மான வேதார்த்தமறியாதவர்கள், ப்ராயச்
சித்தாதி தர்மங்களை எவனுக்கு உபதேசம் செ
ய்கிறார்களோ அவனுடைய பாபம் நூறு மடங்
காக தர்மத்தை உபதேசித்தவர்களைச் சேரும் ||

116 — தர்மாதிகாரிகளான உயர்ந்த மோக்ஷமார்க்கம் உங்க
ளுக்கு இதுவரை சொல்லப்பட்டது, இதை அனுஷ்டிப்ப
தால் ப்ராமணாதி ஸர்வர்க்கும் மோக்ஷம் என்று

612

3-12—

உத்தமகதியை அடைவார்கள்॥

117 — பகவானுடைய திவ்ய ஜன்மம் உண்மையான
தர்மம் அவதாரத்தையும் செய்க்கை இல்லை தி
வ்யர்களுக்கு நான் சொல்லுவதாக் கருதுவோ
கர்த்தின் பிறவிமையைக் குறித்து
எல்லாவற்றையும் கேட்டார், என்றுரைக்கும்
மோக்ஷகாருக்கே கிடைக்கிறது॥

118 — எக்கெப்பொழுதும் இல்லாத பொழுதில்லை
வற்றையும் பருவமேத்தியடம் இருப்பதாக அ
ஸ்ரீ ஸந்நிதியில் மேலான் அதனை அப்போதில்லை
எவரும் எண்ணிப்பதிலேயே என்று பாதுக்க
ஸ்மரணை பரமனையே அறிய வேண்டும் அவர
துன்பங்களையும் நீக்கிக்கொண்டு பார்க்கிற
வர்களுக்கு திருக்கல்யாண இல்லாததால் அதற்கு
நின்மனத்தைச் செலுத்துவோ ட்டான்॥

119 — நிர்குணத்தில் அவர்களுக்கு தெய்வம் மேல், அவர்
ளுக்கு அதுவும் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறது,

பரமாத்மாவே ஸர்வ ஜீவர்களுக்கும் கர்மபல
செய்விக்கிறார் கர்மபலதாதா-
பரமாத்மா உண்டென்கிறார்;॥

120, 121, வெளியிலுள்ள ஆகாசத்தை சரீராகாசத்தில்
ஒன்றுகொள்ளவும்; வெளியிலுள்ளவாயுவை
தேகப்ராணவாயுவோடும்; அக்நிஸூர்யனுடைய
தேஜஸ்ஸை ஜாடராக்நியோடும் நேத்ரத்திலும்; வெ
ளியிலுள்ள ஜலத்தை சுக்லமாக்கிசரீரநாடி
களிலும்; வெளியிலுள்ள பூமியை சரீரபாகத்திலாயு
ம்; மனதில் சந்திரன், காதில் திக்குகள், பாதத்
தில் வாமனன், பலத்தில் ருத்ரன், வாக்கில் அக்நி,
பாயுவில் மித்ரன், உபஸ்தத்தில் ப்ரஜாபதியை
இவ்வகையால் லயம்செய்து ஒன்றுகொள்ளவும்॥

ப்ரமாணம்

122 — ஸர்வலோகங்களுக்கும் நியந்தா (ஈச்வரன்)
வாயும், ஸ்வயம்ப்ரகாசமானவரும், ஸர்வஸா
க்ஷியாகவும், அதிஸூக்ஷ்மமாகவும், பரமாத்மனை
தியானம்செய்யவும்॥

123 — இந்தபரமாத்மாவையாகங்களில் அக்நினாலும்
ஏகாக்ரம்செய்பவர்கள்

வேறு இவர் ஸர்வக்ஞ ஸ்வ மஹா ஜாபதிய
க்ஷயம், இவர்கள் திருஷ்டியும், இவர் பாதாரவிந்த எண்
ணமும், வேறு இவர் அகண்ட ஸதா இதோ நித்ய நிர்மல
ப்ரேமைகயும் உபாஸிக்கிறார்கள் ||

124 — இந்த பரமாத்மா ஸகல ப்ராணிகளையும் சரீரகா
ரணமான பஞ்ச பூதங்களால் மேல் செய்து
கர்மாக்களை அனுஸரித்து, இவைகளில் ஸந்நிதி
ஸம்ஹாரங்களால் தோற்றம் போல
திருப்பதி ரெம்ப, மோக்ஷ வழியால் அழைத்து
செய்கிறார் ||
பராணி

125 — இவ்விதம் எவன் ஸர்வ பூதங்களில் பக்தியும் ஞான
ஆத்மாவாக பார்க்கிறானோ அவன் ஸர்வ ஸாம்ய
த்தை அடைந்து ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தை
அடைகிறான் ||

126 — இந்த மேனு தர்மத்தை பகவத் ரீதியால் சொல்
லப்பட்ட ஸ்வபக்ஷத்தின் கர்மத்தைச்
செய்யும் பாவத்தை செய்யாமலும் ஆசார

வாஞ்சுக புஷ் அவான் கிட்டப்படும் ஸ்வர்க்கத்தை
யோ மோக்ஷத்தையோ அடைவான்||
பனிரெண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று
|| மனுஸ்மிருதி ஸமாப்தம் ||
ஓம் பகவதர்ப்பணமஸ்து|| சுபமஸ்து

இது என்னிடம் அதிப்ரேமபக்தியுள்ள ஸ்ரீநிவா
ஸனுக்காக சிரமத்தைப்பாராமல் முடித்து
ஏதோ தெரிந்த அளவு எழுதப்பட்டது
அங்கங்கே தமிழில் தவறுதல் இருந்தால் திருத்திக்
கொள்ளவும்
7-8-1986
மொத்த ஸ்லோகங்கள் - 2684

சாந்தஸ்ம்ருதியால்

ஸகல மனுஷ்யர்களுக்கும் பொதுவான-
ஸாமான்ய தர்மம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
வர்ணாச்ரமாதி தர்மங்கள். ஜாதிதர்மங்களு
ம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேதப்ரமா
ணவர்ணாச்ரம தர்மம் இந்த பாரதேசத்தில்மட்
டும் தான். காலம் தேசம் ஸந்தர்ப்பங்களு
க்கேற்ற இந்த படியும் தர்மங்கள் சொல்லப்பட
ட்டிருக்கின்றன. வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் நடத்த
முடியாமல் இருந்தபோதிலும் தவிர்க்க
கூடாது நம்முடைய தேசத்திற்கு தனிச்சிறப்பே
வர்ணாச்ரம தர்மம் தான். நம ஆஸேஸ்கிலும்
வைராக்யமும் யோகமும் ஆசாரம் ஆலயங்
கள் தேவதைகள் ஞானாதி பக்தி எல்லாம் தவிர்
க்கிறோம் என்று ஒப்புக்கொண்டு வர்ணாச்ரமத
ர்மத்தை மட்டும் வெளிப்படுத்தியாமல் ஸ
கடினமான தொண்டனை பரமாயத்தில் த்தாதிகள்

மெற்றிய யுதவர்கள் காலப்பிகளை அனுபவித்து
சலவேவாண பாரயச் சித்தர்களும் கூறப்பட்ட
டுள்ளது அவ்வுப் தேவாரகர்த்தாக்களை
ச்சொரத்தை கிரகித்துக் கொள்ளவேண்டு
ம் பெரியோர்களிடம் பக்தி வேண்டும் அ
வர்கள் பாத பங்கயமில்லாதவர்கள் என்றுரை
ப்பவேண்டும்

ஸ்ரீ [illegible] லக்னம், [illegible], [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible], என்றும் இருந்து [illegible]
[illegible] மேஷ ராசிகளிலும் [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible],
[illegible], [illegible] என்றும் இருந்து [illegible]
[illegible] மேஷ ராசிகளில், [illegible]
[illegible], [illegible]
என்று [illegible] ॥